Een “bijna” complete ‘Blauwe Klif verzameling’

1 De hoogste betekenis van de heilige waarheden
2 De ultieme weg is zonder moeilijkheden
3 Meester Ma is ziek.
4 Te Shan draagt zijn bundel
5 Hsueh Feng ‘s Rijstkorrel
6 Yun Men ’s “Elke dag is een goede dag”
7 Hui Chao vraagt over Boeddha
8 Ts’ui Yen’ s Wenkbrauwen
9 Chao Chou ’s Vier poorten
10 Mu Chou ’s Stelende oplichter
11 Huang Po’s “Drab slurpers”
12 Tung Shan ’s “Drie pond vlas”
13 Pa Ling ‘s “Sneeuw in een zilveren schaal”
14 Yun Men ’s “Passende boodschap”
15 Yun Men ‘s “Omgekeerde boodschap”
16 Ching Ch’ing ’s “Mens in het onkruid.”
17 Hsiang Lin ’s “Betekenis van de komst uit het Westen”
18 Nationaal Leraar Chung ’s Gebouw zonder Voegen
19 Chu Ti ’s “Eén vinger Ch’an.”
20 Lung Ya ’s “Betekenis van de komst uit het Westen”
21 Chih ’s Lotus Bloem, Lotus bladeren
22 Hsueh Feng ’s “Schildpad-neus slang”
23 Pao Fu ’s Top van de Mysterie Berg
24 Kuei Shan en IJzeren Molensteen Liu
25 De Kluizenaar van de Lotusbloem berg houdt zijn staf omhoog.
26 Pai Chang ’s “Alleen zitten op de Ta Hsiung Berg“
27 Yun Men 's “Lichaam blootgesteld, de gouden wind”
28 Nan Ch’uan ’s “Waarheid die nooit uitgesproken is”
29 Ta Sui ’s “Het gaat samen met de anderen”
30 Chao Chou ’s Grote knolrapen.
31 Ma Ku draagt zijn Geringde Staf
32 Ouderling Ting staat onbeweeglijk
33 Minister President Ch’en ging op bezoek bij Tzu Fu
34 Yang Shan vraagt “Waar kom je vandaan?”
35 De dialoog tussen Manjusri en Wu Cho
36 Ch’ang Sha dwaalt door de bergen.
37 P’an Shan ’s “Er is niets in de wereld”
38 Feng Hsueh ’s “De werking van de IJzeren Os
39 Yun Men ’s “Bloemen haag”

40 Nan Ch'uan 's "Het is als een droom"
41 Chao Chou 's "Man die de Grote Dood gestorven heeft"
42 De Leek Pang 's "Goede sneeuwvlokken."
43 Tung Shan 's "Koud noch Warm"
44 Ho Shan 's "Weten hoe de trom te slaan"
45 Chao Chou 's "Zeven Pond Voddenhemd"
46 Ching Ch'ing 's Geluid van regendruppels
47 Yun Men 's "Zes bevatten het niet."
48 De theepot omdraaien in Chao Ch'ing
49 San Sheng 's Gouden vis die door het net gegaan is.
50 Yun Men 's "Concentratie op elke atoom."
51 Hsueh Feng 's "Wat is het?"
52 Chao Chou laat ezels oversteken, laat paarden oversteken.
53 Pai Chang 's "Wilde Eenden"
54 Yun Men strekt zijn beide handen uit.
55 Tao Wu 's Condoleance bezoek
56 Ch'in Shan 's Eén pijlpunt verplettert drie barrières
57 Chao Chou 's "Domme kluns"
58 Chao Chou kan het niet uitleggen
59 Chao Chou 's "Waarom het niet volledig citeren?"
60 Yun Men 's staf verandert in een draak
61 Feng Hsueh 's "Eén spikkeltje stof"
62 Yun Men 's "Daarbinnen is een juweel"
63 Nan Ch'uan doodt een kat
64 Nan Ch'uan bevraagt Chao Chou
65 Een buitenstaander ondervraagt de Boeddha
66 Yen T'ou 's Huang Ch'ao 's zwaard pakken.
67 Mahasattva Fu verklaart de geschriften
68 Yang Shan 's Wat is je naam?
69 Nan Ch'uan 's cirkel
70 Kuei Shan vergezelt Pai Chang
71 Wu Feng 's 'Wees stil, Leraar'
72 Pai Chang bevraagt Yun Yen
73 Ma Tsu 's 'Verwisseling van bevestiging en ontkenning'
74 Chin Niu 's Rijst emmer
75 Wu Chiu 's onterecht pakslaag
76 Tan Hsia 's Heb je al gegeten?'
77 Yun Men 's "Cake"
78 Zestien Bodhisattva's gaan in bad.
79 T'ou Tzu 's Alle geluiden
80 Chao Chou 's "Nieuw geboren baby"
81 Yao Shan 's "De Eland van de Elanden schieten."
82 Ta Lung 's "Puur en standvastig lichaam van de werkelijkheid"

83 Yun Men ’s “De Boeddha’s uit het verleden en de Pilaar.“
84 Vimalakirti ’s “Poort van geen-dualiteit “
85 De kluizenaar van T’ung Feng brult als een tijger.
86 Yun Men ’s “De provisiekast in de keuken en de hoofdpoort”
87 Yun Men ’s Medicijnen en Ziekte beteugelen elkaar
88 Hsuan Sha ’s ‘Levende wezens begeleiden en helpen.’
89 De handen en ogen van de Bodhisattva van het Grote Mededogen
90 Chih Men ’s Lichaam van de Wijsheid
91 Yen Kuan ’s Neushoorn.
92 De Wereldwijd Vereerde neemt plaats op de zetel
93 Ta Kuang doet een dansje
94
95 Ch’ang Ch’ing ’s “Drie soorten gif”
96 Chao Chou ’s “Drie keerwoorden”
97 De Diamantsnijder soetra ’s verachtende beschimping
98
99 Su Tsung ’s Tien Lichamen Controleur
100 Pa Ling ’s ‘Geblazen Haartje Zwaard‘

Vooraf

Deze bundel bevat een bijna complete ‘Py Yen Lu’, de Blauwe Klif verzameling, vertaald vanuit de Engelse vertaling vanuit het Chinees, The Blue Cliff Record, van de gebroeders Clearly uit 1977/2005. Als ondersteuning heb ik “The secrets of the Blue Cliff records – zen commentaren van Hakuin en Tenkei” van Thomas Clearly, ‘Chan Retoric of Uncertainty in the Blue Cliff Record’ van Steven Heine, “Xuedou’s 100 odes to old cases’ van Steve Heine en de Engelse vertaling met commentaar van Yamada Koun gebruikt, evenals incidenteel andere bronnen op het internet. Bovenal heb ik veel gehad van de opmerkingen van Ton Lathouwers, zoals hij die in zijn exemplaar van de Blue Cliff Records in de “kantlijn” heeft genoteerd.

De Blauwe Klif, gepubliceerd in 1128 in China, is een verzameling van 100 koan ’s (kung an – publieke zaak/openbaar geval) met uitspraken, dialogen, anekdotes of gebeurtenissen uit de Ch’an overleveringen, verzameld door Hsueh Tou (980-1052), die bij elke zaak een gedicht schreef. Yuan Wu (1063-1135) gebruikte deze verzameling van Hsueh Tou voor toespraken aan zijn leerlingen in zijn klooster op de Blauwe Klif: met een aanwijzing, de koan/(publieke zaak) zelf, aantekeningen bij de zaak, commentaar op de zaak, gedicht van Hsueh Tou en commentaar op het gedicht.

Deze honderd toespraken werden later door zijn leerlingen op schrift gesteld en uitgegeven als de Blauwe Klif verzameling. De opvolger van Yuan Wu, Ta Hui, heeft, naar men zegt, rond 1140 de houten blokken, waarmee de Blauwe Klif werd gedrukt, laten verbranden. Waarschijnlijk omdat ze, volgens Ta Hui, te populair werd bij de studenten. Jaren later bleken er toch exemplaren overgebleven te zijn en werd de Blauwe Klif weer verder verspreid. De Blauwe Klif uit 1128, de Cóngróng lù (Het boek van de Sereniteit) uit 1224 en de Wumonkan (Poortloze Poort) uit 1228, vormen samen de drie klassieke Chinese koan verzamelingen.

Ta Hui wordt gezien als de promotor van de sleutel-, keerwoord- of één woord Ch’an methode, tot op heden zowel in Japan als in het Westen in de Lin Yi (Rinzai) richting de meeste gebruikte methode om met koan ’s tot inzicht te komen. Daarbij wordt meestal slechts een woord of een zin uit de publieke zaak of het gedicht gebruikt.

Bij Ton Lathouwers heb ik geleerd de zaak, het gedicht en de commentaren van Yuan Wu, als geheel tot me te nemen, op te kauwen, te her kauwen, weg te leggen en weer op te pakken en te koppelen aan wat er zoal door mijn hoofd ging. Waardoor na verloop van tijd de tegenstrijdigheden, complicaties en gelaagdheden uit dagen om zelf te kijken, zelf tot inzicht te komen. Soms door een enkel woord, soms door alle onderdelen als een geheel, met hun tegenstellingen, uitdagingen, onbegrijpelijke passages, etc. Het gebruik van keerwoorden als één van de middelen om iemand te

helpen door te breken, inzicht te krijgen, is in deze benadering zeker aanwezig, maar min of meer ingebed in een spinsel van tegenstrijdigheden, dwaalsporen en andere middelen om de lezer te dwingen zijn ogen niet alleen te openen, maar ook open te houden en alles los te laten en om te keren. Op wat voor manier dan ook. Dit alles probeerde ik te uiten in een verslag dat ik naar Ton opstuurde en waar hij vervolgens weer op reageerde met een gesproken bericht. En in de gesprekken die we hadden tijdens de retraites in Steyl. Gesprekken waar de zin, “KIJK! Open je ogen, je oren, je hart!” nooit ontbrak.” En hij graag en vaak deze passage uit het commentaar bij koan 22 aanhaalde:

Toen begon Yen T’ou te schreeuwen: “Heb je niet gehoord dat wat door de poort naar binnen komt nooit de familie schat kan zijn?” Feng vroeg: “Maar wat moet ik dan doen?”. T’ou antwoordde: “Als je in het vervolg de Grote Leer wil verkondigen laat dan alles vanuit het diepst van jezelf naar buiten vloeien, laat het naar buiten komen en hemel en aarde omarmen”. Door deze woorden werd Hsueh Feng verlicht.
Gewoonlijk kwam Hsueh Feng (daarna) de hal binnen om de monniken toe te spreken: ”Omarm in alle opzichten hemel en aarde”. Hij sprak niet meer over mysteries, of over de geest of de natuur. Hij verscheen, helemaal alleen, als een ziedende en kolkende massa. Als je te dichtbij komt zal je je gezicht schroeien. Neem je hem niet serieus, dan verlies je je lichaam en je leven. Blijf je in gedachte hangen zonder tot handelen te komen, verlies je het contact.

Met mijn dierbare zin uit de gelofte aan de mensheid van Hisamatsu in gedachten:

“Laat ons ontwaken tot ons ware zelf en mensen worden vol met mededogen”

wens ik de lezer veel genoegen, doorzetting en stilte toe om diverse wegen naar die ontdekking, inbedding en verwezenlijking van je ware zelf, vol mededogen voor alle levende wezens, in deze 99 verslagen van de Blauwe klif te ontdekken. De laatste volgt …….

De hoogste betekenis van de heilige waarheden

Zaak 1

Aanwijzing

Wanneer je rook ziet aan de andere kant van een berg, weet je dat het daar brandt; wanneer je een paar hoorns ziet aan de ander kant van een hek, weet je onmiddellijk dat daar een os is. Begrijpen wanneer iets aan de orde is gebracht - precies een glimp beoordelen – dit is dagelijkse kost voor een lompenmonnik[1]. Aangekomen waar hij de ontelbare stroom afsnijdt, is hij vrij om in het oosten op te komen en in het westen weg te zinken, tegenin of met de stroom mee te gaan en in iedere en alle richtingen vrij te zijn om te geven of te nemen. Maar zeg, op zo'n moment, wiens acties zijn dat? Kijk naar Hsueh Tou 's voort slingerende wijnranken[2].

Zaak

Keizer Wu van Liang vroeg aan de grote meester Bodhidharma[1]: "Wat is de hoogste bekentenis van de heilige waarheden?"[2] Bodhidharma zei: "Leeg, zonder heiligheid."[3] De Keizer zei: "Wie kijkt me aan?"[4] Bodhidharma antwoordde: "Ik weet het niet."[5] De keizer begreep het niet.[6] Hierna stak Bodhidharma de Yangtze rivier over en ging naar het koninkrijk Wei.[7]

Later sprak de Keizer met Meester Chih.[8] Meester Chih vroeg, "Weet de Keizer wie deze man is?"[9] De keizer zei, "Ik weet het niet". [10] Meester Chih zei, "Hij is de Mahasattva Avalokitesvara, die het zegel van de Boeddha geest doorgeeft". [11] De keizer voelde spijt en hij wilde een boodschapper sturen om Bodhidharma te vragen terug te keren. [12] Meester Chih vertelde hem, "Uwe majesteit, zeg niet dat U iemand naar hem toe wil sturen om hem terug te laten keren.[13] Zelfs als iedereen in het hele land achter hem aan zou gaan, dan nog zou híj niet terugkeren."[14]

Aantekeningen

1. Deze saaie kerel verheft zijn stem.

[1] Bijnaam voor een Ch'an monnik

[2] Verstrengelde of in elkaar grijpende wijnranken/takken is een uitdrukking die duidt op complicaties. Wordt vaak gebruikt verwijzend naar woorden, naar de zaak (koan) zelf.

2. Wat een aanbindpaal voor ezels is dit.
3. We vinden dit antwoord buitengewoon. De pijl vliegt voorbij Korea. Zeer duidelijk.
4. Wu is vol verlegenheid, wat hem dwingt scherpzinnig te zijn. Wat er toe leidt dat hij tast zonder te vinden.
5. Bah! Zijn tweede antwoord is nog geen halve cent waard.
6. Wat jammer. Toch komt hij ergens.
7. Deze wilde vossen geest[3]! Hij kan verlegenheid niet voorkomen. Hij gaat van west naar oost, hij gaat van oost naar west.
8. Een arme man denkt over een oude schuld. De omstanders hebben ogen.
9. Wu zou ook Meester Chih het land uit moet jagen. Chih zou 30 stokslagen moeten krijgen. Bodhidharma is gekomen.
10. Al met al is dit Keizer Wu 's begrip van Bodhidharma 's publieke zaak.
11. Chih legt het hapsnap uit. De eelboog buigt niet naar buiten.
12. Al met al kon Bodhidharma niet vast gehouden worden. Zoals ik al eerder zei, Wu is saai.
13. Wanneer iemand in het oostelijke huis sterft, neemt iemand van het westelijk huis deel aan het rouwen. Het zou beter zijn als ze allemaal in één keer het land uit worden gezet.
14. Opnieuw verdient Meester Chih 30 stokslagen. Hij weet niet dat de grootse verlichting onder zijn eigen voeten rondom schijnt.

Commentaar

Van ver zag Bodhidharma[4] dat er in dit land (China) mensen waren, die capabel zijn om het grotere voertuig te bewegen. Dus ging hij via de zee, met de intentie om het zegel van de geest over te dragen, zij die verstrikt waren in illusies op te wekken en instructies te geven. Zonder geschreven woorden wees hij direct naar de menselijke geest, om haar aard te zien en Boeddha natuur[5] te realiseren. Als je het op deze wijze ziet, krijg je jouw deel van de vrijheid. Nooit zal je meer ronddwalen om woorden achter na te lopen, en alles zal compleet onthult worden. Daarna zal je in staat zijn te converseren met Keizer Wu en je zal op een natuurlijke wijze in staat zijn te zien hoe de geest van de tweede Patriarch tot rust gebracht werd.[6] Zonder de geestelijke bezoedeling van je vermogen tot oordelen en vergelijken, is alles afgesneden, en ben je vrij en op je gemak. Welke behoefte is er dan nog om door te

[3] Vaak gebruikt voor iemand die probeert de slimmerik uit te hangen, maar soms ook voor iemand met een vrije geest.
[4] Stierf +/- 530, voor het eerst genoemd in Boeddhistische klooster verhalen samengesteld door Yang Xuanzhi in 547 waarin hij een monnik uit Perzië genoemd wordt. In de biografieën van eminente monniken (650) van Dao Xuan wordt hij als volgt beschreven: Een Brahmaan uit Zuid Indië, toegewijd aan de Mahayana leer van de ene geest. Uit compassie voor China leerde hij de mensen de Yogacara leer. Hij gebruikte alleen de Lankavatara soetra en geen andere geschriften. Hij arriveerde voor de eerste keer in China voor 489. Op het eind van zijn leven ging hij naar Noord China onder de Wei dynastie, naar het Shao lin klooster. Of in dat klooster of in een grot in de buurt zat hij 9 jaar voor een muur, volgens de traditie. En zo zijn er nog veel andere legendes rond Bodhidharma.
[5] Mijn vertaling van Buddhahood, meestal bedoeld als iemand die de staat van verlichting gerealiseerd heeft.
[6] Zie zaak 41 van de Poortloze Poort verzameling, Bodhidharma brengt de geest tot rust.

gaan met goed en verkeerd te onderscheiden of verlies en winst te onderkennen. Maar toch, hoeveel mensen zijn hiertoe in staat?

Keizer Wu had een monniken pij aangetrokken en had persoonlijk een toelichting geschreven over de Licht gevende Wijsheid geschriften; hij ondervond dat bloemen uit de hemel vielen en de aarde in goud veranderde. Hij bestudeerde de Weg en diende nederig de Boeddha, door tempels te laten bouwen in heel zijn keizerrijk, overal monniken te benoemen en te leven volgens de Leer. Mensen noemden hem de Boeddha Hart Keizer.

Toen Bodhidharma voor het eerst Keizer Wu ontmoette, vroeg de keizer, “Ik heb tempels gebouwd en monniken benoemd, welke verdienste heeft dit?” Bodhidharma antwoordde, “Geen verdienste.”[7] Hij verdoofde de Keizer onmiddellijk met vuil water. Als je deze uitspraak, “Geen verdienste” kan doordringen, zal je Bodhidharma persoonlijk ontmoeten. Welnu, zeg me, waarom is er geen verdienste in het bouwen van tempels en het benoemen van monniken? Waar zit de betekenis van dit alles?

Keizer Wu had discussies met Dharma meester Lou Yue, met Mahasattva Fu[8] en met Prins Chao Ming over de twee waarheden, de werkelijke en de conventionele. Zoals gezegd wordt in de leer, verstaan we onder de werkelijke waarheid dat wat niet bestaat en onder de conventionele waarheid dat wat niet niet-bestaat. Dat de werkelijke waarheid en de conventionele waarheid niet twee zijn is de hoogste betekenis van de heilige waarheden. Dit is het meest esoterische, meest diepzinnige, duistere punt van de doctrinaire scholen. Dus haalde de Keizer hieruit dit ultieme paradigma om Bodhidharma te bevragen, “Wat is de hoogste bekentenis van de heilige waarheden?” Bodhidharma antwoordde, “Leeg, zonder heiligheid.” Geen monnik op deze wereld kan zich hieraan onttrekken. Bodhidharma geeft ze één hauw met zijn zwaard[9] dat alles af snijdt. Hoe verkeerd begrijpen mensen dit tegenwoordig!

---

[7] In het vijf lampen compendium, wordt de dialoog als volgt vervolgt:
Keizer: “Waarom heeft dit alles geen verdienste
Bodhidharma: “Dit zijn kleine zaken met weinig impact op de zaken van mensen en goden ie door transgressies (uitvloeisels) worden veroorzaakt. Het is als schaduwen die vormen najagen, niets werkelijks aan (al is het er, het is niet de werkelijkheid).”
Keizer: “wat is waarachtige verdienste?”
Bodhidharma: “Pure wijsheid van een sublieme perfectie, je eigen persoonlijke eenzame leegheid ervaren, niets zoeken in de wereld.”
En de dialoog besluit met de vier regels uit de zaak van deze koan.

[8] Fu Dashi, ook genaamd Shan Hui (497-569). Hij was een leek die al zijn bezittingen opgaf, zijn vrouw en kinderen verkocht (die later weer vrij werden gelaten) en als een boeddhistische monnik rond trok. Hij wordt beschouwd als één van de wegbereiders van Ch’an. Het volgende verhaal gaat over een dialoog met Keizer Wu: “Ooit was hij uitgenodigd door Keizer Wu on een lezing te geven over de Diamant soetra. Zodra hij de op de verhoging stond wierp hij de tafel omver met zijn staf en ging weer naar beneden. De arme Keizer was compleet in verwarring. Shan-hui vroeg, “ Begrijpt Uwe Majesteit het?” “Ik begrijp er niets van,” antwoordde de Keizer. “Maar de Ta-shih heeft zijn voordracht al beëindigd!” antwoordde Shan-hui. (zie ook zaak 67 en 95).

[9] Zwaard wordt vaak gebruikt als metafoor voor prajna, transcendente wijsheid, enkelzijdig of dubbelzijdig. Ook wel het Diamanten Konings juwelen zwaard genoemd.

Ze gaan maar door met hun geest te spelen, met een glans in hun ogen zeggen ze, “Leegte, zonder heiligheid!” Gelukkig heeft dit er niets te maken.

Mijn overleden leraar Wu Tsu[10] zei ooit, “Alleen als je “Leeg, zonder heiligheid” kan doordringen, kan je terug naar huis gaan en in vrede zitten. Dit alles creëert alleen maar meer complicaties; toch stopt dit Bodhidharma niet om de gelakte emmer[11] te verbrijzelen ten behoeve van de anderen. Te midden van alle mensen is Bodhidharma buitengewoon. Het is gezegd, “Als je een enkele zin kan binnendringen, ben je op datzelfde moment duizend, tienduizend zinnen binnen gedrongen.” Dan kan je jezelf op een natuurlijke wijze lossnijden en toch vasthouden. Een Oude zei, “je botten verbrijzelen en je lichaam verscheuren geeft niet genoeg vergelding, wanneer een enkele uitdrukking duidelijk begrepen is, spring je over honderd miljoenen.”

Bodhidharma confronteerde de Keizer rechtstreeks; hoe toegefelijk was hij! De Keizer ontwaakte niet; integendeel, vanuit zijn begrip van het zelf en de ander vroeg hij een andere vraag, “Wie kijkt me aan?” Bodhidharma ’s compassie was grenzeloos, opnieuw sprak hij hem aan, “Ik weet het niet.” Hierdoor was de Keizer verrast; hij begreep niet wat Bodhidharma bedoelde. Wanneer je daar aangekomen bent waar het er op aan komt, of er is iets, of er is niets, en je kiest één van beiden uit, dan faal je.
Meester Shou Tuan had een gedicht:

Normaal velt een enkele pijl een enkele adelaar,
Een tweede pijl is al teveel.
Bodhidharma trekt zich terug om te zitten voor de Weinig Huizen Piek;
Oh Heer van Liang, spreek niet meer over hem terug te vragen.

Hij zei ook, “Wie wil hem terug vragen?”

Omdat Keizer Wu hem niet begreep verliet Bodhidharma in het geheim het land. Deze oude man werd alleen maar in verlegenheid gebracht. Hij stak de Yangtze rivier over naar Wei, waar Hsiao Ming[12] Keizer van Wei was. Deze Keizer behoorde tot een noordelijke stam, Toba, die zich later Chinezen gingen noemen. Bodhidharma ging niet meer op auditie maar direct naar het Shao Lin klooster, waar hij negen jaar lang met zijn gezicht naar de muur zat en daar ontmoette hij de tweede patriarch.[13] De Mensen daar noemde hem, “De Muur-starende Brahmaan.”

Keizer Wu bevroeg later Meester Chih[14]. Chih zei, “Weet uwe majesteit niet wie deze man is?” De Keizer zei, “Ik weet het niet.” Zeg me, is dit hetzelfde als wat Bodhidharma zei, of is het anders? Op het eerste gezicht lijkt het hetzelfde, maar in

[10] Wuzu Fayan, “Qingyuan”(1024-1104)
[11] een (zwart) gelakte emmer of buis betekent een domkop, onwetendheid, gebrek aan verlichting. Verbrijzeling daarvan betekent dus verlichting, inzicht krijgen
[12] 515-528 keizer van Noordelijk China
[13] Zaak 41 van de Poortloze Poort verzameling beschrijft die ontmoeting
[14] Zhigong (418-514), ook bekend als Baozhi, een Boeddhistische monnik cq. meester

werkelijkheid is dat het niet. Mensen begrijpen het vaak verkeerd en zeggen. Toen Bodhidharma zei, “Ik weet het niet” antwoordde hij aangaande Ch’an; later toen de Keizer Meester Chih beantwoordde, verwees dit naar de ‘kennis’ van gezamenlijke kennis. Dit is irrelevant. Zeg me, toen Meester Chic hem een vraag stelde, hoe had Wu kunnen antwoorden? Waarom sloeg hij Chih niet dood met een enkele klap en voorkwam zo dat hij als een gek wordt bezien. Daarentegen antwoordde Keizer Wu oprecht en zei, “Ik weet het.” Meester Chih zag zijn kans en zei, “Hij is de Mahasattva[15] Avalokitesvara[16], die het zegel van de Boeddha geest doorgeeft.” De Keizer voelde verdriet en was van plan een missie te zenden om Bodhidharma terug te halen. Hoe dom! Als Chih zei, “Hij is de Mahasattva Avalokitesvara, die het zegel van de Boeddha geest doorgeeft,” en Wu zou hem het land uitgejaagd hebben, dan zou dit iets opgeleverd hebben.

Volgens de traditie stierf Meester Chih in het jaar 514 en kwam Bodhidharma aan in Liang[17] in 520; hier zit zeven jaar tussen, dus waarom zeggen sommigen dat de twee elkaar ontmoet hebben? Dit moet een vergissing zijn in de traditie. Aangaande de traditie zal ik niets meer zeggen. Wat belangrijk is dat je de essentie van de zaak begrijpt. Zeg me, Bodhidharma is de Avalokitesvara, Meester Chih is de Avalokitesvara, maar wie is de waarachtige Avalokitesvara? Omdat het Avalokitesvara is, waarom zijn er dan twee? Maar waarom slechts twee? Er zijn er zoveel meer.

Later in Wei debatteerde Bodhidharma met de Vinaya[18] Meester Kuang T’ung en de Canonieke Meester Bodhiruci. De meester Bodhidharma elimineerde formalisme en wees naar de geest; vanwege hun bevooroordeelde instelling konden de twee hier niet tegen op en in plaats daarvan kregen ze agressieve gevoelens en probeerde ze Bodhidharma verschillende malen te vergiftigen. Bij de zesde poging deed Bodhidharma geen moeite meer zich te redden, omdat hij een opvolger had gevonden, en zat hij rechtop en stierf. Hij werd begraven bij de Tinglin tempel op de Berenoorberg. Later, toen Sung Yun van Wei op reis was, ontmoete hij de Meester in de Ts’ung Ling Range, met één schoen in zijn hand[19], op weg naar India.

Keizer Wu betreurde Bodhidharma ‘s dood en schreef persoonlijk een inscriptie voor zijn monument: “Helaas, ik zag hem zonder hem te zien, ik ontmoette hem zonder hem te ontmoeten, zowel nu als hiervoor betreur ik dit ten zeerste.” Hij herdacht hem

[15] “Grote” bodhisattva
[16] Kuan Yin
[17] Luoyang, stad en streek waar het Shao lin klooster stond op de berg Song.
[18] Regels, voorschriften en reguleringen voor boeddhistische monniken
[19] Volgens een legende ontmoette ambassadeur Song Yun Bodhidharma drie jaar na zijn dood, wandelend met één schoen in zijn hand in de Pamir gebergte, westelijk van China. Op zijn vraag waar hij naar toe ging, antwoordde Bodhidharma dat hij naar huis ging. Hij vroeg hem waarom hij een schoen in zijn hand had. Bodhidharma antwoordde dat hij, zodra hij Shaolin klooster zou benaderen, het antwoord zou weten. In het klooster bleek dat er slechts één schoen in het graf lag.

verder door te zeggen, “Als je geest bestaat, zit je vast in de wereld voor altijd; als je geest niet bestaat, ervaar je onmiddellijk wonderlijke verlichting.”

Zeg me, waar is Bodhidharma, op dit moment? Je strompel langs hem zonder dat je er erg in hebt.

Gedicht

De heilige waarheid is leeg;

** De pijl vliegt voorbij Korea. Ha!*

Hoe kan je de kern onderscheiden!

** Verkeerd. Wat is daar, dat zo moeilijk te onderscheiden is*

Wie kijkt me aan?

** Deze tweede poging is nog geen halve cent waard. Dus ook jij gaat op deze manier verder. *

Opnieuw zei hij: “Ik weet het niet.”

** Een derde man, een vierde man schiet in de roos. Bah!

Vervolgens ging hij in het geheim de rivier over;

** Hij was niet in staat de neusvleugels van de ander door te prikken, maar zijn eigen neusvleugels zijn door iemand anders doorboort. Wat jammer! Hij is zeker geen grootse man. *

Hoe kon hij de groei van bramenstruiken voorkomen?

** Onder zijn voeten zijn de bramenstruiken al enkele meters diep. *

Ofschoon iedereen achter hem aan ging, zal hij niet terugkeren;

** Een dubbele zaak. Wat voor nut heeft het hem te vervolgen? Waar is hij? Waar is de geest van een groot man? *

Wu blijft maar tevergeefs terugkijken.

** Hij wringt zijn handen en slaat op zijn borst, als een smeekbede naar de hemel.*

Laat je herinneringen los!

**Wat zeg je? Je spendeert je leven in een spookgrot.*

Welke beperking is er aan de pure wind die rond de aarde cirkelt?

** Uiteindelijk rolt de grote Hsueh Tou tollend door het onkruid.”

Meester Hsueh Tou keek links en rechts om hem heen en zei:

“Is er een patriarch aanwezig?”

** Zo, je wilt je uitspraak intrekken? Handel je nog altijd op deze manier?

Hij gaf zelf het antwoord: “Die is er.”

** Te veel problemen.*

“Roep hem, om hier de voeten van deze oude monnik te wassen.”

** Geef hem nog eens dertig slagen en stuur hem weg - dat is wat hij verdient. Ofschoon hij zo handelt, bereikt hij toch iets.*

Commentaar

Hsueh Tou’s gedicht over deze zaak is als een vakkundig uitgevoerde zwaarddans in de lucht; zeker en relaxed wordt hij op een natuurlijke wijze niet getroffen door de scherpe punt. Als hij dit soort vaardigheden niet had, zou hij, zodra hij het zwaard opgepakt zou hebben, getroffen worden door de punt en zijn hand verwonden. Voor degene die ogen heeft om te kijken: Hsueh Tou biedt aan, pakt terug, prijst en keurt af; met slechts vier regels wordt deze publieke zaak beslecht.

Toespraken van de Ouden beschrijven Ch’an meestal als een rotonde: door de belangrijkste elementen van het oude verhaal er uit te pikken en vervolgens de zaken te beslechten op basis van feiten, dat is alles. Hsueh Tou geeft de zaak een stoot en zegt meteen, “De heilige waarheid is leeg - Hoe kan je de kern onderscheiden!.” Achter die eerste zin voegt hij zijn eigen zin toe die nogal bijzonder is. Zeg me, hoe ga je uiteindelijk dit punt onderscheiden? Zelfs als je een oog van staal of koper hebt vind je het zonder te zoeken.

Wanneer je hier aangekomen bent, kan je het dan met je emotioneel bewustzijn duidelijk krijgen? Daarom zei Yun Men, “Het is als een vonk van een vuursteen, als licht van een bliksem schicht.” Dit valt niet onder het domein van de mentale activiteit, noch onder intellectuele of emotionele concepten. Als je wacht totdat je je mond opent, wat heeft dat alles voor zin? Zodra oordelen of vergelijken plaats vindt, is de valk al voorbij Korea gevolgen.

Hsueh Tou zegt, “Hoe kunnen jullie monniken de kern onderscheiden? Wie kijkt de Keizer aan?” Hij voegt er een zin aan toe, “Opnieuw zei hij: “Ik weet het niet.” Hier is Hsueh Tou excessief liefhebbend in zijn verdubbelde pogingen mensen te helpen. Welnu, zeg me, zijn “leeg” en “Ik weet het niet” gelijk of verschillend? Als je iemand bent die het persoonlijk volledig begrijpt, zal je het begrijpen zonder dat er iets gezegd wordt.

Iemand die het nog niet volledig begrepen heeft, zal het ongetwijfeld in tweeën verdelen. Overal en altijd zegt iedereen, “Hsueh Tou vertelt min of meer de zaak opnieuw.“ Hoe ver verwijdert ben je dan van het besef dat Hsueh Tou met deze eerste vier regels de zaak volledig compleet gemaakt heeft.

Uit compassie dicht Hsueh Tou over het verdere verloop," Vervolgens ging hij in het geheim de rivier over; hoe kon hij de groei van bramenstruiken voorkomen?" Bodhidharma kwam in eerste instantie naar dit land om de knelpunten weg te smelten, de knopen te ontrafelen, de nagels eruit te trekken en de pinnen te verwijderen: waarom dan suggereren dat hij de groei van bramenstruiken bevorderde? Dit is niet beperkt tot die oude tijden, vandaag de dag zijn de bramenstruiken nog steeds meters hoog. "Ofschoon iedereen achter hem aan ging, zal hij niet terugkeren; Wu blijft maar tevergeefs terugkijken." Wu is duidelijk geen krachtige persoonlijkheid. Zeg me, waar is Bodhidharma? Als je Bodhidharma ziet, dan zie je waar Hsueh Tou uiteindelijk mensen helpt.

Hsueh Tou is bang dat mensen intellectuele inzichten najagen, dus zwierde hij de deur open en liet zijn inzicht zien door te zeggen, "Laat je herinneringen los! Welke beperking is er aan de pure wind die rond de aarde cirkelt?" Als je je herinneringen los laat, wat gebeurt er dan met zaken waar je zo druk mee bezig bent? Hsueh Tou zegt dat hier en nu de pure wind rond de aarde cirkelt. Wat is er doorheen hemel en aarde dat beperkt is? Hsueh Tou pakt de ontelbare zorgen van alle tijden op en smijt ze voor je neer. Dat is niet beperkt tot de tijd van Hsueh Tou. Welke beperking is daar? Jullie allemaal—welke beperking is er aan jullie kant?

Opnieuw vreest Hsueh Tou dat mensen dit punt vastgrijpen, dus laat hij opnieuw zijn vaardigheid zien en zegt, "'Is er een patriarch aanwezig?', en hij gaf zelf het antwoord: 'Die is er.'" Hsueh Tou aarzelt niet om zijn hart volledig te delen ter wille van de zaak van anderen. Opnieuw spreekt hij zich uit: "'Roep hem om hier de voeten van deze oude monnik te wassen.'" Hij vermindert ontegenzeggelijk de waardigheid van de man, maar tegelijkertijd biedt hij ook zijn eigen handen en voeten aan. Zeg me, waarin zit hem Hsueh Tou 's betekenis? Als je hier aangekomen bent, kan je het dan nog steeds een kont noemen? Kan je het een paard noemen? Kan je het een patriarch noemen? Hoe kan het worden benoemd of geschilderd? De regelmatig gehoorde opinie dat Hsueh Tou de Patriarch op een gelukkige manier gebruikt heeft er niets mee te maken. Maar zeg me, na dit alles, wat gebeurt hier? "Ik laat alleen toe dat de oude barbaren het weten; ik sta niet toe dat de oude barbaren het begrijpen."

De ultieme weg is zonder moeilijkheden.

zaak 2

Aanwijzing

Hemel en aarde zijn ineengekrompen; onmiddellijk worden zon, maan en sterren allemaal donker. Zelfs al vallen stokslagen als regen neer en weerklinkt voortdonderend geschreeuw, dan nog heb je de opdracht van het fundamentele voertuig van transcendentie niet nageleefd. Zelfs de Boeddha's van de drie tijden kunnen het alleen maar voor zichzelf weten; de achtereenvolgende patriarchen zijn niet in staat geweest om het in zijn geheel duidelijk te maken. De schat met de leer van alle tijden kan het niet te gronde uitleggen; lompenmonniken[20] kunnen zichzelf niet compleet redden. Hoe kan je om meer instructie vragen wanneer je hier aangekomen bent. Het woord Boeddha uitspreken is zich een weg banen door modder en druppend water; het woord Ch'an uitspreken is een gezicht vol schaamte. Buitengewone mensen, die al heel erg lang studeren, wachten niet tot het gezegd wordt; laat komende beginners moeten simpelweg onderzoeken en waarnemen.

Zaak

Chao Chou sprak de gemeenschap toe*[1]*: "De ultieme weg is niet moeilijk,*[2]* vermijdt slechts onderscheid maken*[3]*. Zodra woorden worden gesproken, is het, 'dit is onderscheid maken', 'dit is helderheid'.*[4]* Deze oude monnik verblijft niet in helderheid;*[5]* houden jullie nog vast aan wat dan ook, of niet?"*[6]*

Toen vroeg een monnik: "Nu u niet verblijft in helderheid, waar houdt u zich aan vast?"*[7]*

Chou antwoordde: "Ik weet het ook niet."*[8]*

De monnik zei: "Nu u het niet weet, leraar, waarom zegt u dan toch, dat u niet in helderheid verblijft?"*[9]*

[20] Bijnaam voor een Ch'an monnik

Chou zei: “Het is voldoende vragen te stellen; maak je buigingen en vertrek naar je kamer.”*10*

Aantekeningen

1. Wat doet de oude man? Creëer geen moeilijkheden!
2. Niet lastig, niet gemakkelijk.
3. Wat is er vlak voor je ogen? De derde Patriarch is nog altijd springlevend.
4. Twee hoofden, twee gezichten. Een beetje opschepperij. Het water wordt modderig wanneer een vis er doorheen zwemt; Veren vallen naar beneden wanneer een vogel overvliegt.
5. Zijn dieven instelling wordt duidelijk; waar wil de oude man naar toe?
6. Hij is verslagen. Toch is er nog iets, misschien de helft.
7. De monnik zet hem goed onder druk; zijn tong drukt tegen het gehemelte van zijn mond.
8. (De monnik) vermorzelt deze oude man; hij moet zich zo’n drieduizend mijl terug laten vallen
9. Kijk! Waar gaat hij heen? Hij jaagt hem de boom in.
10. Wat een geluk dat hij deze zet kon maken, de oude dief!

Commentaar:

Chao Chou[21] had de gewoonte altijd de uitspraak, “vermijdt slechts onderscheid maken” te benadrukken. Dit komt uit de ‘Zegel van het geloof in het hart’, van de derde Patriarch:

De ultieme weg is zonder moeilijkheden
Vermijdt slechts onderscheid maken
Vermijdt slechts aantrekken en afstoten
En je zult helder en duidelijk zijn

Zodra er sprake is van bevestiging of ontkenning is het ‘dit is onderscheid maken`, `dit is helderheid`. Zodra je het op deze manier begrijpt, ben je er al voorbij gestruikeld. Wanneer je vast genageld bent of vast zit met lijm, wat kan je dan doen? Chao Chou zei, ‘dit is onderscheid maken, dit is helderheid’. Mensen mediteren tegenwoordig en stellen vragen over het pad; als zij niet blijven hangen in onderscheid maken, dan kunnen ze zich vestigen in helderheid. `Deze oude monnik verblijft niet in helderheid; houden jullie nog vast aan wat dan ook, of niet?` Jullie allemaal, zeg me, nu hij niet verblijft in helderheid, waar is Chao Chou? En waarom leert hij mensen nog steeds stand houden.

Mijn overleden meester Wu Tsu[22] zei vaak, `Ik reik mijn hand naar beneden om je het te laten zien, maar hoe begrijp jij het?’ Maar zeg me, waar reikte hij zijn hand naar beneden? Wordt de betekenis gewaar aan de haak; blijf niet hangen bij het nulpunt op de schaal.

De monnik die naar voren kwam is ontegenzeggelijk buitengewoon; hij kreeg grip op Chao Chou ’s leemte en begon hem onder druk te zetten: ”Nu u niet verblijft in helderheid, waar houdt u zich aan vast?” Chao Chou gebruikte nooit zijn stok of luid

[21] Zhaozhou Congshen (778-897)
[22] Wuzu Fayan, “Qingyuan”(1024-1104)

schreeuwen; hij zei slechts, “Ik weet het ook niet.” Wanneer je door die monnik zo onder druk wordt gezet zou iedereen, behalve deze oude kerel, elke keer weer de verliezer zijn. Gelukkig had deze oude kerel, Chao Chou, de vrijheid om zichzelf ondersteboven te keren, dus antwoordde hij op deze wijze. “Ik weet het ook niet. Ik begrijp het niet.” Desalniettemin, ofschoon ze op dezelfde weg zijn, verblijven ze niet in dezelfde groef.
Er is iets speciaals aan deze monnik; daardoor kon hij vragen: “Nu u het niet weet, leraar, waarom zegt u dan toch, dat u niet in helderheid verblijft? “ Opnieuw een goede repliek. Iemand anders dan Chao Chou zou het nooit kunnen uitleggen. Maar Chao Chou is een adept, hij zei slechts, “Het is voldoende vragen te stellen; maak je buigingen en vertrek naar je kamer.” Zoals eerder, had de monnik geen enkele mogelijkheid zich te meten met deze oude kerel; al wat hij kon doen was zijn adem inhouden en zijn stem inslikken.
Chao Chou is een zeer capabele leraar. Hij discussieert niet over het diepzinnige of het mysterieuze, hij spreekt niet over ‘mentaliteit of perspectieven’[23]. Hij verhoudt zich tot mensen met termen van de fundamentele zaak. Daarom zei hij, “Wanneer we elkaar beschimpen, laat ik je mijn snavel vastgrijpen. Wanneer we elkaar bespugen, laat ik je me met kwijl bespugen.” Het is nauwelijks bekend dat niemand in de wereld hem aankon, ofschoon Chao Chou gewoonlijk nooit slaan of schreeuwen gebruikte om met mensen om te gaan, alleen maar met gewone woorden. Dat was zo omdat hij nooit berekenende argumenten nodig had, hij kon zijwegen bewandelen, de zaak op zijn kop zetten, er tegenin gaan of mee gaan, en daardoor een grote vrijheid bereiken. De mensen begrijpen dat tegenwoordig niet, en zeggen slechts dat Chao Chou de vraag niet beantwoordde of geen uitleg gaf aan de man. Dringt het niet tot je door, dat je er dan volledig naast zit?

Gedicht

De ultieme (essentiële) weg is zonder moeilijkheden:
**Een drievoudige zaak. Een mondvol rijp. Wat zegt hij?*

De uitspraken zijn ter zake, de woorden zijn ter zake.
**De beek is modderig wanneer er vissen doorheen zwemmen. Een overvloed aan verwarring; hij smeert het uit.*

In één zijn er vele soorten;

[23] Chi en ching. Chi wordt gebruikt voor potentieel, capaciteit, het betekent ook geestelijke activiteit in zijn algemeenheid. Ching is een object, een sfeer, een mentaal gebied, mentale ervaringen, waar je niet aan moet hechten, Chi-ching is zoiets als de staf hoog houden, de wenkbrauwen opheffen, met de ogen knipperen.

**Je moet het openen; welk einde zal er zijn met slechts één soort?*

In twee is er geen dualiteit.

** Hoe zou het 'vier, vijf, zes, zeven' kunnen ondersteunen*

Aan de horizon verrijst de zon en gaat de maan onder;

** Het wordt vlak voor je neus gepresenteerd; boven je hoofd en beneden je voeten strekt het zich grenzeloos uit*

Achter de omheining worden de bergen steil en het water koud.

**Als je dood bent, keer je niet meer terug naar het leven. Voel je je haren op je lichaam rechtovereind staan?*

Hoe kan er nog vreugde zijn, wanneer het bewustzijn in je schedel uitgeput is?

** In zijn kist knippert hij met zijn ogen. Arbeider Lu (Zesde patriarch) is een studiegenoot van hem.*

Het gemompel van de draak in de dode boom is nog niet uitgeput.

**Bah! De dode boom bloeit opnieuw. Bodhidharma reist door het oosten van het land.*

Moeilijk, moeilijk![24]

**Een valse leer is moeilijk vol te houden. Een ondersteboven-beneden uitspraak. Wat voor een plek is dit, om over moeilijk of makkelijk te spreken.*

Onderscheid maken? Helderheid? Kijk zelf!

**Blind! Men heeft misschien gedacht dat het van iemand anders afhing, maar gelukkig zegt hij 'Kijk voor jezelf.' Dit zijn mijn zaken niet.*

Commentaar gedicht

Hsueh Tou weet waar het bij Chao Chou om gaat; daarom dicht hij, 'De ultieme (essentiële) weg is zonder moeilijkheden.' Onmiddellijk vervolgt hij met, 'De uitspraken zijn ter zake, de woorden zijn ter zake.' Hij brengt één hoek omhoog, maar laat de overige hoeken met rust; wanneer Hsueh Tou zegt,' In één zijn er vele soorten; in twee is er geen dualiteit' en is het alsof de drie hoeken terugkeren tot één. Maar zeg me, waar is het dat woorden ter zake zijn, en waar spreken ze? Waarom zijn er dan zoveel verschillende mogelijkheden in het ene, terwijl er in twee geen dualiteit is? Als je geen ogen hebt, waar ga je dan zoeken?

[24] De leek P'ang zat in zijn strohut. Plotseling riep hij uit: "*Moeilijk, moeilijk, alsof je 10 pond sesamolie vanaf de top van een boom probeert te verspreiden*". "*Makkelijk, makkelijk*", antwoorde mevrouw P'ang, "*het is slechts zoals met je voeten de grond raken als je uit bed stapt"*. "*Noch moeilijk, noch makkelijk*", zei hun dochter Ling-Chao, "*de patriarchen verblijven op de top van elk grassprietje*"

Als je deze twee regels kan penetreren, is dat een basis voor, wat de Ouden zeggen, ‘Samen gevloeid tot één geheel, al sinds de vroegste tijden zie je bergen als bergen, rivieren als rivieren, lang als lang kort als kort, lucht als lucht en aarde als aarde.‘ Maar soms noemen we lucht aarde en aarde lucht. Soms zeggen we dat bergen geen bergen zijn en rivieren geen rivieren. Uiteindelijk, hoe verkrijgen we onverstoorbare kalmte? Wanneer de wind komt, bewegen de bomen; wanneer de golven aanzwellen, botsen ze op en neer. In het voorjaar ontspruit het, in de zomer wordt het rijp, in de herfst wordt het geoogst en in de winter wordt het opgeslagen; met een homogene gelijkmoedigheid, verdwijnt alles uit zichzelf.
Aldus wordt dit vierregelig vers abrupt afgesneden; maar Hsueh Tou heeft extra bekwaamheden, dus opent hij de gesloten tas en geeft een samenvattend verslag. Zoals hij in het begin zegt,

De ultieme (essentiële) weg is zonder moeilijkheden;
De uitspraken zijn ter zake, de woorden zijn ter zake.
In één zijn er vele soorten;
In twee is er geen dualiteit.

Er zijn niet zoveel dingen, toch gaat de maan onder als de zon opkomt aan de horizon, en wanneer de bergen achter de balustrade de diepte in gaan, wordt het water koud. Wanneer je hier aangekomen bent, is spreken inderdaad ter zake, zijn woorden inderdaad ter zake, is alles de Weg en alle dingen volledig werkelijkheid. Is dit niet waar geest en objecten beide vergeten worden, samengesmolten tot één geheel? Bij het begin van het gedicht was Hsueh Tou te solitair en bruusk; echter op het eind is hij nogal toegeeflijk. Als je nauwkeurig doorboort, en kijkt, en doordringt, dan wordt het vanzelf als de heerlijke geur van boterolie. Als je je emotionele verklaringen niet vergeet, onderga je een overvloed aan verwarring, en zal je definitief niets van dit gepraat begrijpen.
‘Hoe kan er nog vreugde zijn, wanneer het bewustzijn in je schedel uitgeput is? Het gemompel van de draak in de dode boom is nog niet uitgeput.’ Dit is slechts een soort combinaties maken. Dit komt uit oude publieke zaken met vragen rond de Weg, die Hsueh Tou eruit gedestilleerd heeft, vervolgens een gat in geslagen en aan dezelfde draad gehangen heeft, om ze te gebruiken toen hij dit gedicht maakte over ‘De ultieme weg is zonder moeilijkheden, vermijdt slechts onderscheid maken’. Tegenwoordig begrijpen de mensen de betekenis van de Ouden niet meer en kauwen ze alleen maar op woorden en knagen ze op zinnen; wanneer zullen ze daar ooit mee klaar zijn. Pas als je een adept ben die de technieken beheerst, begrijp je dit soort gepraat.
Heb je gelezen hoe een monnik aan Hsiang Yen[25] vroeg, “Wat is de Weg?” Hsiang Yen zei, “Draken gemompel in een dode boom”. De monnik vroeg, “Wat is de man van de Weg?” Hsiang Yen zei, “Oogballen in een schedel”. Later vroeg de monnik aan Shih Shuang[26], “Wat is draken gemompel in een dode boom?” Shih Shuang zei,

[25] Xiangyan Zhixian (d 898), leerling van Guishan
[26] Shishuang Qingzhu (807-888), leerling van Guishan later van Tao Wu

“Nog altijd vol bewustzijn.” De monnik bevroeg ook Ts’ao Shan[27], “Wat is draken gemompel in een dode boom?” Ts’ao zei, “De bloedlijn is nog niet afgesneden.” De monnik vroeg, “Wat zijn oogballen in een schedel?” Ts’ao zei, “nog niet opgedroogd.” De monnik vroeg, “Wie kan dit horen?” Ts’ao zei, “Er is niemand in de hele wereld die dit niet hoort”. De monnik vroeg, “Uit welk boek komt ’drakengemompel?” Ts’ao Shan zei, “Ik weet niet uit welk boek dit komt, maar wie het hoort, sterft”. Hij had ook een vers gemaakt:

In een dode boom mompelt een draak en ziet waarlijk de Weg;
Alleen dan, wanneer de schedel geen bewustzijn heeft, zijn de ogen helder.
Wanneer vreugde en bewustzijn tot een einde komen zijn alle gebeurtenissen beëindigd;
Hoe kan zo iemand het pure onderscheiden te midden van onzuiverheid?

Men moet zeggen dat Hsueh Tou grote vaardigheden heeft in het combineren van dit alles in één vers. Ofschoon hij dat gedaan heeft, is er toch geen dualiteit in dit alles. Hsueh Tou gaf op het eind van zijn gedicht nog wat hulp aan de mensen toen hij “Moeilijk, moeilijk” er aan toevoegde. Het is precies dat “Moeilijk, moeilijk”, dat je door en door moet doorgronden om het te bereiken. Waarom? Pai Chang zei, “Alle woorden en toespraken, bergen, rivieren, en de complete aarde, komen allemaal terug tot jezelf.” Wat Hsueh Tou ook aanbiedt en terugpakt, uiteindelijk moet dat teruggegeven worden aan jezelf. Vertel me, hoe hielp Hsueh Tou mensen, toen hij zei, “Onderscheid maken? Helderheid? Kijk zelf!’ Hij had al een compleet gedicht geschreven toen hij alsnog zei, “Kijk zelf!” Zeg me, wat is de werkelijke betekenis”? En zeg me niet dat je het niet begrijpt. Hier aangekomen begrijp zelfs ik het eenvoudigweg niet.

[27] Caoshan Benji (840-901), leerling van Dongshan

Meester Ma is ziek

Zaak 3

Aanwijzing

Eén middel, één object, één woord, één zin – de bedoeling is dat je een opening vindt om binnen te gaan; toch blijft dit een wond kerven in gezond vlees – het kan een nest of een schuilplaats worden. Door niet aan vaste principes te blijven hangen verschijnt het Grote Functioneren. De intentie is, dat je beseft dat er iets transcendentaals is; wat de aarde en de lucht omvat en toch niet vast gepakt kan worden.

Deze weg voldoet, deze weg niet voldoet ook – dit is te diffuus. Deze weg voldoet niet, deze weg niet voldoet ook niet – dit is te kortaf. Zonder deze twee paden te betreden, wat is juist? Test alstublieft; Ik citeer dit zodat je gaat zien:

Zaak

Grote Meester Ma was ziek.[1] De opzichter van de tempel vroeg hem, “Leraar, hoe gaat het de laatste dagen met uw gezondheid?”[2] De Meester zei, ”Zongezicht Boeddha, Maangezicht Boeddha.”[3]

Aantekeningen

1. Deze kerel is nogal aan het kwakkelen. Hij betrekt er andere mensen bij.
2. Vier honderd en vier ziektes breken uit op hetzelfde moment. Als ze over drie dagen niet als een dode monnik worden gezien hebben ze geluk. Deze vraag ligt in het verloop van menselijkheid en rechtvaardigheid.
3. Hoe fris en nieuw! Levensonderhoud voor deze beginneling.

Commentaar

De Grote Meester Ma[28] was ziek, dus de opzichter van de tempel vroeg hem, “Leraar, hoe gaat het de laatste dagen met uw gezondheid?” De Grote Meester zei, ”Zongezicht Boeddha, Maangezicht Boeddha[29].” Als de patriarchale leraren niet gehandeld hadden op basis van de fundamentele zaak, hoe zouden we dan het schitterende licht op dit pad zien? Als je weet waar deze publieke zaak op neerkomt, dan ben jij de enige die door de rode lucht loopt. Als je niet weet waar het op neer komt, raak je elke keer, als je voor de verdorde boom staat, de weg kwijt. Als je iemand bent die alles aan kan, dan moet je, als je hier aangekomen bent, het vermogen hebben de os van de ploeger weg te jagen en het voedsel van de hongerige mens weg te snaaien, voordat je zal zien hoe Meester Ma mensen helpt.

Tegenwoordig zeggen veel mensen dat Meester Ma de opzichter onderricht gaf; gelukkig is er geen verband. Op dit moment zijn er velen in deze samenkomst die het niet begrijpen; ze krijgen glanzende ogen en zeggen, “Het is hier; het linker oog is het Zongezicht, en het rechteroog is het Maangezicht. “ Wat is de relevantie hiervan? Zelfs in het niet bestaande Jaar van je Reet zal je het niet zien, zelfs niet in je dromen. Je strompelt ernaast en mist wat de Ouden bedoelden.

Wat was zijn bedoeling , toen Meester Ma zo sprak? Sommigen zeggen: “Breng me een kom met maag medicijnen.” Welk inzicht brengt dit? Op dit punt aangekomen, hoe kan je je rust vinden? Daarom wordt gezegd, “Zo’n duizend wijzen hebben de enkele weg naar transcendentie niet overgedragen; studenten maken het zichzelf moeilijk, zoals apen die naar het beeld in de spiegel grijpen.”

Zongezicht Boeddha, Maangezicht Boeddha[30] is extreem moeilijk in te zien; zelfs Hsueh Tou vindt het moeilijk een gedicht erover te schrijven. Maar aangezien hij een compleet inzicht heeft, gebruikt hij zijn volledig inzicht om commentaar te geven. Willen jullie Hsueh Tou zien? Kijk dan naar de tekst hieronder.

---

[28] Mazu Daoyi (709-788)

[29] Volgens de “Namen van de Boeddha verhandeling” leeft een Zongezicht Boeddha 1800 jaar op deze wereld en leeft een Maangezicht Boeddha slechts één dag en één nacht. Men zegt dat Ma Tsu deze uitspraak deed een dag voordat hij stierf.

[30] In Dogen ’s “Eén stralende parel” (hfst 4 uit de Shobogenzo) schrijft hij, “wees je ervan bewust dat het gezicht van de zon en het gezicht van de maan sinds de oudste tijden elkaar niet vervangen hebben. De zon verschijnt tegelijk met de zon en de maan verschijnt tegelijk met de maan…. Derhalve zijn de werkelijkheid en de beginloosheid van de stralende parel buiten ieders bereik. Het hele universum is één stralende parel…. Het hele lichaam is het stralende licht en de geest in zijn totaliteit.” Zie ook verder op in het commentaar, waar de dichter de man wordt genoemd die in de blauwe grot de parel pakt.

Gedicht

Zongezicht Boeddha, Maangezicht Boeddha;

** Wanneer hij zijn mond opent zie je zijn karakter. (Ma en Hsueh Tou) zijn als twee spiegels waartussen geen beeld of reflectie is.*

Wat voor mensen waren de Oude Keizers?

**Te verheven. Maak ze niet klein. Ze kunnen hoog of laag gewaardeerd worden.*

Twintig jaar lang heb ik bitter geleden;

** Dit gaat over je eigen val in het onkruid. Gaat mij niets aan. Dit is als een stomme die een bittere meloen eet.*

Hoeveel keer ben ik voor jou de Blauwe Draak grot binnen gegaan!

**Wat was het waard? Gebruik je geest niet verkeerd. Zeg niet dat er hier niets buitengewoons is *

Deze beproeving

** Hij bedroeft de mensen tot ze dood zijn. Bedroefde man, spreek niet tegen droevige mensen.*

Is het waard na te vertellen;

**Met wie zou je hierover willen spreken? Als je erover spreekt met de droevige mensen, sterven ze aan zoveel droefenis.*

Lompenmonniken met open ogen moeten dit niet licht opvatten.

** Je moet nog grondiger te werk gaan. Bah! Drieduizend mijl terug vallen.*

Commentaar

Volgens de Song keizer Shen Tsung (1068-1085) ridiculiseerde dit gedicht de staat, dus wilde hij niet dat het opgenomen werd in de Boeddhistische canon.

Eerst citeert Hsueh Tou, “Zongezicht Boeddha, Maangezicht Boeddha.” Vervolgens zegt hij, “Wat voor mensen waren de Oude Keizers?” Zeg me, wat betekent dit? Ik heb jullie al verteld dat Hsueh Tou ‘s commentaar direct op Meester Ma gericht is. Daarom wordt gezegd, “Hij laat zijn haak vallen in de vier zeeën, hij vist alleen maar naar verschrikkelijke draken.” Deze éne zin maakt het gedicht al compleet. Hierna

laat Hsueh Tou in het gedicht zien hoe hij zijn hele leven op studie en onderzoek geconcentreerd is.

“Twintig jaar lang heb ik bitter geleden; hoeveel keer ben ik voor jou de Blauwe Draak grot binnen gegaan!” Zeg me, wat betekent dit? Hij is als de man die de Blauwe Draak grot in gaat om de parel te pakken. Daarna brak hij de gelakt emmer in stukken[31]. Dit mag nogal uitzonderlijk klinken maar in wezen is dit niets anders dan “Wat voor mensen waren de Oude Keizers?” Zeg me, waarheen leiden Hsueh Tou ’s woorden? Je moet zelf een stap achteruit doen en kijken, voordat je kan inzien waar hij op uit is.

Wat voor mensen waren die Oude Keizers? Vaak zien mensen niet wat Hsueh Tou bedoelt, maar zeggen ze dat hij de staat ridiculiseert. Het op deze manier bekijken is slechts een emotioneel standpunt. Deze zin komt uit Ch’an Yueh’s gedicht over “Het gedrag van de baronnen.”, waarin staat:

Gekleed in brokaat en fijn borduurwerk, met valken op hun pols,
Ze gaan over vrije tijd, hun manieren vol minachting
Ze hebben geen idee over de moeilijkheden bij het zaaien en oogsten
Wat voor mensen waren de Oude Keizers?

Hsueh Tou zegt, “Deze beproeving is het waard na te vertellen; Lompenmonniken met open ogen moeten dit niet licht opvatten.” Hoeveel mensen spenderen hun leven in de Blauwe Draken grot? Zelfs al ben je een lompenmonnik met een heldere blik en een talisman onder je arm, die door alle vier continenten heen schijnt, dan nog moet je, als je tot hier gekomen bent, het niet te licht opvatten; je moet diepgaand en grondig zijn.

[31] een (zwart) gelakte of leren emmer of buis betekent een domkop, onwetendheid, gebrek aan verlichting. Verbrijzeling daarvan betekent dus verlichting, inzicht krijgen

Bijlage Koan 36 – boek van de sereniteit – Meester Ma is ziek - gedicht

De dichter verwoordt in koan 36 uit het boek van Sereniteit de uitspraak van Ma tsu als volgt:

Zongezicht Boeddha, Maangezicht Boeddha
Vallende Sterren, rollende donder
De spiegel weerspiegelt vormen zonder subjectiviteit
De parel in een schaal rolt vanzelf
Zie je niet dat, voor de hamer, goud 100 maal geraffineerd is
Onder de schaar, zijde uit één stuk

Het commentaar bij dit gedicht (fragmenten):

- Deze twee Boeddha's zijn als vallende sterren, als rollende donder – ze laten geen enkele aarzeling toe.
- De spiegel laat alleen je originele vorm zien, geen privé geheimen. Parels uit de haven van Langfeng rollen uit zichzelf. Ma Tsu 's geest is zoals deze spiegel, zijn functioneren als rollende parels.
- Bewerking van 100 maal geraffineerd goud is voor de hamer en aambeeld van een adept. Zijde uit één stuk dient door de schaar en liniaal van een kleermaker bewerkt te worden.
- Het is als een man die een boom vasthoudt. Dit is de vereniging van weten en de basis, dezelfde herfst voor zowel water als lucht, het samen vloeien van de wegen van de heerser en onderdaan. Wanneer zijde voorzien is van schaar en liniaal, hangt het op maat snijden af van de persoon; wanneer goud voorzien is van hamer en aambeeld, hangt de raffinage af van jezelf.
- Maar zeg, vanuit het perspectief van de lompen monnik, welk aspect van het werk wordt hier verricht? Zongezicht Boeddha, Maangezicht Boeddha.

Te Shan draagt zijn bundel

Zaak 4

Aanwijzing

Onder de blauwe hemel, in het heldere zonlicht, hoef je dit en dat niet meer uit te leggen. Maar toch verlangen de causale omstandigheden van tijd en seizoen dat het medicijn dat past bij de ziekte wordt gegeven. Maar zeg me, is het beter om los te laten of is het beter om toch vast te houden? Om te testen citeer ik dit; kijk!

Zaak

Toen Te Shan arriveerde bij Kuei Shan[1] droeg hij zijn bundel, terwijl hij de hal[2] binnenging en van oost naar west liep.[3] Hij keek om zich heen en zei, “Niets, niemand.” Vervolgens vertrok hij.[4]

Hsueh Tou voegde een commentaar toe, “Volledig ontmaskerd.”[5]

Maar toen Te Shan bij de klooster poort kwam, zei hij, “Eigenlijk zou ik niet zo ruw moeten zijn.”[6] Dus ging hij opnieuw de hal binnen om met alle ceremonie Kuei Shan te begroeten.[7] Terwijl Kuei Shan daar zat,[8] hield Te Shan zijn mat omhoog en zei, “Leraar!”[9] Kuei Shan reikte naar zijn vliegenmepper,[10] waarop Te Shan schreeuwde, zijn mouwen uit schudde en vertrok.[11]

Hsueh Tou voegde een commentaar toe, “Volledig ontmaskerd.”[12]

Te Shan draaide zijn rug naar de hal toe, trok zijn strooien sandalen aan en vertrok.[13] Die avond vroeg Kuei Shan aan de hoofdmonnik, “Waar is die nieuwkomer die zojuist gearriveerd is?”[14] De hoofdmonnik antwoordde, “Hij draaide zijn rug naar de hal toe , trok zijn strooien sandalen aan en vertrok.”[15]

Kuei Shan zei, “Hierna zal deze kerel naar de top van een alleenstaande piek gaan, voor zichzelf een hut van gras maken, en doorgaan met de Boeddha’s uit te schelden en de Patriarchen te beschimpen.”[16]

Hsueh Tou voegde een commentaar toe, “Hij voegt rijp toe aan sneeuw.”[17]

Aantekeningen

1. Een kerel die een bord draagt[32], de wilde vossen geest[33]!
2. Onvermijdelijk brengt hij mensen aan het twijfelen. Hij leidt een verlies.
3. Hij heeft veel Ch’an, maar waarvoor?
4. Hij verdient dertig slagen met de staf. Zijn geest reikt inderdaad tot in de hemel. Een echte leeuwenwelp kan de leeuwen brul laten horen.
5. Verkeerd. Uiteindelijk. Check!
6. Los laten, bij elkaar komen. Eerst te hoog en op het eind te laag. Wanneer je je fout bewust wordt, moet je veranderen, maar hoeveel mensen kunnen dat?
7. Net zoals eerder, gedraagt hij zich op deze manier. Het is al zijn tweede nederlaag. Gevaar!
8. Kuei Shan bekijkt deze kerel met koude ogen. Zo’n soort man kan de wenkbrauwen van een tijger vastgrijpen.
9. Hij verandert van hoofd, wisselt gezichten; hij zweept de golven omhoog waar er geen wind is.
10. Alleen deze kerel kon dit doen; hij zet zijn strategie in beweging vanuit zijn tent. Niets kan hem stoppen om bij iedereen in de hele wereld de tongen af te snijden.
11. Dit is het begrip van een wilde vossen geest. Deze schreeuw bevat zowel het voorlopige als het werkelijke, zowel de verlichting als de doelmatigheid. Het zijn allemaal mensen die de wolken kunnen vastpakken en de kikker kunnen grijpen, maar hij stijgt boven allen uit.
12. Verkeerd. Uiteindelijk. Check!
13. De scene is alleraardigst, maar de zaak is nog niet compleet. Te Shan won het hoofd op zijn hoofd maar verloor de schoenen aan zijn voeten. Zijn lichaam en leven heeft hij al verloren.
14. Hij verloor zijn belangstelling in het oosten , en verliest zijn belanghebbende in het westen. Zijn ogen kijken richting het zuidoosten, maar zijn geest is in het noordwesten.
15. Het heilige schildpad sleept zijn staart acht zich aan; hij verdient dertig stokslagen. Hoeveel slagen tegen zijn achterhoofd heeft deze kerel nodig?
16. Hij spant de boog nadat de dief er vandoor is. Geen lompen monnik in de hele wereld kan zich hieruit redden.
17. Verkeerd. Uiteindelijk. Check!

Commentaar

Drie keer voegde ik het woord “check” toe. Begrijpen jullie dat? Soms neem ik een grasspriet en gebruik ik het als het zestien meter hoog gouden lichaam van de Boeddha, soms neem ik het zestien meter hoog beeld en gebruik het als een grasspriet.

[32] Iemand die gevangen is in zijn eigen tunnelvisie

[33] Vaak gebruikt voor iemand die probeert de slimmerik uit te hangen, maar soms ook voor iemand met een vrije geest. In koan 2 van de Poortloze Poort wordt de wilde vossen geest genoemd in relatie tot de vraag of een verlicht iemand al dan niet (ook) gebonden is aan de wet van oorzaak en gevolg.

Te Shan[34] was oorspronkelijk een monnik die lezingen gaf over de Diamant(slijper) soetra[35] in het Westen van Shu. Volgens deze soetra bestudeert men, in het proces van verwerken van kennis verkregen door te concentreren als een diamant, duizend eons lang het majesteitelijke gedrag van de Boeddha's en tienduizend eons lang de verfijnde praktijken van de Boeddha's, voordat je de staat van de Boeddha bereikt hebt. Aan de andere kant zijn er tegenwoordig de "zuidelijke duivels" die zeggen, "Geest zelf is Boeddha". Daarom werd Te Shan erg verbolgen en ging te voet op reis, met een aantal van zijn commentaren bij zich. Hij ging direct richting het zuiden om deze bende duivels te vernietigen. Je merkt aan de manier hoe hij opgewonden werd, wat voor een sterke, scherpe vent hij was.

Toen hij aankwam in Li Chou (in Hunan) ontmoette hij een oude vrouw die gefrituurde koekjes verkocht aan de kant van de weg. Hij legde zijn commentaren op de grond om proviand te kopen ten einde zijn geest te verlichten. De oude vrouw vroeg, "Wat draag je daar met je mee?" Te Shan zei, "Commentaren op de Diamantslijper soetra." De oude vrouw zei, "Ik heb een vraag voor je, als je deze kan beantwoorden krijg je koekjes mee om je geest te verfrissen; als je ze niet kan beantwoorden , moet je ze maar ergens anders kopen." Te Shan zei, "Vraag maar." De oude vrouw zei, "In de Diamantslijper soetra wordt gezegd, 'De geest van het verleden kan niet vastgepakt worden, de geest van het heden kan niet vastgepakt worden, de geest van de toekomst kan niet vastgepakt worden': welke geest wil de geleerde monnik graag verfrissen?" Te Shan was sprakeloos. De oude vrouw stuurde hem naar Lung T'an[36].

Zodra Te Shan de drempel passeerde zei hij, "Veel heb ik gehoord over Lung T'an ('draken brug'), maar nu ik hier aangekomen ben, zie ik geen brug en verschijnt er geen draak." Meester Lung T'an kwam van achter een scherm te voorschijn en zei, "Je bent werkelijk aangekomen in Lung T'an." Te Shan boog en trok zich terug. Gedurende de nacht ging hij de kamer van Lung T'an binnen en stond daar roerloos tot diep in de nacht. Lung T'an zei, "Waarom vertrek je niet?" Te Shan zei vaarwel, schoof het gordijn opzij en ging weg. Hij zag dat het donker was buiten, dus draaide hij zich om en zei, "Het is donker buiten." Lung T'an stak een papieren lantaarn aan en gaf het aan Te Shan, zodra Te Shan de lamp vastpakte, blies Lung T'an deze uit. Te Shan werd diep en groots verlicht. Onmiddellijk boog hij voor Lung T'an, die zei, "Wat heb je gezien zodat je een buiging maakt?" Te Shan antwoordde, "Vanaf nu zal ik dat, wat zich op de tong van de geëerde leer van de meesters van deze wereld bevindt, nooit meer in twijfel trekken.[37]

[34] Deshan Xuanjian (684-758) (Te-shan Hsuan-chien)
[35] Vajracchedika Prajñaparamita soetra, zie ook zaak 67 en 97
[36] Longtan Chongxin (g.d.), leerling van Tianhuang Daowu (748-807), leerling van Shitou
[37] Koan 28 uit poortloze poort gaat over deze verlichting van Te Shan bij Lung T'an

De volgende dag ging Lung T'an naar de Dharma hal en zei, "Er is iemand onder jullie met tanden als een bos vol zwaarden en een mond als een schaal vol bloed[38]; zelfs als je hem met een staf slaat, komt hij terug. Op een dag zal hij de top van een alleenstaande berg bestijgen en mijn weg daar vestigen." Daarna legde Te Shan al zijn commentaren neer voor de Dharma hal, hield een brandende toorts boven ze, en zei, "Zelfs het aan elkaar koppelen van alle abstracte uitdrukkingen is slechts een enkele haar in de grote leegte. Zelfs uitgeput raken van de essentiële werken van de wereld, is als een enkele druppel water die in een uitgestrekte vallei valt." Vervolgens verbrandde hij de commentaren.

Later hoorde hij dat de leer bij Kuei Shan[39] volop bloeit, dus ging hij op reis naar Kuei Shan om hem als adept te ontmoeten. Zonder zelfs zijn bundel neer te leggen, ging hij direct naar de Dharma hal, waar hij heen en weer liep van oost naar west en west naar oost. Zeg me, wat was zijn bedoeling? Was hij gek geworden? Mensen mis interpreteren dit als een vaststelling, maar dat is simpelweg niet relevant. Zie hoe buitengewoon Te Shan was: daarom wordt gezegd, "Om jezelf buiten de menigte te plaatsen, moet je een dappere spirituele kerel zijn; de vijand verslaan is een zaak voor een zoon van een leeuw. Als je probeert een Boeddha te worden zonder een dergelijk oog, hoe kan je dat ooit bereiken, zelfs niet in duizend jaar?"

Wanneer je daar aangekomen bent, moet je een door en door competente adept zijn, voordat je in staat zal zijn om te zien. Waarom? In de Boeddha Dharma zijn er niet zoveel complicaties; waar kan je dan intellectuele inzichten inbrengen om te ondersteunen? Dit is de activiteit van Te Shan's geest; waar is al dat geploeter? Daarom zegt Hsuan Sha[40], "Zelfs al ben je als de reflectie van de maan in een vijver tijdens de herfst, die door het uiteenvallen van de golven niet uit elkaar geslagen wordt, of als het geluid van een bel tijdens een stille nacht, die altijd klinkt als ze aangeslagen wordt, dan nog is dit altijd een zaak aan deze kant van geboorte en dood." Als je hier aangekomen bent is er geen winst of verlies, noch bevestiging of ontkenning, ook is er niets buitengewoons of mysterieus. Hoe begrijp jij Te Shan's heen en weer bewegen van west naar oost en oost naar west, juist omdat er niets buitengewoons of mysterieus te bekennen is? Zeg me, wat betekent dit?

Deze oude kerel Kuei Shan was nog altijd niet ingepakt door, ieder ander dan Kuei Shan zou door Te Shan vermorzeld zijn. Kijk hoe de oude adept Kuei Shan hem ontmoet; hij zit daar en observeert hoe het afloopt. Hoe zou hij degene die hij is kunnen zijn, als hij de 'tegemoet komende wind' niet tot in de diepte zou onderscheiden? Hsueh Tou voegt een commentaar toe, "Volledig ontmaskerd." Dit commentaar is als een ijzeren spie. Dit wordt in de verzameling een toegevoegd

[38] In de middeleeuwse Chinees Boeddhistische hellen leefden demonen met ossen hoofden en paarden gezichten, met tanden die lijken op bomen van zwaarden en een mond als een schaal vol bloed. Uitdrukking voor een man die buitengewoon sterk is.
[39] Guishan Lingyou (771-853), leerling van Pai Chang
[40] Xuansha Shibei (835-908) leerling van Hsueh Feng (Xuefen Yicun) zie zaak 22 en 88

commentaar genoemd: ‘Ook al geldt het voor beide zijden, toch blijft het niet aan beide zijden.’ Hoe begrijp jij zijn uitdrukking, “Volledig ontmaskerd.”? Waar vindt de volledige ontmaskering plaats? Zeg me, is Te Shan volledig ontmaskerd , of is het Kuei Shan die volledig ontmaskerd is?

Op weg naar buiten kwam Te Shan niet verder dan de kloosterpoort, waar hij bij zichzelf zei, “Eigenlijk zou ik niet zo ruw moeten zijn.” Hij wilde in een Dharma gevecht met Kuei Shan zijn ingewanden laten zien en het diepste van zijn hart. Dus ging hij terug om hem met complete ceremonie te ontmoeten. Terwijl Kuei Shan daar zat, tilde Te Shan zijn mat omhoog en zei, “Leraar.” Kuei Shan reikte naar zijn vliegenmepper, Te Shan schreeuwde, schudde zijn mouwen los en vertrok. Hoe buitengewoon!

Velen in de gemeenschap zeiden dat Kuei Shan bang voor hem was. Wat heeft dat er mee te maken? Kuei Shan was absoluut niet onthutst, Daarom wordt gezegd, “Iemand wiens wijsheid is groter is dan van een vogel kan een vogel vangen, iemand wiens wijsheid is groter is dan van een dier kan een dier vangen , en iemand wiens wijsheid groter is dan die van een man kan een man vangen.” Al zouden alle verschijnselen en de miljarden vormen, de hemelen en hellen, en alle planten, dieren en mensen, tegelijkertijd schreeuwen, dan nog zou iemand die zo diep in Ch’an ondergedompeld is, daar geen enkele aandacht aan schenken. Zelfs als iemand zijn meditatie zetel zou omgooien en zijn gemeenschap zou beschimpen, zou hij er nog altijd geen aandacht aan geven. Het is hoog als de hemel, breed als de aarde. Als Kuei Shan niet het vermogen had om de tongen van iedereen op aarde af te snijden, zou het op dat moment voor hem moeilijk zijn om Te Shan te testen. Als hij niet de verlichte leraar van vijftienhonderd mensen zou zijn, is het moeilijk voor hem om wat dan ook uit te leggen. Maar Kuei Shan was bezig zijn strategie in beweging te brengen en zo vanuit zijn nederige omgeving de victorie te verwezenlijken.

Te Shan draaide zijn rug naar de meditatie hal toe, trok zijn strooien sandalen aan en vertrok. Zeg me, wat was zijn bedoeling? Was Te Shan de winnaar of de verliezer? Was Kuei Shan met zijn handelswijze de winnaar of de verliezer? Hsueh Tou voegde een commentaar toe, “Volledig ontmaskerd.” Hij doet hier een inspanning en kijkt dwars door de raadsels van de Ouden heen. Alleen op deze manier kon hij zo buitengewoon zijn. Hsueh Tou voegde, “Volledig ontmaskerd,” tweemaal als commentaar toe, daarmee velde hij een driedelig oordeel; pas dan had hij deze publieke zaak blootgelegd. Hij was als een omstander die oordeelde over deze twee mannen.

Daarna was Kuei Shan relaxed; tegen de avond vroeg hij uiteindelijk aan de hoofdmonnik, “Waar is die nieuwkomer die zojuist gearriveerd is?” De hoofdmonnik antwoordde, “Hij draaide zijn rug naar de hal toe, trok zijn strooien sandalen aan en vertrok.” Kuei Shan zei, “Hierna zal deze kerel naar de top van een alleenstaande piek gaan, voor zichzelf een hut van gras maken, en doorgaan met de Boeddha’s uit

schelden en de Patriarchen beschimpen.” Maar zeg me, wat bedoelde hij hiermee? Oude man Kuei Shan was hem niet goedgezind; in de toekomst kan Te Shan de Boeddha’s uitschelden, de Patriarchen beschimpen, de wind afrossen en tegen de regen stompen, toch zal hij nooit zijn grot verlaten. Te Shan’s aanpak gedurende zijn complete leven werd doorzien door deze oude kerel. Kunnen we zeggen dat Kuei Shan hem hier een profetie heeft meegegeven? Of kunnen we zeggen: een berg kan zich verstoppen in een moeras als het groot genoeg is, of een kat kan een luipaard overwinnen? Gelukkig heeft dit alles er niets mee van doen.

Hsueh Tou wist waar deze publieke zaak op neer kwam, dus had hij de durf om het eens en vooral vast te leggen door te zeggen, “Hij voegt rijp toe aan sneeuw.” Opnieuw offert hij zich op, zodat de mensen het zien. Als je het ziet, laat ik toe dat je een mede student van Kuei Shan, Te Shan en Hsueh Tou bent. Als je het niet ziet, wees dan op je hoede om niet, tevergeefs, intellectuele interpretaties te produceren.

Gedicht

Eén “volledig ontmaskerd”

** De woorden verklinken nog in onze oren. Weggegaan. *

Een tweede “volledig ontmaskerd”

** Een dubbele zaak.*

“Rijp toevoegen aan sneeuw” – Te Shan is lelijk gevallen.

** De drie scenes zijn niet gelijk. Waar viel Te Shan? *

De generaal van de vliegende cavalerie betreedt het vijandig kamp;

** Gevaar! Niet nodig om opnieuw op de generaal van het verslagen leger in te hakken. Hij verliest zijn lichaam en leven. *

Hoeveel kunnen hun veiligheid herwinnen?

** Te Shan werd levend midden in de dood.*

Te Shan rent er haastig voorbij-

**Hij gedraagt zich alsof er niemand bij hem is. Al heb je de zesendertig slimmigheden van je supra natuurlijke krachten uitgeput, dan nog, wat heeft dit alles voor nut? *

Maar Kuei Shan laat hem niet gaan.

** De kat kan de luipaard onderwerpen. Kuei Shan doorboort zijn neusvleugels. *

Op de bijeenkomst op de eenzame piek zit hij tussen het onkruid;

** Uiteindelijk is buitengewoon om het doorboren van de neusvleugels te zien. Maar waarom zit Te Shan tussen het onkruid? *

Bah!

**Begrepen? Twee zwaardklingen snijden elkaar. Twee bij twee, drie bij drie, wandelen ze over de oude weg. Samen zingend en klappend. Ik sla toe! *

Commentaar

Toen Hsueh Tou zijn gedichten bij de honderd publieke zaken maakte, brandde hij wierook als offergave; daarom werden zijn gedichten wijd verspreid door het land. Bovendien beheerste hij op een meesterlijke wijze de literaire compositie. Wanneer hij de publieke zaak binnengedrongen was en hij, als vanzelfsprekend, vertrouwelijk werd met de zaak, pas dan kon hij zijn penseel op het papier plaatsen. Hoe kwam dat? Het is gemakkelijk draken van slangen te onderscheiden; het is moeilijk om een lompenmonnik voor de gek te houden. Nadat Hsueh Tou zichzelf onderdompelde in de zaak en volledig erin doorgedrongen was, schreef hij drie commentaren bij die ondoordringbare, misleidende situaties. Vervolgens gebruikte hij ze om zijn gedicht te maken.

“’Rijp toevoegen aan sneeuw’ – bijna een gevaarlijke val.” Wat voor type is Te Shan? Hij is precies zoals Li Kuang[41], die door Keizer Wu van Han benoemd werd tot generaal van de vliegende Cavalerie, het elite korps van de keizer. Li Kuang penetreerde diep in de vijandelijke gebieden, waar hij levend gevangen genomen werd door de koning van de Hunnen. Kuang was verzwakt door zijn verwondingen; ze bonden hem voorover liggend tussen twee paarden. Kuang deed alsof hij dood was maar observeerde heimelijk dat een Hun vlakbij hem een prima rijdier bereed. Kuang kwam plotseling overeind en sprong op het paard, waarbij hij de Hun eraf wierp en zijn pijl en boog afpakte. Hij jaagde het paard op met de zweep en galoppeerde richting het zuiden. Met pijl en boog schoot hij op zijn achtervolgers en wist zo te ontsnappen. Deze kerel had het vermogen om zich levend uit het middelpunt van dood te ontworstelen. Hsueh Tou verwijst naar deze gebeurtenis in zijn gedicht, om een vergelijk met Te Shan te maken, die opnieuw de hal binnen gaat om Kuei Shan te ontmoeten, en opnieuw in staat was om te ontsnappen, net als daarvoor.

[41] Beroemde generaal tijdens de Han dynastie, (?? – 119 v.C.)

Kijk hoe die oude Te Shan van begin tot eind alles ziet, bespreekt, handelt en functioneert; hij is ontegenzeggelijk een dappere ziel. Alleen als je het vermogen bezit een man te doden zonder met je ogen te knipperen, kan je een Boeddha worden, precies waar je nu staat. Iemand die de Boeddha staat kan realiseren waar hij staat, doodt als vanzelf mensen, zonder met zijn ogen te knipperen. Daarom is hij vrij en onafhankelijk.

Wanneer tegenwoordig mensen bevraagd worden, lijkt het op het eerste gezicht dat ze de kwaliteiten van een lompenmonnik bezitten. Maar wanneer ze ook maar een beetje onder druk worden gezet, knakken ze ineen en hun benen breken in tweeën. Zij missen ook maar iets van continuïteit. Daarom zei een Oude, “Continuïteit is inderdaad erg moeilijk.” Kijk hoe Te Shan en Kuei Shan handelen; waren dat kreupele, stamelende beschouwingen?

“Hoeveel kunnen hun veiligheid herwinnen? Te Shan rent er haastig voorbij.“ Te Shan schreeuwde en vertrok. Dit is precies hetzelfde als Li Kuang ’s handelswijze, die, toen hij gevangen genomen was, een boog om te schieten afpakte en zijn bewaker dood schoot. Waardoor hij kon ontsnappen vanuit het vijandelijk gebied. Hsueh Tou dicht hier met veel effect.

Te Shan keerde zijn rug naar de Dharma hal, deed zijn strooien sandalen aan en vertrok. Sommigen zeggen dat hij een voorsprong behaalde, hoe ver zijn zij verwijdert van het inzicht dat deze oude kerel (Kuei Shan), net als daarvoor, nog altijd niet toestaat dat Te Shan tevoorschijn komt. Hsueh Tou zegt, “Maar Kuei Shan laat hem niet gaan.” Dezelfde avond vraagt Kuei Shan aan de hoofdmonnik, “Waar is die nieuwkomer die zojuist gearriveerd is?” De hoofdmonnik antwoordde, “Hij draaide zijn rug naar de hal toe, trok zijn strooien sandalen aan en vertrok.” Kuei Shan zei, “Hierna zal deze kerel naar de top van een alleenstaande piek gaan, voor zichzelf een hut van gras maken, en voortgaan met de Boeddha’s uit te schelden en de Patriarchen te beschimpen.” Wanneer liet hij hem ooit los? Desalniettemin is hij buitengewoon. Waarom zegt Hsueh Tou, hier aangekomen, “Op de bijeenkomst op de eenzame piek zit hij tussen het onkruid,” en voegde vervolgens een kreet toe? Zeg me, waar komt dit alles op neer? Studeer nog dertig jaar langer!

Hsueh Feng ’s Rijstkorrel

Zaak 5

Aanwijzing

Wie dan ook de leer van onze school hoog houdt, moet een kerel met een dappere geest zijn; alleen met het vermogen om iemand te doden zonder met je ogen te knipperen, kan men Boeddha worden, waar hij nu staat. Zijn functioneren en verlichting zijn tegelijkertijd aanwezig. Principes en fenomenen zijn één, en hij beoefent zowel het tijdelijke als het werkelijke. Hij laat het primaire los en richt de poort van de bijkomstige betekenis op; als hij alle complicaties onmiddellijk zou verwijderen, zou het voor studenten die, met elementaire kennis later kwamen, onmogelijk zijn een rustige plek om uit te rusten te vinden. Het was zo gisteren; het onderwerp kan men niet ontwijken. Ook vandaag is dat zo, fouten en vergissingen vullen de lucht om ons heen. Toch, iemand heldere ogen kan je niet voor de gek houden. Zonder heldere ogen kan je, terwijl je in de bek van een tijger ligt, niet verhinderen dat je je lichaam en leven verliest. Om jullie te testen citeer ik dit, KIJK!

Zaak

Hsueh Feng onderwees zijn gemeenschap en zei[1], “Til de complete aarde op met je vingers, en ze is zo groot als een rijstkorrel.[2] Werp het neer op de grond voor je;[3] als je, zoals een leren emmer, het niet begrijpt[4], zal ik de trom slaan om iedereen op te roepen te kijken[5].”

Aantekenen

1. En blinde man leidt een menigte blinde mannen. Het is niet achter hem.
2. Welke techniek is dit? Ik zelf heb nooit duivelse ogen gedragen.
3. Ik ben bang dat je het niet op de grond kan gooien. Welke vaardigheid heb jij?
4. Hsueh Tou vertrouwt op zijn kracht om mensen te misleiden. Pak wat je toekomt en verdwijn!
5. Blind! Het ritme van de trom is voor de drie legers.

Commentaar

Ch'ang Ch'ing[42] vroeg aan Yun Men[43]. "Toen Hsueh Feng[44] zo sprak, was er dan nog ergens een plek waar hij niet in staat was te verschijnen?" Men antwoordde, "Die is er." Ch'ing vroeg, "Hoe kan dat?" Men zei, "Je kan niet altijd wilde vos geest[45] interpretaties maken."

Yun Feng[46] zei, "In vergelijk met daarboven, niet genoeg; vergeleken met daaronder, teveel. Ik creëer nog meer complicaties voor je." Hij hield zijn staf omhoog en zei, "Zie jij Hsueh Feng? Waar de Koning strikt regeert, is het niet toegestaan de vrij toegankelijke markten te plunderen."

Che uit Ta Kuei[47] zei, "Voor jou voeg ik meer slijk toe aan de modder." Hij hield zijn staf omhoog en zei, "Kijk! Kijk! Hsueh Feng heeft vlak voor jullie ogen gepoept. Kom op, waarom kan je zelfs de geur van stront niet herkennen?"

Hsueh Feng gaf onderricht aan de gemeenschap en zei, ""Til de complete aarde op met je vingers, en ze is zo groot als een rijstkorrel." Er was iets uitzonderlijks in de manier waarop de Ouden mensen begeleiden en de levende wezens beoordeelden. Hij was onvermoeibaar rigoureus; drie keer beklom hij de Berg T'ou Tzu[48], negen keer ging hij naar Tung Shan[49]. Waarheen hij ook ging, hij zette zijn gelakte emmer[50] met de houten lepel op de grond en deed dienst als rijst bediende, enkel en alleen om door te kunnen dringen tot diep in deze zaak.

Toen hij bij Tung Shan kwam, was hij de rijst hofmeester. Op een dag vroeg Tung Shan aan Hsueh Feng, "Waar ben je mee bezig?" Hsueh Feng zei, "Rijst schoonmaken." Shan vroeg, "Was je de zandkorrels om de rijst te verwijderen, of was je de rijst om de zandkorrels te verwijderen?" Feng zei, "Zandkorrels en rijst worden beiden onmiddellijk verwijderd." Shan zei, "Wat zal iedereen eten?" Tung Shan zei vervolgens, "Jou affiniteit ligt bij Te Shan[51]." En hij stuurde Feng weg naar Te Shan.

Zodra hij daar arriveerde vroeg Hsueh Feng, "Heeft deze student iets van een aandeel in de zaak die vanaf de oudheid overgedragen is als het fundamentele

---

[42] Changqing Huileng (854-932), leerling van Xuefeng Yicun, zie zaak 8, 95
[43] Yunmen Winyan (864-949) leerling van Mu Chou en later van Xuefeng Yicun, zie vele zaken
[44] Xuefeng Yicun (822-908), leerling van Deshan Xuanjian, zie zaak 22, 51,66
[45] Vaak gebruikt voor iemand die probeert de slimmerik uit te hangen, maar soms ook voor iemand met een vrije geest. Koan 2 van de Poortloze Poort gaat over een wilde vossen geest
[46] Cuiyan "Yunfeng" Wenyue, 998–1062
[47] Dagui Muzhe (d. 1095)
[48] Touzi Daton 819-914, zie zaak 80,41, 79, vernoemd naar de berg waar zijn klooster op stond.
[49] Dongshan Liangjie (807-869) leerling van Yunyan Yansheng, zie zaak 43
[50] een (zwart) gelakte emmer of buis is behalve een gebruiksvoorwerp ook een symbool van onwetendheid, die verdwijnt als de bodem eruit valt.
[51] Deshan Xuanjian (684-758) (Te-shan Hsuan-chien) zie zaak 4, Te Shan die met zijn stok slaat en Lin Chi die schreeuwt, worden vaak als voorbeeld aangehaald hoe iemand wakker geschud wordt!

voertuig?” Te Shan gaf hem een klap met zijn stok en zei, “Wat zeg je?” Hierdoor kreeg Hsueh Feng een inzicht.

Later was Hsueh Feng ingesneeuwd op de Schildpaddenberg in Hunan. Hij zei tegen Yen T’ou[52], “Toen Te Shan me sloeg, was het alsof de bodem van de emmer eruit viel.” Yen T’ou schreeuwde en zei, “Heb jij niet gehoord dat gezegd is dat wat binnenkomt door de poort niet het familie juweel is? Je moet het laten stromen uit je eigen borst om hemel en aarde te bedekken, dan heb je een klein deel van de realisatie te pakken.” Plotseling was Hsueh Feng groots verlicht; hij boog en zei tegen Yen T’ou, “Oudere broer, vandaag op de Schildpaddenberg heb ik eindelijk het pad bereikt.”[53]

Tegenwoordig zeggen de mensen slechts dat de Ouden (Hsueh Feng) iets speciaals creëerde om de mensen in de toekomst vaststaande voorschriften te geven waarop ze konden vertrouwen. Dit beweren is niets anders dan laster spreken over de oude meesters; dit wordt “Boeddha’s bloed verspillen” genoemd. De Ouden waren niet zoals de mensen tegenwoordig met hun valse prietpraat. Hoe zouden ze anders een enkel woord of een halve zin een leven lang gebruikt hebben? Daarom, wanneer het erop aan kwam om de leer van de school te ondersteunen en het leven van de Boeddha’s te continueren, spuugde ze een enkele woord of een halve zin uit die spontaan de tongen van iedereen op de aarde de tongen afsnijdt. Voor jou is er geen plaats om een trein vol gedachtes te produceren, intellectuele interpretaties te maken of te worstelen met principes. Kijk hoe Hsueh Feng zijn gemeenschap onderwees; nadat hij adepten had gezien bezat hij de hamer en tong van een adept. Wanneer dan ook hij een woord of een halve zin eruit gooide, prepareerde hij zijn levensonderhoud niet in de geestgrotten vol mentale activiteiten, gefingeerd bewustzijn en calculerende gedachtes. Hij overtreft slechts de massa’s en onderscheidt zich van de menigte. Hij vereffent verleden en heden en geeft geen ruimte aan onzekerheid. Zo was al zijn handelen.

Op een dag zei Hsueh Feng tegen zijn gemeenschap, “Op de Zuidelijk Berg is een schildpad-neus slang, Jullie allemaal moeten daar maar eens goed naar kijken”. Waarna Ch’ang Ch’ing zei: “Vandaag zijn er zeker mensen in de hal die hun lichamen en hun leven aan het verliezen zijn”.[54]

Een andere keer zei Hsueh Feng, “De complete grote aarde is het ene oog van een monnik; waar gaan jullie mensen naar toe om te poepen?” Ook zei hij “Ik heb jullie ontmoet in het Wang Chou[55] Paviljoen; Ik heb jullie ontmoet in het Zwarte Rots gebergte, en ik heb jullie ontmoet voorin de monniken hal.” Op dat moment vroeg

[52] Yantou Quanhuo (828-887) eveneens leerling van Deshan Xuanjian (Te Shan), zie zaak 22, 51, 66
[53] Deze realisatie van Hsueh Feng wordt in zaak 22 “Hsueh Feng ’s schildpad-neus slang” uitgebreider beschreven.
[54] Zie zaak 22
[55] Schrijver, official tijdens de Song dynastie

Pao Fu[56] aan E Hu[57], “voorin de monniken hal” terzijde latend, hoe zit dat met de ontmoetingen in het Wang Chou Paviljoen en het Zwarte Rots gebergte?” E Hu haastte zich terug naar zijn kamer. Hsueh Feng gebruikte altijd dit soort uitspraken als instructies voor zijn gemeenschap.

Wat betreft “Til de complete aarde op met je vingers en het is zo groot als een rijstkorrel”- zeg me, kan jij, op dit kruispunt, dit met behulp van intellectueel onderscheidingsvermogen doorgronden? Hier moet je je door het net heen worstelen, ogenblikkelijk verlies en winst loslaten, evenals bevestiging en ontkenning, volkomen vrij en op je gemak zijn en als vanzelf zijn valstrik passeren, dan zal je zien waar hij mee bezig is. Zeg me, waar is Hsueh Feng ’s betekenis?

Mensen maken vaak intellectuele interpretaties en zeggen, “Geest is de meester van ontelbare dingen; de complete aarde is in mijn hand.” Gelukkig heeft dit er niets mee te maken. Hier moet je een waarachtige en oprechte kerel zijn, die het bot doordringt tot in het merg en de complete weg vooruit ziet zoals hij het gehoord heeft, zonder terug te vallen in emotionele overwegingen of conceptuele gedachten. Als jij een oprechte lompen monnik die te voet reist ben, zal je inzien dat door op deze wijze te handelen Hsueh Feng vol toegefelijkheid anderen aan het helpen was.

Gedicht

Een ossen kop verdwijnt,

** Als een bliksemschicht. Je bent er al voorbij gestruikeld. *

Een paardenhoofd komt te voorschijn.

** Als vonken geslagen uit vuursteen.*

Absoluut geen stof op de spiegel van Ts’ao Ch’i[58].

** Sla de spiegel kapot en ik zal je ontmoeten; je moet eerst de spiegel kapot slaan.*

Hij slaat op de trom zodat jij gaat kijken, maar je ziet het niet:

** Hij doorboort je ogen. Neem het niet te licht op. Waar is de leren emmer is moeilijk te zien?*

[56] Baofu Congzhan (? – 928) leerling van Xuefeng Yicun, zie zaak 23, 46, 66, 76, 95
[57] Jingqubg Daofu, “Yun De”, leerling van Xuefeng
[58] Rivier in Zuid China, bij haar bron had de zesde patriarch Hui Neng zijn klooster, hij wordt daarom vaak Ts’ao Ch’i genoemd. Geen stof refereert naar de laatste regel van zijn gedicht waarmee hij de opvolger van de vijfde patriarch werd:
Oorspronkelijk is er geen boom van de verlichting
Noch is er een standaard met een heldere spiegel (noch is de geest-spiegel een spiegel)
Vanaf het begin is er nooit iets (enige ding) geweest
Waarom dan stof wegpoetsen

Voor wie bloeien de honderd bloemen wanneer de lente komt?

** Dingen overlappen elkaar niet. Wat een puinhoop.! Hij steekt zijn hoofd over de rand van een grot vol verstrengelende wijnstokken[59].*

Commentaar

Uiteraard ziet Hsueh Tou die andere Oude; hij hoeft slechts naar zijn levenslijn te gaan, en als vanzelf maakt hij een gedicht voor hem.

“Een ossen kop verdwijnt, een paardenhoofd komt tevoorschijn.” Vertel me, wat zegt hij? Als je helemaal tot op de bodem kan kijken, is het als vroeg in de morgen pap eten en ’s middags rijst -- precies zo gewoon. Tegelijk verplettert Hsueh Tou vanaf het begin alles met een hamerklap uit mededogen en beslecht alles met één enkele zin. Hij is niets anders dan ontegenzeggelijk solitair en diepzinnig, als een vuursteen vonk of een bliksemschicht. Hij laat de punt van zijn zwaard niet zien; er is voor jou geen plek om te ontspannen. Zeg me, kan jij dit uitzoeken met je intellectuele inspanningen? Deze eerste twee zinnen hebben alles gezegd.

In plaats dat Hsueh Tou een uitweg opent en een ietsje formele stijl laat zien—is hij in de derde zin al gevallen in het onkruid. Als jij woorden bovenop woorden maakt, zinnen bovenop zinnen, ideeën bovenop ideeën, uitleg en interpretaties fabriceert, laat je niet alleen mij vastlopen, maar draai je ook je rug naar Hsueh Tou toe. Al dicht de oude man Hsueh Tou op deze manier, zijn intentie is niet zo. Hij heeft nooit principes gemaakt om mensen te binden.

“Absoluut geen stof op de spiegel van Ts’ao Ch’i.” Nogal wat mensen zeggen dat een verstilde geest de spiegel zelf is. Gelukkig heeft dit er niets mee te maken. Als je alleen maar bezig bent met oordelen en principes vergelijken, hoe denk je dan dat het zal eindigen? Hsueh Tou heeft helder gesproken; alleen de mensen zien dat niet. Daarom zegt Hsueh Tou, de goede, oude man die hij is, “Hij slaat op de trom zodat jij gaat kijken, maar je ziet het niet.” Kunnen onwetende mensen zien? Hij zegt nog meer tegen jou: “Voor wie bloeien de honderd bloemen wanneer de lente komt?” Je zou kunnen zeggen dat hij de deuren en ramen opent, hij gooit ze voor altijd open, voor jou. Wanneer de lente komt, barsten in de verborgen valleien en wilde ravijnen, daar waar geen mensen zijn, zo’n honderd bloemen open in overvloed. Zeg me, voor wie anders bloeien ze?

[59] Verstrengelde of in elkaar grijpende wijnranken/takken is een uitdrukking die duidt op complicaties. Wordt vaak gebruikt verwijzend naar woorden, naar de zaak (koan) zelf.

Yun Men 's "Elke dag is een goede dag."

Zaak 6

Zaak

Yun Men zei: "Mijn vraag gaat niet over de dagen voor de vijftiende dag[1]; probeer iets te zeggen over de dagen na de vijftiende dag."[2]

Yun Men zelf antwoordde namens alle anderen: "Elke dag is een goede dag".[3]

Aantekeningen

1. Halverwege zuidelijk van de rivier, halverwege noordelijk van de rivier. We bewaren hier geen oude kalenders.
2. Onvermijdelijk zal het voortgaan vanaf het ochtendgloren tot zonsondergang; maar zeg niet dat de volgende dat de zestiende is. Dagen en maanden vliegen voorbij.
3. Hij heeft het verzameld. Ofschoon de kikker springt, kan hij niet uit de emmer. Wiens huis heeft geen heldere maan en pure wind? Maar weet jij het? De zeegod weet zijn waarde, hij kent de prijs niet.

Commentaar

Yun Men[60] ging eerst naar Mu Chou[61]. Mu Chou kon spreuken spinnen die als bliksemschichten draaien, dus was het moeilijk hem te benaderen en te blijven hangen. Zodra iemand zijn terrein opkwam greep hij hem vast en zei, "Spreek! Spreek!" Als diegene niet probeerde te antwoorden, duwde hij hem terzijde en zei, "Antieke oefening, die neerkomt op routine!"

Toen Yun Men voor de derde keer bij Mu Chou aankwam, en op de deur klopte, zei Mu Chou, "Wie is daar?" Yun Men antwoordde, "Ik ben het, Wen Yen[62]." Zodra Mu Chou de deur op een kier opende stuiterde Yun Men onmiddellijk naar binnen. Mu Chou pakte hem vast en zei, "Spreek, spreek!" Yun Men aarzelde en werd naar buiten geduwd; hij was nog met één been binnen toen Mu Chou de deur dicht smeet en zo Yun Men 's been brak. Terwijl Yun Men het uitschreeuwde van de pijn werd hij plotseling groots verlicht. Als een gevolg daarvan werd Mu Chou gedrag de oorsprong van zijn manier van omgaan met mensen. Hierna verbleef Yun Men drie

[60] Yunmen Winyan (864-949) leerling van Mu Chou en later van Hsueh Feng
[61] Muzhou Daoming "Chen Zunsu"(780-877), Mu Chou was de hoofdmonnik van Huang Po, die opkwam voor Lin Chi, zie zaak 11 en zaak 10.
[62] Andere naam van Yun Men

jaar in het huis van de minister president Ch'en Ts'ao[63]. vervolgens stuurde Mu Chou hem naar Hsueh Feng[64]. Toen hij daar arriveerde liep hij vanuit de verzamelde toehoorders naar voren en zei, "Wat is Boeddha?" Hsueh Feng zei, "Praat niet in je slaap." Yun Men maakte vervolgens een buiging. Hij bleef drie jaar daar. Op een dag vroeg Hsueh Feng hem, "Wat is jouw perceptie?" Yun Men zei, "Mijn inzicht verschilt niet in het minst van alle wijzen sinds de oudheid."

Twintig jaar lang had Ling Shu geen hoofd monnik aangewezen. Hij zei gewoonlijk, "Mijn hoofd monnik is geboren," "Mijn hoofd monnik leidt de ossen" en "Mijn hoofd monnik reist te voet." Op een dag gaf hij plotseling opdracht de bel te slaan om de hoofdmonnik te ontvangen bij de poort. De gemeenschap had zijn twijfel hierover, maar Yun Men arriveerde daadwerkelijk. Ling Shu nodigde hem onmiddellijk uit om naar de verblijven van de monniken te gaan en daar zijn bagagezak uit te pakken. Mensen noemen Ling Shu de Wijze Ch'an Meester omdat hij alles over het verleden en de toekomstige gebeurtenissen wist.

Ooit wilde Koning Liu, Heer van Kuang – tung,[65] zijn leger mobiliseren. Hij ging eerst naar Meester Ling Shu om te vragen of de omstandigheden gunstig waren of niet. Ling Shu, die wist waarom hij zou komen, ging zitten en stierf in vrede. De Heer van Kuang zei boos, "Sinds wanneer was de Meester ziek?" De bediende antwoordde, "De Meester was niet ziek. Hij heeft nog een kist aan mij toevertrouwd, die ik in uw aanwezigheid moest openen." De Heer van Kuang opende de kist en haalde een kaart eruit waarop geschreven was, "Het Oog van Mensen en Goden (een levende Boeddha) is de hoofd monnik in de hal." De Heer van Kuang begreep de diepere betekenis van Ling Shu 's bedoeling , hij liet zijn soldaten gaan en nodigde Yun Men uit om aanwezig te blijven in de wereld van het klooster van Ling Shu. Pas later verbleef hij bij Yun Men.

Terwijl de meester een uiteenzetting gaf van de Dharma, stelde de koninklijke adjudant Ju een vraag, "Is de vrucht van Ling Shu[66] rijp of niet?" Yun Men zei, "Wanneer heb jij ooit gehoord dat ze niet rijp was?"

Op een dag liet Koning Liu de meester komen om de zomer door te brengen in zijn paleis. Samen met een aantal andere eerbiedwaardige abten, werd hij verondersteld vragen te beantwoorden van de hovelingen en de Dharma uit te leggen. Slechts één man, Yun Men, spraak geen woord en niemand was familiair met hem. Eén van de paleis functionarissen schreef een gedicht en hing het aan de wand van de Groene Jade hal:

Ch'an is enkel het cultiveren van de grote wijsheid;
Stilte, niet declameren, is de orde voor de Ch'an school.

[63] Een verlichte student van Mu Chou die in hetzelfde gebied woonde.
[64] Xuefen Yicun (822-908) zie zaak 22 en 51
[65] De huidige provincie Guangdong in het Zuiden van China
[66] Zijn naam betekent 'Spirituele boom'

Tien duizend manieren om slim te praten – hoe kunnen ze ooit zo goed zijn als de realiteit?
Ze verliezen het van Yun Men 's 'in het geheel niet spreken'.

Yun Men leerde meestal drie Ch'an woorden: Observeer, Reflecteer, Ha[67]. Hij leerde ook 'één woord Ch'an': een monnik vroeg, "Wanneer je je vader en moeder vermoordt, beken je berouw aan de Boeddha; wanneer je de patriarchen en de Boeddha vermoordt, aan wie richt je dan je berouw?" Yun Men zei, "Blootgesteld.[68]" Opnieuw vroeg een monnik, "Wat is de schat van het oog van de ware Dharma?[69]" Yun Men zei, "Universeel." Het is niets anders dan geen enkele ruimte laten voor uitleg. In gewone situaties echter, beschimpte zelfs Yun Men mensen. Als hij een zin uitspraak, was het als een ijzeren pin.

Later bracht Yun Men de Vier Wijzen voort: Tung Shan[70], Shou Ch'u, Chih Men Shih Kuan, Te Shan Yuan Mi[71] en Hsiang Lin Teng Yuan[72]. Ze waren alle vier grote meester van onze school. Hsiang Lin diende 18 jaar als bediende van Yun Men. Wanneer Yun men met hem samen was, riep hij, "Bediende Yuan!" Yuan antwoordde, "Ja?" Yun Men zei dan, "Wat is het?" Dit ging 18 jaar lang zo verder tot op een dag Hsiang Lin eindelijk ontwaakte. Yun zei tegen hem, "Vanaf nu zal ik je niet meer roepen."

Yun Men 's gebruikte vaak de methodes van Mu Chou in zijn manier van omgaan met mensen. Al was het moeilijk hem te benaderen, hij had de hamer en tang om nagels en pinnen eruit te trekken. Hsueh Tou zei over hem, "Ik hou van de verfrissende uitspraken van Shao Yang[73], hij spendeerde zijn hele leven aan het verwijderen van nagels en pinnen ten behoeven van de mensen."

Om instructie te geven stelde Yun Men zijn gemeenschap een vraag, "Mijn vraag gaat niet over de dagen voor de vijftiende dag; probeer iets te zeggen over de dagen na de vijftiende dag." Hij doorsnijdt de duizend verschillen en laat noch het gewone, noch het heilige passeren. Yun Men zelf antwoordde in naam van alle anderen: "Elke dag is een goede dag". De woorden "voor de vijftiende dag" doorsnijden de duizend verschillen; de woorden "na de vijftiende dag" doorsnijden ook de duizend verschillen. Feit is dat Yun Men niet zei dat de volgende dag de zestiende dag is. Mensen die na hem kwamen volgden merendeels zijn woorden om interpretaties te maken; maar welke relevantie heeft dat? Yun Men grondvestte een veelvormige stijl; hij had absoluut een manier om mensen te laten profiteren. Nadat hij deze paar woorden had uitgesproken, gaf hij in naam van iedereen zelf een antwoord, "Elke

[67] Ha: een soort spottende, minachtende lach
[68] zie koan 27.
[69] zie koan 60.
[70] Dongshan Shouchu (910-990),leerling van Yun Men, zie koan 12.
[71] Deshan Yuanming (908-987), leerling van Yun Men
[72] Xianglin Chengyuan (908-987),leerling van Yun Men zie zaak 17 en 86, Hsueh Tou is een tweede generatie afstammeling van deze man.
[73] Andere naam van Yun Men, verwijzend naar de locatie van zijn klooster.

dag is een goede dag.” Deze woorden doordringen verleden en heden, van daarvoor tot daarna, en maken alles in één keer helder.

Ook ik volg zijn woorden om interpretaties te creëren wanneer ik op deze wijze met jullie praat. Iemand anders doden is niet zo goed als jezelf doden. Zodra je een beginsel vastlegt, val je in een put. Drie zinnen zijn inherent aanwezig in elke zin van Yun Men; want de bron van zijn familie inspiratie is aldus: wanneer Yun Men een woord spreekt, moet je dat terug brengen naar de bron. Iets anders dan dit zal altijd onecht zijn. Deze zaak bevat geen talloze argumenten en standpunten. Zij, die nog niet binnen gedrongen zijn, willen dat ik als commentator op deze manier doorga. Als je binnendringt zal je onmiddellijk de essentiële betekenis van de Ouden zien.

Kijk eens naar de complicaties die Hsueh Tou creëert:

Gedicht

Hij gooit er één weg,

**Zeven openingen, acht holen. Waar is het heen gegaan? Hij laat het wat gaan. *

Zeven pakt hij er op.

** Hij kan ze niet oppakken, toch laat hij ze niet los.*

Boven, onder en in de vier richtingen is er geen gelijke.

** Hoe ziet het eruit? Boven is de lucht, beneden de aarde. Oost, west, zuid, noord; Wat voor overeenkomst is er hier? Desalniettemin is de staf in mijn hand.*

Kalm er langs lopend, vertrapt hij het geluid van de vloeiende stroom;

** Vraag niet wat er precies onder je voeten is. Het is moeilijk het grondig te onderzoeken. Hij verdwijnt in een nest van verstrengelde wijnranken.*

Zijn ontspannen blik ontwaart de sporen van vliegende vogels.

** Op het eerste gezicht gebeurt er niet veel. Standpunt van een wilde vossen geest[74]; net als voorheen zit hij in dezelfde oude hut.*

De weilanden groeien dicht,

** Hij trekt de pijl uit de achterkant van zijn hoofd. Wat gebeurt er hier? Hij valt terug in gelijkmoedigheid.*

De nevel blijft hangen.

**Dit nest heeft hij nog niet verlaten. Onder zijn voeten stijgen de wolken.*

[74] Vaak gebruikt voor iemand die probeert de slimmerik uit te hangen, maar soms ook voor iemand met een vrije geest. Koan 2 van de Poortloze Poort gaat over een wilde vossen geest

Bloemen maken van Subhuti ’s klif een rommeltje;

** Waar is hij? De domme kerel! Hij is compleet ontmaskerd.*

Ik knip met mijn vingers, hoe betreurenswaardig is Sunyata!

** De vier kwadranten en acht richtingen, de complete kosmos; probeer iets te zeggen in Sunyata ’s neusgaten. Waar is Sunyata?*

Maak geen beweging!

** Waarom je vorige woorden? Als je beweegt, wat dan?

Als je beweegt, 30 stokslagen!

** Pak wat naar je toe komt en verdwijn. Ik sla!*

Commentaar

Hsueh Tou’s loftuitingen over de Ouden werden altijd op de volgende manier verwezenlijkt: eerst neemt hij het zwaard belegd met juwelen van de Diamanten Koning en slaat onmiddellijk toe; daarna laat hij een meer formele stijl zien. Maar, uiteindelijk zijn het geen twee verschillende inzichten.

“Hij gooit er één weg en zeven pakt hij er op”, Mensen proberen vaak tot begrip te komen op basis van getallen en zeggen: ”‘Hij gooit er één weg’, daarbij verwijzend naar ‘voor de vijftiende dag’.” Nadat de twee regels verzegeld en ingekapseld geponeerd zijn, brengt Hsueh Tou je daarentegen tot inzicht: “Hij gooit er één weg, zeven pakt hij er op.” Voor je levensonderhoud moet je vermijden om je te verlaten op woorden. Waarom? Is er vocht in ongegist brood? Mensen vallen vaak terug op conceptueel bewustzijn. Je moet begrip krijgen voordat de woorden opkomen, dan wordt het grootse functioneren manifest en zie je het op een natuurlijk wijze.

Dat is de reden waarom de oude man Shakyamuni, nadat hij de Weg had ervaren in het land van Magadha, drie weken contempleerde over deze zaak: “De essentie van alle dingen, rustig uitdoven, kan niet in woorden gevat worden. Ik zou de Dharma liever niet willen preken, maar snel Nirvana binnen willen gaan.” Op dit punt aangekomen wist zelfs Shakyamuni geen manier te vinden om zijn mond te openen. Maar door de deugd van zijn talent en nadat hij tot de vijf bedelmonniken had gepreekt, ging hij naar de 360 bijeenkomsten en gaf hij uitleg over de leer. Dat waren slechts hulpmiddelen. Daarom had hij zijn koninklijke gewaden verruilt voor ruwe, vieze kledij. Om zijn discipelen leiding te kunnen geven, kon hij niet anders dan zich wenden tot de spleten in de poort van de bijkomstige betekenissen. Als hij zijn blik naar boven had gewend en alles in één keer op tafel had gelegd, zou er nauwelijks iemand in de hele wereld geweest zijn die het begrepen had.

Maar zeg me, wat is het uiteindelijke woord? In dit gedicht laat Hsueh Tou iets zien van de betekenis. Maar, begrijp het niet alsof er ook maar één Boeddha daarboven is, of één enkel levend wezen beneden is, of dat bergen, rivieren en aarde daar buiten zijn. En begrijp het niet alsof zien, horen, inzicht of kennis binnen in je is. Dan ben jij degene die de grote dood gestorven is en terugkeert naar het leven. Lang en kort, goed en kwaad, samengevloeid tot één geheel, en al aanschouw je ze één voor één, toch zie je ze niet als verschillend. Dan kan je functioneren zonder je evenwicht te verliezen. Dan kan je de betekenis zien van “Eén gooit hij er weg, Zeven pakt hij er op. Boven, onder en in de vier richtingen is er geen gelijke”. Als je voorbij deze regels gaat, dan is er boven, onder en in de vier richtingen geen vergelijken. De ontelbare vormen en even zovele verschijningen –planten, dieren en mensen- allemaal en overal manifesteren ze volledig de weg van je eigen huis. Zo is gezegd:

Binnenin de ontelbare vormen, wordt slechts één enkel lichaam onthuld;
Alleen wanneer iemand zeker is van zichzelf, komt hij dichtbij.
In de afgelopen jaren heb ik me vergist door naar de weg te zoeken;
Nu kijk ik ernaar als ijs omringd door vuur.

“In alle hemelen en op aarde ben ik alleen de vereerde.” Veel mensen achtervolgen de takken maar zoeken niet naar de wortel. Pak eerst de wortel en dan, wanneer de wind blaast, buigt het gras en vormt het water een stroom, alles op natuurlijke wijze.

“Kalm erlangs lopend, vertrapt hij het geluid van de vloeiende stroom.” Als hij kalm voort gaat kan hij zijn stappen laten dalen en zelfs het gerommel van een snel toenemende stroomversnelling afsnijden. “Zijn ontspannen blik ontwaart de sporen van vliegende vogels.” Zelfs als het de sporen van vliegende vogels zijn, laat het oog één keer kijken, en je hebt ze afgebakend. Als je op dat punt bent gekomen, vind je het niet moeilijk de vuren van de hel uit te blazen, of zwaard bossen[75] en mes bergen te verbrijzelen met een schreeuw.

Vanwege zijn compassie, was Hsueh Tou bang, dat hier aangekomen, mensen zich zouden vestigen in het koninkrijk van zorgeloosheid, dus hij vervolgde met, “De weilanden groeien dicht, de nevel blijft hangen.” Maar vertel me, wiens wereld is dit? Kan het “Elke dag is een goede dag” genoemd worden. Gelukkig is er geen verband. Sterker, “Kalm er langs lopend, vertrapt hij het geluid van de vloeiende stroom”, nietwaar? Zijn ontspannen blik ontwaart de sporen van vliegende vogels” is het ook niet; noch “De weilanden groeien dicht”, noch “De nevel blijft hangen”,. Maar zelfs iets compleet anders zou slechts “Bloemen maken van Subhuti’ s klif een rommeltje” zijn. Het is nog altijd noodzakelijk om hieraan voorbij te gaan. Heb je niet gelezen hoe de goden bloemen strooiden rond Subhuti[76], toen hij in stilte mediteerde in een

[75] In de middeleeuwse Chinees Boeddhistische hellen leefden demonen met ossen hoofden en paarden gezichten, met tanden die lijken op bomen van zwaarden
[76] één van de tien belangrijkste discipelen van Boeddha. Hij was de grootste kenner van de leegte onder Boeddha's discipelen.

grot. De geachte Subhuti zei: “Bloemen dalen neer vanuit de lucht, wie doet dit?[77]” Een god(in) antwoordde: “Ik ben Indra[78], de koning(in) der goden”. De geachte Subhuti vroeg: “Waarom prijst u mij? “ Indra zei: “Ik waardeer de eigenschap van de geachte om de transcendentie van de wijsheid te verhelderen”. Subhuti ze: “Ik heb nog nooit een enkel woord gesproken over wijsheid, waarom prijst u me dan?”. Indra zei: “Jij hebt nooit gesproken en ik heb nooit iets gehoord. Niet spreken, niet horen, dat is echte wijsheid.” En opnieuw liet zij de aarde beven en daalden de bloemen neer.

Hsueh Tou heeft ooit een ander gedicht gemaakt over deze zaken.

De regen passeert, de wolken worden kleiner, het ochtendgloren is al half doorgebroken,
De veelvuldige pieken zijn als een tekening van groenblauwe rots kliffen.
Subhuti wist niet hoe hij op een klif moest zitten,
Hij bracht hemelse bloemen en schudde ze uit boven de aarde.

Wanneer de koningin der goden de aarde schudt en bloemen laat regenen, waar kan je op dat moment nog schuilen? Hsueh Tou zei ook,

Ik ben bang dat Subhuti niet in staat is om aan haar te ontsnappen,
Zelfs voorbij de kosmos is alles gevuld tot de rand.
Wat voor einde zal hij ervaren van zijn razende onrust,
Van alle kanten rukt de wind aan zijn kleren.

Ook al ben je schoon en naakt, kaal en puur, totaal zonder gebrek of zorgen, dan nog is dat niet het ultieme. Hoewel, tot slot, wat is het? Kijk zorgvuldig naar deze zin: “Ik knip met mijn vingers[79], hoe betreurenswaardig is Sunyata!” Sunyata betekent in onze taal de geest van de leegheid. Lege ruimte is haar lichaam, ze heeft geen fysiek lichaam, dat zich bewust is van contact. Wanneer de Boeddha’s uitmuntendheid alles belicht, manifesteert ze haar lichaam. Wanneer je op Sunyata gaat lijken, knipt Hsueh Tou terecht en vol treurnis met zijn vingers.
Opnieuw zegt Hsueh Tou: “Maak geen beweging!” Hoe is het wanneer je beweegt? Zoiets als slapen met je ogen wagenwijd open onder de heldere zon aan de blauwe hemel.

[77] Zie ook zaak 90.
[78] Oorspronkelijk een Hindoe Godin, bekent van het net van Indra in de Avatamsaka soetra, zie ook zaak 89
[79] Gebaar van alertheid en waarschuwing. Verblijven in de subjectieve leegte wordt in Ch’an beschouwd als vergif, eenzijdig, incompleet en beperkt

Hui Chao vraagt over Boeddha

zaak 7

Aanwijzing

De duizend wijzen hebben het éne woord voor geluid niet overgedragen; als je het nooit persoonlijk gezien hebt, is het alsof het werelden ver weg is. Zelfs als je het onderscheidt voordat er geluid te horen is, en de tongen afsnijdt van iedereen in de wereld, dan nog ben je geen scherpzinnige kerel. Daarom is gezegd: “De hemel kan het niet bedekken; de aarde kan het niet ondersteunen; lege ruimte kan het niet bevatten; zon en maan kunnen het niet verlichten.” Daar, waar er geen Boeddha is en alleen jij de Vereerde wordt genoemd, tel je voor de eerste keer mee. Echter, als je nog niet zover bent, dring dan binnen op de top van een haar en bevrijdt de groots schijnende verlichting; dan zal je onafhankelijk zijn in alle richtingen en vrij te midden van de fenomenen; wat je ook oppakt, er niets dat het niet is. Maar vertel me, wat is bereikt dat zo bijzonder is?

Begrijpt iedereen het? Niemand weet iets van de zwetende paarden uit het verleden; ze willen alleen de prestaties die de ouderdom bekronen, benadrukken. Deze zaak op dit moment terzijde latend, hoe zit dat met de publieke zaak van Hsueh Tou. Kijk naar wat hieronder beschreven wordt.

Zaak

Een monnik (genaamd Hui Ch’ao) vroeg aan Fa Yen,[1] “Hui Ch’ao vraagt de leraar, wat is Boeddha?”[2]

Fa Yen zei, “Jij bent Hui Ch’ao.” [3]

Aantekeningen

1. Wat zegt hij? Hij draagt handboeien, die het bewijs van zijn misdaad laten zien.
2. Wat zegt hij? Zijn oogballen vallen eruit.
3. In overeenstemming met zijn gewoontes komt hij hiermee. IJzerschroot stapelen. Hij gaat recht op hem af en pakt hem.

Commentaar

Ch'an meester Fa Yen[80] heeft het vermogen om tegelijkertijd binnen te dringen en uit te breken en wist hoe dat te gebruiken; daarom kon hij op deze manier antwoorden. Dit is wat voorbij geluid en vorm gaan genoemd wordt, de grote vrijheid verkrijgen, laten gaan of terugpakken al naar gelang de gelegenheid vereist, waar doden of leven brengen in jezelf te vinden is. Hij is onmiskenbaar buitengewoon. Toch zijn er alom veel mensen die delibereren over deze publieke zaak, ze maken intellectuele interpretaties teneinde het te begrijpen. Zij realiseren zich niet, dat telkens wanneer de Ouden een woord overdragen of een halve zin, het is als een vonk die van een vuursteen afspringt, als een bliksemschicht die direct een enkel, rechtlijnig pad opent.

Mensen uit later tijden wenden zich slechts tot woorden om hun eigen interpretaties te maken. Sommigen zeggen, "Hui Ch'ao[81] is zelf Boeddha; daarom antwoorde Fa Yen op deze manier." Sommigen zeggen, "Het is zoiets als op een os rijden om een os te zoeken." Sommigen zeggen, "Het vragen is het." Wat voor relevantie bevat dit alles? Als je het op deze manier gaat begrijpen, keer je je niet alleen tegen jezelf, maar serieus, je berooft deze man uit vroeger tijden van zijn waardigheid.

Als je het geheel van Fa Yen's hulpmiddelen wilt zien, moet je een kerel zijn die zijn hoofd niet wegdraait als hij geslagen wordt, een kerel met tanden die lijken op bomen van zwaarden en een mond als een schaal vol bloed[82], die buiten de woorden om weet waarnaar ze verwijzen; dan bereik je een klein beetje realisatie. Als de één na de ander intellectuele interpretaties gaat maken, wordt iedereen hier op aarde een vernietiger van het Boeddha ras. Wat betreft Ch'an reiziger Hui Ch'ao 's ontwaken in deze zaak, is het zo dat hij constant verdiept was in doordringend onderzoek; daarom was het alsof de bodem uit zijn emmer viel onder de impact van één woord.

Het is zoals bij superintendent Tse: die verbleef in de gemeenschap van Fa Yen, maar hij had nog nooit gevraagd of hij in Fa Yen's kamer mocht komen om speciale instructies te krijgen. Op een dag vroeg Fa Yen hem, "Waarom ben je nooit in mijn kamer gekomen?" Tse antwoordde, "Wist je niet, leraar, dat ik een ingeving had toen ik bij Ch'ing Lin verbleef?" Fa Yen zei, "Proberen het voor mij terug op te roepen." Tse zei, "Ik vroeg, 'Wat is Boeddha?' Lin zei, 'De Vuurgod komt zoeken naar vuur.'" Fa Yen zei. "Juiste woorden, maar ik ben bang dat jij het niet goed begrepen hebt.

---

[80] Fayan Wenyi (885-958) stichter van één van de vijf Ch'an huizen, leerling van Luohan Guichen "Dizang" (Kuei Ch'en), die weer leerling was van Hsuan Sha (zaak 22 en 88); gebruikte elementen uit de Huayan school.

[81] Guizong Cezhen (n.d), leerling van Fayan Wenyi, zijn eerste Dharma naam was Huichao (voortreffelijke wijsheid)

[82] In de middeleeuwse Chinees Boeddhistische hellen leefden demonen met ossen hoofden en paarden gezichten, met tanden die lijken op bomen van zwaarden en een mond als een schaal vol bloed. Uitdrukking voor een man die buitengewoon sterk is.

Kan je me er nog iets meer over vertellen?" Tse zei, "De Vuurgod verblijft in de vuur provincie, hij zoekt vuur met vuur. Net zoals ik Boeddha ben en toch op zoek ga naar Boeddha." Fa Yen zei, "De superintendent heeft het verkeerd begrepen, zeker weten." Terwijl hij probeerde zijn woede in te houden verliet Tse het klooster en stak de rivier over." Fa Yen zei, "Als hij terug komt kan deze man gered worden, als hij niet terug komt is er voor hem geen redding meer." Buiten, op de weg, dacht Tse bij zichzelf, "Hij is de leraar van vijfhonderd mensen, hoe kan hij mij dan misleiden?" Dus draaide hij om en ging terug naar Fa Yen, die hem zei, "Vraag gerust en ik zal antwoorden." Daarop vroeg Tse, "Wat is Boeddha?" Fa Yen zei, "De Vuurgod komt zoeken naar vuur". Door deze woorden werd Tse groots verlicht.

Tegenwoordig zijn er mensen die hun ogen laten glanzen en interpreteren alsof ze het begrijpen. Zoals gezegd is, "Omdat dit geen wonden heeft, verwondt het niet[83]". Met dit soort publieke zaken is het zo, dat degene, die al lange tijd oefenen, weten waar het op neer komt zodra het naar voren wordt gebracht. Bij de Fa Yen opvolging wordt dit "pijlpunt bijeenkomsten"[84] genoemd. Zij onderhouden niet de vijf posities van prins en minister[85], of de vier proposities/kwalificaties;[86] ze spreken simpelweg over pijlpunt bijeenkomsten. Zo is de stijl van de Fa Yen familie; één woord wordt gesproken, je ziet en dringt onmiddellijk binnen. Maar als je over woorden gaat nadenken, blijf je tot in het oneindige zoeken zonder te vinden.

Fa Yen had een gemeenschap van vijfhonderd monniken. De Boeddha Dharma bloeide toentertijd. Rond die tijd spendeerde de (toekomstige) Nationale Leraar Te Shao[87] veel tijd samen met Su Shan[88], en hij dacht dat hij Su Shan's betekenis had begrepen. Zodoende had hij alle geschriften van Su Shan verzameld, inclusief een portret van Su Shan (om zijn opvolging van Su Shan te symboliseren), en leidde hij, te voet, een troep volgelingen. Toen ze bij de gemeenschap van Fa Yen aankwamen ging hijzelf de kamer van Fa Yen niet binnen, maar liet hij simpelweg zijn volgers samen met de anderen naar binnen te gaan.

---

[83] Uit de Vimalakirtinirdese, "Omdat zij geen wonden heeft, verwondt het niet", betekent dat het kleinere voertuig van weerzin niet geleerd moet worden aan degene die het vermogen hebben voor het grotere voertuig van tolerantie . Yuan Wu's bedoeling lijkt te zijn om geen enkele tekortkoming toe te voegen aan de volmaakte Boeddha essentie door intellectuele, emotionele interpretaties.

[84] Vraag en antwoord bijeenkomsten, waarbij twee pijlen ontmoeten elkaar midden in de lucht, waardoor ze onmiddellijk stilhangen; ontmoeting van de geest

[85] Uit de Ts'ao-Tung Ch'an traditie: De prins, of Heer, symboliseert leegte, terwijl de Minister, of Vazal, de wereld van vormen en materie symboliseert. De vijf posities zijn: minister richt zich op prins (leegte in materie), prins kijkt naar minister (materie in leegte), prins alleen (leegte als zodanig), minister alleen (materie als zodanig), en prins en minister in harmonie (gelijktijdige wederzijdse identificatie van leegte en materie)."Zie ook zaak 43

[86] Zie bijlage

[87] Tiantai Deshao (891- 971) leerling van Fayan Wenyi, praktiseerde als jonge man Huayan boeddhisme. Zijn opvolger Yomgming (904-975) was tevens de zesde patriarch van de Puur Land richting.

[88] Sozan Kõnin MiUitil (Su-shan Kuang-jen, 837-909) , leerling van Tung-shan Liang-chieh (807–869) die beschouwd wordt als de stichter van de Puur Land richting.

Op een dag, toen Fa Yen zijn zetel besteeg, was er een monnik die vroeg, “Wat is één druppel van de fontein van Ts’ao Ch’i?[89]” Fa Yen zei, “Het is één druppel van de fontein van Ts’ao Ch’i.” De monnik was met stomheid geslagen en trok zich terug. Shao, die aanwezig was onder toehoorders, was plotseling groots verlicht toe hij dit hoorde. Later verscheen hij in het openbaar als één van de opvolgers van Fa Yen. Shao had een vers gemaakt dat hij vaak liet horen:

De top van de klif van het mystieke kruispunt
Is niet de mensen wereld.
Buiten de geest zijn er geen dingen,
Blauwe bergen vullen de ogen.

Fa Yen gaf zijn zegel van goedkeuring en zei, “Dit vers alleen kan mijn school doen voortleven. Koningen en Heren zullen je in de toekomst eer bewijzen. Ik ben niet je gelijke.”

Kijk naar deze Ouden; wat voor waarheid is het, wanneer ze op deze manier ontwaken? Het werkt niet als ik je dit vertel, je moet zelf je geest elke dag zuiver stemmen. Als je vervulling kan bereiken, zoals deze mensen, dan zal je op een zekere dag je hand laten zakken voor de mensen op kruispunten, en dat niet moeilijk vinden ook.

Dus, toen de monnik Fa Yen vroeg, “Wat is Boeddha? ”, zei Fa Yen, “Jij bent Hui Chao.” Is hier nog iets van een tegenstelling aanwezig? Heb je niet gelezen wat Yun Men zei - “Wanneer het opkomt en je niet oppast, mis je het; als je het probeert te pakken door te denken, in welke eeuw zal je dan ontwaken?” Hsueh Tou verdicht het vervolgens met onmiskenbare helderheid. Ik laat het je zien, Kijk!

Gedicht

De voorjaars wind waait niet in het rivieren landschap;

** Waar in de wereld vind je dit tafereel? Er begint zich een patroon te vormen.*

Diep tussen de bloemen roepen de patrijzen.

** Wat voor nut heeft dit gebabbel? De wind heeft hem naar een andere toonsoort geblazen. *

Bij de drieledige Draken Poort, waar de golven hoog zijn, worden vissen draken,

** Steek deze éne weg over. Leidt de grote gemeenschappen niet om de tuin. Draad op het drakenhoofd.*

[89] Een rivier(vallei), waar de 6de patriarch, Hui Neng verbleef. Symbool voor alle stromingen/scholen binnen Ch’an

Toch blijven dwazen doorgaan met het scheppen van avondlijk vijverwater.

** Leunend op een hek, tastend langs de muur; naast de poort bij de deur staan; wat voor nut heeft dit voor een lompenmonnik? Dit is wachten op het konijn door bij een stronk te blijven staan.*

Commentaar gedicht

Hsueh Tou is een adept: terwijl het moeilijk is om aan de Ouden te knagen, moeilijk om op te kauwen, moeilijk binnen te dringen, moeilijk te zien en zijn ze een ondoordringbaar raadsel, krijgt hij het voor elkaar om het met een gedicht te laten zien aan de mensen. Hij is inderdaad buitengewoon. Hsueh Tou kende Fa Yen's sleutel devies, en hij wist ook waar Hui Ch'ao op uit was. Toch vreesde hij dat in de toekomst mensen zich zouden wenden tot Fa Yen's woorden en bij vergissing begrip zouden veronderstellen, daarom kwam hij met dit gedicht.

De monnik vroeg op deze wijze, Fa Yen antwoordde op deze wijze – Dit is, "De voorjaars wind waait niet in het rivieren landschap, diep tussen de bloemen roepen de patrijzen." Deze twee regels zijn slechts één regel. Maar zeg me, wat bedoelt Hsueh Tou?

Veel mensen in Kiangsi[90] en Chiangnan[91] maken een tweevoudige interpretatie; ze zeggen dat "De voorjaars wind waait niet in het rivieren landschap" wordt gebruikt om "Jij bent Hui Ch'ao" te versifiëren. Zij zeggen dat deze scene – zelfs als de voorjaarswind niet blaast in het rivieren landschap, toch "roepen diep tussen de bloemen de patrijzen"- gebruikt wordt om het eindeloos afdingen op deze woorden te vergelijken met patrijzen die diep tussen de bloemen roepen. Maar wat is de relevantie hiervan? Hoe ver weg zijn ze van het begrijpen dat deze twee regels van Hsueh Tou één regel zijn. Wil jij geen naad of hiaat meer hebben? Ik zeg je klip en klaar, zijn toespraak is ter zake, zijn woorden zijn ter zake, ze omvatten hemel en aarde.

Hui Ch'ao vroeg, "wat is Boeddha?" Fa Yen antwoordde, "Jij bent Hui Cháo." Hsueh Tou zegt, "De voorjaars wind waait niet in het rivieren landschap, diep tussen de bloemen roepen de patrijzen." Als je hier wil slagen, moet je in staat zijn om op je eentje door de rode hemelen te wandelen, als je intellectuele interpretaties maakt blijf je door verleden, heden en toekomstige levens gaan tot in de eeuwigheid.

[90] Jiangxi is een provincie in het zuiden van China
[91] Jiangnan ligt ten zuiden van de Yangzi-Jiang rivier ten Westen van Shanghai.

Hsueh Tou is extreem meelevend in de derde en vierde regel; in één keer verklaart hij alles compleet aan de mensen. Ch'an meester Ch'ao 's groot ontwaken is vergeleken met vissen die draken worden in de drieledige Draken Poort, terwijl dwazen zich nog altijd voortslepen door avondlijk vijverwater. De Draken poort is eerste van drie kloven in de Gele rivier op de grens tussen Shensi en Shansi; volgens de traditie sneed Koning Yu[92] de drievoudige kloof dwars door de bergen. Tegenwoordig, op de derde dag van de derde maand, wanneer de perzik bloesem bloeit, en hemel en aarde er klaar voor zijn, en een vis slaagt er in om de Draken poort te passeren, dan spruiten hoornen op zijn hoofd, heft hij zijn borstelige staart omhoog, grijpt een wolk en vliegt weg. Zij die de sprong niet wagen, falen en vallen terug naar het begin[93]. Dwazen die op woorden knagen zijn net als zij die avondlijk vijverwater scheppen op zoek naar vis; hoe weinig realiseren zij zich dat de vissen al in draken zijn veranderd! Oude meester Tuan had een gedicht gemaakt dat luidt:

Een vertegenwoordiger met pienter geld
Koopt een gefrituurde cake
Hij slokt het op in zijn buik
En vanaf dan heeft hij geen honger meer

Het gedicht is erg goed, alleen is het te ruw. Hsueh Tou's gedicht is zeer slim, en hij snijdt zijn hand niet aan zijn scherpe punten.

Met plezier vroeg de bibliothecaris Ch'ing in vroeger tijden aan de mensen, "Wat is: 'Vissen veranderen in draken bij de drievoudige Draken Poort waar de golven hoog zijn'?" Hoewel voor mij niet noodzakelijk, vraag ik je nu: veranderd in een draak, waar is hij nu?

[92] Yu de grote (c. 2123 – 2025 BC), 'Yu die de overstromingen onder controle bracht', een legendarische heerser uit het oude China. De mythische Draken poort wordt geassocieerd met Keizer Yu. Het bereiken van de poort staat symbool voor het bereiken van verlichting. Meer in zijn algemeenheid staat de draak vaak symbool voor verlichting bereiken tegen alle verwachting in.
[93] Het beeld van de Draken Poort wordt ook gebruikt voor de Chinese publieke dienst examens, zij die slagen worden Overheidsfunctionarissen. Draak is ook een symbool voor iemand die verlicht/ontwaakt is

Bijlage: De vier proposities/classificaties van Lin Chi:

Lin Chi zei:

Soms verwijder ik de persoon en verwijder ik de omgeving niet
Soms verwijder ik de omgeving en verwijder ik de persoon niet
Soms verwijder ik de persoon en de omgeving
Soms verwijder ik noch de persoon noch de omgeving

Toen vroeg een monnik: *Wat betekent, 'Soms verwijder ik de persoon en verwijder ik de omgeving niet'?* De leraar zei: *De voorjaarszon komt op, en bedekt de aarde met een veelkleurige schoonheid; het haar van een kind hangt neer, wit als een zijde draad.*
Toen vroeg een monnik: *Wat betekent, 'Soms verwijder ik de omgeving en verwijder ik de persoon niet.'* De leraar zei: *De mandaten van de Soeverein zijn verspreid over de hele wereld; de Generaal heeft het stof van de veldslag achter de grenzen gelegd.* Toen vroeg een monnik: *Wat betekent, 'Soms verwijder ik de persoon en de omgeving'?* De leraar zei: *Geen nieuws van de ver verwijderde provincies, geïsoleerd van alles.* Toen vroeg een monnik: *Wat betekent,* '*Soms verwijder ik noch de persoon noch de omgeving'?*
De leraar zei: *De soeverein bestijgt de troon in het juwelen paleis; oude boerenkinkels zingen.*

Hisamatsu, over bevrijden van lichaam, mond en geest/verstand.:

De omgeving niet verwijderen betekent je vrijmaken van de omgeving, er niet meer door gehinderd, gebonden worden. We hoeven dus onze omgeving niet te verwijderen. Als we oefenen zijn we vaak gevangen door de externe omgeving. Maar dan ontbreekt er iets, er is geen persoon meer, daarom keer je in Zazen naar binnen, naar de persoon binnen in. We worden rondgegooid, niet alleen als we kwaad zijn, of iets vreselijk vinden of juist aantrekkelijk, maar ook door bevestigen en negeren, goed en slecht, mooi en lelijk. Wanneer we daardoor gevangen worden verliezen we de ware subjectiviteit. Zonder te denken aan goed en kwaad, wat is je originele gezicht? En dat geldt evenzeer voor Leven – Dood, ontstaan en vergaan even goed. Ook God en Boeddha zijn onderdeel van de omgeving, dus zegt Zen: er is geen God, er is geen Boeddha. Als je Boeddha of God buiten jezelf vindt, doodt ze dan. De ware persoon is altijd hier en nu. Hij heeft tijd en plaats, tijdelijkheid en ruimtelijkheid opgeheven. De staat van tumult en verwarring veranderen in vrede en rust. Alleen de persoon blijft over, je zelf. Los van je zelf is er niets. Zo bezien is dit absolute eenzaamheid. Maar het is geen eenzaamheid, integendeel het bevat geen ander en is volledig één. Er is geen buitenkant en geen binnenkant meer. De tien duizend dingen keren terug tot het ene. Het zelf van het laten vallen van je geest-lichaam. Op dat punt is er 'Origineel geen enkel ding. Het zelf dat bevrijd is van alle interne en externe omgevingen. Maar dat kan je niet met je hoofd bedenken of voorstellen, want dan wordt de ene de omgeving. De ware ene is geen begripsmatig gevormde objectiviteit als een soort absoluutheid, als de bron van de wereld of als het ultieme. Daarom verwijdert Linji soms de omgeving en laat de persoon ontwaken en soms de persoon om hem naar de wereld terug te laten keren. Hij doet dat met alle middelen die nodig zijn', als een levende aanpak. Zelfs als we Zazen doen is het erg moeilijk om niet gevangen te worden door je omgeving. Andersom, als je de omgeving hebt verwijderd kan je gevangen worden door de persoon, tijdens Zazen lijkt het alsof je door niets wordt gehinderd maar zodra je opstaat ben je alles kwijt. Dus moeten we zowel de persoon als de omgeving verwijderen. Je denkt dat als alles verwijderd wordt, er niets overblijft. Maar als je werkelijk de zaak onderzoekt, ervaar je dat wat overblijft de persoon is die de persoon en de omgeving verwijdert, het zelf dat bevrijd is van alle verstrikkingen en verwarringen, het zelf dat niet gevangen is in hetzij de persoon, hetzij de omgeving. Noch de vorm van de persoon, noch de vorm van de omgeving. Dit is de ware mens zonder rang of stand. Dat wat voortdurend ontwaakt. Het is voorbijgaan aan lichaam, mond en geest (verstand), de locaties van karma, in het laten vallen van de lichaam/geest. De vraag en het antwoord zijn één. Alleen op dit punt is de vraag het antwoord en het antwoord de vraag. Dit geldt voor zowel de practicanten van Nenbutsu (alleen zitten) als voor koan praktikanten. Je moet je bevrijden van lichaam, mond en geest/verstand.

Ts’ui Yen ’s Wenkbrauwen

Zaak 8

Aanwijzing

Als je (het) begrijpt, kan je ervan gebruik maken op de weg, als een draak die bij het water aankomt. Als je het niet begrijpt, zal de wereldse waarheid prevaleren en zal je zijn als een ram die gevangen is achter een hek, als een dwaas die achter een stronk wacht op een konijn. Soms is een enkele zin als een leeuw die in één gedoken op de grond ligt; soms is een zin als het juwelenzwaard[94] van de Diamant Koning.[95] Soms snijdt een zin de tongen van iedereen op aarde eraf, en soms volgt een zin de golven en achtervolgt het de stromingen.

Als je er gebruik van maakt op de weg, maak je, als je een man met kennis ontmoet, onderscheid tussen wat wel en niet toepasselijk is, je weet wat juist en wat verkeerd is en samen ben je getuige van elkaars verlichting. Waar de wereldse waarheid prevaleert, kan iemand met het ene oog alles in de tien richtingen afsnijden en als een mijl hoge muur rechtovereind staan. Daarom is gezegd, “Wanneer het grootse functioneren verschijnt, houdt het zich niet vast aan gefixeerde regels.” Soms pakken we een grasspriet en gebruiken het als het zestien voet hoog gouden lichaam van Boeddha, soms pakken we het zestien voet hoog gouden lichaam van Boeddha en gebruiken het als een grasspriet. Maar zeg me, op welk principe is dit gebaseerd? Weet je dat werkelijk? Om te testen, citeer ik dit, KIJK!

Zaak

Tegen het einde van de zomer retraite zei Ts’ui Yen tegen de gemeenschap, “Gedurende deze zomer heb ik tegen jullie gepraat, broeders,[1] kijk en zie of mijn wenkbrauwen er nog zijn.”[2]

Pao Fu zei, “Het hart van de dief is lafhartig.”[3]

Ch’ang Ch’ing zei, “Gegroeid. [4]

[94] symbool voor onbuigzame wijsheid, die door alle verwarring en misleidingen heen snijdt.
[95] symbool voor de ontwaakte geest, diamant staat voor penetrerende wijsheid, onverwoestbaar als diamant

Yun Men zei, “Een barriere.”[5]

Aanwijzingen

1. Hoe kan jij weten dat, als je je mond open doet, het dan ook zo is?
2. Al wat hij bereikt heeft is dat ook zijn ogen eruit vallen, samen met zijn neusvleugels die hij al verloren heeft. Hij betreedt de hel, snel als een afgeschoten pijl.
3. Duidelijk. Dit is een dief die een dief herkent.
4. Zijn tong valt op de grond; hij stapelt fout op fout. Uiteindelijk.
5. Wat is er om naar toe te rennen? Geen lompenmonnik op de wereld kan ontsnappen. Hij is verslagen.

Commentaar

De Ouden studeerden ’s morgens en werden ’s avonds overhoord. Tegen het einde van de zomerretraite draaide Ts’ui Yen[96] zich om, sprak op deze wijze tegen de gemeenschap en hij was onweerlegbaar zichzelf en diep—niets kon hem stoppen om de hemelen te laten schrikken en de aarde op te schudden. Maar zeg me, in de complete, grootse schat van de leringen, in de vijfduizend en achtenveertig delen van de canon, of ze nu spreken over geest of natuur, of ze nu het plotselinge of het geleidelijke verkondigen, heeft dit ooit plaats gevonden? Het zijn allemaal soortgelijke gebeurtenissen, maar hiermee vergeleken is Ts’ui Yen buitengewoon. Kijk naar de wijze waarop hij spreekt; zeg me, waar is zijn waarachtige betekenis?

Wanneer de Ouden hun haak lieten zakken was het nooit een doelloos gebaar; ze hadden steeds wat waarheid om de mensen daarvan te laten profiteren. Veel mensen begrepen het niet en zeiden, “Onder de heldere zon en in de blauwe lucht sprak Ts’ui Yen doelloze praat die problemen veroorzaakte, waar er daarvoor geen waren. Tegen het einde van de zomer sprak hij over zijn eigen fouten en onderzocht hij eerst zichzelf om te voorkomen dat anderen hem ging bekritiseren.” Gelukkig heeft dit er niets mee te maken. Zulke inzichten worden uitroeiers van het Boeddhistische ras genoemd. Het verschijnen van de opeenvolgende generaties leraren in de wereld zou volledig zonder voordelen zijn, als ze niet naar de mensen gekeerd hebben om ze instructies te geven. Wanneer je daar aangekomen bent, zal je, als je de weg ziet, weten dat de Ouden een methode hadden om de os van de ploeger weg te jagen en het voedsel van een hongerige man af te pakken.

Wanneer aan mensen van tegenwoordig vragen worden gesteld, wenden ze zich onmiddellijk naar woorden, om op ze te kauwen en te leven van Ts’ui Yen ’s wenkbrauwen. Kijk hoe mensen van zijn huis als vanzelfsprekend weten waar hij

[96] Cuiyan Lingcan, (Ts’ui Yen Ling Ts’an) leerling van Xuefeng Yicun

mee bezig is: door zo'n duizend veranderingen en tienduizend transformaties te midden van ondoordringbare complicaties, hebben ze overal mogelijkheden om zichzelf te laten zien; daarom zijn ze in staat om zich met hem te verbinden zoals in deze reactie. Als er niets bijzonders zou zijn in deze woorden van Ts'ui Yen, waarom zouden deze drie mannen, Yun men[97], Pao Fu[98] en Ch'ang Ch'ing[99] zo overvloedig hebben gereageerd?

Pao Fu zei, ""Het hart van de dief is lafhartig!" Hoeveel intellectuele interpretaties hebben deze woorden tegenwoordig wel niet geprovoceerd! Maar zeg me, hoe zit dat met Pao Fu 's betekenis? Je moet vermijden dat je het in de woorden van Pao Fu gaat zoeken. Als je gevoelens toelaat en je gedachtes laat stromen, zal hij je oogballen wegsnaaien. Bovendien realiseren de mensen niet dat Pao Fu door één keerwoord te mompelen, Ts'ui Yen 's voetstappen afsnijdt.

Ch'ang Ch'ing zei, "Gegroeid." Veel mensen zeggen, "Ch'ang Ch'ing draait mee in Ts'ui Yen 's voetstappen, daarom zegt hij (dat Ts'ui 's wenkbrauwen[100]) gegroeid zijn." Maar dat heeft er helemaal niets mee te maken. Zij weten niet dat Ch'ang Ch'ing zijn eigen visie naar voren brengt wanneer hij zegt, "Gegroeid." Alle drie hebben ze een plek om zich te laten zien, maar ik vraag je, waar is de groei?

Het is precies als wanneer je van aangezicht tot aangezicht tegenover een adept staat, die zwaait met het zwaard belegd met juwelen van de Diamanten Koning[101]. Als je de ideeën van de ordinaire hoofdstroom verplettert en winst of verlies, bevestiging en ontkenning, eraf snijdt, dan zal je zien waar Ch'ang Ch'ing reageert op Ts'ui Yen.

Yun men zei, "Een barrière". Dit is ontegenzeggelijk buitengewoon, maar moeilijk te doorgronden. De grote meester Yun Men leerde de mensen vaak met één woord Ch'an, al waren er in dit ene woord altijd drie zinnen[102] aanwezig. Kijk hoe de Ouden antwoordde wat paste bij de gelegenheid; natuurlijk , hij was ver verwijdert van de mensen die nu leven. Dit is nu de manier om een zin te stamelen. Alhoewel Yun Men zo sprak, is zijn bedoeling absoluut niet hier. Sinds de bedoeling niet hier is, zeg me, waar is ze dan? Als je een man met een helder oog bent die hemel en aarde kan verlichten, wees dan kristal helder in alle opzichten. Hsueh Tou heeft zijn woord "barrière" samen met de woorden van de andere drie, samen in één gedicht verbonden:

---

[97] Yunmen Winyan (864-949) leerling van Mu Chou en later van Xuefeng Yicun, zie vele zaken
[98] Baofu Congzhan (? – 928) leerling van Xuefeng Yicun, zie zaak 23, 46, 76, 95
[99] Changqing Huileng (854-932), leerling van Xuefeng Yicun, zie zaak 8, 95
[100] Als men teveel spreekt, teveel probeert uit te leggen, zegt men in Ch'an dat je wenkbrauwen kunnen uitvallen. Wanneer iemand "alles" heeft gezegd, heeft hij zijn wenkbrauwen niet gespaard.
[101] het Diamanten Konings juwelen zwaard wordt vaak gebruikt als metafoor voor prajna, transcendente wijsheid
[102] De zin die hemel en aarde omvat, de zin die de golven volgt en de zin die de ontelbare stromen afsnijdt, alle drie aanwezig in één zin van Yun Men, een zin die nagels doorsnijdt en ijzer doorknip, zie o.a. zaak 6, 14, 27, 47 en 50.

Gedicht

Ts’ui Yen gaf onderricht aan zijn opvolgers;

**De oude Dief! Hij corrumpeert de kinderen van andere mensen.*

Duizend jaar lang kwam er geen antwoord.

**Over duizend of tienduizend jaar is er nog altijd één of een helft. Hij verdeelt de telling.*

Het woord “barrière” geeft hem een antwoord;

**Geloof je niet wat heb gezegd? Hij is ontegenzeggelijk buitengewoon. Alleen als je zo’n persoon bent, kan je dat soort praat begrijpen.*

Hij verliest al zijn geld en ondergaat een afstraffing.

**Hij hapt in één keer zijn adem in en slikt zijn stem naar binnen. Ook Hsueh Tou doet dit vaker. Ik sla toe terwijl hij nog praat. *

Aftandse Pao Fu –

**Jullie zijn reisgenoten op hetzelfde pad; en nog altijd handel je op deze manier. Twee, drie.”

Onmogelijk censuur of lofprijzingen toe te passen.

**Laten gaan, vasthouden. Wie is op dezelfde wijze geboren en op dezelfde wijze gestorven? Spreek geen kwaad over hem. Gelukkig is er geen verbinding.*

Spraakzame Ts’ui Yen

**Wilde vossen geest[103]! Mond dicht!*

Is duidelijk een dief.

**Zo mag het gezegd worden. Hij is gevangen.*

Het heldere juweel heeft geen gebreken;

**Kan jij het vertellen? Niemand in de wereld kent zijn prijs.*

Wie kan juist van onjuist onderscheiden?

**Velen zijn simpelweg onjuist. Ikzelf heb nooit het ook gehad (hiervoor); (hoe zit dat bij) de buitenlandse monnik met de blauwe ogen (Bodhidharma)?*

Ch’ang Ch’ing kent hem goed;

**Dit is een geest die een geest herkent; alleen hij kon dit doen. Toch heeft ook hij niet de andere helft kunnen pakken.*

[103] Vaak gebruikt voor iemand die probeert de slimmerik uit te hangen, maar soms ook voor iemand met een vrije geest.

Zijn wenkbrauwen zijn gegroeid.

** Waar? Van zijn kruin tot zijn tenen is er nog geen grasspriet te bekkenen.*

Commentaar

Zou Hsueh Tou een goede vriend genoemd worden als hij niet zo vol compassie dit gedicht geschreven had, zodat de mensen zouden zien? Wanneer de Ouden op deze wijze handelden, was dit onvermijdbaar. Omdat de studenten gehecht raakten aan hun woorden en steeds meer intellectuele interpretaties werden gemaakt, zagen ze de boodschap van de Ouden niet meer. Als nu iemand plotseling naar voren loopt om de meditatie stoel omver te gooien en de volledige samenkomst toe te schreeuwen, zouden we niet verbaasd moeten zijn. Ook al handelt iemand zo, dan zouden jullie zelf nog altijd werkelijk moeten arriveren in koninkrijk om dit te realiseren.

Wanneer Hsueh Tou zegt, “Duizend jaar lang kwam er geen antwoord,” zegt hij niets anders dan dat je de wenkbrauwen van Ts’ui Yen moet gaan zien. Waarom is het zo bijzonder dat er duizend jaar geen antwoord is? Je moet je realiseren dat als de Ouden een woord of een halve zin eruit spuugden, ze dat er niet zomaar uit flapte, voordat dit mogelijk is moet men het oog bezitten om hemel en aarde te kunnen beoordelen.

Wanneer Hsueh Tou een woord of een halve zin schrijft, is het als het zwaard belegd met juwelen van de Diamanten Koning, als een leeuw die met zijn klauwen de grond los woelt, als de schittering van een bliksemflits. Als hij geen oog op zijn voorhoofd had, hoe kon hij dan zien waar de oude man (Ts’ui Yen) terug op de grond landt? Dit onderricht, dat Ts’ui Yen aan de mensen gaf, kwam er op neer dat “duizend jaar lang er geen antwoord is.” Het gaat voorbij Te Shan[104] ’s staf en Lin Chi ’s schreeuw[105]. Maar zeg me, waar bevindt zich Hsueh Tou ’s betekenis voor ons? En hoe zal je zijn uitspraak “duizend jaar lang is er geen antwoord” begrijpen?

“Het woord “barrière” geeft hem een antwoord; hij verliest al zijn geld en ondergaat een afstraffing.” Wat betekent dit? Zelfs als je het oog hebt om de barrière te passeren, dan nog moet je zeer diepgravend te werk gaan voordat je klaar bent. Zeg me, is het Ts’ui yen die zijn geld verliest en straf ondergaat, of is het Hsueh Tou, of is het Yun Men? Als je dit kan doorgronden, sta ik toe dat je het oog hebt.

[104] Deshan Xuanjian (684-758) (Te-shan Hsuan-chien)zie zaak 4, Te Shan sloeg (met zijn staf) zodra mensen binnen kwamen

[105]Lin Chi schreeuwde tegen mensen zodra ze door de poort binnenkwamen.

“Aftandse Pao Fu; onmogelijk censuur of lofprijzingen toe te passen.” Censureert hij zichzelf? Prijst hij de Ouden? Zeg me, waar censureert Pao Fu? Waar prijst hij de Ouden?

“Spraakzame Ts’ui Yen is duidelijk een dief.” Zeg me, wat heeft hij gestolen waardoor Hsueh Tou hem een dief noemt? Je moet voorkomen dat je rondgedraaid wordt na deze woordenstroom; wanneer je hier aangekomen bent moet je zelf je verwezenlijking bereikt hebben voordat je het begrijpt.

“Het heldere juweel heeft geen gebreken.” Hsueh Tou zegt dat Ts’ui Yen is als een helder juweel zonder gebreken of troebele vlekken. “Wie kan juist van onjuist onderscheiden?” Men kan zeggen dat er zelden iemand is die zo’n onderscheid kan maken.

Hsueh Tou is een groot talent; dus kan hij de complete zaak van begin tot eind samen binden tot de kern van dit gedicht. Pas helemaal op het eind zegt hij dan, “Ch’ang Ch’ing kent hem goed; zijn wenkbrauwen zijn gegroeid.” Zeg me, waar groeien ze? Haast je, en kijk!

Chao Chou ’s Vier poorten

Zaak 9

Aanwijzing

Wanneer de heldere spiegel op zijn standaard staat, zijn schoonheid en lelijkheid als van zelf te onderscheiden. Met een scherp zwaard in je hand kan je doden of leven geven, al naar gelang de omstandigheden. Een vreemdeling komt en een autochtoon gaat. Middenin de dood vindt hij leven; middenin leven vindt hij de dood. Maar zeg me, wanneer je op dit punt aangekomen bent, wat dan? Als je het oog dat barrières kan doordringen niet bezit, als je geen plek hebt om je om te draaien, weet je op dat moment overduidelijk niet wat je moet doen. Zeg me, wat is het oog dat de barrières doordringt, wat is een plek waar je je kan omdraaien? Om te testen citeer ik dit, kijk!

Zaak

Een monnik vroeg aan Chao Chou, “Wat is Chao Chou?”[1]

Chao Chou antwoordde, “Oost poort, West poort, Zuid poort, Noord poort.”[2]

Aantekeningen

1. Ten noorden van de rivier, ten zuiden van de rivier, niemand kan het zeggen. Er zijn doornen in de zachte modder. Als het niet ten zuiden van de rivier is, dan is het noordelijk van de rivier.
2. Ze zijn open. “Wanneer we elkaar beschimpen, laat ik je me zoenen; wanneer we naar elkaar spugen, laat ik je me met kwijl bedekken.” De publieke zaak is duidelijk compleet, maar zie je dat? Ik sla!

Commentaar

Wanneer je jezelf onderdompelt in meditatie en vragen stelt over de Weg, is het genoeg dat je jezelf helder begrijpt; vermijdt slechts onderscheid maken tussen woordformuleringen. Waarom? Heb je niet gelezen dat Chao Chou zei, “De ultieme weg is niet moeilijk, vermijdt slechts onderscheid maken.”[106] En heb je niet gelezen dat Yun Men zei --- “Wanneer Ch’an volgers dezer dagen met zijn drieën of vijven samenkomen, zijn hun monden geen moment stil; ze zeggen ‘dit zijn woorden met

[106] Zie zaak 2

veel potentieel, dat zijn woorden die verwijzen naar het zelf.'" Ze realiseren zich niet dat midden in de poort van de reddingsmiddelen staan, betekent dat de Ouden niets anders konden doen dan toepasselijke verbale formules ter beschikking stellen voor laat aangekomen studenten met slechts elementaire capaciteiten, die hun geestgrond nog niet opgeklaard hebben, noch de fundamentele natuur gezien hebben. Waren er ooit zulke complicaties toen de Patriarch uit het Westen kwam voor de unieke transmissie van de geest zegel, direct wijzend naar de menselijke geest voor de perceptie van de aardse vervulling van Boeddha-zijn? Het is noodzakelijk om woorden af te kappen, om de waarheid buiten welke patronen dan ook te zien. Wanneer je doordringt tot bevrijding, kan dat vergeleken worden met een draak die bij water komt of een tijger, thuis in zijn bergen.

Het gezien hebben maar nog niet doorgedrongen zijn, of doorgedrongen zijn maar nog niet verlicht zijn---dit werd door de deugdzamen uit het verleden, die lang onderweg waren op onderzoek, zoeken naar meer instructie genoemd. Om te vragen naar meer instructie, terwijl je het al gezien hebt en al doorgedrongen bent, moet je nog altijd ronddraaien met de woorden, zodat er geen twijfelachtige punten, waaraan je blijft hangen, meer zijn. Wanneer iemand, die al zo lang onderzoek had verricht, meer instructie vraagt, is dat als een ladder geven aan een dief. In werkelijkheid bevindt zich de zaak niet in woorden; daarom zei Yun Men, "als deze zaak in woorden zou zijn, zijn er dan niet genoeg woorden in de twaalfdelige canon van het drievoudig voertuig? Welke noodzaak zou er dan geweest zijn voor Bodhidharma om uit het Westen te komen?

Binnen Fen Yang[107] 's achttien vraag-categorieën, wordt de vraag van deze zaak een vraag om de gastheer te toetsen genoemd; het wordt ook een vraag om het uit te zoeken genoemd. De monnik die deze vraag stelt is onmiskenbaar buitengewoon; iedereen behalve Chao Chou[108] zou het moeilijk gevonden hebben hierop te antwoorden. De monnik vroeg, "Wat is Chao Chou?" Chao Chou is een adept op zijn eigen manier, dus antwoordde hij onmiddellijk, "Oost poort, West poort, Zuid poort, Noord poort." De monnik zei, "Mijn vraag ging niet over die Chao Chou." Chao Chou zei, "Over welke Chao Chou ging je vraag?"

Later zeiden mensen dat dit "geen-niets Ch'an" was, daarmee nogal wat mensen op een dwaalspoor brachten. Wat was hun reden? Toen de monnik vroeg naar Chao

[107] Fengyang Shanzhao - Fen Yang Shan Ch'ao (947 – 1024), stelde achttien vraag-categorieën vast gebaseerd op de uitspraken van de diverse leraren uit de verschillende Ch'an stromingen. 1 Instructie zoeken; 2.Je begrip tonen; 3.Onderzoeken en onderscheid maken; 4.Bijeenkomst van geest/verstand; 5.Samenvatten/focussen; 6.Mentale activiteit; 7.Uitzoeken; 8.Niet begrijpen; 9.Optillen;10. Een vraag stellen; 11. Vraag met een intentie; 12. Gebruik maken van dingen/gebeurtenissen; 13. Echte /waarachtige vraag; 14. Gefabriceerde/kunstmatige vraag; 15. Zeker stellen; 16. Uitlokken; 17. Verhelderen; 18. Vraag zonder woorden.

[108] Zhaozhou Congshen (778-897). Zhao zhou, (Chao Chou) is de plaats waar Congshen (Tsúmg Shen) nar vele ajren rondreizen, abt werd van het Kuan Yin klooster. Chap Chou is dus zowel de naam waarmee hij bekent werd als de naam van een (nog steeds bestaande) plaats in de Hebei provincie. Zie ook zaak 52 voor een andere referentie naar zwel stad als persoon

Chou, antwoordde Chao Chou “Oost poort, West poort, Zuid poort, Noord poort.” Daarom zeggen deze mensen dat hij slechts antwoordde aangaande de stad Chao Chou. Als je het op deze manier begrijpt, dan zal elke oudere uit een dorp met drie families, meer begrip over de Boeddha Dharma hebben dan jij. Zo’n interpretatie vernietigt de Boeddha Dharma. Het is het vergelijken van een vissenoog met een schitterende parel; op het eerste gezicht lijken ze op elkaar, maar in werkelijkheid zijn ze niet hetzelfde. Zoals ik zei, als het niet ten zuiden van de rivier is, is het ten noorden van de rivier. Maar zeg, is er iets of is er niets? Dit verlangt inderdaad dat jij doortastend bent, voordat je het kan begrijpen.

Yuan ‘de jurist’[109] zei, “Het allerlaatste woord bereikt uiteindelijk de barrière; de innerlijke essentie die naar de Weg wijst vind je niet in woorden en verklaringen:

In tien dagen, één briesje;
In vijf dagen, één regenbui.
In het vreedzame platteland genieten ze van hun taken,
Slaand op hun buiken en halleluja zingend.”

Dit wordt het seizoen van de diepe vrede genoemd. Wanneer ik dit ‘geen zorgen hebben’ noem, gaat het niet over je ogen bedekken met je handen en zeggen, “Ik heb geen zorgen.” Je moet door de barrière heen dringen, uit het braambos tevoorschijn komen, schoon en naakt, onbedekt en ongebreideld. Net als daarvoor lijk je als elk ander, gewoon, mens. Maar nu is het goed, of er nu zorgen zijn of niets aan de hand is; het is aan jou. Vrij in alle richtingen, grijp je je niet vast aan het niets en het zo als iets opvat.

Sommigen zeggen, “Fundamenteel is er nog niet het minste beetje iets, maar wanneer we thee drinken, drinken we thee, en wanneer we rijst eten, eten we rijst.” Dit is ontzettend ijdele gepraat; ik noem dit verwezenlijking claimen zonder het verwezenlijkt te hebben, realisatie claimen zonder het gerealiseerd te hebben. Wanneer zij mensen horen spreken over geest of over natuur, over het mysterieuze of over het diepzinnige, zeggen ze eigenlijk, “Dit is slechts gekke praat; fundamenteel is er niets om bezorgd over te zijn.” Dit zou je een blinde man die een blinde man leidt kunnen noemen. Ze zijn ver verwijderd van beseffen dat voordat de Patriarch kwam, de mensen zelden de lucht aarde noemden, of bergen rivieren; waarom kwam de Patriarch dan toch uit het Westen? Waar spreken ze over, overal waar ze “de hal binnen treden”[110] en “de kamer binnen gaan”[111]? Het zijn allemaal oordelen vanuit intellectueel bewustzijn; wanneer de gevoelens van oordelen vanuit intellectueel bewustzijn zijn weggeëbd, kan je het pas doorzien. En wanneer je het doorziet, dan, als vanouds: lucht is lucht, bergen zijn bergen en rivieren zijn rivieren.

[109] Fu Shan uit Fa Yuan (10-11eeuw) wiens bijnaam de jurist was, vanwege zijn grote kennis van geschiedenis en legale zaken.
[110] De hal waar de leraar zijn toespraken houdt
[111] De kamer waar de leerling en de leraar en gesprek voeren

Een oude zei, “Geest is het verstandszintuig, dingen zijn objecten; beide elementen zijn als barsten in een spiegel.” Wanneer je dit koninkrijk bereikt hebt, ben je op een natuurlijke wijze schoon en naakt, onbedekt en onbelemmerd. Zelfs de meest diepe theoretische beginselen bieden nog geen plek van vrede en geborgenheid. Mensen begrijpen dit punt vaak niet; ze staan midden in het koninkrijk van onbezorgdheid en tonen geen respect aan de Boeddha, noch branden ze wierook. Ze lijken het juiste te doen, maar desondanks zitten ze er volledig naast. Wanneer ze ondervraagd worden, weerklinkt in hun antwoorden het ultieme principe, maar zodra ze onder druk staan beginnen ze te stotteren en zijn ze verward. Ze zitten daar met een lege maag en een trots hart, maar wanneer hun laatste dag begint, wringen ze met hun handen en slaan ze op hun borst, maar dan is het te laat.

Deze monnik vraagt op deze wijze, Chao Chou antwoordt op deze wijze; zeg me, hoe ga jij naar ze zoeken? Deze wijze voldoet niet, niet op deze wijze voldoet ook niet, hoe dan wel, uiteindelijk? Moeilijk, dus bracht Hsueh Tou het in het volle daglicht voor je, om het zo aan de mensen te laten zien.

Op een dag, toen Chao Chou zat, zei zijn bediende tegen hem, “De grote koning is gekomen.” Chao Chou keek verrast en zei, “Duizenden felicitaties, O grote koning!” De bediende zei, “Hij is nog niet bij u gekomen, Meester.” Chao Chou zei, “En jij zei dat hij gekomen is.” Hij penetreerde zo diep, hij zag zo ver; ontegenzeggelijk buitengewoon. Ch’an Meester Hui Nan uit Huang Lung gaf een commentaar hierop:

Chao Chou ging het onkruid in om te zoeken naar de man
Achteloos of zijn complete lichaam overspoeld werd met modderig water.

Onderkennen jullie de waarheid hierin? Kijk naar Hsueh Tou’s gedicht:

Gedicht

In hun woorden laten ze hun vermogen voor directe confrontatie zien.

** Echoën. Het water is vertroebeld wanneer de vis er doorheen zwemt, is. Beter Chao Chou niet lasteren.*

Het alles doordringend Oog is volledig stof vrij.

** Verspreid zand, verspreid vuil: betrek Chao Chou hier niet bij. Waarom de lucht zoeken en de aarde betasten?*

Oost, West, Zuid, Noord – de poorten staan tegenover elkaar;

** Ze zijn open. Waar zijn er zoveel poorten? Waar ga je naar toe als je je rug naar de stad Chao Chou toekeert? *

Eindeloze series van hamerslagen kunnen ze niet openen.

** Je rondzwaaiende hamer bereikt ze niet. Ze zijn open.*

Commentaar

Chao Chou benadert situaties precies net zoals het juwelen zwaard van de Diamanten Koning: aarzel en hij snijdt onmiddellijk je hand eraf, elke keer opnieuw, en snaait je oogballen eruit. Desalniettemin durft deze monnik de wimpers van de tijger te pakken en stelt hij een vraag. Het is als aanleiding geven tot iets waar er niets is; en toch is er kracht in zijn woorden. Nadat de monnik eenmaal zijn vaardigheden had laten zien, draaide Chao Chou zijn rug niet naar de vraag; en liet hij zijn vaardigheden om te antwoorden zien. Het was niet dat hij uit eigenzinnigheid op deze wijze reageerde; omdat hij een man was die door en door gepenetreerd had, paste hij van nature in dezelfde groef als die van de monnik, alsof het zo gearrangeerd was.

Heb je dit niet gehoord? Een buitenstaander kwam met een spreeuw in zijn hand bij de Wereldwijd Vereerde en vroeg hem, “Zeg me, is deze spreeuw dood of levend?” De Wereldwijd Vereerde stond op, zette een voet over de drempel en zei, “Zeg me, ga ik naar buiten of naar binnen?”, (een andere versie is dat de Wereldwijd Vereerde zijn vuist omhoog stak en vroeg, “Open of gesloten?”). De buitenstaander was sprakeloos en maakte een buiging uit respect. Vanaf dat moment is de bloedlijn van onze Ouden ongebroken. Dit verhaal is precies als deze zaak. Daarom is gezegd, “De vraag is waar het antwoord is, het antwoord is waar de vraag is.”

Omdat Hsueh Tou zaken als deze doorziet, zegt hij “In hun woorden laten ze hun vermogen voor directe confrontatie zien.” De woorden van de monnik bevatten begrip die twee betekenissen lijken te bevatten; hij lijkt te vragen over de man en hij lijkt ook te vragen over de plaats. Zonder een haarbreedte te bewegen antwoordt Chao Chou onmiddellijk, “Oost poort, West poort, Zuid poort, Noord poort.”

“Het alles doordringend Oog is volledig stof vrij.” Dit prijst Chao Chou die zowel persoon als omgeving weg snaait, en met zijn woorden zijn bekwaamheid toont en hem een antwoord geeft. Op het moment dat de monnik ronddraait, doorziet Chao Chou het binnenste van zijn hart. Als hij dat niet kon doen, zou het moeilijk zijn voor Chao Chou om de vraag van de monnik te beantwoorden. Chakra oog is een Sanskriet uitdrukking voor een alles doordringend oog, een diamanten oog, die licht verspreidt en alles ziet zonder door iets belemmerd te worden. Niet alleen kan het

een flinterdun haartje op duizend mijl afstand zien, maar kan het ook vaststellen wat waarheid is, winst en verlies onderscheiden, waarnemen wat op dit moment toepasselijk is, en goed en slecht herkend.

Hsueh Tou zegt, “Oost, West, Zuid, Noord – de poorten staan tegenover elkaar - eindeloze series van hamerslagen kunnen ze niet openen.” Waarom kunnen voortdurende hamerslagen de poorten niet open breken? Het is dat Hsueh Tou’s visie zo is. Hoe gaan jullie allemaal deze poorten open krijgen? Onderzoek dit alsjeblieft grondig.

Mu Chou's Stelende oplichter.

Zaak 10

Aanwijzing

Zo, zo, niet zo, niet zo. In een gevecht heeft iedereen een doorslaggevende positie. Daarom is gezegd, "Als je je naar boven keert, dan zullen zelfs Shakyamuni, Manjusri, Samantabhadra en de ontelbare wijzen, samen met de heersers van de wereld, hun adem inhouden en hun stem inslikken. Als je je naar beneden keert, zullen alle wormen, maden en alles wat kruipt, alle levende wezens en alles en iedereen een groots licht uitstralen; alles en iedereen zal omhoog reiken als een mijlen hoge muur." Als, aan de ander kant, je nooit omhoog noch naar beneden kijkt, hoe ga je dan handelen. Als er een beginsel is, leef daarnaar, als er geen beginsel is, leef naar het voorbeeld. Om te testen, citeer ik dit, kijk!

Zaak

Mu Chou vroeg aan een monnik, "Waar vandaan ben je zo net aangekomen?"[1] De monnik begon onmiddellijk te schreeuwen.[2] Mu Chou zei, "ik ben één keer door jou toe geschreeuwd."[3] Opnieuw schreeuwde de monnik.[4] Mu Chou zei, "Nadat je drie of vier keer geschreeuwd hebt, wat dan?"[5] De monnik had niets meer te zeggen.[6] Mu Chou sloeg hem en zei[7], "Wat een stelende oplichter ben jij!"[8]

Aantekeningen

1. Een binnendringende buis; schaduw van een rietstengel.
2. Een ervaren Ch'an reiziger! Maar pretendeer niet verlicht te zijn. Toch weet hij hoe op deze wijze te handelen.
3. Een valstrik om een tijger neer te laten vallen. Waarom maakt hij een aap van deze man?
4. Zoek naar de hoornen op zijn hoofd: hij lijkt op een echte draak, maar eigenlijk is hij dat niet. Ik ben bang dat hij de kop van een draak maar de staart van een slang heeft.
5. Een golf tegen de stroom in. Er is nog nooit iemand gewest die zijn nek uit kon steken tegenover Mu Chou. Waar wil de monnik heen?
6. Uiteindelijk zoekt hij zonder te vinden.
7. Als we Mu Chou zijn mandaat laten volledig laten uitvoeren zouden alle planten en bomen over de hele wereld in drie stukken gehakt zijn.

8. Hij laat de eerste zet voorbij gaan en valt terug naar de tweede.

Commentaar

Wie dan ook de leer van onze school omhoog wil houden en vestigen, moet het oog en het functioneel vermogen van een waarachtige meester van onze school bezitten. Mu Chou 's[112] mentale scherpte is als een lichtflits. Hij houdt ervan leraren te testen. Hij had de gewoonte een woord of een halve zin te uiten, zo dicht als een bramenstruik die je niet aan kan raken of waarover je niet heen kan stappen. Zodra hij een monnik aan zag komen lopen zei hij, "De zaak is compleet; ik laat je dertig stokslagen met de staf geven." Of hij riep hard, "Oudste", wanneer hij een monnik zag. Zodra deze monnik zijn hoofd wilde omdraaien, zei Mu Chou, "Jij bordkartonnen kerel!" En opnieuw, wanneer hij zijn gemeenschap onderwees, zei hij, "Als je geen plek hebt om binnen te gaan, doen moet je een plek vinden om binnen te gaan; als je toegang hebt verkregen, moet je nog altijd niet je rug naar mij toekeren." Mu Chou's inspanningen ten behoeve van de mensen waren meestal zo.

Deze monnik was goed voorbereid en opgewarmd, maar desalniettemin had hij een draken hoofd en de staart van een slang. Op dat moment kon iedereen behalve Mu Chou door deze monnik in verwarring worden gebracht. Zoals door het schreeuwen van de monnik toen Mu Chou hem vroeg, "Waar vandaan ben je zo net aangekomen?"; zeg me, wat betekent dit? De oude kerel was niet in het minst verbijsterd en kalm antwoordde hij, "Ik ben één keer door jou toe geschreeuwd." Hij lijkt de schreeuw te accepteren en legt deze terzijde. Hij lijkt hem te testen en hij leunt naar hem toe om te kijken wie hij is. Opnieuw schreeuwt de monnik; hij lijkt juist te handelen, maar is nog niet werkelijk correct bezig – zijn neusvleugels werden doorboord door deze oude kerel, die onmiddellijk vroeg, "Nadat je drie of vier keer geschreeuwd hebt, wat dan?" Na dit alles was de monnik sprakeloos. Vervolgens sloeg Mu Chou hem en zei, "Wat een stelende oplichter ben jij!".

Het doel om mensen te testen is om ze, zodra ze hun mond openen, intiem te begrijpen. Wat jammer dat de monnik niets meer te zeggen had en daardoor Mu Chou zo provoceerde dat hij hem een stelende oplichter noemde. Als het één van jullie zou zijn, die van Mu Chou de vraag, "Nadat je drie of vier keer geschreeuwd hebt, wat dan?" zou krijgen, hoe zouden jullie dan antwoorden om te voorkomen dat hij jullie een stelende oplichter zou noemen? Hier en nu, als je overleven en vernietigen gewaar kan worden en goed en kwaad kan onderscheiden, als je voeten de grond van de werkelijkheid betreden, wie is dan nog bezorgd over "Nadat je drie of vier keer geschreeuwd hebt, wat dan?" Maar omdat de monnik sprakeloos was, besliste Mu Chou de zaak op basis van de feiten.

[112] Muzhou Daoming "Chen Zunsu"(780-877), Mu Chou was de hoofdmonnik van Huang Po, die opkwam voor Lin Chi, zie zaak 6, 10 en 11.

Luister naar het gedicht van Hsueh Tou:

Gedicht

Twee maal schreeuwen en een derde schreeuw.

** Het geluid van de donder is overweldigend, maar er is nog geen druppel gevallen. Vanaf oude tijden tot heden is er nauwelijks iemand geweest zoals hij.*

Ervaren beoefenaren herkennen het juiste moment om te veranderen.

** Hoe kon Mu Chou de monnik getest hebben, als hij geen ervaren beoefenaar was? Ik ben slechts bang dat jij niet zo bent.*

Als je dat het berijden van het hoofd van de tijger noemt.

** Mm! Blinde man! Hoe kan jij rijden op het hoofd van een tijger? Nogal wat mensen hebben het op deze wijze begrepen en er zijn nog steeds mensen die deze zienswijze handhaven.*

Alle twee zouden beiden blinde mannen blijken te zijn.

** Een vertrouwelijke opmerking uit de mond van een vertrouweling. Waarom slechts twee? Pak wat naar je toekomt en verdwijn!*

Wie is de blinde man!

** Wie zou jij laten beslissen? Gelukkig is er een laatste woord: Hsueh Tou staat op het punt mensen volledig voor de gek te houden.*

Ik maak het duidelijk zodat iedereen het ziet.

** Als je kijkt, is het niet zo dat het er niet is, maar als je ernaar blijft staren, word je blind. Als je je ogen opricht om te zien, zal je de lege ruimte grijpen met je beide handen. Wanneer je het op deze wijze ter sprake brengt, wat voor niveau van handelen is dit?*

Commentaar

Niets kan Hsueh Tou weerhouden mensen te helpen. Als hij geen ervaren beoefenaar was, zou hij slechts iemand zijn die maar wat in de lucht schreeuwt. Daarom heeft men gezegd: “Soms wordt een schreeuw niet gebruikt als een schreeuw; soms wordt een schreeuw gebruikt als een schreeuw. Soms is een schreeuw als het gebrul van een leeuw terwijl hij met zijn nagels over de grond schraapt; soms is een schreeuw als het juwelen zwaard van de Diamanten Koning.”

Hsing Hua[113] zei, “Ik heb jullie allemaal zien schreeuwen in West hal en zien schreeuwen in de Oost hal. Schreeuw niet zomaar. Zelfs als je mij richting de hemel schreeuwt, me in stukken breekt, en ik terug val zonder nog maar een spoortje lucht in me, wacht dan tot ik weer bij gekomen ben en ik je zal zeggen dat het nog altijd niet genoeg is. Waarom? Ik heb voor jullie nooit echte parels in de purperen gordijnen verstopt. Wat betreft jullie allen hier aanwezig, waar ben je mee bezig wanneer je maar door gaat om willekeurig en wild om je heen te schreeuwen?”

Lin Chi[114] zei, “Ik heb gehoord dat jullie allemaal mijn schreeuwen na-apen. Maar ik vraag jullie, als een monnik vanuit de west hal komen en een andere monnik komt vanuit de oost hal, en ze schreeuwen tegelijkertijd, wie is dan de gast en wie is dan de gastheer? Als je gastheer en gast niet kan onderscheiden, moet je vanaf nu mij niet meer imiteren.”

Daarom zegt Hsueh Tou in dit gedicht,” Ervaren beoefenaren kennen het juiste moment om te veranderen.” Ofschoon in deze zaak de monnik ingesloten werd door Mu Chou, kon hij nog altijd het juiste moment onderscheiden om te veranderen. Zeg me, waar deed hij dat? Ch’an meester Chih van de Hertenpoort beoordeelde dit moment door te zeggen, “Iemand die de wet kent vreest deze.” Yen T’ou[115] zei, “In een gevecht heeft iedereen een cruciale rol.” Meester Hsin uit Huang Lung[116] zei, ““Als je in een impasse zit, verander; als je veranderd bent, kan je doorgaan.” Hier snijden de patriarchen de tongen door van iedereen in de hele wereld. Als je het juiste moment herkent om te veranderen, dan weet je onmiddellijk waar het op neer komt als er iets naar voren wordt gebracht.

Sommige mensen zeggen, “Waarom zou je je druk maken over wat Mu Chou zegt, ‘Nadat je drie of vier keer geschreeuwd hebt, wat dan?’?”, en vervolgens gaan ze gewoon door met schreeuwen. Laat ze maar twintig of dertig keer schreeuwen, of zelfs doorgaan met schreeuwen tot de Boeddha Maitreya[117] naar de aarde komt om geboren te worden, en dit schreeuwen rijden op het hoofd van de tijger noemen: als je het op deze manier begrijpt, komt dat omdat je Mu Chou niet kent. Zelfs als je de monnik wilt zien, ben je nog altijd veel te ver weg. Om het hoofd van de tijger te berijden moet je een zwaard in je hand hebben en ook veelzijdig zijn, voordat je kan slagen.

Hsueh Tou zegt, als je dit het berijden van het hoofd van de tijger noemt, ”Zouden alle twee blinde mannen blijken te zijn.” Hsueh Tou is als een lang zwaard dat tegen de lucht aan leunt, onverzettelijk en overweldigend in zijn volle majesteit. Als je de betekenis van Hsueh Tou begrijpt, zal je op een natuurlijke wijze alles begrijpen. Dan

[113] Xinghua Cunjiang (830-888), opvolger van Lin Chi
[114] Linji Yixuan, “Hiozhao” (d 866) zie koan 11
[115] Yantou Quanhuo (828-887), zie koan 22, 51
[116] Sixin Wuxin (Szŭ-hsin Wu-hsin of Huang-lung) (1044-1115)
[117] De Boeddha van de toekomst

zal je zien dat het laatste gedeelte van het gedicht van Hsueh Tou slechts voetnoten zijn.

Hsueh Tou gaat door en zegt, “Wie is de blinde man!” Zeg me, is het de gast die blind is, of is het de gastheer die blind is? Is het niet zo dat gast en gastheer beiden tegelijkertijd blind zijn? “Ik maak het duidelijk zodat iedereen het ziet.” Zeg me, hoe zie jij het? Open je ogen en je kunt het; sluit je ogen en je kunt het ook. Is er iemand die dit kan voorkomen?

Huang Po's 'Drab slurpers'

Zaak 11

Aanwijzing

Het grootse vermogen van de Boeddha's en de Patriarchen is volledig onder controle, de leeflijn van mensen en goden is geheel onderworpen aan zijn regie. Met een simpel woord of zin verbaast hij de menigte en verbreekt hij de ketenen. Ontmoet hij trancedentaal potentieel, dan brengt hij transcendentale zaken naar voren. Maar zeg me, wie is ooit zo overgekomen? Is er iemand die weet waar hij op uit is? Om te testen citeer ik dit: kijk!

Zaak

Huang Po, gaf instructies aan zijn gemeenschap en zei,[1] "Jullie zijn allemaal drab slurpers; als je op deze wijze blijft voortreizen[2], waar ben je dan, vandaag, hier en nu?[3] Weten jullie dat er geen Ch'an leraren zijn in geheel China?[4]"

Een monnik stapte naar voren en zei, "Hoe zit dat dan met diegenen in al die locaties, die volgelingen hebben en een gemeenschap leiden?"[5]

Huang Po zei, "Ik zeg niet dat er geen Ch'an is; het is enkel zo dat er geen leraren zijn."[6]

Aantekeningen

1. Bij het water putten wordt hij beperkt door de afmetingen van zijn emmer. Hij slikt het in één slok door. Geen lompenmonnik in de wereld kan hier uit springen.
2. Hij zegt het. Jij verslijt je strooien sandalen.
3. Wat is het nut om "vandaag" te gebruiken? Niets stopt hem de menigte te verbazen en zijn gemeenschap wakker te schudden.
4. Ik had het niet gerealiseerd. Hij slikt het in één slok in. Ook hij is een heilige die in de wolken verblijft.
5. Ook hij geeft een stevige stoot; geconfronteerd met deze situatie, kon hij niet anders.
6. Hij kan het simpelweg niet verklaren. De tegels zijn verspreid, het ijs smelt. Hij is een kerel met het hoofd van een draak maar met de staart van een slang.

Commentaar

Huang Po[118] was zeven voet lang, op zijn voorhoofd had hij een bult die op een ronde parel leek. Hij begreep Ch'an als vanzelf. Men zegt dat hij ooit in gezelschap van een heilige op reis ging: toen de meester naar de T'ien T'ai berg[119] reisde ontmoette hij onderweg een monnik. Ze praatten en lachten met elkaar als oude kameraden. Huang Po keek hem zorgvuldig aan; het licht in zijn ogen doorboorde mensen en zijn voorkomen was hoogst ongebruikelijk. Terwijl ze zo samen verder reizen, kwamen ze bij een gezwollen rivierstroom. Huang Po plantte zijn staf in de grond, nam zijn hoed af en stopte daar. De andere monnik probeerde de meester mee te nemen over de rivier maar de meester zei, "steek alsjeblieft zelf over". De ander hield zijn mantel hoog en wandelde over de rivier alsof het vaste grond was. Hij keek achterom en zei, "Steek over, steek over!" De meester wees hem terecht met de woorden, "Jij volmaakte kerel! Als ik geweten had dat je wonderen in elkaar flanste had ik je benen gebroken!" De andere monnik slaakte een zucht van bewondering en zei, "Jij bent waarlijk een vat vol met de leer van het Grote Voertuig!" Na deze woorden verdween hij.

Toen Huang Po voor het eerste Pai Chang[120] ontmoette, zei Pai Chang, "Geweldig! Imposant! Waar kom jij vandaan?" Huang Po zei, "Geweldig en imposant, ik kom uit de bergen." Pai Chang vroeg, "Waarvoor kom je?" Huang Po zei," Voor niets anders." Pai Chang schatte hem in als een voertuig van de Dharma.

De volgende dag nam hij afscheid van Pai Chang. Pai Chang vroeg hem, "Waar ga je naar toe?" Huang Po antwoordde, "Naar Kiangsi om mijn respect te betuigen aan Grote Meeste Ma[121]." Pai Chang zei, "Grote Meester Ma is overleden." Huang Po vroeg, "Wat had hij te zeggen toen hij nog leefde?" Pai Chang vertelde hem toen over zijn tweede ontmoeting met Ma tsu: "Toen Ma Tsu me zag naderen, hief hij zijn vliegenmepper omhoog. Ik vroeg hem, 'Identificeer u zich met deze actie of maakt u zich los ervan?' Ma Tsu hing de vliegenmepper aan de meditatie zetel. Na een lange stilte vroeg Ma Tsu mij, 'Hoe ga jij mensen helpen, later, als je je lippen beweegt?' Ik pakte de vliegenmepper en hield ze omhoog. Ma Tsu zei, 'Identificeer je je met deze actie of maak je je los ervan?' Ik hing de vliegenmepper weer aan de meditatiezetel. Ma Tsu richtte zich op en gaf een schreeuw waardoor ik drie dagen doof was."

Vol ontzag stak Huang Po onbewust zijn tong uit. Pa Chang zei, "Zal je na dit alles geen opvolger van de Grote Meester Ma worden?" Huang Po zei, "Nee, vandaag heb ik dankzij de uitspraken van de meester het functioneren van de geweldige capaciteiten van Grote Meester Ma gezien; maar als ik Meester Ma zou opvolgen

[118] Huangbo Xiyun (d. ca. 850) leerling van Baizhang Huaihai
[119] T'ien T'ai of Tiantai berg: waar het Tiantai boeddhisme vanaf de 6e eeuw haar basis had.
[120] Baizhang Huaihai (720-814) llerling van Mazu
[121] Mazu Daoyi (709-788)

zou ik in de toekomst beroofd worden van opvolgers." Pai Chang zei, "Dat is zo, dat is zo. Als je inzichten die van je leraar evenaren heb je minder dan de helft van de deugden en waarden van je leraar; alleen als je de wijsheid van je leraar overtreft ben je waardig om transmissie te ontvangen. Omdat je inzicht juist is op dit moment, lijkt het erop dat je het vermogen hebt elke leraar te overstijgen." Je moet zelf ontdekken hoe vader en zoon acteren in dat huis, voordat je het begint te begrijpen.

Opnieuw vroeg Huang Po op een dag aan Pai Chang, "Hoe wordt het voertuig van de school, dat vanuit de oude tijden naar ons toekomt, onderwezen en gedemonstreerd?" Pai Chang was lang stil; Huang Po zei, "Je moet voorspoed niet laten afsnijden." Pai Chang zei, "Ik dacht dat jij de man was." Toen stond hij op en ging naar zijn abt vertrekken.

Huang Po was een informele vriend van eerste minister P'ei-hsiu[122]; hij leerde hem de essentie van de geest[123]. Toen P'ei commandant was van Wan Ling nodigde hij de meester uit om naar de hoofdstad van het district te komen. Hij liet de meester een boek zien om te tonen dat hij het begreep. De meester pakte het boek en legde het op zijn stoel zonder er in te kijken. Na een lange stilte vroeg de meester, "Begrijp je het?" P'ei zei, "Ik begrijp het niet." Huang Po zei, "Als je het op deze manier begrepen had, zou je nog wel ergens kunnen komen; als je het nog altijd probeert te beschrijven met papier en inkt, hoe kan er dan ruimte zijn voor mijn school?" Daarop bood P'ei hem een gedicht vol lof aan:

Van de grote man ontving hij het zegel van de geest;
Er is een rond juweel op zijn voorhoofd, zijn lichaam is zeven voet lang.
Hij hing zijn staf op en verbleef tien jaar bij de Shu rivier;
Vandaag heeft zijn korakel[124] de rivierbanken van Chang doorkruist.
Achtduizend draken en olifanten volgen zijn gigantische stappen;
Tienduizend mijlen vol delicate bloemen nemen deel aan zijn excellente zaak.
Ik hoop de meester te dienen als zijn discipel;
Ik weet niet aan wie hij zijn leer toevertrouwd.

De meester liet niet zien dat hij blij was maar zei,

Mijn geest is als de grenzeloosheid van de grote oceaan;
Mijn mond sproeit rode lotus uit om een ziek lichaam te genezen.
Ikzelf heb een paar handen die niets te doen hebben;

[122] P'ei-hsiu (797-860) (Peixiu) , eerste minister in China onder keizer Hsuan Tsung vanaf 853, geboren in een belangrijke familie in Hunan, in 842 werd hij benoemd als gouverneur van het Hung-chou gebied in het zuiden van China, waar Ma tsu twee generaties eerder zijn klooster had en centrum van de nieuwe Ch'an beweging (Ma tsu en zijn opvolgers). Kort na zijn benoeming werd P'ei een discipel van Huang Po en liet op enkele dagen lopen van de hoofdstad van Hung-chou een klooster voor Huang Po bouwen bij de berg Huang Po, dat tot aan de culturele revolutie heeft gefunctioneerd en nu de Huang Po commune is. Na de grote onderdrukking van het boeddhisme in 845 nodigde P'ei Huang Po uit om de bergen te verlaten en zijn leraar te worden.

[123] De essentie van de geest (Ch'uan Hsin Fa Yao) is ook de titel van een collectie van Huang Po's voordrachten en uitspraken, opgeschreven door P'ei Hsiu. (De Ch'an onderrichting van Huang Po over de essentie/overdracht van de geest).

[124] Een kleine ronde boot gemaakt van dierlijke huiden.

Ik heb nog nooit een nietszeggende man ontvangen.

Nadat Huang Po zich gevestigd had in een tempel als leraar, was zijn actieve kant scherp en gevaarlijk. Toen Lin Chi[125] in zijn gemeenschap verbleef, was Mu Chou de hoofdmonnik. Mu Chou[126] vroeg Lin Chi, “Hoe lang ben je hier al? Waarom stel je Huang Po geen vraag?” Chi zei, “Wat zou ik kunnen vragen?” Chi zei, “Waarom vraag je niet naar de essentiële betekenis van de Boeddha Dharma?” Chi ging naar Huang Po en stelde de vraag; drie keer kreeg hij slaag en werd naar buiten gestuurd. Hij sprak de hoofdmonnik aan en zei, “Ik heb drie keer geprobeerd uw vraag te stellen, ik ben geslagen en naar buiten gestuurd. Wellicht is mijn bestemming niet hier, en dus vertrek ik naar de bergen.” De hoofdmonnik zei, “Als je gaat, neem dan eerst afscheid van Meester Huang Po.” De hoofdmonnik ging op voorhand naar Huang Po en zei, “De vragen stellende monnik is van een zeldzaam soort; waarom bewerk je hem niet zodat hij een boom wordt die later koele schaduw geeft aan de mensen?” Huang Po zei, “Ik weet het.”

Toen Chi wegging zei Po, “Je hoeft niet naar een andere plek te gaan, ga slechts naar de rivier bank bij Ta An om Ta Yu[127] te zien.” Hij vertelde aan Ta Yu bovenstaand verhaal en zei, “Ik weet niet wat ik fout doe.” Ta Yu zei, “Huang Po was zo goed, hij ging tot het uiterste voor jou. Waarom blijf je praten over fout of niet fout?” Chi was plotseling groots verlicht: hij zei, “Er is niets bijzonders aan Huang Po’s Boeddha Dharma.” Ta Yu greep hem en hield hem vast en zei, “Je zei zojuist dat je fout was; en nu zeg je dat er niets bijzonders is met Huang Po’s Boeddha Dharma.” Chi sloeg Ta Yu drie maal met zijn vuist; Yu duwde hem weg en zei, “Jouw leraar is Huang Po, ik heb er niets mee te maken.”

Op een dag sprak Huang Po zijn gemeenschap toe en zei, “De Grote Meester Fa Yung van de Ossenkop berg[128] sprak horizontaal en sprak verticaal, maar hij kende nog altijd de sleutel tot transcendentie niet. Tegenwoordig spreken de Ch’an volgers na Shih T’ou[129] en Ma Tsu met veel volume over Ch’an en over de Weg.” [130] Maar

---

[125] Linji Yixuan (- 866), leerling van Huangbo (- 850), stichter van de Linji richting

[126] Muzhou Daoming “Chen Zunsu”(780-877), was de leraar van Yunmen bij wie die zijn eerste verlichtingservaring had nadat hij zijn voet brak toen Muzhou de deur keihard dichtgooide. Daarna stuurde hij Yunmen door naar Hsueh Feng.

[127] Gao’an Dayu

[128] Fa Jung (Niutou Farong - 594-657) is bekend als de eerste patriarch van de Ossenkop sekte binnen Ch’an. Later werd gezegd dat hij ook een opvolger van de vierde Ch’an patriarch was. Waarschijnlijk onafhankelijk ontstaan van de zuidelijke Ch’an school (de 6e Patriarch Hui Neng, zijn 2e generatie opvolgers Ma Tsu en Shi T’ou en hun opvolgers ook wel de Ts'ao Ch'i sekte genoemd). Er waren vele nauwe banden tussen de twee sekten/scholen. De Ossenkop heeft tot in de 10e eeuw bestaan met 10 generaties bekende meesters.

[129] Shitou Xiqian (700-790)

[130] In koan 53 van het boek van de sereniteit, ‘Huang Po’s Drab slurpers’, wordt deze uitspraak van Huang Po in het commentaar uitgebreider geciteerd: “*Zie je dan niet dat er meer dan 80 man Ma tsu opvolgden, die vloeiend aan de kant van de Weg predikten, maar dat er slechts twee of drie Ma Tsu ’s ware oog ontvingen. Het was Guizong Zhichang (Kuei-tsung d. 827), zie zaak 44 en 69) die nog het meeste iets betekende. Zij die hun huis verlaten moeten iets weten van de eeuwigdurende zaak, maar zelfs de Grote Meester Fa Yung van de Ossenkop berg, opvolger van de vierde patriarch, kon*

waarom sprak Huang Po op deze wijze? Omdat hij de gemeenschap onderrichtte met: “Jullie zijn allemaal drab slurpers[131]: als je op deze manier gaat rondreizen, word je door de mensen uitgelachen. Zodra je hoort praten over een gemeenschap met achthonderd of duizend mensen, ga je er onmiddellijk naar toe. Het helpt je niets slechts te zoeken naar het gedruis en spektakel; als je hier je zaken ook zo makkelijk oppakt, waar zou er een gelegenheid als deze van Vandaag kunnen zijn?”

Tijdens de Tang tijden had men de gewoonte mensen te beledigen door ze “drab slurpers” te noemen, dus zeggen veel mensen dat Huang Po de mensen beledigde. Zij die ogen hebben zien voor zichzelf waarop Huang Po uit was. De bedoeling was een haak te laten zakken om de vragen van de mensen te vangen. In de bijeenkomst was er een Ch’an man die geen angst had zijn lichaam en leven te verliezen, dus kwam hij naar voren om Huang Po te bevragen, en zei, “Hoe zit dat dan met degenen die in al die locaties volgelingen hebben en een gemeenschap leiden?” Hij had hier een goed punt te pakken. Al met al kon de oude kerel Huang Po het niet uitleggen, dus in plaats daarvan brak hij het af en zei, “Ik zeg niet dat er geen Ch’an is; het is enkel zo dat er geen leraren zijn.” Maar zeg me, waar zit zijn betekenis?

De essentie van de school komt voort uit oude tijden – soms vasthouden, soms loslaten, soms doden, soms leven geven, soms vrijmaken, soms bij elkaar rapen. Ik durf jullie allemaal te vragen wat een Ch’an leraar zou kunnen zijn? Zodra ik zo spreek, heb ik mijn hoofd al verloren. Mensen waar zijn jullie neusvleugels? (Een pauze), ze zijn doorboord!

Gedicht

Zijn strenge, koude en solitaire gelaatsuitdrukking is niet trots op zichzelf;

** Hij weet zelf niet dat hij het heeft. Ook hij is een heilige die door de wolken zwerft *

Indrukwekkend dwaalt hij rond in de zee van de wereld, hij onderscheidt draken en slangen.

** Het is nog altijd noodzakelijk om beginnen en niet beginnen te onderscheiden, en het is ook noodzakelijk om zwart en wit helder te onderscheiden *

Ta Chung, de zoon van de hemel, wordt op een zachte wijze behandeld;

---

weliswaar horizontaal en verticaal spreken, maar had nog altijd geen notie van de transcendente sleutel. Alleen als je dit oog en deze hersenen bezit, kan je valse en ware scholen onderscheiden.”

[131] Volgens sommige interpretaties verwijst dit naar het bezinksel onder in de wijnfles. Yuan Wu noemt het in zijn commentaar een belediging die vaak gebruikt werd. Andere wijzen naar de gewoonte om van zoveel mogelijk leraren zoveel mogelijk woorden op te slurpen, tot en met de drab onder in de fles.

** Over welke Ta Chung, de zoon van de hemel, spreek je? Hoe groot dan ook, ook hij moet zich vanaf de grond omhoog heffen; en hogerop is er nog altijd de hemel, wat zeg je daarvan?*

Drie maal voelde hij persoonlijk die klauwen en slagtanden aan het werk.

** Een dode kikker. Waarom zo spraakzaam? Het is helemaal niet uitzonderlijk; het is nog altijd een eenvoudige vaardigheid. Wanneer zijn grootse capaciteit en functioneren manifest aanwezig zijn, dan is de hele wereld in alle tien richtingen, de bergen en de rivieren en de complete aarde allemaal aanwezig in Huang Po's verblijfplaats, smekend om hun leven. *

Commentaar

Dit gedicht van Huang Po lijkt slechts op het prijzen van Huang Po, maar toch moet jullie mensen dit niet begrijpen als het "prijzen van een portret". Precies in zijn woorden is er een ruimte om jezelf eruit te laten.[132] Hsueh Tou zegt duidelijk, "Zijn strenge, koude en solitaire gelaatsuitdrukking is niet trots op zichzelf." Wanneer Huang Po zijn gemeenschap op deze wijze instructies gaf, was hij niet aan het strijden met anderen of zichzelf te doen gelden, te laten zien of zich op de borst te kloppen. Als je begrijpt wat hier gebeurt, ben je vrij in alle richtingen: soms sta je alleen op een eenzame piek, soms loop je op een levendige markt. Hoe kan je je eenzijdig vasthouden in een verlaten straathoek? Hoe meer je in de steek laat, hoe minder rust je vindt; hoe meer je zoekt, hoe minder je ziet; hoe meer je op je neemt, hoe verder je naar beneden zinkt. Een Oude zei, "Vlieg zonder vleugels door de lucht; wordt bekend over de hele wereld." Ontdoe je van de geweldige wonderen van de essentie van de Boeddha Dharma; laat het allemaal in één keer los, dan zal je uiteindelijk ergens komen en waar dat ook zijn mag, het wordt op een natuurlijke wijze manifest.

Hsueh Tou zegt, "Indrukwekkend dwaalt hij rond in de zee van de wereld, hij onderscheidt draken en slangen." Is het een draak of is het een slang? Zodra iemand door de deur komt, onderwerpt hij hem aan een test; dit wordt het oog dat draken en slangen onderscheid genoemd, het vermogen om tijgers en neushoorns te vangen. Hsueh Tou zegt ook, "Draken en slangen beoordelen – hoe is dat oog? Tijgers en neushoorns vangen – die vaardigheid is niet compleet."

Hsueh Tou zegt ook, "Ta Chung[133], de zoon van de hemel, is op een zachte wijze behandeld; drie maal voelde hij persoonlijk die klauwen en slagtanden aan het werk." Huang Po handelt niet slechts beroerd in deze zaak, hij was altijd zo. Wat betreft Ta Chung, de zoon van de hemel, het volgende. Tang keizer Hsien Tsung (regeerde: 806-820) had twee zonen, Mu Tsung en Hsuan Tsung. Deze Hsuan Tsung was de Ta Chung keizer (regeerde: 846-859).

[132] Jezelf eruit laten betekent zoveel als, het verschijnen in de wereld, maar ook de weg die een leerling moet gaan.
[133] Xuanzong

Hsuan Tsung was pienter en toen hij 13 jaar oud was wilde hij altijd graag in de lotus houding zitten. Gedurende de regering van zijn broer Mu Tsung (regeerde 820-824), ging Hsuan Tung al spelend op de Keizerlijke Draken troon zitten en salueerde naar de verzamelde officials. Eén van de minstens zag dit en rapporteerde dit aan Mu Tsung. Toen Mu Tsung zijn broer zag wreef hij over zijn hoofd, zuchtte en zei, “Mijn jongere broer is inderdaad een moedige zoon van mijn clan.”

Mu Tsung stierf in 824, drie zonen achterlatend, Ching, Wen en Wu Tsung. Ching Tsung regeerde twee jaar en werd door zijn hofhouding afgezet. Wen Tsung volgende hem op en regeerde 14 jaar. Toen Wu hem opvolgde (regeerde: 840-846), sprak hij altijd over Hsuan Tsung als een zwakzinnige. Vol haat tegen Hsuan Tsung, omdat hij op zijn vaders troon had gespeeld, liet hij Hsuan Tsung bijna dood slaan en vervolgens achter in de tuin met vuil water weer tot leven komen. Hierna verborg Hsuan Tsung zich in de gemeenschap van Meester Chih Hsien uit Hsiang Yen.[134] Later scheerde hij zich kaal als een novice maar hij deed geen volledig intreden. Hij reisde rond met Chih Hsien. Toen ze aankwamen bij de berg Lu maakte Chih Hsien een gedicht over een waterval.

Dwars door de wolken, rotsen binnendringen, nooit het werk versagen;
Wanneer het land ver weg is, weet je hoe hoog de plaats is waar het tevoorschijn komt.

Nadat hij deze twee regels tot zich had genomen, bleef Chih Hsien lang in gedachten verzonken; hij wilde een stroom woorden uit Hsuan Tsung trekken om te zien hoe hij was. Hsuan Tsung vervolgde het gedicht.

Hoe kan je een bergbeek tegenhouden?
Uiteindelijk moet het terugkeren naar de grote oceaan om golven te worden.

Na deze woorden wist Chih Hsien dat Hsuan Tsung geen gewone man was en stilzwijgend erkende hij hem.

Later ging Hsuan Tsung naar de gemeenschap in Yen Kuan[135] waar hij gevraagd werd om Tempelschrijver te worden. Huang Po was daar op dat moment hoofdmonnik. Op een dag betuigde Huang Po zijn respect aan (een afbeelding van) Boeddha. Hsuan Tsung zag dat en vroeg, “Als je het niet zoekt bij de Boeddha, niet zoekt bij de Dharma en niet zoekt bij de Sangha; wat zoek je dan, als je vol respect voor ze buigt?” Huang Po antwoordde, “Ik zoek het niet bij de Boeddha, Ik zoek het niet bij de Dharma en ik zoek het niet bij de Sangha; ik betuig mijn respect altijd op deze manier.” Hsuan Tsung zei, “Wat is het nut om respect te betuigen?” Onmiddellijk gaf Huang Po hem een klap. Hsuan Tsung zei, “te grof.” Huang Po zei, “Wat voor een plek is dit om te praten over grof en fijnbesnaard?” en sloeg hem opnieuw. Later toen Hsuan Tsung de troon bestegen had, schonk hij aan Huang Po de titel, “Grof handelende Asceet. ”Toen P’ei later eerste minister aan het hof was

[134] Dit is niet de bekende Xiāngyán Zhìxián (820–898), leerling van Guishan Linyou (Kuei-shan), bekend van koan 5 uit de Wumonkan: de man die met zijn tanden aan een boom hangt boven een afgrond.
[135] Yanguan Qi’an (750-842), leerling van Ma Tsu, zie zaak 91

stelde hij voor Huang Po de titel Tuan Chi Ch’an Shih, ‘Grenzeloze Ch’an Meester’ te geven.

Hsueh Tou wist waar zijn bloedlijnen tevoorschijn kwamen, dus kon hij ze slim gebruiken. Is er iemand die, precies op dit moment, zijn klauwen en slagtanden kan gebruiken? Als die er zijn, sla ik!

Tung Shan's Drie pond vlas

zaak 12

Aanwijzing

Het zwaard dat mensen dood, het zwaard dat mensen leven geeft: dit was lang geleden de standaard wijze om te onderrichten en is nog altijd het essentiële draaipunt. Als je discussieert over doden doe je nog geen enkel haartje kwaad; als je over leven geven discussieert, verlies je je leven en lichaam. Daarom is gezegd, "De duizend wijzen hebben geen enkel transcendent pad overgedragen; studenten zwoegen over uiterlijkheden zoals apen weerspiegelingen proberen te grijpen." Zeg me. Sinds het niet overgedragen is, waarom zijn er dan zoveel publieke zaken?" Laten zij die zien, proberen het uit te leggen.

Zaak

Een monnik vroeg aan Tung Shan, "Wat is Boeddha?"[1]

Tung Shan zei, "Drie pond vlas."[2]

Aantekeningen

1. IJzerbramen; geen enkele lompenmonnik op deze aarde kan een duidelijke sprong maken
2. Helder. Afgedragen strooien sandalen. Hij wijst naar een honingboom om een wilg de maat te nemen.

Commentaar

Heel veel mensen begrijpen deze publieke zaak niet. Het is werkelijk moeilijk om hierop te kauwen, omdat je nergens je tanden in kan zetten. Wat is hiervan de oorzaak? Omdat ze poeslief en smaakloos is. De ouden hadden talrijke antwoorden op de vraag, "Wat is Boeddha?" Iemand zei, "Degene op het altaar." Een ander zei, "De tweeëndertig tekens van perfectie."[136] Iemand zei, "Een bamboe zweep op een berg die bedekt is met een bos dat ontstaan is uit een staf." En nog veel meer

[136] 32 lichamelijke merktekens van de Boeddha, die wijzen op zijn ethisch handelen die genoemd worden in de Lakkhana Soetra, die duiden op de perfectie van de Tathagatha

antwoorden, totdat Tung Shan[137] zei, “Drie pond vlas”. Niets kon hem stoppen de tongen van de Ouden af te snijden.

Veel mensen baseren hun begrip op woorden en zeggen dat Tung Shan in een opslagruimte was om vlas af te wegen toen de monnik zijn vraag stelde, en hij daarom op deze wijze antwoordde. Als je Tung Shan vroeg over het oosten, zeggen sommigen, antwoordde hij over het Westen. Andere zeggen dat, als je maar doorvraagt over de Boeddha terwijl je al Boeddha bent, Tung Shan op deze meanderende wijze antwoordde. En dan is er ook nog een ander type dode mensen die zeggen dat drie pond vlas zelf de Boeddha is. Maar deze interpretaties zijn irrelevant. Als je op deze wijze zoekt naar Tung Shan’s woorden, blijft je zoeken totdat de Maitreya Boeddha hier geboren is en dan nog zal je het nooit zien, zelfs niet in je dromen.

Wat is de reden? Woorden en spreken zijn slechts voertuigen om het Pad over te dragen. Ver verwijderd van het realiseren van de inhoud van de Ouden zoeken mensen het slechts in woorden; wat voor grip krijgen ze hierdoor? Heb je niet gezien hoe een Oude zei, “Origineel is het Pad woordloos; met woorden illustreren we het Pad. Als je het pad eenmaal gezien hebt, vergeet je de woorden”. Om dit punt te bereiken, moet je eerst terug naar je oorspronkelijke staat. Drie pond vlas is net zoals het enkelspoor van de grote weg naar de oude hoofdstad; als je je voet opheft en weer neer zet, is er niets dat niet zo is. Dit verhaal is hetzelfde als Yun Men ’s “Cake’[138], onvermijdelijk moeilijk te begrijpen. Mijn overleden leraar Wu Tsu[139] maakte een vers over deze zaak:

Deze borddrager[140] die de prijzen drukt
Weegt drie pond vlas af.
Met een voorraad niet verkochte goederen voor honderd duizend jaar,
Heeft hij geen plaats het ergens neer te leggen.

Je moet alles schoonmaken; wanneer je bezoedelde gevoelens, conceptueel denken en vergelijkende oordelen aangaande winst en verlies, goed en verkeerd, allemaal en eens en vooral verwijderd hebt, dan zal je het spontaan begrijpen.

[137] Dongshan Shouchu (910-990), leerling van Yunmen
[138] Zie zaak 77
[139] Wuzu Fayan, “Qingyuan”(1024-1104)
[140] Ch’an benaming voor iemand die gevangen is in zijn eigen tunnelvisie, hier een soort niet gemeende mix van aanprijzen/beschuldigen van Tung Shan

Gedicht

De Gouden Raaf[141] heeft haast;

**Half pond in zijn linker oog. De snelle sperwer kan het niet inhalen. Leg het lichaam neer in de vuurvlamen.*

Het jade Konijn[142] is snel.

** Acht ons in zijn rechter oog. Hij bouwt zijn nest in het paleis van Heng O, de Maan Dame[143].*

Is er ooit onachtzaamheid geweest in een goed antwoord?

**Zoals de bel die geslagen wordt, zoals de vallei die de echo omsluit.*

Tung Shan zien als hij de feiten neerlegt in overeenstemming met de situatie

** Abusievelijk blijft hij hangen bij het nulpunt van de schaal; het is slechts Uwe Weleerwaarde die de zaken zo ziet.*

Is als een verlamd landschildpad en een blind zeeschildpad die een verlaten vallei betreden.

** Neem wat op je af komt en verdwijn. Er is geen ander vuil in dezelfde put. Wie doodde jouw sperwer?*

Bloeiende bosschages, veelkleurige bossen;

** Een dubbele zaak; hij verricht alle misdaden onder dezelfde aanklacht.*

Bamboe uit het Zuiden, hout uit het Noorden.

** Een viervoudige zaak. Hij plaatst een hoofd bovenop zijn hoofd.*

Dus denk ik aan Ch'ang Ch'ing en Officier Lu:

** Een lepralijder draagt zijn gezelschap met zich mee. Ik ben zo, en Hsueh Tou is ook zo.*

Hij wist hoe, 'hij zou moeten lachen en niet huilen', uit te spreken.

** Ha, ha. Overdag en 's nachts draagt hij bij aan het lijden.*

Ha!

**Bah! Wat is dit? Ik sla!*

[141] De Zon
[142] De Maan
[143] Heng-O, of Chang-O, of Chang-E is de Chinese Maan godin, zij dronk een eeuwig leven elixer en vloog, om haar man te ontvluchten, naar de Maan.

Commentaar

Hsueh Tou doorziet het volledig, dus onmiddellijk zegt hij, “De Gouden Raaf heeft haast; Het Jade Konijn is snel.” Dit is hetzelfde als Tung Shan’s antwoord, “Drie pond vlas.” De zon komt op, de maan gaat onder; elke dag weer. Mensen maken vaak intellectuele interpretaties en zeggen dan, “De Gouden Raaf is het linker oog en het Jade Konijn het rechter oog.” Zodra ze ondervraagd worden komt er een glans in hun ogen en zeggen ze, “Ze zijn hier!” Welke verbinding is dit? Als je het op deze wijze begrijpt, wordt de complete school van Bodhidharma van de aarde geveegd. Daarom is gezegd,

Laat de haak zakken in de vier zeeën,
Alleen maar om verschrikkelijke draken eruit te vissen.
Het mysterieuze werktuig buiten conventies
Is om gevonden te worden door degene die het zelf kennen.

Hsueh Tou is een man, die de vijf groepen van bestaan[144] en de achttien elementen[145] achter zich gelaten heeft; hoe kwam hij dit soort interpretaties? Hsueh Tou beweegt zich gemakkelijk daar waar de barrières gebroken en de scharnieren geplet zijn, om je iets kleins te laten zien; daar voegt hij een voetnoot toe, “Is er ooit onachtzaamheid geweest in een goed antwoord?” Tung Shan beantwoordt deze monnik niet lichtzinnig; hij is als een bel die geslagen wordt, als een vallei die de echo omarmt. Groot of klein, hij geeft een toepasselijk antwoord en nooit een slordige impressie. In één keer laat Hsueh Tou jullie allemaal zijn ingewanden zien. Hsueh Tou heeft een gedicht geschreven over kalm maar goed reageren:

Van aangezicht tot aangezicht presenteren is geen zaak van veelheid;
Draken en slangen kan je makkelijk onderscheiden, maar een lompenmonnik is moeilijk te misleiden.
De schaduw van de gouden hamer beweegt, het licht van het met juwelen bedekte zwaard[146] is koud,
Ze slaan onmiddellijk toe; schiet op en kijk!

Toen Tung Shan Yun Men voor het eerst ontmoette, vroeg deze hem, “Waar kom je zojuist vandaan?” Tung Shan zei, “Van Cha Tu,” Yun Men zei, “Waar bracht je de zomerbijeenkomst door?” Tung Shan zei, “In Hunan, bij Pao Tz’u.” Yun men vroeg, “Wanneer ben je daar vertrokken?” Tung Shan zei, “25 augustus.” Yun Men zei, “Ik zou je drie stokslagen moeten geven; ga mediteren in de hal.”

---

[144] De vijf khandhas zijn: materie of fysieke vorm; gewaarwording; perceptie of voorstelling; intenties, ook wel gedachten; bewustzijn of aandacht.
[145] Bewustzijn, organen en objecten van zien, horen, ruiken, proeven, voelen, denken
[146] Symbool voor onbuigzame wijsheid, die door alle verwarring en misleidingen heen snijdt.

Die avond ging Tung Shan naar de kamer van Yun Men, benaderde Yun Men en zei, “Wat was mijn fout?”. Yun Men zei, “Jij rijstzak, van Kiangsi tot Hunan, en nog ga je op deze manier verder.” Door deze woorden werd Tung Shan diep en groots verlicht. Na een poos zei hij, “Op een dag ga ik naar een plaats waar geen mensen harten meer zijn en bouw voor mezelf een hut; ik zal zelfs geen enkele graankorrel bewaren of groente planten. Daar wacht ik tot de grote wijzen vanuit de tien richtingen komen en gaan; Ik trek alle nagels en pinnen eruit, ik neem ze hun groezelige petten af en trek ze hun stinkende shirts uit. Ik maak ze allemaal schoon en vrij, zodat ze onbezorgde mensen worden.” Yun Men zei, “Je lichaam is zo groot als een kokosnoot, maar wat kan jij een grote mond opzetten.”

Daarop nam Tung Shan afscheid en vertrok. Op dat moment was zijn verlichting een directe, complete doorbraak; hoe kan dat ook maar iets gemeen hebben met kleine, bekrompen inzichten? Later, toen hij weer in de wereld verscheen om te reageren op de verschillende mogelijkheden van mensen, werden de woorden “Drie pond vlas” overal begrepen als slechts een antwoord op de vraag over Boeddha; ze verwoorden hun begrip slechts in relatie tot Boeddha. Hsueh Tou zegt dat, als je Tung Shan’s antwoord begrijpt als feiten noemen in relatie tot de situatie, dit hetzelfde is “als een verlamd landschildpad en een blind zeeschildpad die een verlaten vallei betreden.”; wanneer zullen zij ooit een uitweg vinden?

“Bloeiende bosschages, veelkleurige bossen.” Toen een monnik aan Meester Hsien van Fu Teh[147] vroeg, “Wat is de geest van de Boeddha’s uit de oudheid antwoordde de meester, “Bloeiende bosschages, veelkleurige bossen”. De monnik vroeg ook aan Ming Chiao, “Wat is de innerlijke betekenis van ‘Drie pond vlas’?” Ming Chiao zei, “Bamboe uit het Zuiden, hout uit het Noorden.” De monnik ging terug en vertelde dit aan Tung Shan, die zei, ‘Ik zal het niet alleen aan jou uitleggen maar aan de hele gemeenschap.” Later ging hij naar de hal en zei, “Woorden drukken geen feiten uit, spreken is niet in overeenstemming met de situatie. Degene die woorden accepteren zijn verloren, en zij die blijven hangen aan zinnen zijn misleid.” Om de intellectuele inzichten van de mensen te verpletteren trekt Hsueh Tou deze doelbewust samen tot een enkele draad om zijn gedicht te schrijven. Toch zijn er na hem nog altijd mensen die nog meer intellectuele inzichten naar voren brengen. Ze zeggen, “Drie pond vlas[148]is de toga om te rouwen; bamboe is de staf om te rouwen: daarom zegt hij, “Bamboe uit het Zuiden, hout uit het Noorden; bloeiende bosschages, veelkleurige bossen’ zijn de bloemen en planten die op de lijkkist geschilderd zijn.” Beseffen deze mensen hun schande? Hoe ver verwijderd zijn ze van het realiseren dat “Bamboe uit het Zuiden, hout uit het Noorden.” en “Drie pond vlas” gewoon hetzelfde zijn als “vader” en “pappa.” Wanneer de Ouden antwoorden met een omkering van woorden

[147] Volgens Heine stelde Zhimen Guangzou, leraar van Hsueh Tou, beide vragen maar volgens Clearly is dat chronologisch niet mogelijk, vandaar deze twee andere namen. Wellicht zijn beide mogelijk.
[148] Sommige vertalingen geven Drie pond hennep in plaats van vlas. Drie pond hennep/vlas is precies genoeg om een toga voor een Ch’an monnik te maken.

was hun bedoeling definitief niet zoals deze interpretaties. Het is slechts gelijk aan Hsueh Tou's uitdrukking, "De Gouden Raaf heeft haast; het Jade Konijn is snel." Het is precies zo wijd. Het is net zo moeilijk te onderscheiden als echt van nep goud; gelijke letters zijn niet hetzelfde.

Hsueh Tou heeft het vriendelijke hart van een oude vrouw, hij wil jullie twijfels wegnemen, dus noemt hij nog meer dode mannen, "Dus denk ik aan Ch'ang Ch'ing[149] en Officier Lu[150]; hij wist hoe, 'hij zou moeten lachen en niet huilen', uit te spreken." Om het gedicht zelf te bespreken zijn de eerste drie regels genoeg om het gedicht compleet te maken. Maar ik vraag je, als het gehele universum door deze drie regels omvat wordt, waarom brengt Hsueh Tou dan toch nog zoveel extra complicaties naar voren? Gewoon omdat zijn compassie excessief is, daarom is hij zo.

Toen Officier Lu Hsuan inspecteur van Hsuan Chou was, studeerde hij bij Nan Ch'uan[151]. Toen Nan Ch'uan overleden was, hoorde Lu het geluid van rouwende mensen dus ging hij de tempel binnen voor de begrafenis. Hij lachte hardop, een bulderende lach. De tempel opzichter zei tegen hem, "de overleden meester en jij waren leraar en leerling, waarom huil je niet?" Officier Lu zei, "Als je iets kan zeggen, zal ik huilen." De tempel opzichter was sprakeloos. Lu weeklaagde luid, "Helaas, helaas! Onze overleden meester is al lang gegaan." Later hoorde Ch'ang Ch'ing[152] dit en zei, "De officier had moeten lachen in plaats van te huilen."

Hsueh Tou leende aan ons de essentie van zijn bedoeling om te zeggen dat als je dit soort intellectuele interpretaties maakt, dit gelach oproept en niet huilen. Dit is zo, maar op het laatste komt hij met een enkel woord, dat onvermijdelijk gemakkelijk verkeerd begrepen kan worden, hij zegt, "Ha!" Heeft Hsueh Tou zichzelf schoon gewassen?

[149] Zie zaak 22 en 95
[150] Zie zaak 40
[151] Nanquan Puyan, "Old teacher Wang"(748-835)
[152] Changqing Huileng (854-932) zie zaak 95 en 22 en 51

Pa Ling ‘s “Sneeuw in een zilveren schaal”

Zaak 13

Aanwijzing

Wolken liggen bevroren over de grote vlaktes, maar de complete wereld is niet verborgen. Wanneer sneeuw de witte bloemen bedekt is het moeilijk de buitenkant te onderscheiden. Haar koude is zo koud als sneeuw en ijs, haar fijnheid is zo fijn als rijstpoeder. Haar diepte is zelfs voor Boeddha’s oog moeilijk te zien; haar geheimen voor te stellen is onmogelijk voor demonen en buitenstaanders. Als we “Drie begrijpen wanneer er één boven komt” terzijde laten, snijdt zij nog altijd bij iedereen op aarde de tong af. Zeg me, wiens zaak is dit? Om te testen citeer ik dit: kijk!

Zaak

Een monnik vroeg aan Pa Ling, “Wat is de school van Kanadeva?”[1] Pa Ling antwoordde, “Sneeuw stapelen in een zilveren schaal.”[2]

Aantekeningen

1. Een wit paard begeeft zich tussen de witte bloemen. Wat zeg je? Check!
2. Hij knijpt je keel dicht. Een overvloedige uitbarsting!

Commentaar

Mensen begrijpen dit vaak verkeerd, ze zeggen dat dit een ketterse school is. Wat heeft dat er mee te maken. De vijftiende Patriarch, de eerwaarde Kanadeva[153], werd inderdaad op een bepaald ogenblik een buitenstaander genoemd, maar toen hij de veertiende Patriarch, Nagarjuna, ontmoette, bood die hem een schaal water aan, waarin een naald op de bodem lag. Nagarjuna waardeerde zijn capaciteiten, droeg de Boeddha Geest School aan hem over en installeerde hem als de vijftiende Patriarch.

[153] Āryadeva (3e eeuw), discipel van Nagarjuna, is de15e patriarch in de Ch’an afstammingslijn. Hij wordt door sommigen gezien als een van de ‘stichters’ van de Madhyamaka school, die zich baseerde op de Middenweg van Nagarjuna en de Prajnaparamita (de perfectie van de transcendente wijsheid) soetra’s, bijv. hart soetra en de diamant soetra). Volgens de legende hield Nagarjuna een schaal met water voor hem omhoog, waarop hij een naald in de schaal wierp of juist die eruit haalde.

Tijdens disputen over de doctrine in India krijgt de winnaar een rode vlag in zijn hand, terwijl de verliezer zijn kleren binnenstebuiten keert en door de zijdeur vertrekt. Zij die een dispuut over een doctrine willen houden, moeten daarvoor koninklijke toestemming krijgen. In de tempels klinken de bellen en drums en daarna kan het debat beginnen. Op een gegeven moment veroverden de ketters met een putsch de bel en de drum. Kanadeva begreep dat de Leer van Boeddha in gevaar was en hij gebruikte zijn supra natuurlijke krachten om de toren binnen te gaan en liet de bellen horen, want hij wilde de ketters verwijderen.

Weldra zei één van de ketters, “Wie laat de bellen horen in de toren?” Kanadeva zei, “Een goddelijk wezen.” De ketter riep, “Wie is dat goddelijk wezen?” Kanadeva zei, “Ik.” De ketter zei, “Wie is ‘Ik’?” Kanadeva zei, “Jij bent een hond.” De ketter vroeg, “Wie is de hond?” Kanadeva zei, “’Jij’ bent de hond.” Na zeven dergelijke rondes, realiseerde de ketter dat hij verloren had, dus gaf hij zich gewonnen en opende de deur van de toren, waarop Kanadeva naar buiten kwam met een rode vlag in zijn hand. De ketter zei, “Waarom vervolgde jij niet?” Kanadeva zei, “Waarom ging jij niet verder?” De ketter zei, “Jij bent een schurk.” Kanadeva zei, “Jij bent een vrij mens.”

Keer op keer antwoordde Kanadeva op vragen als deze, gebruik makend van zijn onbelemmerde kracht van het argument om ketters te weerstaan, die zich daardoor gewonnen gaven. Op zulke momenten stond Kanadeva met een rode vlag in zijn hand en degene die hij verslagen had stond onder de vlag. Toentertijd werd een hand van de ketter afgehakt om te boeten voor hun verkeerde of verloren argumentatie. Maar Kanadeva maakte een eind aan dit gebruik; hij verlangde slechts dat de verslagen tegenstander zijn haar zou afscheren en het Boeddhistisch pad zou gaan volgen. Daarom floreerde de school van Kanadeva. Later zou Hsueh Tou deze feiten gebruiken om er een gedicht van te maken.

Ma tsu zei, “De Lankavatara soetra zegt dat geest de bron van de woorden van Boeddha is en de poort van het niets de poort van de Dharma is.” Ma Tsu zei ook, “Altijd als er woorden en zinnen zijn, is dat de school van Kanadeva; slechts dit beschouwde hij als cruciaal.”

Jullie allemaal zijn gasten van de school van de lompenmonniken; hebben jullie ooit ook de school van Kanadeva grondig begrepen? Als je die grondig begrepen hebt , verdwijnen de zesennegentig ketters allemaal, onmiddellijk en dankzij jou. Als je niet in staat bent het door en door te begrijpen, kan je niet voorkomen dat je weg wordt gestuurd met je kleren binnenste buiten. Zeg me, wat doe je hiermee? Als je zegt dat het om de woorden gaat, is er geen verbinding, als je zegt dat woorden het niet zijn, is er eveneens geen verbinding. Zeg me, waar zit de betekenis van Grote Meester Ma?

Later zei Yun Men, “Grote Meester Ma spraak goede woorden, maar niemand vraagt me erna.” Daarop vroeg een monnik, “Wat is de school van Kanadeva?” Yun Men zei, “Van de zesennegentig ketters ben jij de allerlaagste.”

Lang geleden nam een monnik afscheid van Ta Sui[154]. Ta Sui vroeg, “Waar ga je heen?” De Monnik zei, “Ik ga Samantabhadra[155] eer bewijzen. Ta Sui hield zijn waaier omhoog en zei, “Manjusri[156] en Samantabhadra zijn beiden hier.” De monnik tekende een cirkel[157] en schoof die met zijn hand richting Ta Sui, daarna wiep hij de tekening achter zich. Ta Sui zei, “Bediende, geef deze man een kop thee.”[158]

In de gemeenschap van Yun Men werd Pa Ling, Mondige Chien[159] genoemd. Tijdens zijn reizen hield hij zich bezig met het naaien van matten.[160] Hij reikte diep in de grote aangelegenheid die Yun Men bewandelde; dus was hij buitengewoon. Later verscheen hij in de wereld als de Dharma opvolger van Yun Men. Formeel verbleef hij in Pa Ling nabij Yueh Chou (in Hunan). Hij schreef geen enkel opvolgings-document aangaande de leer; maar, als gift aan Yun Men, gebruikte hij slechts diens drie omkeer woorden: “Wat is de weg? Een man met een heldere blik valt in de bron.” “Wat is het zwaard dat zo scherp is dat het een haar, dat er tegen aan geblazen wordt, door midden snijdt? Elke tak van het koraal houdt de maan omhoog[161].” “Wat is de school van Kanadeva? Sneeuw[162] stapelen in een zilveren schaal[163].” Yun Men zei, “Citeer slechts deze drie omkeer woorden op de verjaardag van mijn dood, en je hebt mijn vriendelijkheid volledig terugbetaald.” Het kwam er op neer dat hij geen ceremoniële herdenking uitvoerde op de verjaardag van Yun Men ‘s dood, maar diens wens volgde en slechts deze omkeer woorden onder de aandacht bracht.

---

[154] Dasui Fazhen (834-919), zie koan 29

[155] De bodhisattva van de actie. Volgens Linji: “Het licht van geen-onderscheid, dat flitst door elk van je gedachtes. -Dat is jouw Samantabhadra, de bodhisattva van de actie, die altijd waarachtig is en blijft. Samen met Manjusri en Kuan Yin functioneren ze alle drie harmonieus tezamen en tegelijkertijd, zodat één drie is, en drie één is.” De Ch’an monnik van de Noordelijke school , Moheyan (8e eeuw), die later naar Tibet ging, zou gezegd hebben dat Samantabhadra vanaf het begin de uniformiteit van bewustzijn en leegheid , de uniformiteit van verschijnselen en leegheid, de aard van de geest, natuurlijke helderheid en onbegrensde compassie uitdraagt (symboliseert). Zie ook zaak 42 en zaak 35

[156] De Bodhisattva van de wijsheid

[157] Zie ook koan 69 over de cirkel die Nan Ch’uan tekende op de grond.

[158] Zie ook Genjokoan van Dogen

[159] ‘Baling Haojian’, ‘Hao Chien uit Hsin Kái in Pa Ling nabij Yueh Chou’ (nd), leerling van Yunmen. Zijn bijnaam was Mondig omdat hij zo welbespraakt was.

[160] Dit kan enerzijds wijzen op het feit dat hij rondreisde met zijn mat altijd opgerold, dus dat hij geen volledige buigingen maakte voor de leraren die hij ontmoette. Of anderzijds dat hij de matten van anderen repareerde.

[161] Zie zaak 100

[162] “sneeuw” kan soms een metafoor zijn voor de Uniformiteit, zie ook zaak 42 en 73. In “het lied van Juwelen Spiegel Concentratie”, toegeschreven aan Tung Shan wordt gezegd, ‘Sneeuw stapelen in een zilveren schaal, een reiger verbergen in het heldere maanlicht; wanneer je ze in rijen opstelt, zijn ze niet hetzelfde, als je ze door elkaar haalt weet je waar ze zijn.’ Sneeuw en zilver zijn beide wit, maar wanneer je ze associeert zijn ze niet identiek hetzelfde; dit symboliseert de overeenkomst in het verschil , het verschil in de overeenkomst. Overeenkomst en verschil correspondeert met het ‘hart van Nirvana’ (gelijkmoedigheid) en de ‘kennis van de verschillen’.

[163] Een ander vraag die hij zo beantwoordde was: “Een monnik vroeg, ‘wat is oude-vrouwen Zen?’ Pa Ling antwoordde, ‘Verse sneeuw in een zilveren schaal’.” De school van Kanadeva werd ook wel oude vrouwen zen genoemd.

Ofschoon veel mensen antwoorden hebben gegeven op deze vraag (“Wat is de school van Kanadeva[164]?”) en meestal gebeurtenissen gebruikten om hun antwoord te formuleren, spreekt Pa Ling zoals hij is - extreem hoogstaand, uniek en onvermijdelijk moeilijk te begrijpen. Zonder een spoor van zijn scherpte te laten zien, pakt hij zijn vijanden langs alle kanten in en vindt hij zijn weg, klap na klap, naar buiten. Hij heeft het vermogen om de huid van tijgers te villen; hij schilt de emotionele overtuigingen van de mensen eraf. Om bij de zaak van de ‘Eén Vorm’[165] te komen. moet je de weg volledig en alleen penetreren, maar uiteindelijk moet je een ander (verlicht) persoon ontmoeten voordat je gereed bent. Daarom is gezegd, “Toen Tao Wu[166] met zijn scepter zwaaide, zou iemand die zijn gelijke was hem begrijpen; toen Shih Kung[167] zijn boog spande, zou een adept hem stilzwijgend begrijpen.” Betreffende deze waarheid, als je geen meester hebt die je instructie en het zegel kan geven, wat voor onderricht kan je dan gebruiken om deze esoterische conversatie voort te zetten?

Naderhand pakte Hsueh Tou een aantal aspecten eruit en presenteerde deze aan de mensen in het volgende gedicht:

Gedicht

Oude Hsin K’ai

** Zo’n duizend soldaten zijn makkelijk te krijgen, maar één generaal is moeilijk te vinden. Spraakzame leraar!*

Die is speciaal:

** Welke waarheid is dit? Heb je ook zijn klap op je hoofd gevoeld, zelfs in een droom?*

Hij weet hoe ”Sneeuw stapelen in een zilveren schaal” uit te spreken.

---

[164] Āryadeva (3e eeuw), discipel van Nagarjuna, is de15e patriarch in de Ch’an afstammingslijn. Hij wordt door sommigen gezien als een van de ‘stichters’ van de Madhyamaka school, die zich baseerde op de Middenweg van Nagarjuna en de Prajnaparamita (de perfectie van de transcendente wijsheid) soetra’s, bijv. hart soetra en de diamant soetra). Zie zaak 13

[165] Kan men ook vertalen als kleur, eenheid of gelijkmoedigheid.

[166] Kuan Na Tao Wu, leerling van Kuan Nan Tao Chang (Guannan Daochang (nd), leerling van Baizhang). Op een dag hoorde Tao Wu hoe een tovenares in de schrijn van de dorpsgeest haar scepter omhoog hield en zei, “Ken je de geest of niet? Waarna Tao Wu groots verlicht werd. Na talrijke plaatsen bezocht te hebben kwam hij aan bij Kuan Nan Tao Ch’ang om hem zijn realisatie te laten zien. Tao Wu zwaaide met de scepter en Tao Ch’ang erkende zijn verlichting.

[167] Shigong Huicang, leerling van Mazu. Hij was een jager. Als mensen kwamen met vragen over Ch’an had hij de gewoonte zijn boog te spannen. Toen San P’ing (Sanping Yizhong leerling van Dadian Baotong, leerling van Shitou) bij hem kwam, spande hij zijn boog. San P’ing ontblootte zijn borst en zei, “Is dit een pijl die doodt of een pijl die leven geeft?” Shih Kung wierp zijn boog terzijde en zei dat hij na dertig jaar eindelijk bereikt had een halve wijze te kunnen schieten.

** De kikker kan niet uit de mand springen. Een dubbel geval. Nogal wat mensen zullen hun lichaam en leven verliezen.*

De zesennegentig moeten het ieder voor zichzelf weten;

** Jij behoort daar ook toe; maar weet je dat, Eerwaarde? Allemaal zijn ze begraven in dezelfde kuil.*

Als je het niet weet, vraag het dan aan de maan aan de hemel.

** Het is verder dan ver. Neem wat op je af komt en verdwijn. Richt je pleidooi naar de hemel.*

De school van Kanadeva, Kanadeva 's school;

** Wat zeg je? Ik ben hier. Een mondvol rijp.*

Onder de rode vlag wakkert de pure wind aan.

** Versnipperd in honderd fragmenten. Geraakt, zeg ik dat ik hem al geslagen heb. Snij slechts je hoofd en handen eraf, en ik zal voor jou een zin uitspreken.*

Commentaar

"Oude Hsin K'ai". Hsin K'ai is de naam van het klooster waar meester Pa Ling verbleef. "Die is speciaal", Hsueh Tou prijst hem. Maar zeg me, op wat voor manier is Pa Ling speciaal? "Alle woorden zijn de Boeddha Dharma." Wat is de reden dat ik op deze wijze spreek? Hsueh Tou laat op een subtiele manier zien waarom ik dat doe, wanneer hij slechts zegt dat Pa Ling werkelijk speciaals is.[168] Daarna opent hij met, " Hij weet hoe 'Sneeuw stapelen in een zilveren schaal' uit te spreken.

Hsueh Tou geeft je nog wat meer voetnoten: "De zesennegentig moeten het ieder voor zichzelf weten." Voordat ze dat kunnen, moet ze hun verlies onderkennen, Als je het niet weet, vraag het de maan aan de hemel. De Ouden hadden de gewoonte dit antwoord te geven, "Vraag het de maan aan de hemel."

Hsueh Tou's lofrede nadert het slot en het einde moet een levende weg zijn, een zin waarin de leeuw brult. Hij brengt het voor jou naar een hoger niveau en zegt, "De school van Kanadeva[169], Kanadeva 's school; onder de rode vlag wakkert de pure wind aan." Pa Ling zei dat hij sneeuw stapelde in een zilveren schaal; waarom zegt Hsueh Tou dan dat de pure wind aanwakkert onder de rode vlag? Weet je dat Hsueh Tou mensen doodt zonder een zwaard te gebruiken?

[168] Deze zin is ook te vertalen als 'zijn werkelijke bedoeling is helder/zuiver'.
[169] Āryadeva (3e eeuw), discipel van Nagarjuna, is de15e patriarch in de Ch'an afstammingslijn. Hij wordt door sommigen gezien als een van de 'stichters' van de Madhyamaka school, die zich baseerde op de Middenweg van Nagarjuna en de Prajnaparamita (de perfectie van de transcendente wijsheid) soetra's, bijv. hart soetra en de diamant soetra). Zie zaak 13

Yun Men 's "Passende boodschap"

Zaak 14

Zaak

Een monnik vroeg aan Yun Men, "Wat zijn de leringen van een compleet leven?"[1]

Yun Men zei, "Een passende boodschap."[2]

Aantekeningen

1. Zelfs tot de huidige tijd zijn ze er nog niet klaar mee. De spreker begrijpt het niet; hij bevindt zich in de grot van de zich verstrengelende complicaties.
2. Een ijzeren aanbeeld zonder een handvat. Een overvloedige uitbarsting. Een rat knaagt aan een rauw gember.

Commentaar

Leden van de Ch'an familie, als je de betekenis van de Boeddha natuur wilt kennen, moet je de tijd en de seizoenen, de oorzaken en condities observeren. Dit wordt de speciale overdracht naast de geschreven leer genoemd, de enige overdracht van de geest-zegel die direct naar de menselijke geest wijst, door de perceptie van de aard en de realisatie van de Boeddhastaat[170].

Negen-en-veertig jaar bleef de oude Shakyamuni in de wereld, op driehonderd en zestig bijeenkomsten gaf hij uitleg over het plotse en het geleidelijke, het tijdelijke en het ware. Dit is wat de leringen van een compleet leven genoemd wordt.[171] De monnik refereerde hiernaar toen hij vroeg, "Wat zijn de leringen van een compleet

[170] Buddhatva: (realiseren van) de conditie van een ontwaakte Boeddha

[171] Volgens de analyse van de oprichter van de Tíen T'ai school van het Chinese boeddhisme, Zhiyi (538–597) worden de leringen van Boeddha in vijf periodes verdeeld:
Eén: de periode van de Avatamsaka soetra., waar de Boeddha direct zijn eigen ontwaken onder de boom van de verlichting uitdrukt
Twee: omdat niemand het op dat moment begreep, gaf Hij twaalf jaar lang toelichting op de Agamas (vroege boeddhistische teksten), aangepast aan de elementaire capaciteiten
Drie: Hij verkondigt de overgangsfase van het kleine (Theravada) naar het grote voertuig (Mahayana), bekend als de uitgebreide of universele geschriften
Vier: Hij verkondigt de transcendentie van de wijsheid
Vijf: Hij verkondigt de Lotus van de waarheid (Saddharnapundarika) en de Grote Sterven (Mahaparinirvana) leringen.
De leringen worden door de Hua Yen school onderverdeeld in het kleine voertuig, het elementaire grote voertuig, het finale grote voertuig, de plotse leer en de complete leer.

leven? ” Waarom gaf Yun Men hem niet een volledige uitleg tot in de details, en zei hij in plaats daarvan, “ Een passende boodschap.” [172]

Zoals gewoonlijk, zijn in één zin van Yun Men drie zinnen[173] aanwezig. Deze worden de zin die hemel en aarde omvat, de zin die de golven volgt en de zin die de ontelbare stromen afsnijdt, genoemd. Hij laat gaan en pakt het op; hij is van nature buitengewoon, als het doorknippen van een spijker van nagels of door ijzer te snijden. Hij zorgt ervoor dat de mensen hem niet kunnen begrijpen of doorzien. De complete, grootse schatkamer van de leringen komt slechts neer op drie woorden, een passende boodschap; er is geen facet of aspect waarmee je dit kan rationaliseren.

Mensen begrijpen dit vaak verkeerd en zeggen, “Boeddha ’s leer was passend bij de omstandigheden tijdens zijn leven.” Of ze zeggen, “de veelheid aan verschijnselen en ontelbare vormen zijn allemaal impressies van de ene waarheid,” en noemen dit “een passende boodschap.” Dan zijn er sommigen die zeggen, “Het is slechts gepraat over die ene waarheid.” Wat voor verband is er? Niet alleen begrijpen ze het niet, ook komen ze zo snel als een pijl vliegt in de hel. Ze zijn ver verwijderd van het besef dat de betekenis van de mensen van vroeger niet zo is.

Daarom heeft men gezegd, “Je botten verbrijzelen en je lichaam verpletteren biedt nog altijd onvoldoende compensatie; wanneer een enkele zin begrepen wordt, kan je de tientallen biljoenen transcenderen.” Niet te ontkennen buitengewoon: “Wat zijn de leringen van een compleet leven?” komt slechts neer op zijn uitspraak “Een passende boodschap.” Als je dit onmiddellijk te pakken krijgt, kan je terugkeren naar huis en in vrede zitten. Als je dat niet lukt, luister dan nederig naar het volgende oordeel:

Gedicht

Een passende boodschap;

** Springend met leven. De woorden zijn nog in mijn oren. Onweersprekelijk uniek en verheven. *

Hoe volkomen uniek!

---

[172] Mogelijke Engelse vertalingen: *An appropriate statement* of *Reciprocally to the one he talks* of *One preaches accordingly* of *'In accordance with the occasion/disciple'* of "*Preaching one thing*." . Ik heb uiteindelijk voor “*een passende boodschap*” gekozen, alternatieven zouden kunnen zijn: - *toepasselijk*, *wederkerig* of *op zichzelf terug slaand* of *wederzijds* of *eenduidi*g – *ten opzichte van degene tot wie hij spreekt*- ; uitspraak zou ook kunnen maar boodschap heeft meer kracht…

[173] De zin die hemel en aarde omvat, de zin die de golven volgt en de zin die de ontelbare stromen afsnijdt, alle drie aanwezig in één zin van Yun Men, een zin die nagels doorsnijdt en ijzer doorknip, zie o.a. zaak 6, 27, 47 en 50.

** De toekijker neemt er ook voor een deel aan mee. Waarom alleen maar als een mijn hoge wand daar staan? Bestaat zo'n ding? *

Hij steekt een spie in het ijzeren aambeeld zonder gat.

** Hij begrijpt de woorden verkeerd. Ook oude Yun Men wast een klomp vuil in de modder; ook Hsueh Tou geeft slechts de ornamenten door. *

Onder de Jambu boom lach ik; ha, ha!

** Deze kerel is nog nooit ergens gezien. Alleen zij op hetzelfde pad kunnen het weten. Hoeveel mensen zouden er kunnen zijn die het weten? *

Gisteren nacht heeft de zwarte draak zijn hoorn laten afrukken:

** Het is niet slechts de zwarte draak wiens hoorn gebroken en afgerukt wordt. Heeft iemand dat gezien? Heb je bewijs? Domoor! *

Buitengewoon, buitengewoon –

** Ruime waardering; daar heb je Hsueh Tou voor nodig. Waar is hij buitengewoon? *

De oude man van Shao Yang[174] kreeg één hoorn.

** Waar is het? Aan wie is de andere hoorn gegeven? Ook Te Shan en Lin Chi [175]moeten drie duizend mijl terug vallen. Opnieuw, hoe zit dat met die andere hoorn? Ik sla! *

Commentaar

"Een passende boodschap"; hoe volkomen uniek!" Hsueh Tou kan hem niet genoeg prijzen. Deze woorden van Yun Men zijn onafhankelijk en vrij, uniek en verheven, ze zijn al aanwezig voordat het licht schijnt en nog altijd na de vernietiging. Ze zijn als een tien duizend mijl hoge, overhangende klif. Maar ook zijn ze als een tien miljoen man sterke slaglinie, er is geen plek voor jou om binnen te treden. Het is slechts zo dat het voor jou te eenzaam en gevaarlijk is.

Een Oude zei, "Als je intimiteit wilt verkrijgen, gebruik dan geen vragen om een vraag te stellen; de vraag is in het antwoord en het antwoord zit hem in de pointe van de vraag." Natuurlijk is het eenzaam en steil, maar zeg me, waar zit het in, dat het eenzaam en steil is? Niemand op de aarde kan daar ook maar iets aan doen.

Deze monnik was ook een adept, daarom kon hij zo'n vraag als deze stellen. En Yun Men beantwoordt ook op deze wijze, zoiets als "een spie in het ijzeren aambeeld zonder gat steken." Hsueh Tou past literaire taal op een kunstzinnige wijze toe! "Onder de Jambu boom lach ik; ha, ha!" In de "Verhandeling over de schepping van

[174] Shao Yang is een andere naam van Yun Men. De hoorn is de spie die in het ijzeren aambeeld zonder gat wordt gedreven. Een aambeeld zonder gat is een beeld voor iets waarin de "handgreep" van de logica en rede niet passen.
[175] Linji Yixuan, "Hiozhao" (d 866)

de wereld”[176] wordt gezegd, “Aan de zuidzijde van Sumeru[177] schijnt een kristallen boom over het Jambu continent, die alles daar met een heldere blauwe kleur verlicht. De naam van dit continent, Jambudvipa, is afgeleid van deze boom. Ze is zevenduizend mijl hoog; onder de boom bevindt zich de gouden terp van het Jambu altaar, die twintig mijl hoog is. Omdat onder de boom goud geproduceerd wordt, noemt men het de Jambu boom.”

Dus zegt Hsueh Tou dat hij luid aan het lachen is onder de Jambu boom. Maar zeg me, waarover lacht hij? Hij lacht om de zwarte draak bij wie gisterennacht zijn hoorn afgerukt is. Hij kijkt slechts respectvol omhoog; hij kan slechts Yun Men prijzen. Wanneer Yun Men zegt, “Een passende boodschap,” wat is dat? Het is als het afbreken van één van de hoornen van de zwarte draak. Wat dit betreft, als zoiets niet bestond, hoe kon hij dan spreken zoals hij spreekt?

Hsueh Tou eindigt zo zijn gedicht eens en voor altijd, maar hij heeft toch nog op het laatst wat te zeggen: “Buitengewoon, buitengewoon - de oude man van Shao Yang kreeg één hoorn.” Waarom kreeg hij slechts één hoorn? Zeg me, waar is de andere hoorn?

[176] De Guang Hongming geschreven door Daoxuan (596-667), een boeddhistische monnik en patriarch van de Chinese Vinaya school. De Guang Hongming is ook deel van de Taoïstische canon.
[177] Heilige berg in India, wordt beschouwd als het centrum van de wereld en het heelal door de Boeddhistische kosmologie.

Yun Men ‘s ‘Omgekeerde boodschap’

Zaak 15

Aanwijzing

Het enkelzijdige zwaard dat mensen dood, het dubbelzijdige zwaard dat mensen leven brengt; de gebruikelijke regel uit de oudheid is vandaag nog altijd de bepalende essentie. Maar zeg me, op dit moment, welk zwaard doodt mensen en welk zwaard brengt mensen tot leven? Om te testen citeer ik het volgende; kijk!

Zaak

Een monnik vroeg aan Yun Men, “Wanneer het, op dit moment, niet het intellect is en, op dit moment, niet de fenomenen, wat is het?” Yun Men zei: ”Een omgekeerde boodschap.”

Commentaar

De monnik is ontegenzeggelijk een adept die weet hoe een vraag als deze te stellen. De vraag van de monnik in de vorige zaak wordt een vraag “om meer instructie” genoemd, in deze zaak is het een vraag om begrip te demonstreren, het kan ook een vraag met een verborgen weerhaak genoemd worden. Voor ieder ander dan Yun Men[178] zou het onmogelijk zijn deze monnik te beantwoorden. Yun Men had het vermogen dat hij niets anders kon doen dan antwoorden zodra een vraag gesteld werd. Waarom? Een meester, die expert is in onderricht geven, is als een heldere spiegel op een standaard: als een vreemdeling komt wordt een vreemdeling weerspiegeld, als het een bekende is wordt een bekende weerspiegeld.

Een oude zei, “”Als je vertrouwelijk begrip wil krijgen, gebruik dan geen vraag om een vraag te stellen. Waarom? Omdat het antwoord is waar de vraag is.” Waar vind je Ch’an of Tao dat aan jou gegeven kan worden? Als je geen helse daden verricht, kom je ook niet tot helse resultaten. Als je geen hemelse condities creëert, ontvang je natuurlijk ook geen hemelse beloning. Alle omstandigheden of activiteiten zijn door jezelf gemaakt en door jezelf ontvangen. De oude Yun Men zegt duidelijk tegen jou,

[178] Yunmen Winyan (864-949), zie koan 6 voor zijn levensbeschrijving

“Wanneer we deze zaak bespreken, zit het ‘m niet in woorden en zinnen. Als het in woorden en zinnen te vinden is, dan zouden deze woorden en zinnen in de twaalfvoudige canon van de drie voertuigen te vinden moeten zijn, niet waar? Maar, wat zou dan het nut zijn van de komst van de Patriarch uit het Westen?”

In de vorige zaak zei Yun Men, “Een passende boodschap”[179]. Daarentegen zegt hij hier, ”Een omgekeerde boodschap.”[180] Slecht één woord verschil en waarom zijn er dan toch duizend verschillen en tienduizend afwijkingen? Zeg me, waar is de verwarring? Daarom is gezegd, “De Leer wordt uitgevoerd volgens feiten, de vlag van de Leer wordt neergezet al naar gelang de omstandigheden.”

“Wanneer het, op dit moment, niet het intellect is en, op dit moment, niet de fenomenen, wat is het?” is slechts een toestemmend knikje waard. Omdat Yun Men een kerel met ogen is, kan je hem niet voor de gek houden. Omdat de essentie van de vraag misleidend en ondoorgrondelijk is, moet het antwoord ook zo zijn. Eigenlijk rijdt Yun Men op het paard van de dief om de dief te vangen.

Sommige mensen zeggen ten onrechte, “In essentie zijn dit woorden van een gastheer, maar het was de gast die ze uitsprak; daarom zei Yun Men, ‘Een omgekeerde boodschap’.” Wat heeft dit er mee te maken?

Deze monnik stelde een goede vraag, “Wanneer het, op dit moment, niet het intellect is en, op dit moment, niet de fenomenen, wat is het?” Waarom antwoorde Yun Men hem niet met andere woorden? Waarom antwoordde hij slechts met, ”Een omgekeerde boodschap.” Yun Men brak hem onmiddellijk en compleet. En toch, op dit moment ”Een omgekeerde boodschap” uitspreken is als een wond uitsteken in gezond vlees. Waarom?“ Het ontstaan van sporen van woorden is de bron waaruit de diverse opinies ontstaan.” Veronderstel dat er nooit woorden en zinnen waren geweest. Hebben deze pilaar en deze lamp ooit woorden en zinnen gehad? Begrijp je dit? Als je, hier aangekomen, het niet begrijpt, dien je nog altijd om te keren, voordat je de essentie hiervan begrijpt.

Gedicht

Een omgekeerde boodschap:

[179] Zie zaak 14 voor alternatieve vertalingen

[180] Mogelijke Engelse vertalingen: An upside down statement of Reversely to the one he speaks of Reversed – one preaching of “No preaching on oneness" of "Preaching in the reverse." Ik heb het vertaald met ”Een omgekeerde boodschap.” Alternatieven zouden kunnen zijn, omgekeerd, tegenovergesteld, achterkant, achterwaarts, omgedraaid, boodschap of uitspraak - wederkerig – één leer. Hoe en wat die ‘ene leer’ in deze koan past is een interessante kwestie. Daarnaast wijst het commentaar van Yuan Wu min of meer in de richting van mijn vertaling.

**Kan het niet loslaten. Door elkaar gehutseld. Hij vat alle vijfduizend-en-acht-en-veertig delen van de canon samen." *

Eén verschijningsvorm splitsen.

**Deels aan jou kant, deels aan mijn kant. Voor de helft ten zuiden van de rivier, voor de helft ten noorden van de rivier. Hand in hand samen wandelen.*

Sterven met jou, geboren worden met jou, om je zekerheid te geven.

** Een klont vuil wassen in de modder. Voor welke reden? Hij laat je niet gaan.*

De vier-en-tachtig-duizend discipelen van Boeddha waren geen feniks veren;

** Ze lijken op veren. Hij haalt de grandeur van deze mensen te veel naar beneden. Gelakte emmers[181] zo talrijk als hennep en gierst.*

Drie-en-dertig man gingen het hol van de tijger binnen.

** Alleen ik kan het weten. Een alleenstaande generaal is moeilijk te vinden. Een bende wilde vossen geesten[182].*

Onderscheidend buitengewoon--

** Hoe is het buitengewoon? Beetje opscheppen. Huppel en spring als je wilt. *

De maan in het roerig ruisende water.

** Onder de blauwe hemel en de heldere zon, ziet hij de reflectie aan voor het hoofd. Waarom zo druk?*

Commentaar

Hsueh Tou is zonder twijfel een adept. Direct na de eerste zin zegt hij onmiddellijk, "Eén verschijningsvorm splitsen." Hij laat duidelijk het ultieme los en wandelt hand in hand samen met Yun Men verder. Hsueh Tou hanteerde altijd de techniek van het loslaten. Hij durft de modder en het water in te gaan ten behoeve van jou, te sterven en geboren worden samen met jou. Dit is de reden dat Hsueh Tou, Yun Men op deze wijze prijst. In werkelijkheid heeft hij geen ander doel dan de lijm te smelten, de banden te verbreken, de nagels eruit de trekken en bouten los te sleutelen.

Tegenwoordig baseren de mensen zich op zijn woorden om daaruit hun intellectuele interpretaties te spinnen. Het is net zoals Yen T'ou[183] zei, "Ofschoon Hsueh Feng

[181] een (zwart) gelakte emmer of buis betekent een domkop, onwetendheid, gebrek aan verlichting. Verbrijzeling daarvan betekent dus verlichting, inzicht krijgen
[182] Vaak gebruikt voor iemand die probeert de slimmerik uit te hangen, maar soms ook voor iemand met een vrije geest. Koan 2 van de Poortloze Poort gaat over een wilde vossen geest
[183] Yantou Quanhuo (828-887) leerling van Deshan Xuanjian zie koan 22

geboren is uit dezelfde afstammingslijn als ik, zal hij niet sterven in dezelfde afstammingslijn als ik." Stel dat Yun Men niet iemand was geweest wiens complete capaciteit doorgebroken was naar bevrijding, hoe had hij dan met jou kunnen sterven en met jou geboren kunnen worden. Waarom kan hij dat doen? Omdat hij vrij is van de vele punten waaruit verlies en winst lekt aangaande het is of het is niet.

Daarom zei Tung Shan[184], "Als je zou moeten oordelen of 'iemand gaat eraan voorbij' waarachtig of vals is, zijn er drie soorten lekkages: emotionele lekkage, lekkage van meningen en verbale lekkage. Als er een lekkage van meningen is, verroert het intellect zich niet uit zijn vastgeroeste positie en valt het in de vergiftigde zee. Als gevoelens lekken keert het weten zich altijd richting voor en tegen, met als gevolg dat iemands overtuigingen bevooroordeeld zijn. Verbale lekkages belichamen de verwondering maar verliezen het fundamentele; het intellect verwart begin en einde. Je moet deze drie lekkages in jezelf kennen."

Er zijn ook de drie mysteries; het mysterie binnen in de essentie; het mysterie binnen in de zin en het mysterie binnen in het mysterie.[185] Wanneer de Ouden dit gebied betraden werd hun volledige capaciteit compleet benut: als je geboren werd, zouden zij met je geboren worden; als je stierf, zouden zij met je sterven. Zij zouden hun lichaam uitrekken tot in de mond van de tijger; hun handen en voeten loslatend, zouden ze zich laten leiden, duizend, tienduizend mijl lang. Waarom? Je moet je, voordat je het begrijpt naar ze omkeren, om deze ene realisatie te krijgen.

"De vier-en-tachtigduizend discipelen van Boeddha waren geen feniks veren," is de bijeenkomst van de vier-en-tachtigduizend heilige mensen op de Vulture Piek van de Berg van de Geest[186] – zij waren geen feniks veren.[187] De 'Zuidelijke geschriften' vertellen dat gedurende de Liu – Song tijd (420-479) Hsieh Ch'ao-tsung[188] leefde, een man uit Yang Hsia in de Ch'en prefectuur en zoon van Hsieh Feng[189] Hij had veel bestudeerd en zijn literaire kwaliteit waren groots. Aan het hof was er niemand die hem kon evenaren; zijn tijdgenoten vonden hem uniek. Omdat hij bedreven was in het geschreven woord, was hij permanent aangesteld als bediende in de hoofdstad. Ter gelegenheid van de begrafenis rituelen van de moeder van koning Yinshu, componeerde Ch'ao-tsung een eulogie en presenteerde deze aan het hof.

---

[184] Dongshan Liangjie (807-869). De eerste van de zogenaamde Caodong school van Ch'an, één van de vijf huizen. De drie lekkages zijn de verontreinigingen of tekorten in het weten van de Ch'an beoefenaar. Ze verwijzen naar het vasthouden aan een gefixeerde positie.

[185] Mysterie kan ook vertaald worden als diepzinnigheden. Dit is een classificatie van de Lin Chi school, die op diverse wijzen geïnterpreteerd is. Het mysterie binnenin de essentie komt overeen met de zin die hemel en aarde omvat; het mysterie binnenin de zin komt overeen met de zin die de golven volgt, het mysterie binnenin het mysterie komt overeen met de zin die de ontelbare stromen afkapt. Men zegt dat de antwoorden van Yun Men alle deze drie aspecten omvat.

[186] De Arends piek in de buurt van Rajgir, India, de favoriete plek van de Boeddha om zijn toespraken te houden en te mediteren.

[187] Een Feniks veer is een metafoor voor iemand met een buitengewoon talent en ook voor een waardige opvolger.

[188] Betekent 'zijn clan overtreffende'

[189] Betekent 'Fenix'

Keizer Wu zag dat hij het geschreven had en prees hem uitbundig en zei, “Ch’ao-tsung heeft inderdaad Fenix veren.”. Een oud gedicht zegt,

Boven de toehoorders vult de rook van wierook zijn golvende mouwen;
In de perfectionering van een gedicht bevindt het perfecte juweel zich in de veeg van zijn penceeltip.
Wil je de uitmuntendheid van de erfelijke beheerders van de Keizerlijke decreten kennen,
Op dit moment drijft in de vijver een feniks veer.

In vroeger tijden, tijdens de samenkomst op de Geest Berg[190], kwamen de vier groepen (monniken, nonnen, toegewijde mannen en vrouwen) bijeen als wolken. De Wereldwijd Vereerde hield een bloem omhoog en alleen Kasyapa wisselde een glimlach met hem uit.[191] De anderen begrepen zijn bedoeling niet. Met dit in gedachte zegt Hsueh Tou, “De vier-en-tachtig duizend discipelen van Boeddha waren geen feniks veren; ” drie-en-dertig man[192] gingen het hol van de tijger binnen.”

Ananda vroeg aan Kasyapa, “De Wereldwijd Vereerde gaf jou zijn gouden mantel; wat voor speciaal onderricht heeft hij aan jouw doorgeven?” Kasyapa riep hard: Ananda!” Nanda reageerde. Toen zei Kasyapa, ”Haal de vlaggenstok voor de poort neer.”[193] Daarna werd het door drie-en-dertig mannen, van Patriarch aan Patriarch over gedragen, in India en in dit land,. Allemaal hadden ze het vermogen het hol van de tijger binnen te gaan. De Ouden zeiden, “Als je het tijgerhol niet binnen gaat, hoe kan je dan het tijgerjong pakken?” Yun Men is zo’n man, zeer goed in staat mensen door dood en leven te begeleiden. Om mensen te begeleiden moet een leraar van onze school zo zijn, zittend op de houten leraar stoel; onbeschaamd breekt hij je open en laat hij je de wenkbrauwen van de tijger pakken. Hij moet zo’n koninkrijk bereikt hebben om in staat te zijn te onderrichten. Hij heeft de zeven eigenschappen[194] altijd paraat, zodat hij mensen kan begeleiden door leven en dood. De hoog verhevene drukt hij naar beneden en de weg gezakte verheft hij; aan degene die iets ontbreekt, geeft hij. Diegenen op de eenzame piek redt hij en hij stuurt ze het wilde onkruid in; als ze vallen in het onkruid helpt hij ze overeind en zet ze op de eenzame piek. “Als je een ketel met gesmolten metaal induikt of een

---

[190] De Grdhrakuta berg in Magada in India, ook wel Gierberg genoemd
[191] Zie ook koan 6, Boeddha houdt een bloem omhoog in de Wumonkan
[192] De opvolgingslijn - transmissie van Patriarch op patriarch 27 in India en 5 in China en 1 in allebei, tezamen 33. Van Boeddha aan Kashyapa, etc. etc. tot aan Bodhidharma in India, die de dharma volgens de legende naar China bracht en doorgaf aan Huike, etc. etc. tenslotte aan Huineng, de 6e en laatste Patriarch in China. Voor het eerst beschreven in de ‘continuïteit van de biografieën van eminente monniken’ door een discipel van de 5e patriarch uit de 7e eeuw in China.
[193] In India gaf de vlag bij de ingang van het klooster aan, dat een debat of uitleg gaande was. Zie ook Koan 22, Kashyapa ’s vlaggenstok, uit de Wumonkan. De mantel is in Ch’an het symbool van dat wat vanaf de Boeddha tot aan de zesde patriarch in China overgedragen werd bij de transmissie en opvolging van patriarch op patriarch om de directe opvolgingslijn lijn te symboliseren. Kashyapa was hierbij de opvolger van Shakyamuni (Boeddha) . Ananda was de neef van Shakyamuni en had alle preken van Boeddha geciteerd op de eerste bijeenkomst na de dood van Shakyamuni.
[194] De zeven eigenschappen van een leraar: 1. grootse capaciteit en functioneren 2. snel intellect 3. wonderlijke spiritualiteit in zijn spreken 4. actieve scherpte om te doden of leven te geven 5. brede geleerdheid en ervaring 6. helderheid in het spiegelen van inzicht 7. vrijheid om te komen en te gaan

gloeiende oven, zal ik ook de ketel met gesmolten metaal of de gloeiende oven binnen gaan.” In de werkelijkheid is er geen ander doel, hij smelt slechts de vast gelaste punten weg en bevrijdt voor jou de banden, trekt de nagels eruit en verwijdert de pinnen, stript de rolluiken naar beneden en laadt de zadeltassen uit.

Meester P’ing T’ien had een uitstekend gedicht:

Niet gedimd spiritueel licht,
Eeuwen met goed advies.
Ooit komt het door de deur,
Behoudt geen enkel intellectueel begrip.

“Onderscheidend buitengewoon. De maan in het roerig ruisende water.” Zonder falen heeft Hsueh Tou een manier om zich zelf te laten zien, en ook heeft hij het vermogen mensen tot leven te brengen. Hsueh Tou heeft dit eruit gepikt om mensen zover te krijgen dat ze zelf hun levenspotentiaal tot ontwaken te brengen. Sta geen andere woorden toe; als je die zou volgen, zou dat inderdaad de maan in het roerig bruisende water zijn. Op dit moment, hoe ga je vrede en veiligheid vinden? Laat het gaan!

Ching Ch’ing ’s Mens in het onkruid.

zaak 16

Aanwijzing

De Weg heeft geen zijwegen; iemand die daarop staat, is vervaarlijk en op zich zelf. De waarheid is niet te zien of horen; woorden en gedachten zijn ver verwijderd. Als je een bos vol doornen kan doordringen en de banden met de Boeddhastaat[195] en de patriarchen hebt losgemaakt, bereik je het land van innerlijke vrede, waar goden geen toegang hebben om bloemen te offeren, waar buitenstaanders geen opening hebben om te spioneren. Dan werk je de gehele dag zonder ooit te werken, praat je de gehele dag zonder ooit te praten. Dan kan je het gezegde ‘inbreken en uitbreken’ open vouwen en het tweesnijdend zwaard dat dood en leven brengt, vrij en onafhankelijk gebruiken.

Zelfs als je deze weg gaat, moet je weten dat achter de poort van de voorlopige hulpmiddelen, ‘tillen met één hand’ en ‘neerdrukken met één hand’, aanwezig is. Toch komt dit slechts neer op een klein deel van het geheel: wat betreft de fundamentele zaak, dit heeft er niets mee van doen. Hoe dat zit met de fundamentele zaak? Om te testen citeer ik het volgende; kijk!

Zaak

Een monnik vroeg aan Ching Ch’ing, “Ik breek naar buiten; Ik vraag de leraar om naar binnen te breken.”[1]

Chin Ch’ing zei, “Kan je leven of niet?”[2]

De monnik zei, “Als ik niet leef, zal ik uitgelachen worden door de mensen.”[3]

[195] Buddhatva: realiseren van de conditie van een ontwaakte Boeddha.

Ching Ch'ing zei, "Ook jij bent een mens in het onkruid."[4]

Aantekeningen

1. Waarom golven maken waar er geen wind is? Wat wil je met zoveel opvattingen?
2. Een steek. Hij koopt de hoed om zijn hoofd passend te maken. Hij stapelt fout op fout. Niet iedereen kan zo zijn.
3. Hij betrekt de anderen erin. Hij houdt de dampkring omhoog en ondersteunt de aarde; deze boordkartonnen kerel!
4. Uiteindelijk. Pak wat je toekomt en verdwijn. Hij kan niet worden losgelaten.

Commentaar

Ching Ch'ing**[196]** was een opvolger van Hsueh Feng[197], en een tijdgenoot van Pen Jen, Hsuan Sha[198], Su Shan en Fu uit T'ai Yuan[199]. Eerst ontmoette hij Hsueh Feng en begreep zijn boodschap. Daarna gebruikte hij altijd "naar binnen breken en naar buiten breken" [200] als middel om zijn studenten instructies te geven. Hij was goed instaat om de leer uit te leggen, al naar gelang het potentiaal van zijn luisteraars.

Ooit onderwees Ching Ch'ing zijn gemeenschap met de volgende woorden, "In het algemeen moeten voetreizigers het 'gelijktijdig naar binnen breken en naar buiten breken' oog en het 'gelijktijdig naar binnen breken en naar buiten breken' functioneren bezitten. Alleen dan kunnen ze lompenmonniken genoemd worden. Het is zoals de moeder hen die naar binnen wil inbreken en het kuiken dat naar buiten moet breken. En wanneer het kuiken naar buiten wil breken, moet de moeder hen naar binnen breken."

Na deze woorden kwam een monnik naar voren en vroeg, "Wanneer de moeder hen inbreekt en het kuiken uitbreekt, waar leidt dat naar toe volgens het standpunt van de leraar?" Ching Ch'ing zei, "Goed nieuws." De monnik vroeg, "Wanneer het kuiken uitbreekt en de moeder hen inbreekt, waar leidt dat naar toe?" Ching Ch'ing zei, "Je gezicht laten zien." Hieruit blijkt dat de Ching 's school wel degelijk het middel 'gelijktijdig in- en uitbreken' gebruikt.

---

[196] JingQing Daofu, "Xun De" (868-937) leerling van Xuefeng Yicun zie ook zaak 46 en 23
[197] Xuefeng Yicun (822-908) zie zaak 22 en 51
[198] Xuansha Shibei (835-908) leerling van Xuefen Yicun, zie zaak 88
[199] Zie commentaar bij zaak 47 waar uitgebreid beschreven wordt hoe de monnik Fu tot inzicht kwam. Ook in zaak 99 wordt dit aangehaald.
[200] Andere mogelijke vertaling: binnendringen en uitbreken

Deze monnik was een gast van zijn huis en hij begreep de gang van zaken bij Ching Ch‘ing, daarom vroeg hij, “Ik breek naar buiten; ik vraag de Leraar om naar binnen te breken.” In de Ts’ao Tung traditie[201] wordt dit een ‘fenomeen gebruiken om iemands conditie te illustreren’ genoemd. Waarom? Wanneer een kuiken uitbreekt en de moeder inbreekt, zijn ze van nature perfect op elkaar afgestemd.

Ching Ch‘ing doet het goed; we zouden kunnen zeggen dat zijn vuist en voeten op elkaar afgestemd zijn, zijn geest en oog verlichten elkaar. Hij antwoordt onmiddellijk, “Kan je leven of niet?” De monnik doet het ook goed, hij weet hoe te veranderen al naar gelang de omstandigheden. In deze ene zin van Ching Ch’ing is er een gast en een gastheer, verlichting en functioneren, doden en leven geven.

De monnik zei, “Als ik niet leef, zal ik uitgelachen worden door de mensen.” Ching Ch’ing zei, “Ook jij bent een mens in het onkruid.” Hij is erg goed in het betreden van de modder en het water, maar niets stopt zijn ondeugende handen en voeten. Sinds de monnik genoeg begrip had om op deze manier te antwoorden, blijft de vraag waarom Ching Ch’ing desalniettemin zegt, “Ook jij bent een mens in het onkruid.” Omdat een adept zo moet zijn: als vonken afgeslagen van een steen, als een bliksemflits. Als je op zo bent, zal je Ching Ch’ing, die hem een mens in het onkruid noemt, zien.

Daarom leerde Nan Yuan[202] zijn gemeenschap, “Op verschillende plaatsen hebben ze alleen maar oog voor het gelijktijdig inbreken en uitbreken, maar ze beheersen het gelijktijdig in- en uitbreken niet.” Een monnik kwam naar voren en vroeg, “Wat is het functioneren van gelijktijdig in- en uitbreken.” Nan Yuan zei, “Een adept breekt niet in en breekt niet uit; inbreken en uitbreken zijn allebei onmiddellijk fout.” De monnik zei, “Dat is nog altijd twijfelachtig voor mij.” Nan Yuan zei, “Waarover ben je in twijfel?” De monnik zei, “Fout.” Daarop sloeg Yuan hem; de monnik was het niet met hem eens, dus duwde Nan Yuan hem naar buiten.

Later ging deze monnik naar de gemeenschap van Yun Men,[203] waar hij bovenstaand gesprek naar voren bracht. Een monnik vroeg, “Brak Nan Yuan ’s staf? De bezoekende monnik ervoer een groots ontwaken. Maar zeg me, wat is de betekenis? Deze monnik ging terug om Nan Yuan te zien, maar deze was al overleden. In plaats daarvan zag hij Feng Hsueh[204]. Zodra hij een buiging maakte, vroeg Feng Hsueh, “Ben jij niet de monnik die aan onze overleden leraar vroeg naar het gelijktijdig in- en uitbreken?” De monnik zei,” Dat klopt.” Feng Hsueh vroeg, “Wat begreep jij op dat moment?” De monnik zei, “In eerste instantie was het alsof ik in het licht van een lamp liep.” Feng zei, “Je hebt het begrepen.” Maar zeg, wat voor

[201] één van de vijf Ch’ang huizen/scholen, leeft nu nog voort als Soho in Japan. Ts’ao Shan wordt gezien als één van de stichters van deze school.
[202] Nanyuan Huiyong (860-930) , leerling van Xinghua Cunjiang (830-888), opvolger van Lin Chi
[203] Yunmen Winyan (864-949), leerling van Muzhou en Xuefeng
[204] Fengxue Yanzhao (896-973), leerling van Nan Yuan. Zie zaak 38 en 61.

principe is dit? Deze monnik kwam en zei slechts, “In eerste instantie was het alsof ik in het licht van een lamp liep.” Waarom zei Feng Hsueh onmiddellijk, “Je hebt het begrepen.”

Later gaf Ts’ui Yen[205] het volgende commentaar, “Ofschoon Nan Yuan zijn actieplan vanuit zijn tent uitvoert, blijft het land uitgestrekt, waar weinig mensen wonen en sympathisanten zeldzaam zijn.” Feng Hsueh gaf als commentaar, “Nan Yuan had op het moment dat hij zijn mond open deed, hem een klap op zijn rug moeten geven, om te kijken hoe hij zou reageren.” Als je deze publieke zaak doorziet, dan zie je waar de monnik en Ching Ch‘ing elkaar ontmoeten. Hoe te voorkomen dat Ching Ch’ing jullie mannen in het onkruid noemt? Daarom neemt Hsueh Tou zijn gezegde, ‘Mens in het oerwoud’ op in zijn gedicht:

Gedicht

De Oude Boeddha’s hadden hun eigen stijl;

** De woorden zijn nog in onze oren. Het model voor alle tijden. Spreek geen kwaad over de oude Shakyamuni. *

Verantwoordelijk preken komt neer op minachtende laster.

** Waarom zijn jouw neusvleugels in mijn hand? Acht klappen zijn er dertien waard. Hoe zit dat bij jou? Hij laat het initiatief gaan, dus ik sla toe. *

Kuiken en moederkip kennen elkaar niet;

** Waarom breken ze op een natuurlijke wijze in en uit, terwijl ze elkaar niet kennen? *

Wie is het die samen in- en uitbreekt?

** In honderd fragmenten uiteengevallen. Hsueh Tou heeft de vriendelijkheid van een oude grootmoeder; maar begrijp hem niet verkeerd! *

Een zoen en hij ontwaakt;

** Wat zeg je? Je valt terug in het secundaire. *

Maar hij is nog altijd in de schaal.

** Waarom steekt hij zijn nek uit? *

Opnieuw ontvangt hij een klap;

** Verkeerd! Ik sla toe. Een dubbele, driedubbele, vierdubbele zaak. *

[205] Cuiyan Lingcan, leerling van Xuefeng Yicun.

Alle lompenmonniken in de wereld benoemen en beschrijven het tevergeefs.

> ** Hij laat los; hij hoeft het niet naar voren te brengen. Is er iemand die het kan benoemen of beschrijven? Als die er is, is ook hij een mens in het onkruid. Vanaf het verre verleden is de duisternis uitgestrekt en grenzeloos; het vult de kanalen en verstopt de goten. Niemand begrijpt het. *

Commentaar

Met zijn eerste regel, “De Oude Boeddha’s hadden hun eigen stijl,” was Hsueh Tou ‘s gedicht compleet en af. Wie dan ook zijn nek uitsteekt zal simpelweg niet in staat zijn dichterbij te komen. Als je naderbij komt, val jij van een tien duizend hoge klif naar beneden. Zodra je achteruit stapt, val je in het onkruid. Zelfs als je vrij in alle richtingen kan gaan, is dat alles nog geen knip voor de neus waard.

Hsueh Tou zegt, “De Oude Boeddha’s hadden hun eigen stijl,” Dat is niet alleen nu zo; toen de oude Shakyamuni was geboren, wees hij met één hand naar de lucht en met de andere naar de aarde, de vier richtingen aftasten, zei hij, “Ik alleen ben de Vereerde.” Yun Men zei, “Als ik hem toen gezien had, zou ik hem met één klap doodgeslagen hebben en hem aan de honden hebben gevoerd, in de hoop dat er vrede zou zijn op de aarde.” Alleen door zo te zijn kan men op een toepassende wijze reageren. Dus, hulpmiddelen als inbreken en uitbreken passen allemaal in de familie traditie van de Oude Boeddha’s.

Als je dit pad kan volgen, zal je in staat zijn om een kasteel, hoog op een berg, met een enkele schop naar beneden te laten storten. Het is als een groot vuur: als je te dichtbij komt, verbrand je je gezicht. Het is als het T’ai Ya zwaard[206], als je daar slordig mee omgaat, verlies je je lichaam en leven. Wat betreft dit geval, alleen zij die door en door binnen gedrongen zijn en de grootse bevrijding hebben ervaren zijn in staat om zo te handelen. Anders gezegd, als je de bron gemist hebt en vastloopt in woorden zal je definitief niet in staat zijn dit soort praat te doorgronden.

“Verantwoordelijk preken komt neer op minachtende laster.” Dit is nu, “één gast, één gastheer, één vraag, één antwoord.” Het wordt “Verantwoordelijk preken komt neer op minachtende laster” genoemd. Hsueh Tou heeft diepgaande kennis over dit alles, dus kan hij zijn gedicht met slechts twee regels compleet maken.

[206] Het zwaard met de kracht van twee zwaarden.

Maar uiteindelijk is het Hsueh Tou die het onkruid ingaat om de zaak grondig aan jou uit te leggen. “Kuiken en moederkip kennen elkaar niet; wie[207] is het die samen in- en uitbreekt? “ Al is het de moeder hen die in breekt, ze kan het kuiken niet aanzetten uit te breken. Geen van beiden is zich bewust van de ander. Wie is het die, op het moment van inbreken en uitbreken, samen in en uit breekt?

Zelfs als je het op deze manier begrijpt, ben je nog altijd niet in staat om voorbij Hsueh Tou ’s laatste zin te komen. Waarom? Heb je Hsiang Yen[208] ’s uitspraak niet gehoord:

Het kuiken breekt uit, de moeder breekt in --
Wanneer het kuiken ontwaakt is er geen eierschaal.
Kuiken en hen beiden vergeten,
Reageren op omstandigheden is feilloos.
Op hetzelfde pad zingen ze in harmonie,
Alleen lopen ze door het wonderbare mysterie.

Desalniettemin daalt Hsueh Tou af in het onkruid en maakt zo verwarrende complicaties door te zeggen, “een zoen.” Dit ene woord prijst Ching Ch’ing’ s antwoord, “Kan je leven of niet?” “Hij ontwaakt” prijst het antwoord van de monnik. “Als ik niet leef, zal ik uitgelachen worden door de mensen.” Waarom gaat Hsueh Tou toch nog verder door te zeggen, “Hij is nog altijd in de schaal”? Hsueh Tou kan het onderscheid maken tussen het initiatief nemen of het initiatief niet nemen in het licht van een vuursteen vonk; hij kan de kern van het geheel vaststellen in de flits van een bliksemschicht.

Ching Ch‘ing zegt, “Ook jij bent een mens in het onkruid.” Hsueh Tou zegt : “Opnieuw ontvangt hij een klap.” Dit moeilijke deel is correct. Ching Ch’ing zegt; “Ook jij bent een mens in het onkruid.” Kan dit de oogballen van een mens wegnemen worden genoemd? Betekent deze zin dat hij nog steeds in de schaal is? Maar dit heeft er niets mee van doen. Waarom? Als je dit niet begrijpt, kan je de hele wereld te voet door trekken, maar dan nog zal je niet in staat zijn je schuld af te betalen. Wanneer ik op deze manier praat, ben ik ook een mens in het onkruid.

“Alle lompenmonniken in de wereld benoemen en beschrijven het tevergeefs.” Wie benoemt en beschrijft het niet? Hier aangekomen kan zelfs Hsueh Tou het niet benoemen of beschrijven, en toch betrekt hij de anderen erin, de lompenmonniken overal ter wereld. Maar zeg me, Hoe helpt Ching Ch’ing deze monnik? Geen enkele lompenmonnik, waar dan ook, kan eruit springen.

[207] Tenkei ‘s ’s commentaar: ‘Wie” is het oog van dit gedicht, wie start het breek proces…. een spontaan akkoord. Het potentiaal om als leraar en leerling overeen te komen.”
[208] Xiangyan Zhixian (d 898), leerling van Guishan Lingyou

Hsiang Lin ’s Betekenis van de komst uit het Westen

Zaak 17

Aanwijzing

Snij nagels doormidden en splijt ijzer, dan kan je een waarachtige meester van onze school worden. Als je pijlen uit de weg gaat en zwaarden vermijdt, hoe kan je dan mogelijk een competente adept worden. De plek waar zelfs een naald niet naar binnen kan gaan, laat ik voor dit moment ter zijde. Maar zeg me, hoe is het, wanneer schuimende golven de lucht overspoelen? Om te testen citeer ik dit, kijk!

Zaak

Een monnik vroeg aan Hsiang Lin, “Wat is de betekenis van de komst van de Patriarch uit het Westen?” [1]

Waarop Hsiang Lin zei, “Langdurig zitten wordt vermoeiend.” [2]

Aantekeningen

1. Er zijn veel mensen geweest die hierover twijfels hadden, er gaat nog altijd nieuws hierover rond.
2. Het water wordt modderig wanneer een vis erdoor zwemt. Wanneer een vogel voorbijvliegt, vallen er veren naar beneden. Het is beter de bek van die hond te sluiten. De ogen van een adept . Een zaag snijdt de weegbalk doormidden.

Commentaar

Hsiang Lin[209] zegt, “Langdurig zitten wordt vermoeiend.”[210] Begrepen? Als je het begrijpt kan je je schild en speer laten zakken op de honderd grassoorten. Als je het niet begrijpt, luister dan nederig naar deze voordracht.

Wanneer de ouden te voet rondreisden en een broederschap vormden met uitgekozen vrienden om gezamenlijk te reizen als metgezellen op het Pad, verwijderden ze het onkruid en keken ze uit naar het Pad. Rond die tijd floreerde de

[209] Xianglin Chengyuan (908-987), leerling van Yun Men, zie zaak 86, Hsueh Tou is een tweede generatie afstammeling van hem.
[210] Andere mogelijke vertalingen: langdurig zitten is inspannend, hard werken, je wordt er moe door , het is vermoeiend, etc.

leer overal in Kuang Nan dankzij Yun Men[211]. Hsiang Lin had in etappes Shu (Suchuan) verlaten. Hij was een tijdgenoot van E Hu[212] en Ching Ch'ing[213], Hij ging eerst naar Pao Tzu 's[214] tempel en later naar de gemeenschap van Yun Men, waar hij achttien jaar de bediende was van Yun Men.

Bij Yun Men hoorde en verwezenlijkte hij zonder tussenpersonen, al duurde het lang voordat hij verlicht werd, desalniettemin was hij een man met grote capaciteiten. Hij bleef achttien jaar bij Yun men. Telkens opnieuw riep Yun Men naar hem, "Bediende Yuan! Zodra hij reageerde, zei Yun Men, "Wat is het?" Wat en hoeveel Hsuan Lin ook zei om zijn begrip te tonen en zijn inspiratie en geest te laten zien, hij kwam nooit tot overeenstemming met Yun men. Tot op een dag hij, "Ik begrijp het" zei. Yun Men zei, "Waarom zeg je niet iets boven en voorbij dit?" Hsiang Lin bleef nog drie jaar. Yun Men 's eloquente uiteenzettingen over de gesteldheid, die hij in zijn kamer uitspraak, werden meestal zo uitgesproken, dat Bediende Yuan aanwezig kon zijn, waar hij zich ook bevond. Wanneer Yun Men iets zei of een opmerking had, werden ze verzameld door Bediende Yuan.

Later keerde Hsiang Lin terug naar Shu, waar hij verbleef in het kristallen paleis, de tempel op de Ch'ing Ch'eng berg.

Meester Chih Men Tso[215] kwam oorspronkelijk uit Chekiang. Vol met wat hij gehoord had over de uitleg van het Pad door Hsiang Lin, kwam hij speciaal naar Shu om hem te ontmoeten en eer te bewijzen. Tso was de leraar van Hsueh Tou. Ofschoon Yun Men vele mensen tot verlichting bracht, was Hsiang Lin 's volgelingen stroom van alle voetreizigers van die generatie de meest bloeiende . Na zijn terugkeer in Shu, leefde hij in diverse tempels, waar hij veertig jaar lang uitleg gaf. Hij stierf toen hij tachtig jaar oud was. Hij zei ooit, "Pas toen ik veertig werd verkreeg ik eenheid."

Gewoonlijk leerde hij zijn gemeenschap met de woorden, "Wanneer je te voet ga reizen om mensen met kennis te zoeken, moet je het oog meenemen om ingewijd te onderscheiden van niet ingewijd en oppervlakkig van diep, dan zit je goed. Eerst moet je vastberadenheid te pakken krijgen, net zoals de oude Shakyamuni deed toen hij verbleef op de oorzaak en gevolg grond; wat hij ook dacht of uitsprak, het was altijd gericht op vastberaden zijn.

Later vroeg een monnik, "Wat is de ronde lamp midden in de kamer?" Lin zei, " Als drie mensen getuigen dat het een schildpad is, dan is het een schildpad." Opnieuw vroeg de monnik, "Wat is de kwestie onder de lompenmonniken? Lin zei, "De vuurzee tijdens het einde van de tijd verbrandt de berg."

---

[211] Yunmen Winyan (864-949) leerling van Xuefeng
[212] Jingqubg Daofu, "Yun De", leerling van Xuefeng
[213] JingQing Gao Fu (868-937) leerling van Xuefeng
[214] Baofu Congzan (d.928) leerling van Xuefeng
[215] Zhimen Guangzuo (d 1031), leerling van Xianglin Chengyuan (Hsiang Lin), leraar van Hsueh Tou zie zaak 21 en 90

Al sinds lang geleden worden er vele antwoorden gegeven op de vraag naar de betekenis van de komst van de Patriarch uit he Westen. Alleen Hsiang Lin heeft de tongen van iedereen op aarde afgesneden, precies in deze zaak. Er is geen plek voor jou om te rekenen en rationalisaties te fabriceren. De monnik vroeg, “Wat is de betekenis van de komst van de Patriarch uit het Westen?” Lin zei, “Langdurig zitten wordt vermoeiend.” Dit zou je smaakloze woorden kunnen noemen, of smaakloze zinnen. Smaakloos gepraat blokkeert de mond van de mensen en zorgt ervoor dat er geen plek is om je energie te tonen. Als je kunt zien, kijk dan onmiddellijk. Als je niets ziet, wordt het dringend tijd om onderhoudend en intellectueel begrip te vermijden.

Hsuan Lin was een adept tegengekomen. Dus bezat hij Yun Men ’s techniek en harmonieus meesterschap van de drie fases van Yun Men. Mensen begrijpen het vaak niet en zeggen, “De Patriarch kwam uit het Westen en zat negen jaar lang met zijn gezicht gericht naar de muur. Is dat niet langdurig zitten en vermoeid raken?” Wat is daar aan vast te houden? Ze zien niet dat de oude Hsiang Lin het koninkrijk van de grootse onafhankelijkheid had bereikt, dat zijn voeten op de werkelijke aarde staan, zonder veel theorieën en gezichtspunten over de Boeddha Dharma. Hij benaderde elke situatie en functioneren zoals ze is. Zoals het gezegd wordt, “De Leer wordt doorgegeven volgens de feiten; de vlag van de Leer wordt neergezet al naar gelang de situatie.”

Hsueh Tou gebruikt deze wind om het vuur aan te wakkeren, vanuit zijn positie als een buitenstaander benadrukt hij nog het een en ander:

Gedicht

Eén, twee, duizend, tienduizend;

** Waarom niet hiernaar handelen? Zo talrijk als hennep en gierst; waarom komen ze samen in de menigte? *

Haal de blindering naar beneden, verwijder de zadelzakken,

** Vanaf vandaag moet je gereinigd, schoon en op je gemak zijn. Kan je uitrusten of niet? *

Draai naar links, draai naar rechts, achteraf opvolgen[216];

** Je kan nog altijd niet jezelf laten gaan. Reflecties na reflecties, echo’s na echo’s. Ik sla *

Tzu Hu[217] moest IJzeren Molensteen[218] wel slaan.

** Ik had de staf gebroken en zijn order niet langer uitgevoerd. Hij spant zijn boog nadat de dief er vandoor is, dus sla ik. Gevaar! *

[216] Andere mogelijke vertaling: de leiding van een ander volgen
[217] Chu Lizong , (Zihu) (d. 880) leerling van Nan Ch’uan. zie bijlage koan 24 (ontmoeting met Molensteen) en koan 96 (de hond van Zihu)
[218] Liu Tiemo (ca. 780-859) bijnaam IJzeren molensteen, zie koan 24

Commentaar

Onmiddellijk slaat Hsueh Tou, als vonken bij het slaan op een steen, als de gloed van een blikseminslag. Hij drukt het eruit en bevrijdt het zodat jij het kan zien, wat je alleen kan als je het, zodra je het hoort, onmiddellijk begrijpt,.

Hsueh Tou is onmiskenbaar een afstammeling van Hsiang Liu 's huis. Daarom kan hij op deze wijze praten. Als je hem op deze manier begrijpt, kan niets je meer verhinderen buitengewoon te zijn.

"Eén, twee, duizend, tienduizend; haal de blindering naar beneden, verwijder de zadelzakken." Gereinigd, schoon en op je gemak, zijn ze niet bevlekt door geboorte of dood, niet gebonden door emotionele interpretaties van heiligheid en kwaadsprekerij . Boven is er niets te zoeken ter ondersteuning. Beneden hebben ze hun persoonlijkheid afgesneden. Ze zijn zoals Hsiang Lin en Hsueh Tou; hoe zouden er slechts zo'n duizend of tienduizend kunnen zijn? Sterker nog, alle mensen in de wereld, elk en iedereen, zijn zo. De Boeddha's uit het verleden en de toekomst zijn ook zo.

Als je interpretatief begrip van de woorden zou creëren, dan is dat hetzelfde als "Tzu Hu moest IJzeren Molensteen wel slaan." Sterker nog, zodra zulke interpretaties gemaakt worden, slaat Hsueh Tou je, terwijl je nog spreekt. Tzu had gestudeerd bij Nan Ch'uan[219], hij was een collega leerling van Chao Chou[220] en Tijger Ts'en (Ch'ang Sha)[221]. Rond die tijd had IJzeren Molensteen Liu een hut gebouwd op de Kuei berg. Mensen van heinde en verre konden haar niet verslaan. Op een dag kwam Tzu Hu trots langs bij haar en vroeg, "Jij bent IJzeren Molensteen Liu, nietwaar? De Molensteen antwoordde, "Ik matig me niet aan dat te zeggen." Hu vroeg, "Draai je naar links of draai je naar rechts?" De Molensteen zei, "Werp het niet omver, leraar." Hu sloeg haar, terwijl haar woorden nog in de lucht hingen.[222]

Als antwoord op de vraag van de monnik, "Wat is de betekenis van de komst van de Patriarch uit het Westen?" zei Hsiang Liu, "Langdurig zitten wordt vermoeiend." Als

[219] Nanquan Puyan, "Old teacher Wang"(748-835)
[220] Zhaozhou Congshen (778-897)
[221] Chanhsha Jingcen (d. 868) 'Tijger Cen" zie zaak 24
[222] Zie koan 24, bijlage voor een andere variant van deze dialoog.
Zenmeester Fojian gaf het volgende commentaar op deze dialoog: "Zihu 's stok had ogen. Hij heeft de autoriteit om de stok in de hand te nemen. Onder de huid van Molensteen is er bloed. Zij laat Zihu de stok hanteren, maar terwijl zij zacht lijkt, is ze zo sterk als staal. Maar kijk naar wat gezegd wordt. De verlichte woorden zijn, 'Het is overgebracht van links en rechts.' Het motief komt hier vandaan. Zihu viel niet naar benden. Zijn lichaam was kaarsrecht, zijn verschijning ongebogen.

je het op deze manier begrijpt, ben je “Draai naar links, draai naar rechts, achteraf opvolgen.” Maar zeg me, wat bedoelt Hsueh Tou met deze manier van dichten?

Nationaal Leraar Chung 's Gebouw zonder Voegen[223].

Zaak 18

Zaak

Keizer Su Tsung[1] vroeg aan Nationaal Leraar Hui Chung, "Wat heb je nodig nadat je gestorven bent?"[2]

De Nationaal Leraar zei, "Bouw een gebouw zonder voegen voor mij."[3]

De Keizer zei, "Vertel me alsjeblieft, Meester, hoe moet dat gebouw eruit zien?"[4]

De Nationaal Leraar was lang stil, totdat hij zei, "Begrijp je?"[5]

De Keizer zei, "Ik begrijp het niet."[6]

De Nationaal Leraar zei, "Ik heb een leerling aan wie ik de Leer heb doorgegeven, Tan Yuan, die zeer bedreven is in deze materie. Laat hem komen en vraag hem ernaar."[7]

Nadat de Nationaal Leraar overleden was[8] , liet de Keizer Tan Yuan komen en vroeg hem wat de betekenis van dit alles is.[9] Tan Yuan zei,

> Zuidelijk van Hsiang, noordelijk van T'an[10]
>
> > Hsueh Tou's commentaar: "Een enkele hand maak geen willekeurig geluid."[11]
>
> Daar tussenin is genoeg goud voor een natie.[12]
>
> > Hsueh Tou's commentaar: "Een ruw afgehakte staf."[13]
>
> Onder de schaduwloze boom, de veerboot van de gemeenschap."[14]
>
> > Hsueh Tou 's commentaar: "De zee is kalm, de rivieren helder."[15]

[223] Mogelijke andere vertalingen: gebouw van losse stenen, gebouw zonder samenhang, leeg gebouw, …….

Er is niemand in het kristallen paleis die het weet."[16]

Hsueh Tou 's commentaar: Hij heeft het ter sprake gebracht."[17]

Aantekeningen

1. Dit is een vergissing; in werkelijkheid was het Tai Tsung.
2. Hij begint te krabben voordat het jeukt. Het komt er op neer dat Hui Chung een model en een vergelijking maakt; ook al is hij groots en eerbiedwaardig, toch handelt hij op deze manier—hij zou niet naar het westen en het oosten moeten wijzen.[224]
3. Het kan niet vastgepakt worden.
4. Hij geeft Chung een flinke por.
5. Opgesloten in gevangenschap wordt hij steeds wijzer. Uiteindelijk wijst hij naar het oosten als het westen en neemt het zuiden als het noorden. Het enige dat hij kan doen is fronsen met zijn voorhoofd.
6. Gelukkig begrijpt hij het niet. Als hij toen nog meer druk op Chung uitgeoefend had en hem had gedwongen een hap rijp door te slikken, dan was hij ergens gekomen.
7. Hij boft dat de keizer zijn meditatie kruk niet omver gooit. Waarom gaf Chung hem niet iets van zijn eigen provisies? Breng de man niet in verwarring. Chung laat het initiatief los.
8. Wat jammer. Uiteindelijk gaat de keizer bij vergissing naar de nulstand van de schaal.
9. De zoon neemt het werk van de vader over. Ook hij valt naar het tweede niveau, naar het derde niveau.
10. Ook dit kan niet vastgepakt worden. Twee bij twee, drie bij drie—wat ben je aan het doen? Half open, half gesloten.
11. Een blinde man leidt een menigte blinden. Uiteindelijk volgt Hsueh Tou zijn woorden om interpretaties te maken. Waarom het valse en het verkeerde volgen?
12. Boven de lucht, beneden de aarde. Ik heb dit soort nieuws niet ontvangen. Wiens zorgen zijn dit?
13. Het is gebroken. Ook dit is een model creëren en een gelijkenis tekenen.
14. De Patriarch is vergaan. Wat zeg je, eerwaarde?
15. Wanneer een enorme deining van expanderende witte golven door de lucht vliegt, is dat alles bij elkaar nog altijd weinig.
16. Bah!
17. Hij spant de boog nadat de dief er vandoor is. De woorden zijn nog altijd in onze oren.

Commentaar

Su Tsung[225] en Tai Tsung[226] waren beide afstammelingen van Hsuan Tsung[227]. Toen ze prinsen waren, mediteerden ze allebei graag. Omdat er zoveel onrust in zijn streek was, vluchtte Hsuan Tsung uiteindelijk naar Shu. Ch'ang An was oorspronkelijk de hoofdstad van de T'ang dynastie, maar toen die stad bezet werd door An Lu Shan[228], verhuisde de hoofdstad naar Lo Yang.

---

[224] Deze 'hij' kan zowel naar de keizer als naar Hui Chung verwijzen.
[225] Keizer Tang Suzong (711-762) keizer vanaf 756 tot 762, zie ook zaak 99
[226] Keizer Tang Daizong (727 – 779) Keizer vanaf 762 tot 779.
[227] Keizer Tang Xuanzong (685-762), keizer vanaf 712 tot 756.
[228] An Lushan was een rebellen leider, die van 755 – 757 een grote opstand tegen de Tang dynastie leidde waarbij miljoenen doden vielen.

Toen Su Tsung aan de macht kwam, verbleef Nationaal Leraar Chung[229] in een hut op de Witte Klif berg in Teng Chao, Hunan. Tegenwoordig staat daar het Fragiele Klif Berg klooster. Alhoewel hij 40 jaar op de berg verbleef, bereikte berichten over hoe hij de Weg praktiseerde de Keizerlijke gebieden. In 761 stuurde Keizer Su Tsung zijn persoonlijke bediende om Chung te gebieden naar het Keizerlijk paleis te komen. De Keizer behandelde Chung volgens de etiquette als een leraar en gaf hem alle eer. Chung gaf de keizer instructies over het superieure pad. Toen de Meester afscheid nam van het hof, begeleidde de Keizer hem naar buiten. De bedienden waren allemaal boos hierover en wilden hun misnoegen kenbaar maken aan de keizer. Maar de Nationaal Leraar had het vermogen de gedachten van andere te lezen, dus ging hij als eerste naar de keizer en zei hem, “In de aanwezigheid van Indra[230], zie ik Keizers als graankorrels verspreid en vluchtig als een bliksemflits.” Hierna had de Keizer nog meer respect voor hem.

Toen Tai Tsung in 762 keizer werd, nodigde hij Chung opnieuw uit om naar de Plaats van de Licht tempel te komen. Chung verbleef zestien jaar in de hoofdstad, waar hij, al naar gelang de omstandigheden, de Dharma onderwees totdat hij stierf in 776.

Vroeger was de Meester van de Blauwe Bergen in Shan Man Fu de reisgenoot van de Nationaal Leraar. De Nationaal Leraar vroeg aan de Keizer om ook hem aan het hof te ontbieden, maar hij gaf aan drie Keizerlijke bevelen geen gehoor. Hij verweet de Nationaal Leraar dat hij verslaafd was aan roem en geld en dat hij niet zonder het gezelschap van mensen kon.

Chung was Nationaal Leraar onder twee keizers, vader en zoon. Volgens het verslag van de transmissie van de Lamp was het Tai Tsung die de vraag van deze zaak stelde. Toen de Nationaal Leraar werd gevraagd, “Wat is de Tien Lichamen Controleur” [231] was dit een vraag van Su Tsung.

Toen het leven van de Nationaal Leraar voorbij was en hij op het punt stond Nirvana binnen te gaan, nam hij afscheid van Tai Tsung. Tai Tsung vroeg, “Wat heb je nodig na je dood?” Dit is niets meer dan een gewone vraag. De oude kerel (Chung) maakte golven waar er geen wind was en zei, “Bouw een gebouw zonder voegen voor mij.” Waarom onder de heldere zon en blauwe hemel zo’n antwoord geven? Het is genoeg om een monument te bouwen; waarom zei hij dan een gebouw zonder voegen? Maar Tai Tsung was ook een adept, hij zette hem onder druk en zei, “Vertel me alsjeblieft, Meester, hoe moet dat gebouw eruit zien?” De Nationaal Leraar was lang stil, totdat hij zei, “Begrijp je?” Hoe buitengewoon zijn deze zinnen? Onder druk

[229] Nanyang Huizhong (675-775), Nationale leraar, leerling van de 6e Patriarch Huineng, zie ook zaak 99
[230] Oorspronkelijk een Hindoe Godin, de koningin der goden, bekend van het net van Indra in de Avatamsaka soetra, zie ook zaak 6 en 89
[231] Andere vertaling voor controleur: herder, veevoeder. Ook wel de Boeddha met zijn 10 lichamen. Zie verder zaak 99

gezet door de Keizer, kon de Nationaal Leraar, een groots man, slechts fronsen. Al is dit zo, iedereen behalve deze oude kerel zou waarschijnlijk overgekookt zijn.

Nogal wat mensen zeggen dat het zwijgen van de Nationaal Leraar op zichzelf het monument is. Als je het op die manier begrijpt zal Bodhidharma en zijn complete familie van de aardbol verdwijnen. Als je zegt dat zwijgen het is, dan zouden ook doofstommen Ch'an begrijpen.

Heb jij niet gehoord dat een buitenstaander aan de Boeddha vroeg[232], "Ik vraag niet over wat uitgesproken is, ik vraag niet over wat niet uitgesproken is." De Wereldwijd Vereerde bleef stil. De buitenstaander maakte een buiging uit respect en zuchtte vol eerbetoon, "De grootse genade en compassie van de Wereldwijd Vereerde heeft de wolken van mijn verwarring uiteen gedreven waardoor ik een ingang heb gevonden." Nadat de buitenstaander vertrokken was, vroeg Ananda aan de Boeddha, "Wat zag de buitenstaander toen hij zei dat hij een ingang had gevonden?" De Wereldwijd Vereerde zei, "Om het in wereldse termen te zeggen, hij is als een goed paard; hij beweegt al wanneer hij de schaduw van de zweep ziet." Mensen gaan vaak de stilte in om te kunnen begrijpen. Wat is er om vast te pakken?

Mijn overleden leraar Wu Tsu[233] bracht het 'Gebouw zonder Voegen' onder onze aandacht en zei, "De voorkant bestaat uit parels en agaat, de achterkant bestaat uit parels en agaat, aan de oostzijde zijn Avalokitesvara[234] en Mahasthamaprapta[235], aan de westzijde zijn Manjusri[236] en Samantabhadra[237], in het midden is er een vlag die wappert in de wind en 'flap, flap' zegt."

De Nationaal Leraar zei, "Begrijp je?". De keizer zei, "Ik begrijp het niet." Toch had hij iets te pakken. Maar zeg me, is dit "Ik begrijp het niet" hetzelfde als keizer Wu 's "Ik weet het niet",[238] of is het anders? Al lijken ze hetzelfde, toch zijn ze dat niet.

De Nationaal Leraar zei, "Ik heb een leerling aan wie ik de Leer heb doorgegeven, Tan Yuan[239], die zeer bedreven is in deze materie. Laat hem komen en vraag hem ernaar." Als we het niet begrijpen van Tai Tsung op dit moment ter zijde leggen, blijft de vraag, begreep Tan Yuan het? "Alsjeblieft Leraar, hoe ziet zo'n monument eruit?",

---

[232] Zie zaak 65
[233] Wuzu Fayan, "Qingyuan"(1024-1104)
[234] Kuan Yin, de Bodhisattva van de universele goedheid en van de actie
[235] De bodhisattva van de kracht van wijsheid en sterkte
[236] De Bodhisattva van de wijsheid
[237] De bodhisattva van de actie (en goedheid). Volgens Linji: "Het licht van geen-onderscheid, dat flitst door elk van je gedachtes. -Dat is jouw Samantabhadra, de bodhisattva van de actie, die altijd waarachtig is en blijft. Samen met Manjusri en Kuan Yin functioneren ze alle drie harmonieus tezamen en tegelijkertijd, zodat één drie is, en drie één is." De Ch'an monnik van de Noordelijke school , Moheyan (8e eeuw), die later naar Tibet ging, zou gezegd hebben dat Samantabhadra vanaf het begin de uniformiteit van bewustzijn en leegheid , de uniformiteit van verschijnselen en leegheid, de aard van de geest, natuurlijke helderheid en onbegrensde compassie uitdraagt (symboliseert). Zie ook zaak 42 en zaak 35
[238] Zie zaak 1
[239] Danyuan Yingzhen (n.d.)

meer was niet nodig om te zeggen – niemand op de wereld kan daar iets aan veranderen. Mijn overleden leraar Wu Tsu[240] gaf het volgende commentaar, “Jij bent de leraar van een grote natie; wat is het dat je verhindert te spreken en in plaats van spreken te verwijzen naar je leerling?”

Nadat de Nationaal Leraar stierf, liet de keizer Tan Yuan naar het hof komen om te vragen naar de betekenis van dit alles. Tan Yuan kwam namens de Nationaal Leraar en probeerde het principe zowel met vreemde als met lokale talen uit te leggen. Natuurlijk begreep hij wat de Nationaal Leraar had uitgelegd, hij had slechts een gedicht nodig om het duidelijk te maken:

“Zuidelijk van Hsiang, noordelijk van T’an
Daar tussenin is genoeg goud voor een natie.
Onder de schaduwloze boom, de veerboot van de gemeenschap;
Er is niemand in het kristallen paleis die het weet.”

Tan Yuan, wiens naam Ying Chen was, was de bediende van de Nationaal Leraar. Later verbleef hij in de Tan Yuan Tempel in Chi Chou in Kiangsi. Yang Shan[241] wilde daar Tan Yuan ontmoeten. Tan Yuan zijn woorden waren streng, zijn natuur ruw en onbenaderbaar. Het was onmogelijk bij hem te verblijven, dus ging Yang Shan eerst naar de Ch’an meester Hsing K’ung[242]. Er was een monnik die aan Hsing K’ung vroeg, “Wat is de betekenis van de komst van de Patriarch uit het Westen?” Hsing zei, “Het is als een man op de bodem van een put die driehonderd meter diep is; als je die man kan bereiken zonder ook maar een centimeter touw te gebruiken, dan zal ik je vertellen wat de betekenis is van de komst van de Patriarch uit het Westen.“ De monnik zei, “Tegenwoordig praat Meester Ch’ang uit Hunan op deze wijze en de mensen dus ook.” Hsing K’ung riep vervolgens Yang Shan en zei, “Novice, draag dit lichaam naar buiten.”

Later besprak Yang Shan dit met Tan Yuan en vroeg hem, “Hoe kan je de man uit de put krijgen?” Tan Yuan zei, “Bah, jij domkop! Wie is in de put?” Yang Shan begreep het niet. Later vroeg hij het aan Kuei Shan. Kuei Shan riep onmiddellijk “Hui Chi!”[243] Waarop Yang Shan reageerde en Kuei Shan zei, “Hij is eruit.” Op dat moment was Yang Shan totaal verlicht. Hij zei, “Bij Tan Yuan bereikte ik de essentie, bij Kuei Shan bereikte ik de werkzaamheid.”

Wat betreft dit gedichtje van Tan Yuan: het heeft nogal wat mensen verleidt tot verkeerde interpretaties. “*Hsiang*” is het hsiang uit *hsiang-chien* : ontmoeten; *T’an* is *t’an* uit *t’an-lun:* discussiëren. Daartussen is er een gedenktoren zonder voegen, daarom zegt het gedicht ’Daar tussenin is genoeg goud voor een natie.’ Onder de

[240] Wuzu Fayan, “Qingyuan”(1024-1104)
[241] Yangshan Huiji (807-883), zie zaak 68, 36 en 34
[242] Bu Yutong, abt van de He’an tempel ?
[243] Yang Shan’s (voor)naam

schaduwloze boom, de veerboot van de gemeenschap' is de uitwisseling tussen de Nationaal Leraar en de Keizer. De Keizer begreep het niet, dus het gedicht zegt, 'Er is niemand in het kristallen paleis die het weet.'"

Opnieuw, sommigen zeggen, "De eerste regel betekent ten zuiden van Hsiang Chou en ten Noorden van T'an Chou; 'Daartussen is er genoeg goud van de natie 'als huldebetoon aan de keizer." Dan knipperen ze met hun ogen en zeggen, "Dit is een monument zonder voegen." Als je het zo begrijpt ben je niet voorbij emotionele opvattingen gegaan."

Wat betreft Hsueh Tou's vier keerwoorden, hoe ga jij die begrijpen? Mensen van nu kennen de betekenis van de Ouden nauwelijks. Zeg me, hoe begrijp jij "Ten zuiden van Hsiang en ten noorden van T'an"? Hoe begrijp jij, "Daar tussenin is genoeg goud voor een natie."? Hoe begrijp jij "Onder de schaduwloze boom, de veerboot van de gemeenschap."? Hoe begrijp jij "Er is niemand in het kristallen paleis die het weet."? Als je inzicht hebt zoals Hsueh Tou en ik, kan niets meer een leven vol vreugde en geluk verhinderen.

"Ten zuiden van Hsiang en ten noorden van T'an." Hsueh Tou zegt, "Een enkele hand maak geen willekeurig geluid." Hij kan niet anders dan het je uit te leggen. "Daartussen is er genoeg goud van de natie." Hsueh Tou zegt, "Een ruw afgehakte staf." Een oude zei, "Als je de staf kent, is het werk van een leven lang studeren compleet." Onder de schaduwloze boom, de veerboot van de gemeenschap." Hsueh Tou 's zegt, "De zee is kalm, de rivieren helder." Open onmiddellijk de ramen en deuren – aan alle kanten een glanzende helderheid. "Er is niemand in het kristallen paleis die het weet." Hsueh Tou 's zegt, "Hij heeft het ter sprake gebracht.[244]" Uiteindelijk heeft hij iets bereikt. In één keer was Hsueh Tou helder, daarna sprak hij simpelweg met lof over het gebouw zonder voegen.

Gedicht

Het gebouw zonder voegen --

** Hoe groot is één voeg? Wat zeg je? *

Het is moeilijk te zien.

[244] andere mogelijke vertaling: omhoog gebracht, opgewekt, aan de orde gebracht

**Het is niet iets wat ogen kunnen zien! Blind! *

Een heldere poel laat de gekronkelde, opgerolde staart van een blauwe draak niet toe.

**Zie je het? Hoge golven, enorm en gigantisch. Waar gaat de blauwe draak naar toe om zich op te rollen? Hier kan het simpel niet gevonden worden.*

Laag op laag.

** Geen optische illusies! Wat ben je aan het doen?Kijken naar optische illusies? *

Schaduw op schaduw –

** Je complete lichaam is een oog. Je valt terug in zevens en achten. Twee bij twee, drie bij drie, lopend op de oude weg; naar links draaien, naar rechts draaien, achteraan opvolgen. *

Voor altijd en eeuwig wordt het getoond aan de mensen.

** Zie je het? Hoe zouden blinde mensen het zien? Kan je een glimp ervan vastpakken, Eerwaarde? *

Commentaar

Meteen zegt Hsueh Tou, “Het gebouw zonder voegen -- het is moeilijk te zien.” Ofschoon het op zichzelf staat, niets verhullend en verborgen, is het moeilijk te zien als je dat zou willen. Hsueh Tou is vol compassie en zegt nog meer, “Een heldere poel laat de gekronkelde, opgerolde staart van een blauwe draak niet toe.” Mijn overleden meester Wu Tsu[245] zei, “Van alle lof uitingen van Hsueh Tou over de Ouden, bevalt deze zin me het meest: “Een heldere poel laat de gekronkelde, opgerolde staart van een blauwe draak niet toe.” Toch brengt helpt dit je verder.

Nogal wat mensen wenden zich voor hun levensonderhoud tot het zwijgen van de Nationaal Leraar; als je het op deze manier begrijpt, zit je onmiddellijk verkeerd. Heb je niet gehoord dat gezegd is, “Rustende draken zie je niet in stilstand water; waar ze niet zijn, daar is maanlicht en zijn de rimpels tot rust gekomen, maar waar ze wel zijn rijzen de golven omhoog zonder dat er wind is.” Opnieuw, het is gezegd: “Rustende draken vrezen de helderheid van de blauwe waterpoel.” Wat betreft deze kerel Hsueh Tou, zelfs als de hoog oprollende golfslag van witte golven de lucht overspoelt, zou hij zich toch niet oprollen onder in de poel.

Als Hsueh Tou hier aangekomen is, is zijn gedicht compleet. Daarna voegt hij wat ogen toe en beeldhouwt hij een gebouw zonder voegen. Hij vervolgt met “Laag op

[245] Wuzu Fayan, “Qingyuan”(1024-1104)

laag, schaduw op schaduw – Voor altijd en eeuwig wordt het getoond aan de mensen.” Hoe kijk jij hier tegenaan? Waar is het op dit moment? Zelfs al zie je het helder, maak niet de fout te blijven hangen bij de nul op de schaal.

Bijlage: **Gedicht bij dezelfde zaak in het Boek van de Sereniteit (zaak 85)**

Op zichzelf en transcendent,

Rond en vol:

Waar de kracht van het oog ophoudt, rijst het hoog op.

De maan gaat onder, de vijver is leeg, de kleur van de nacht is diep.

Wanneer de wolken zich terugtrekken is de berg schraal en de herfst toont zich met vele gezichten.

De acht trigrammen[246] correct,

De energie van de vijf element harmoniseren.

Het lichaam is daar al aanwezig – heb je het gezien?

[246] De acht trigrammen van de I Tjing die gebaseerd zijn op de vijf Chinese elementen (vuur, water, hout, goud/metaal en aarde).
Hemel Noordwest
Meer West
Vuur Zuid
Donder Oost
Wind Zuidoost
Water Noord
Berg Noordoost
Aarde Zuidwest

Chu Ti ’s Eén vinger Ch’an

Zaak 19

Aanwijzing

Wanneer een spikkeltje stof ontstaat, is de complete aarde daarin aanwezig. Wanneer een enkele bloem bloeit, verheft de aarde zich. Maar hoe wil jij je ogen daar op richten voordat een spikkeltje stof ontstaat, voordat de bloem zich opent? Daarom wordt gezegd, “Het is als het doorsnijden van een zevendraads streng, snij je één draad door, heb je alle draden doorgesneden. Het is als het verven van een zevendraads streng, heb je één draad geverfd, heb je de alle draden geverfd.

Precies op dit moment zou je alle complicaties los moeten snijden. Laat je eigen familie juwelen zien en antwoordt overal zonder dralen, hoog en laag, vooraf en achteraf. Alles en iedereen zal zich ten volle manifesteren. Als je zo ver nog niet bent, kijk dan naar de tekst hieronder.

Zaak

Waar en wat dan ook aan hem gevraagd werd,[1] meester Chu Ti stak slechts één vinger omhoog.[2]

Aantekeningen

1. Wat voor nieuws is daar? Stompzinnige leraar!
2. Ook deze oude kerel zou de tongen van iedereen op aarde afsnijden. Wanneer het warm is, zijn hemel en aarde warm; wanneer het koud is, zijn hemel en aarde koud. Hij rukt de tongen van iedereen op aarde eruit.

Commentaar.

Als je het bij de vinger begrijpt, draai je je rug naar Chu Ti[247] toe; als je niet naar de vinger toe beweegt om het te begrijpen, is het als gegoten ijzer. Of je het begrijpt of niet, Chu Ti neemt nog altijd deze weg; of je laag of hoog bent, Chu Ti gaat deze weg. Daarom is gezegd, “Zodra een spikkeltje stof ontstaat, is de complete aarde daarin aanwezig; wanneer een enkele bloem op het punt staat open te gaan, komt de wereld onmiddellijk tot leven. De leeuw op de top van een haar verschijnt op de toppen van tien biljoen haren.”

[247] Jinhuo Juzhi , Judi van de Jinhua berg in Wu provincie(9e eeuw)

Yuan Ming[248] zei, “Wanneer het koud is, is het doorheen hemel en aarde koud; wanneer het warm is, is het doorheen hemel en aarde warm.” De bergen en rivieren en de grote aarde gaan omlaag dwars door de Gele Bronnen[249]. De ontelbare beelden en de veelvoudige vormen penetreren omhoog door de hemelen. Maar zeg me, wat is er zo buitengewoon? Voor diegene die weten is het niet de moeite waard om het vast te houden; voor diegene die niet weten is de toegang compleet geblokkeerd.

Meester Chu Ti kwam uit Chin Hua in Wu Chou (in Chekiang). Toen hij daar als kluizenaar[250] verbleef, kwam er een non genaamd Shih Chi (Werkelijkheid) naar zijn hut. Toen zij daar aankwam ging ze direct naar binnen; zonder haar regenkap af te nemen liep ze drie maal rond zijn meditatie kruk, met haar staf in haar hand. “Als je kunt spreken,” zei ze, “dan zal ik mijn regenkap afdoen.” Zij stelde deze vraag drie maal. Chu Ti gaf geen antwoord. Uiteindelijk, toen ze op het punt stond te vertrekken, zei Chu Ti, “Het is al laat, zou je vannacht niet hier blijven?” De non zei, “Als je kan spreken, blijf ik.” Opnieuw gaf Chu Ti geen antwoord. Vervolgens liep de non naar buiten. Chu Ti zuchtte vol zelfmedelijden en zei, “Al woon ik in het lichaam van een man, ik heb niet de spirit van een man.” Daarna rees hij op van zijn stoel om de zaak helder te krijgen.

Hij had het idee om de volgende dag zijn kluizenaarshut te verlaten en diverse leraren te bezoeken om instructie te vragen. Maar die nacht vertelde de berg geest hem, “Je hoeft deze plek niet te verlaten. Morgen komt er een bodhisattva van vlees en bloed, om aan jouw de waarheid uit te leggen. Je hoeft niet weg te gaan.” En inderdaad, de volgende dag kwam Meester T’ien Lung[251] naar de kluizenaarshut. Chu Ti verwelkomde hem en vertelde het volledige verhaal wat er die dag daarvoor gebeurd was. Het enige wat T’ien Lung deed, was één vinger omhoog steken zodat hij zou zien; plotseling was Chu Ti groots verlicht. Op dat moment was Chu Ti volkomen eerlijk en gericht, dus viel de bodem van zijn emmer gemakkelijk eruit. Daarna, als hem iets gevraagd werd, stak hij slechts één vinger omhoog.

Ch’ang Ch’ing[252] zei, “Een tevreden man heeft geen behoefte aan heerlijk voedsel.” Hsuan Sha[253] zei, “Als ik hem toen gezien had, zou ik zijn vinger afgebroken hebben.” Hsuan Chueh zei, “Toen Hsuan Sha op deze manier sprak, wat bedoelde hij daarmee?” Hsi uit Yun Chu zei, “Toen Hsuan Sha op deze manier sprak, was hij het eens met Chu Tsi of niet? Als hij het eens was, waarom wilde hij dan zijn vinger afbreken? Als hij het niet met hem eens was, wat was dan Chu Ti ’s fout?” De

[248] Deshan Yuanming (908-987)
[249] Het ondergrondse gebied waar de doden zijn in de Chinese mythologie, vergelijkbaar met Hades in Europa.
[250] Ch’an monnik die in een hut, alleen, in de bergen woont.
[251] Hangzhou Tianlong (9e eeuw), leerling van Damei Fachang (752-839), leerling van Mazu
[252] Changqing Huileng (854-932), leerling van Hsueh Feng (Xuefen Yicun) zie zaak 95, 22, 76
[253] Xuansha Shibei (835-908) leerling van Hsueh Feng (Xuefen Yicun) zie zaak 22 en 88

overleden Ts'ao Shan[254] zei, "Chu Ti 's realisatie was ruw: hij erkende slechts één hulpmiddel, één perspectief. Zoals iedereen, klapt hij met zijn handen en slaat zijn palmen tegen elkaar, maar ik beschouw Hsi Yuan als buitengewoon."[255] Opnieuw, Hsuan Chueh zei, "Maar zeg, was Chu Ti verlicht of niet? Waarom was Chu Ti 's realisatie zo ruw?" Als hij niet verlicht was, hoe kon hij dan zeggen, "Mijn hele leven hele leven heb ik één vinger Ch'an gebruikt zonder dat het ooit uitgeput was." Zeg me, waar is de betekenis van Ts'ao Shan?

Op dat moment begreep Chu Ti het eigenlijk niet. Na zijn verlichting zou Chu Ti slechts één vinger omhoog houden, wat er hem ook gevraagd werd; waarom konden duizend mensen, of zelfs tien duizend mensen, hem niet in de val lokken of uit elkaar trekken? Als je het als een vinger begrijpt, zal je de betekenis van de Ouden zeker niet zien. Dit soort Ch'an is gemakkelijk te benaderen maar moeilijk te begrijpen. Mensen van deze tijd die, zodra ze bevraagd worden slecht hun vinger omhoog houden of een vuist uitsteken, ontzien slechts hun geest. Het is nog altijd nodig om door te dringen tot in het bot, het merg te doorboren en het geheel te doorzien om het te pakken te krijgen.

Op Chu Ti 's kluizenarij was er ook een jonge knecht. Toen hij niet op de hermitage was, werd hij gevraagd, "Wat voor methode gebruikt jouw meester om de mensen te onderwijzen?" De dienstknecht stak een vinger omhoog. Toen hij terugkwam, vertelde hij dit tegen de meester. Chu Ti pakte een mes en sneed de vinger eraf; terwijl de knecht schreeuwend naar buiten liep, riep Chu Ti hem. De jongen keek achterom waarop Chu Ti zijn vinger omhoog stak; de jongen opende zich en kreeg begrip. Zeg me, welke waarheid zag hij?

Toen hij bijna dood was, zei Chu Ti tegen zijn gemeenschap, "Ik heb T'ien Ling 's één-vinger Ch'an ontvangen en heb het mijn hele leven gebruikt zonder het uit te putten. Willen jullie het begrijpen?" Hij stak zijn vinger omhoog en stierf.

De Eenogige Draak van Ming Chao[256] vroeg zijn 'oom', Shen uit Kuo T'ai, "Een Oude zei dat Chu Ti slechts één toverspreuk met drie regels gebruikte en daardoor beroemder werd dan alle anderen. Hoe kan je een toverspreuk met drie regels citeren ten behoeve van iemand anders?" Shen stak ook één vinger omhoog. Chao zei, "Niet voor vandaag, maar hoe kan ik deze reiziger door grensgebieden kennen?"

[254] Caoshan Benji (840-901), leerling van Dongshan (Tung Shan)
[255] Toen T'an Tsang uit Hsi Yuang het vuur om het bad te verwarmen aanlegde, zei één van zijn discipelen dat zoiets gedaan moest worden door een novice. De meester zei niets, maar klapte drie keer met zijn handen.
[256] Mingzhao Deqian (n.d) (Ming Chao Te Chien) zie ook zaak 48, leerling van Lo Shan, leerling van Yen T'ou

Mi Mo[257] gebruikte zijn hele leven slechts een gevorkte tak als staf. Hij sloeg slechts met zijn staf op de grond, wat er ook aan hem gevraagd werd. Op een gegeven moment verborg iemand zijn staf en vroeg vervolgens ,"Wat is Boeddha"? De leraar opende slechts zijn mond zo wijd als mogelijk. Deze methodes werden een leven lang gebruikt zonder dat ze ooit uitgeput raakten.

Wu Yeh[258] zei, "De Patriarch nam waar dat ons land mensen had met het potentiaal vaartuigen van het grote voertuig te worden. Hij gaf alleen maar het zegel van de geest door, om zo instructies te geven aan een ieder op het pad van de illusies. Zij die het kregen maakten geen keuze tussen onwetendheid en wijsheid, tussen werelds en heilig. Veel leugens zijn nog niet zo goed als één kleine waarheid. Iedereen die krachtig is zal onmiddellijk tot rust komen, precies op dit moment en zal zo de myriade verwarringen abrupt kalmeren. Op deze wijze zal hij ver voorbij de stroom van leven en dood passeren en zich ver voorbij de gewoonlijke patronen begeven. Al bezit je familie en landerijen, als je niet gaat zoeken, bereik je het vanzelf." Gedurende zijn hele leven zei Wu Yeh, wanneer iets aan hem gevraagd werd, slechts, "Denk niet verkeerd!" Zo is gezegd, "Dring één plek binnen, en je bent onmiddellijk zo'n duizend, tienduizend plekken binnen gedrongen."

In zijn algemeenheid zijn de mensen tegenwoordig niet meer zo; zij verwennen zich met conceptuele en emotionele interpretaties, en begrijpen niet wat het meeste essentiële is bij deze Ouden. Hoe kon het dat Chu Ti geen andere hulpmiddelen had om naar over te schakelen. Waarom gebruikte hij slecht één vinger? Je moet je realiseren dat Chu Ti juist hier mensen verheven en intiem hielp.

Wil jij begrijpen hoe je krachten kunt sparen? Ga terug naar Yuan Ming[259] 's uitspraak, "Wanneer het koud is, is het doorheen hemel en aarde koud; wanneer het warm is, is het doorheen hemel en aarde warm." Bergen, rivieren en aarde rijzen omhoog naar eenzame hoogtes, miljarden vormen in overvloedige rijen penetreren omlaag langs gevaarlijke afgronden. Waar ga jij één vinger Ch'an vinden?

Gedicht

Ik heb diepe bewondering voor de passende leer van oude Chu Ti;

> ** Een melaatse sleept zich voort te midden van zijn metgezellen. Alleen degenen op hetzelfde pad weten dat. Desalniettemin is het slechts één hulpmiddel, één perspectief.*

Als ruimte en tijd leeg zijn, wat anders kan er dan nog zijn?

---

[257] Mi-mo zwierf rond op de (heilige) Wu-t'ai berg en was bekend als iemand die een gevorkte tak gebruikte als staf en aan pelgrims op de Wu Tái berg vroeg "Wat voor demonen hebben jou hier naar toe gebracht? Je zult sterven aan de schandpaal als je niet antwoordt, dus spreek snel!
[258] Wu-yeh of Fen-chou (761-823), leerling van Mazu.
[259] Deshan Yuanming (908-987), leerling van Yun Men

** Twee, drie – nog altijd is er één meer. Ook hij zou dood geslagen moeten worden.*

Een stuk drijfhout in de oceaan geworpen,

** Het is dit allemaal. Zo is het, maar het is ook ontoegankelijk. Versleten stro sandalen; wat voor nut heeft het?*

’s Nachts halen we samen in de golven blinde schildpadden binnenboord.

** De lucht verslepen, de aarde zoeken; hoe zal dat eindigen? Wanneer we ze innemen, wat voor nut zou dat hebben? We handelen naar wat noodzakelijk is. Ik drijf ze voort naar een wereld waar er geen Boeddha is. Ik neem jou mee, Eerwaarde, één blinde man.*

Commentaar

Hsueh Tou beheerst de kunst om literatuur te componeren; hij heeft het voortreffelijk volbracht. In het bijzonder maakt hij graag gedichten voor obscure en ongewone publieke zaken. Hij prijst de Ouden aan de studenten van deze tijd. Als gast of gastheer, met een vraag of een antwoord, laat hij ze aan jou zien -- zo helpt hij mensen. Daarom zegt hij, “Ik heb diepe bewondering voor de passende leer van oude Chu Ti.” Zeg me, bewondert Hsueh Tou hem? Wie nog meer is, vanaf het moment dat hemel en aarde ontstonden, daar geweest? Alleen hij, de oude Chu Ti. Als iemand anders daar geweest zou zijn, zou diegene onvermijdelijk inconsistent geweest zijn. Alleen Chu Ti gebruikte slechts één omhoog gestoken vinger, tot aan zijn dood.

Mensen interpreteren dit vaak verkeerd en zeggen, “Bergen, rivieren en de complete aarde zijn leeg; de mens is leeg, de Dharma is ook leeg. Zelfs als tijd en ruimte opeens leeg zouden zijn, is er slechts deze ene, oude Chu Ti.” Maar dat heeft er niets mee van doen.

“Een stuk drijfhout in de oceaan geworpen.” Tegenwoordig noemen ze dit de oceaan van geboorte en dood. In de oceaan van bezig zijn verschijnen en verdwijnen levende wezens zonder zichzelf helder te begrijpen en zonder hoop op ontsnapping. Oude Chu Ti deelt zijn medeleven om deze mensen mee te nemen. In de oceaan van geboorte en dood gebruikt hij één vinger om anderen te redden. Het is als een stuk drijfhout in het water gooien om een blind schildpad te redden. Hij zorgt ervoor dat alle levende wezens de Andere Zijde bereiken.

“’s Nachts halen we samen in de golven blinde schildpadden binnenboord.” De Lotus soetra zegt. “Het is als een schildpad met één oog die zijn neus door een gat in een drijvende plank steekt.”[260] Wanneer een man met veel kennis een kerel ontvangt die

[260] Een blind schildpad die precies op het juiste moment zijn hoofd door een gat van een stuk drijfhout dat voorbij drijft steekt, waardoor de schildpad hierdoor kan kruipen en zo ontsnapt uit de zee. Zo zeldzaam is de kans dat je de Boeddha leer hoort als je mens bent. Boeddha is slechts een

als een draak of een tijger is, stuurt hij hem naar een wereld waar Boeddha is, om op zijn beurt als gast en gastheer te handelen, en in werelden zonder Boeddha's om de essentiële weg naar de overkant af te snijden. Wat is het nut om blinde schildpadden binnen te halen?

boodschapper, een Zen leraar, een portier. Hsueh Tou schuift met één zin het instituut Zen van tafel en breekt door de vooroordelen over realisatie heen.

Bijlage

Gedicht bij zaak 84 ‘Chu Ti’s Eén vinger’ uit het Boek van de Sereniteit:

Oude Chu Ti ’s vingertop Ch’an,
Dertig jaar gebruikte hij het zonder te verslijten.
Hij heeft werkelijk de onconventionele techniek van een man van de Weg,
Uiteindelijk zijn er voor zijn ogen geen mondaine dingen te zien.
Zijn realisatie is zeer simpel,
Het middel is des te meer zeer breed.
Een oceaan met miljarden werelden is verdronken op de punt van een haar[261]*:*
Vissen en draken, oneindig—in wiens handen vallen ze?
Wees voorzichtig, Meneer Ren[262]*, bij het vasthouden van de visvijver.*

Gedicht bij zaak 3 ‘Chu Ti’s Eén vinger’ uit de Poortloze Poort verzameling:

De oude T’ien Lung maakt van Chu Ti een nar,
Die de jongen met een scherp mes sneed.[263]
De Grote Geest hief moeiteloos zijn hand op
En brak zo de Bloemenberg open[264]

[261] Zoals het hele universum in één spiegel van het net van Indra weerspiegelt wordt
[262] In de Zhuangzi wordt vertelt hoe Ren een jaarlang met een enorme haak waaraan vijftig kalveren gepind waren zonder iets te vangen. Plots ving hij een enorme vis waarvan de gemeenschap een jaar lang kon eten.
[263] Zie het commentaar bij deze zaak waarin het voorval met de jongen wiens vinger werd afgesneden genoemd wordt, wat in het zaak 3 die de Wumonkan het hoofdthema is geworden.
[264] Zie zaak 32 en 7. De Drie Kloven passage waar de Gele rivier doorstroomt. Volgens de legende spleet de Berggod (grote geest de T’ai Hua (Bloemen) berg, zodat de Gele rivier verder kan stromen. Als metafoor voor de ‘doorbraak’ – inzicht die vaak centraal staat in de koan verzamelingen.

Lung Ya ’s Betekenis van de komst uit het Westen
Zaak 20

Aanwijzing

Opgestapeld in bergen, opgehoopt in rijen, hoog tegen de muur, aangedrukt tegen versperringen; als je blijft hangen in gedachten en je mogelijkheden onderdrukt, ben je bitter verkrampt.
Of anders zou er een man tevoorschijn kunnen komen die de grote oceaan onderste boven keert, de Sumeru berg overhoop schopt, de witte wolken schreeuwend uiteen drijft en de lege ruimtes opbreekt; regelrecht, met één middel, één doel: de tongen van iedereen op aarde af te snijden, zodat er geen enkele mogelijkheid is om naderbij te komen. Zeg me, wie is, vanaf de oudheid, ooit zo geweest? Om te testen citeer ik dit; kijk!

Zaak

Lung Ya vroeg aan Ts’ui Wei, “Wat is de betekenis van de komst van de Patriarch uit het Westen?”[1]

Wei zei, “Geef me de meditatie steun”.[2]

Ya gaf de meditatie steun aan Wei;[3] Wei pakte het aan en sloeg hem.[4]

Ya zei, “Nu je me geslagen hebt, laat ik me slaan. In essentie is de komst van de Patriarch uit het Westen betekenisloos.”[5]

Ya vroeg ook aan Lin Chi, “Wat is de betekenis van de komst van de Patriarch uit het Westen?”[6]

Chi zei,” Geef me het kussen.”[7]

Ya pakte het kussen en gaf het aan Lin Chi;[8] Chi pakte het aan en sloeg hem.[9]

Ya zei, “Nu je me geslagen hebt, laat ik me slaan. In essentie is de komst van de Patriarch uit het Westen betekenisloos.”[10]

Aantekeningen

1. Dit is een oude publieke zaak; toch wil hij het gebruiken om te testen
2. Waar wil hij de meditatie steun voor gebruiken? Hij laat Lung Ya bijna gaan. Gevaar!
3. Hij krijgt het niet te pakken; Lung Ya krijgt een prachtig rijdier, een Groene Draak, maar hij weet niet hoe het te berijden. Wat jammer dat hij niet meteen de leiding neemt.
4. Hij heeft hem! Wat wordt bereikt met een dode man te slaan? Ook hij vervalt in het secundaire.
5. Het gepraat van deze kerel is op het secundaire niveau; hij spant zijn boog nadat de dief gegaan is.
6. Opnieuw bevraagt hij deze doodgewone publieke zaak: het is nog geen halve cent waard.
7. Als de golven van Ts'ao Ch'i[265] op elkaar lijken, zouden ontelbare gewone mensen vastgelopen zijn. Eén straf voor alle misdaden; begraven in dezelfde kuil.
8. Zoals hiervoor kan hij het niet te pakken krijgen; zoals hiervoor is hij niet al te snugger. Zoals het land van Yueh[266] is, is Yang Chou.
9. Hij heeft hem! Wat jammer om zo'n dode man te slaan. Lin Chi[267] is van hetzelfde soort als Ts'ui Wei.
10. Duidelijk. Hij leeft in een duivelsgrot. Hij denkt dat hij voordeel heeft verkregen.

Commentaar

Meester Chih uit Ts'ui Yen zei, "Zo ging het toentertijd, maar hebben lompenmonniken tegenwoordig nog bloed onder hun huid?"

Che van de Kuei berg zei, "Ts'ui Wei[268] en Lin Chi[269] kunnen oprechte meesters van onze school genoemd worden."

Lung Ya[270] 's onkruid verwijderen om de weg te zoeken was eerste klas; er is geen enkele reden waarom hij niet als voorbeeld voor mensen in de toekomst zou kunnen dienen. Nadat hij een verblijfplaats had gekozen, vroeg een monnik hem, "Leraar, was je het toen eens met die twee eerbiedwaardige adepten?" Ya zei, "Ik was het eens, voor zover eens zijn kan gaan; maar het komt er op neer dat de komst van de Patriarch uit het Westen geen betekenis heeft." Lung Ya kijkt zorgvuldig voor en achter zich en deelt medicijnen uit, toepasselijk voor de ziekte. Ta Kuei[271] is echter niet zo: toen hij gevraagd werd of Lung Ya het eens was met de twee eerbiedwaardige adepten en of hij het nu wel of niet begrepen had, liet hij zijn staf op

[265] Vallei waarin de zesde Patriarch begraven is
[266] Beide namen verwijzen naar het land rond de mond van de Yangste rivier.
[267] Linji Yixuan, "Hiozhao" (d 866)
[268] Cuwei Wuxue, leerling van Danxia Tianran (739-824), leerling van Shitou
[269] Linji Yixuan (- 866), leerling van Huangbo (- 850), stichter van de Linji richting
[270] Lung-Ya Chu-tun = Longya Judun "Zhengkong"(835-923), leerling van Dongshan (807-869), stichter van de Caodong richting
[271] Dagui Muzhe d. 1095

de rug van de vraagsteller neerdalen. Dit ondersteunt niet alleen Ts'ui Wei en Lin Chi maar keert zich ook niet af van de vraagsteller.

Ts'ung van Shih Men zei, "Lung Ya heeft nog steeds gelijk als niemand hem onder druk zet, maar wanneer hij onder druk wordt gezet door een lompen man, verliest hij één oog."

Hsueh Tou zei, "Lin Chi en Ts'ui Wei wisten alleen maar hoe hem vast te houden, ze wisten niet hoe hem te laten gaan. Als ik op dat moment Lung Ya was geweest en ze me naar de meditatie steun en het kussen gevraagd hadden, zou ik ze gepakt hebben en ze onmiddellijk, en precies voor beiden, op de grond gegooid hebben."

Wu Tsu Shi Chieh zei, "De leraar heeft zo'n lang gezicht!" Hij zei ook, "Het slechte voorteken van een Patriarchenmeester schijnt boven zijn hoofd."

Hsin van Huang Lung gebergte zei, "Lung Ya verjaagde de os van de ploeger, hij nam het voedsel af van een hongerige man. Eén ding is zeker, hij is helder; waarom dan, is er geen betekenis bij de komst van de Patriarch uit het Westen." Begrijp je het? Op de staf is er een oog zo helder als de zon; bekijk het door vuur om te zien of goud echt is."

Het essentiële wonder prijzen, het fundamentele voertuig verdedigen en onmiddellijk op het eerste ogenblijk begrijpen, dan kan je de tongen van iedereen op aarde afsnijden. Maar als je weifelt val je terug in het secundaire. Ofschoon deze twee oude kerels, Lin Chi en Ts'ui Wei, de wind slaan en de regen aanraken, de hemel doen schrikken en de aarde doen beven, hebben ze een kerel met een helder oog nog nooit werkelijk geslagen.

Wanneer de Ouden zich onderdompelden in meditatie, leden ze soms pijn; als ze dat krachtig opgelost hadden, gingen ze bergen en rivieren over, om eerbiedwaardige adepten te ontmoeten. Eerst ontmoette Lung Ya Ts'ui Wei en Lin Chi, later ging hij naar Te Shan[272]. Daar vroeg hij, "Hoe is het wanneer een student met een scherp zwaard in zijn hand probeert het hoofd van zijn leraar af te hakken?" Te Shan strekt zijn nek en gromde. Ya zei, "Het hoofd van de leraar is gevallen." Te Shan glimlachte licht en liet het hierbij.

Daarna ging Lung Ya naar Tung Shan[273]. Tung Shan vroeg, "Waar kom je vandaan?" Ya zei, "Van Te Shan." Tung Shan zei, "Wat had Te Shan te zeggen?" Ya vertelde vervolgens het bovenstaande verhaal. Tung Shan vroeg, "Wat zei hij?" Ya zei, "Hij had geen woorden." Tung Shan zei, "Zeg niet dat hij geen woorden had. Probeer daarentegen Te Shan 's gevallen hoofd te pakken en aan mij te laten zien." Hierop

[272] Deshan Xuanjian (819-914) zie zaak 4, 51 en 22
[273] Dongshan Liangjie (807-869) leerling van Yunyan Yansheng, zie zaak 43

had Ya een inzicht: daarna brandde hij wierook en staarde in de verte richting Te Shan; hij maakte een volledige buiging en kwam tot inkeer.

Toen Te Shan dit hoorde zei hij," Oude Tung Shan kan goed niet van slecht onderscheiden; deze kerel is al zolang dood, wat voor nut heeft het hem te redden? Laat hem over de aarde lopen en mijn hoofd dragen."

Lung Ya 's persoonlijkheid was intelligent en direct. Hij ging met een buik vol Ch'an te voet reizen. Zodra hij bij Ts'ui Wei in Ch'ang An aankwam vroeg hij onmiddellijk, "Wat is de betekenis van de komst van de Patriarch uit het Westen?" Wei zei, "Geef me de meditatie steun". Ya gaf de meditatie steun aan Wei; Wei pakte het aan en sloeg hem. Ya zei, "Nu je me geslagen hebt, laat ik me slaan. In essentie is de komst van de Patriarch uit het Westen betekenisloos." Ya vroeg ook aan Lin Chi, "Wat is de betekenis van de komst van de Patriarch uit het Westen?" Chi zei," Geef me het kussen." Ya pakte het kussen en gaf het aan Lin Chi; Chi pakte het aan en sloeg hem. Ya zei, "Nu je me geslagen hebt, laat ik me slaan. In essentie is de komst van de Patriarch uit het Westen betekenisloos."

Toen Lung Ya deze vraag stelde wilde hij niet alleen zien hoe deze oude kerels op zetels van gesneden hout zitten, hij wilde ook zijn grote bezorgdheid over zijn eigen zijn belichten. We kunnen zeggen dat zijn woorden niet voor niets uitgesproken zijn, dat zijn poging niet lukraak uitgevoerd was; zij brachten iets op door zijn manier van handelen.

Heb je het volgende niet gehoord? Wu Hsieh[274] ging naar Shih T'ou[275]. Hij had van te voren met zichzelf afgesproken dat "Als er bij het eerste woord een overeenkomst is blijf ik, anders ga ik." Shih T'ou zat gewoon op zijn stoel. Hsieh schudde zijn mouwen neer en ging weg. Shih T'ou wist dat Wu Hsieh een voertuig van de waarheid was, dus had hij zijn onderricht naar hem uitgereikt. Maar Hsieh begreep zijn onderricht niet. Hij had zijn vertrek al aangekondigd en ging weg. Toen hij bij de poort stond riep Shih T'ou naar hem, "Van geboorte tot dood is het alleen maar dit; zoek niet meer naar iets anders door je hoofd om te draaien en je hersenen om te keren." Bij deze woorden werd Hsieh groots verlicht.

Ma Ku[276] ging naar Chang Ching[277] met zijn geringde staf; hij wandelde drie keer rond de meditatie zetel, schudde zijn staf eenmaal en stond daar, rechtop. Ching zei, "Goed, goed." Hij ging ook naar Nan Ch'uan[278]; zoals eerder liep hij die keer rond de zetel, schudde zijn staf en stond daar, rechtop. Nan Ch'uan zei, "Verkeerd, verkeerd. Dit is wat de kracht van de wind kan doen rondwarrelen, uiteindelijk valt het uit

[274] Wujiu Youxuan (nd), leerling van Mazu
[275] Shitou Xiqian (700-790)
[276] Mayu Baoche (nd), leerling van Mazu, zie zaak 31
[277] Zhangjing Huaiyun (756-815) leerling van Mazu
[278] Nanquan Puyan, "Old teacher Wang"(748-835), leerling van Mazu

elkaar.” Ma Ku zei, “Chang Ching zei goed; waarom zeg jij verkeerd?” Nan Ch’uan zei, “Chang Ching had gelijk, jij bent verkeerd.”[279]

Onvermijdelijk moesten de Ouden deze ene kwestie oppakken en doordringen. Zodra mensen tegenwoordig bevraagd worden, blijken ze niet de minste inspanning of inzet te tonen; zo zijn ze tegenwoordig en zo zullen ze blijven: als je op deze manier blijft doorgaan, zal je zelfs in de verre toekomst nog niet één dag afgerond en voltooid hebben. Je moet je geest wakker maken en reinigen; alleen zo zal je een klein deel van de realisatie kunnen ervaren.

Kijk hoe Lung Ya met één vraag naar boven kwam, “Wat is de betekenis van de komst van de Patriarch uit het Westen?” Ts’ui Wei zei, “Geef me de meditatie steun”. Toen Ya het aan hen gaf, pakt hij het onmiddellijk op en sloeg onmiddellijk Ya. Toen Ya de meditatie steun oppakte, moet hij toch geweten hebben dat Wei hem ermee zou gaan slaan? En het gaat niet op om te zeggen dat Ya het niet begreep want waarom gaf hij dan de meditatie steun aan Wei? Maar zeg me, hoe zou Ya moeten handelen, op het moment dat hij het wel begreep? Hij ging niet naar het levend water om te kunnen functioneren maar dompelde zich onder in dood water voor zijn levensonderhoud. Voortdurend handelend als een meester, zei hij, “Nu je me geslagen hebt, laat ik me slaan. In essentie is de komst van de Patriarch uit het Westen betekenisloos.”

Lung Ya ging ook naar Hopeh om Lin Chi te ontmoeten. Hij vroeg dezelfde vraag als hiervoor. Lin Chi zei, ”Geef me het kussen.” Ya pakte het kussen en gaf het aan Lin Chi; Chi pakte het aan en sloeg hem. Ya zei, “Nu je me geslagen hebt, laat ik me slaan. In essentie is de komst van de Patriarch uit het Westen betekenisloos.” Zeg me, deze twee eerbiedwaardige adepten kwamen uit twee verschillende stamlijnen[280], waarom leken hun antwoorden dan toch op elkaar? Waarom functioneerden ze als één? Je moet je realiseren dat elk woord, elke zin niet zomaar werd gesproken.

Toen Lung Ya later in een tempel verbleef vroeg een monnik hem, “Leraar, toen u de twee eerbiedwaardige meesters ontmoette, was u het toen met ze eens, of niet? Ya zei, “Voor zover je het eens kan zijn, ging ik akkoord; maar er is geen betekenis van de komst van de Patriarch uit het Westen.” Er zijn doornen in de zachte modder. Mensen laten gaan is als vallen in het secundaire; deze oude kerel hield vast – hij handelde slechts als een adept in de Tung opvolging.[281] Om een discipel van Te Shan of Lin Chi te zijn, zou hij zich moeten realiseren dat er daarnaast een levende

[279] Zie zaak 31, daar is Nan Ch’uan ‘laatste zin “Dit is wat de kracht van de wind kan rondwarrelen; op het eind breekt het in stukken en desintegreert.”
[280] Ts’ui Wei uit de Shih T’ou lijn en via zijn opvolgers de Ts’ao-Tung lijn en Lin Chi uit de Ma Tsu lijn en via zijn opvolger de Lin Chi lijn.
[281] Ts’ao-Tung lijn (Cao-dong/Soto lijn), werd tijdens de Song periode vaak bekritiseerd door de Linji adepten, omdat ze teveel zouden hechten aan het terugtrekken in de stilte en zo op te lossen in de grootsheid van het universum

zijde is. Wat mij betreft, ik ben zo niet, ik zou de monnik het volgende vertelt hebben, “Wat overeenkomst betreft verschil ik van mening, ofschoon er in essentie geen betekenis is in de komst van de Patriarch uit het Westen.”

Heb je niet gehoord hoe een monnik aan Ta Mei[282] vroeg, “Wat is de betekenis van de komst van de Patriarch uit het Westen?” Mei zei, “De komst uit het Westen heeft geen betekenis.” Yen Kuan[283] hoorde dit en zei, “Eén kist, twee dode mannen.” Hsuan Sha[284] hoorde dit en zei, “Yen Kuan is inderdaad een adept.” Waarop Hsueh Tou zei, “Er zijn zelfs drie dode mannen.” De monnik vroeg naar de betekenis van de komst van de Patriarch uit het Westen; ofschoon de komst uit het Westen geen betekenis had, val je in de oase van onbezorgdheid, als je het op deze manier begrijpt,. Daarom zei Te Shan (Yuan Mi)[285], “Je moet het levende woord bestuderen, niet het dode woord. Als je het levende woord kan begrijpen, zal je het nooit vergeten; als je het dode woord begrijpt, zal je zelfs jezelf niet begrijpen.”

Toen Lung Ya zo sprak deed hij onmiskenbaar zijn best. De Oude Tung Shan zei, “Continuïteit is heel erg moeilijk.” Die andere Ouden, Ts’ui Wei en Lin Chi, deden niet zomaar wat met hun één woord, één zin; hun gemeenschappelijke verheldering voor en er na, met zowel tijdelijk als waarheid, met zowel verheldering als functioneren; gast en gastheer zijn duidelijk, verticaal en horizontaal wisselen elkaar af.

Als je het verhaal achter het verhaal wilt onderscheiden, hoe kon Lung Ya dan vallen in het secundaire terwijl hij bekend was met het voertuig van onze sekte? Toen de twee eerbiedwaardige adepten om de meditatie steun en het kussen vroegen kon het niet anders zijn dan dat Ya hun bedoeling kende. Hij wilde echter gebruik maken van wat al in zijn eigen inborst aanwezig was. Ofschoon hij gelijk had, was zijn gebruik hiervan te extreem. Sinds Lung Ya op deze manier vroeg en de twee oudjes op deze wijze antwoordden, waarom dan, is er geen betekenis van de komst van de Patriarch uit het Westen. Hier aangekomen moet je weten dat er iets anders uitzonderlijk is. Hsueh Tou pikt dit op om mensen te laten zien:

Gedicht

In de Draken slagtand berg[286] heeft de draak geen ogen;

Wanneer heeft dood water ooit de oude weg onthult!

[282] Damei Fachang (752-839), leerling van Mazu
[283] Yanguan Qi’an (750-842), leerling van Ma Tsu
[284] Xaunsha Shibei (835-908) leerling van Hsueh Feng (Xuefen Yicun) zie zaak 22 en 88
[285] Deshan Yuanming (908-987), leerling van Yun Men
[286] Dit verwijst naar Lung Ya, de naam Lung Ya betekent draken slagtand , de naam van de berg waar hij zijn klooster vestigde.

Als je de meditatie steun en kussen niet kan gebruiken,

Moet je ze gewoon aan meneer Lu geven.

Commentaar

Hsueh Tou wikkelt de zaak af volgens de feiten. Zeg me, ofschoon hij de zaak op deze wijze beschrijft, waar is zijn betekenis? Waar ontbreken de drakenogen? Waar is hij in dood water? Daar gekomen moet je de kracht hebben om te transformeren voordat je tot besef kan komen. Daarom wordt gezegd, “In een heldere poel is er voor de blauwe draak geen plaats om zich op te rollen.” Is er ooit een trotse draak in stilstand water gevonden? Heb je niet gehoord dat men zei, “Stilstaand water kan geen draak verbergen.” Als het een levende draak is, moet hij daar heen gaan waar grote opbollende golven met schuimkoppen de hemelen overspoelen. Dit om te zeggen dat Lung Ya dood water inging en geslagen werd door anderen. Toch zei hij, “Nu je me geslagen hebt, laat ik me slaan. In essentie is de komst van de Patriarch uit het Westen betekenisloos.” Dit inspireerde Hsueh Tou om te zeggen, “Wanneer heeft dood water ooit de oude weg onthult!.” Ofschoon dat zo is, zeg me, verdedigde Hsueh Tou Lung Ya, of was hij zijn waardigheid naar beneden aan het halen.

Mensen begrijpen het vaak niet en vragen, “Waarom zei Hsueh Tou, ‘Je moet ze gewoon aan meneer Lu geven’?” Ze zijn ver verwijderd van het besef dat Lung Ya ze inderdaad aan de anderen gaf. Wanneer je de Meesters bezoekt om instructies te vragen, moet je midden in de actie onderscheid maken, alleen dan kan je inzien waar die Ouden elkaar ontmoeten.

“Als je de meditatie steun en kussen niet kan gebruiken.” Ts’ui Wei zei, “Geef me de meditatie steun,” en Lung Ya gaf het hem; is dit niet leven in dood water? Het is evident dat Lung Ya een prachtig paard kreeg, hij wist echter niet hoe het paard te berijden, en daarom er geen gebruik van kon maken.

“Moet je ze gewoon aan meneer Lu geven.” Mensen zeggen vaak dat meneer Lu de zesde Patriarch is, maar dat is niet juist. Hsueh Tou noemde zichzelf meneer Lu in een gedicht met de naam “Anoniem verzoek”—

> Ik zag zijn portret dat jaar en hield van Tung T’ing[287]
> Twee en zeventig blauwe pieken in de golven
> Nu, gesetteld in de hoogte, denk ik terug aan dat wat was,
> Ik voegde Mr. Lu toe aan het schilderij, leunend tegen de wand.

[287] Tung T’ing bergen in Su Chou, oost China, waar Hsueh Tou ooit gewoond heeft. Hsueh Tou voegde een klein portretje van hemzelf toe aan een schilderij van Tung T’ing.

Hsueh Tou wilde wandelen op het hoofd van Lung Ya, maar hij was nog altijd bang dat mensen het niet zouden begrijpen, dus maakte hij nog een gedicht om twijfelachtige interpretaties van mensen af te snijden. Hij pakt het opnieuw op en zegt,

Gedicht

Omdat deze oude man er nog geen eind aan maken kan, maakt hij opnieuw een gedicht:

Ooit heeft meneer Lu ze geaccepteerd, waarom is hij dan afhankelijk van ze?

Zitten, leunen—hou daar mee op, als je bij de lamp van de Patriarchen wilt aankomen!

Het is het waard om nogmaals te zeggen: de terugkerende avond wolken zijn nog niet samen gekomen;

In de verte bergen zonder einde. Blauwe lagen, de een op de ander.

Commentaar

”Ooit heeft meneer Lu ze geaccepteerd, waarom is hij dan afhankelijk van ze?” Wat is er om afhankelijk van te zijn? Hier moet je de dingen op deze manier begrijpen; ga geen stronk bewaken om op een konijn te wachten. Verwijder onmiddellijk alles wat voor je schedel is, zodat niet het minste beetje ongerust meer in je borst is. Laat gaan en wordt schoon en wees op je gemak. Wat voor behoefte is er dan nog aan iets om op te vertrouwen? Hetzij zitten (op een kussen) of leunen (op de meditatie steun), het is het niet waard het te beschouwen als het principe van de Boeddha Dharma. Het is daarom dat Hsueh Tou zegt, “Zitten, leunen—hou daar mee op, als je bij de lamp van de Patriarchen wilt aankomen.” In één keer heeft Hsueh Tou het compleet getoond; hij heeft ruimte om rond te draaien, en laat op het eind dit tafereel zien waar er een paar mooie plekken te vinden zijn. Hij zegt, “Het is het waard om nogmaals te zeggen: de terugkerende avond wolken zijn nog niet samen gekomen.” Zeg me, waar is Hsueh Tou ’s bedoeling? Wanneer de avond wolken terugkeren en op het punt staan zich te verenigen maar dat nog niet gedaan hebben, zeg me, hoe is het dan? “In de verte bergen zonder einde. Blauw lagen, de een op de ander.” Zoals voorheen is hij de spookgrot in gegaan. Wanneer je daar aankomt, wanneer

winst en verlies, goed en verkeerd eens en vooral afgesneden zijn, en je schoon en op je gemak bent, alleen dan wordt het wat. “In de verte bergen zonder einde. Blauwe lagen, de een op de ander.” Zeg me, is dat het rijk van Manjusri? Is dat het rijk van Samantabhadra? Is dat het rijk van Avalokitesvara? Zeg me, wanneer je daar gekomen bent, wiens zaak is dit?

Bijlage: *Waarom kwam de Patriarch uit het Westen*?

Deze vraag komt vaak voor in de Ch'an literatuur en kan worden beschouwd als het vragen naar het wezen, betekenis, essentie van (de leer van) Ch'an. Alhoewel? Juist de diverse antwoorden op deze vraag helpen je wellicht om voorbij de vraag te komen bij het wezenlijke, in jezelf.

Deze koan 20: Lung Ya vroeg aan Ts'ui Wei, *"Wat is de betekenis van de komst van de Patriarch uit het Westen?"* Wei zei, *"Geef me de meditatie steun"*. Ya gaf de meditatie steun aan Wei; Wei pakte het aan en sloeg hem. Ya zei, "*Nu je me geslagen hebt, laat ik me slaan. In essentie is de komst van de Patriarch uit het Westen betekenisloos.*" Ya vroeg ook aan Lin Chi, "*Wat is de betekenis van de komst van de Patriarch uit het Westen?"* Chi zei*," Geef me het kussen.*" Ya pakte het kussen en gaf het aan Lin Chi; Chi pakte het aan en sloeg hem. Ya zei, *"Nu je me geslagen hebt, laat ik me slaan. In essentie is de komst van de Patriarch uit het Westen betekenisloos."*

Dezelfde zaak staat ook in koan 80 in het boek van de sereniteit. Daar wordt nog toegevoegd aan de tekst van de zaak: Later, toen Lung Ya abt was van een klooster, vroeg een monnik aan hem, "*Leraar, toen je aan die twee meesters vroeg naar de betekenis van de Patriarch, maakten ze het toen duidelijk , of niet*? Lung Ya zei, "*Ze maakten het zeker duidelijk, maar er is geen betekenis van de komst van de Patriarch uit het Westen*." In het commentaar bij deze koan staat: 'Op een dag vraagt Lung Ya aan Dongshan naar de betekenis van de komst van de Patriarch uit het Westen. Dongshan zegt, "*Wanneer het water van de Dong rivier stroomopwaarts vloeit zal ik het je zeggen."* Lung Ya ontwaakte na deze woorden.'

In het commentaar bij deze koan 20: een monnik vroeg aan Ta Mei[288], *"Wat is de betekenis van de komst van de Patriarch uit het Westen?*" Mei zei, "*De komst uit het Westen heeft geen betekenis."* Yen Kuan[289] hoorde dit en zei, *"Eén kist, twee dode mannen."* Hsuan Sha hoorde dit en zei, *"Yen Kuan is inderdaad een adept."* Waarop Hsueh Tou zei, *"Er zijn zelfs drie dode mannen."* De monnik vroeg naar de betekenis van de komst van de Patriarch uit het Westen; ofschoon de komst uit het Westen geen betekenis had, val je in de oase van onbezorgdheid, als je het op deze manier begrijpt. Daarom zei Te Shan (Yuan Mi)[290], "*Je moet het levende woord bestuderen, niet het dode woord. Als je het levende woord kan begrijpen, zal je het nooit vergeten; als je het dode woord begrijpt, zal je zelfs jezelf niet begrijpen."*

In de Blauwe Rots, in koan 17: Een monnik vroeg aan Hsiang Lin*, "Wat is de betekenis van de komst van de Patriarch uit het Westen?"* Waarop Hsiang Lin[291] zei, "*Langdurig zitten wordt moeizaam."*

In de Blauwe Rots, koan 43 in het commentaar: Een monnik vroeg aan Ts'ui Wei*[292], "Wat is de betekenis van de komst van de Patriarch uit het Westen?"* Wei zei, *"Wanneer niemand komt zal ik het je zeggen," vervolgens gingen ze naar de tuin.* De monnik zei*, "Er is niemand op dit moment hier: Alstublieft, Leraar, zeg het me."* Wei wees naar de Bamboe en zei*, "Deze stengel is zo lang, die stengel is zo kort.* Plotseling was de monnik groots verlicht.

In de Blauwe Rots, koan 45 over Chao Chou 's voddenhemd wordt gerefereerd naar een monnik die vroeg, "*Wat is de betekenis van de komst van de Patriarch uit het Westen?*" *Waarop Chou zei, "De cipres boom in de tuin*." (zie ook koan 37 Wumonkan**)**: E*en monnik vroeg," Heeft de cipres boom in de tuin de Boeddha natuur of niet?" Chao Chou zei, "Die heeft ze". De monnik vroeg, "Wanneer wordt het*

[288] Damei Fachang (752-839), leerling van Mazu
[289] Yanguan Qi'an (750-842), leerling van Ma Tsu
[290] Deshan Yuanming (908-987), leerling van Yun Men
[291] Xianglin Chengyuan (908-87) opvolger van Yun Men
[292] Cuwei Wuxue, leerling van Danxia Tianran (739-824)

een Boeddha?" Chao Chou zei, "Wanneer de Grote Leegte op de aarde valt." De monnik vroeg, "Wanneer valt de Grote Leegte op de aarde?" Chao Chou zei, "Wanneer de Cyprusboom Boeddha geworden is." Een andere variant wordt vermeldt in het commentaar bij koan 45: *De monnik zei, "Gebruik geen objecten om mensen te onderrichten, leraar."* Chou zei, *"Ik gebruik nooit objecten om mensen te onderrichten.*" Weer een andere variant luidt: Een monnik vroeg aan meester Chao Chou: *'Wat is de betekenis van de komst van de patriarch naar het westen?* Chao Chou *antwoordde: 'De eikenboom in de tuin.'* Later stelde de monnik dezelfde vraag opnieuw en Chao Chou gaf hetzelfde antwoord maar voegde er krachtig aan toe: *'Kijk ernaar!'*

In de Blauwe Rots koan 73*:* Een monnik vroeg Meester Ma, *"Alstublieft, leraar, voorbijgaand aan de permutaties van bevestiging en ontkenning, laat me op een directe wijze de betekenis van de komst uit het Westen zien?"* Meester Ma zei*, "Ik ben moe vandaag en ik kan het je niet uitleggen. Vraag het aan Chic Tsang."* Tsang zei, *"Waarom vraag je het niet aan de Leraar?"* De monnik zei*, "De leraar heeft me naar jou gestuurd."* Tsang zei*, "Ik heb hoofdpijn, en kan het je niet uitleggen. Vraag maar aan Pai Chang,"* Die zei, *"Hier aangekomen, begrijp ik het uiteindelijk niet."* Toen de monnik dit alles aan Meester Ma vertelde, zei die, *"Tsang 's hoofd is wit, Pai 's hoofd is zwart."*

In het commentaar bij de Blauwe Rots koan 26 vraagt een monnik aan Ma Tsu, *"Wat is de betekenis van de Boeddha leer?"* Ma Tsu gaf hem een klap en zei, *"Als ik je niet geslagen had, zou ik de hele wereld me uitlachen."* Opnieuw vroeg de monnik, *"Wat is de betekenis van de komst van de Patriarch uit he Westen?"* Ma Tsu zei, "Kom dichterbij me en ik zal het je zeggen. De monnik kwam dichterbij en Ma Tsu hield zijn vuisten tegen zijn oren en zei, "*Zes luisteraars trekken niet dezelfde conclusie naar aanleiding wat gezegd werd."*

Iemand vroeg aan Ma Tsu, "*wat is de betekenis van de komst van Bodhidharma uit het westen?* Ma tsu boog zich voorover naar de vraagsteller en vroeg, '*Wat is de betekenis van jouw vraag, precies nu, op dit moment?'*[293]

Yao Shan vroeg, op aanwijzing van Shih-T'ou, aan Ma Tsu: "*Ik ben vertrouwd met de Drie Voertuigen en het onderricht van de twaalf geschriften. Maar wat is de betekenis van de komst van de Eerste Patriarch uit het Westen.* Ma Tsu zei*, Bij gelegenheid laat ik hem een wenkbrauw optrekken en knipogen. Bij gelegenheid laat ik hem niet een wenkbrauw optrekken en knipogen. Bij gelegenheid is het feit dat ik hem een wenkbrauw laat optrekken en laat knipogen juist. Bij gelegenheid is het feit dat ik hem een wenkbrauw laat optrekken en laat knipogen niet juist.* Toen hij dat hoorde ervoer hij een grote verlichting en zei hij tegen Ma Tsu*, "Toen ik bij Shih-T'ou was leek ik op een muskiet die een ijzeren stier aanvalt.*[294]

Nog één van Ma Tsu:
*T*oen de Ho-shang Yun-lo uit Hung-chou voor de eerste keer Ma Tsu bezocht, vroeg hij, *"Wat is de betekenis van de komst van de Bodhidharma uit het Westen?"* Ma Tsu zei, *"Eerst moet je mij begroeten."* Toen Lo een buiging maakte, gaf Ma Tsu hem zo'n duw, dat hij achterover viel. Lo was ter plekke verlicht. Daarna kon hij niet stoppen met lachen en met Ma hartstochtelijk te bedanken.

Een monnik vroeg, "*Waarom kwam de eerste patriarch uit het Westen?"* San Sheng Huiran zei*, "Bedorven vlees trekt vliegen aan"*. Later zei Xinghua Cunj'ang, "*De wond op de rug van de ezel zit vol met groene vliegen."*

[293] Uit de verzamelde uitspraken van Ma Tsu
[294] Dit is de versie uit Dogen 's Zijn-tijd uit de Shobogenzo. In de Lamp records (Ferguson) is er een uitgebreide versie.

Een monnik bouwde een hut aan de voet van de Hsueh Feng berg en leefde en mediteerde daar vele jaren zonder zijn hoofd te scheren, Hij maakt een houten lepel om water te scheppen en te drinken uit de bergstroom. Op een dag kwam een monnik uit het klooster op de top van de berg naar de kluizenaar toe en vroeg, "*Wat is de betekenis van de komst van de Patriarch uit het Westen?"* De kluizenaar antwoordde, "*De bergstroom bedding is diep, dus moet de steel van de lepel lang zijn."* De monnik vertelde dat aan de abt van het Hsueh-Feng klooster, die uitriep, *"Hij klinkt als een merkwaardig karakter, misschien met een afwijking. Ik kan maar beter zelf naar hem toegaan om dat te checken."* De volgende dag ging Hsueh Feng[295] naar de kluizenaar toe met een scheermes, vergezeld door zijn bediende. Zodra hij hem zag, zei hij, *"Als je de Weg kan uitdrukken, zal ik je hoofd niet scheren."* De kluizenaar was sprakeloos, Hij pakte zijn lepel en putte water om zijn hoofd te scheren. Vervolgens scheerde Hsueh Feng zijn hoofd.[296]

Tanran vroeg naar: *"de betekenis van de komst van Bodhidharma vanuit het Westen"* en zijn leraar Laoan[297]antwoordde: "*Waarom vraag je niet naar de betekenis van je zelf?"*

Hisamatsu gaf het volgende commentaar hierop: De betekenis van je zelf, niet de betekenis van de komst van Bodhidharma. Waarom vraag je niet gewoon direct naar de betekenis van je zelf? In ieder geval, de betekenis van de komst van Bodhidharma vanuit het Westen is, in de woorden die wij gebruiken, niets anders dan het ware zelf. Wanneer je niet kan ontkennen noch bevestigen, niet stil kan zijn, noch spreken, hoe beantwoord je dan de vraag naar je ware zelf? Dat wordt bedoeld met de vraag naar de betekenis van de komst van Bodhidharma. Hoe antwoord je als noch spreken, noch antwoorden helpt? Precies daar, dat is de betekenis van de komst van Bodhidharma vanuit het Westen. Het helpt niet om je suf te denken wat een mogelijke betekenis zou kunnen zijn. Integendeel, precies daar waar je noch spreken noch zwijgen kan, vind je je weg vooruit en word je vrij. Dat is de betekenis van de komst van Bodhidharma. Het is niet een kwestie van reflecteren op "de betekenis van de komst van Bodhidharma vanuit het Westen" het is binnendringen daar waar zwijgen noch spreken helpen. Als je dat punt bereikt realiseer je je de betekenis van: *'daar waar zwijgen noch stilte uitkomst biedt, dring je door tot je ware zelf'*

Koan 5 van de Wumonkan: *Hsiang Yen zei, "Het is als met de man in een boom, die met zijn tanden aan een tak hangt; met zijn handen kan hij nergens aan vastgrijpen en zijn voeten vinden geen steun. Onder de boom staat een man die vraagt: 'Wat is de betekenis van de komst van Bodhidharma uit het Westen? Antwoordt hij niet, voldoet hij niet aan de wens van de man. Antwoordt hij wel, verliest hij zijn leven."* Shibayama schreef, naar aanleiding van deze koan: *"*Wat is de betekenis van de komst van Bodhidharma nadat je gevallen bent uit de boom. Precies als die man valt zou de essentie van Zen levend en manifest aanwezig moeten zijn. Hier en nu, dit is "het". Overal, alles is "het". Welk ander antwoord zou er kunnen zijn? Los van deze werkelijkheid, concreet, helder, en doordringend, is er geen Zen." Dan en daar grijp je de betekenis van de komst van Bodhidharma uit het Westen. Er is geen andere betekenis dan deze!"

Een student vroeg aan Gunnan Daochang, *Wat is de betekenis van de komst van Bodhidharma uit het Westen?* Daochang hield zijn staf omhoog en zei, *"Begrijp je?"* De monnik zei, *"Ik begrijp het niet."* Daochang gaf hem een klap.

[295] Zie koan 22 en 51
[296] Koan door Dogen aangehaald in 'Dotoku' verhandeling no 38 Shobogenzo.
[297] Songshan Huian (582-709), Nationaal leraar, leerling van de 5e patriarch Daman Hongren (601-674), prominente vertegenwoordiger van de `Oostelijke bergen school`.

Een monnik vroeg aan Huguo Shoucheng, *"Waarom kwam Bodhidharma uit het Westen?* Huguo zei, *"Wanneer één persoon dit zegt, is het een gerucht. Wanneer duizend personen het zeggen, is het een feit."*

Een monnik vroeg aan Fojian, *"Waarom kwam Bodhidharma uit het Westen?"* Fojian zei, *"Als je azijn proeft, weet je dat het zuur is. Als je zout proeft, weet je dat het zout is."*

Op een dag vroeg Hsueh Feng aan Hsuan Sha, "*Wat is Asceet Bei*[298]*?"* Hsuan zei, "*Ik waag het niet mensen te bedriegen."* Later riep Hsueh Feng naar Hsuan Sha, "*Waarom gaat Asceet Bei niet naar andere plaatsen om te oefenen?*" Hsuan zei, " *Bodhidharma kwam niet uit het Westen. De tweede Patriarch ging niet naar India*."

Een monnik vroeg, *Wat is de betekenis van de komst van de Patriarch uit het Westen?"* Zhimen zei, *"De ogen kunnen de neus niet zien."* De monnik vroeg*, "wat is het wanneer men het op deze manier begrijpt?"* Zhimen zei, *"Je ruikt je neus."*

Een monnik vroeg aan Shishuang, "*Wat is de betekenis van de komst van de Patriarch uit het Westen?*" Shishuang zei, *"een simpele staan in de nietige leegte*." De monnik boog. Shishuang zei, "*Begrijp je het*?" De monnik zei, "*Nee*." Shishuang zei, "*Prima dat je het niet begrijpt. Als je het zou begrijpen, zou ik je een klap op je hoofd geven.*"

Er was een monnik die aan Hsing K'ung vroeg[299], "*Wat is de betekenis van de komst van de Patriarch uit het Westen?*" Hsing zei, "*Het is als een man op de bodem van een put die driehonderd meter diep is; als je die man kan bereiken zonder ook maar een centimeter touw te gebruiken, dan zal ik je vertellen wat de betekenis is van de komst van de Patriarch uit het Westen.* " De monnik zei, "*Tegenwoordig praat Meester Ch'ang uit Hunan op deze wijze en de mensen dus ook*." Hsing K'ung riep vervolgens Yang Shan en zei, "*Novice, draag dit lichaam naar buiten."*

Een jonge novice vroeg aan Meester Hsing-kung, "*Wat is de betekenis van de komst van de Patriarch uit het Westen?*"
De meester antwoordde, "*Stel je voor dat iemand valt in een put die 500m diep is. Als je deze man kan redden zonder een touw te gebruiken, zal ik het je vertellen."*
De novice zei, "*Ch'an meester Ch'ang uit Hunan, die kort geleden overleden is, was precies zoals u. Uw stijl van spreken is onzinnig.*"
Hsing-kung gaf Yang-shan de opdracht de novice uit de tempel te verwijderen.
Later vroeg Yang-shan aan Ch'an meester Tan-yuan, "*Hoe kan de man in de put, naar uw oordeel, gered worden."*
Tan-yuan riep luid, "*Jij domoor! Wie is in de put*!"
Yang Shan was niet in staat te antwoorden.
Later vroeg hij aan Ch'an meester Kuei-shan, "*Meester, Hoed denkt u dat de man in de put gered kan worden?*"
Kuei-shan greep onverwachts Yang-shan vast en schreeuwde, "*Yang Shan*"
Toen Yang-shan wilde reageren zei Kuei –shan, "*De man is er al uit*."
Later, toen Yang-Shan begon de mensen te onderrichten, zei hij vaak, "*Ik heb mijn spiritueel leven ontvangen in de tempel van Tan-Yuan en mijn realisatie bij Kuei-shan.* "

En zo zijn er nog veel meer……..

[298] Bijnaam van Hsuan Sha, die hij kreeg omdat hij zich zowel met zijn kleding als voedsel gedroeg als een asceet.
[299] Zie zaak 18

Chih ’s Lotus Bloem, Lotus bladeren

Zaak 21

Aanwijzing

De banier van de Leer oprichten, haar essentiële betekenis vaststellen—dat is bloemen toevoegen aan een brokaat. Verwijder de oogkleppen, maak de zadeltassen leeg — dit is het seizoen van grote vrede. Als je uitdrukking voorbij de patronen kan onderscheiden, dan kan je er drie begrijpen als er één aan de orde komt. Als je zover nog niet bent, luister dan, zoals hiervoor, nederig naar deze uiteenzetting.

Zaak

Een monnik vroeg aan Chih Men, “Hoe is het wanneer de Lotus Bloem nog niet uit het water omhoog gerezen is?”[1] Chih Men zei, “Een Lotus Bloem.”[2]

De monnik zei, “Wat nadat ze uit het water omhoog gerezen is?”[3] Men zei, “Lotus bladeren.”[4]

Aantekeningen

1. De haak ligt op de twijfel-vrije grond. Een hoop vuil in de modder. Hoe hoorde hij dit nieuws?
2. Eén, twee, drie, vier, vijf, zes, zeven. Hij stompt iedereen op de aarde.
3. Ga de spookgrot niet in om daar te gaan leven. Opnieuw gaat de monnik verder op deze weg.
4. Yu Chou (richting het Noorden) is nog altijd correct: het ergste lijden is aan de rechteroever van de rivier. Twee hoofden, drie gezichten. Hij doodt iedereen op aarde met zijn gelach.

Commentaar

Wat betreft het omgaan met mensen al naar gelang hun potentieel, had Chih Men[300] het één en ander bereikt. Wanneer het erop aan komt de miljarden stromen af te snijden, zit hij er zo'n miljoen mijl naast. Maar zeg, is deze bloem voor, en nadat ze uit het water is opgekomen dezelfde of anders? Als je het op deze manier ziet, garandeer ik dat je een opening ziet. Desalniettemin, als je zegt dat ze aan elkaar gelijk zijn, breng je je Boeddha natuur in verwarring en verstop je de werkelijke zoheid. Als je zegt dat ze verschillen, zijn geest en omgeving nog niet vergeten, en daal je af naar de weg van interpretatie. Wanneer houd je ooit daarmee op?

Zeg me, wat is de betekenis van de ouden? In werkelijkheid zijn er niet zoveel zorgen. Daarom zegt T'ou Tzu[301], "Hecht niet aan namen en woorden, classificaties en uitdrukkingen. Als je alle dingen begrijpt, ben je op een natuurlijke wijze niet aan ze gehecht . Dan is er geen veelvoud aan gradaties van verschillen; je neemt alle dingen in je op; maar alle dingen zijn niet in staat jou in te nemen. Fundamenteel is er geen winst of verlies, geen illusies of dromen, geen veelvoud aan namen. Je zou niet moeten aandringen ze te benoemen. Kan ik jullie allemaal voor de gek houden? Sinds jullie allemaal vragen stellen, zijn er woorden. Als je niets vraagt, wat zou je me dan laten zeggen wat goed is? Alle ongerustheid is wat je oppakt: niets daarvan is mijn zaak." Een oude zei: "Als je de betekenis van de Boeddha natuur wilt weten, moet je tijden en seizoenen, oorzaken en condities observeren."

Heb je niet gezien dat Yun Men[302] dit verhaal citeerde: Een monnik vroeg aan Ling Yun[303], "Hoe was het voordat de Boeddha in de wereld verscheen?" Ling Yun hief zijn vliegenmepper omhoog. De monnik vroeg, "Wat, nadat hij in de wereld verscheen?" Opnieuw hief Ling Yun zijn vliegenmepper omhoog. Yun Men zei, "De eerste keer was raak, de tweede keer miste hij." Hij zei ook, "Zonder te spreken over verschijnen en niet verschijnen, waar zou er tijd zijn voor zijn gevraag?"

Met één antwoord op één vraag harmoniseerden de ouden zich met tijd en seizoen, zonder een veelvoud aan zorgen. Als je woorden najaagt en zinnen navolgt, zal er nooit enige verbinding zijn. Als je te midden van woorden door woorden heen kan dringen, als je te midden van betekenissen door de betekenissen kan passeren, als je binnenin een hulpmiddel dwars door het hulpmiddel heen kan gaan, en als je los laat en jezelf tot rust laat komen, alleen dan zal je het antwoord van Chi Men zien.

---

[300] Zhimen Guangzuo (d.1031) Chih-men Kuang-tso, leraar van Hsueh Tou, zie ook zaak 90
[301] Touzi Daton 819-914, zie zaak 41 en 79
[302] Yunmen Winyan (864-949) zie vele zaken in deze verzameling
[303] Lingyun Zhiqin, leerling van Guishan Lingyou (771-853)

Yun Men zei, “Van oude tijden tot vandaag is het slechts één ding. Er is geen goed of verkeerd, geen verlies of winst, geen geboren of niet geboren.” Daar aangekomen werd er door de ouden één enkel pad uitgelegd, met een ingang en een uitgang. Als een man het nog niet begrepen heeft, drukt hij tegen het hek, reikt hij met zijn handen over de muur en dwaalt hij als een spook door het onkruid en de bomen. Zelfs als je hem zover krijgt dat hij loslaat, dan nog gaat hij desolate wildernis in. Als hij een man is die inzicht verkregen heeft, zal hij vierentwintig uur per dag van niets afhankelijk zijn. Terwijl hij van niets afhangt, hoe ontdek je hem dan wanneer hij één object, één stuk gereedschap laat zien?

De monnik vroeg, “Wat wanneer de Lotus Bloem nog niet uit het water omhoog gerezen is?” Chih Men zei, “Een Lotus Bloem.” Dit is niets meer dan een antwoord dat de vraag blokkeert, toch is het buitengewoon. Al met al wordt het een ‘omkeer woord’ genoemd. Waarom? Heb je niet gehoord dat Yen Tou[304] zei, “Ik hoop nog altijd dat jullie een beetje inzicht verkregen hebben voordat jullie je mond open doen,”

Terwijl de oude Chih Men zijn geest opende, was hij al aan het lekken en dralen. Tegenwoordig ontwaken studenten niet meer naar aanleiding van de uitleg van de Ouden, ze praten slechts theoretisch over “uit het water omhoog rijzen” en “nog niet uit het water omhoog gerezen.” Welk verband is daar?

Heb jij niet gehoord dat een monnik aan Chih Men vroeg, “Wat is het lichaam van Wijsheid?”[305] Men zei, “Een oester die de heldere maan insluit.” De monnik vroeg, “Wat is het functioneren van Wijsheid?” Men zei, “Een konijn die in verwachting raakt.” Kijk hoe hij op deze wijze antwoordt: niemand op de aarde kan zijn woorden stroom ontleden.

Als iemand mij vraagt, “Wat wanneer de Lotus Bloem nog niet uit het water omhoog gerezen is?” zou ik hem antwoorden, “De pilaar en de lamp.”[306] Zeg me, is dit hetzelfde als de Lotus bloemen of anders? Als ik gevraagd zou worden, “Wat gebeurt er nadat ze uit het water gerezen zijn?” zou ik antwoorden, “De staf, diep in de modder getrapt, houdt de zon en maan omhoog.” Zeg me, is dit goed of verkeerd? En blijf niet bij vergissing aan de nul waarde op de schaal hangen.

Hsueh Tou is extreem vol compassie, dus komt hij met het volgende gedicht om de emotionele interpretaties van de mensen af te breken:

[304] Yantou Quanhuo (828-887), zie zaak 22, 51
[305] Zie zaak 90
[306] Pilaar en de lamp staan voor wereld van de objecten. Zie onder andere zaak 15 en zaak 81 waar Yun Men de Pilaar ‘gebruikt’.

Gedicht

Lotus bloem, lotus bladeren – hij rapporteert zodat jij weet

> **Grootmoederlijke vriendelijkheid . Een manifest als publieke zaak. Het patroon is al duidelijk.*

Hoe kan uit het water omhoogrijzen vergeleken worden met nog niet omhoog gerezen?

> ** Een klomp vuil wassen in de modder. Ze uit elkaar houden is prima, maar je kan er niet één klomp van maken. *

Noord van de rivier, zuid van de rivier, vraag het aan de Oude Wang

> ** Waar is de meester? Waarom aan de oude Wang vragen? Je verslijt slechts je stro sandalen.*

Vossen-twijfel na vossen-twijfel[307]

> ** Ik begraaf ze in één gat. Jij bent het die twijfelt. Je kan geen gevoelens van twijfel voorkomen zonder respijt. Toegeslagen zeg ik, “Begrijp je?”*

Commentaar

Chih Men kwam oorspronkelijk uit Chekiang. Hij ging op weg naar Szechuan via verschillende andere kloosters, om Hsiang Lin[308] te ontmoeten. Nadat hij was doorgedrongen onder de begeleiding van Hsiang Lin, ging hij terug naar Chih Men in Sui Chou te daar te blijven.

Hsueh Tou was de waarachtige opvolger van Chih men: Hij zag haarscherp Chih Men ’s meest verborgen, meest subtiele punt en zegt direct, “Lotus bloem[309], lotus bladeren – hij rapporteert zodat jij weet/ Hoe kan uit het water omhoogrijzen

[307] Alternatieve vertaling: De ene twijfel volgt de andere twijfel.
[308] Xianglin Chengyuan (908-987), leerling van Yun Men, leraar van Chih Men, zie zaak 17
[309] Traditioneel gebruikt als symbool voor verlichting

vergeleken worden met nog niet omhoog gerezen?” Hier wil hij dat de mensen direct en onmiddellijk begrijpen.

Ik zeg, “Wat wanneer ze nog niet uit het water omhoog gerezen zijn? De pilaar en de lamp. Wat gebeurt er nadat ze uit het water gerezen zijn? De staf houdt de zon en maan omhoog, diep in de modder vertrapt.” Maar blijf niet bij vergissing aan de nul waarde op de schaal hangen. Hoe ver gaan de mensen tegenwoordig met het herkauwen van woorden en zinnen van anderen?

Maar zeg me, wanneer ze uit het water omhoog rijzen, welk seizoen is het dan? Wanneer ze nog niet uit het water omhoog gerezen zijn, welk seizoen is het dan? Als je mijn bedoeling inziet, laat ik toe dat je Chih Men persoonlijk ziet.

Hsueh Tou zegt, als je, “Noord van de rivier, zuid van de rivier” niet ziet, “vraag het aan de Oude Wang” Hsueh Tou bedoelt dat je alleen maar zowel ten noorden als ten zuiden van de rivier moet gaan om aan de eerwaarde meesters te vragen naar “uit het water komen.” Als je twee zinnen ten zuiden van de rivier toevoegt, twee zinnen ten Noorden van de rivier toevoegt, de ene zin na de andere op elkaar laadt, voortdurend twijfel creëert, zeg me, wanneer zal je zover zijn dat je niet meer twijfelt? Je ben als een wilde vos, vol twijfel, die lopend over het ijs van de rivier naar het geluid van het water onder het ijs luisteren; als het geen geluid maakt kunnen ze de rivier oversteken. Als studenten “Vossen-twijfel na vossen-twijfel” hebben, wanneer zullen ze ooit vrede en rust vinden?

Hsueh Feng's schildpad-neus slang
Zaak 22

Aanwijzing

Er is niets buiten de onmetelijke uitgestrektheid; het is zo klein als een spikkeltje stof. Vasthouden en loslaten zijn geen handelingen van iemand anders: oprollen en uitrollen steunen op zichzelf. Als je dat, wat vast zit, wilt bevrijden en dat, wat gebonden is, wilt losmaken, moet je simpelweg alle sporen (van gedachten) afsnijden en het geluid (van woorden) inslikken. Alle mensen bezitten het essentiële kruispunt; jullie allemaal zijn zo stabiel als een duizend meter dikke muur. Maar vertel me, wiens koninkrijk is dit? Als test, citeer ik deze oude zaak, kijk!

Zaak

Hsueh Feng sprak de bijeenkomst toe: "Op de Zuidelijke Berg is een schildpad-neus slang.[1] Jullie allemaal moeten daar maar eens goed naar kijken."[2]

Ch'ang Ch'ing zei: "Vandaag zijn er mensen in de hal die zeker hun lichamen en hun leven aan het verliezen zijn."[3]

Een monnik vertelde dit aan Hsuan Sha.[4]
Hsuan Sha zei: "Typisch oudere broer Leng (Ch'ang Ch'ing), toch ben ik niet zo."[5]
De monnik vroeg: "Wat zou U doen, leraar?"[6]
Hsuan Sha antwoordde: "Waarom gebruik maken van de Zuidelijke Berg?"[7]

Yun Men pakte zijn staf en wierp deze op de grond voor Hsueh Feng, met een gebaar van schrik.[8]

Aantekeningen

1. Als je iets vreemds niet als vreemd ziet, verdwijnt het vreemde vanzelf. Wat een vreemd iets! Onvermijdelijk brengt dit mensen aan het twijfelen.
2. Aha! Een zaak van te grote toegeeflijkheid.
3. De man van P'u Chou (Ch'ang Ch'ing) verleidt de dief. Hij beoordeelt anderen uitgaande van zichzelf.
4. Vuil uit hetzelfde hol blijft hetzelfde. Wanneer de mannelijke knecht de vrouwelijke knecht ziet neemt hij haar onder zijn hoede. Zij, met dezelfde ziekte, voelen elkaar aan.

5. Hij voorkomt niet dat zijn mening een wilde vossen geest [310]wordt. Wat een nieuws is dit! Zijn giftige adem kwelt anderen.
6. Ook hij oefent behoorlijk druk uit op de oude man.
7. De derde zoon van de Hsueh (Hsuan Sha) vist vanaf een boot. Alleen zijn wilde vossen geest heeft iets bereikt. Hij heeft zijn lichaam en leven verloren en is zich er zelfs niet van bewust.
8. Waarom zou je er bang voor zijn? Eén zoon heeft het, grondig, bereikt. Zij geven allemaal ruimte aan hun geest. En jullie allemaal proberen hierin onderscheid te maken.

Commentaar

Als je het geleidelijk uitspreidt, laat ik je het geleidelijk uitspreiden; als je het in stukken breekt, laat ik je het in stukken breken.

Hsueh[311] ging vaak op reis met Yen T'ou[312] en Ch'in Shan[313]. Al met al ging hij drie keer naar de T'ou Tzu[314] Berg en beklom hij de Tung Berg negen keer, en pas toen verbrijzelde hij de gelakte emmer[315].

Op een dag vertrok hij met Yen T'ou om Ch'in Shan te bezoeken. Ze kwamen niet verder dan een herberg op de Tortoise Berg (in Hunan), waar ze insneeuwden. Dagenlang lag Yen T'ou alleen maar te slapen, terwijl Hsueh Feng bleef mediteren. Yen T'ou schreeuwde tegen hem: "Ga toch slapen, je zit maar te mediteren, als een pop van klei. Op een andere dag, een andere plaats, zal je de zonen en dochters van andere families voor de gek houden". Feng wees naar zijn borst en zei: "Ik heb hier binnen nog geen vrede; ik durf mezelf niet teleur te stellen." T'ou zei: "Ik dacht dat jij later naar de top van een eenzame berg zou gaan, een strooien hut zou bouwen en de Grote Leer zou verkondigen; en nu maak je zo'n opmerking." Feng zei: "Ik heb nog geen vrede in mijn hart". T'ou antwoordde: "Als je werkelijk nog steeds zo bent, vertel me je inzichten één voor één. Als ze juist zijn zal ik ze goedkeuren, als ze verkeerd zijn zal ik ze snoeien".

Toen zei Hsueh Feng: "Wanneer ik Yen Kuan[316] in de hal hoorde praten over de betekenis van vorm en leegte kreeg ik een inzicht". Yen T'ou zei: "Noem dat de

[310] Vaak gebruikt voor iemand die probeert de slimmerik uit te hangen, maar soms ook voor iemand met een vrije geest. Koan 2 van de Poortloze Poort gaat over een wilde vossen geest
[311] XuefenYicun (822-908), leerling van Deshan Xuanjian
[312] Yantou Quanhuo (828-887) eveneens leerling van Deshan Xuanjian
[313] Ch'in-shan Wen-sui = Qinshan Wensui (n.d.), eerst leerling van Deshan (leraar van Hsueh Feng en Yen T'ou) en daarna van Dongshan Liangjie. Ooit zaten Xuefen, Yantou en Qinshan samen en Dongshan bracht thee. Qinshan sloot zijn ogen. Dongshan vroeg, *"waar ben je geweest*?" Qinshan antwoordde, "*Ik ben binnen gegaan in Samadhi*." Dongshan zei, "*Samadhi heeft geen ingang, hoe ben je dan naar binnen gegaan?*"
[314] Touzi Daton 819-914, zie zaak 41 en 79
[315] een (zwart) gelakte emmer of buis betekent een domkop, onwetendheid, gebrek aan verlichting. Verbrijzeling daarvan betekent dus verlichting, inzicht krijgen
[316] Yanguan Qi'an (750-842), leerling van Mazu, zie zaak 91

komende 30 jaar nooit meer". Opnieuw zei Feng: "Wanneer ik Tung Shan's[317] gedicht over het oversteken van de rivier las kreeg ik een inzicht". T'ou zei, "Op deze manier kan je jezelf niet redden". Feng ging door: "Later, toen ik bij Te Shan[318] kwam, vroeg ik, 'Heb ik een aandeel in de zaak van het voertuig van de oudste sekte, of niet?'. Shan sloeg me met zijn staf en zei, 'Wat zeg je nu?' Op dat moment was het alsof bij mij de bodem uit de emmer viel". Toen begon Yen T'ou te schreeuwen: "Heb je niet gehoord dat wat door de poort naar binnen komt nooit de familie schat kan zijn?" Feng vroeg: "Maar wat moet ik dan doen?". T'ou antwoordde: "Als je in het vervolg de Grote Leer wil verkondigen laat dan alles vanuit het diepst van jezelf naar buiten vloeien, laat het naar buiten komen en hemel en aarde omarmen". Door deze woorden werd Hsueh Feng verlicht. Daarna boog hij, telkens opnieuw luid roepend: 'Vandaag op de Tortoise Berg heb ik eindelijk de weg bereikt! Vandaag op de Tortoise Berg heb ik eindelijk de weg bereikt!'.

Later keerde Hsueh Feng terug naar Min en verbleef op de Olifantenbot Berg. Hij liet een gedicht na over zichzelf:

Een mensenleven, zo hectisch en gehaast, en toch in een ogenblik voorbij.
Hoe kan je zo lang blijven voortmodderen in deze rond dobberende wereld.
Ik was 32 toen ik uit de bergen kwam.
Ik was de 40 al gepasseerd toen ik terug keerde naar Min.
Het heeft geen nut telkens weer fouten van anderen naar voren te brengen.
Je eigen fouten moet je continue onder ogen zien.
Nederig rapporteer ik aan de met purper beklede edellieden.
De Koning van de Dood heeft geen eerbied voor jullie gouden onderscheidingstekens.

Gewoonlijk kwam Hsueh Feng de hal binnen om de monniken toe te spreken: "Omarm in alle opzichten hemel en aarde". Hij sprak niet meer over mysteries, of over de geest of de natuur. Hij verscheen, helemaal alleen, als een ziedende en kolkende massa. Als je te dichtbij komt zal je je gezicht schroeien. Neem je hem niet serieus, dan verlies je je lichaam en je leven. Blijf je in gedachte hangen zonder tot handelen te komen, verlies je het contact.

Pai Chang vroeg Huang Po, "Waar kom je vandaag?" Po zei: "Ik heb paddenstoelen geplukt aan de voet van de Ta Hsiung berg". Chang vroeg: "Nog tijgers gezien?" Po brulde als een tijger. Chang pakte een bijl en maakte een hak beweging. Po sloeg hem. Chang gniffelde, ging terug en sprak de gemeenschap toe: "Er is een tijger op de Ta-Hsiung berg, jullie moeten voor hem uitkijken. Vandaag ben ik door hem gebeten".

[317] Dongshan Liangjie (787-869), zie bijlage van zaak 43 voor Tung shan's gedicht
[318] Zijn leraar, zie zaak 51

Elke keer wanneer Chao Chou een monnik tegenkwam vroeg hij onmiddellijk: “Ben je hier al vaker geweest?” Of de monnik nu ja of nee zei, Chao Chou antwoorde altijd: “Ga maar thee drinken”. De tempel bewaarder vroeg hem: “De leraar vraagt altijd aan de monniken of ze hier al geweest zijn en zegt dan altijd: ‘Ga maar thee drinken’, wat bedoelt u daarmee?”. Chao Chou zei: ”Tempelbewaarder!” Toen deze wilde antwoorden, zei Chao Chou: “Ga maar thee drinken”.

Onder aan de poort van Tzu Hu stond een boord waarop stond: “In Tzu Hu is een hond. Bovenaan pakt hij het hoofd van de mensen, in het midden de romp en beneden de benen; aarzel en je bent verloren”. Zodra de meester van Tzu Hu een nieuwkomer zag binnenkomen schreeuwde hij en zei, “Kijk naar de hond!”. Zodra de monnik zijn hoofd omdraaide keerde de meester terug naar zijn kamer.

Deze voorbeelden zijn precies gelijk aan wat Hsueh Feng zegt: ”Op de Zuidelijke Berg is een schildpad-neus slang, jullie allemaal moeten daar maar eens goed naar kijken”. Op dat moment, hoe zou jij antwoorden? Zonder je eerdere sporen te volgen, probeer iets te zeggen, laat me dat zien. Als je zover gekomen bent, moet je de uitspraak los van alle voorbeelden begrijpen; alleen dan zal je, wanneer al de publieke zaken worden voorgelegd, onmiddellijk begrijpen waar het op aan komt. Zie hoe Hsueh Feng de samenkomst toespreekt, zonder te spreken over begrijpen of leerstellingen. Kan je hem doorzien met hulp van intellectueel onderscheid?

Omdat Ch’ang Ch’ing[319], Hsuan Sha[320] en Yun Men[321] zonen van zijn huis zijn, is wat ze zeggen precies gepast. Daarom zeggen de Ouden: “Als je woorden hoort, moet je de bron begrijpen, creëer niet je eigen maatstaf”. Woorden moeten dat, wat voorbij de voorbeelden is, bezitten; zinnen moeten de muur penetreren. Als je woorden hun cliché nesten niet verlaten, val je in de giftige zee.

Deze manier van toespreken door Hsueh Feng’s, zou je ‘smaakloos spreken waardoor je mond blokkeert’ kunnen noemen. Ch’ang Ch’ing en Hsuan Sha zijn beide lid van zijn familie, dus zij begrijpen zijn manier van spreken.

Hoe zit dat met “Op de Zuid Berg is een schildpad-neus slang”? Weten jullie wel wat dat werkelijk betekent? Om dit te begrijpen moet je het alles penetrerende oog hebben. Heb je Chen Ch’ing ’s gedicht niet gelezen:

De trommel slaat, de luit tokkelen,
Twee mensen die het begrijpen ontmoeten elkaar.
Yun Men is in staat om ze bij elkaar te brengen –
Ch’ang Ch’ing weet zijn grillen te volgen;
Het oude lied heeft geen ritme.

[319] Changqing Huileng (854-932), leerling van Hsueh feng, zie zaak 95
[320] Xaunsha Shibei (835-908), leerling van Hsueh feng zie zaak 88
[321] Yunmen Winyan (864-949) zie zaak 6,27,39,60,62,77,86

Zuidelijke Berg schildpad-neus slang;
Wie kent zijn betekenis?
Werkelijk, dat is Hsuan Sha.

Zeg me, toen Ch'ang Ch'ing zo antwoordde, wat bedoelde hij? Om daar te komen moet je als een vuursteen vonk zijn, als een lichtflits, alleen dan kan je daar arriveren. Zelfs als er nog een haar is waar je niet vanaf raakt, bereik je zijn diepte niet. Hoe jammer dat de meeste mensen intellectuele verklaringen geven voor de woorden van Ch'ang Ch'ing. Ze zeggen: "Zodra je ook maar iets hoort in de hal, is dat 'lichaam en leven verliezen'." Sommigen zeggen: "Fundamenteel is er niet het minste geringste spikkeltje van wat dan ook". Dit soort uitspraken, al is het zonder bijbedoelingen, brengen mensen aan het twijfelen. Mensen horen hem zeggen, 'Op de Zuid Berg is er een schildpad-neus slang' en onmiddellijk twijfelen ze. Als je het op die manier begrijpt heb je geen contact; je bent alleen maar bezig te leven van woorden. En als je het niet op deze manier begrijpt, hoe kan je het dan wel begrijpen?

Later vertelde een monnik dit voorval aan Hsuan Sha. Hsuan Sha zei: ""Typisch oudere broer Leng (Ch'ang Ch'ing), desalniettemin ben ik niet zo". De monnik vroeg: "Wat zou U doen, leraar?". Hsuan Sha zei: "Waarom gebruik maken van de Zuidelijke Berg?". Observeer hoe er in de woorden van Hsuan Sha een ruimte is waarin hij zichzelf laat zien. Onmiddellijk zegt hij: "Waarom gebruik maken van de Zuidelijke Berg?". Ieder ander dan Hsuan Sha zou het erg moeilijk vinden te antwoorden. Zeg me, als Hsueh Feng zegt "op de Zuidelijke berg is een schildpad-neus slang", waar is die slang? Om dat te kunnen beantwoorden, moet je jezelf overtreffen; alleen dan ben je in staat dit soort taal te begrijpen. De oude man Hsueh Tou zegt: "Terwijl hij vanaf zijn boot vist, prefereert de derde zoon van Hsueh de schildpad-neus slang en niet de Zuidelijke Berg".[322]

Vervolgens is het aan Yun Men; hij pakte zijn staf en wierp deze op de grond voor Hsueh Feng, met een gebaar van schrik. Die weet met slangen om te gaan. Home-run, zowel in licht als in duisternis. Als hij mensen helpt is het altijd op het scherp der snede. Soms komt hij binnen bij je wenkbrauwen en wimpers. Soms vliegt hij drie duizend kilometers ver weg en grijpt hij je hoofd. Als hij zijn staf neer werpt met een gebaar van schrik – is dat niet zijn geest vrij spel geven? Verliest hij niet ook zijn lichaam en zijn leven? Ervaren leraren verlaten zich nooit op een woord of een zin om leven te scheppen. Omdat hij de wijze waarop Yun Men perfect aansluit bij de bedoeling van Hsueh Feng waardeert, maakte Hsueh Tou zijn gedicht als volgt.

Gedicht:

[322] Xuansha was een visser voordat hij bij een Vinaya meester in de leer ging en zich vervolgens bij Xuengfen aansloot. Hij is bekend vanwege zijn Grote Parel:"Het complete universum in al haar tien richtingen is één, stralende parel " , waarover ook Dogen een verhandeling heeft geschreven, Shōbōgenzō 4 .

De Olifantenbot klif is zo hoog dat niemand daar naar toe gaat;

** Duizenden, tienduizenden, zoeken maar vinden het niet. Dit is niet uw rijk, meneer.*

Wie daar naar toe gaat moeten meester zijn in het omgaan met slangen.

** Dit is een geest die een geest herkent, een dief die een dief herkent! Waarom samenscholen? Toch, om succesvol te zijn moet je deel uitmaken van dezelfde groep.*

Meester Leng en Meester Pei kunnen niets doen –

** Hun misdaden zijn in dezelfde aanklacht verwoord. Ze laten de eerste stap liggen. *

Hoeveel verliezen hun lichaam en hun leven?

** Een misdaad wordt niet twee maal berecht. Hij betrekt de gewone mensen erbij. *

Shao Yung weet:

** Hij heeft slecht een klein deel verkregen. Deze oude kerel heeft slechts één enkel oog. De oude kerel is alleen maar handig.*

Opnieuw doorzoekt hij het onkruid –

** Hij is een kerel die in het onkruid gevallen is; wat voor nut heeft dat? Tenslotte, waar is de slang? Ik sla.*

Zuid, noord, oost, west; geen plek om te zoeken.

** Is dat zo? Is dat zo? Je ogen zijn blind, Eerwaarde.*

Plotseling heft hij zijn staf op,

** Kijk! Richt je ogen omhoog. Ik sla. *

Hij werpt het neer voor Hsueh Feng en het opent wagenwijd zijn mond.

** Zelf bedacht. Zelf ervaren. Het slikt er duizend, tien duizend, maar wat is er bereikt? Niemand op de aarde kan het vinden. *

De gapende mond is als een lichtflits;

** Een dubbel geval. Tenslotte. Gelukkig is er een laatste woord. *

Trek je wenkbrauwen op (om te kijken) en je zult niets zien.

** Het is al voorbijgegaan. Al zoek je overal naar zo'n man, dan nog is het moeilijk er één te vinden. *

Exact nu, hier op de Ju Piek, is het verborgen.

** Waar is het naar toe gegaan? Zelfs de grote Hsueh Tou handelt ook op deze manier. Ook ik ben vandaag gebeten.*

Zij die komen, zien één voor één bruikbare methodes.

** Blind! Kijk niet onder zijn voeten; kijk onder je eigen voeten. Hij heeft een pijl geschoten. *

Meester Hsueh Tou schreeuwt luid: “ Kijk precies onder je voeten!”

** Hij spant zijn boog nadat de dief verdwenen is. Secundair, Tertiair. Herhaalde woorden zijn het niet waard te blijven bestaan. *

Commentaar gedicht

“De Olifantenbot klif is zo hoog dat niemand daar naar toe gaat; Wie daar naar toe gaat, moet meester zijn in het omgaan met slangen.” Op de Hsueh Feng berg is een Olifantenbot klif. Hsueh Feng’s scherp optreden is verheven en steil; zelden kan iemand die hoogte bereiken. Hsueh Tou is iemand van zijn huis; het zijn vogels uit hetzelfde nest. Elkaar met dezelfde stem beantwoorden en met dezelfde levenslust opzoeken; je moet een zeer competente volgeling zijn om ze te vergezellen als wederzijdse getuige van verlichting.

Toch, omgaan met deze schildpad-neus slang is onvermijdelijk moeilijk, je moet al weten hoe er mee om te gaan voordat je in staat bent dat te doen. Omgekeerd, als je niet weet hoe ermee om te gaan word je gebeten door de slang. Mijn overleden meester Wu Tsu[323] zei: “Bij deze schildpad-neus slang moet je de vaardigheid hebben je handen en je benen niet te laten bijten. Houdt hem stevig vast in zijn nek met één snelle greep. Dan kan je samen hand in hand verder lopen.”

Ch’ang Ch’ing (Leng) en Hsuan Sha (Pei) hebben deze eigenschap. Wanneer Hsueh Tou zegt dat meester Leng en meester Pei dit niet aankunnen, zeggen de mensen vaak dat Ch’ang Ch’ing en Hsuan Sha er niets mee kunnen doen, en dat daarom Hsueh Tou alleen eer aan Yun Men bewijst. Maar dit heeft er niets met te maken. Hoe ver zijn ze verwijderd van de werkelijkheid. Tussen deze drie mannen is er geen enkel verlies of winst van eigenschappen; er is alleen maar dichtbij en ver af. Nu vraag ik jullie allemaal, waar is het, wat Meester Leng en Meester Pei niet voor elkaar konden krijgen?

“Hoeveel verliezen hun lichaam en hun leven?” Hiermee eert hij Ch’ang Ch’ing die zegt: “Vandaag zijn er zeker mensen in de hal die hun lichamen en hun leven aan het verliezen zijn”. Om zover te komen moet je door en door bedreven zijn in het omgaan met slangen.

[323] Wuzu Fayan, “Qingyuan”(1024-1104)

Hsueh Tou is een afstammeling van Yun Men, dus schuift hij alle anderen terzijde om alleen met Yun Men verder te gaan: “Shao Yung (Yun Men) weet; opnieuw doorzoekt hij het onkruid”. Omdat Yun Men de betekenis kent van Hsueh Feng woorden “Op de Zuidelijke Berg is een schildpad-neus slang”, “doorzoekt hij opnieuw het onkruid”

Hsueh Tou heeft nog meer knikkers in zijn zak. Hij zegt: “Zuid, noord, oost, west; geen plek om te zoeken.” Zeg me, waar is de slang? “Plotseling heft hij zijn staf op.” Vanaf het begin is de slang hier! Maar je moet de staf niet als steun gebruiken. Yun Men nam zijn staf en wierp deze voor Hsueh Feng met een gebaar van schrik. Dus Yun Men gebruikte zijn staf als de schildpad-neus slang. Hoewel hij ooit zei: “De staf veranderde in een draak en die verslond het hele universum; waar kunnen de bergen, rivieren en de grote aarde gevonden worden?” Slechts deze ene staf – soms is het een draak, soms is het een slang. Waarom is dat zo? Alleen als je daar bent aangekomen, zal je de betekenis begrijpen van het oude gezegde: “Geest draait voort (om) met ontelbare fenomenen, het omkeerpunt is waarlijk een mysterie.”

Het gedicht zegt: “Hij werpt het neer voor Hsueh Feng; het opent wagenwijd zijn mond.
De gapende mond is als een lichtflits”. Hsueh Tou heeft extra talenten; hij raapt Hsueh Feng’s slang op en zegt: Precies deze gapende mond is als een lichtflits”. Als je aarzelt, verlies je je lichaam en leven. “Trek je wenkbrauwen op (om te kijken) en je zult niets zien”. Waar is het naar toe gegaan?
Zijn gedicht eindigt. Hsueh Tou moet naar een levende plaats gaan om anderen te helpen; hij pakt Hsueh Feng’s slang op en speelt er zelf mee. Niets kan hem tegenhouden om te doden of leven te geven al naar gelang de omstandigheden dat vereisen. Wil je dat zien? Hij zegt: “Exact nu, hier op de Ju Piek, is het verborgen”. Ju Piek is een andere naam voor de Hsueh Berg.
Ofschoon Ch’ang Ch’ing, Hsuan Sha en Yun Men met de slang om kunnen gaan, zien ze hem niet. Al met al zegt Hsueh Tou: “Exact nu, hier op de Ju Piek, is het verborgen; zij die komen, zien één voor één bruikbare methodes”. Hsueh Tou is nog altijd te subtiel. Hij zegt niet: “gebruik het onmiddellijk”. Maar in plaats daarvan schreeuwt hij hard: ““Kijk precies onder je voeten!”. Hoeveel mensen hebben sinds oudsher de slang gepakt en ermee gespeeld? Zeg me, heeft de slang ooit iemand verwond?
Dan slaat Meester Yuan Wu toe.

Pao Fu ’s Top van de Mysterie Berg

Zaak 23

Aanwijzing

Juwelen worden getest met vuur, goud met een steen; een zwaard wordt getest met een haar, water met een paal. In de school van de lompenmonniken moet je met één woord, één zin, één handeling, één toestand, één uitgang, één ingang, één ontmoeting, één antwoord zien of iemand diep of ondiep is, je moet zien of hij naar voren of naar achteren kijkt. Maar zeg me, wat ga jij gebruiken om hem te testen? Ik breng dit naar voren: kijk!

Zaak

Ooit, toen Pao Fu en Ch’ang Ch’ing samen door de bergen[1] wandelden, wees Pao Fu met zijn hand en zei, “Precies hier is de top van de mysterie berg.”[2]

Ch’ang Ch’ing zei, “Inderdaad, wat jammer!”[3]

Hsueh Tou voegde een aantal woorden toe, “Wat is vandaag de dag het doel om samen met deze kerels door de bergen te trekken”?[4] Hij zei ook, “Ik zeg niet dat honderd duizend jaren hiervandaan niemand meer is, maar dat zullen er slechts een paar zijn.”[5]

Later werd deze dialoog tussen Pao Fu en Ch’ang Ch’ing aan Ching Ch’ing verteld.[6] Ching Ch’ing zei, “Bij iedereen anders dan meneer Zon (Ch’ang Ch’ing), zou je overal de velden met schedels bedekt zien.”[7]

Aantekeningen

1. Deze twee kerels zijn in het onkruid gevallen.
2. Hij graaft een hoop beenderen op. Vermijdt slechts erover te spreken. Graaf een gat en stop het er diep in.
3. Als je geen ijzeren of bronzen ogen hebt, raak je waarschijnlijk in de war. Zij, met dezelfde ziekte, hebben medelijden met elkaar. De twee mannen zijn in hetzelfde gat begraven.

4. Onvermijdelijk vermindert Hsueh Tou de waarde van de mensen. Toch leidt het tot iets. De omstanders hanteren en tweesnijdend zwaard.
5. Wat een grootspraak; hier is nog een heilige met zijn hoofd in de wolken.
6. Er is goed en er is kwaad.
7. Alleen zij op hetzelfde pad, weten het. De grote aarde is zo enorm en verlaten dat het mensen doodt door droefenis. Wanneer de bediende van de mannen de bediende van de vrouwen ziet, is hij bezorgd. Zelfs als Lin Chi en Te Shan verschijnen, zouden ook zij een pak slaag gekregen hebben."

Commentaar

Pao Fu[324], Ch'ang Ch'ing[325] en Ching Ch'ing[326] waren alle drie opvolgers van Hsueh Feng[327]. Deze drie mannen bereikten het samen en realiseerden het samen, kwamen tot inzicht en hoorden het samen, pakten het op en gebruikten het samen, Met één uitgang en één ingang drukte ze naar achter en naar voren, de één na de ander. Sinds ze voortkwamen uit dezelfde afkomst, wist de ander, zodra één van hen iets naar voren bracht, waar het op neer kwam. In de gemeenschap van Hsueh Feng waren het deze drie die altijd verwikkeld waren in vragen en antwoorden. Of ze nu wandelden, stonden of lagen, de ouden waren vol geest op dit pad; daarom weten ze, zodra het naar voren wordt gebracht, waar het op neer komt,.

Op een dag, toen hij wandelde door de bergen, wees Pao Fu met zijn hand en zei, "Precies hier is de top van de mysterie berg[328]." Wanneer tegenwoordig Ch'an mensen over deze vragen ondervraagd worden, kunnen ze slechts fronsen met hun wenkbrauwen; gelukkig werd de vraag aan Ch'ang Ch'ing gesteld. Zeg me, wanneer Pao Fu op deze wijze sprak, wat was zijn bedoeling? Wanneer de oude Pao Fu op deze manier handelde, wilde hij testen of Ch'ang Ch'ing ogen had of niet.

Ch'ang Ch'ing was een man van zijn huis, dus wist hij natuurlijk waar Pao Fu op uit was; daarom antwoordde hij met, "Inderdaad, wat jammer!". Maar zeg me, wat bedoelde Ch'ang Ch'ing toen hij op deze wijze sprak, wat was zijn bedoeling? Je kan niet eeuwig op deze manier doorgaan. Al lijken ze er te zijn, in werkelijkheid is er zelden iemand die zonder zorgen op zijn gemak is. Gelukkig begreep Ch'ang Ch'ing Pao Fu volledig.

---

[324] Baofu Congzhan (? – 928) leerling van Hsueh Feng, zie zaak 46, 76, 95
[325] Changqing Huileng (854-932) leerling van Hsueh Feng, leken naam is Zon, zie zaak 95 en 22 en 51
[326] JingQing Daofu, "Xun De" (868-937) leerling van Hsueh Feng, zie ook zaak 46 en 16
[327] Xuefeng Yicun (822-908) zie zaak 22 en 51
[328] Of "de piek van de wonderberg". Volgens de Avatamsaka, de bloemenkrans soetra, het centrum van het Paradijs.

Hsueh Tou voegde een woord toe door te zeggen, “Wat is vandaag de dag het doel om samen met deze kerels door de bergen te trekken?” Zeg me, waar komt dit op neer? Hij zei ook, “Ik zeg niet dat honderd duizend jaren hiervandaan er niemand meer is, ik zeg slechts dat het er een paar zullen zijn.” Dit is hetzelfde als Huang Po[329] die zegt, “Ik zeg niet dat er geen Ch’an is, slechts dat er geen leraren zijn.” Hsueh Tou die op deze wijze spreekt, is onweerlegbaar gevaarlijk en diepgaand; hoe had dit alles zo uniek en geweldig kunnen zijn als Hsueh Tou niet op deze wijze geantwoord had. Dit wordt een toegevoegd commentaar genoemd. Het betreft beide zijdes, maar omdat het beide zijdes betreft, blijft het bij geen van beide zijdes.

Later werd dit verteld aan Ching Ch’ing, Hij zei, “Bij iedereen anders dan meneer Zon zou je overal de velden met schedels bedekt zien.” Zon is Ch’ang Ch’ing ’s leken achternaam. Heb je niet gehoord dat een monnik aan Chao Chou[330] vroeg, “Wat is de afgelegen top van de mysterie berg?” Chou antwoordde, “Ik zal deze vraag van jou niet beantwoorden.” De monnik vroeg, “Waarom geef je geen antwoord op mijn vraag?” Chou zei, “Ik ben bang dat als ik jou een antwoord geef, je terug op de bodem valt.”

In de geschriften wordt gezegd dat de bedelmonnik Meghasri[331] zijn hele leven op de afgelegen piek van het wonder verbleef; hij ging nooit naar beneden het dal in. Sudhana[332] ging op pad om hem te ontmoeten en zocht zeven dagen naar hem zonder succes. Maar dan, op een dag, zag hij hem op een afgelegen piek. Toen hij hem zag, onderwees Meghasri Sudhana dat de drie werelden zowel een moment van denken, als de wijsheid en verlichting van de Boeddha’s zijn, de poort van Dharma die overal verschijnt. Als Meghasri nooit afdaalde van de bergen, waarom ontmoeten ze elkaar dan op een afgezonderde bergtop? Hoe kan je zeggen dat Meghasri van de berg afdaalde, terwijl in de leringen staat dat hij nooit afdaalde van de bergen, dat hij altijd op de alleenstaande piek van de wonder berg was. Hier aangekomen, waar zijn Meghasri en Sudhana werkelijk?

Later creëerde Ouderling Li nog meer complicaties, en maakte een treffend gedicht:

De alleenstaande top van de mysterie berg
Is de leer van één-smaak gelijkmoedigheid.
Iedereen – ze zijn werkelijkheid,
Iedereen – ze zijn compleet.
Waar er geen verlies en geen winst is,
Geen bevestiging en geen ontkenning,
Daar staat het, eenzaam onthult.

[329] Huangbo Xiyun (d. ca. 850) zie zaak 11
[330] Zhaozhou Congshen (778-897)
[331] Meghasri betekent Glorieuze Wolken en die wolken staan symbool voor eigenschappen als concentratie, deugd, mededogen en kennis. Meghasri was een bedel monnik en één van de tien leraren van Sudhana
[332] In de bloemenkrans soetra (Avatamsaka) staat een verhaal over Sudhana die op zoek gaat naar verlichting bij Manjusri bodhisattva. Als hij die ontmoet ontdekt hij het net van Indra.

Daarom kon Sudhana het niet zien.

Wanneer je aangekomen bent bij het moment dat je samensmelt met je ware natuur[333], is het als “het oog ziet zichzelf niet, het oor hoort zichzelf niet, de vinger voelt zichzelf niet; het is als een zwaard dat zichzelf niet snijdt, vuur dat zichzelf niet verbrandt.” Daar aangekomen zijn er in de leringen vele gevallen van compassievolle ondersteuning. aarom geven die een enkelvoudig pad aan, en de werkwijze van de tweede waarheid[334] volgend, worden gastheer en gast opgevoerd, hulpmiddelen en objecten, vragen en antwoorden. Aldus is gezegd, “De Boeddha’s zijn niet in de wereld verschenen, noch bestaat Nirvana. Ze manifesteren zulke dingen als raadzame middelen om levende wezens te redden.”

Maar zeg me, uiteindelijk, hoe ga jij voorkomen dat Ching Ch’ing en Hsueh Tou op deze wijze praten? Als zij niet in staat waren geweest om op dat moment in harmonie adhesie te betuigen, dan zou “je overal de velden met schedels bedekt zien.” Ch’ang Ch’ing brengt dit testimonium naar voren, en zowel Pao Fu als Ch’ang Ch’ing gebruiken het op deze manier. Later komt Hsueh Tou met een gedicht dat nog briljanter is. Het gedicht luidt:

Gedicht

Op de eenzame top van de mysterie berg groeit onkruid in overvloed;

** Ook jij verliest je lichaam. (Het onkruid) onder je voeten is al enkele meters diep.*

Duidelijk wordt het daar gekweekt – om aan wie te geven?

*** En voor wat gebruikt? Er is niemand op de aarde die dat weet. En droge plak stront; waar is* het goed voor? Je hebt nog je neusvleugels, maar je mond verloren.*

Als meneer Zon (Ch’ang Ch’ing) de werkelijke kern niet had laat zien,

** Fout! Kijk uit voor de pijl! Hij heeft de dief te pakken. Zonder dat hij zich dat realiseert. *

Schedels zouden de grond bedekken, maar hoeveel mensen weten dat?

** Ze zullen niet opnieuw weer leven. Ze zijn talrijk als hennep en gierst zaden. Je hebt nog je neusvleugels maar je mond verloren, Eerwaarde. *

[333] Ook te vertalen met je aard, je ware zelf, je natuurlijke staat, etc.
[334] Het lijden heeft een oorzaak, de tweede van de vier edele waarheden.

Commentaar

“Op de eenzame top van de mysterie berg[335] groeit onkruid in overvloed.” Wanneer zal je ooit klaar zijn als je blijft rondstruinen in het onkruid? “Duidelijk wordt het daar gekweekt – om aan wie te geven?” Waar is die duidelijkheid? Deze zin prijst Pao Fu die zegt, “Precies hier is de top van de mysterie berg.”

“Als meneer Zon (Ch’ang Ch’ing) de werkelijke kern niet had laat zien.” Welke waarheid zag meneer Zon zodat hij kon zeggen, “Inderdaad, wat jammer!” Wat betreft “Schedels zouden de grond bedekken, maar hoeveel mensen weten dat?”, weten jullie dat? Blind!

[335] Tenkei zegt hierover: Toen Pao Fu erop wees dat de top van de onovertroffen piek van de wonderberg precies en exact hier is viel hij in het wilde onkruid op de grond van het dal. Gelukkig was Chíng Ch’ing in staat de werkelijke kern te laten zien, als hij dat niet gedaan had zo iedereen op aarde nog altijd door het onkruid kruipen. Maar toch, hoeveel realiseren zich dit? Weinig, wellicht is Hsueh Tou de enige.

Kuei Shan en IJzeren Molensteen Liu

Zaak 24

Aanwijzing

Sta op de top van de hoogste berg en demonen en buitenstaanders zullen je niet kennen. Wandel over de bodem van de diepste zee en zelfs het oog van de Boeddha kan je niet zien. Zelfs als je ogen zijn als vallende sterren en je intellect als een flashlight, dan nog kan je niet vermijden sporen achter te laten, als een geest-schildpad wiens staart achter hem aan sleept. Daar aangekomen, wat is juist? Als test citeer ik deze zaak. Kijk!

Zaak

IJzeren molensteen Liu arriveerde bij Kuei Shan. *1*

Kuei Shan zei: “Oude koe, je bent dus gekomen”. *2*

Molensteen zei: “Morgen is er een groot gemeenschappelijk feest in T’ai Shan. Ga je daar naar toe, leraar?” *3*

Kuei Shan ontspande zijn lichaam en ging liggen. *4*

Molensteen vertrok onmiddellijk. *5*

Aantekeningen

1. Hier te blijven wordt onvermijdelijk moeilijk. De oude dame is vanuit haar diepte opgestaan.
2. Check! Een oefen knuppel, een rietschaduw. Waar zou je gaan kijken om de obscuriteit te zien?
3. De pijl wordt niet zonder doel geschoten. In China kunnen ze de drum slaan, in Korea dansen ze. Het laten gaan was te snel, de bijeenkomst te langzaam.
4. De pijl trof hem. Waar zal jij Kuei Shan zien? Wie realiseert zich dat in de mistflarden in de verte een ander, excellenter, gedachten koninkrijk is?
5. Zij is vertrokken. Zij zag de mogelijkheid en handelde.

Commentaar

IJzeren molensteen Liu[336] was als een vuursteen vonk, als een flitsende vonk; aarzel en je verliest je lichaam en je leven. Op je meditatie weg, als je bij de meest

[336] Liu Tiemo (ca. 780-859), zie bijlage

essentiële plaatsen komt, waar zijn dan de talloze dingen? Deze ontmoeting van adepten is, als het zien van hoorns aan beide zijde van de muur en onmiddellijk beseffen dat het een os is, als rook zien aan de andere zijde van de berg en onmiddellijk weten dat het daar brandt. Wanneer geduwd, bewegen ze, wanneer opgejaagd, keren ze om.

Kuei Shan[337] zei, “Als ik sterf, daal ik van de berg af naar een huis van een aalmoesgever en daar ben ik een waterbuffel. Op mijn rechterflank staan vijf woorden geschreven, ‘een Kuei Shan monnik, ik’. Als het zover is, zou het dan juist zijn om het een Kuei Shan monnik te noemen, of zou het juist zijn om het een waterbuffel te noemen?” Wanneer mensen tegenwoordig over deze zaak bevraagd worden, zijn ze belemmerd en ze kunnen het niet verklaren.

IJzeren Molensteen Liu had vele jaren gestudeerd; haar levende voorsprong was scherp en gevaarlijk. Mensen noemen haar ‘IJzeren Molensteen Liu’. Ze leefde in een hut op een paar mijl vanaf de Kuei berg. Op een dag ging ze op bezoek bij Kuei Shan. Toen hij haar zag arriveren zei hij, “Oude koe, je bent dus gekomen”.

Molensteen zei: “Morgen is er een groot gemeenschappelijk feest in T’ai Shan. Ga je daar naar toe, leraar?”. Kuei Shan ontspande zijn lichaam en ging liggen. Waarop Molensteen onmiddellijk vertrok. Jullie allemaal, kijk – ze lijken een gesprek te hebben, maar dit is geen Ch’an, noch is het Tao. Kan het begrepen worden door het onbezorgdheid te noemen?

Kuei Shan is meer dan 1000 kilometer verwijderd van de T’ai berg[338], hoe kan IJzeren Molensteen Liu willen dat Kuei Shan naar het feest gaat? Vertel me, wat betekent dit alles? Deze oude dame begrijpt Kuei Shan’s respons: vezels erin, draad eruit, de één laat gaan, de ander neemt in. Ze beantwoorden elkaar als twee spiegels die elkaar reflecteren, zonder dat er ook maar iets van een reflecterend beeld te zien is. Handeling op handeling, ze vullen elkaar aan, zin na zin, ze stemmen overeen.

Tegenwoordig kan je de mensen wel drie keer aanporren en nog wenden ze hun hoofd af, maar deze oude dame kon je niet voor de gek houden. Hoe je het ook bekijkt, dit is geen emotioneel standpunt gebaseerd op een wereldse waarheid. Zoals in een gepolijste spiegel op een standaard, zoals in een geslepen juweel in je hand, wordt een vreemdeling, die aankomt lopen, weerspiegeld als een vreemdeling en een bekende als een bekende. Het is zo omdat zij weet dat er iets transcendents bestaat; daarom handelt ze zo.

Op dit moment ben je tevreden omdat je dit alles als onbezorgdheid begrijpt. Meester Yen van Wu Tsu[339] zei, ”begrijp zorgen hebben niet als geen zorgen hebben, altijd weer ontstaan zorgen uit onbezorgdheid.” Als je jezelf hierin kan onderdompelen en er doorheen kan gaan, zal je inzien dat het op deze wijze handelen van Kuei Shan en IJzeren Molensteen Liu hetzelfde is als een gesprek van gewone mensen.

---

[337] Guishan Lingyou (771-853) zie ook zaak 4 en 70
[338] Wu T’ai berg, zie bijlage
[339] (1024-1104)

Mensen worden vaak gehinderd door woorden, daarom begrijpen ze het niet. Alleen door een intieme kennismaking kan men deze twee grondig begrijpen.
Het lijkt op wat Ch'ien Feng[340] zijn gemeenschap leerde: "Als je één kwestie naar voren brengt, moet je geen tweede noemen; laat de eerste beweging los en je valt in de tweede." Yun Men stapte naar voren en zei, "Gisteren was er een monnik die uit T'ien T'ai[341] kwam en terugkeerde naar Nan Yueh[342]." Ch'ien Feng zei, "Chef kok, vandaag moet je niet deelnemen aan de gemeenschappelijke arbeid."
Observeer deze twee, Liu en Kuei Shan; wanneer de een loslaat, laten beide los; wanneer geoogst wordt, oogsten beiden. In de Kuei-Yang[343] traditie wordt dit het "het samensmelten van perspectieven" genoemd.
Het gras beweegt door het opgewaaide stof; het geheel volledig ingezien vanaf het oppervlak. Dit wordt ook wel "een uitdrukking die je hindert" genoemd – de betekenis is overgebracht maar de woorden werpen obstructies op. Wanneer je hier bent gekomen, moet je in staat zijn om links schoon te vegen en rechts af te slaan; dan ben je een adept.

Gedicht

Zittend op een ijzeren paard reed ze de vesting binnen;

**Een adept die strijd gewoon is. De plaats van de generaal is voorbij de grenzen. Zij is uitgerust met de zeven elementen[344]. *

Het edict wordt uitgesproken, de zes naties[345] zijn schoongemaakt.

** Een hond draagt de amnestie in zijn mond. In het hart van het rijk bevindt zich het keizerlijk paleis. Wat betekent het, dat de zee kalm is en de rivieren helder?

Ze ondervroeg de terugkerende reiziger, nog altijd met de gouden zweep in haar hand;

** Wat is het nieuws? Twee mensen worden ondersteund door een enkele staf, Ze gaan bij elkaar op bezoek, gaan samen en komen samen. *

Wie van de twee wandelt in het holst van de nacht over de Koninklijke weg?

** Jij gaat richting het zuidoosten. Ik ga richting het noordwesten. Maar zeg me, waarom zouden we gaan? *

---

[340] Yueh-chou Ch"ien-feng/Yeuzhou Qianfeng, leerling van Dongshan Liangjie(807-869), stichter van het Caodong huis, een van de 5 huizen van Ch'an
[341] T'ien T'ai of Tiantai berg: waar het Tiantai boeddhisme vanaf de 6e eeuw haar basis had.
[342] Verblijfplaats van Shih T'ou.
[343] Guiyang (Kuei-Yang) 'huis', één van de 5 huizen van Ch'an
[344] De zeven elementen van een leraar zijn: 1 Grote capaciteit en functioneren 2 spitsvondig en eloquent 3 wonderbaarlijke spiritualiteit 4 Actieve scherpte om te doden of leven te brengen 5 Brede kennis en ervaring 6 helderheid van spiegelend bewustzijn 7 vrijheid om te verschijnen en te verdwijnen.
[345] De zes zintuigen/ bewustzijnsvormen: zien, horen, ruiken, voelen, proeven en weten

Commentaar

Hsueh Tou's gedichten worden door iedereen beschouwd als de beste in zijn soort. Van de honderd gedichten is dit gedicht het meest logisch, met wonderschone zinnen en uitermate helder en duidelijk.
'Rijdend op een ijzeren paard ging ze de vesting binnen'. Deze zin prijst IJzeren Molensteen Liu voor de wijze waarop zij naar Kuei Shan ging. 'Een edict wordt uitgesproken, de zes naties zijn schoongemaakt', prijst de wijze waarop Kuei Shan haar bevraagd. 'Ze ondervroeg de terugkerende reiziger, nog altijd met de gouden zweep in haar hand '. Deze zin prijst Molensteen omdat ze zegt, "Morgen is er een groot gemeenschappelijk feest in T'ai Shan. Ga je daar naar toe, leraar?". "Wie van de twee wandelt in het holst van de nacht over de Koninklijke weg?" prijst Kuei Shan omdat hij zich ontspant en IJzeren Molensteen Liu omdat ze onmiddellijk vertrekt.
Feng Hsueh[346] gaf ook een commentaar op deze zaak en zijn uitleg is dezelfde als die van Hsueh Tou, iedereen was vol lof over dit gedicht:

Staand op de top van de hoogste berg
Onbekend bij de demonen en buitenstaanders
Wandelend over de bodem van de diepste zee
Zelfs onzichtbaar voor Boeddha's oog

Heb je niet gehoord hoe een monnik vroeg aan Feng Hsueh, 'Toen Kuei Shan zei, "Oude koe, je bent dus gekomen", wat was zijn diepere bedoeling?'.
Feng Hsueh zei, "in het binnenste van de witte wolken springt de gouden draak". De monnik vroeg, "Wat was haar diepere bedoeling, toen de IJzeren Molensteen Liu zei, 'Morgen is er een groot gemeenschappelijk feest in T'ai Shan. Ga je daar naar toe, leraar?'? Hsueh zei, 'In het hart van de blauwe golven gaat het afgejakkerde konijn er vandoor.' De monnik vroeg, 'Toen Kuei Shan onmiddellijk ging liggen, wat zijn diepere bedoeling?'. Hsueh zei, 'Oud en versleten, afgeleefd en lui, dagen zonder zorgen; diep in slaap liggen, met je gezicht naar de blauwe bergen'. Deze uitspraak betekent hetzelfde als Hsueh Tou's gedicht.

[346] Fengxue Yanzhao (896-973) 4e generatie na Lin Chi

Bijlage

IJzeren Molensteen Liu (Liu Tiemo) (ca. 780-859)

Zij was één van de opvolgers van Kuei Shan, leefde als een kluizenaar[347] in de bergen, een paar mijl verwijderd van het klooster van Kuei. Haar bijnaam IJzeren Molensteen kreeg ze vanwege haar stijl van debatteren, onbezonnen, ontzagwekkend en gevaarlijk, en haar vermogen om Ch'an adepten te testen. In de 'Beschrijving van de eerwaarden ouden (Guzunsu Yulu)' staat de volgende dialoog: De leider van een gemeenschap, genaamd 'IJzeren Molensteen Liu' ging op bezoek bij Zenmeester Zihu (Tzu Hu[348]). Zihu zei, "ik heb over IJzeren Molensteen Liu (veel goeds) gehoord. Ze zeggen dat jij niet zo gemakkelijk bent. Is dat zo?" IJzeren Molensteen zei, "Waar heb jij dat gehoord?" Zihu zei, "Het is overgebracht van links en rechts." IJzeren Molensteen zei, "Val niet ondersteboven naar beneden, meester". Zihu joeg haar de hal uit met stokslagen.[349] Zenmeester Fojian gaf hierop het volgende commentaar: "Zihu 's stok had ogen. Hij heeft de autoriteit om de stok in de hand te nemen. Onder de huid van Molensteen is er bloed. Zij laat Zihu de stok hanteren, maar terwijl zij zacht lijkt, is ze zo sterk als staal. Maar kijk naar wat gezegd wordt. De verlichte woorden zijn, 'Het is overgebracht van links en rechts.' Het motief komt hier vandaan. Zihu viel niet naar benden. Zijn lichaam was kaarsrecht, zijn verschijning ongebogen.

Kuei-Shan (Guishan Lingyou), (771-853)

Eén van de opvolgers van Pai-chang, stichter van het Guiyang (Kuei-Yang) 'huis', een van de 5 huizen van Ch'an. In het 'Compendium van de Lamp', wordt verhaald hoe Kuei Shan uitgekozen werd om een nieuw klooster te stichten. Sima, een pelgrim/ waarzegger, zei tegen Pai Chang, 'kortgeleden in Hunan kwam ik op de berg Big Gui 1500 boeddhisten tegen'. Pai Chang opperde dat hij zelf daar naar toe wil gaan, vervolgens suggereerde hij dat de tweede in rang zou moeten gaan maar Sima koos Kuei Shan, die volgens de hiërarchie nog niet aan de beurt was. De hoofdmonnik was normaal de eerst aangewezene Na veel ophef in het klooster werd er vervolgens alsnog een openbare selectie georganiseerd (zie zaak 40 – Wumonkan), Pai Chang zette een waterkruik voor beide neer op de grond en vroeg, "Noem dit ding geen waterkruik, hoe noem je het dan? De hoofdmonnik zei, "Je kunt het geen houten sandaal nomen". Kuei zei niet maar schopt de kruik omver en draaide zich en vertrok, waarna Kuei als winnaar uit de strijd komt. Kuei Shan leefde vervolgens 8 jaar alleen op de berg, afgelegen en ver weg van de beschaving. Hij weerstond de verleiding om weer naar beneden te gaan, mede op aanraden van een tijger, uiteindelijk ging hij toch naar beneden en ontstond er een bloeiend klooster.

Wu-tai (shan) (vijf pieken) berg

Eén van de vier boeddhistische heilige bergen. Wu-tai berg ligt in Noord China, ca. 1000 mijl noordelijk van het klooster van Kuei Shan, Mt Gui. Op de Wu-tai wordt Manjusri, de Bodhisattva van de wijsheid, vereerd. Ze is het centrum van de meer esoterische richtingen van het Chinese Boeddhisme. De berg wordt genoemd in koan 24 en 35 van de Blauwe Klif verzameling en koan 31, Chao Chou doorziet een oude vrouw, van de Wumonkan.
Linji zei, *"Er is het type student die naar Mt. Wutai gaat om Manjusri te zoeken. Die student maakt een fout! Er is geen Manjusri op de Wu-tai berg. Wil je Manjusri leren kennen? Het is slechts wat je voor je*

[347] Ch'an monnik die in een hut, alleen, in de bergen woont.
[348] Chu Lizong , Zihu (+ 880) leerling van Nan Ch'uan, zie ook koan 17, 24 en 96
[349] Zie ook koan 17 voor een andere variant van deze dialoog.

ogen ziet! Van het begin tot het eind is het niet anders. Twijfel daar niet aan, waar je ook heen gaat. Het is de levende Manjusri

De Kluizenaar van de Lotusbloem berg houdt zijn staf omhoog.

Zaak 25

Aanwijzing

Als je mogelijkheden niet bewegen, val je in de giftige zee[350]. Als jouw woorden de menigte niet in vervoering brengen, val je in het alledaagse.

Als je ingewijd zijn kan onderscheiden van buiten staan in het licht van de vonken van een vuursteen, als je kan beslissen tussen leven en dood in het licht van een bliksemschicht, dan, plotseling, kan je de tien richtingen afsnijden en omhoog rijzen als een duizend meter hoge muur.

Maar weet jij dat zo'n ogenblik bestaat? Om te testen citeer ik deze oude zaak: kijk!

Zaak

De kluizenaar van de Lotusbloempiek hield zijn staf omhoog, liet het aan de menigte zien en zei,[1] "Waarom gaven de ouden, toen zij tot hier gekomen waren, geen toestemming om te blijven?"[2]

Niemand van de menigte gaf een antwoord,[3] dus antwoordde hij zelf, namens hun, "Omdat ze nog geen kracht hadden opgedaan op de weg."[4]

Opnieuw zei hij, "Uiteindelijk, hoe is het?"[5] En opnieuw gaf hij zelf, namens hun het antwoord, "Met mijn staf op mijn schouder, geef ik geen aandacht aan mensen – Ik ga direct naar de tienduizenden bergtoppen."[6]

Aantekeningen

1. Kijk! Hij heeft het ene oog op zijn voorhoofd. Maar toch is dit voor de mensen van tegenwoordig een broeinest.

[350] "De giftige zee": satori. Als je niet blijft bewegen en de giftige zee vernietigt, blijft je in de giftige zee hangen, blijf je hangen in je satori beleving.

2. Je kan geen stok in een lege plek steken. Voorlopig bouwt de kluizenaar een denkbeeldige stad (om uitleg te geven).
3. Zo'n duizend, zo'n tienduizend, talrijk als hennep en rijst. Ze hebben toch iets bereikt. Wat jammer! Snelle valken op een rooster.
4. Als je naar de weg gaat om dit waar te nemen, ben je nog altijd een halve maand lang aan het worstelen. Zelfs als je kracht toeneemt, waar is het allemaal goed voor. Waarom was er helemaal niemand?
5. Zo'n duizend, zo'n tienduizend, zitten precies hier. Onder de duizend, tienduizend, zijn er één of twee die het begrijpen.
6. Toch verdient hij dertig stokslagen, omdat hij een bord op zijn schouder draagt. Als je wangen ziet op de achterkant van zijn hoofd, ga dan niet met hem mee.

Commentaar

Kan iemand van jullie de kluizenaar[351] van de Lotusbloem berg[352] beoordelen? Zijn voeten raken nog altijd niet de grond. Vroeg in het Song tijdperk[353] bouwde hij een hut op de Tien T'ai Lotus berg. Nadat ze de Weg hadden ervaren, verbleven de Ouden in een hut gemaakt van takken of in een grot, waar ze leefden van gekookte wilde groentes en zo de dag doorbrachten. Ze zochten niet naar beroemdheid en fortuin, onbezorgd voegden ze zich naar de omstandigheden. Ze gaven af en toe een omkeer woord, omdat ze de welwillendheid van de Boeddha's en de patriarchen willen terug betalen en het Boeddha geest zegel door wilden geven.

Zodra hij een monnik aan zag komen lopen, stak de kluizenaar zijn staf omhoog en zei, "Waarom gaven de ouden, toen zij tot hier gekomen waren, geen toestemming om te blijven?" Meer dan twintig jaar lang was er niemand die een antwoord kon geven. Deze ene vraag bevat zowel het tijdelijke als de waarheid, zowel verlichting als het functioneren. Als je zijn valstrik door hebt, is het niet meer de moeite het vast te pakken.

Maar zeg me, waarom stelde hij twintig jaar lang telkens deze vraag? Waarom beperkte deze meester van onze school zich tot deze ene zin? Als je dat hier en nu kan zien, zal je niet meer rondlopen in de stofwolken van de zintuigen.

Gedurende twintig jaren waren er nogal wat mensen die hun opmerkingen bij de kluizenaar neerlegden om hem hun inzicht te laten zien, gebruik makend van al hun slimme hulpmiddelen. Zelfs als iemand in staat was om erover te spreken, dan nog bereikte hij de ultieme kern van de kluizenaar niet. Bovendien, al is deze zaak niet in woorden en zinnen, toch kan je het onderscheid niet maken zonder woorden en zinnen. Heb je niet horen zeggen : "De Weg is fundamenteel zonder woorden. We

[351] Ch'an monnik die in een hut, alleen, in de bergen woont.
[352] Lianhua Fengxian (n.d.), (Hsiang) leerling van Fengxian Daoshen die leerling van Yun Men was, hij woonde op de lotusbloem berg.
[353] Song dynastie 960 – 1279.

gebruiken woorden om de Weg te onthullen.” Daarom ligt de essentie van het testen van anderen in ze te doorgronden op het moment dat ze hun mond open doen.

Deze oude man sprak een woord of een halve zin vanuit geen andere reden dan te zien of je al dan niet weet dat ‘deze zaak bestaat.’ Hij zag dat de mensen het niet begrepen en daarom antwoordde hij namens de mensen. “Omdat ze nog geen kracht opgedaan hadden op de weg.” Kijk hoe, wat hij zegt, als vanzelf overeenkomt met de principes en verbonden is met de omstandigheden. Verloor hij ooit de essentiële betekenis? De oude Shih T’ou[354] zei, “Wanneer je woorden ontvangt, moet je de bron begrijpen: maak niet je eigen standaarden.”

Tegenwoordig, wanneer mensen er een beetje in hobbelen, denken ze dat het genoeg is. Al benaderen ze het, wat kan er gedaan worden met hun verwarring en koppigheid? Wanneer ze een adept ontmoeten, gebruikt hij de drie essentiële zegels[355] om ruimte te verzegelen, water te verzegelen en modder te verzegelen, en zo hun te testen. Dan ziet de adept of de vierkante pin vast zit in het ronde gat, zonder enige mogelijkheid om dieper te gaan.

Wanneer de tijd komt, waar ga jij dan, op deze plek, zoeken naar iemand met dezelfde verworvenheden en realisaties? Als het iemand is die weet dat ‘deze zaak leeft’, open dan je hart en draag de boodschap over. Wat kan daaraan verkeerd zijn? Als je zo’n persoon niet ontmoet, hou het dan vooralsnog bij jezelf.

Nu vraag ik aan jullie allemaal: de staf is iets wat lompenmonniken vaak gebruiken. Waarom zegt de kluizenaar dan dat zij geen kracht verwerven op de weg? Waarom zegt hij dat, toen zij tot hier gekomen waren, ze geen toestemming hebben om te blijven? Werkelijk, al is goudstof schitterend, als het in je ogen komt, ben je blind.

Toen meester Shan Tao van de Steen Grot[356] slachtoffer was van de vervolging van het boeddhisme, liet hij altijd zijn staf zien aan de menigte en zei, “Alle Boeddha’s van het verleden zijn zo, alle boeddha’s van de toekomst zijn zo, alle boeddha’s van het heden zijn zo.”

Op een dag hief Hsueh Feng[357] zijn staf omhoog in de monnikenhal en hij zei, “Deze is slechts voor mensen van middelmatige en weinig talenten.” Op dat moment kwam een monnik naar voren en die vroeg, “Wanneer je onverwachts iemand met de beste talenten ontmoet, wat dan?” Hsueh Feng pakte zijn staf en ging weg. Yun Men[358] zei, “Wanneer het erop aan komt de verwarring weg te nemen, ben ik niet zoals Feng.”

---

[354] Shitou Xiqian (700-790)
[355] Modder verzegelen voor degene die overweegt dat iets bereikt is en sporen achterlaat. Water verzegelen, voor de groep in het midden, voor degene die iets verwezenlijkt heeft en nog altijd zijn verstand gebruikt, maar geen sporen meer achter laat. Ruimte verzegelen, voor de superieuren, die het bereikt hebben zonder te verwezenlijken en geen sporen achtlaten.
[356] Shishi Shandao (781-872) leefde in een grot gedurende de vervolging van het boeddhisme (840-846).
[357] Xuefen Yicun (822-908)
[358] Yunmen Winyan (864-949), leerling van o.a. Hsueh Feng

Een monnik vroeg, “Wat zou u dan doen, leraar?” Onmiddellijk gaf Yun Men hem een klap.

Wanneer je studeert en vragen stelt, zijn er niet zoveel zaken om ongerust over te zijn. Zorgen ontstaan als je naar buiten gaat en je realiseert dat bergen, rivieren en de grote aarde bestaat en je realiseert dat zien, horen, voelen en weten bestaan; en je levende wezens om je heen ziet, die gered kunnen worden. Je moet ze doodeenvoudig allemaal onmiddellijk uitspugen: daarna smelt je ze allemaal tot een geheel. Dan, al verblijf je op de top van een haartje, zal het daar zo breed zijn als het universum; al ben je in een kokende ketel of op gloeiende sintels, het is alsof je aangekomen bent in het land vol vrede en geluk; al verblijf je te midden van edelstenen in overvloed, het is alsof je in een hut van riet verblijft. Als je een competente adept bent, zal je bij dit soort ervaringen zonder veel verspilling op een natuurlijke wijze tot die unieke realiteit binnendringen.

De kluizenaar zei dat niemand zijn diepgang kan bereiken, dus oefende hij druk op hun uit door te zeggen, “Met mijn staf op mijn schouder, geef ik geen aandacht aan mensen – Ik ga direct naar de tienduizenden bergtoppen.” Opnieuw, wat is de betekenis van dit alles? Zeg me, naar welke plek waar hij verblijft wijst hij? Niet te weerleggen zijn er ogen in zijn woorden, maar zijn betekenis is buiten de woorden. Hij staat uit zichzelf op en hij valt uit zichzelf naar beneden; hij laat het uit zich zelf los en hij pakt uit zichzelf alles tezamen.

Heb je niet gehoord: De eerwaarde Yen Yang[359] ontmoette op de weg een monnik. Hij hief zijn staf omhoog en zei, “Wat is dit?” De monnik zei, “Ik weet het niet.” Yen Yang zei, “Je herkent zelfs een staf niet? Opnieuw pakte hij zijn staf en porde in de grond terwijl hij zei, “herken je dit?” De monnik zei, “Nee.” Yen Yang zei, “Je herkent zelfs een gat in de grond niet? Hij legde zijn staf over zijn schouder en zei, “Begrijp je?” De monnik zei, “Ik begrijp het niet.” Yen Yang zei, “Met mijn staf over mijn schouder loop ik direct naar de miljarden bergtoppen.” Wanneer de ouden tot hier gekomen waren. Waarom bleven ze dan niet daar?

Hsueh Tou had een gedicht waarin hij zegt:

Wie,
De situatie weerstaat,
Zonder misleiding ht aan de orde stelt;
Zo’n persoon is zeldzaam;
Hij vernietigt de steile, verheven bergtoppen,
Hij laat de mysterieuze subtiliteit wegsmelten.
De dubbele barrière is volledig geopend:
Adepten keren niet gezamenlijk terug.

[359] Yanyang Shanxin (n.d.) leerling van Chao Chou?

Het Jade Konijn[360], nu rond, nu gefragmenteerd
De Gouden raaf[361] lijkt te vliegen zonder te vliegen.
Oude Lu[362] weet niet waar hij naar toe gaat—
Samen verder gaan, net als daarvoor, met witte wolken en stromende rivieren.

Waarom zei ik, “Als je wangen ziet op de achterkant van zijn hoofd, ga niet met hem mee”? Zodra je oordeelt door te vergelijken, verblijf je in de demonen rots in de berg vol duisternis. Als je het compleet doorziet en je geloof is diepgaand, dan zijn duizend of tienduizend mensen natuurlijk nog altijd in staat je te vertrappen of wat dan ook je aan te doen. Ook wanneer geduwd of verdrukt, zal jij spontaan doden of leven geven.

Hsueh Tou begreep de betekenis van de kluizenaar toen die zei, “Loop ik direct naar de miljarden bergtoppen.” Vanuit die uitspraak begint hij zijn gedicht. Al je wilt weten waar dit over gaat, kijk dan naar het gedicht van Hsueh Tou.

Gedicht

Stof en zand in zijn ogen, vuil in zijn oren.

** Geblokkeerd door tonnen modder. Welke limiet is er aan de verwarring? Er zijn andere mensen die zo zijn.*

Hij wil niet te midden van de tienduizenden bergtoppen blijven.

** Waar wil je naar toe gaan? Maar zeg, wat voor een scene is dit?*

Neer dwarrelende bloemen, stromende beken, zeer uitgestrekt.

** Een mooi tafereel. Als je tevergeefs zwoegend wacht in gedachte, kijk dan met je bliksemschicht intellect naar links – zo’n duizend levens; kijk naar rechts – tienduizend eonen.*

Plotseling bewegen mijn wenkbrauwen omhoog om te kijken- waar is hij naar toe?

** Precies onder je voeten krijg je een extra paar ogen. Vanaf het begin is hij alleen maar hier geweest. Heb je de kluizenaars voetstappen afgesneden? Al het zo is, dan is het nog altijd noodzakelijk om dit koninkrijk te bereiken, om te beginnen iets te bereiken.*

[360] Zie zaak 12. Het Jade Konijn als symbool voor de nacht
[361] Zie zaak 12. De Gouden Raaf als symbool voor de dag
[362] Lung-Ya Chu-tun = Longya Judun “Zhengkong”(835-923), leerling van Dongshan (807-869), stichter van de Caodong richting, zie zaak 25

Commentaar

Hsueh Tou ’s gedichten geven veel inzicht: hij heeft plek waar hij kan ronddwalen en blijft niet in één hoek hangen. Onmiddellijk zegt hij, “Stof en zand in zijn ogen, vuil in zijn ogen,” Deze ene zin prijst de kluizenaar van de Lotus bloem berg. Wanneer lompenmonniken daar aankomen, hebben ze boven niets om houvast te vinden of te vereren en beneden hebben ze geen eigen zelf: ze zijn nog altijd zoals gekken en uilskuikens. Heb je Nan Ch’uan[363] ’s uitspraak niet gelezen, “Te midden van de mensen van de Weg zijn zij, die lijken op dwazen en domkoppen, moeilijk te vinden.” Ch’an Yueh[364] ’s gedicht zegt: “Ik herinner me vaak de prachtige woorden van Nan Ch’uan, zulke dwazen en domkoppen zijn inderdaad zeldzaam.” Fa Teng zei, “Welke mens weet de betekenis hiervan? Het doet me weer denken aan Nan Ch’uan.” Nan Ch’uan zei ook, “De zevenhonderd eerbiedwaardige monniken in het klooster van de vijfde patriarch waren allemaal mannen die de leer van de Boeddha begrepen. Alleen de arbeider Lu[365] begreep de leer van de Boeddha niet. Hij begreep slechts de Weg: daarom kreeg hij de kom en mantel van de Patriarchen.” Zeg me, hoe ver liggen de leer van de Boeddha en de Weg uit elkaar?

Hsueh Tou liet zich inspireren door deze uitspraak van Nan Ch’uan en zei, “Zand kan zijn ogen niet binnendringen, en water kan niet in zijn oren komen.” Een kerel wiens geloof zo diepgaand is en dat vast kan houden, wordt niet misleid door anderen. De uitgesproken leringen van de Boeddha’s en de patriarchen zijn voor zo’n man niets anders dan betekenisloos gezwets! Daarom nodig ik jullie uit om je kom en rugzak op te bergen, je staf doormidden te breken en gewoon een onbezorgde man van de weg te zijn.”

Hsueh Tou zei ook, “De berg Sumeru[366] kan in je ogen worden gestopt, al het water van de grote oceaan kan in je oren worden opgeborgen. Er is een type kerel die die discussies vol van gemarchandeer van mensen en de gesproken leer van de Boeddha’s en patriarchen accepteert, als een draak bij het water aankomen, als een tijger die naar de bergen gaat. Hij moet zijn kom en knapzak oppakken en zijn staf over zijn schouder dragen. Ook hij is een onzekere man van de Weg.”

Hsueh Tou zei ook, “Beide wegen werken niet, al met al is er geen verband.”

Welke van de drie onbezorgde mannen die Hsueh Tou noemt zou jij kiezen als je leraar? De juiste keuze is deze kerel die uit gegoten ijzer lijkt te bestaan. Waarom?

---

[363] Nanquan Puyan, “Old teacher Wang”(748-835)
[364] Kuan Hsiu (832-912), , werd ch’an monnik bij Yuan Cheng, en trok daarna rond en vestigde zich tenslotte op de Wuhsieh berg. Hij was een begaafd kunstenaar in schilderen, kalligrafie en gedichten. Zie ook zaak 83.
[365] De zesde Patriarch
[366] Heilige berg in India, wordt beschouwd als het centrum van de wereld en het heelal in de Boeddhistische kosmologie

Of hij in een slechte omgeving terecht komt, of in een omgeving vol wonderen, voor hem is wat hij ziet als een droom. Hij weet niet dat er zes zintuigen zijn, noch weet hij dat de zon opkomt of achter de horizon verdwijnt. Zelfs als je zijn koninkrijk kan bereiken, moet je je niet vasthouden aan de koude asresten of het uitgedoofde vuur, je moet je niet laten vallen in de vloed van duisternis. Voordat je verwezenlijking bereikt hebt, moet je altijd nog een uitweg hebben. Heb je niet gelezen dat een Oude gezegd heeft: “Blijf niet hangen aan de onervarenheid van vreemde planten op de koude bergtop. Als je de witte wolken afsnijdt, is de bron niet geweldig.”

Dus de kluizenaar van de Lotusbloem berg zei, “Omdat ze nog geen kracht hadden opgedaan op de weg” Om het te pakken te krijgen moet je simpel weg naar de talloze bergtopen gaan. Maar zeg me, wat worden ‘de talloze bergtoppen‘ genoemd?

Hsueh Tou hoort hem graag “met mijn staf op mijn schouder, geef ik geen aandacht aan mensen – ik ga direct naar de tienduizenden bergtoppen” zeggen. Daarom heeft hij dit gedicht onder onze aandacht gebracht. Maar zeg me, waar gaat hij naar toe? Is er iemand die weet waar hij naar toe gaat?

“Neer dwarrelende bloemen, stromende beken, zeer uitgestrekt.” Neer dwarrelende bloemen in overvloed, stromende beken – oneindig uitgestrekt. Voor de bliksemschicht geest: wat bevindt zich voor de ogen?

“Plotseling bewegen mijn wenkbrauwen omhoog om te kijken- waar is hij naar toe?” Waarom weet ook Hsueh Tou niet waar hij naar toe gaat? Zoals ik nu mijn vliegenmepper omhoog hou is hetzelfde. Als jullie allemaal kunnen zien, dan studeer je samen met de kluizenaar van de Lotus Bloem berg. Indien niet, ga dan terug nar je plek en probeer te onderzoeken en observeer zorgvuldig.

Pai Chang ’s Alleen zitten op de Ta Hsiung Berg

Zaak 26

Zaak

Een monnik vroeg aan Pai Chang, “Wat is de uitzonderlijke kwestie?”[1]

Chang zei, “Alleen zitten op de Ta Hsiung Berg”[2]

De monnik boog, waarna Chang hem een klap gaf.[3]

Aanwijzingen

1. Er is een echo in zijn woorden. Hij demonstreert zijn vermogen met zijn vraag. Hij verbijstert de mensen. Al heeft deze monnik ogen, hij heeft het nog nooit gezien.
2. Zijn geweldige majesteitelijke uitstraling strekt zich uit over het hele land. Degene die staat en degene die zit zijn allebei verslagen.
3. Een slimme lompenmonnik! Er is nog een man die dit soort zaken wil zien. Chang is een competente leraar van onze school: waarom zegt hij niet veel? De imperatief wordt niet zomaar uitgevoerd!

Commentaar

Hij heeft het oog om situaties het hoofd te bieden en geen acht te slaan op gevaar of dood. Zo is gezegd, "Hoe kan je tijger welpen vangen zonder het tijgerhol binnen te gaan?” Pai Chang[367] was gewoonlijk een tijger zonder vleugels. Noch ontweek de monnik geboorte en dood: hij durfde de wimpers van de tijger te grijpen en vroeg, “Wat is de uitzonderlijke kwestie?” Deze monnik had eveneens ogen. Pai Chang nam de last onmiddellijk op zich door te zeggen, “Alleen zitten op de Ta Hsiung[368] Berg” De monnik boog vervolgens. Lompen monniken moet in staat zijn de betekenis te onderscheiden voordat de vraag gesteld is.
Het buigen van de monnik was niet hetzelfde als het gewoonlijke buigen; hij moet al ogen gehad hebben voordat hij dit kon doen. Hij verspilde zijn ingewanden niet aan anderen. Ofschoon ze elkaar kenden, handelden ze alsof dat niet het geval was.

[367] Baizhang Huaihai (720-814), zie bijlage voor een citaat van hem over de middenweg
[368] Ta Hsiung berg – Grote waarde/kostbare berg. Een hoge rots piek ten noordwesten van de Pai Chang/Baizhang berg waar het klooster was gevestigd.

Wat betreft “Een monnik vroeg aan Pai Chang, ‘Wat is de uitzonderlijke kwestie?’ Chang antwoordde, ‘Alleen zitten op de Ta Hsiung Berg’. De monnik boog, waarna Chang hem een klap gaf.”: Observeer hoe, wanneer ze het laten gaan, ze dat beiden onmiddellijk doen. En wanneer ze weer samenkomen, verdoezelen ze hun parcours en vegen hun sporen uit. Maar zeg, wanneer de monnik op dat moment boog, wat was zijn betekenis? Als je zegt dat het goed was, waarom en voor wat voor reden sloeg Pai Chang hem? Als je zegt dat het niet goed was, wat was er dan verkeerd aan het buigen van de monnik? Wanneer je op dat punt aangekomen bent, moet je, om ook maar het begin van wat begrip te krijgen, in staat zijn om goed en verkeerd, een insider van een outsider, te kunnen onderscheiden én in staat zijn om op de toppen van duizend pieken te staan.
Het buigen van de monnik was als het vastpakken van de wimpers van een tijger: hij was slechts aan het wedijveren voor een doorslaggevende positie. Gelukkig was er een oog op het voorhoofd van Pai Chang en een talisman achter zijn elleboog die de vier richtingen doorschijnt en diepgaand waarneemt. Daarom sloeg hij onmiddellijk de monnik. Als het iemand anders was geweest, zou die niet in staat geweest zijn de monnik aan te pakken. De monnik ontmoette geest met geest, bracht intentie over met intentie: daarom boog hij.
Nan Ch’uan[369] zei, “Afgelopen nacht rond middernacht kwamen Manjusri[370] en Samantabhadra[371] langs met hun kijk op Boeddha en Dharma. Ik heb ze elk twintig klappen gegeven en veroordeelde ze tot opgesloten worden tussen de ijzeren tweeling bergen. “Op dat moment kwam Chao Chou[372] naar voren en zei, “Wie zou jouw klappen moeten ontvangen, Leraar?” Nan Ch’uan zei, “Waarin zat ik fout?“. Chou boog.
Meesters van onze school observeren niet zomaar hoe de ander reageert. Het moment wanneer ze de situatie beheersen en tot actie overgaan, schrikkelen ze zich op een natuurlijke wijze met het leven.
Mijn overleden meester Wu Tsu[373] zei vaak, “Het is als grip krijgen aan het front.” Ik zeg je elke keer dat je simpelweg zien en horen moet afsnijden, vorm en geluid. Allemaal tegelijkertijd—dan zal je in staat zijn vast te houden en te handelen op een meesterlijke wijze. Alleen dan zal je Pai Chang zien. Maar zeg me, hoe zit dat met laten gaan? Kijk naar het gedicht van Hsueh Tou:

[369] Nanquan Puyan, “Old teacher Wang”(748-835)
[370] De Bodhisattva van de wijsheid
[371] De Bodhisattva van de universele goedheid en van de actie (Kuan Yin in het chinees)
[372] Zhaozhou Congshen (778-897) leerling van Nan Ch’uan
[373] Wuzu Fayan, “Qingyuan”(1024-1104)

Gedicht

In het koninkrijk van de Patriarchen galoppeert het hemels hengstveulen.

** Zo'n man wordt slechts één keer in de vijfhonderd jaar geboren. Te midden van tienduizend mensen is er slechts 1 of 2 maal zo'n soort man. De zoon (Pai Chang) zet het werk van de vader (Ma Tsu[374]) voort.*

Als leermiddel zijn uitrollen en oprollen niet dezelfde weg.[375]

** Dat is al zo voordat woorden klinken. Pa Chang wordt onafhankelijkheid: het is een zaak van zijn deskundige methoden.*

In een flits krijgt hij het vermogen om al naar gelang de omstandigheden te veranderen.

** Frontaal, draaiend naar links, draaiend naar rechts, Zie jij waar Pai Chang mensen helpt, of zie je het niet?*

Hoe lachwekkend – een man komt langs om de wimpers van de tijger vast te pakken!

** Hij verdient dertig klappen. Waar er een grote beloning is, moet er een dappere man zijn. Hij voorkomt niet dat hij zijn lichaam en leven verliest. Ik laat deze stap aan jou over….*

Commentaar

Hsueh Tou kan het helemaal tot het einde doorzien: dus kan hij met dit gedicht naar voren komen. Het hemels hengstveulen rent duizend mijl op een dag, rent vooruit en terug en op en neer, galoppeert alsof het vliegt: daarom wordt hij het hemelse hengstveulen genoemd. Hsueh Tou prijst Pai Chang—in het gebied van de patriarchen rent hij van oost naar west en van west naar oost, een alleenstaand komen, een alleenstaand gaan, vrij in alle richtingen, compleet zonder de minste hindernissen, precies als het hemels hengstveulen. Hij was goed in staat te galopperen: alleen zo kunnen we zien hoe vrij hij is. Dat is zo omdat hij Ma Tsu 's superieure bekwaamheid en functioneren had verkregen.
Heb je niet gehoord? Een monnik vroeg aan Ma Tsu, "Wat is de grootse betekeningen van de Boeddhistische Leer?" Tsu gaf hem en klap en zei, "Als ik je niet geslagen had, iedereen op aarde me uitgelachten hebben." Opnieuw, de monnik

[374] Mazu Daoyi (709-788) zie zaak 3 en 73
[375] Ander mogelijke vertaling: Onder de leermethoden vormen openen en sluiten niet dezelfde weg.

vroeg, “Wat is de betekenis van de komst van de Patriarch uit het Westen?” Tsu zei, “Kom hier en ik zal het je zeggen.” De monnik kwam naderbij en Tsu pakte zijn oren en zei, “Zes luisteraars trekken niet dezelfde conclusie (naar aanleiding van wat er gezegd is).“ Observeer hoe Ma Tsu op deze manier complete onafhankelijkheid verkrijgt; binnen de poort van de leermethoden rolt hij soms op, en soms uit. Soms is het uitrollen niet in het oprollen, soms is het oprollen niet in het uitrollen. Soms zijn uitrollen en oprollen beiden er niet. Vandaar het gezegde, “Op hetzelfde pad maar niet in hetzelfde groef.”
Hsueh Tou zegt, “In een flits krijgt hij het vermogen om al naar gelang de omstandigheden te veranderen.” Deze zin prijst de monnik, dat hij als vonken van een vuursteen is, als de licht schittering van een bliksemschicht—het is niets anders dan een beetje mee veranderen al naar gelang de situatie. Yen T’ou[376] zei, “Je afwenden van zaken is superieur, zaken nastreven is inferieur. In een gevecht heeft elke man een doorslaggevende positie.” Hsueh Tou zei, “Het wiel van potentie heeft nog nooit bewogen. Als het draait, dan zeker in beide richtingen.” En als het niet kan draaien, wat voor nut heeft het dan? Zelfs machtige mannen moet een klein beetje weten hoe te veranderen al naar gelang de omstandigheden. Tegenwoordig laten mensen alleen aan hun leraar hun werkelijke gevoelens zien en laten ze hem hun neusvleugels doorboren. Waar moet dat eindigen?
Deze monnik was in staat om, te midden van lichtflitsen en vonken, zijn vermogen om te veranderen te hervinden, al naar gelang de situatie, dus maakte hij een buiging. Hsueh Tou zegt, “Hoe lachwekkend – een man komt om de wimpers van de tijger vast te pakken!” Pai Chang was als een tijger – hoe lachwekkend dat deze monnik probeerde de wenkbrauwen van de wimpers van de tijger te pakken.

[376] Yantou Quanhuo (826-887) zie zaak 22

Bijlage: Pai Chang en de leer van het midden

Als je vast blijft houden aan fundamentele "zuiverheden" of "bevrijding", of aan het idee dat je zelf een Boeddha bent, of dat je iemand bent die de Zen weg begrijpt, dan valt dit onder het valse idee genaamd "naturalisme" (=iets wat niet onderhavig is aan oorzaak en gevolg).
Als je vast blijft houden aan "niet-bestaan" (zelf of dingen), dan valt dit onder het valse idee genaamd nihilisme.
Als je vast blijft houden aan hetzij het concept bestaan, hetzij het concept niet-bestaan, dan valt dit onder het valse idee van voorkeuren.
Als je vast blijft houden aan een concept dat dingen niet-bestaan en ook dat ze niet niet-bestaan, dan is dit een vals idee van leegheid, en het wordt ook wel genoemd de ketterij van domheid.
Men zou alleen maar moeten oefenen in het heden, zonder ideeën over Boeddha, Nirvana, enzovoort, en zonder ideeën over bestaan of niet-bestaan, enzovoort, en zonder ideeën over ideeën, wat een correct idee genoemd wordt; of wat je wel of niet gehoord hebt, want dat is waarlijk horen. Dit wordt genoemd "het overwinnen van onwaarachtige doctrines".

.

Yun Men's ‘Lichaam blootgesteld, de gouden wind’

Zaak 27

Aanwijzing

Vraag er één, beantwoordt er tien. Breng er één naar voren, begrijp er drie. Hij ziet het konijn maar verliest de valk uit het oog – hij gebruikt de wind om de vlam te verfrissen – hij spaart zijn wenkbrauwen niet.
Dit laat ik voor het moment terzijde. Hoe is het wanneer je het tijgerhol binnengaat? Om te testen citeer ik deze oude zaak: kijk!

Zaak

Een monnik vroeg aan Yun Men: “Hoe is het wanneer de boom buigt en de bladeren vallen?”[1]

Yun Men zei: “Lichaam blootgesteld aan de gouden wind”[2]

Aantekeningen

1. Wat voor seizoen is dit? Wanneer de familie uiteen valt, creperen de mensen: wanneer de mensen creperen, valt de familie uiteen.
2. Hij houdt de lucht omhoog en ondersteunt de aarde. Hij knipt nagels en snijdt door ijzer. Schoon en naakt, kaal en puur. Lopend met gelijke tred door de blauwe lucht.

Commentaar

Als je dit kan begrijpen, dan begin je te zien hoe Yun Men mensen hielp. Anderzijds, als je het nog steeds niet ziet, dan wijs je nog altijd naar een hert terwijl je het een paard noemt: je ogen zijn blind, je oren doof. Wie arriveert in dit koninkrijk?

Vertel me, denk je dat Yun Men de vraag van de monnik beantwoordde? Of denk je dat hij probeerde met hem op één lijn te komen? Als je zegt dat hij de vraag beantwoordde, blijf je vastplakken aan de nul. Zeggen dat hij probeerde op één lijn met hem te komen, heeft niets met de zaak van doen. Hoe is het uiteindelijk dan wel? Als je dat helemaal kan doorzien, monniken, word je neus niet omgedraaid. Anderzijds, als je het nog steeds niet ziet, val je in de spookgrot.

In zijn algemeenheid moet je, om het voertuig van onze gemeenschap gaande te houden, de last opnemen met alles wat je hebt en nergens bang voor zijn. Je moet je

uitstreken tot in de mond van de tijger en anderen toestaan je heen en weer te duwen en je neer te halen. Als je niet zo bent, hoe kan je dan anderen helpen?

Deze monnik stelde een vraag die inderdaad gevaarlijk en indrukwekkend was. Als je naar hem kijkt met algemene maatstaven, lijkt hij slechts een monnik die verwikkeld is in ijdele bekommernissen. Als je het bekijkt volgens de traditie van de lompenmonniken en wanneer je inzoomt op zijn levenslijn, dan is er ontegenzeggelijk iets geweldigs in hem. Maar zeg, wanneer de boom buigt en de bladeren vallen, wiens koninkrijk is dit? In Fen Yang[377] 's schema van achttien vraag-categorieën wordt deze vraag "een vraag om de gastheer te testen" genoemd. Ze wordt ook wel "een vraag die dingen gebruikt" genoemd.

Yun Men verroerde nog geen haarbreedte, maar zei alleen maar tegen hem: "lichaam blootgesteld aan de gouden wind". Hij antwoorde wonderschoon, en zonder enig voorwendsel om zich af te keren van de vraag van de monnik.

Omdat de vraag ogen heeft, is Yun Men 's antwoord ter zake. Een oude zei: "Als je werkelijk intimiteit wilt verkrijgen, vraag niet met vragen". Als je iemand werkelijk kent, weet je wat hij bedoelt, zodra hij het noemt. Als je naar de nerven van Yun Men's woorden gaat kijken zit je er volledig naast. Het is alleen maar dat Yun Men met dit soort opmerkingen, jullie emotionele interpretaties wilde provoceren.
Als ik emotionele interpretaties zou maken om hem te begrijpen, zou ik niet kunnen voorkomen dat ik beroofd wordt van mijn opvolgers.

Yun Men hield ervan het paard van de dief te gebruiken om de dief te pakken. Heb je niet gehoord dat een monnik hem vroeg: "Wat is het, dat niet binnen het bereik van gedachten is?" Waarop hij antwoordde*: "*Onmogelijk binnen te dringen met kennis*".* De monnik vroeg: "Hoe is het wanneer de boom buigt en de bladeren vallen?" Men zei: "Lichaam blootgesteld aan de gouden wind". Met zijn woorden verwijdert hij de essentiële brug, het is onmogelijk hem tegen te houden en hij laat noch het gewone, noch het heilige door. Je moet begrijpen dat Yun Men met het opwerpen van één er drie verlicht, en met drie er één verlicht. Als je naar zijn drie uitdrukkingen[378] gaat om te zoeken, trek je een pijl uit de achterkant van je hoofd. In een enkele uitspraak van Yun Men zijn drie uitdrukkingen onvermijdbaar aanwezig: de uitdrukking die hemel en aarde bevat, de uitdrukking die de golven en de waterlopen volgt en de uitdrukking die de ontelbare stromingen afsnijdt. Wat hij zegt, is van nature exact

[377] Fengyang Shanzhao - Fen Yang Shan Ch'ao (947 – 1024), stelde achttien vraag-categorieën vast gebaseerd op de uitspraken van de diverse leraren uit de verschillende Ch'an stromingen. 1 Instructie zoeken; 2.Je begrip tonen; 3.Onderzoeken en onderscheid maken; 4.Bijeenkomst van geest/verstand; 5.Samenvatten/focussen; 6.Mentale activiteit; 7.Uitzoeken; 8.Niet begrijpen; 9.Optillen;10. Een vraag stellen; 11. Vraag met een intentie; 12. Gebruik maken van dingen/gebeurtenissen; 13. Echte /waarachtige vraag; 14. Gefabriceerde/kunstmatige vraag; 15. Zeker stellen; 16. Uitlokken; 17. Verhelderen; 18. Vraag zonder woorden
[378] Zie ook zaak 90

toepasselijk. Maar vertel me, welke van de drie zinnen gebruikt Yun Men om mensen te ontvangen. Probeer dat te onderscheiden.

Gedicht:

Doordat de vraag de bron bevat,

** Diepzinnig onderscheidt Hsueh Tou de naderende wind. De pijl is niet voor niets geschoten.*

Is ook het antwoord daar aanwezig.

** Hou zouden er twee kunnen zijn? Yun Men is als een luchtbel die wacht om doorgeprikt te worden. Zijn inspanningen worden niet overdreven gebruikt. *

Drie uitdrukkingen moet je onderscheiden:

** Boven, ertussen, beneden. Welke uitdrukking is zijn antwoord? Eerst moet je het begrijpen los van deze uitdrukkingen. *

Een pijl vliegt ver de leegte in.

** In de roos! Het is voorbij. Raken, toeslaan. De pijl vliegt voorbij Korea. *

Over de grote vlaktes – kille windstoten loeien en huilen,

** Doorheen de hemelen, over de gehele aarde. Voel je je haren recht overeind staan? Hij laat (het) gaan). *

In het eeuwige uitspansel – af en toe mistige regen.

** De winden zijn groots, de wateren uitgestrekt. Grenzeloze uitgestrektheid boven jullie hoofden; grenzeloze uitgestrektheid onder jullie voeten. *

Heb je de reiziger niet gezien die zo lang bij Shao Lin zat en die niet terug gekomen is?

** Hier verschijnt er nog een domkop. Hij betrekt anderen erbij. Vanaf zijn bron stroomt de Gele Rivier turbulent. *

Sereen op de Berenoor Berg, een eenzame bijeenkomst.

** Open je ogen en je zult zien, sluit je ogen en je zult ook zien. Leven in een spookgrot. Je ogen zijn blind, je oren zijn doof. Wie arriveert in dit koninkrijk? Je voorkomt niet dat de spleet tussen je tanden verbrijzeld wordt. *

Commentaar

De oude man Shih T'ou[379] zei: "Wanneer je woorden ontvangt, moet je de bron begrijpen. Maak geen eigen criteria." De woorden van de oude man zijn geen leeg

[379] Shítóu Xīqiān (700-790)

gepraat. Daarom wordt gezegd: “Als je vragen over deze zaak hebt, moet je enige kennis over goed en kwaad hebben. Als je nobel en laag gedrag niet kan onderscheiden, als je puur en bezoedeld niet kan herkennen, als je je mond maar willekeurig laat ratelen, wat valt er dan te winnen?”

Wanneer men woorden mompelt, en adem uitspuugt, moeten ze zijn als klemmen, als tongen, ze moeten haken en kettingen hebben, ze moeten een ongeboren continuïteit hebben. Deze vraag van de monnik had een bron betekenis, Yun Men’s antwoord was ook zo. Yun Men leerde de mensen altijd met deze drie uitdrukkingen (in één), dat is zijn ultieme aanpak.

Hsueh Tou’s gedicht is vergelijkbaar met zijn gedicht bij Zaak 82, over Ta Lung. “Drie uitdrukkingen moet je onderscheiden”. Drie uitdrukkingen zijn onvermijdelijk aanwezig in elke uitdrukking van Yun Men. Als je die kan onderscheiden, dring je door tot achter de drie uitdrukkingen. “Een pijl vliegt ver de leegte in”. Hij schoot hem zo ver dat je ogen zeer snel moeten zijn om hem nog te kunnen volgen. En als je hem duidelijk ziet, opent het gehele universum zich voor je in een enkele uitdrukking.

Het gedicht lijkt nu compleet, maar Hsueh Tou heeft extra talent en pakt uit met: “Over de grote vlaktes – kille windstoten loeien en huilen, in het eeuwige uitspansel – af en toe mistige regen”. Zeg me, zijn dit geesten of objecten? Is dit mysterieus of wonderlijk? Een oude zei: “De waarheid van de dingen is niet verborgen – van oudsher tot nu, is het altijd duidelijk geweest”.

De monnik vroeg; “Hoe is het wanneer de boom buigt en de bladeren vallen?”
Yun men zei: “Lichaam blootgesteld aan de gouden wind”. Hsueh Tou’s bedoeling was slechts een eenduidige omgeving te creëren. Wat precies nu, recht voor je ogen is de fluitende wind, is hetzij de zuidoost wind, hetzij de noordwest wind. Het is goed als je Hsueh Tou’s betekenis op deze manier begrijpt. Als je verder gaat en het begrijpt als Ch’an of Tao, heeft het er niets mee van doen.

“Heb je de reiziger niet gezien die zo lang bij Shao Lin zat en die niet terug gekomen is?” Voordat hij terugkeerde naar het Westen zat Bodhidharma negen jaar, volkomen stil, met zijn gezicht naar een muur. Zeg me, is dat “de boom buigt, de bladeren vallen”? Is dit “lichaam blootgesteld aan de gouden wind?” Als alle dwazen uit heden en verleden en de wijzen, aarde en de grote wereld “hier allemaal samensmelten tot één”, dan zal je zien hoe Yun Men en Hsueh Tou werkelijk mensen helpen.

“Sereen op Berenoor Berg, een eenzame bijeenkomst”. De Berenoor berg is de Shoa Lin berg in het Sung Shan[380] gebergte bij de Westelijke hoofdstad. Ervoor en

[380] Sung Shan gebergte in midden China is één van de heilige Taoïstische bergen. En daar staat de Shoalin tempel, later gebouwd op de plaats waar, naar men zegt, Bodhidharma negen jaar mediteerde met zijn gezicht naar de muur.

erachter zijn er duizenden dicht opeen gepakte bergen. Jullie allemaal, waar ga je zien? Zie je waar Hsueh Tou mensen helpt? Maar zelfs als dat zo is, dan nog is dit alleen maar de schildpad geest die zijn staart achter zich aan sleept (sporen achter latend).

Nan Ch’uan ’s waarheid die nooit uitgesproken is

Zaak 28

Zaak

Nan Ch’uan ging op bezoek bij Meester Nirvana van de Pai Chang berg.

Chang vroeg: “Is er een waarheid (Dharma) waarover alle wijzen, vanaf de oudheid, nog nooit met de mensen hebben gesproken?”[1]

Ch’uan zei: “Die is er”[2]

Chang zei: “Wat is die waarheid waarover nog nooit met de mensen gesproken is?”[3]

Ch’uan zei: “Het is niet geest, het is niet Boeddha, het is niet iets”[4]

Chang zei: “Je zegt het”[5]

Ch’uan zei: “Zo ben ik nu eenmaal. Maar wat zou uw antwoord zijn, leraar”[6]

Chang zei: “Ik ben geen man met veel kennis: hoe zou ik moeten weten of het ooit uitgesproken is of niet?”[7]

Ch’uan zei: “Ik begrijp het niet”[8]

Chang zei: “Ik heb al veel teveel met je gesproken,”[9]

Aantekeningen

1. Een meester zou het moeten weten. Het staat als een tienduizend vadems hoge muur. Voelt Chang dat zijn tanden eruit vallen?
2. Hij valt in het onkruid. Waarom zo brutaal? Dan kan er zoiets gebeuren.
3. Kijk hoe zijn handen druk bewegen en zijn voeten als een razende te keer gaan. Hij stapelt fout op fout. Probeer maar eens en vraag!
4. Zoals het nu gaat verliest hij. Zeg nu zelf, hij geeft nogal wat toe.
5. Leg het toch niet allemaal uit. Laat hem maar zijn hele leven de verkeerde kant op hollen. Chang zou niet zo tegen hem moeten spreken.
6. Gelukkig heeft hij ruimte om te keren. Met lengte is hij lang, met kort is hij kort. Wanneer de redenering superieur is, gaat hij ervoor.
7. Kijk hoe zijn handen druk bewegen en zijn voeten als een razende te keer gaan. Hij verstopt zijn lichaam maar laat zijn schaduw zien. Hij speelt als een dode. Er zijn doornen in de zachte modder. Als hij op deze manier speelt, hoe kan hij mij beduvelen?
8. Hij kan alleen op deze manier spelen. Gelukkig begrijpt hij het niet. Als je het begrijpt spat onmiddellijk je hoofd open. Wat een geluk dat deze kerel zo is.

9. Rijp bovenop sneeuw plaatsen. Waarom het hoofd van de draak en de staart van de slang[381]?

Commentaar

Bij dit punt gekomen gebruikt hij noch ”het is geest” of ”het is niet-geest”, noch “niet-geest” of “niet-niet-geest”. En al heeft hij geen enkele haar meer op zijn wenkbrauwen, toch komt hij ergens. Meditatie leraar Shou noemt “het is geest” een uitleg die open gaat en “het is niet-geest” een uitleg die toedekt.

Deze meester Nirvana is meditatie leraar Fa Cheng[382]. Eerder zwierf hij rond als gewezen abt in de westelijke hal van Pai Chang: hij liet de monniken de akkers verzorgen en in ruil daarvoor leerde hij ze de Dharma.

Nan Ch’uan[383] had Ma Tsu[384] al ontmoet, maar hij zwierf nog van de ene naar de andere plaats om uit te vinden, wat te laten bezinken en wat weg te gooien.

Toen Pai Chang deze vraag aan hem stelde was het inderdaad erg moeilijk voor hem om te antwoorden. “Is er een waarheid waarover alle wijzen, vanaf de oudheid, nog nooit met de mensen hebben gesproken?” Als ik daar geweest was, had ik mijn oren bedekt en was vertrokken. Kijk naar de beschamende voorstelling van deze oude kerel. Als een ingewijde hem deze vraag had horen stellen, zou deze hem onmiddellijk doorzien hebben. Maar Nan Ch’uan ging voorbij aan wat hij zag en zei: “Die is er”. Dat was inderdaad brutaal.

Pai Chang stapelde vervolgens fout op fout: “Wat is die waarheid waarover nog nooit met de mensen gesproken is?” Ch’uan zei: “Het is niet geest, het is niet Boeddha, het is niet iets”. Gretig starend naar de maan verloor deze kerel de parel in de palm van zijn hand. Chang zei: “Je zegt het”. Hoe erg – hij legt het volledig uit aan Nan Ch’uan. Ik zou hem simpelweg met mijn staf op zijn rug slaan om hem echte pijn te laten voelen.

Hoewel het nu eenmaal zo ging, vertel me, waar zei hij het? Volgens Nan Ch’uan ’s inzicht is het niet geest, het is niet Boeddha, het is niet iets, het is nooit uitgesproken. Dus vraag ik jullie allemaal, waarom zei Pai Chang dan toch: “Je zegt het”? Terwijl er geen sporen of aanwijzingen zijn in Nan Ch’uan ’s woorden. Maar als je zegt dat hij het niet gezegd heeft, waarom sprak Pai Chang dan op deze manier?.

Nan Ch’uan was een man die van koers kon veranderen en kon doorgaan, dus zette hij Pai Chang onder druk door vervolgens te zeggen: “Zo ben ik nu eenmaal. Maar wat zou uw antwoord zijn, leraar?”. Iemand anders zou niet weten wat te zeggen maar Pai Chang was een ingewijde; zijn antwoord was ontegenzeggelijk

[381] Iemand die op het eerste gezicht een adept lijkt maar bij nader inzien dat niet is.
[382] Baizhang Niepan, “Fazheng” (752-839), onduidelijk of dit nu een leerling van Mazu of een leerling van Pai Chang
[383] Nanquan Puyan, “Old teacher Wang”(748-835), leerling van Mazu
[384] Mazu Daoyi (709-788)

buitengewoon: “Ik ben geen man met veel kennis: hoe zou ik moeten weten of het ooit uitgesproken is of niet?” Nan Ch’uan zei vervolgens: “Ik begrijp het niet”. Hij zei, “Ik begrijp het niet” terwijl hij het wel begreep: dit is geen oprecht niet begrijpen. Pai Chang zei, “Ik heb al veel teveel met je gesproken”. Maar zeg me, waar heeft hij gesproken?

Als het twee kerels in een moddergevecht waren geweest zouden ze nu beiden bedekt zijn met slijk. Als beiden ingewijden waren geweest, zouden het heldere spiegels op een standaard zijn geweest. In het begin waren ze inderdaad beiden ingewijden, maar op het eind lieten ze het allebei gaan. Als jij een kerel met ogen bent, kan je ze helder doorzien. Maar zeg, hoe zou jij ze beoordelen?

Kijk naar het gedicht van Hsueh Tou:

Gedicht

Patriarchen en Boeddha’s hebben nooit mensen geholpen.

** Elke bewaker zijn eigen territorium. Blijf trouw aan je normen en waarden, als je die hebt. Zolang er nog een enkel woord in je gedachten is, vlieg je zo snel als een pijl richting hel. *

Ch’an monniken, lopen maar wat rond, nu en vroeger.

** Als je stro sandalen versleten zijn, breek dan je staf en hang je kom en tas aan een haak. *

Wanneer de heldere spiegels op hun standaard staan, veranderen de beelden.

** Ze zijn gevallen en gebroken. Breek de spiegel en we gaan elkaar ontmoeten.

Eén voor één kijken ze naar het zuiden en zien ze de noordelijke Grote Beer.

** Zie je me wijdbeens de Boeddha hal uitlopen richting de berg poort? In Korea zijn ze tot in de hal gegaan, in China hebben ze nog niet de trom geslagen.*

De steel van de Grote Beer hangt omlaag

** Je weet nog altijd niet waar het op neer komt. Waar is het? *

Er is geen plaats om te zoeken.

** Blinde mannen! Jammer! De kom valt op de grond, het bord valt uiteen in stukken. *

Wanneer je je neus vastpakt, verlies je je mond.

** Waar kreeg je dit te horen? Uiteindelijk is het zo, dus sla ik!

Commentaar

Oude Shakyamuni verscheen op de aarde en gedurende 49 jaar sprak hij geen enkel woord. Vanaf het begin, in het land van de helderheid, tot het einde bij de Hranyavati rivier, en al die tijd sprak hij geen enkel woord. Zeg me, was dat gepraat spreken of niet? Het vult, precies nu, het Draken Paleis en het Schathuis van de Oceaan– hoe kan dat geen spreken zijn? Hebben jullie de Heer van de Hsui berg niet horen zeggen:

De Boeddha's zijn nooit op aarde verschenen
Negenenveertig jaar vol gepraat
Bodhidharma kwam niet uit het Westen
Shao Lin[385] heeft een wonderlijk geheim

Opnieuw, er is gezegd:

De Boeddha's zijn nooit op aarde verschenen
Noch wordt er welke waarheid dan ook aan de mensen gegeven
Zij zijn alleen maar in staat de harten van de mensen te observeren
Gehoor te geven aan hun nood naar gelang de omstandigheden,
Medicijnen geven en recepten uitschrijven
Daarom is er de twaalfdelige leer van het drievoudig voertuig

Feitelijk hebben de patriarchen en Boeddha's, van oudsher tot nu toe, nooit tegen de mensen gesproken. Precies dit niet helpen van mensen verdient een diepgaand onderzoek. Ik zeg altijd, al zou ik nu een zin, zo zoet als honing toevoegen, als je het goed bekijkt, blijft het gif. Alleen als je je staf tegen je rug aanhoudt, slaat zodra het geblaat begint en ze terzijde duwt, dan help je mensen op een intieme wijze.

"Ch'an monniken, lopen maar wat rond, nu en vroeger". Overal waar ze naar toe gaan stellen ze vragen over wat is en niet is, over Boeddha's en patriarchen, over omhoog of omlaag kijken. Ook al doen ze zo, zolang ze nog niet in het koninkrijk gearriveerd zijn zouden ze beter af zijn zonder vragen stellen.

"Wanneer de heldere spiegels op hun standaard staan worden, veranderen de beelden". Alleen met deze zin kan je duidelijk onderscheid maken. Een oude zei: "de ontelbare vormen zijn allemaal de uitdrukking van de ene waarheid". En ook is gezegd: "Hierin zijn de ontelbare vormen allemaal perfect". De grote leraar Shen Hsiu[386] zei:

Het lichaam is de boom van de verlichting
De geest is als een heldere spiegel
Wees voortdurend zorgzaam om hem schoon poetsen
Laten we hem niet bezoedelen met vuil en stof

---

[385] Bodhidharma

[386] Dit verwijst naar de "gedichten strijd" wie de opvolger zou worden, tussen twee leerlingen van de vijfde patriarch, Shen Hsiu (605—706) en de latere 6e patriarch Hui Neng, met zijn gedicht:

Oorspronkelijk is er geen boom van de verlichting
Noch is er een standaard met een heldere spiegel (noch is de geest-spiegel een spiegel)
Vanaf het begin is er nooit iets (enige ding) geweest
Waarom dan stof wegpoetsen

De vijfde patriarch zei dat Shen Hsiu nog altijd buiten de poort stond. Zeg me, is Hsueh Tou, als hij op deze manier praat, binnen of buiten de poort.

Mensen, ieder van jullie heeft een oude spiegel. Al de ontelbare vormen – lang, kort, vierkant, rond – alles en iedereen verschijnt er in. Al beweeg je in de lengte of de breedte om te begrijpen, uiteindelijk zal je nooit in staat zijn het te vinden. Juist daarom zegt Hsueh Tou: “Wanneer de heldere spiegels op hun standaard staan worden de beelden anders”.

In plaats daarvan moeten jullie: “allemaal kijken naar het zuiden en de noordelijke Grote Beer zien”. Waarom kan je, terwijl je naar het zuiden kijkt, toch de Grote Beer zien? Alleen als je het op deze manier begrijpt kan je inzien waar Nan Ch’uan en Pai Chang elkaar ontmoeten. Deze twee versregels (3^{e} en 4^{e} regel) prijzen het doordrukken en doorgaan van Pai Chang. Chang zei, “Ik ben geen man met veel kennis: hoe zou ik moeten weten of het ooit uitgesproken is of niet?”.

Vanaf hier komt het gedicht van Hsueh Tou in dood water terecht. Bang dat de mensen het niet zouden begrijpen draait hij rond en begint het zelf maar op te lossen, en zegt: “de steel van de Grote Beer hangt omlaag, precies hier en nu voor je ogen, waar anders zou je ernaar gaan zoeken? Zodra je in je neus knijpt verlies je je mond”. Hsueh Tou knijpt in zijn neusvleugels en verliest zijn mond[387].

[387] Aan de ene kant iets winnen maar tegelijkertijd iets anders verliezen

Bijlage

Zaak 69, ‘Nan Ch’uan ’s koeien’ uit het boek van de Sereniteit is in de kern hetzelfde als deze zaak 28:

Zaak
Nan Ch’uan sprak zijn gemeenschap toe en zei: “De Boeddha’s van het verleden, heden en toekomst weten niet wat het is: Katten en koeien weten wat het is.”

Commentaar:
Toen Nan Ch’uan bijna dood was, vroeg de hoofdmonnik,” Waar ga jij naar toe als je dood bent? Nan Ch’uan zei, “Beneden bij de berg, om een water buffel te zijn.” De monnik zei, “Kan ik je volgen?” Nan Ch’uan zei, “Als je me volgt, moet je komen met een grasspriet ni je mond

Zaak 27 ‘Geen geest, geen Boeddha’, uit de Wumonkan is in de kern ook hetzelfde:

Zaak*:*
Een monnik vroeg, “Bestaat er een Dharma die nog niet aan de mensen gepredikt is?”
Nan Ch’uan zei, “Ja.”
De monnik vroeg, “Welke Dharma is nog niet aan de mensen gepredikt?
Nan Ch’uan zei: “Dit is geen geest. Dit is geen Boeddha. Dit is geen ding”

Commentaar
Aan Nan Ch’uan werd slechts één vraag gesteld en direct gaf hij heel zijn bezit weg en werd zelf tot niets.

Gedicht:
Teveel praten vermindert de deugd.
Geen enkel woord is waarlijk effectief.
Ook al zou de grote oceaan van gedaante verhinderen.
Verteld kan het je niet worden.

Ta Sui ’s “Het gaat samen met de anderen”

Zaak 29

Aanwijzing

Wanneer vissen er doorheen zwemmen, wordt het water modderig; wanneer er vogels voorbij vliegen vallen er veren naar beneden. Hij onderscheidt duidelijk gast en gastheer, hij onderkent grondig initiatief en buitenstaander, simpel als een heldere spiegel op zijn standaard, als een heldere parel in de palm van een hand. Wanneer een inheemse komt wordt een inheemse gereflecteerd; wanneer een vreemdeling komt wordt een vreemdeling gereflecteerd. Het geluid is duidelijk, de vorm is evident. Maar zeg, waarom is het zo? Als een test citeer ik deze oude zaak: Kijk!

Zaak

Een monnik vroeg aan Ta Sui, “De grote brand aan het eind van het eon teistert alles en het universum is totaal vernietigd. Ik vraag me af, is dit ene dan ook vernietigd is, of niet?” [1]

Sui zei; “Het is vernietigd”[2]

De monnik zei: “Als dat zo is, dan gaat het samen met dit.”[3]

Sui zei: “Het gaat samen met dit.”[4]

Aantekeningen

1. Wat voor ding is “dit ene”? Niemand op de aarde kan deze zin vastpakken. Hij begint al te jeuken voordat hij gebeten is.
2. Een ijzeren hamer kop zonder een handvat wordt voor zijn voeten geworpen. Hij heeft zijn neusgaten verloren. Voordat hij zijn mond opent, is hij al ontmaskerd.
3. Onmeetbaar grote mensen dwarrelen rond in de woordenstroom. Uiteindelijk begrijpt hij het.
4. De eerste pijl was nog licht maar de tweede pijl zat er diep in. Precies dit is wat zoveel mensen niet kunnen vinden. Wanneer het water omhoog komt, rijzen de boten ook: met veel modder wordt het Boeddha beeld groot. Als je zegt, “Het gaat samen met dit, waar is het dan? Als je zegt dat het niet er mee samen gaat, wat dan? Ik sla.

Commentaar

Meester Fa Chen van Ta Sui[388] was een opvolger van Meditatie meester Ta An[389]. Hij kwam van Yen T'ing in Tung Ch'uan. Meer dan zestig mannen, vol kennis, volgden zijn oproep.

Daarvoor was hij de degene die het vuur brandend hield in de gemeenschap van Kuei Shan[390]. Op een dag vroeg Kuei Shan hem, "Je bent hier al een paar jaar, toch weet je nog altijd niet hoe je een vraag stelt, zodat ik kan zien hoe en wat het is met jou." Sui zei, "Welke vraag zou jij mij willen laten stellen om juist te zijn?" Kuei Shan zei, "Omdat jij het niet begrijpt, vraag, 'Wat is Boeddha?'" Sui bedekte de mond van Kuei Shan met zijn hand. Shan zei, "Jij zult later niet één iemand vinden om de grond te vegen."

Later keerde Ta Sui terug naar Tung Ch'uan. Eerst verbleef hij bij een weg op P'eng K'ou Berg met thee, wachtend op reizigers voor ongeveer drie jaar. Pas later verscheen hij weer in de wereld en opende een berg klooster bij Ta Sui.

Er was een monnik die hem vroeg, "De grote brand aan het eind van het eon teistert alles en het universum is totaal vernietigd. Ik vraag me af, is dit ene dan ook vernietigd is, of niet?" Deze monnik kwam met een vraag gebaseerd op een idee uit de Geschriften. In de geschriften staat, "ontstaan, verblijven, vernietiging, leegte.[391] Wanneer het tijdperk van het drievoudige cataclysme aanbreekt, zal de vernietiging reiken tot in de derde meditatie hemel[392]." Eigenlijk begreep deze monnik de betekenis van deze uitdrukking niet.

Zeg me, wat is "dit ene"? Mensen maken vaak emotionele interpretaties en zeggen, "Dit ene" is de fundamentele natuur van de levende wezens. Sui zei, "Het is vernietigd." De monnik zei, "Als dat zo is, dan gaat het samen met dit." Wat betreft "dit ene", zoveel mensen maken emotionele interpretaties hierover en zijn niet in staat het te vinden. Als je zegt dat het er mee meegaat, waar is het dan? Als je zegt dat het er niet mee meegaat, wat dan? Heb je niet horen zeggen: "Als je intimiteit wilt bereiken, vraag niet met vragen?"

Later vroeg een monnik aan de Meester van de bergen Hsiu, "De grote brand aan het eind van het eon teistert alles en het universum is totaal vernietigd. Ik vraag me af, is dit ene dan ook vernietigd, of niet?" De Meester van de Berg zei, "Het is niet vernietigd." De monnik zei, "Waarom is het niet vernietigd?" De Meester zei, "Omdat

---

[388] Dasui Fazhen (834-919)
[389] Guishan /Changqing "Lazy An" Da'an (793-883) leerling van Baizhang (zie zaak 53)
[390] Guishan Lingyou, (771-853), zie zaak 24
[391] De vier fases van een eon volgens de klassieke boeddhistische geschriften.
[392] De drievoudige wereld bestaat uit de wereld van het verlangen, daarboven de wereld van de vier meditatie hemelen in de wereld van de vormen en daarboven de wereld zonder vormen (onbegrensd leeg heelal). De vier meditatie hemelen worden ook de vier bewustzijns niveaus genoemd. Op het vierde niveau (hemelen) ervaart men nog geluk noch lijden.

het hetzelfde is als het universum.” Zowel “Het is vernietigd” als “Het is niet vernietigd” belemmert mensen op een fatale wijze.

Omdat de monnik het antwoord van Ta Sui niet begreep, bleef deze kwestie rondzingen in zijn hoofd. Hij ging met zijn vraag direct naar de T’ou Tzu berg in Shu Chou. T’ou Tzu[393] vroeg hem, “Waar kom je vandaan?” De monnik zei, “Van Ta Sui in westelijk Szechuan.”T’ou Tzu zei, “Wat had Ta Sui te zeggen?” De monnik vertelde de hierboven genoemde dialoog. T’ou Tzu brandde wierook en boog en zei. “In westelijk Szechuan is er een oude Boeddha in de wereld verschenen. Wat jou betreft, haast je naar hem terug!” De monnik keerde terug naar Ta Sui maar die was al overleden. Wat beschamend voor deze monnik!

Later was er een monnik genaamd Ching Tsun bij de Tang hofhouding, die over Ta Sui zei:

Er is duidelijk geen andere waarheid—
Wie zei dat de vijfde patriarch Neng[394] uit het zuiden het goedkeurde?
De ene zin “Het gaat samen met dit”
Laat een monnik over duizend bergen rennen.
Een krekel die het koud heeft schreeuwt onder een hoop bladeren;
’s Nachts buigt een spook naar de lamp voor de crypte.
Het gezoem buiten het eenzame raam stopt,
Hij loopt heen en weer, niet in staat zijn spijt te overwinnen.

Hsueh Tou gebruikt twee van deze regels om zijn gedicht te maken.

Op dit moment moet je noch het inzicht dat het vernietigd is, noch het inzicht dat het niet vernietigd is, je eigen maken. Uiteindelijk, hoe ga jij het begrijpen? Snel, richt je ogen op dit en kijk!

Gedicht

In het licht van de vernietiging die het tijdperk beëindigt stelt hij zijn vraag—
**Wat zegt hij? Hij gaat nu al de verkeerde kant op. *

De lompenmonnik worstelt nog altijd binnenin de dubbele barrière.
** Hoe kan deze man gered worden, terwijl je hem platdrukt. Honderd lagen, duizend verdiepingen. *

Hoe ontroerend – met een enkele zin,” Het gaat samen met dit”

[393] Touzi Daton 819-914, zie zaak 80,41, 79
[394] Huineng, de zesde patriarch. De vijfde patriarch keurde zijn gedicht goed en benoemde hem tot zijn opvolger waarna Huineng in het holst van de nacht moest vluchten, zie ook zaak 28

** Alle lompen monniken van de hele wereld hebben dit soort oordelen. Het is het niet waard, zelfs niet met duizend zinnen, niet met tien duizend zinnen. *

Alleen reist hij tien duizend mijlen ingespannen heen en weer.

** Zijn actief bewustzijn is zeer chaotisch. Hij struikelt er voorbij zonder dat hij het er erg in heeft. Hij verslijt slechts zijn strooien sandalen. *

Commentaar

Hsueh Tou neemt de leiding over de situatie en presenteert zijn gedicht: in zijn woorden is er een plek waar hij zichzelf laat zien.

“In het licht van de vernietiging die het tijdperk beëindigt stelt hij zijn vraag -- De lompenmonnik worstelt nog altijd binnenin de dubbele barrière.” Van begin af aan was de vraag van de monnik gericht op “het is vernietigd” en “het is niet vernietigd” – dit is de dubbele barrière. Een persoon die inzicht bereikt heeft, bezit een plek waar hij kan laten zien of hem “het is vernietigd” verteld is of dat hem “het is niet vernietigd” verteld is.”

“Hoe ontroerend – met een enkele zin, het gaat samen met dit, alleen reist hij ingespannen tien duizend mijlen heen en weer.” Deze zin verdicht de reis van de monnik met zijn vraag naar T’ou Tzu en zijn terugkeer naar Ta Sui – dat kunnen inderdaad tienduizend inspannende mijlen zijn.

Bijlage Andere versie en andere vertaling

Vertaling Sedeka van koan 29 Blauwe rots

Een monnik vroeg aan Dasui, “Wanneer het kalpa/eon vuur opflakkert en de grootse kosmos vernietigd is, zal ‘het’ verdwijnen, of zal ‘het’ niet verdwijnen.”

Dasui zei, “Het zal verdwijnen.”

De monnik zei, “Dan zal het verdwijnen met al het andere?

Dasui zei, “Het zal verdwijnen met al het andere.”

Koan 30 uit het boek van de sereniteit

Een monnik vroeg aan Dasui, “Wanneer het vuur tijdens het einde van een eon rond raast en het complete universum is vernietigd, is dit vernietigd, of niet.

Dasui zei, “Vernietigd.”

De monnik zei, “Dan gaat dit samen met dat?”

Dasui zei, Het gaat samen met dat.”

Een monnik vroeg aan Longji[395], “Wanneer het vuur dat het eon beëindigd, rond raast en het complete universum is vernietigd, is dit vernietigd of niet?

Longji zei, “Omdat dit hetzelfde is als het universum.”

Gedicht bij deze koan 30

Vernietigd, niet vernietigd,
Gaat ermee samen, het universum met zijn biljoenen werelden.
In hun uitspraken is er uiteindelijk geen haak en keten actie—
Hun voeten worden nogal gehinderd door in elkaar verstrengelde wijnstokken;
Begrijp je het, of niet?
Voor een zaak die goed waarneembaar helder is, is stiptheid extreem.
Voor diegene die weten dat het hart het voortbrengt, niet afdingen—
Jij verliest ten opzichte van mij, kopend en verkopend op de markt.

[395] Longji Shaoxiu (d. 954)

Chao Chou ’s Grote knolrapen.

Zaak 30

Zaak

Een monnik vroeg aan Chao Chou, ”Leraar, ik heb gehoord dat jij Nan Ch’uan persoonlijk gezien hebt? Is dat waar of niet?[1]

Chou zei, ” In Chen Chou worden grote knolrapen geteeld.”[2]

Aantekeningen

1. Duizend keer erover horen is nog niet zo goed als één keer zien. Hij zet hem onder druk. Iedereen heeft twee wenkbrauwen.
2. Hij draagt de lucht en ondersteunt de aarde. Hij doorsnijdt nagels en snijdt door ijzer. De pijl vliegt voorbij Korea.

Commentaar

Ook deze monnik is iemand die lang gestudeerd heeft; onvermijdelijk is er een oog aanwezig in zijn vraag, Desalniettemin is Chao Chou een adept en zegt hij onmiddellijk, ”In Chen Chou worden grote knolrapen[396] geteeld.” Dit kan je smaakloze praat die de monden van mensen afblokt noemen. Deze oude kerel Chao Chou lijkt veel op een dief die in het volle daglicht steelt. Zodra je je mond open doet, rukt hij onmiddellijk je ogen uit.

Als je een uitzonderlijke kerel met een dappere geest bent, dan zal je, te midden van vonken geslagen met vuursteen en de glans van een bliksemschicht, onmiddellijk opstaan en gaan. Anders, als je blijft hangen in gedachten en je potentiaal halverwege blijft steken, kan je niet vermijden je lichaam en leven te verliezen.

Bij zijn beoordeling van deze zaak noemde de wilde wijze Ch’eng uit Kiangsi dit, “vragen over het oosten, antwoorden over het westen,” Hij zei dat Chao Chou niet antwoordde en niet in zijn val liep. Als je het op deze wijze begrijpt, hoe krijg je het dan ooit te pakken?

[396] Andere mogelijke vertaling: radijs

Jurist Yuan[397] zei, “Dit zijn woorden die je een glimp vanaf de zijkant laten zien.“ Dit is samengevat in de *Negen Riemen*.[398] Als je het op deze wijze begrijpt, heb je het nog niet in je dromen gezien en, daarenboven trek je Chao Chou naar beneden.

Sommigen zeggen, “Chen Chou heeft altijd grote knolrapen geproduceerd, dat weet iedereen in het land. Chao Chou is lang bij Nan Ch’uan[399] in de leer geweest, dat weet iedereen in het land. Daarom zei Chao Chou, toen de monnik desalniettemin toch vroeg of Chao Chou nu wel of niet Nan Ch’uan gezien had, ‘Chen Chou produceert grote knolrapen.’” Maar dit alles heeft er niets mee van doen.

Als je het niet begrijpt met behulp van deze voorbeelden, hoe wil je het dan uiteindelijk begrijpen? Chao Chou heeft zijn eigen route doorheen het firmament.

Heb je niet gehoord: Een monnik vroeg aan Chiu Feng[400], “Leraar, Ik heb vernomen dat u persoonlijk Yen Shou[401] ontmoet hebt. Is dit waar of niet waar?” Feng zei, “Is het koren tegenover de bergen rijp of niet? “Dit sluit haarfijn aan bij wat Chao Chou tegen de monnik zei: beide zijn als hamer koppen zonder een gat voor de steel.

Oude man Chao Chou is een onbezorgde man. Als je achteloos een vraag stelt, rukt hij onmiddellijk je ogen uit. Als je een man bent die niet weet wat het is, zal het zijn alsof je in één keer een dadel doorslikt.

Gedicht

In Chen Chou worden grote knolrapen geteeld—

> **Iedereen weet het, vermijdt slechts dat te zeggen. Elke keer dat het weer naar voren wordt gebracht is het weer nieuw. *

Alle lompenmonniken in het land hechten hieraan als een principe;

> ** Desalniettemin is het niet zo. Wie heeft er nog wat aan deze nutteloze woorden, deze langdradige toespraken?*

Ze kennen het slechts als zich uitstrekkend van verleden tot toekomst:

---

[397] Fu Shan Fa Yuan (10-11eeuw) wiens bijnaam de jurist was, vanwege zijn grote kennis van geschiedenis en legale zaken
[398] De negen riemen (niveau s, leerstellingen) geschreven door ‘Fushan Fayuan “Yuanjian”(991-1067), waarin de vijf condities van Tung Shan (zie zaak 43 en 73) zijn verwerkt.
[399] Nanquan Puyan, “Old teacher Wang”(748-835)
[400] Jiufeng Daoqian (d. 923)
[401] Yongming Yanshou (904–975) (Yung-ming Yen –shou), wordt beschouwd als de derde opvolger in de Fayan Ch’an lijn en de zesde opvolger in het Chinese Puur Land boeddhisme

** Half open, half gesloten. Ze zijn zo talrijk als vlas of gierst. In vroeger tijden was het niet zo; op dit moment is het ook niet zo.*

Hoe kunnen ze onderscheiden dat de zwaan wit is en de kraai zwart?

** De volledige capaciteit komt door. Wat lang is, is lang vanuit zichzelf; wat kort is, is kort vanuit zichzelf. Degenen die dat kunnen herkennen zijn zeldzaam. Toch is het niet de moeite waard onderscheid te maken.*

Dief! Dief!

** Bah! Het is niemand anders: Hsueh Tou zelf draagt waardepapieren, wat zijn misdaad bewijst.*

Hij heeft de neusvleugels van de monnik afgepakt.

** Hij heeft ze doorboord, ze erom heen geslagen..*

Commentaar

“In Chen Chou worden grote knolrapen geteeld.” Als je hieraan hecht als het ultieme principe, zit je al verkeerd. Wanneer de ouden samenwerkten en hoge bergen bestegen, konden ze niet verhinderen uitgelachen te worden door de toekijkers. Iedereen weet dat dit antwoord van Chao Chou een uitdrukking is van het ultieme principe, ofschoon, uiteindelijk, zeggen ze dat ze niet weten waar dat ultieme principe zich bevindt. Daarom zegt Hsueh Tou, “Alle lompenmonniken in het land hechten hieraan als een principe/ Ze kennen het slechts als zich uitstrekkend van verleden tot toekomst/ Hoe kunnen ze onderscheiden dat de zwaan wit is en de kraai zwart?”

Ze weten dat zowel mensen uit de oudheid als moderne mensen op deze wijze geantwoord hebben, en toch blijft de vraag wanneer ze ooit in staat zijn geweest expertise van naïviteit te onderscheiden. Hsueh Tou zegt, “Om het werkelijk te begrijpen moet je het onderscheid tussen de witheid van de zwaan en de zwartheid van de kraai kunnen maken gedurende de vonk die Chao Chou slaat van de vuursteen, gedurende de schittering van Chao Chou ’s lichtflits.”

Hiermee is het gedicht over deze zaak compleet, maar Hsueh Tou brengt toch nog zijn eigen opvatting naar voren en beweegt zich naar de plek vol bewegend leven om je nog wat meer te vertellen: “Dief! Dief! / Hij heeft de neusvleugels van de monnik afgepakt.” Alle Boeddha’s uit het verleden, heden en toekomst waren ook dieven. De opeenvolgende generaties patriarchen waren ook dieven. Ze waren allemaal goed in staat de ogen van mensen uit te rukken.

Met het oog op de vaardigheid niet te blunderen, keur ik alleen Chao Chou goed. Maar zeg me, wat doet hij om een goede dief te zijn? ” In Chen Chou worden grote knolrapen geteeld.”

Ma Ku draagt zijn Geringde Staf[402]

Zaak 31

Aanwijzing

Beweeg en er verschijnt een schaduw; wordt bewust en ijs verschijnt. Toch, als je niet beweegt en je niet bewust bent, kan je niet vermijden in een wilde vossen[403] grot te verdwijnen.

Als je volledig door kan dringen, met compleet vertrouwen, zonder zelfs een haarbreed verblindende hindernis, zal je als een draak worden die water vindt, als een tijger die naar de bergen gaat. Laat los, en zelfs kiezelstenen en tegels zenden licht uit; sta stil en zelfs puur goud verliest zijn glans.

De publieke zaken van de Ouden draaiden er onvermijdelijk om heen, maar zeg me, waarover discussieerden ze? Om te testen citeer ik deze zaak. Kijk!

Zaak

Ma Ku ging met zijn geringde staf naar Chang Ching. Hij draaide driemaal rond de meditatie zetel, vervolgens schudde hij zijn staf één maal en stond rechtop.[1] Chang Ching zei, “Juist. Juist.”[2] (Hsueh Tou voegde een woord toe: “Fout!”)[3]

Ma Ku ging ook naar Nan Ch’uan: Hij draaide driemaal rond de meditatie zetel, vervolgens schudde hij zijn staf één maal en stond vervolgens rechtop.[4] Nan Ch’uan zei, “Niet juist. Niet juist.”[5] (Hsueh Tou voegde een woord toe: “Fout!”) [6]

Ma Ku zei vervolgens, “Chang Ch’ing zei ‘Juist’; waarom zeg jij ‘Niet juist’, Meester?”

[402] Uit: De geringde staf soetra :“De twaalf ringen aan de bovenkant van de staf worden gebruikt om de twaalf oorzaken van het conditioneel bestaan te blijven herinneren en de twaalf poorten van meditatie te cultiveren.”

[403] Wilde vos wordt vaak gebruikt voor iemand die probeert de slimmerik uit te hangen, maar soms ook voor iemand met een vrije geest. In een wilde vossen grot is er geen Boeddha en geen hemel.

Nan Ch'uan zei, "Chang Ching is juist, jij bent het die niet juist is.[8] Dit is wat omgedraaid wordt door de kracht van de wind; op het eind breekt het in stukken en desintegreert."[9]

Aantekeningen

1. Hij barst los op dezelfde manier als Yung Chia[404] deed bij Ts'ao Ch'i[405]; Hij laat de hemel schrikken en brengt de aarde in beroering.
2. Hij wast een klomp klei met modder. Hij bespot iedereen. Wat is dit voor praat? Een paal om ezels aan vast te zetten.
3. Het heeft geen zin hem te laten gaan. Er is nog een stap te doen.
4. Zoals eerder gezegd, hij wast een klomp klei in de modder en hij bast los; maar al springt de kikker, toch kan hij de emmer niet verlaten.
5. Waarom het niet accepteren? Hij doodt de man zonder met zijn ogen te knipperen. Wat is dit voor praat?
6. Het helpt niet als je de vergissing ongedaan maakt.
7. Waar is de meester? Deze kerel grijpt vanaf het begin de woorden van de mensen; hij is nogal afgebroken.
8. Goed! Wanneer men iemand doodt, moet men bloed zien; wanneer men iemand helpt, moet hij zijn uiterste best doen. Hoeveel mensen heeft hij bedrogen?
9. Uiteindelijk is Ma Ku in de val van Nan Ch'uan gevallen.

Commentaar

Wanneer de ouden te voet reisden om een ander klooster te bezoeken, hadden ze enkel en alleen deze zaak voor ogen: ze wilden waarnemen of de oude leraar op de uit hout gesneden stoel ogen bezat of niet. Die mensen bleven als er in een enkel woord een gezamenlijke overeenkomst was, en vertrokken als ze niet met één woord tot overeenkomst konden komen.

Observeer hoe Ma Ku[406] naar Chang Ching[407] ging, rond zijn meditatie stoel draaide, zijn staf eenmaal schudde en daarna rechtop stond. Chang Chíng zei, "Juist. Juist." Om het zwaard dat mensen doodt, het zwaard dat mensen leven brengt, te gebruiken moet men een ongebonden meester zijn.

Hsueh Tou zei, "Fout!" Dit valt neer op beide zijdes, maar als je naar één van de beide zijdes gaat, zal Hsueh Tou 's bedoeling je niet vinden. Ma Ku stond daar recht op, maar zeg me, waarvoor deed hij dat? Waarom zegt Hsueh daarop "Fout." Waarin

[404] Yongjia (665-713), leerling van de zesde patriarch.
[405] Ts'ao Ch'i (Caoxi)is de zesde patriarch. Yung Chia (Yongjia)raakte in één nacht verlicht bij Ts'ao Ch'i.
[406] Mayu (Magu) Baoche (nd), leerling van Mazu, zie zaak 61 en 69
[407] Zhangjing Huaiyun (756-815) leerling van Mazu

is hij fout? Chang Ching zei, “Juist. Juist.” Waarin is het waardoor hij fout is? Het lijkt erop dat Hsueh Tou zit als hij zijn oordeel voorleest.

Ma Ku nam het woord ‘juist’ mee naar Nan Ch’uan[408] om hem te (door)zien. Net als daarvoor liep hij rondom de meditatie zetel, schudde zijn staf en stond rechtop. Ch’uan zei, “Niet juist. Niet juist.” Men moet een zelfstandige meester van onze school zijn, om het zwaard dat mensen dood en het zwaard dat leven geeft te hanteren. Hsueh Tou zei, “Fout!” Chang Ching zei, “Juist. Juist.” Nan Ch’uan zei, “ Niet juist. Niet juist.” Zijn deze uitspraken hetzelfde of verschillen ze? De eerste zei, “Juist”: waarom is ook hij fout? Als je begrip krijgt door wat Chang Ching zegt, zal je zelfs niet in staat zijn jezelf te redden. Als je begrip krijgt door wat Nan Ch’uan zegt, kan je de leraar van de Boeddha’s en de Patriarchen worden. En dan nog moeten lompen monniken zichzelf bewijzen, voordat ze het begrijpen; accepteer niet zomaar de uitgesproken verklaringen van andere mensen.

Waarom zei de één “juist” en de ander “niet juist”, terwijl Ma Ku ‘s vraag dezelfde was? Als je een door en door competente meester bent, een mens die volledige vrijheid heeft bereikt, moet je losgemaakt van “Juist” en “Fout” leven. Iemand die geest en object niet vergeten heeft zal zeker vastzitten vanwege deze twee kanten. Als je verleden en heden helder wil begrijpen en de tongen van iedereen op de wereld wil afsnijden, moet je eerst deze tweemaal “fout” oppakken. Juist omdat Hsueh Tou de levenslust zelf naar voren wil brengen. Als jij een kerel bent met bloed onder je huid, zal je als vanzelf niet naar de woorden en zinnen gaan om interpretaties te creëren; noch zal je je wenden tot een paal om ezels vast te binden. Sommige mensen zeggen dat Hsueh Tou deze tweemaal “fout” namens Ma Ku uitspreekt, maar wat heeft dat er mee te maken? Ze zijn ver verwijderd van het begrip dat de toegevoegde commentaren van de ouden de essentiële poort opent; deze positie is juist en die positie is ook juist, maar uiteindelijk blijven ze bij geen van beide posities hangen. De bibliothecaris Ch’ing zei, “De staf vastpakken, rond de meditatiestoel cirkelen, ‘juist’ en ‘niet juist’ zijn beide fout. De werkelijkheid ligt niet hier in.”

Heb jij niet gelezen hoe Yung Chia[409] aankwam bij Ts’ao Ch’i[410] en de Zesde Patriarch[411] zag? Hij liep rond de meditatie zetel, schudde zijn staf eenmaal en stond rechtop. De patriarch zei, “Een monnik moet drieduizend verschillende vormen van waardigheid hebben en vierentachtig duizend verfijningen van gedrag; waar kom jij vandaan, O Eerzame, dat je zoveel grootse eigenwaan meedraagt? Waarom zei de Zesde Patriarch dat hij zoveel grootse eigenwaan meedroeg? Deze kerel zei niet

[408] Nanquan Puyan, “Old teacher Wang”(748-835), leerling van Mazu, zie 28,40,63,64, 69 en andere.
[409] Yongjia (665-713), leerling van de zesde patriarch
[410] Een rivier(vallei), waar de 6de patriarch verbleef. Symbool voor alle stromingen/scholen binnen Ch’an
[411] Dajian Huineng (638-13)

“juist” of “niet juist”; “juist” en “niet juist” zijn beide palen om een ezel aan vast te binden. Alleen Hsueh Tou heeft , met zijn twee maal “fout”, iets bereikt.

Ma Ku zei, “Chang Ch’ing zei ‘Juist’; waarom zeg jij ‘Niet juist’, Meester?” Deze oude kerel spaarde zijn wenkbrauwen niet; hij gaf aanzienlijk toe—Nan Ch’uan zei, “Chang Ching is juist, jij bent het die niet juist is.” Men zou kunnen zeggen dat Nan Ch’uan op het moment dat hij een konijn zag, de valk los liet. Bibliothecaris Ch’ing[412] zei, “Nan Ch’uan was overdreven betuttelend; terwijl hij de zaak had kunnen afdoen met ‘niet juist’, vervolgde hij door een andere fout van hem te benoemen, ‘Dit is wat omgedraaid wordt door de kracht van de wind; op het eind breekt het in stukken en desintegreert.” De soetra van de volledige verlichting[413] zegt, “Dit lichaam van mij is een combinatie van vier elementen. De zogenaamd bezoedelde vormen van haar, nagels, tanden, huid, vlees, zenuwen, botten, merg en hersenen, keren allemaal terug naar aarde. Speeksel, tranen, pus en bloed keren terug naar water. Warme adem keert terug naar vuur en bewegingen keren terug naar wind. Wanneer de vier elementen zich verspreiden , waar kan dit denkbeeldig lichaam dan zijn?” Toen Ma Ku rond de meditatie zetel cirkelde terwijl hij zijn staf vast hield was dit wat omgedraaid wordt door de kracht van de wind; uiteindelijk breekt het doormidden en valt het uit elkaar. Welnu, zeg me, waar ligt uiteindelijk de zaak van het ontdekken van de bron van geest? Hier aangekomen moet je een man van gegoten ijzer zijn om het te realiseren.

Heb je niet gelezen hoe de geleerde Chang Ch’o een beroep deed op Ch’an meester Tsang van Hsi T’ang[414]? Hij vroeg, “Bestaan de Boeddha’s uit de drie tijden of bestaan ze niet? Tsang zei, “Ze bestaan.” Chang Ch’o zei, “Fout.” Tsang zei, “Wie heb jij gezien?” Ch’o zei, “Ik heb meester Ching Shan[415] gezien: wat ik ook vroeg, , Ching Shan zei, dat het niet bestaat.” Tsang zei, “Wat voor familie heb jij?” Ch’o zei, “Ik heb een vrouw en twee kinderen.” Tsang vroeg, “Wat voor familie heeft Shan?” Ch’o zei, “Ching Shan is een oude Boeddha; spreek geen kwaad over hem, Meester.” Tsang zei, “Wacht totdat jij bent zoals Ching Shan, dan vertel ik je over alles wat niet bestaat.” Chang Ch’o boog slechts zijn hoofd. Een competente leraar van onze sekte wil altijd de plakkerige punten smelten, de banden verwijderen, de nagels eruit trekken en de pinnen eruit trekken ten behoeve van de mensen; hij moet zich niet vasthouden aan één zijde, maar naar links uitwijken en terugkeren naar rechts, naar rechts uitwijken en terugkeren naar links,

Observeer slechts hoe Yang Shan[416] naar Chung Yi[417] ’s woonplaats ging om hem te bedanken voor zijn wijding. Toen Yi hem zag aankomen, sloeg hij met zijn hand op de mediatie stoel en zei, “Wa, wa.” Waarop Yang Shan naar het oosten liep en ging

[412] Zhangqing Cangyong, 14e generatie
[413] Ook wel perfecte verlichting genoemd, waarschijnlijk van Chinese origine,7e eeuw.
[414] Xitan Zhizang (735-814) leerling van Mazu
[415] Andere naam voor Tsang van Hsi T’ang/Xitan Zhizang
[416] Yangshan Huiji (807-883), leerling van Kuei Shan, zie zaak 68, 36 en 34
[417] Zhongyi Hongen(nd) leerling van Mazu

staan, vervolgens richting het Westen, en tenslotte stond hij in het midden. Daarna, toen hij zijn dank voor de wijding gegeven, deed hij een stap terug en stond daar. Ching Yi zei, “Waar komt die concentratie[418] vandaan?” Shan zei, “Ik ontving het van de Zegel van Ts’ao Ch’i[419].” Ching Yi zei, “Zeg me, van wie gebruikte Ts’ao Ch’i deze concentratie om te ontvangen?” Yang Shan zei, “Om de in de nacht verlichte gast te ontvangen (Yung Chia).” Yang Shan vroeg ook aan Ching Yi, “Meester, waar kreeg u deze concentratie?” Ching Yi zei, “Ik kreeg deze concentratie in het klooster van Ma Tsu[420].” Aanschouw een dergelijke conversatie van kerels, die ‘één’ omhoog houden en drie begrijpen, de kern zien en de vertakkingen volgen.

Lung Ya[421] zei tegen zijn gemeenschap, “Mensen die de studie binnendringen moeten voorbij de Boeddha’s en patriarchen gaan. Tung Shan, de meester van Hsin Feng, zei, ‘Alleen als je de mondelinge leer van de Boeddha’s en patriarchen ziet alsof ze je dodelijke vijanden zijn, ben je gekwalificeerd om in de studie door te dringen.’ Als je ze niet kan passeren, dan zal je misleid worden door de Boeddha’s en de patriarchen.” Op dat moment vroeg een monnik, “hebben de patriarchen en de Boeddha’s de intentie mensen te misleiden, of niet?” Lung Ya zei, “Zeg me, hebben de rivieren en de meren de intentie om mensen tegen te houden, of niet?” Hij ging door en zei, “Ofschoon rivieren en meren niet de intentie hebben mensen tegen te houden, is het wel zo dat de mensen ze niet kunnen passeren. Het is niet dat de patriarchen en Boeddha’s de intentie hebben om mensen te misleiden, het is slechts dat de mensen tegenwoordig ze niet voorbij kunnen passeren. Dus al met al misleiden de patriarchen en boeddha’s mensen. Opnieuw, je kan niet zeggen dat patriarchen en boeddha’s de mensen niet misleiden. Als iemand de patriarchen en Boeddha’s voorbij passeert, overtreft deze persoon de patriarchen en Boeddha’s. Toch moet men volledig de intentie van de patriarchen en Boeddha’s realiseren: alleen dan is men op hetzelfde niveau als de transcendente personen uit vroeger tijden. Als je nog niet instaat ben om, als je de Boeddha’s bestudeert en als je de patriarchen bestudeert, daaraan voorbij te gaan, zal je in geen tienduizend eons hoop krijgen het te bereiken.” De monnik vroeg ook, “Hoe kan ik in staat zijn te voorkomen dat ik misleid wordt door de patriarchen en Boeddha’s?” Lun Ya zei, “Je moet jezelf verlichten.” Wanneer je op dat punt ben aangekomen, moet je zo zijn. Waarom? Wanneer je iemand helpt, moet je je uiterste best doen voor hem; wanneer je iemand doodt moet je zijn bloed zien.

Hsueh Tou is zo’n man, dus hij durft het op te pakken en ermee te spelen.

---

[418] Ook wel vertaald als Samadhi (geconcentreerde, ontspannen, naar binnen gerichte aandacht), Samadhi is de laatste stap in het achtvoudige pad. Wordt ook wel gezien als de eenheidservaring.
[419] Ts’ao Ch’i (Caoxi), de zesde patriarch.
[420] Mazu Daoyi (709-788), zie ook 3, 53, 73
[421] Longya Judun “Zhengkong”(835-923) zie zaak 20

Gedicht

Dit “fout” en dat “fout” --

** Wees voorzichtig met je wenkbrauwen! En toch, dit is acteren volgens het imperatief. Ín hemel en op aarde, ben ik alleen de vereerde.’*

Het is belangrijk ze niet achterwege te laten.

** Een paar hamerkoppen zonder een gat; zelfs de grote Compassievolle Ene met zijn duizend handen kan ze niet optillen. Als ze wegneemt, Eerwaarde, zal je dertig stokslagen krijgen.*

Dan worden de golven in de vier zeeën kalm,

** Niemand in de hele wereld durft te bewegen. Oost, West, Zuid, Noord, allemaal hebben ze dezelfde familie stijl. Nog niet zo lang geleden is er veel regen gevallen.*

De honderd rivieren gaan terug naar de getijden van de oceaan.

** Schoon en naakt is vrede en rust in je eigen huis gerealiseerd; De zee is tot rust gekomen en de rivieren zijn helder.*

De wimpel van de oude paal is hoog verheven de twaalf poorten;

** Hoe vergelijkt het zich met deze? Er is geen ook op de staf. Het is belangrijk om niet naar de staf te gaan. Het is belangrijk om niet naar de staf te gaan om te leven.

Door elke poort gaat een weg, leeg en desolaat.

** Daar is nog geen enkel ding. Het loochent jouw alledaags leven. Als je kijkt, word je blind.

Niet desolaat—

** Uiteindelijk. Gelukkig is er een plek waar je kan omkeren. Alreeds blind—dus ik sla!*

De adept zou medicijnen tegen geen ziekte moeten zoeken.

** Als je eenmaal dood ben, kom je niet meer opnieuw terug naar het leven. Waarom ben je de hele dag als vast in slaap? Waarom zoeken doorheen de hemelen en tasten over de aarde?*

Commentaar

Dit gedicht lijkt op de zaak van Te Shan[422] die Kuei Shan[423] ziet[424]: eerst voegt Hsueh Tou twee keerwoorden toe, prikt ze op een enkele draad; en dan maakt hij

[422] Deshan Xuanjian (684-758)
[423] Guishan Lingyou (771-853), leerling van Pai Chang
[424] Zaak 4

zijn gedicht. “Dit ‘fout’ en dat ‘fout”-- Het is belangrijk ze niet achterwege te laten.” Hsueh bedoeling is dat het “fout” hier en het fout “daar” absoluut niet weggenomen moeten worden; als je ze wegneemt maak je een grote vergissing. Het is noodzakelijk om deze dubbele “fout” op deze manier toe te voegen en zo realiseer je direct: “Dan worden de golven in de vier zeeën kalm, de honderd rivieren gaan terug naar de getijden van de oceaan.” Hoe puur is de wind, hoe helder de maan! Als je deze twee “fouten” gaat begrijpen, heb je niet meer de minste zorgen: bergen zijn bergen, rivieren zijn rivieren, wat lang is, is uit zichzelf lang en wat kort is, is uit zichzelf kort, elke vijf dagen één enkele bries, elke tien dagen één enkele regenbui. Daarom zegt hij, “Dan worden de golven in de vier zeeën kalm, de honderd rivieren gaan terug naar de getijden van de oceaan.”
Het overige deel prijst Ma Ku die zijn draagt: “De wimpel van de oude paal is hoog verheven de twaalf poorten[425].” Vroeger gebruikte de mensen een zweep als een paal lompenmonniken gebruiken de staf als een paal. De “oude paal” is de staf; de pure wind is hoger dan twaalf diep rode poorten. Als je dit tweevoudig fout kan begrijpen, zal je staf licht uitstralen; zelfs de oude paal kan dan niet meer in gebruik worden genomen. Een Oude zei, “Als je de staf begrijpt, is je levens-studie klaar/beëindigd. Er is ook gezegd, “Dit is niet de mooie buitenkant laten zien en tevergeefs vasthouden aan materiele zaken; de Tathagata ’s schitterende staf heeft persoonlijk zijn sporen achtergelaten.” Dit valt in dezelfde categorie. Wanneer je hier bent aangekomen, doorheen alle verstoringen en tegenvallers, gedurende alle tijden, heb je grote vrijheid verkregen.

“Door elke poort gaat een weg, leeg en desolaat.” Ook al is er een weg, dan is die niets anders dan leeg en verlaten. Hier aangekomen voelt Hsueh Tou dat hij veel heeft toegegeven, dus vervolgt hij met een ferme klap gericht aan jou; en ofschoon dat zo is, toch is er een plek die niet verlaten is. Wanneer je geen ziekte hebt, moet je nog altijd zoeken naar een beetje medicijnen om in te nemen, zelfs al ben je een adept.

[425] De twaalf poorten zijn de vier Meditaties (*de Boeddha gedenken, liefhebbende vriendelijkheid, contemplatie op de aard van het lichaam, opmerkzaamheid van de dood)*, vier Onmetelijkheden (*ook wel deugden: Metta: Liefdevolle vriendelijkheid, Karuna: Mededogen of compassie, Mudita: Empathische of altruïstische vreugde, Upekkha: Gelijkmoedigheid*) en de vier vormloze staten van zijn. De twaalf poorten verwijzen naar de twaalf ringen op de staf, zie ook opmerking 1. In sommige vertalingen wordt gesproken over de twaalf ringen die naar de twaalf poorten leiden.

Bijlage: Zaak 16 uit het boek van de Sereniteit

Magu schudt zijn staf

Introductie

Wijzend naar een hert, maak je er een paard van, de aarde oppakken en in goud veranderen, wind opwekken en donder op je tong, een bloederig zwaard tussen de wenkbrauwen, daar zitten en succes en falen zien, daar staan en dood en leven onderzoeken.

Gedicht

Juist en fout --

Kijk uit voor de valstrik.

Schijnbaar neergezet, schijnbaar omhoog gehouden,

Moeilijk te zeggen wie de oudere broeder is en wie de jongere.

Toegegeven, hij weet wanneer de tijd daar is;

Ontkennend, wat is er zo speciaal aan mij?

Eén keer schudden met de metalen staf - helemaal alleen zich onderscheiden;

Drie keer rond de zetel, een ontspannen stoeipartij.

De kloosters zijn geagiteerd, juist en fout zijn geboren;

Het lijkt erop dat ze spoken zien, vlak voor hun huid.

Ouderling Ting staat onbeweeglijk

Zaak 32

Aanwijzing

De tien richtingen zijn afgesneden, zo'n duizend ogen zijn abrupt open; wanneer één zin alle stromen afsnijdt verdwijnen talloze impulsen. Is er al met al iemand die samen sterven en samen wil? De publieke zaak is volledig duidelijk, maar als je het niet bij elkaar kan brengen, kijk dan alsjeblieft naar de voortkruipende klimplanten van de Ouden.

Zaak

Ouderling Ting vroeg aan Lin Chi, "Wat is de grootse betekenis van de Boeddhistische leer?"[1]

Chi verliet zijn meditatie zetel, pakte hem vast, gaf hem een klap en duwde hem weg.[2] Ting stond onbeweeglijk.[3] Een monnik dichtbij hem zei, "Ting, waarom buig je niet?"[4] Op het moment dat Ting boog[5], werd hij plots groots verlicht.[6]

Aantekeningen

1. Zoveel mensen raken verloren als ze hier zijn aangekomen. Er is nog altijd dit. Oh, waarom is hij zo zwakzinnig?
2. Vandaag had hij hem te pakken. Hij is aardig als een oude vrouw. Geen lompenmonnik in de hele wereld kan zich uit de voeten maken.
3. Hij is al gevallen in de spookgrot. Hij strompelt al rond in het verleden. Hij kan niet voorkomen zijn neusvleugels te verliezen.
4. Daar is een man, op neutrale grond, die alles doorziet. Hij heeft de kracht van de ander volledig verkregen. Wanneer iemand sterft in het oostelijke huis, helpen de mensen in het westelijke huis ze rouwen.
5. Hij gebruikt zijn ijver om zijn incompetentie goed te maken.
6. Zoals een lamp vinden in de duisternis; zoals een arme man die een juweel vindt. En toch, dit is fout op fout stapelen. Maar zeg me, wat zag Ouderling Ting, zodat hij boog?

Commentaar

Zie hoe hij was; direct vertrekken, direct binnengaan, direct gaan, direct komen – dit is inderdaad de ware Lin Chi[426] school, als je zo dynamisch kunt functioneren. Als je

[426] Linji Yixuan, "Hiozhao" (d 866)

de gehele weg aflegt kan je de lucht ondersteboven keren en het veranderen in aarde, en zo het vermogen krijgen om al je talenten ten volle te benutten.

Ouderling Ting was zo'n kerel; éénmaal geslagen door Lin Chi, begreep hij onmiddellijk het ultieme toen hij boog en weer rechtop stond. Hij was een man uit het Noorden, extreem simpel en direct. Toen hij dit eenmaal vast had, verscheen hij niet meer in de wereld. Hij maakt voortaan compleet gebruik van de vaardigheden van Lin Chi; onvermijdelijk kwam zijn scherpheid tevoorschijn. Op een dag kwam hij onderweg Yen T'ou[427], Hsueh Feng[428] en Ch'in Shan[429] tegen. Yen T'ou vroeg, "Waar kom je vandaan?" Ting zei, "Lin Chi." T'ou zei, "Is de leraar gezond en wel?" Ting zei, "Hij is al overleden." T'ou zei, "Wij drieën zijn speciaal hierheen gekomen om hem respect te betonen; ons fortuin is mager en dun nu we horen dat hij 'teruggekeerd is in de stilte.' Toen de leraar nog leefde, wat had hij te zeggen? Ouderling, citeer alsjeblieft één of twee voorbeelden voor ons?" Toen citeerde Ting hoe Lin Chi op een dag instructies gaf aan zijn gemeenschap: "Op een dag instrueerde Linji zijn gemeenschap als volgt: 'In deze homp rood vlees is een Ware mens zonder rang of stand: Elk moment gaat hij door de poorten van jullie zintuigen[430] in en uit; zij die nog niet overtuigd zijn, kijk, kijk!" Op dat moment was er een monnik die naar voren kwam en vroeg, "Wat is de mens zonder rang of stand? Lin Chi greep hem onmiddellijk vast en zei, "Spreek, spreek!" De monnik aarzelde, waarop Lin Chi hem weg duwde en zei, "De ware mens zonder rang of stand: wat een stuk stront is hij!"[431]

Terwijl Yen T'ou dit hoorde stak hij onbewust zijn tong uit. Ch'in Shan[432] zei, "Waarom zei hij niet, 'Geen Ware mens zonder rang of stand'?" Ting pakt hem vast en zei, "Hoe ver van elkaar verwijderd zijn 'Een waarlijke man zonder rang of stand' en 'Geen waarlijke man zonder rang of stand'? Spreek snel! Spreek snel!" Ch'in Shan zei niets, zijn gezicht kleurde groen en geel. Yen T'ou en Hsueh Feng bogen en zeiden, "Deze novice kan geen onderscheid maken tussen goed en slecht, hij heeft u beledigd, Ouderling, we hopen dat u hem genadig bent en zijn fout vergeeft." Ting zei, "Als jullie twee oude kerels er niet bij waren zou ik deze betweter dood geschud hebben."

Ooit in Chen Chou, toen hij terug kwam van een vegetarisch feest, rustte hij uit op de brug. Daar kwam hij drie monniken tegen die onderricht gaven. Eén van hen vroeg, "Wat is de betekenis van 'Waar de Ch'an rivier diep is, moet je de diepte van de

[427] Yantou Quanhuo (828-887) zie zaak 22, 51 en 66
[428] Xuefeng Yicun (822-908), zie zaak 22, 51 en 66
[429] Zie zaak 22 aangaande de vriendschap tussen die drie Ch'an monniken.
[430] In de vertaling van Clearly wordt 'senses' – zintuigen genoemd. In diverse vertalingen van de Verhandelingen van Linji wordt face (gelaat) genoemd. Beide vertalingen hebben hun eigen merites en betekenis, die in zekere zin dezelfde is. Zie de bijlage voor Hisamatsu's uitspraken naar aanleiding van deze passage uit de Verhandelingen.
[431] Zie bijlage
[432] Qinshan Wensui (nd)

bodem peilen'?" Ting greep hem vast en stond op het punt hem in de rivier te gooien, toen zijn twee metgezellen hem trachten te redden door te zeggen, "Stop, stop! Hij heeft u beledigd, Ouderling, maar we hopen dat u genadig voor hem bent. Ting zei, "Als jullie tweeën hier niet waren had ik hem de bodem laten peilen."

Observeer zijn methoden. Dit is het volledig functioneren van Lin Chi. Kijk ook naar het gedicht van Hsueh Tou:

Gedicht

Tuan chi's[433] volledige capaciteiten zetten zich voort in zijn voetstappen;

** De Gele Rivier is modderig vanaf de bron. De zoon erft het werk van zijn vader.*

Eenmaal onthult, waarom zou het op de plaats rust houden?

** Waar is het? Wat heeft dat te maken met het feit dat er zo'n man is? Kan een man zonder voeten en handen dat ook verwerven, of niet?*

De grote geest heft zijn hand omhoog zonder veel ophef

** Hij geeft de mensen een doodsschrik. Een beetje snoeven. Opnieuw sla ik met een vliegenmepper, ik test niet meer.*

En split de Bloemen Bergen uiteen in tien miljoen lagen.

** De gehele wereld verschijnt onmiddellijk. Het is gevallen.*

Commentaar

Hsueh Tou lof prijst," Tuan chi's volledige capaciteiten zetten zich voort in zijn voetstappen; eenmaal onthult, waarom zou het op de plaats rust houden? Alleen Lin Chi kon in de voetstappen treden van Huang Po's groots vermogen en functioneren. Als het aanwezig is, laat het geen enkele poging tot discussiëren toe; als je aarzelt, val je onmiddellijk in het rijk van onwetendheid.

De Surangama[434] soetra zegt, "Precies wanneer ik mijn vinger erop leg, geeft het zegel van de oceaan licht af; zelfs als je je geest slechts voor een moment wakker maakt, zal eerst angst over de materiele wereld opkomen."

"De grote geest heft zijn hand omhoog zonder veel ophef en split de Bloemen Berg uiteen in tien miljoen lagen." De grote geest van de Gele rivier had bovennatuurlijke

[433] Postume titel van Huang Po

[434] Surangama soetra is Mahayana soetra, die rond 700 in het Chinees vertaald is uit een Indische tekst 1-2e eeuw, of samengesteld op basis van diverse Indische teksten.. Śūraṅ betekent "behorend tot een held of braaf persoon". Gama betekent "stijl van stappen of methode voor het maken van vooruitgang".

krachten[435], met zijn hand brak hij de T'ai Hua berg open en liet het water van de Gele rivier verder stromen. Ouderling Ting's twijfel was als een bergmassief; eenmaal uiteen geslagen door Lin Chi ondervond hij onmiddellijk dat het tegelwerk gebroken was en het ijs gesmolten.

Bijlage: De Ware mens zonder rang of stand[436] – Linji en Hisamatsu.

Citaten uit hoofdstuk 7 van *Kritische Voordrachten over de Zen traditie* door Hisamatsu

De meester (Linji) kwam de hal binnen, ging op zijn zetel zitten en sprak: 'Hier, in deze naakte klomp rood vlees, is een Ware mens zonder rang of stand. Elk moment gaat hij de poorten van jouw gelaat in en uit. Als er iemand onder jullie is, die dit nog niet wist: kijk dan, kijk dan!
Op dat ogenblik kwam er een monnik naar voren en vroeg: 'Hoe ziet hij eruit, die Ware mens zonder rang of stand? De Meester verliet zijn zetel, greep de monnik vast en sprak: 'Spreek, Spreek!' De monnik wilde juist iets gaan zeggen toen de meester hem losliet, opzij schoof en zei:' Deze Ware mens zonder rang of stand, wat een brok mest". Daarop verliet hij de hal.

Wat betekent het om "zonder rang of stand" te zijn? Senior of junior, student of leraar, koopman of ambtenaar, ouder of kind. Ieders lichaam en geest brengt "rang of stand" met zich mee: ogen, oren, hoofd, voeten en handen hebben; zitten op of naast je mat; op het Zelfs waarheid en leugen, goed en slecht, zijn allemaal "rang of stand". We kunnen wel spreken over "zonder rang of stand" zijn, maar uiteindelijk houden we ons vast aan een plaats genaamd "zonder rang of stand". Ofschoon het lijkt dat we ons niet vasthouden, doen we dat toch wanneer ons niet-vasthouden plaats vindt op een bepaalde tijd, in een bepaalde ruimte. Met andere woorden, alles in een vastgelegde, een gehechte situatie vormt een "rang of stand", zelfs het voorbijgaan van vele eeuwen of de verre uiteinden van het heelal. In ons gewone leven is het erg uitzonderlijk om werkelijk zonder "rang of stand" te zijn.
Maar, zegt Linji, er is een "Ware mens zonder rang of stand", die zich nergens vastlegt. Hij zegt dat er een unieke "Ware mens" is, die het waarachtige menselijke wezen is. Natuurlijk, als het objectief gemaakt wordt, zou het een rang of stand hebben. Of het nu transcendent of immanent is, aanwezig is op dit moment, of in het middelpunt is (in de gebruikelijke betekenis), het zou een rang of stand hebben. Er is echter een Ware mens, welke boven noch beneden, links noch rechts noch in het midden is. Ze is verleden noch heden noch toekomst. Het is de Ene, ongeëvenaarde mens. Omdat het op deze manier bestaat is het niet begrensd. Het is Alles en de Ene, Eén en Alles. Ofschoon het een Ene is, beperkt het zich niet hiertoe. Het is een Ene dat niet een "ene" genoemd kan worden. Wanneer Linji hierover spreekt als de "Ware" mens, dan zijn er geen rangen zoals waar of vals. Het is de Waarheid zonder rang of stand. Als het een waarheid zou zijn die tegenover onwaarheid zou staan, zou ze niet zonder rang of stand zijn. Dat wat voorbij alle rangen en standen is, is de waarheid, de Mens over wie Linji spreekt. Dit lichaam/geest van ons is niet de Ware Mens zonder rang of stand. Waar Linji over spreekt is het Zelf voorbij alle vormen – de ware mens.
Uiteindelijk verwijst deze naakte klomp rood vlees naar het geheel van onze geest-lichaam. Linji bedoelt dat de Ware mens zonder rang of stand precies hier is, in het geheel van onze geest-lichaam, er is geen Ware mens die vaag "ergens anders" bestaat. Nee, die unieke Ware mens zonder rang of stand is duidelijk te vinden in ieder van ons. Maar al zoeken we overal op de wereld en lezen we alles wat er over boeddhisme geschreven is, we zullen de Ware mens nooit vinden. De Ware mens zonder rang of stand is precies hier aanwezig. Linji zegt dat hij elk moment de poorten van het gelaat van

[435] Zie ook zaak 7, hoe Koning Yu volgens de traditie dwars door de drievoudige bergen heen sneed.
[436] Zie ook zaak 73

jullie allemaal in en uit gaat. Precies hier, vitaal en bruusk, is er niets anders dan je Ware Zelf, die nooit gevonden kan worden buiten jezelf

Minister President Ch'en ging op bezoek bij Tzu Fu[437]

Zaak 33

Aanwijzing

Hij maakt geen onderscheid tussen oost en west, noch maakt hij onderscheid tussen zuid en noord, van 's morgens tot 's avonds, van 's avonds tot 's morgens; maar zou je kunnen zeggen dat hij diep in slaap is? Zijn ogen zijn soms als kometen, maar zeg me is hij volledig wakker? Soms noemt hij zuid noord, maar zeg me, is hij vol aandachtig of afwezig? Is hij een man van de Weg of een doodgewone man? Als je hier aangekomen voort kan gaan, zal je voor de eerste keer leren het ultieme te gaan kennen, en dan zal je weten dat de Ouden zo, of juist niet zo, waren. Maar zeg me, wanneer is dit? Om te testen citeer ik dit. Kijk!

Zaak

Minister president Ch'en Ts'ao ging op bezoek bij Tzu Fu. Toen Fu hem zag aankomen, tekende hij onmiddellijk een cirkel.[1] Ts'ao zei, "Op deze manier heeft mijn bezoek nu al haar betekenis verloren; wat voor waarde heeft het dan nog om op deze wijze door te gaan en een cirkel te tekenen."[2] Fu sloot de deur van zijn kamer.[3]

Hsueh Tou zei, "Ch'en Ts'ao heeft maar één oog."[4]

Aantekeningen

1. Dit is een geest die een geest herkent, een dief die een dief herkent. Hoe had hij ooit deze kerel kunnen doorgronden als hij niet ontspannen en op zijn gemak geweest zou zijn. Maar zie jij de ondoordringbare kooi.[438]
2. Vandaag heeft hij een man ontmoet die diep in slaap was. Deze oude dief!
3. Een dief breekt niet in een huis van een arme man. Hij is al in de kooi van de ander binnen gedrongen.
4. Hsueh Tou heeft een oog op zijn voorhoofd. Maar zeg me, waarin zit zijn bedoeling? Hij zou hem een andere cirkel moeten geven. Duidelijk. Ch'en Ts'ao heeft een drakenhoofd, maar de staart van een slang, op dat moment zou hij Tzu Fu zo'n duw moeten geven dat hij geen

[437] Alternatieve titel: 'De symboliek van de cirkel.'
[438] "Cage" kan zowel kooi als cirkel betekenen

uitweg meer had om door te gaan, en geen weg om zich terug te trekken. Maar zeg me, hoeveel druk kan hij op hem uit oefenen.

Commentaar

Minister president Ch'en Ts'ao was een tijdgenoot van P'ei Hsiu en Li Ao.[439] Altijd als hij een monnik zag aankomen, nodigde hij hem eerst uit voor een maaltijd en probeerde hem drie honderd cash te geven, omdat hij de monnik wilde testen. Op een dag kwam Yun Men[440] langs om hem te zien. Ch'en Ts'ao vroeg onmiddellijk, "Ik vraag niet wat in de boeken van en over Confucius is geschreven en de twaalfdelige leringen van de drie voertuigen hebben hun eigen professors: wat is het doel van de voettocht van een lompenmonnik? Yun Men vroeg, "Hoeveel mensen heb je dit gevraagd?" Ts'ao zei, "Ik vraag het nu aan jou." Yun Men zei, "'Nu' laten we voor dit moment even terzijde, wat is de betekenis van de leringen? Ts'ao zei, "Gele krullen op rode rollen." Yun Men zei, "Dit zijn geschreven woorden en letters: wat is de betekenis van de leringen?" Ts'ao zei, "Wanneer de mond hierover wil spreken, vliegen de woorden weg; wanneer de geest verwantschap ermee zoekt, verdwijnen de gedachtes." Yun Men zei, "'Wanneer de mond hierover wil spreken, vliegen de woorden weg', verwijst naar in stand houden van het verwoorden; 'wanneer de geest verwantschap met het zoekt, verdwijnen de gedachtes,' verwijst naar valse conceptualisaties. Wat is de betekenis van de leringen?" Ts'ao was sprakeloos. Yun Men zei, "Ik heb horen zeggen dat jij de 'Waarheid van de Lotus' soetra hebt gelezen, is dat waar? Ts'ao zei, "Waar." Yun Men zei, "In die soetra wordt gezegd dat alle levensonderhoud en productieve arbeid beide niet tegenover de kenmerken van de werkelijkheid staan. Maar zeg me, in de hemel, die achter zowel denken als niet denken is,[441] hoeveel mensen, precies hier op deze plek, vallen terug uit die positie?"[442] Ts'ao was opnieuw sprakeloos. Yun men zei, "Wees niet zo nonchalant. Een echte monnik doet afstand van de drie soetra's[443] en de vijf toespraken; dan, na tien of twintig jaren , kan hij nog altijd niets zelf doen. Dus hoe kan u, minister president, in staat zijn om het te begrijpen?"

Op een dag beklom Ch'en Ts'ao met een groep ambtenaren een toren, ze keken rond en zagen verschillende monniken aankomen. Een van de ambtenaren zei, "Zijn

[439] Alle drie leken die Ch'an adepten waren. P'ei Hsiu (ook een hoog geplaatste ambtenaar) was een leerling van Huang Po en Li Ao van Yao Shan.
[440] Yunmen Winyan (864-949)
[441] naivasamjnana-samjnanayatana : noch perceptie, noch geen perceptie, noch denken, noch niet-denken, de hoogste van de vier tranches die gecultiveerd werden door Boeddhistische bedelaars sinds de oudheid.
[442] Volgens de Lotus soetra stonden vijf duizend monniken en nonnen op en vertrokken toen de Boeddha de Lotus begon te verkondigen. Zij staan model voor de volgelingen van het kleine voertuig.
[443] Volgens de Lotus soetra: de Avatamsaka-bloemenkrans, de Lotusbloem en de Nirvana soetra

de mensen die daar aankomen allemaal Ch'an monniken?" Ts'ao zei, Nee, dat zijn ze niet." De ambtenaar zei, "Hoe weet u dat ze dat niet zijn?" Ts'ao zei, "Wacht tot ze dichterbij komen en ik ze zal testen." Wanneer de monniken aangekomen waren bij de toren, riep Ts'ao plotseling, "Hé Ouderlingen!" De monniken keken omhoog. Ts'ao zei tegen de groep ambtenaren, "U geloofde niet wat ik zei?" Er was maar één man, Yun Men, die niet door Ch'en Ts'ao ontmaskerd kon worden.

Ch'en Ts'ao had Mu Chao[444] gezien. Op een dag ging hij naar Tzu Fu.[445] Toen Fu hem zag aankomen, tekende hij onmiddellijk een cirkel.[446] Tzu Fu was een eerbiedwaardige adept in de Kuei-Yang lijn.[447] Hij hield ervan om objecten[448] te gebruiken als hij mensen ontmoette. Toen hij de minister president zag aankomen, tekende hij een cirkel in de grond. Maar wat kon hij doen? Ts'ao was al met al een adept en hij liet zich niet misleiden door het bedrog van anderen; hij wist zelf hoe iemand te testen. Hij zei, "Op deze manier heeft mijn bezoek nu al haar betekenis verloren; wat voor waarde heeft het dan nog om op deze wijze door te gaan en een cirkel te tekenen." Fu deed de deur dicht. Dit soort publieke zaak wordt genoemd: "Het doel onderscheiden in de woorden, je vaardigheden verbergen in de woorden." Hsueh Tou zei, "Ch'en Ts'ao heeft maar één oog."[449] Men zegt dat Hsueh Tou een oog op zijn voorhoofd had. Maar zeg me, Waar ligt de bedoeling? Tzu Fu had nog een cirkel moeten tekenen; maar hoe kan een lompen monniken anderen laten profiteren als hij altijd op deze manier handelt. Nu vraag ik jullie, als jullie op dat moment Chen Ts'ao waren, wat zou je dan gezegd hebben om te voorkomen dat Hsueh Tou zou zeggen dat hij slechts één oog had? Daarom schopt Hsueh Tou alles onderste boven en dicht:

[444] Muzhou Daoming "Chen Zunsu"(780-877), hoofdmonnik van Huang Po, zie zaak 6, 10 en 11.
[445] Zifu Rubao (n.d.), leerling van Xita Guangmu (n.d.), leerling van Yangshan (807-883), zie zaak 91
[446] Men zegt dat de Nationale leraar de eerste was die de cirkel gebruikte als symbool voor Zen, voor het de ultieme waarheid. Zen veronderstelt dat je de ultieme waarheid in jezelf belichaamd. Zie ook zaak 91. Hakuin zegt, "Het gebruik van cirkels wordt een stille voordracht genoemd of ook bereiken door objecten." De cirkel als symbool voor het transcendentale, wat aarde en lucht omvat maar niet vastgepakt kan worden. En wat tegelijk aards en banaal is. 'Je ware zelf', 'Het". Zie ook zaak 69
[447] Guiyang (Kuei-Yang) 'huis', één van de 5 huizen van Ch'an. Kuei-Shan, leraar van Yangshan, wordt gezien als de eerste van deze lijn.
[448] Ontmoeten/concentreren van/op objecten: mensen confronteren met objecten, met name een cirkel getekend in het zand, al dan niet met een naam / woord erin. Yan Shan gebruikte deze objecten vaak. Leraar en student ontmoeten elkaar in het object en ronde figuren representeren dat. Men zegt dat de Nationale leraar de eerste was die de cirkel gebruikte als symbool voor Zen, voor het de ultieme waarheid. Zen veronderstelt dat je de ultieme waarheid in jezelf belichaamd. Zie ook zaak 91. Hakuin zegt, "Het gebruik van cirkels wordt een stille voordracht genoemd of ook bereiken door objecten." De cirkel als symbool voor het transcendentale, wat aarde en lucht omvat maar niet vastgepakt kan worden. En wat tegelijk aards en banaal is. 'Je ware zelf', 'Het". Zie ook zaak 69
[449] Hij heeft zen potentieel

Gedicht

De parels draaien rond en rond, rinkelend als hangende Jade steentjes[450]

** Hij probeert de Gele rivier met een meters lange paal om te roeren. Alleen de Barbaar met de blauwe ogen (Bodhidharma) was in staat dit te doen. Gemaakt van gegoten ijzer.*

Paarden vervoeren het, ezels dragen het; laadt het in een ijzeren schip;

** Waarom heb je er zoveel nodig? Is er een limiet? Ik geef het aan jou.

Deel het met een onbezorgde reiziger over zeeën en bergen.

** Er is iemand die het niet nodig heeft. Als iemand werkelijk een onbezorgde reiziger is, dan heeft hij het niet nodig. Maar je moet een onbezorgde reiziger zijn om het te krijgen.*

Als hij naar een schildpad gaat vissen, zet hij een vangkooi op de bodem.

** Aangekomen op deze manier, weg gaan op deze manier. Waar kan je het voor gebruiken als het een kikker is? Wat moet we doen met de garnalen, mosselen, slakken en oesters? Het is nodig om het schildpad aan de haak te slaan.*

Hsueh Tou zei ook, “Geen enkele lompen monnik in de wereld kan eruit[451] springen.

** Ook jij zit er midden in. Allemaal zijn ze begraven in hetzelfde hol; maar ben jij in staat eruit te springen, uw weleerwaarde.*

Commentaar

“De parels draaien rond en rond, rinkelend als hangende Jade steentjes: Paarden vervoeren het, ezels dragen het; geladen in een ijzeren schip.” Het begin van Hsueh

[450] Jade: een symbool van eeuwigheid, deugdzaamheid en harmonie
[451] Uit de cirkel

Tou 's gedicht looft de cirkel. Als je je daarmee kunt verenigen, ben je als een tijger met hoorns. Dit vereist dat je de bodem uit de emmer laat vallen en je mentaal gekonkel beëindigt, verlies en winst weggooit, zowel het juiste als het verkeerde tegelijk verwoordt, je begrip niet meer met termen gebaseerd op principes opbouwt, en het niet als een mysterieus wonder begrijpt. Uiteindelijk komt het erop neer, hoe te begrijpen? Dit moet vervoert worden door paarden, gedragen worden door ezels en geladen worden in een ijzeren schip. Pas als je het ziet, zal je het te pakken krijgen. Op elke andere plek kan het niet worden medegedeeld[452], het moet worden opgepakt en gedeeld met een onbezorgde reiziger over zeeën en bergen. Als je ook maar een klein beetje bezorgdheid in je buik voelt, zal je niet in staat zijn het op de juiste manier op te pakken. In deze situatie moet je een persoon zijn die niet beïnvloed is door zorgen of het gebrek aan zorgen, door onplezierige gevoelens of plezierige situaties, of door de Boeddha's en de Patriarchen: alleen dan kan je dit op de juiste manier oppakken. Als er ook maar iets van Ch'an te vinden is, enige mate van Ch'an van wereldse of geestelijke gevoelens, dan zal je zeker niet in staat zijn om meesterschap te verkrijgen. Maar als je eenmaal meesterschap hebt verkregen, hoe ga je dan, " Als hij naar een schildpad gaat vissen, zet hij een vangkooi op de bodem" begrijpen? Vissen van schildpadden gaat alleen met een kooi. Daarom zegt Feng Hsueh,[453] "Omdat ik gewoon was om te vissen naar walvissen doorzocht ik de oceanen; maar nu ben ik teleurgesteld door een kikker die in de modder krioelt." Hij zei ook, "O groot schildpad, sleep de drie bergen niet met je mee! Ik wil gaan wandelen naar de top van P'eng Lai[454]." Hsueh Tou zei ook, "Geen enkele lompen monnik, waar ook ter wereld, kan eruit springen." Als er één een groot schildpad is, zal hij niet de opvattingen van een lompen monnik koesteren; als er één een lompenmonnik is, zal hij niet de opvattingen van een groot schildpad koesteren.

[452] Of: bijgebracht
[453] Fengxue Yanzhao (896-973) zie zaak 61
[454] Legendarisch eiland uit de Chinese mythologie.

Yang Shan vraagt “Waar kom je vandaan?”

Zaak 34

Zaak

Yang Shan vraagt aan een monnik, “Waar kom je zojuist vandaan?”[1]

De monnik antwoordt, “Berg Lu.”[2]

Yang Shan zegt, “Heb je de Vijf Pieken Berg gezien?”[3]

De monnik zei, “Ik ben niet tot daar gekomen.”[4]

Yang Shan zei, “Jij hebt geen enkele berg niet gezien.”[5]

Later zei Yun Men, “Deze woorden werden allemaal gezegd vanuit compassie; derhalve hadden ze een gesprek in het onkruid.”[6]

Aantekeningen

1. Iedereen in de wereld is hetzelfde. Toch is het noodzakelijk om vragen te stellen. De monnik wil het overduidelijk op de gebruikelijke wijze construeren.
2. Een waarachtig man is moeilijk te vinden.
3. Hij gebruikt de wind om het vuur aan te wakkeren. Hoe heeft hij ooit er voorbij kunnen lopen.
4. Zet een stap. Een rood aangelopen gezicht is niet zo goed als een eerlijk gesprek. Hij lijkt zich geen raad te weten.
5. Teveel ophef! Hij zou beter zorgvuldiger met zijn wenkbrauwen omgaan. Waarom heeft deze oude kerel zo’n haast?
6. Het zwaard dat mensen doodt, het zwaard dat mensen leven geeft. Twee, drie. Als je de weg door de bergen wilt kennen, moet je de man zijn die erop loopt.

Commentaar

Iemand testen is bedoeld om hem, zodra hij zijn mond open doet, intiem te leren kennen. Een Oude zei, “Onmeetbaar grootse mensen worden heen en weer geslingerd in de stroom van het spreken.” Als je degene bent met een oog in zijn voorhoofd, weet je, zodra het aan de orde komt, onmiddellijk waar het om gaat. Bekijk hun één vraag - één antwoord, allebei, elk voor zich, helder. Waarom zei Yun

Men[455] dat deze woorden alleen maar gezegd werden vanuit compassie, derhalve hadden ze een gesprek in het onkruid. Wanneer deze man uit oude tijden op dit punt aankwam, was hij als een spiegel, als een schitterend juweel in de palm van een hand: wanneer een buitenlander komt, wordt een buitenlander weerspiegeld, en als een inlander komt, wordt een inlander weerspiegeld. Zelfs een enkele vlieg ontsnapt niet aan zijn streng toezicht. Maar zeg me, hoe is het, als uit compassie een gesprek in het onkruid gevoerd wordt? Het werd al met al gevaarlijk steil; alleen deze kerel kon, op weg naar het koninkrijk, zich overeind houden. Deze monnik kwam persoonlijk vanuit de bergen naar hem toe, waarom zei Yang Shan[456] dan toch, “Jij hebt de bergen helemaal niet gezien.”

Kuei Shan[457] vroeg op een dag aan Yang Shan, “Wanneer monniken vanuit diverse richtingen komen, wat gebruik je dan om ze te testen. Yang Shan zei “Ik heb een manier om te testen.” Kuei Shan zei, “Laat het maar eens aan mij zien.” Yang Shan zei, “Altijd wanneer ik een monnik zie komen, hef ik slechts mijn vliegenmepper omhoog en zeg tegen hem, ‘Hebben ze dit ook op andere plaatsen?’ Wanneer hij iets antwoordt, zeg ik hem, ‘Dit voor dit ogenblik terzijde, hoe zit het met dat?” Kuei Shan zei, “Dit is sinds tijden die we ons niet meer herinneren de kern van onze sekte.”

Heb je niet gelezen hoe Ma Tsu[458] aan Pai Chang[459] vroeg, “Waar kom je vandaan?” Chang zei, “Uit de bergen.” Ma zei, “Heb je onderweg iemand ontmoet?” Chang zei, “Niemand.” Ma zei, “Waarom ben je onderweg niemand tegenkomen?” Chang zei, “Als ik iemand ontmoet had, zou ik dat tegen U, leraar, gezegd hebben.” Ma zei, “Hoe kon dat gebeuren?” Chang zei, “Het is mijn fout.” Ma zei, “Integendeel, het is mijn fout.”

Yang Shan ’s wijze waarop hij de monnik beantwoordde was precies zoals deze voorbeelden. Als de monnik, toen hem gevraagd werd, “Heb je de Vijf Pieken Berg gezien?”, een man was geweest, zou hij simpel “Wat een ramp” gezegd hebben. In plaats daarvan zei hij, “Ik ben niet tot daar gekomen.” Waarom behandelde Yang Shan deze monnik, die geen adept was, niet volgende de regels, om de vele complicaties die volgden te voorkomen? In plaats daarvan zei hij, “Jij hebt geen enkele berg gezien.” Daarom zei Yun Men, “Deze woorden werden allemaal gezegd uit compassie; dus voerden ze een gesprek in het onkruid.” Als het een gesprek buiten het onkruid was geweest, zou het zo niet gegaan zijn.

[455] Yunmen Winyan (864-949) leerling van Xuefeng
[456] Yangshan Huiji (807-883), leerling van Kuei Shan, zie zaak 68, 36 en 34
[457] Guishan Lingyou, (771-853) zie zaak 24
[458] Mazu Daoyi (709-788), zie zaak 3, 53, 73
[459] Baizhang Huaihai (720-814), zie zaak 26, 53, 72, 73

Gedicht

Het onkruid verlaten, het onkruid ingaan;

** Boven het hoofd, enorm uitgestrekt; beneden de voeten, enorm uitgestrekt. Half open, half gesloten. Hij is zo, en ik ben ook zo.*

Wie weet hoe ernaar te zoeken?

** Hij heeft één oog op zijn voorhoofd. Jij weet niet hoe ernaar te zoeken?*

Witte wolken, laag over laag;

**Zo'n duizend niveaus, zo'n honderd lagen. Hij plaatst een ander hoofd bovenop zijn hoofd.*

Rode zon, helder en schitterend.

** Het is door gebroken. Blind! Als je je ogen omhoog richt, mis je het.*

Naar links kijkend, geen gebreken;

** Blinde kerel! Zoals eerder is er niets om je zorgen over te maken. Waarom laat je zoveel slimmigheid zien.*

Naar rechts kijkend, al oud.

** Eén gedachte, tienduizend jaar. Voorbij verleden.*

Heb je de man van de Koude Berg niet gezien?

** Een melaatse draagt zijn metgezel mee,*

Hij reist zeer snel;

** Toch is hij niet snel.*

Tien jaren lang kon hij niet terugkeren,

** Waar is hij op dit moment? Het is duidelijk.*

En vergat de weg waar langs hij gekomen was.

** Hij heeft vrijheid verkregen. Hsueh Tou laat het initiatief liggen, dus ik sla. Beter niet zo verloren te handelen.*

Commentaar

“Het onkruid verlaten, het onkruid ingaan; Wie weet hoe ernaar te zoeken?” Het is uiteindelijk Hsueh Tou die weet waar ze op uit zijn; daar aangekomen houdt hij het met één hand hoog en met de andere hand drukt hij het omlaag. “Witte wolken, laag over laag; rode zon, helder en schitterend.” Dit lijk veel op “Grassen in overvloed, laaghangende mist.” Hier aangekomen is er zelfs niet iets als een haar die tot het doodgewone behoort, noch is er geen enkel haar die tot het heilige behoort. De complete wereld heeft het nooit verborgen; geen enkel individu kan het bedekken. Dit is wat het koninkrijk van geen-geest wordt genoemd; wanneer het koud is, voelt het niet koud, en wanneer het warm is, voelt het niet warm – het geheel is één grote poort naar bevrijding. “Naar links kijkend, geen gebreken; naar rechts kijkend, al oud.”

Meester “Luie” Ts’an verbleef alleen in een grot in de Heng Berg. Keizer Su Tsung[460] van T’ang hoorde zijn naam en stuurde een afgezant om hem te verzoeken naar hem te komen. De afgezant ging naar zijn grot en zei, “Eerwaarde. de keizer geeft jou een bevel, dus sta op en ga hem danken voor zijn gunst. “ Op dat moment porde Ts’an in zijn ossenmest vuurtje en pakte de yamswortel eruit om deze op te eten; koud water druppelde uit zijn neus op zijn kin. De afgezant lachte en zei, “Eerwaarde, ik kan u aanraden het snot af te vegen.” Ts’an zei, “Heb ik tijd om, als ontspanning, mijn snot af te vegen?” Al met al stond hij niet op. De afgezant ging terug naar de keizer om verslag te doen van zijn gesprek. Keizer Su Tsung prees Ts’an uitbundig. Iemand die zo puur en kalm, zo helder en direct als hij is, staat niet ter beschikking van anderen. Hij bewaart zijn rust, alsof hij van gegoten ijzer gemaakt is. Het is precies hetzelfde als het geval van meester Shan Tao, die na de vervolgingen[461] nooit meer een monnik werd; mensen noemden hem “de stenen grot werker.” Wanneer hij de vijzel aanstampte, vergat hij de bewegingen van zijn voetstappen. Een monnik vroeg aan Lin Chi[462], “Wat is de essentiële betekenis van de werker in de stenen grot die zijn voetstappen vergat? Chi zei, “Weggezakt in een diepe put.”

Fa Yen[463] ’s gedicht over de Compleet Perfecte Ware Natuur luidt:

> *Wanneer de rede uitgeput is, worden gevoelens en overwegingen vergeten:*
> *Hoe kon er een adequate gelijkenis bestaan?*
> *Waarheen ik ook ga, de vriesnacht maan is zichtbaar;*
> *Ze valt, als het ware, in de vallei een eind verderop.*
> *Wanneer het fruit rijp is, wordt ze omringd door apen;*
> *De bergen lijken eindeloos, zou ik de weg kwijt geraakt zijn?*
> *Wanneer ik mijn hoofd omhoog richt, is nog net wat licht waarneembaar;*
> *Op dit moment is dat ten westen van mijn verblijfplaats.*

[460] Suzong (711 – 762)
[461] Huichang vervolgingen van boeddhisten in 845
[462] Linji Yixuan (- 866) stichter van één van de vijf Ch’an huizen
[463] Fayan Wenyi (885-958), zie zaak 7; stichter van één van de vijf Ch’an huizen, leerling van Luohan Guichen “Dizang” (Kuei Ch’en), die weer leerling was van Xuansha (Hsuan Sha) (zaak 22 en 88)

Hsueh Tou zegt, “Heb je de man van de Koude Berg[464] niet gezien? Hij reist snel. Tien jaren lang kon hij niet terugkeren. Hij vergat de weg waar langs hij gekomen was.” In één van de Koude Berg Man gedichten wordt gezegd, “Wanneer je een plek zoekt om je lichaam te laten rusten, vind je bescherming op de Koude Berg. De zachte wind waait door de dichte dennenbossen; als je dichtbij komt wordt het geluid nog duidelijker. Onder de bomen zit een man met grijze haren woest de Huang-Lao[465] te lezen. Tien jaren lang kon hij niet terugkeren en vergat de weg terug.” Yung Chia[466] zei ook, “Geest is het orgaan, fenomenen zijn de objecten, beiden zijn ze als scheuren in een spiegel. Alleen wanneer het stof uit de scheuren verwijdert is, schijnt er licht; wanneer geest en fenomenen verdwenen zijn is natuur identiek aan de werkelijkheid.” Als je hier aangekomen bent, wees als een zot, als een domkop. Dan zal je deze publieke zaak gewaarworden. Als je dit koninkrijk niet bereikt, zal je rond blijven rennen te midden van woorden. Hoe zal dat ooit beëindigd kunnen worden?

[464] Hanshan, de man van de Koude Berg, is een figuur die geassocieerd wordt met een verzameling gedichten gemaakt tijdens de Chinese Tang-dynastie. Hanshan en zijn evenknie Shide werden geëerd als verschijningen van de bodhisattva’s Mañjuśrī en Samantabhadra. Hij was een kluizenaar in een afgelegen regio en zijn gedichten werden geschreven op rotsen in de bergen, die hij zijn thuis noemde.

[465] Twee boeken over het taoisme: Tao Te ching van Laotzu en een boek over medicijnen van de Gele Keizer Hian Ti

[466] Yongjia (665-713), leerling van de zesde patriarch

De dialoog tussen Manjusri en Wu Cho

zaak 35

Aanwijzing

Draken en slangen determineren, juwelen en stenen onderscheiden, het diepgaande en het naïeve uit elkaar houden, alle onzekerheden beslechten: als je geen oog op je voorhoofd hebt en een talisman onder je elleboog, zal je keer op keer onmiddellijk de essentie missen. Precies op dit moment zijn zien en horen niet verborgen; zijn geluid en vorm pure werkelijkheid. Zeg me, is het zwart? Is het wit? Is het krom? Is het recht? Hoe ga jij, op dit moment, onderscheid maken?

Zaak

Manjusri vroeg aan Wu Cho, “Waar kom je zojuist vandaan?”[1]

Wu Cho zei, “Het Zuiden.”[2]

Manjusri zei, “Hoe wordt de Boeddhistische leer uitgevoerd in het Zuiden?”[3]

Wu Cho zei, “Monniken van deze eeuw hebben weinig respect voor de discipline regels.”[4]

Manjusri zei, “Hoe talrijk zijn de gemeenschappen?”[5]

Wu Cho zei, “Zo’n driehonderd, zo’n vijfhonderd.”[6]

Wu Cho vroeg aan Manjusri, “Hoe gaat het er hier aan toe?”[7]

Manjusri zei, “Gewone mensen en wijzen trekken samen op; Draken en slangen mengen zich onder elkaar.”[8]

Wu Cho zei, “Hoe talrijk zijn de gemeenschappen?”[9]

Manjusri zei, “Vooraan, drie bij drie, achteraan, drie bij drie.”[10]

Aantekeningen

1. Het is noodzakelijk de vraag te stellen. Er is nog altijd dit nieuws.
2. Vanuit dit nest in het onkruid heft hij zijn hoofd omhoog. Waarom zou hij het optillen naar zijn wenkbrauwen? Er is niets buiten de grote uitgestrektheid; waarom is er dan toch een Zuiden?
3. Als hij het iemand anders zou vragen, zou er een ramp plaatsvinden. Toch hangt het aan zijn tanden en lippen.
4. Een waarachtig man is moeilijk te vinden.
5. Op dat moment zou ik hem onmiddellijk toeschreeuwen. Met één stoot duwt hij hem omver.
6. Ze zijn allemaal wilde vossen geesten[467]. Uiteindelijk laat hij het wegglippen.
7. Hij wordt onder druk gezet. Onmiddellijk draait hij de speer om en komt ermee terug.
8. Hij lijdt nogal een verlies. Zijn voeten gaan in feite als een razende te keer, zijn handen bewegen druk in verwarring.
9. Geef me de woorden terug. Nog altijd kan hij niet los gelaten worden
10. Gekke woorden, krankzinnig gepraat. Maar zeg me, met hoeveel zijn ze? Zelfs de Grote Mededogende met haar duizend handen kon ze niet allemaal tellen.

Commentaar

Toen Wu Cho[468] de berg Wu T'ai[469] bezocht, kwam hij op een plek waar het wild en ruw was. Manjusri[470] maakte voor hem een tempel om de nacht door te brengen. Dus vroeg hij, "Waar kom je zojuist vandaan?" Wu Cho zei, "Het Zuiden." Manjusri zei, "Hoe wordt de Boeddhistische leer uitgevoerd in het Zuiden?" Wu Cho zei, "Monniken van deze eeuw hebben weinig respect voor de discipline regels." Manjusri zei, "Hoe talrijk zijn de gemeenschappen?" Wu Cho zei, "Zo'n driehonderd, zo'n vijfhonderd." Wu Cho vroeg aan Manjusri, "Hoe gaat het er hier aan toe?" Manjusri zei, "Gewone mensen en wijzen trekken samen op; Draken en slangen mengen zich onder elkaar." Wu Cho zei, "Hoe talrijk zijn de gemeenschappen?" Manjusri zei, "Vooraan, drie bij drie, achteraan, drie bij drie."

Vervolgens dronken ze thee. Manjusri hield een kristallen kop omhoog en vroeg, "Hebben ze zoiets ook in het Zuiden?" Cho zei, "Nee." Manjusri zei, "Wat gebruiken ze gewoonlijk om hun thee uit te drinken?" Cho was sprakeloos. Daarna nam hij afscheid en vertrok. Manjusri vroeg Ch'un T'i, zijn bediende, om hem naar de poort te begeleiden. Toen ze bij de poort aankwamen vroeg Wu Cho aan de jongen, "Hij zei,

---

[467] Vaak gebruikt voor iemand die probeert de slimmerik uit te hangen, maar soms ook voor iemand met een vrije geest. Koan 2 van de Poortloze Poort gaat over een wilde vossen geest

[468] Waarschijnlijk Wuzhuo Wenxi (821–900), alias Wu Chu, alias Wen Hsi of Hang Chou. Een monnik die na een verblijf van drie jaar op de berg Wu t'ai, leerling werd van Yangshan Huiji. De titel Ch'an meester Wuzhuo kreeg hij bij keizerlijk besluit in 897?

[469] Wu t'ai is één van de vier heilige Boeddhistische bergen, en de 'woonplaats' van Manjusri. Wu t'ai ligt in het Noorden van China. Zie ook de bijlage van zaak 24

[470] De Bodhisattva van de wijsheid

‘Vooraan, drie bij drie, achteraan, drie bij drie’; hoeveel is dit?” De jongen zei, “Mijn waarde!” Cho antwoordde, “Ja?” De jongen zei, “Hoeveel is dit?” Cho vroeg, “Wat voor tempel is dit?” De jongen wees naar buiten, naar de Vajrasattva[471]; toen Cho zijn hoofd omdraaide waren de illusoire tempel en de jongen compleet uit het zicht verdwenen: het was slechts een lege vallei. Later werd deze plek de Vajra (Adamantine) grot genoemd.

Later vroeg een monnik aan Feng Hsueh[472], “Wat is de meester van de Ch’ing Liang[473] Berg? Hsueh zei, “Eén uitspraak was niet genoeg om Wu Cho’s vraag te beslechten; tot de dag van vandaag blijft hij een monnik die buiten slaapt.”

Als je wilt doordringen tot de vredevolle gelijkmoedigheid van de actuele waarheid, zodat je voeten de werkelijke aarde betreden, ga dan naar Wu Cho’s woorden om verwezenlijking te verkrijgen; al sta je in een ketel vol heet water of op de hete kooltjes van een stoof, dan nog zal je, op een natuurlijke wijze, geen hitte voelen; en al sta je op koud ijs, je zal geen koude voelen.

Als je door wilt gaan het eenzame gevaar, het steile en het scherpe te gebruiken, zoals het met juwelen bedekte zwaard[474] van de Diamant koning[475], ga dan naar Manjusri ’s woorden om verwezenlijking te verkrijgen; dan zal, op een natuurlijke wijze, water je niet nat maken en de wind niet binnenkomen.

Heb je niet gezien hoe Ti Tsang[476] van Cheng Chou een monnik vroeg, “Waar kom je zojuist vandaan?” De monnik zei, “Het zuiden.” Tsang zei, “Hoe is het boeddhisme daar?” De monnik zei, “Er wordt veel overlegd.” Tsang zei, “Hoe kan dat vergeleken worden met ons hier, die zaaien op de akkers en veel rijst te eten hebben?” Welnu, zeg me, is dit hetzelfde als het antwoord van Manjusri, of is het verschillend? Sommigen zeggen dat Wu Cho’s antwoorden verkeerd zijn, omdat er in de antwoorden Manjusri zowel een slang als een draak aanwezig is, zowel het gewone als het wijze. Welk gedragswijze bevat dit? Kan je vooraan, drie bij drie, achteraan, drie bij drie, helder onderscheiden? De eerste pijl komt zacht aan, de tweede gaat diep. Welnu, zeg me, hoeveel is dit? Als je hier doorheen kan passeren zullen duizend zinnen, tienduizend zinnen, slechts één zin zijn. Als je kan afkappen bij deze ene zin en rustig blijft, dan zal je op het volgende moment het koninkrijk bereiken.

---

[471] De Vajra, of Diamant, is een symbool voor wijsheid, want het kan alles doorsnijden, terwijl het zelf onverwoestbaar is. De diamant grot was de geheime, verborgen hoofdwoning van Manjusri op de Wu T’ai.
[472] Fengxue Yanzhao (896-973) 4e generatie na Lin Chi
[473] Andere naam voor de Wu T’ai berg.
[474] symbool voor onbuigzame wijsheid, die door alle verwarring en misleidingen heen snijdt.
[475] symbool voor de ontwaakte geest, diamant staat voor penetrerende wijsheid, onverwoestbaar als diamant
[476] Luohan Guchen “Dizang” (867-928) (Kuei Ch’en), eerst leerling van Hsueh Feng, daarna leerling van Hsuan Sha

Gedicht

De duizend toppen kronkelen en draaien, blauw als indigo.

** Maar zie je Manjusri? *

Wie zegt dat Manjusri met hem in gesprek was?

** Al was het Samantabhadra, dan nog zou ik er geen aandacht aan schenken. Hij is al voorbij gestrompeld. *

Het is om te lachen, “Hoeveel mensen?” op Ch’ing Liang:

** Zeg me, om wat lacht hij? Het is al daar voordat hij erover spreekt. *

Vooraan, drie bij drie, achteraan, drie bij drie.

** Alsjeblieft, observeer het onder je voeten. Er zijn doornen in de zachte modder. De theepot valt op de grond, de borden breken in zeven stukken. *

Commentaar gedicht

“De duizend toppen kronkelen en draaien, blauw als indigo; wie zegt dat Manjusri met hem in gesprek was?” Sommigen zeggen dat Hsueh Tou het slechts voor een tweede keer citeert, zonder het te prijzen. Het is slechts zoals een monnik die Fa Yen[477] vraagt, “Wat is een druppel water van de bron van de Ts`ao stroom?” Yen zei, “Een druppel water van de bron van de Ts`ao stroom.” Een monnik vroeg meester Hui Chueh van Lung Ya, “Hoe laat fundamentele puurheid en helderheid plotseling bergen, rivieren en de aarde opstijgen?” Chueh zei, “Hoe laat fundamentele puurheid en helderheid plotseling bergen, rivieren en de aarde opstijgen?” Je kunt niet zeggen dat dit ook slechts herhalingen zijn.

De eenogige draak van Ming Ch`ao[478] heeft ook een vers aangaande de betekenis van deze zaak gemaakt, met het vermogen hemel en aarde te bedekken. Hij zei,

Het prachtige klooster strekt zich uit dwars door de wereld:
De Manjusri die de ogen vult is degene die een gesprek voert.

[477] Fayan Wenyi (885-958) zie zaak 7; stichter van één van de vijf Ch’an huizen, leerling van Luohan Guichen
[478] Mingzhao Deqian (n.d) (Ming Chao Te Chien) zie ook zaak 48, leerling van Lo Shan, leerling van Yen T’ou (zaak 89)

Onwetend om met zijn woorden het Boeddha-oog te openen.
(Wu Cho) draaide zijn hoofd en zag slechts de blauwe rotsen.

“Het prachtige klooster strekt zich uit dwars door de wereld.” Dit verwijst naar de illusionaire tempel in het struikgewas. Dit is wat genoemd wordt het vermogen te hebben om zowel het voorlopige als het werkelijk tegelijk naar buiten te brengen. De Manjusri die de ogen vult, spreekt; als je niet weet hoe het Boeddha oog te openen met zijn woorden, zal je, als je je hoofd draait, slechts blauwe rotsen zien. Op zo’n moment, zou je dit de verblijfplaats van Manjusri, Samantabhadra[479] of Avalokitesvara[480] kunnen noemen? Dit is, in essentie, niet het grondbeginsel. Hsueh Tou verandert slechts Ming Ch`ao`s taalgebruik; in plaats daarvan gebruikt hij naald en draad – “De duizend toppen kronkelen en draaien, blauw als indigo.” Hij loopt zich niet stuk op dit punt en beschadigt zijn hand. In deze zin bevindt zich het voorlopige, het principiële en de fenomenen. “Wie zegt dat Manjusri met hem in gesprek was?” Ze praten de complete nacht, maar hij wist niet dat het Manjusri was.

Later verbleef Wu Cho op de Wu T`ai berg en werkte daar als kok. Elke keer als Manjusri verscheen op de rijst pan, hief Wu Cho zijn rijstroerder en sloeg hem. En toch is dit de boog aanspannen als de dief al vertrokken is. Zodra hij zei, “Hoe wordt de Boeddhistische leer uitgevoerd in het Zuiden?” had hij hem op zijn ruggengraat moeten slaan, dan was hij ergens gekomen.

“Het is om te lachen, “Hoeveel mensen?” op Ch’ing Liang.” Er is een zwaard in Hsueh Tou`s gelach. Als je begrijpt waarom hij lacht, zal je de laatste zin ook begrijpen, “Vooraan, drie bij drie, achteraan, drie bij drie.”

[479] De Bodhisattva van de universele goedheid en van de actie
[480] Kuan Yin, de Bodhisattva van het grote mededogen

Bijlage, uit de Yu Hsuan Yu Lu, de Keizerlijke selectie van Ch'an gezegden:

Meester Wen Hsi was onderweg naar het Hua Yen (Avatamsaka) klooster op de Wu T`ai berg en bracht een bezoek aan de Diamant grot om zijn respect te tonen. Hij ontmoette een oude mand die daar liep met een os. Deze man nodigde hem uit in de tempel en aangekomen bij de deur riep hij, `Chun Ti!` Een jongen antwoordde en kwam naar buiten. De oude man liet de meester de hal ingaan. Het hele gebouw had een briljant gouden kleur. De oude man ging zitten en nodigde de meester uit te gaan zitten op een geborduurd kussen.

De oude man vroeg de meester: `Waar kom je vandaan?` De meester antwoordde: 'Uit het Zuiden, ` De oude man vroeg: `Hoe wordt de Dharma in stand gehouden in het Zuiden?` De meester antwoordde: `In deze tijd van degeneratie en uitsterven (van de Boeddhistische leer), leven weinig monniken volgen de regels.` De oude mand vroeg: `Hoeveel monniken zijn er in elke gemeenschap?` De meester antwoordde: `sommige driehonderd, sommige vijfhonderd.
De meester vroeg: `hoe wordt hier de Boeddha Dharma in stand gehouden? De oude man antwoordde: `Draken en slangen zijn mixed up; heiligen en zondaren leven samen.` De meester vroeg: `Hoeveel monniken zijn er in uw gemeenschap?` De oude man antwoordde: `Vooraan drie drie, achteraan drie drie.`
De oude man riep de jongen om thee te serveren en ook koemis. Nadat ze de thee en koemis genuttigd hadden werden de geest en gedachten van de meester open en levendig. De oude man hield zijn glas hoog en vroeg: `Hebben jullie dit ook in het Zuiden?` De meester antwoordde: `Nee`. De oude man vroeg: `Wat gebruik je dan om thee te drinken?` De meester gaf geen antwoord.
Toen de meester vertrok, vroeg de oude man aan de jongen hem naar de deur te begeleiden. Toen ze buiten waren vroeg de meester aan de jongen: `Hoeveel (personen) betekent de zin: `Vooraan drie drie, achteraan drie drie.`. De jongen noemde de meester: `Hoogverhevene` en de meester antwoordde: `Ja.` De jongen vroeg hem: `Hoeveel?`
De meester vroeg opnieuw: `Wat is dit voor plaats.` De jongen antwoordde: `Dit is de tempel van de Diamant grot. Toen realiseerde de meester zich dat de oude man Wen Shu (Manjusri) was en werd droevig omdat hij zich realiseerde dat hij Manjusri niet meer kon ontmoeten. Hij boog voor de jongen en smeekte hem nog iets te zeggen voordat hij deze plek zou verlaten. Daarop zong de jongen de volgende gatha:

Zonder woede op zijn gezicht, het offer is compleet.
Zonder woede in zijn mond, zijn geur is geweldig.
Zonder woede in zijn geest, het is een kostbaar juweel
Wat dan noch onzuiver noch bevuild is, is waarachtige eeuwigheid

Nadat de gatha gezongen is, verdwenen zowel Chun Ti als de tempel. (Hoog in de lucht) kon je Manjusri op een leeuw met goud haar zien rijden. Plotseling werd dit uitzicht bedekt door witte wolken uit het oosten.
Vanwege dit alles bleef de meester op de Wu T'ai berg. Later vroeg hij Yang Shan[481] om instructie en verkreeg een plots ontwaken. Hij kreeg de opdracht kok te worden van het klooster. Omdat Manjusri regelmatig boven de ketel met rijstebrij verscheen, sloeg de meester hem met de bamboe stok die gebruikt werd om de pap te karnen en zei, `Wen Shu is Wen Shu zoals Wen Hsi Wen Hsi is.` Manjusri zong de volgende gatha:

De wortels van bittere komkommer zijn bitter,
De stengel van zoete meloen zijn te zoet.
Ik heb drie eons lang in zelf-cultivatie doorgebracht,
Toch veracht deze oude monnik me.

Op een dag kwam een vreemde monnik voorbij die bedelde om brood. De meester gaf zijn eigen deel aan hem. Yang Shan die al op voorhand op de hoogte was, vroeg de meester: `Een man die het stadium van inzicht had bereikt is zojuist aangekomen; heb je hem voedsel gegeven? De meester antwoordde, ` Ik heb hem mijn deel gegeven.` Yang Shan zei: `Jij bent gezegend`.

[481] Yangshan Huiji (807-883), leerling van Kuei Shan, zie zaak 24

Ch’ang Sha dwaalt door de bergen.

Zaak 36

Zaak

Op een dag ging Ch’ang Sha dwalen door de bergen. Toen hij terug kwam bij de poort[1] vroeg de hoofdmonnik hem, ”Waar komt u vandaan, Meester?” [2]

Sha zei, “Gedwaald door de bergen.”[3]

De monnik vroeg, “Waar ging u naar toe?”[4]

Sha zei, “Eerst volgde ik de geurige grassen; terug volgde ik de neervallende bloemen.”[5]

De hoofdmonnik zei, “Dat klinkt als de komst van de lente.”[6]

Sha zei, “Het overtreft zelfs de herfstdauw die druppelt op de lotussen.”[7]

Hsueh Tou voegde een opmerking toe, “Dank voor dit antwoord.” [8]

Aantekeningen:

1. Vandaag, één dag. Hij is slechts gevallen in het onkruid, eerst was hij aan het vallen in het onkruid, later was hij nog altijd aan het vallen in het onkruid.
2. Hij wil nog altijd deze oude kerel uit proberen. De pijl vliegt voorbij Korea.
3. Val niet in het onkruid. Hij heeft een behoorlijk verlies geleden. Een man in het onkruid.
4. Een aanval.
5. Hij laat het nogal wegslippen. Vanaf het begin zit hij in een bos vol doornen.
6. Hij komt langs, fout op fout stapelend, één hand drukt omhoog, één hand duwt omlaag.
7. Hij voegt modder toe aan het vuil. De eerste pijl was licht; de tweede pijl ging diep. Hoe zal dit eindigen?
8. Kerels die spelen met een modderbal. De misdaden van de drie zijn op één en dezelfde beschuldiging opgeschreven.

Commentaar

Meester Chao Hsien uit het hertenpark van Ch'ang Sha[482] was een Dharma opvolger van Nan Ch'uan[483] en een mede leerling van Chao Chou[484] en Tzu Hu[485]. De punt van zijn gevatheid was scherp en snel. Als iemand vragen had over de Leer, gaf hij diegene uitleg van de Leer. Als iemand een gedicht verlangde, gaf hij hem een gedicht. Als je met adepten samen wilde zijn, organiseerde hij voor jou een bijeenkomst van adepten.

Yang Shan[486] werd gewoonlijk beschouwd als een man met een scherp intellect. Ooit genoot hij samen met Ch'ang Sha van de maan. Yang Shan wees naar de maan en zei, "Iedereen heeft dit; alleen kunnen ze het niet gebruiken." Sha zei, "Zeker, dus, zal ik het jou laten gebruiken?" Yang Shan zei, "Probeer het voor jezelf te gebruiken." Sha sloeg hem met één klap tegen de grond. Yang Shan stond op en zei, "Gerespecteerde Oom, je bent precies een tijger." Daarom noemden de mensen Ch'ang Sha 'Ts'en 'de tijger.'

Toen Sha op een dag terug kwam van een wandeling door de bergen vroeg de hoofdmonnik aan hem, "Waar komt u vandaan, Meester?" Sha zei, "Gedwaald door de bergen." De hoofdmonnik vroeg, "Waar ging u naar toe?" Sha zei, "Eerst volgde ik de geurige grassen; terug volgde ik de neervallende bloemen." Alleen een man die de tien richtingen heeft afgesneden kan zo handelen. Bij vertrek en bij aankomst waren de Ouden altijd opmerkzaam. Zie hoe gast en gastheer samen wisselen van positie; direct de confrontatie aangaan, waarbij geen van beiden de ander overlapt. Waarom vroeg de hoofdmonnik, "Waar ging u naar toe?" terwijl hij dwalen ging door de bergen? Als hij nu geleefd zou hebben, zou hij gezegd hebben, "Ik ging naar de herberg op de Chia berg." Zie hoe deze mannen uit oude tijden zelfs geen haartje redeneringen of oordelen hebben en geen plek om af te wachten: daarom zegt hij, "Eerst volgde ik de geurige grassen; terug volgde ik de neervallende bloemen." Vervolgens volgde de hoofdmonnik zijn denkbeeld en zei, "Dat klinkt als de komst van de lente." Waarop Sha zei, "Het overtreft zelfs de herfstdauw die druppelt op de lotussen." Namens de monnik besluit Hsueh Tou met, "Dank voor dit antwoord." Ook dit valt neer aan beide zijden maar uiteindelijk blijft het bij geen van de beide zijden.

Lang geleden was er een geleerde, Chang Ch'o, die, nadat hij de Soetra van de Duizend Namen van Boeddha gelezen had, vroeg, "Ik heb alleen de namen van de

[482] Changsha Jingcen "Tijger Cen" (d. 868) leerling van Nan Ch'uan
[483] Nanquan Puyan, "Old teacher Wang"(748-835), leerling van Mazu, zie zaak 28, 40, 63, 64, 69
[484] Zhaozhou Congshen (778-897), leerling van Nan Ch'uan, zei vele zaken in deze bundel
[485] Chu Lizong , (Zihu) (d. 880) leerling van Nan Ch'uan
[486] Yangshan Huiji (807-883), leerling van Kuei Shan, zie zaak 68 en 34

honderden en duizenden Boeddha's gehoord, maar waar lopen ze rond, en bekeren ze levende wezens of niet?" Ch'ang Sha zei," Heb jij, sinds Ts'ui Hao[487] zijn gedichten schreef in het Gouden Kraanvogel Paviljoen, ooit iets geschreven of niet?" Ch'o zei, "Nee." Sha zei, "Schrijf er één voor mij, wanneer je wat vrije tijd hebt."

Ts'en de Tijger zijn gewoonlijke wijze om mensen te helpen was als juwelen ronddraaien, als edelstenen omdraaien; hij wil dat mensen zodra ze het zien het begrijpen. Het gedicht zegt:

Gedicht

De aarde is vrij van alle stof—

** Open de deuren en ramen – wie staat onder het afdak? Niemand kan dit missen. De wereld is in vrede.*

Wiens ogen openen zich niet?

**Men moet een sterk stralend licht van zijn voorhoofd uitstralen voordat dit mogelijk is. Waarom vuil en zand rondstrooien?*

Eerst volgde hij de geurige grassen,

** Hij glijdt nogal uit. Het is niet slechts een eenmalige val in het onkruid. Gelukkig had hij dit al gezegd.*

Terug volgde hij de neervallende bloemen.

**Overal is de werkelijkheid volledig. Gelukkig kwam hij terug. Onder zijn voeten is de modder 1 meter diep.*

Een vermoeide kraanvogel strijkt neer op een verdorde[488] boom,

**Hij voegt nog een zin toe terwijl hij zowel rechts als links begeleidt wordt. Toch zijn er nog zoveel nutteloze zorgen.*

Een gekke aap schreeuwt op een oud terras.

**Uiteindelijk hangt het af van het toewenden van je persoonlijke inspanningen. Het is onmogelijk om zowel een zin toe te voegen als een zin weg te nemen.*

[487] Staatsman tijdens de Noordelijk Wie dynastie, die bekend stond om zijn wreedheid, maar die ook literaire werken schreef. Vanuit het Gouden Kraanvogel Paviljoen keek je uit over een enorme vlakte.
[488] Andere mogelijke vertaling: kale boom of een boom in de winter.

Ch’ang Sha’s grenzeloze betekenis—

**Ik sla toe. Wat zegt deze laatste zin? Begraaf ze allemaal in één kuil. Hij is gevallen in een spookgrot.*

Bah!

**Een man in het onkruid; Dit is de boog spannen nadat de dief vertrokken is. Toch kan je hem niet laten gaan.*

Commentaar

Behandel deze publieke zaak tezamen met Yang Shan ’s vraag aan een monnik[489], “Waar kom je zojuist vandaan?” De monnik antwoordt, “Berg Lu.” Yang Shan zegt, “Heb je de Vijf Pieken Berg gezien?” De monnik zei, “Ik ben niet tot daar gekomen.” Yang Shan zei, “Jij hebt geen enkele berg niet gezien.” Onderscheidt het zwarte en het witte, en kijk of ze hetzelfde zijn of verschillend. Hier aangekomen, moeten mentale bouwsels en al het weten in je bewustzijn moeten beëindigd worden, opdat er over de bergen, rivieren en aarde, planten, mensen en dieren, niets meer gelekt wordt. Als je niet zo bent, noemden de Ouden dat, “nog altijd verblijvend in het rijk van voorbijgaande mirakels.”

Heb je niet gezien dat Yun Men[490] zei, “Zelfs als je je realiseert dat er geen problemen zijn in de bergen, rivieren en aarde, is er nog altijd een ‘omkeerzin’: wanneer je geen vormen ziet is dit nog altijd slechts de helft van de zaak. Je moet je ook realiseren dat er een tijd is wanneer de complete zaak naar voren wordt gebracht, met de enige opening naar boven gericht; kan je alleen dan in vrede zitten?” Als je kan passeren, zullen bergen, net als daarvoor, bergen zijn en rivieren zijn rivieren, elk verblijft op zichzelf, elk eigenaar van zijn eigen lichaam. Je zult als een compleet blinde man zijn. Chao Chou zei,

De haan kraait in de vroege morgen;
Als ik opsta ervaar ik helaas hoe uitgeput ik ben;
Ik heb geen trui of een jas,
Slechts iets wat op een pij lijkt.
Mijn lendendoek heeft geen zit plek, mijn broek geen opening—
Op mijn hoofd zijn drie of vijf afdrukken van grijs as.
Oorspronkelijk had ik de intentie om anderen te redden;

[489] Zie zaak 34
[490] Yunmen Winyan (864-949) zie vele zaken in deze verzameling

Wie had kunnen vermoeden dat ik in plaats daarvan zo'n idioot zou worden?

Als je werkelijk deze plaats kan bereiken, wiens ogen zouden dan niet open gaan? Al ga je door moeilijkheden en verspillingen, alle plaatsen waar je ook bent zijn dit koninkrijk, overal waar je bent is dit moment, dit seizoen. "De tien richtingen zijn zonder muren en de vier kwartieren zonder poorten." Daarom zegt hij, "Eerst volgde ik de geurige grassen; terug volgde ik de neervallende bloemen." Vakkundig gaat Hsueh Tou verder en voegt links en rechts nog wat zinnen toe, als een gedicht, "Een vermoeide kraanvogel strijkt neer op een verdorde boom, een gekke aap schreeuwt op een oud terras." Toen Hsueh Tou tot hier gekomen was, besefte hij hoezeer hij zichzelf had verwend: plotseling zegt hij, "Ch'ang Sha's grenzeloze betekenis—Bah!" Dit was alsof je droomt en plotseling wakker schrikt. Al slaakt Hsueh Tou een schreeuw, toch maakt hij deze zaak niet compleet af. Als het aan mij lag zou ik het anders doen: Ch'ang Sha's grenzeloze betekenis—ga spitten en begraaf het dieper.

P’an Shan ’s “Er is niets in de wereld”

Zaak 37

Aanwijzing

Het is een vergeefse inspanning om te blijven hangen in gedachtes over acties als een bliksemschicht; wanneer het geluid van de donder de lucht vult, heb je nauwelijks tijd je oren te bedekken[491]. De rode vlag van de overwinning over je hoofd draperen, het tweeledige zwaard achter je oren wentelen — hoe kan iemand ooit tot inzicht komen zonder een onderscheidend oog en de hand van een bekende?

Sommige mensen laten hun hoofd hangen en blijven in gedachten verzonken; terwijl ze proberen het op te lossen met hun intellect. Ze realiseren zich nauwelijks dat ze in grote getalen geesten zien, vlak voor hun neus.

Welnu, zeg me, zonder terug te vallen op het intellect, zonder gevangen te zijn in winst en verlies, hoe ga jij antwoorden als plotseling zo’n demonstratie om jou te laten ontwaken plaats vindt? Om te testen citeer ik dit om je te laten zien.

Zaak

P’an Shan sprak enkele woorden en zei, “Er is niets in de drievoudige wereld,[1] waar kan je geest vinden?”[2]

Aantekeningen

1. Als de pijl eenmaal de boog verlaat, heeft deze niet meer de kracht terug te gaan. De helderheid van de maan schijnt rondom, waardoor de nachtreiziger zichtbaar wordt. Hij slaat de spijker op de kop. Iemand die de wet kent vreest deze. Hij zou geslagen moeten worden al voordat hij klaar is met spreken.
2. Het is beter mensen niet voor de gek te houden. Het is het niet waard dit opnieuw aan de orde te stellen. Onmiddellijk toeslaan. Ik zou zeggen, “Wat is dit?”

[491] Andere mogelijke vertaling geeft net een ander accent: *‘Wanneer de handeling is als een bliksemlicht, heeft het geen zin om daar te staan denken; wanneer het geluid van de donder de lucht vult, is het te laat je oren te bedekken.*

Commentaar

Meester Pao Chi van de berg P'an[492] in Yu Chou in het verre Noorden was een eerbiedwaardige opvolger van voorvader Ma[493]. Later had hij één opvolger, P'u Hua: Toen de Meester op het punt stond te sterven, zei hij tegen de gemeenschap, "Is er iemand die mijn waarachtige gelijkenis kan beschrijven?" Alle aanwezigen maakten een gelijkenis en presenteerde dat aan de meester. De Meester schold ze allemaal uit. P'u Hua kwam naar voren en zei, "Ik kan het beschrijven." De Meester zei, "Waarom laat je het me niet zien?" P'u Hua draaide zich onmiddellijk om en verdween. De Meester zei, "Als deze kerel later onderricht aan anderen gaat geven, zullen de omstanders hem gek vinden."

Op een dag zei hij tegen de gemeenschap, "Er is niets in de drievoudige wereld[494], waar kan je geest[495] vinden?" De elementen zijn in principe leeg, waar kan een Boeddha verblijven? De Poolster beweegt niet. Als je het eenmaal van aangezicht tot aanzicht aanschouwt, kalm en stil, zonder sporen achter te laten, is er niets anders meer."

Hsueh Tou pikt twee zinnen hieruit om ze te prijzen; deze zijn als ruw goud, als een ruwe diamant. Heb je niet gehoord dat men zei, "Ziekte genezen hangt niet af van een ezels vracht medicijnen. Waarom zei ik dat ik hem zo slaan voordat hij klaar was met praten? Alleen al het feit dat hij zijn voorraden bij zich had, bewijst zijn misdaad.

Een Oude zei, "Wanneer je hoort spreken over de uitspraak voorbij geluid, ga dan niet zoeken in je geest." Maar zeg me, wat was zijn bedoeling? Precies zoals een ruisende stroom welke tegen een zwaard botst; Donder rolt, een komeet vliegt. Al zouden er zo'n duizend Boeddha's verschijnen in de wereld, als je aarzelt en in gedachte blijft hangen, blijf je om je heen blijven grijpen zonder iets te vinden. Maar als je iemand bent die diep in het binnenste heiligdom is binnen gedrongen, het bot en het merg doorboort heeft en alles doorzien heeft, dan zal P'an Shan verlies lijden. Als je ingesmeerd bent met modder en druipt van het water, ronddraaiend op de paal van vorm en geluid, zal je nog altijd P'an Shan niet zien, zelfs niet in je dromen. Mijn

[492] Panshan Baoji (720-814), leerling van Mazu
[493] Mazu Daoyi (709-788), zie ook koans 3 en 73, en zie bijlage over 'geest'.
[494] De wereld van het materiele, de wereld van het niet/materiele en de wereld van het verlangen. En tegelijk is de drievoudige wereld slechts geest….. of niet-geest.
[495] Geest ('mind') wordt door de leraar van P'an Shan, Mazu veel gebruikt, zie bijlage

overleden meester Wu Tsu[496] zei, “Ga voorbij de Andere Zijde, en alleen dan zal je vrij zijn.

Heb je niet gezien hoe de derde Patriarch zei, “Grijp het, en je verliest je balans en zal zeker op het valse pad terecht komen. Laat het op een natuurlijke wijze los; in essentie is er gaan noch blijven.” Als je nu zegt dat er geen Boeddha noch Dharma is, ben je nog altijd in de spookgrot. De Ouden noemden dit de diepe put van bevrijding. Oorspronkelijk was het een goede basis, maar het brengt slechte resultaten. Daarom wordt gezegd dat een onbezorgde, niet handelende man nog altijd onderdrukt wordt door gouden ketenen. Omdat je nog altijd helemaal tot de bodem moet afdalen voordat je het realiseert. Zeggen wat niet gezegd kan worden, doen wat niet gedaan kan worden, dat wordt de plaats van het omkeren van je lichaam genoemd. Er is niets in de drievoudige wereld; waar je geest kan vinden? Als je intellectuele interpretaties gaat maken, zal je door zijn woorden alleen maar doodgaan.

Doordringend prikt Hsueh Tou ’s inzicht door alles heen:

Gedicht

Er is niets in de drievoudige wereld;

** De woorden zijn nog in onze oren.*

Waar kan je geest vinden?

** Het is niet de moeite waard het nog eens te noemen. Kijk zelf. Ik sla toe en zeg, Wat is dit*

De witte wolken vormen een baldakijn;

**Een hoofd op een hoofd zetten. Zo´n duizend lagen, tienduizend lagen.*

Het stromende beekje klinkt als een luit —

**Hoor je het. Ze komen met elkaar overeen. Elk gehoor is genoeg om te jammeren.*

Eén melodie, twee melodieën, niemand begrijpt het.

**Het valt niet uiteen in A of B, het heeft niets van doen met D of E. Hij neemt de zijweg. De vijf geluiden en zes noten zijn allemaal helder te onderscheiden. Neem wat van jou is en verdwijn. Wanneer je het hoort, word je doof.*

[496] Wuzu Fayan, “Qingyuan”(1024-1104)

Wanneer de regen gepasseerd is, is het herfst water in de vijver ´s avonds diep.[497]

** De donder is zo snel, er is geen tijd om je oren te bedekken. Al met al sleept hij zich door de modder en druipt het water er vanaf. Waar is hij? Ik sla onmiddellijk.*

Commentaar

“Er is niets in de drievoudige wereld, waar kan geest gevonden worden?” Hsueh Tou maakt een gedicht waarin de Bloemenkrans kosmos[498] weerklinkt. Sommige mensen zeggen dat hij het er uitzingt vanuit het niets, maar iedereen die zijn ogen open houdt, zal het niet op deze manier begrijpen. Hsueh Tou beweegt zich naar P’an Shan’s zijde en drapeert twee zinnen om hem heen, “De witte wolken vormen een baldakijn; Het stromende beekje klinkt als een luit. “

Wanneer Su Tung P’o[499] , van de Keizerlijke Han Lin Academy, Chao Chueh zag, maakte hij het volgende gedicht:

Het geluid van de beek in de vallei is zelf de Uitgestrekte Eeuwige Tong;
Zijn de kleuren van de bergen niet het zuivere lichaam?
Deze avond, vierentachtig duizend gedichten;
Hoe kon ik ze een volgende dag citeren aan de anderen?

Hsueh Tou leent het stromende beekje om zijn tong lang te maken, daarom zegt hij, “niemand begrijpt het.” De harmonie van zijn melodie vereist dat jij een deskundige moet zijn om het te appreciëren. Als je niet zo iemand bent, is het zinloos om de moeite te doen je oor er aan bloot te stellen. Een oude zei, “Zelfs een dove man kan een lied zingen, goed of slecht, hoog of laag, hij hoort het niet.” Yun Men zei, “Wanneer je er geen aandacht aan besteed wanneer het ter sprake komt, mis je het, in welke eon zal jij ooit wakker worden? Het aan de orde stellen is de essentie, aandacht eraan besteden is de werking; als je het ziet voordat het naar voren wordt gebracht, voordat er ook maar één indicatie te onderscheiden is, dan heb je de essentiële brug veroverd; als je het ziet op het moment dat je de indicaties kan onderscheiden, dan heb je licht en functie. Als je het ziet nadat de indicaties duidelijk zijn, zal je terugvallen in op het intellect.

[497] Hakuin zei over deze zin: “deze vijvers, waar het water koel is, vormen de geheime melodie van ‘*niets in de drievoudige wereld*.”
[498] De kosmos die beschreven wordt in de Avatamsaka soetra, de Bloemenkrans soetra. Waar heden, verleden en toekomst in dit moment van aanwezigheid aanwezig zijn. Niets is solide, alles is in flow en in elkaar aanwezig; dit moment bevat alle tijd. Gesymboliseerd door het net en de spiegels van Indra, waarin alle spiegels weerkaatst worden in een spiegel, en één spiegel in alle spiegels, alles is met elkaar verbonden doorheen tijd en afstand.
[499] Su Tung-Po (1037–1101) was een Chinese dichter, schrijver, artiest en staatsman

Hsueh Tou is overmatig mededogend, en vervolgt zijn gedicht door tegen je te zeggen, ” Wanneer de regen gepasseerd is, is ´s avonds het herfst water in de vijver diep.” Dit gedicht is besproken en beoordeeld door iemand die Hsueh Tou prijst door te zeggen dat hij het talent van een Han Lin geleerde heeft[500] ”De regen is gepasseerd, het herfstwater in de vijver is ’s avonds diep.” Maar nog altijd moet je snel je ogen hierop richten, als je aarzelt, zal je kijken zonder te zien.

Bijlage - Mazu en Panshan over Geest

Drie koan’s uit de Poortloze Poort verzameling over Geest

Koan 30

Een monnik vroeg: Wat is Boeddha?
Mazu antwoordde” Geest is Boeddha

Koan 33

Een monnik vroeg: Wat is Boeddha?
Mazu antwoordde: Niet- Geest is Boeddha

koan 41

Bodhidharma zat met zijn gezicht naar de muur gekeerd.
De tweede patriarch (Huike) stond in de sneeuw en sneed zijn arm af en zei: ‘De geest van uw leerling heeft nog geen vrede. Ik verzoek u, Meester, breng hem tot rust!’
Bodhidharma zei: ’Breng me je geest en ik zal hem vrede geven!
Huike antwoordde: ‘Ik heb naar de geest gezocht , maar ik kon hem niet vinden’
Bodhidharma zei: ‘Ik heb je geest volledig tot rust gebracht”.

Geloof dat je eigen geest Boeddha is

Op een dag zei Mazu tegen zijn gemeenschap:

Jullie allemaal! Geloof dat je eigen geest Boeddha is. Deze geest is Boeddhageest. Toen Bodhidharma vanuit India in China aankwam gaf hij het onovertroffen voertuig van de leer van één geest door, waardoor mensen zoals jullie ontwaakt kunnen worden. Bovendien bracht hij de tekst van de Lankavatara Soetra mee, welke hij gebruikte als de zegel van de geestgrond van de levende wezens. Hij was bang dat jullie ideeën zich zouden omkeren, en jullie niet zouden geloven in de leer van deze geest die iedereen bezit (in zich heeft). Daarom bracht Bodhidharma de Lankavatara Soetra, die de Boeddha woorden bevatten dat Geest de essentie is – en dat er geen poort is waardoor je de Dharma kunt binnengaan. Jullie die Dharma zoeken zouden niets moeten zoeken! Gescheiden van de geest is er geen (andere) Boeddha. Pak niet vast wat goed is en weiger wat slecht is. Buig je

[500] Iemand met superlatief talent

niet richting puurheid, noch naar verontreiniging. Arriveer bij de lege aard van het overgaan; dat niets bereikt wordt door voortdurende gedachten; en omdat er geen zelf(aard/natuur) is zijn de drie werelden alleen maar geest. De ontelbare vormen van het gehele universum zijn de zegel van de enige(enkele) Dharma. Welke vormen ook gezien worden, ze zijn slechts de perceptie van de geest. Maar geest heeft (is) geen onafhankelijk bestaan. Het is wederzijds afhankelijk met vorm. Je moet op de juiste wijze spreken over de zaken/aangelegenheden van je eigen leven, want elke aangelegenheid die je tegenkomt vormt de betekenis van je bestaan, dan worden je handelingen niet gehinderd (zijn zonder hindernissen). De opbrengst van de bodhisattva manier van leven (weg) is nu juist precies zo, geboren uit geest, namen als vormen beschouwen. Vanwege de kennis van de leegheid van vormen is geboorte niet-geboorte. Begrijp dit, iemand handelt volgens de gebruiken van zijn tijd, niets anders dan kleren dragen, voedsel eten, voortdurende de praktijk van een bodhisattva in stand houden, en de tijd doorbrengen al naar gelang de omstandigheden. Als je op deze manier oefent, wat kan je dan nog meer doen?

Om mijn leer te ontvangen, luister naar dit gedicht:

De geest-grond reageert op omstandigheden

Bodhi is alleen maar vrede

Wanneer er geen obstructies zijn in wereldse zaken of principes

Dan is geboorte niet-geboorte

Er is geen geest buiten je lichaam
Er is geen lichaam buiten je geest

Panshan en Geest is Boeddha

Panshan zei, “Als je zegt, ‘Geest is Boeddha’, ben je nog altijd niet he mysterie binnen gegaan Als je zegt, ‘Geen geest, geen Boeddha’, ben je lschte aan het wijzen naar sporen van het ultieme. Zelfs duizend heiligen kunnen de hogere weg niet overdragen aan anderen. Jullie studenten worden gekweld door vorm, Jullie zijn als apen die de schaduw proberen vast te pakken.

Feng Hsueh ’s “De werking van de IJzeren Os”

Zaak 38

Aanwijzing

Als we het geleidelijke bespreken gaat het tegen het gewone[501] in, om vervolgens samen te vloeien met de Weg: middenin een drukke markt zijn er zeven wegen omhoog en naar beneden en acht wegen die ze kruisen.

Als we het plotselinge bespreken, laat het geen aanwijzing of spoor achter, duizend heiligen kunnen het niet vinden.

Anderzijds, als noch het plotselinge noch het geleidelijke opgesteld wordt, wat dan? Eén woord is genoeg voor een snel persoon; één klap van de zweep voor een snel paard. Wie is op dat moment de meester? Om te testen citeer ik dit zodat je gaat zien.

Zaak

In het hoofdkwartier van de regering in Ying Chou ging Feng Hsueh de hal binnen en zei[1], “Het geest-zegel van de Patriarchen is ontstaan zoals de werking van de IJzeren Os[2]: wanneer verwijderd, blijft de afdruk;[3] wanneer het daar blijft, is de afdruk vernietigd.[4] Maar als het niet verwijderd noch achter gelaten is[5], is verzegelen juist of is niet verzegelen juist?”[6]

Op dat moment kwam een zekere Ouderling Lu P’i naar voren en zei, “Ik heb de werking van de IJzeren Os;[7] Alsjeblieft, Leraar, druk het zegel niet in.”[8]

Hsueh zei, ”Gewend om de oceanen te doorkruisen vis ik naar walvissen, het doet me verdriet dat ik in plaats daarvan een kikker kruipend over het modderige zand vind.”[9]

P’i stond daar, terwijl hij nadacht.[10] Hsueh schreeuwde en zei, “Ouderling, waarom stop je met praten?”[11] P’i aarzelde;[12] Hsueh sloeg

[501] Andere mogelijke vertaling het constante /voortdurende

hem met zijn vliegenmepper.[13] Hsueh zei " Herinner je nog altijd de woorden? Probeer ze te citeren."[14] Toen P'i gereed was zijn mond te openen[15], sloeg Hsueh hem opnieuw met zijn vliegenmepper.[16] De Gouverneur zei, "De Boeddhistische wetten en de wetten van de koningen zijn hetzelfde."[16]

Hsueh zei, "Welk principe heb je gezien?"[17]

De Gouverneur zei, "Wanneer je niet regelt wat geregeld moet worden veroorzaak je het tegendeel: wanorde."[18]

Waarop Hsueh opstond van zijn stoel.[19]

Aantekeningen

1. Hij verklaart publiekelijk Ch'an; wat zegt hij?
2. Duizenden mensen, tienduizenden mensen kunnen het niet verroeren. Waar is de ondoordringbare moeilijkheid? Het zegel van de drie essentiële openingen[502], zonder op dit punt in conflict te komen.
3. Het ware imperatief moet worden uitgevoerd. Verkeerd!
4. Een tweede overtreding is niet toegestaan. Observeer de tijd wanneer het imperatief werd uitgevoerd. Een doodsteek! Ik sla onmiddellijk toe.
5. Zie hoe er geen plek is om het neer te zetten. Hoe moeilijk te begrijpen!
6. De hoofden van iedereen op deze wereld verschijnen en verdwijnen. Het ontwerp is al te zien. Maar ik vraag alleen maar dat je de meditatie kruk overdraagt en in de menigte verdwijnt zonder te schreeuwen.
7. Hij probeert alleen maar uit te vissen wie "ontwaakt in het donker." Desalniettemin is hij ongewoon.
8. Goede woorden; desalniettemin is hij verkeerd.
9. Als een valk die een duif vangt. Zijn juweel reikt zich uit door heel het heelal. Het wonder paard rent duizend mijl.
10. Wat jammer! Toch is er een plek voor hem waar hij zichzelf kan laten zien, wat jammer om het te laten gaan.
11. Hij verovert de vlag en steelt de drum. De kokende verroering is gearriveerd.
12. Driemaal is hij gestorven. Een dubbele zaak.
13. Goede slag! Om deze order uit te voeren is zo'n man vereist.
14. Wat is de noodzaak? Hij stapelt rijp op sneeuw.
15. Eenmaal gestorven komt hij niet meer weer tot leven. Deze kerel maakt anderen uit voor dwazen. Hij is regelrecht in de giftige hand van Feng Hsueh gelopen.
16. Duidelijk. Uiteindelijk zijn ze doorzien door een voorbijganger.
17. Ook hij geeft een goede stoot; hij heeft de speerpunt omgedraaid en komt er mee terug.
18. Hij lijkt gelijk te hebben; maar hij heeft niet werkelijk gelijk. Toch moet je je realiseren dat de omstanders ogen hebben. Wanneer iemand van het oostelijk huis sterft, helpt iemand van het westelijk huis bij het rouwen.
19. Hij stapelt fout op fout. Gezien de situatie past hij zich aan. Nu is de studieopdracht compleet.

[502] vergankelijkheid (anicca), lijden (dukkha), en geen-zelf (anatta)

Commentaar

Feng Hsueh[503] was een eerbiedwaardige meester in de Lin Chi[504] lijn.

Lin Chi verbleef eerst in de gemeenschap van Huang Po[505]. Terwijl hij pijnbomen aan het planten was, zei Huang Po tegen hem, “Waarom plant je hier, diep in de bergen, pijnbomen?” Chi zei, “Ten eerste om het landschap rond het klooster mooier te maken, ten tweede om een wegwijzer voor latere generaties te maken. Uitgesproken schoffelde hij de grond. Po zei, “Ook al heb je gelijk, toch verdien je twintig klappen van mijn staf.” Chi stampte nog een keer op de grond en floot tussen zijn tanden door. Po zei, “Met jou zal mijn school over de gehele wereld bloeien.”

Che uit Ta Kuei[506] zei, “Lin Chi leek op zijn manier moeilijkheden te creëren in een vredige gebied; desalniettemin, alleen wanneer je, geconfronteerd met gevaar, onwankelbaar blijft, kan je een echte man genoemd worden.”

Huang Po zei, “Wanneer mijn school jullie bereikt, zal ze volop over de gehele wereld bloeien.” Hij leek dol op zijn kind, zich niet bewust dat hij onbetamelijk was.

Later vroeg Kuei Shan[507] aan Yang Shan[508], “Vertrouwde Huang Po op dat moment al zijn nalatenschap alleen aan Lin Chi toe, of was er toch nog iemand anders?” Yang Shan zei, “Die is er, maar dat tijdperk is zo ver weg dat ik het jou niet wil zeggen, Meester.” Kuei Shan zei, “Ofschoon je gelijk hebt, wil ik het toch weten; zeg het maar en dan zien we wel verder.” Yang Shan zei, “Eén man zal naar het zuiden wijzen; In Wu-yueh[509] zal de order worden uitgevoerd, en als deze een sterke wind tegenkomt zal het stoppen. Dit voorspelt Feng Hsueh (“Wind Grot”).

Feng Hsueh studeerde eerst vijf jaar lang bij Hsueh Feng[510]. Het gebeurde dat hij om hulp vroeg met dit verhaal: “Als Lin Chi de hal binnen kwam, schreeuwden de hoofdmonniken van beide hallen tegelijkertijd. Een monnik vroeg aan Lin Chi, “Zijn

[503] Fengxue Yanzhao (896-973), leerling van Nan Yuan. Zie ook zaak 61.
[504] Linji Yixuan (- 866), leerling van Huangbo, stichter van de Linji richting, zie koan 11
[505] Huangbo Xiyun (d. ca. 850) leerling van Baizhang Huaihai zie zaak 11
[506] Dagui Muzhe (d. 1095)
[507] Guishan Lingyou, (771-853) leerling van Baizhang, zie zaak 24, 70
[508] Yangshan Huiji (807-883), leerling van Guishan, zie zaak 34 en 68
[509] Een van de tien koninkrijken in China rond 900, bekend om zijn verfijnde hoogstaande cultuur.
[510] Xuefeng Yicun (822-908), leerling van Deshan Xuanjian, zie zaak 5, 22, 51,66

gast en gastheer aanwezig of niet?" Chi zei, "gast en gastheer zijn evident." Hsueh Feng vroeg, "Wat is de verborgen betekenis van dit?" Hsueh Feng zei, " Lang geleden ging ik met Yen T'ou[511] en Ch'in Shan[512] op weg naar Lin Chi, onderweg hoorden we dat hij inmiddels overleden was. Als je zijn woorden over gast en gastheer wil begrijpen, zal je eerbiedwaardige adepten van zijn school moeten aanspreken."

Op een dag zag hij eindelijk Nan Yuan[513]. Hij vertelde bovenstaand verhaal en zei, "Ik ben speciaal gekomen om u persoonlijk te zien. "Nan Yuan zei, "Hsueh Feng is een Oude Boeddha."

Eens zag hij Ching Ch'ing[514]. Ch'ing vroeg hem , "Waar kom je zojuist vandaan? Hsueh zei, "Ik kom uit het Oosten." Ch'ing zei, "En heb je de kleine Ts'ao rivier over gestoken?" Hsueh zei, "Het grote schip zeilt alleen door de lucht; er zijn geen kleine rivieren om over te steken." Ch'ing zei, "Vogels kunnen niet over het spiegelmeer vliegen en zich bergen voorstellen; heb je niet slechts een opmerking van een ander gehoord?" Hsueh zei, "Zelfs de zee vreest de kracht van een oorlogsschip; zeilen vliegen door de lucht, het passeert de vijf meren." Ch'ing hield zijn vliegenmepper omhoog en zei, "Hoe zit het hier mee?" Hsueh zei, "Wat is dit?" Ch'ing zei," Al met al weet ik het niet." Hsueh zei, "Verschijnen, verdwijnen, oprollen en uitrollen, ik handel zoals jij, Leraar." Ch'ing zei, "Terwijl jij stukjes voorspellingen eruit gooit, luister jij naar het lege geluid; diep in slaap ben je vol wartaal." Hsueh zei, ""Wanneer een moeras uitgestrekt is, kan het een berg bevatten; een kat kan een luipaard onderwerpen." Ch'ing zei, "Ik vergeef je je misdaden en een pardon voor je vergissing; je kunt beter snel vertrekken." Hsueh zei, "Als ik vertrek, verlies ik." Vervolgens ging hij naar buiten; toen hij de Dharma zaal passeerde, zei hij in zichzelf, "Grote man, de zaak is nog niet afgerond; hoe kan je dan toch vertrekken?" Hij keerde om en ging de kamer van de abt binnen. Ching Ch'ing zat daar en Hsueh vroeg, "Ik heb slechts mijn onwetende opvattingen aangeboden en uw waardevolle aangezicht beledigd; nederig begunstigd door de Leraar 's compassie, heb ik nog geen straf gehad voor mijn misdaad." Ching Ch'ing zei, ""Zojuist zei je dat je uit het Oosten bent gekomen: kwam jij niet uit Ts'ui Yen? Hsueh zei," Hsueh Tou ligt ten oosten van Pao Kai." Ching Ch'ing zei, "Als je niet achter het verloren schaap aangaat, ontstaat er gekke interpretaties. In plaats daarvan kom je hier en citeer je gedichten. Hsueh zei, "Wanneer je een man van het zwaard onderweg tegen komt, moet je je zwaard laten zien; geef geen gedichten aan iemand die geen dichter is." Ch'ing zei," Leg de poëzie terzijde, nu, en probeer je zwaard af en toe te gebruiken." Hsueh zei, "Een onthoofde man bergt zijn zwaard op." Ch'ing zei, "Je verkracht niet alleen de methodiek van de leer; je laat ook je eigen dikkoppigheid zien." Hsueh zei,

---

511 Yantou Quanhuo (828-887) eveneens leerling van Deshan Xuanjian (Te Shan), zie zaak 22, 51, 66
512 Chin-shan Wen-sui = Qinshan Wensui (n.d.), eerst leerling van Deshan (leraar van Hsueh Feng en Yen T'ou) en daarna van Dongshan Liangjie, zie zaak 56
513 Nanyuan Huiyong (860-930) , leerling van Xinghua Cunjiang (830-888), die opvolger van Lin Chi was
514 JingQing Daofu, "Xun De" (868-937) leerling van Hsueh Feng, zie ook zaak 46 en 16

“Hoe kan ik ontwaken tot de geest van een Oude Boeddha zonder dat ik de methodiek van de leer geweld aandoe?” Ch’ing zei, “Wat noem jij de geest van een oude Boeddha?” Hsueh Zei, “Opnieuw geef je me je toelage, welnu wat heb je?” Ch’ing zei, Deze lompenmonnik uit het oosten kan geen bonen van tarwe onderscheiden. Ik hoor niets anders dan einde zonder te eindigen; hoe kan jij de finish bereiken door een einde te forceren?” Hsueh zei, “De enorme deining rijst duizend vadems omhoog; de heldere golven zijn niets anders dan water.” Ch’ing zei, “Wanneer één zin de stroming afsnijdt, wijken de ontelbare impulsen.” Waarop Hsueh boog. Ch’ing tikte hem drie keer met zijn vliegenmepper en zei, “Inderdaad buitengewoon, ga zitten en drink wat thee.”

Toen Feng Hsueh voor de eerste keer Nan Yuan bezocht, kwam hij binnen zonder te buigen. Yuan zei, “Wanneer je de deur opent, heb je te maken met de gastheer.” Hsueh zei, “Ik vraag de leraar om een definitief onderscheid te maken.” Yuan sloeg met zijn linkerhand op zijn knie. Onmiddellijk schreeuwde Hsueh. Yuan sloeg me zijn rechterhand op zijn knie. Opnieuw schreeuwde Hsueh. Yuan hief zijn linkerhand omhoog en zei, “Deze sta ik jou toe.” Toen hief hij zijn rechterhand omhoog en zei, “Maar hoe zit dat met deze?” Hsueh zei, “Blind!” Vervolgens hief Yuan zijn staf omhoog. Hsueh zei, “Wat ben je aan het doen? Ik ga die staf van je afpakken en je (ermee) slaan, Leraar; zeg niet dat ik je niet gewaarschuwd heb. Yuan gooide zijn staf op de grond en zei, “Vandaag heeft deze man van de rivieren mij voor gek gehouden.” Hsueh zei, “Leraar, het lijkt erop dat je niet in staat ben je kom vast te houden, en toch claim je onterecht dat je geen honger hebt.” Yuan zei, “Ik stel slechts een vraag.” Hsueh zei, “Toch kan ik je niet laten gaan.” Yuan zei, “Ga zitten en drink wat thee.”

Zie hoe een excellente student van zichzelf een scherpe en gevaarlijke persoonlijkheidskant heeft. Zelfs Nan Yuan kon hem niet werkelijk aan. De volgende dag stelde Nan Yuan een doodgewone vraag, “Waar was je de afgelopen zomer?” Hsueh zei, “Ik was deze zomer samen met bediende Kuo[515] bij de Herten Poort.” Yuan zei, “Dus jij hebt al persoonlijk een adept gezien voordat je hiernaar toe kwam?” Yuan zei ook, “Wat zei hij tegen jou?” Hsueh zei, “Vanaf het begin tot het eind, leerde hij niets anders dan altijd de meester te zijn.” Onmiddellijk sloeg Yuan hem en joeg hem de kamer uit, terwijl hij zei, “Wat is het nut van een man die verlies accepteert?

Vanaf dat moment onderwierp Hsueh zich. Hij werkte als tuinman in de gemeenschap van Nan Yuan. Op een dag kwam Nan Yuan in de tuin en ondervroeg hem, “Hoe onderhandelen ze om de staf in het Zuiden?” Hsueh zei, “Ze preparen een speciaal koopje. Hoe onderhandelen ze hier, Leraar?” Nan Yuan hief zijn staf omhoog en zei, “Onder de staf, aanvaarding van geen-geboorte[516]; de situatie

[515] Huo, bediende van Deshan Xuanjian, dus mede broeder van Yantou en Hsueh Feng, zie zaak 14 in het boek van de Sereniteit
[516] “Geen geboorte, geen dood, geen zelf”

aanzien zonder naar de leraar te verwijzen.” Op dat moment opende zich een grootse verlichting in Hsueh.

In die tijd waren de vijf dynastieën verdeeld en in oorlog met elkaar. De gouverneur van Ying Chou nodigde de Meester (Feng Hsueh) uit om de zomer bij hem door te brengen. De school van Lin Chi was toen in volle bloei. Wanneer hij bevraagd werd en antwoordde, of aanwijzingen gaf, waren zijn woorden steevast scherp en fris; bloemen verzamelend, maakte hij er een brokaat van, elk woord had een bedoeling.

Op een dag vroeg de gouverneur aan hem in de hal onderricht aan de gemeenschap te geven. De Meester zei, “Het geest-zegel van de Patriarchen[517] is ontstaan zoals het werken van de IJzeren Os[518]: wanneer verwijderd, blijft de afdruk; wanneer het daar blijft, is de afdruk vernietigd. Maar, als je het niet verwijdert noch achterlaat is, is het juist het zegel te gebruiken of niet?”

Waarom is het niet als het werking van een stenen man of een houten paard, maar alleen als de werking van een IJzeren Os? Er is geen enkele mogelijkheid voor jou om het te bewegen: het zegel blijft waarheen je ook gaat; zodra je stopt is het zegel gebroken, waardoor je in duizend fragmenten uiteenvalt. Maar als je niet gaat, noch blijft, zou je dan het zegel gebruiken of niet? Kijk hoe hij indicaties laat zien, je zou kunnen zeggen dat er aas aan de haak zit.

Destijds was er een ouderling Lu P’i onder de toehoorders. Hij ook was een adept in de traditie van Lin Chi. Hij durfde naar voren te komen en reageerde naar zijn mogelijkheden; dus keerde hij zijn woorden binnenstebuiten en formuleerde een vraag die ontegenzeggelijk uniek was, “Ik heb de werking van de IJzeren Os; alsjeblieft, Leraar, maak geen afdruk met het zegel.” Maar wat kon hij doen? Feng Hsueh was een adept; hij antwoordde onmiddellijk en zei, “Gewend om de oceanen te doorkruisen vis ik naar walvissen, het doet me verdriet dat ik in plaats daarvan een kikker vind, kruipend over het modderige zand.” En er was een echo in zijn woorden. Yun Men zei, “Een haak slepen in de vier zeeën, slechts om te vissen naar een afzichtelijke draak; het mysterieuze middel voorbij conventies is uitzoeken wie het zelf begrijpt.”

In de uitgestrekte oceaan worden twaalf Buffalo karkassen gebruikt als aas aan de haak; in plaats daarvan heeft hij slechts een kikker aan zijn haak. Maar er is niets mysterieus of wonderlijk in deze woorden; ook is er geen principe te beoordelen. Een Oude zei, “Het is gemakkelijk om het te zien in de fenomenen: als je het probeert uit te zoeken in je hoofd, verlies je het contact ermee.” Lu P’i stond daar te denken: Als

[517] De zegel is de overdracht van Boeddha aan Ananda, daarna via de 28 Patriarchen waarvan Bodhidharma de laatste was, en daarna van leraar op leerling. Hakuin zegt daarover: Het zegel van de verlichte geest is die door Zen wordt doorgegeven is stabiel en zeker. Tenkei zegt dat de vergelijking met de werking van de IJzeren Os laat zien dat het zegel niet makkelijk te benaderen is.
[518] De IJzeren Os zou door de legendarische Koning Yu zo’n vier duizend jaar geleden gebouwd zijn om de stroming van de Gele Rivier te temmen; Zijn hoofd is in de provincie Honan en zijn staart in de provincie Hopei. Wordt ook genoemd in zaak 69.

je het ziet, en je pakt het niet, wordt het moeilijk om het zelfs in een duizend jaar opnieuw te vinden.” Wat jammer! Daarom is gezegd, “Zelfs al kan je duizend geschriften en commentaren verklaren, blijft het moeilijk om een zin die op dat moment toepasselijk is, uit te spreken.

Feit is dat Lu P’i zocht naar een mooie uitdrukking om Feng Hsueh te beantwoorden; hij wilde de order niet uitvoeren, en dus onderging hij Feng Hsueh ’s grondige gebruik van zijn vermogen om “de vlag te veroveren en de trommel te stelen.” Hij werd onophoudelijk terug geduwd, en kon simpelweg niets doen. Zoals een gezegde luidt, “Wanneer het leger is verslagen, kan het niet opgezweept worden met een grasspriet.” Het is al vanaf het eerste begin noodzakelijk een tactiek te zoeken om de tegenstander te bestrijden, maar als je wacht totdat je er één hebt, ligt je hoofd al op de grond.

Ook de gouverneur had lange tijd bij Feng Hsueh gestudeerd; hij wist wat te zeggen, “De Boeddhistische wetten en de wetten van de koningen zijn hetzelfde.” Hsueh zei, “Welk principe heb je gezien?” De gouverneur antwoordde, “Wanneer je niet regelt wat geregeld moet worden veroorzaak je het tegendeel, namelijk wanorde.” Feng Hsueh was een complete massa vol geest, als een kalebas die drijft op het water; druk het naar beneden en het rolt weer terug, duw het en het beweegt. Hij wist hoe de Dharma uit te leggen al naar gelang de situatie; als hij niet in overeenstemming met de situatie zou zijn, was het niets anders dan onecht gepraat. Waarop Hsueh opstond van zijn stoel.

Gedicht

Als hij Lu Pí te pakken heeft, dwingt hij hem de IJzeren Os te beklimmen:

> **Te midden van zo’n duizend, tienduizend mensen , wil hij nog steeds zijn vaardigheden laten zien. De generaal van een verslagen leger hoeft zich niet voor een tweede keer over te geven.

Oppositie tegen de speer en het harnas van de Drie Diepzinnigheden[519] is niet eenvoudig;

> ** Die man die aan zet is, is in de war. Hij accepteert onheil alsof hij geluk ontvangen accepteert onderwerping als oppositie tegenkomen.

Bij het kasteel van de Koning van Ch’u, getijden water-

> ** Over welk getijden water praten jullie? Zeer uitgebreid vult het hemel en aarde. Zelfs al waren het vier zeeën, dan nog zou hij de stroom richting omkeren.

[519]. Dit is een classificatie van de Lin Chi school, die op diverse wijzen geïnterpreteerd is. Het mysterie binnenin de essentie komt overeen met de zin die hemel en aarde omvat. Het mysterie binnenin de zin komt overeen met de zin die de golven volgt. Het mysterie binnenin het mysterie komt overeen met de zin die de ontelbare stromen afkapt. Men zegt dat de antwoorden van Yun Men alle deze drie aspecten omvat. Diepzinnigheden kan ook vertaald worden als Mysterie

Met een schreeuw laat hij zijn stroom omkeren.

** Deze ene schreeuw snijdt niet alleen je tong eraf; oh! Het laat de IJzeren Os uit Shensi schrikken zodat hij gaat rennen en de Grote Kolos van Chia Chou[520] zich dood laat schrikken.

Commentaar

Hsueh Tou kent de stijl van Feng Hsueh , dus hij prijst hem door te zeggen, “Als hij Lu Pí te pakken heeft, dwingt hij hem de IJzeren Os te beklimmen[521]. Oppositie tegen de speer en het harnas van de Drie Diepzinnigheden is niet eenvoudig.” In de tradities van Lin Chi zijn er drie diepzinnigheden en drie essenties[522]: in één zin moeten de drie diepzinnigheden intrinsiek aanwezig zijn, in één diepzinnigheid moeten de drie essenties intrinsiek aanwezig zijn. Een monnik vroeg aan Lin Chi, “Wat is de primaire uitdrukking?” Chi zei,

> *Wanneer het zegel van de drie essenties wordt opgetild is het rode merkteken smal; Zonder een aarzeling toe te laten, zijn gastheer en gast te onderscheiden.*

“Wat is de secundaire uitdrukking?”

> *Hoe kan subtiel onderscheidingsvermogen geen vragen stellen toelaten? Hulpmiddelen werken het vermogen de stromen af te snijden niet tegen.*

“Wat is de derde uitdrukking”

> *Observeer slechts het spel van de poppen op het toneel: Het bewegen van de koorden is afhankelijk van de man achter het toneel.*

In deze ene zin van Feng Hsueh is hij onmiddellijk voorzien van de speer en het harnas van de drie diepzinnigheden; met de zeven uitrustingsstukken[523] aan zijn zijde is het niet eenvoudig tegen hem te zijn. Hoe had hij Lu P’i kunnen aanpakken als hij niet zo was?

Ten slotte wil Hsueh Tou de actieve kant van de Lin Chi lijn tot uiting brengen: spreek niet alleen over Lu P’i—zelfs bij het kasteel van Koning Ch’u keren de hoge golven, heftig en omvangrijk, het witte schuim vloeit door de lucht, keren allemaal

[520] Een enorm groot stenen beeld van Maitreya, men zegt wel drie honderd voet hoog.
[521] Hakuin zegt hierover: hij gebruikt de werking van de ijzeren os als aas, aan de haak en bindt hem op de ijzeren os zodat hij de mogelijkheid heeft om de groots levende vrijheid te ervaren.
[522] theorie, praktijk en realisatie
[523] De zeven uitrustingsstukken of gereedschappen van een leraar zijn: 1) Groots vermogen en groots functioneren, 2) snel verstanden welsprekendheid,3) wonderbaarlijke spreek spiritualiteit, 4) actieve scherpte om te doden of leven te brengen, 6) 5)wijds geleerd en brede ervaring, 6) helderheid van spiegelend bewustzijn, 7) vrijheid om te komen en te gaan.

terug naar de bron- Hij heeft slechts een enkele schreeuw nodig om ze van richting te doen veranderen.

Bijlage: Zaak 29 uit het boek van de Sereniteit

Gedicht:

De werken van de IJzeren Os –

Wanneer het zegel overblijft is de impressie geruïneerd.

Blijven drukken om voorbij de Vairocana[524] kroon te komen,

Terugkomen om te zitten op de tongen van gemanifesteerde boeddha's:

Feng Hsueh is verantwoordelijk voor de balans,

Lu P'i ondergaat een val.

Op de staf, na de schreeuw—

Een bliksemschicht, een vonk.

Duidelijk, onderscheidend helder, de parel in de schaal;

Maar wanneer je je wenkbrauwen optrekt, heb je het gemist.

[524] De boeddha van het verleden, de voorganger van Shakayamuni Boeddha, ook wel de Dharmakaya Boeddha of de Boeddha van de zon genoemd.

Yun Men ’s “Bloemen haag”

Zaak 39

Aanwijzing

Iemand die kan handelen als hij onderweg is, is als een tijger in de bergen, als iemand die zich onderdompelt in het begrijpen van de wereld, als een aap in een kooi. Als je de betekenis van de Boeddha natuur wilt begrijpen moet je tijd en seizoenen, oorzaak en condities observeren. Als je puur goud, dat al honderden keer gesmolten is, opnieuw wilt smelten, moet je kunnen blazen en smeden als een meestersmid. Welnu, vertel me, als bij iemand, zijn groots functioneren zich manifesteert, wat kan je dan gebruiken om hem te testen?

Zaak

Een monnik vroeg aan Yun Men, “Wat is het Pure Lichaam van de Werkelijkheid?”[1]

Yun Men zei, “Een bloemen haag”[2]

De monnik vroeg, “Hoe is het wanneer iemand verder gaat op exact deze wijze?”[3]

Yun Men zei, “Een leeuw met gouden haren.”[4]

Aantekeningen

1. Hij ziet het vijf meter hoge gouden lichaam van Boeddha in een mistflard. Gevlekt en verward; wat is het?
2. Als de pointe van de vraag niet echt is, komt het antwoord ruw over. Overal klinken slagen. Het gebogene kan het rechte niet verstoppen.
3. Hij slikt de ontmoeting compleet in. Waarom toegeven aan stommiteiten?
4. Hij prijst en censureert tegelijkertijd; twee zijdes van één dobbelsteen. Hij stapelt fout op fout—wat gebeurt er in zijn hersenen?

Commentaar

Mensen, kennen jullie de essentie van de vragen van de monnik en de essentie van Yun Men ’s antwoorden? Als je dat weet, zijn hun twee monden hetzelfde zonder één enkele tong. Als je het niet weet, kan je niet verhinderen een onnozelaar te zijn.

Een monnik vroeg aan Hsuan Sha[525] “Wat is het Zuivere Lichaam van de Werkelijkheid[526]?” Sha zei, “Druipend etter.” Hij had onvermurwbare ogen: als een test vraag ik je te proberen ze te onderscheiden.

Yun Men was anders dan de rest. Soms hield hij zich stil en stond daar als een tien kilometer hoge muur, zonder plaats voor jou om dichterbij te komen. Soms kon hij een pad voor jou openen, samen met je sterven en samen met je leven.

Yun Men ’s tong was zeer subtiel; sommige mensen zeggen dat hij op een figuurlijke wijze antwoordde, maar als je het zo begrijpt, vertel me dan waar Yun Men op uit is. Dit was een interne zaak; probeer het niet van buitenaf te pakken te krijgen. Daarom zei Pai Chang[527], “Uiteenlopende verschijningen en veelvoudige vormen en alle gesproken woorden zouden ieder voor zich gedraaid en teruggebracht moeten worden tot jezelf, zodat ze vrijelijk kunnen bewegen.” Hij spreekt onmiddellijk, zich bewegend naar daar waar het leven voort springt; als je probeert het te bediscussiëren en het in de gedachtes te zoeken, val je onmiddellijk in het tweede niveau. Yung Chia[528] zei, “Wanneer het Lichaam van de Werkelijkheid volledig ontwaakt, is er geen enkel ding; de inherente natuur van de oorspronkelijke bron is de natuurlijke, werkelijke Boeddha.”

Yun Men testte deze monnik; de monnik was ook deel van zijn huishouden en was al vele jaren zijn student. Hij kende de gang van zaken in het huishouden, dus hij vervolgde door te zeggen, “Hoe is het om op deze manier door te gaan?” Men zei, “Een leeuw met gouden haren.[529]” Maar zeg me, is dit het eens zijn met hem of is dit het niet eens zijn met hem? Is dit hem prijzen of juist bekritiseren? Yen T’ou[530] zei, “Als je verwikkelt raakt in een gevecht bevindt elk individu zich in een cruciale positie.” Ook is gezegd, “Hij bestudeert de levende woorden; hij bestudeert niet de dode woorden. Als je begrip krijgt met de levende woorden zal je dat nooit meer vergeten; als je begrip krijgt met de dode woorden zal je niet in staat zijn jezelf te redden.”

Een andere monnik vroeg aan Yun Men, “Is het waar, of is niet waar dat ‘de Boeddha Dharma is zoals de maan in het water’?” Yun Men zei, “Er is geen weg door heldere golven.” De monnik vervolgde met te zeggen, “Hoe krijg je dat voor elkaar? Yun Men zei, “Waar komt deze tweede vraag vandaag?” De monnik zei, “Hoe is als je op deze

[525] Xaunsha Shibei (835-908), leerling van Xuefen Yicun, zie zaak 22
[526] Dharmakaya, het meest essentiële en inclusieve aspect van de Boeddha natuur (zie ook zaak 47 en 82), het werkelijke lichaam van de Boeddha (zie zaak 99).
[527] Baizhan Huaihai (720-814) leerling van Mazu
[528] Yongjia (665-713), leerling van de zesde patriarch
[529] De leeuw met de gouden haren symboliseert de belichaming van de werkelijkheid, zijn lichaam wordt weerspiegelt in al zijn haren. Elk haar reflecteert alle haren en andersom. Manjusri, de bodhisattva van de wijsheid en weten wordt soms rijdend op een leeuw met gouden haren afgebeeld.
[530] Yantou Quanhuo (828-887) leerling van Deshan Xuanjian zie zaak 22

manier verder gaat?” Yun Men zei, “Aanvullende complicaties blokkeren het bergpad.”

Je moet je realiseren dat deze zaak niet berust op woorden of zinnen: als vonken van vuursteen, als de schittering van een bliksemflits. Of je het nu bereikt of niet, je kunt niet voorkomen dat je je lichaam en leven verliest. Hsueh Tou is iemand die daar al is: dus maakte hij dit gedicht op die plaats.

Gedicht

Een bloemen haag.

** De woorden klinken nog in onze oren.*

Wees geen domkop!

** Zulke mensen zijn zo talrijk als stro en gemalen zaad. *

De markeringen zijn op de balansarm, niet op de balansschaal.

** Te gecompliceerd! Iedereen zou naar zijn eigen plaats moeten gaan voor introspectie. Hij heeft het spreken over het principe niet vermeden. *

“Dus wees slechts zoals dit”

** Hij slikt de complete dadel in. *

Hoe doelloos!

** Neem mee wat van jou is en verdwijn. Duidelijk. Je moet Yun Men niet valselijk beschuldigen.*

Een leeuw met gouden haren – iedereen, kijk!

** Hij laat één of een halve gaan. Toch zijn het honden. Yun Men is ook een man van P’u Chou[531] die een dief begeleidt.

Commentaar

Hsueh Tou maakt zijn gehoor groter om zijn verordeningen te geven; hij verzet de harpsnaren en onderkent de toon. Met elke zin vervolgt hij zijn oordeel. Dit specifiek gedicht is niet tegenstrijdig met de wijze om de Ouden te citeren: “Een bloemen haag.” Dan zegt hij, “Wees geen domkop!” Mensen die zeggen dat Yun Men op een figuurlijke wijze beantwoordde, fabriceren emotionele interpretaties om hem te begrijpen. Hsueh Tou geeft ze daarom zijn eigen voer en zegt, “Wees geen domkop!” Al met al ligt Yun Men ’s betekenis niet daar waar de bloemen haag is, daarom zegt Hsueh Tou, “De markeringen zijn op de balansarm, niet op de balansschaal.” Deze

[531] Ch’ang Ch’ing, mede student van Yun Men onder Hsueh Feng, zie zaak 22, 51 en 95

ene zin is excessief toegevend. In het water is er oorspronkelijk geen maan, de maan is in de lucht. Dit is zoals de markeringen zijn op de balansarm, niet op de balansschaal. Maar zeg me, wat is de balans? Als je dat duidelijk kan onderscheiden, draai je je niet weg van Hsueh Tou.

Wanneer die man van lang geleden bij zijn kernpunt aangekomen was, werd hij onmiskenbaar vol compassie. Duidelijk zegt hij tegen jou, “Het is niet hier, het is daarginds.” Maar zeg me, wat voor plek is dat “daarginds? ” Dit rond de lofzang op hun eerste uitspraken af. Daarna verdicht hij de uitspraak van de monnik, “Hoe is het wanneer iemand verder gaat op precies deze wijze?” Hsueh Tou zegt dat de monnik nog steeds geen doel heeft. Maar zeg me, vindt deze ontmoeting plaats in het donker of in het daglicht? Sprak hij op deze manier omdat hij het begreep, of sprak hij zonder begrip? “Een leeuw met gouden haren – iedereen, kijk!” Zie jij de leeuw met gouden haren? Kijk!

Nan Ch’uan ‘s ‘Het is als een droom’

Zaak 40

Aanwijzing

Ophouden en opgeven; dan bloeit de ijzerboom, één en al bloemen. Is daar iemand? Daar? Een slimme vent verliest zijn winst; zelfs als hij vrij is op de zeven parallelle wegen en de acht kruisende wegen, dan nog kan hij een nieuw gat in zijn neus niet vermijden. Maar vertel me, waar is zijn vergissing? Om te testen citeer ik deze zaak, zodat je ziet.

Zaak

Tijdens een gesprek met Nan Ch’uan zei de officier Lu Hsuan: “Meester in de leer Chao zei, ‘Hemel, aarde en ik hebben dezelfde oorsprong; miljarden dingen en ik zijn één lichaam’, is dat niet geweldig.”[1]

Nan Ch’uan wees naar een bloem in de tuin,[2] en zei tegen de officier: “Tegenwoordig beschouwen mensen deze bloem als een droom”.[3]

Aantekeningen

1. Hij leeft in een spookgrot. Een afbeelding van cake stopt je honger niet. Dit is ook afdingen in het onkruid.
2. Wat zegt hij? Bah! De geschriften hebben geschriften leraren, de verhandelingen hebben verhandelingen leraren: Dat is niet de zaak voor een lompen monnik. Bah! Een krachtige man zou op dat ogenblik een keerwoord hebben gemompeld, en niet alleen Nan Ch’uan afgesneden hebben, maar daardoor ook ervoor gezorgd hebben dat de lompenmonniken wat meer energie laten zien.
3. Wanneer het borduursel van een mandarijn eend klaar is, mag je er naar kijken, maar geef de gouden naald aan niemand. Praat niet in je slaap. Je hebt de gouden wielewaal uit zijn wilgenboom naar beneden getrokken.

Commentaar

Officier Lu Hsuan studeerde lange tijd bij Nan Ch’uan[532]. Hij concentreerde zijn geest altijd op de essentiële natuur, en hij dompelde zich onder in de V*erhandelingen van Chao.* Op een dag, toen ze samen zaten, bracht hij twee zinnen hieruit onder de aandacht van Nan Ch’uan, omdat hij ze opmerkelijk vond. Hij vroeg: “Meester in de leer Chao zei, ‘Hemel, aarde en ik hebben dezelfde oorsprong; miljarden dingen en

[532] Nanquan Puyan, “Old teacher Wang”(748-835)

ik zijn één lichaam'. Is dat niet geweldig". Meester in de leer Seng chao[533] was een eminente monnik tijdens de Chin periode (laat 4e –begin 5e eeuw A.D.). Samen met Tao Sheng, Tao Jung en Seng Jui waren ze leerlingen van Kumarajiva. Ze werden de Vier Wijzen genoemd.

Toen Seng Chao jong was, las hij graag Chuang Tzu en Lao Tzu. Later, toen hij een oude vertaling van de Vimalakirti soetra kopieerde, ervaarde hij een verlichting. Toen wist hij dat Chuang en Lao nog niet echt doorgedrongen waren tot de kern. Daarom verzamelde hij alle sutra's en schreef hij vier verhandelingen.

Wat Chuang en Lao probeerden te zeggen was dat 'hemel en aarde de grootsheid van vorm zijn, en dat mijn vorm dat ook is, wij zijn allemaal als gelijken geboren in het midden van de lege nietsheid'. Chuang en Lao 's betekenis is dat zij slechts het gelijkstellen van dingen ter discussie stellen. Seng Chao's betekenis is dat hij zegt dat in wezen alles terugkeert tot het zelf. Heb je niet in zijn verhandeling gelezen; "De ultieme man is leeg en hol, zonder vorm, toch wordt geen van de ontelbare dingen niet veroorzaakt door zijn eigen handelen**.** Wie kan begrijpen dat ontelbare dingen hun eigen zelf zijn? Alleen een wijze, besef ik."

Ofschoon er geesten en er mensen zijn, de wijze en de verstandige, en ze allemaal verschillend zijn, ze hebben allemaal één natuur en één substantie.

Een oude zei: "Hemel, aarde en de hele wereld is slechts één zelf, Wanneer het koud is, is het koud doorheen hemel en aarde. Wanneer het warm is, is het warm doorheen hemel en aarde. Wanneer het bestaat, bestaat alles doorheen hemel en aarde. Wanneer het niet bestaat, bestaan hemel en aarde niet. Wanneer bevestigd, is alles doorheen hemel en aarde aanwezig. Wanneer ontkent, is alles doorheen hemel en aarde er niet. "

Fa Yen[534] zei:

Hij, Hij, Hij, Ik, Ik, Ik
Zuid noord oost west, alles is goed
Goed of niet goed
Alleen voor mij is er niets niet goed

Daarom wordt gezegd, "In hemel en op aarde, ben ik alleen de vereerde" Toen Shih T'ou[535] de *Verhandelingen van Chao* las en aankwam bij de passage "Ontelbare dingen begrijpen als jezelf" werd hij compleet en groots verlicht. Later componeerde hij het boek *Ts'an T'ung Ch'i* (Identiteit van eenheid en verscheidenheid), die ook niet voorbij deze betekenis gaat.

---

[533] Sengzhao, Chinese taoïst/boeddhist (374-414) , assistent van Kumarajiva (334-413), die in China, sutra's, o.a. de Avatamsaka, de vimalakirtinirdesa en de diamant sutra , vertaalde in het chinees. Hij schreef o.a. de Chao lin, de verhandelingen van Chao, zie ook Zaak 62

[534] Fayan Wenyi (885-958) zie zaak 7; stichter van één van de vijf Ch'an huizen, leerling van Luohan Guichen

[535] Shitou Xiqian (700-790)

Kijk hoe Lu Hsaun vragen stelt; zeg me, welke oorsprong delen ze? Welk lichaam delen ze? Wanneer hij dit punt bereikt, was hij nog altijd onweerlegbaar uniek: hoe kan dit hetzelfde zijn als de onwetendheid van een gewone man, betreffende de hoogte van de lucht of de breedte van de aarde? Hoe kan zoiets bestaan?

Lu Hsuan ’s wijze van vragen stellen is nogal ongewoon, maar hij gaat niet voorbij de betekenis van de leer. Als je zegt dat de betekenis van de leer het ultieme paradigma is, waarom hield de Alom Vereerde een bloem omhoog? Waarvoor kwam de patriarch uit westen?

Nan Ch’uan ’s manier van antwoorden gebruikt het houvast van een lompenmonnik, om voor de ander de pijnlijke plek eruit te trekken en zijn nest af te breken. Hij wijst naar de bloem in de tuin en zegt tegen de officier; “Tegenwoordig beschouwen mensen deze bloem als een droom.” Dit is alsof je een man naar de rand van een onpeilbaar diepe afgrond brengt en hem een duw geeft, waardoor zijn leven afgesneden wordt. Als je op de begane grond geduwd zou worden, was je simpelweg niet in staat je leven af te snijden, al werd je geduwd totdat Maitreya Boeddha geboren wordt.

Het is als een man die in een droom leeft en niet wakker kan worden, hoe graag hij dat ook wilt; pas als een ander roept, ontwaakt hij. Als Nan Ch’uan ’s ogen niet waarachtig waren, zou hij zeker in de war gebracht zijn door Lu. Kijk hoe hij praat; toch is hij zonder meer moeilijk te begrijpen. Als je ogen leven, zal je het ervaren als de voortreffelijke geur van Indiase boter; als je dood bent zal het in gif veranderen. Een oude zei, “Als je het ziet in fenomenen, val je terug in gewone gevoelens; als je je intellect gebruikt om het uit te pluizen, zal je blijven zoeken zonder te vinden. Yen T’ou zei, “Dit is het levensonderhoud van een transcendente man; hij laat slechts een brokstuk voor je ogen zien, als een lichtflits.”

Nan Ch’uan magnifieke betekenis is als volgt; hij heeft het vermogen om nijlpaarden en tijgers te vangen, draken en slangen te beoordelen. Als je op dat punt aangekomen bent, moet je het op eigen kracht begrijpen; heb je niet horen zeggen, “De smalle overstijgende weg is niet overgedragen door duizenden wijzen; studenten zwoegen over vormen als apen die zich vastgrijpen aan weerspiegelingen”.

Kijk hoe Hsueh Tou het in een gedicht uitdrukt:

Gedicht

Zien, horen, bewustzijn, kennis; deze zijn niet één en hetzelfde –

** In de talrijke vormen en de vele verschijnselen is er niet één enkel ding. Zeven bloemen, acht bloemen[536]. Oog, oor, neus, tong, lichaam en geest zijn allemaal, in één keer, een aambeeld zonder een gat. *

Bergen en rivieren zijn niet te zien in een spiegel.

** Waar ik ben is er geen dergelijk tafereel. Wat lang is, is van zichzelf lang, wat kort is, is van zichzelf kort; groen is groen en geel is geel. Waar zie je ze? *

De maan verschijnt in de ijskoude lucht, de nacht is half voorbij;

** Hij heeft ze het onkruid ingeleid. De complete wereld heeft het nooit verborgen. Ik vrees slechts dat jij in een spookgrot gaat zitten. *

Met wie zal het een schaduw vormen, koud in de heldere bron?

** Is daar iemand? Is daar? Hoe konden ze weten dat het sprei versleten was, als ze niet in één bed sliepen? Iemand die bedroefd is, zou niet hierover niet met een droevige man moeten spreken; als hij met een droevige man spreekt, zou die zo droevig worden dat hij sterft.*

Commentaar

Nan Ch'uan 's klein-bed-praat, Hsueh Tou 's groot-bed-praat; ofschoon ze dromen, dromen ze een goede droom. Eerst werd er gesproken over één lichaam – hier zegt hij dat ze niet hetzelfde zijn: "Zien, horen, bewustzijn, weten; deze zijn niet één en hetzelfde - Bergen en rivieren zijn niet te zien in een spiegel". Als je zegt dat ze gezien worden in een spiegel, en alleen belicht zijn, zijn ze niet afzonderlijk van waar de spiegel is. Bergen, rivieren en de machtige planeet; planten, bomen, en bossen – gebruik geen spiegel om ze te bekijken. Als je een spiegel gebruikt om ze te observeren, deel je ze in twee stukken. Laat de bergen, bergen zijn en de rivieren, rivieren. 'Elk ding verblijft in zijn normale hoedanigheid; het wereldse aspect blijft voor altijd".

"Bergen en rivieren zijn niet te zien in een spiegel". Vertel me, waar kan je ze zien? Begrijp je dat? Wanneer je zover bent, keer dan naar "De maan verschijnt in de ijskoude lucht, de nacht is half voorbij". Deze kant heeft hij voor je neergezet. Die andere kant moet je zelf passeren.

Maar besef je dat Hsueh Tou zijn eigen ding gebruikt om anderen te helpen? "Met wie zal het een schaduw vormen, koud in een heldere bron?" Denk je dat hij zelf weerspiegeld is, of denk je dat hij samen met iedereen weerspiegeld is? Het is noodzakelijk om te begrijpen en alle mentale activiteiten af te snijden, voordat je dit koninkrijk kan bereiken.

[536] Kan zowel verwarring, in stukken gebroken betekenen, als zich openen, alles openbaart zich in zijn veelheid betekenen.

Precies nu hebben we geen heldere bron nodig, en hoeven we niet te wachten totdat de maan verschijnt in de ijskoude lucht. Precies nu, hoe is het?

Bijlage – Nan Ch’uan ‘Pionroos’ Boek van de Sereniteit zaak 91

Gedicht:

Door onthechting en subtiliteit schijnt de wortel van verwezenlijking:
Verschijnen en verdwijnen in overvloed, je ziet de poort.

Chao Chou's Man die de Grote Dood gestorven heeft

Zaak 41

Aanwijzing

Waar goed en slecht door elkaar gehaald worden, weten zelfs de wijzen het niet; in geval van tegen- en meegaan, verticaal en horizontaal, kunnen zelfs de Boeddha's het niet weten. Iemand die onthecht van de wereld is, die de conventies heeft overstegen, onthult de eigenschappen van een groot man die buiten de menigte staat. Hij loopt op ijs, rent over de snede van een zwaard. Hij is als de hoorn van een eenhoorn, als een brandende lotus bloem. Wanneer hij een onovertroffen iemand ziet, weet hij dat ze op hetzelfde pad zijn. Wie is een expert? Als test citeer ik deze oude zaak: kijk!

Zaak

Chao Chou vroeg aan T'ou Tzu, "Hoe is het, wanneer iemand, die de grote dood gestorven is, terugkeert naar het leven?"[1]

T'ou Tzu zei, "Hij moet niet 's nachts gaan: hij moet aankomen in daglicht."[2]

Aantekeningen

1. Zoiets bestaat. Een dief klopt niet aan bij een arm huisgezin. Hij is het gewend om als gast te acteren, dus heeft hij gevoel voor gastvrijheid.
2. Terwijl hij een kooi ziet, maakt hij een kooi. Dit is een dief die een dief herkent. Hoe kon hij weten dat het sprei versleten is, als hij niet in hetzelfde bed had gelegen?

Commentaar

Chao Chou[537] vroeg aan T'ou Tzu[538], "Hoe is het wanneer een man die de grote dood gestorven is, terugkeert naar het leven?" T'ou Tzu antwoordde, "Hij moet niet 's nachts gaan: hij moet aankomen in daglicht." Maar, zeg me, wat voor tijd en seizoen is dit? Een fluit zonder gaten slaat tegen een met vilt bekleed bord. Dit wordt "een vraag die de gastheer test" genoemd; het wordt ook een "vraag met een intentie"

[537] Zhaozhou Congshen 778-897
[538] Touzi Daton 819-914, zie ook zaak 79

genoemd. Overal worden Chao Chou en T'ou Tzu geprezen voor hun uitmuntende welsprekendheid. Observeer hoe de twee oude mannen hun werkzame kant samenbrengen tot één, hoewel ze verschillende meesters zijn opgevolgd.

Op een dag verzorgde T'ou Tzu een thee tafel om Chao Chou te ontvangen. T'ou Tzu reikte gestoomde cake aan, maar Chou reageerde niet. T'ou Tzu vroeg zijn bediende gestoomde koekjes aan Chao Chou te geven. Chou boog driemaal voor de bediende. Maar zeg me, wat is de betekenis? Observeer hoe hij altijd direct naar de kern gaat om, ten behoeve voor anderen deze fundamentele zaak duidelijk overeind te houden.

Een monnik vroeg aan T'ou Tzu, "Wat is de Weg?" T'ou Tzu antwoordde, "De Weg." De monnik vroeg, "Wat is Boeddha?" T'ou Tzu antwoordde, "Boeddha." Opnieuw vroeg hij, "Hoe is het voordat het gouden slot open is?" T'ou Tzu antwoordde, "Open." Hij vroeg, "Hoe is het voordat de gouden haan gekraaid heeft?" T'ou Tzu antwoordde, "Dat geluid bestaat niet." De monnik vroeg, "Hoe is het nadat hij heeft gekraaid?" T'ou Tzu antwoordde, "Iedereen weet uit zichzelf de tijd." Zijn hele leven vroeg en antwoordde T'ou Tzu's op deze manier.

Kijk: toen Chao Chou vroeg, "Hoe is het, wanneer iemand, die de grote dood gestorven is, terugkeert naar het leven?" antwoordde T'ou Tzu onmiddellijk, "Hij moet niet 's nachts gaan: hij moet aankomen in daglicht." Direct, als vonken die van vuursteen afspringen, als flitsen van een bliksemschicht. Alleen een transcendente man zoals hij kan zoiets doen.

Een man die de grote dood is gestorven heeft geen Boeddhistische doctrines, geen mysteries en wonderen, geen goed en slecht, geen lang en kort. Wanneer hij hier aankomt, laat hij het zoals het is. Een Oude zei hierover, "Op grond niveau zijn er ontelbare doden; alleen hij, die voorbij het doornen woud kan komen, is een goede vent." Desondanks moet je al voorbij die andere zijde zijn om zelfs maar een begin van inzicht te verkrijgen. Toch is het voor mensen van deze tijd moeilijk te verwezenlijken.

Als je enige geleerdheid of afhankelijkheid hebt, of ietsje geïnterpreteerd begrip, is er geen verbinding. Meester Che noemde dit, "Visie die niet gezuiverd is." Mijn overleden leraar Wu Tsu[539] noemde het, "de niet afgesneden kern van leven". Men moet eenmaal de grote dood sterven en dan terugkeren naar het leven. Meester Ying Kuang van centraal Chekiang zei, "Als je blijft hangen op de punt van hun woorden, ben je duizend mijl verwijderd van thuis. In feite moet je je handen los laten terwijl je aan een rots hangt, jezelf vertrouwen en de ervaring accepteren. Daarna keer je opnieuw terug naar het leven. Ik kan je niet misleiden – hoe kan iemand deze buitengewone waarheid verbergen?

[539] Wuzu Fayan, "Qingyuan"(1024-1104)

De betekenis van Chao Chou's vraag is als volgt. T'ou Tzu is een adept en hij draaide zijn rug niet naar wat Chao Chou vroeg: hij sneed slechts zijn gevoelens af en liet geen sporen achter, dus is hij, onvermijdelijk, moeilijk te begrijpen. Hij liet slechts een klein gedeelte voor je ogen zien. Aldus zei een Oude, "Als je intimiteit wilt verkrijgen, vraag niet met vragen." Het zou voor ieder ander dan T'ou Tzu zeer moeilijk zijn om te antwoorden als je zo door Chao Chou ondervraagd wordt. Maar T'ou Tzu is een expert. Zodra het opgeworpen wordt weet hij wanneer het naar beneden gaat.

Gedicht

Er is een oog in leven – toch is het hetzelfde als dood.

> ** Die twee weten het van elkaar niet. Terug en vooruit, komen en gaan. Als Chao Chou niet zo goed voorzien was, hoe kon hij dan onderscheiden of T'ou Tzu een monnik of een leek was? *

Waarom antiserum gebruiken om een adept te testen?

> ** Hoe kan je de waarheid onderscheiden als je hem niet test? Als je elkaar ontmoet, probeer dan een examen af te leggen – wat voor kwaad kan dat? Ik wil hem ook ondervragen. *

Zelfs de Oude Boeddha's zijn nooit gearriveerd, zeggen ze.

> ** Gelukkig hebben ze gezelschap. Zelfs de duizend wijzen hebben het niet doorgegeven. Ik weet het ook niet. *

Ik weet niet wie stof en zand kan verstrooien.

> ** Op dit moment is er nogal veel van dit alles. Stof en zand komen in je ogen, of ze nu open of dicht zijn. Wanneer je het op deze manier naar voren brengt, Eerwaarde, waar komt het dan op neer? *

Commentaar

"Er is een oog in leven – toch is het hetzelfde als dood." Hsueh Tou is een man die weet wat is, daarom durft hij gedichten te schrijven. Een Oude zei, "Hij bestudeert de levende uitspraken; hij bestudeert niet de dode uitdrukkingen." Hsueh Tou zegt dat ogen hebben binnen het leven nog altijd hetzelfde is als een dode man. Is hij ooit gestorven? Om ogen te hebben binnen de dood is hetzelfde als een levende man. Breng een dode man volledig tot leven, en je zult een dode man zien.

Ofschoon Chao Chou een levende man is, bedacht hij bewust een dode vraag om T'ou Tzu te testen. Het is als een substantie, die de werking van een medicijn aantast, gebruiken om hem te testen. Daarom zegt Hsueh Tou, "Waarom antiserum gebruiken om een adept te testen?" Dit verdicht de vraag van Chao Chou.

Daarna prijst hij T'ou Tzu: "Zelfs de Oude Boeddha's zijn nooit gearriveerd, zeggen ze." Zelfs de oude Boeddha's zijn nooit aangekomen waar de man die de grote dood gestorven is, terugkeert tot leven, noch zijn de eerbiedwaardige oude leraren hier gekomen. Zelfs de oude Shakayamuni of de barbaren monnik met de blauwe ogen (Bodhidharma) zullen eerst weer moeten gaan studeren voordat ze het verkrijgen. Het is daarom dat Hsueh Tou zegt, "Ik sta slechts toe dat de oude barbaar weet, niet dat hij het begrijpt."

Hsueh Tou zegt, "Ik weet niet wie stof en zand kan verstrooien." Heb je niet gehord dat een monnik aan Ch'ang Ch'ing vraagt, "Wat is het oog van een man met kennis?" Ch'ing zegt, "Hij heeft een gelofte afgelegd geen zand te verstrooien." Pao Fu[540] zei, "Je moet daarvan niets meer verstrooien." Over het gehele land zijn er eerbiedwaardige leraren die op gebeeldhouwde stoelen zitten, die slaan en schreeuwen gebruiken, hun vliegenmepper omhoog steken, kloppen op hun stoel, spirituele krachten tentoonstellen en acteren als meesters – dit alles is zand verstrooien. Maar zeg me, hoe kan dit voorkomen worden?

[540] Baofu Congzhan (? – 928) leerling van Hsueh Feng (zie zaak 23,46,76, 95)

De Leek Pang 's "Goede sneeuwvlokken."

Zaak 42

Aanwijzing

Het alleen en uniek naar buiten brengen is nog altijd water druppelen en zwoegen door de modder. Wanneer kloppen en resoneren gelijktijdig plaats vindt, is het nog altijd als een zilveren berg, een ijzeren wand.

Als je het beschrijft en bediscussieert, zie je geesten vlak voor je huid. Als je in het donker zoekt, zit je onderaan de zwarte berg. De heldere zon licht de lucht op. De pure wind cirkelt om de aarde.

Maar zeg, hebben de Ouden eventuele onduidelijkheden? Om te testen citeer ik deze oude zaak: kijk!

Zaak

Toen de Leek Pang afscheid nam van Yao Shan[1], liet Shan tien Ch'an reizigers hem vergezellen tot aan de poort.[2] De Leek wees naar de sneeuw in de lucht en zei, "Goede sneeuwvlokken, die vallen nergens anders."[3]

Toen zei één van de Ch'an reizigers, genaamd Ch'uan, "Waar vallen ze?"[4] De Leek sloeg hem één keer.[5] Ch'uan zei, "Zelfs een Leek zou niet zo bruut moeten zijn."[6] De Leek zei, "Alhoewel jij jezelf op deze wijze een Ch'an reiziger noemt, laat de koning van de Dood je nog altijd niet los."[7] Ch'uan zei, "Hoe zit dat bij jou, Leek?"[8] Opnieuw sloeg de Leek hem[9] en zei, "Je ogen zien als een blinde man, je mond spreekt als een stomme."[10]

Hsueh Tou zei terzijde, "Wanneer Pang de eerste keer sprak, zou ik slechts een sneeuwbal maken en hem daarmee raak gegooid hebben."[11]

Aantekeningen

1. Deze oude kerel gedraagt zich vreemd.
2. Yao Shan acht hem hoog. Welk koninkrijk is dit? Pang kon deze behandeling alleen geven aan een lompenmonnik die het totaal kent.

3. Hij wakkert de golven aan waar er geen wind is. De vinger waarmee hij wijst heeft ogen. Er is een echo in de woorden van deze oude kerel.
4. In de roos. Hij komt eraan en volgt Pang. Natuurlijk klimt hij op de haak van Pang.
5. Raak! Het komt erop neer dat de dief, die Ch'uan naar binnen heeft gehaald, zijn eigen huis plundert.
6. Starende ogen opgesloten in een koffer.
7. De emmer vol met vuil water is over hem heen gegooid. Waarom alleen de koning van de Dood? Nu zou ik hem ook niet laten gaan.
8. Zijn ruwe geest is niet veranderd. Opnieuw vraagt hij om een pak slaag. Van begin tot eind is deze monnik hopeloos.
9. Natuurlijk. Rijp op sneeuw stapelen. Door te slaan laat hij de waarheid zien.
10. Hij heeft een andere verzoende uitspraak. Opnieuw spreekt hij het oordeel uit.
11. Hsueh Tou heeft gelijk, maar hij spant de boog nadat de dief vertrokken is. Dit is nog altijd toegeeflijk. Desalniettemin zou ik willen zien waar de pijlpunten elkaar ontmoeten. Maar wat kunnen we doen? – Hsueh Tou is in een spookgrot gevallen.

Commentaar

De Leek Pang[541] deed een beroep op Ma tsu[542] en Shih T'ou[543]: bij beiden maakte hij een gedicht om zijn realisatie uit te drukken.

Toe hij Shih T'ou voor de eerste keer zag, vroeg hij, "Welke man onderhoudt geen gezelschap met de ontelbare dingen?" Nog voordat hij stopte met praten, bedekte Shih T'ou zijn mond en had hij een ontwaking. Hij maakte het volgende gedicht:

Mijn alledaagse bezigheden zijn niet veranderd;
Alleen ik, mezelf, harmoniseer op een natuurlijke wijze.
Geen enkele plek wordt vastgepakt of verworpen,
Nergens ben ik voor of tegen.
Wie beschouwt karmozijnrood of paars eervol?
Geen enkel stofvlokje op de groene bergen.
Spirituele krachten en hun wonderlijk functioneren-
Water halen en sprokkelhout dragen. [544]

Later deed Pang een beroep op Ma tsu. Opnieuw vroeg hij, "Welke man onderhoudt geen gezelschap met de ontelbare dingen?" Ma Tsu zei, "Wacht totdat je al het water van de West rivier in één slok kan doorslikken, dan zal ik je het vertellen." De Leek liep leeg in een grote verlichting. Hij maakte een gedicht dat luidt:

De tien richtingen, een gewone bijeenkomst –

[541] Leek Pang, "Pangyun" (740-808), zie bijlage
[542] Mazu Daoyi (709-788), zie zaak 3 en 73
[543] Shitou Xiqian (700-790)
[544] Laatste twee regels ook wel vertaald als: *Hoe wonderbaarlijk en ontzagwekkend, Water halen en sprokkelhout dragen.*

Iedereen bestudeert het niet-handelen.
Dit is de plaats waar de Boeddha's zijn gekozen—
De geest geleegd, keren zij succesvol terug.

Pang was een adept, daarom was hij welkom bij alle kloosters, waar hij ook heen ging werd er gestreden om hem te mogen prijzen. Nadat hij gearriveerd was bij Yao Shan[545], en daar lange tijd gebleven was, nam hij afscheid van Yao Shan. Shan had veel respect voor hem, dus gaf hij opdracht aan tien Ch'an reizigers hem uit te zwaaien. Het sneeuwde op dat moment: de Leek wees naar de sneeuw en zei: "Goede sneeuwvlokken, die vallen nergens anders."

Toen Ch'an reiziger vroeg, "Waar vallen ze?", sloeg de Leek hem onmiddellijk. Sinds Ch'uan niet in staat was zijn opdracht uit te voeren, gaf de Leek hem de order deze voor de helft uit te voeren. Alhoewel de opdracht in uitvoering was toen hij op deze wijze antwoordde, was het niet zo dat de reiziger Ch'uan niet wist waar Pang op uit was. Allebei hadden zij een punt met hun handelingen, maar hun oppakken en neerleggen was niet hetzelfde. Maar dan nog, op de een of andere manier was hij geen partij voor de Leek. Daarom viel hij in de val die de Leek voor hem had opgezet en had hij moeite te ontsnappen aan de greep van de Leek.

Nadat de Leek hem geslagen had, legde hij uit waarom, "Je ogen zien als een blinde man, je mond spreekt als een stomme." Naast deze woorden zei Hsueh Tou het volgende, "Wanneer Páng de eerste keer sprak, zou ik slechts een sneeuwbal maken en hem daarmee raak gegooid hebben." Hsueh Tou sprak op deze manier, hij wilde niet zijn rug naar de vraag toekeren; alleen is deze actie wat sloom. Bibliothecaris Ch´ing zei, "De geest van de Leek is als een bliksemschicht. Als we moeten wachten totdat jij een sneeuwbal hebt gemaakt, hoe lang gaat dat wel niet duren? Alleen als je hem slaat terwijl hij nog spreekt, snij je hem volledig af."

Hsueh Tou begint zijn gedicht met zijn eigen sneeuwbal gooien en zegt,

Gedicht

De sneeuwbal is raak! De sneeuwbal is raak!

** Wat gaat hij doen met het vallen in een secundaire actie? Het is de moeite niet waard dit naar voren te brengen. Boven je hoofd weidsheid, onder je voeten weidsheid.*

Oude Pang ´s capaciteiten kunnen het niet vastpakken.

[545] Yaoshan Weiyan (751-834), leerling van Shitou

** Keer op keer zijn er mensen die dit niet weten. Ik ben bang dat dit niet zo is.*

Goden en mensen weten het niet voor zichzelf:

** Wat voor een scene is dit. Weet Hsueh Tou het? *

In ogen, in oren, absoluut schoon.

** De pijlpunten komen bij elkaar. Je ogen zien als die van een blinde, je mond spreekt als die van een stomme. *

Absoluut schoon –

** Hoe? Waar zal jij de Leek Pang en Hsueh Tou zien? *

Zelfs de barbaar met de blauwe ogen, Bodhidharma, zou het moeilijk vinden onderscheid te maken.

** Bodhidharma treedt naar voren: wat zegt hij tegen jou? Ik geef je een klap en vraag, “Wat zeg je? Ze zijn in dezelfde put begraven.” *

Commentaar

“De sneeuwbal is raak! De sneeuwbal is raak! Oude Pang ´s capaciteiten kunnen het niet vastpakken.” Hsueh Tou wil op het hoofd van de Leek Pang wandelen. De Ouden gebruikten “sneeuw” om de zaak van de Uniformiteit[546] te illustreren. Hsueh Tou bedoelde, “Als ik toen een sneeuwbal gemaakt zou hebben en hem daarmee geraakt had, zou het moeilijk voor hem geweest zijn mij te bereiken, hoeveel bekwaamheid de Leek ook had.” Hsueh Tou prijst zijn eigen doeltreffendheid, zonder inzicht dat hij zijn winst verloren heeft.

“Goden en mensen weten het niet voor zichzelf: in ogen, in oren, absoluut schoon.” Sneeuw in de ogen en ook sneeuw in de oren – precies op dat moment verblijven ze in de Uniformiteit. Dit wordt ook “het koninkrijk van Samantabhadra”[547] genoemd. Het fenomeen van de uniformiteit wordt ook “stevig worden” genoemd. Yun Men zei, “Zelfs ‘niet de minste zorgen in de wereld hebben’, is nog altijd een keerwoord.” Wanneer je geen enkele vorm meer ziet, is dit nog altijd de helft van de kwestie. Als je de complete kwestie wilt zien, moet je weten dat er een enkele weg is die er aan voorbij gaat; wanneer je daar aangekomen bent, wordt je groots functioneren

[546] Zie ook zaak 13

[547] De bodhisattva van de actie. Volgens Linji: “Het licht van geen-onderscheid, dat flitst door elk van je gedachtes. -Dat is jouw Samantabhadra, de bodhisattva van de actie, die altijd waarachtig is en blijft. Samen met Manjusri en Kuan Yin functioneren ze alle drie harmonieus tezamen en tegelijkertijd, zodat één drie is, en drie één is.” De Ch’an monnik van de Noordelijke school , Moheyan (8e eeuw), die later naar Tibet ging, zou gezegd hebben dat Samantabhadra vanaf het begin de uniformiteit van bewustzijn en leegheid , de uniformiteit van verschijnselen en leegheid, de aard van de geest, natuurlijke helderheid en onbegrensde compassie uitdraagt en symboliseert. Zie ook zaak 13, 35 en 73.

manifest, zonder zelfs een spleet waar een naald kan binnendringen, en accepteer je het oordeel van andere mensen niet.

Zo werd gezegd, “Hij bestudeert de levende zinnen, de dode zinnen bestudeert hij niet.” Een Oude zei, “Een toepasselijke uitspraak is een paal waaraan je een ezel voor tienduizend eons kan vastleggen.” Wat voor nut heeft dit alles?

Wanneer hij op dit punt aangekomen is, heeft Hsueh Tou zijn gedicht afgerond. Maar hij draait opnieuw rond en zegt, “Absoluut schoon -- zelfs de barbaar met de blauwe ogen Bodhidharma zou het moeilijk vinden onderscheid te maken.” Sinds wanneer vindt Bodhidharma het moeilijk onderscheid te maken. Wat wil je dat ik nog zeg?

Bijlage, de Leek Pang (740-808)

Pang 's vader was prefect van de provincie Heng-yang in China. Hij, zijn vrouw, zoon en dochter waren devote boeddhisten. Nadat hij in 785 een doorbraak had ervaren bij Shitou, laadden ze al hun bezittingen op een boot, en lieten die zinken naar de bodem van de rivier. Hun huis werd een tempel en ze verkochten bamboe gebruiksvoorwerpen om in hun levensonderhoud te voorzien.

Na zijn doorbraak bij Mazu maakte hij het volgende gedicht:

Een ongetrouwde man,
Een niet verloofde vrouw,
Ze zijn gelukkig bij elkaar gebracht,
Beiden spreken ze zonder een woord te zeggen.

Een ander gedicht verbindt het leven van alledag en de leegte waarin Pang samen met zijn gezin zijn dagelijks bestaan leeft en overal in China kloosters en leken bezoekt, als op een middenweg.

Oude Pang staat morgens op, de leegte weergalmt.
Oude Pang wast zich, de leegte weergalmt.
Oude Pang danst naar buiten, de leegte weergalmt.

Ooit hoorde hij iemand uitleg geven over de diamant soetra. Toen de spreker zei, 'Geen zelf, geen ander ', riep Pang, "Spreker, als er geen zelf en geen ander is, wie geeft er dan op dit moment een spreekbeurt en wie luistert er? De spreker wist niets te zeggen. Pang zei, "Ik ben slechts een simpele man, maar ik geef u met dit gedicht mijn ruw begrip"

Geen zelf, geen ander,
Hoe kan er dan intimiteit en vervreemding zijn?
Ik adviseer u te stoppen met lezingen geven.
De aard van de Diamant wijsheid,
Verwijdert zelfs geen enkel stofdeeltje.
"Alzo heb ik gehoord," en "Alzo geloof ik",
Zijn ook maar zoveel woorden.

De Leek Pang las in zijn hut de soetra 's en zei, Moeilijk, moeilijk, moeilijk, het is alsof ik tien lepels sesamzaad probeer door te slikken." "Makkelijk, Makkelijk," zei zijn vrouw, "het is alsof je voeten, als je uit je bed stapt, de vloer raken." Hun dochter Ling Zhao zei, "Niet moeilijk, niet makkelijk, de patriarchen verblijven op de top van elk grasprietje."

Op een dag gingen de Leek Pang en zijn dochter Ling Zhao op pad om bamboemanden te verkopen. Pang struikelde en viel. Ling Zhao zag dat en rende naar haar vader toe en wierp zich op de grond. "Wat doe je nu?" riep Pang. "Ik zag je vallen, dus kwam ik je te hulp", antwoordde Ling Zhao, "Gelukkig heeft niemand het gezien", antwoordde Pang.

Toen Pang de dood naderde, zei hij tegen zijn dochter, "Ling Zhao, ga kijken naar de zon om te zien hoe laat het is." Als het twaalf uur is, kom dan weer binnen om mij dat te zeggen. Ling Zhao ging naar de deur en zei, "Het is twaalf uur maar er is een eclips!" Pang ging naar buiten. Ling Zhao ging zitten op de stoel van haar vader, vouwde haar handen voor haar borst en stierf. Toen de Pang weer binnen was, glimlachte hij en zei, "De behendigheid van mijn dochter." Hij stelde zijn afscheid van de wereld nog zeven dagen uit. De gouverneur van Xiangzhou kwam hem bezoeken en vroeg naar zijn ziekte. Pang zei tegen hem, "Ik vraag je om alles wat is, als leeg te beschouwen, noch substantie te geven aan dat wat het niet heeft. Vaarwel. De wereld is als reflecties en echo's. Met zijn hoofd op de knie

van de gouverneur stierf de Leek Pang. Zijn gecremeerde overblijfsels werden over de rivieren en meren verstrooid. Monniken en leken rouwden, uitroepend dat hij waarlijk Vimalakirti[548] was.

[548] Een leken discipel van de Boeddha zie koan 84

Tung Shan’s “Koud noch Warm”

Zaak 43

Aanwijzing

Tienduizend eeuwen houden zich aan de regel die hemel en aarde beschrijft. Zelfs de duizend wijzen kunnen het vermogen om tijgers en neushoorns te vangen niet beoordelen. Het volledige zijn verschijnt overal op dezelfde wijze, zonder enige sporen van obstructie.

Als je de hamer en de tongen van de transcendentie wilt begrijpen, heb je de smederij en blaasbalg van een adept nodig.

Maar zeg, is er, sinds oude tijden, ooit een dergelijke familie stijl geweest, of niet? Om te testen citeer ik deze oude zaak: kijk!

Zaak

Een monnik vroeg aan Tung Shan, “Wanneer koude en warmte komen, hoe kunnen we die vermijden?”[1]

Shan zei, “Waarom ga je niet naar de plek waar koude noch warmte is?”[2]

De monnik vroeg, “Wat is de plek waar koude noch warmte is?”[3]

Tung Shan zei, “Wanneer het koud is, doodt de koude je; wanneer het warm is, doodt de warmte je.”[4]

Aantekeningen

1. Het is niet dit seizoen. Koude en warmte bevinden zich precies voor je gezicht, precies op je hoofd. Waar ben je?
2. De mensen van de wereld kunnen het niet vinden. Hij verstopt zijn lichaam maar onthult een schaduw. Een gewone man verkoopt een nep stad, gemaakt van zilver.
3. Tung Shan bedriegt grondig iedereen. De monnik draait zich om ten einde hem te volgen. Zodra Tung Shan zijn haak laat vallen klimt de monnik erop.
4. De werkelijkheid verbergt het onjuiste niet, de scheefgegroeide verstopt de rechtop lopende. Uitkijkend over de klif ziet hij tijgers en neushoorns – dit is inderdaad een gebeurtenis om droevig van te worden. Tung Shan keert de grote oceaan om en schopt tegen de Sumeru berg. Maar zeg, waar is Tung Shan?

Commentaar

Meester Hsin van Huang Lung[549] zei over deze zaak, “Tung Shan[550] naait de kraag aan de mouwen en snijdt de voorkant vanaf de oksels eraf. Maar wat kon hij doen? Deze monnik kon het niet appreciëren.” Op dat moment kwam er een monnik naar voren en vroeg aan Huang Lung, “Hoe moeten we hier mee omgaan?” Na een lange stilte zei Huang Lung, “Vredevolle meditatie behoeft geen bergen en rivieren. Wanneer je de geest hebt geblust, is het vuur koel.”

Zeg me, jullie allemaal, waar is Tung Shan ’s valstrik op uit? Als je dat helder kan onderscheiden, zal je voor de eerste keer weten hoe de vijf posities van de Tung Shan traditie,[551] over het omwisselen van het juiste en het eenzijdige, mensen op een buitengewone manier helpen. Wanneer je dit transcendentale koninkrijk bereikt hebt, zal je het vermogen bezitten om zonder de behoefte aan wat voor arrangementen dan ook te zijn, en je zal spontaan perfect harmoniëren.

Aldus is gezegd:[552]

De eenzijdigheid[553] binnenin het juiste:

Midden in de eerste nacht, voordat de maan schijnt,
Geen wonder dat ze elkaar niet herkennen bij hun ontmoeting:
Beiden zijn verstopt, nog altijd vasthoudend aan de afkeer van de vroegere dagen.

Het juiste in de eenzijdigheid:

Tijdens het ochtendgloren komt de oude vrouw een antieke spiegel tegen; duidelijk ziet zij haar gezicht – er is geen andere realiteit.
Haal het beeld en het hoofd niet door elkaar.

---

[549] Sixin Wuxin (Szŭ-hsin Wu-hsin of Huang-lung) (1044-1115)
[550] Dongshan Liangjie (807-869), was eerst leerling van Nan Ch’uan en ging toen naar Guishan en uiteindelijk naar YunYan (780-841).
[551] Zie ook zaak 89, 73 en 15
[552] Zie ook de bijlage 2 bij koan 73, met de vijf condities van Tung Shan
[553] Clearly gebruikt het woord ’Biased’ als symbool voor materie/energie, samsara wil duiden. Hij gebruikt ‘Correct’ als symbool voor de Leegte, Nirvana. De intrinsieke identiteit van leegte en materie/energie, Nirvana en samsara en dus de complementaire eenheid van wijsheid en compassie zou je de basis van het Mahayana kunnen noemen. Andere vertalingen gebruiken ‘Phenomenal’ voor zintuigelijke wereld, of het relatieve en 'noumenal ‘ voor vrij zijn, de juiste weg of het absolute. Het commentaar verwijst naar de Ts’ao Tung School voor zijn weergave van de vijf posities. Ik heb als vertaling gekozen voor de eenzijdigheid, als kenmerk voor materie/energie en het juiste als kenmerk voor de leegte.
Een andere versie van de vijf posities ter illustratie: 1. Het verstopte in de zintuigelijke wereld. 2. Het zintuigelijk verwijst naar de juiste weg. 3. De juiste weg die bewust de zintuigelijke wereld binnentreedt. 4. Beiden komen tezamen in harmonie. 5. Beiden bereiken het hart van de harmonie

Vanuit het juiste komen:

In het niets is er een weg vanuit het stof.
Als je alleen maar kan vermijden dat je de aanwezige taboe-bekendheid overtreedt,
Overtref jij nog altijd de eloquente figuren van voorgaande dynastieën, die elke tong tot zwijgen brachten.

Aankomen in het eenzijdige:

Wanneer twee zwaardpunten elkaar kruisen is er geen noodzaak tot terugtrekken.
Een goede hand is als een brandende lotus-
Het is duidelijk dat hij van nature de energie heeft de hemel te bereiken.

Tegelijkertijd aankomen in beiden:

Hij valt niet terug in zijn of niet-zijn –
wie durft zich met hem te associëren?
Iedereen wil de gewone stroom verlaten,
Maar al met al keert hij terug en zit hij in de asresten.

De jurist Yuan van Fu Shan[554] beschouwt deze zaak als een onderdeel van het patroon van de vijf posities, Als je er één begrijpt, is de rest, vanzelfsprekend, gemakkelijk te begrijpen. Yen T'ou[555] zei, "Het is als een kalebas die op het water drijft: geef het een duw, en het draait zonder enige inspanning rond."

Ooit was er een monnik die aan Tung Shan vroeg, "Hoe is het wanneer Manjusri en Samantabhadra je komen roepen? Shan zei, "Ik jaag ze een kudde waterbuffels in." De monnik zei, "Leraar, je gaat zo snel als een pijl richting hel": Shan zei, "Ik bezit al hun krachten."

Toen Tung Shan zei, "Waarom ga je niet naar de plek waar koude noch warmte is?"" was dit het juiste in de eenzijdigheid. Toen de monnik zei, "Wat is de plek waar koude noch warmte is?" en Shan zei, "Wanneer het koud is, doodt de koude je; wanneer het warm is doodt de warmte je," was dit de eenzijdigheid in het juiste. Ofschoon het juist is, is het nog altijd eenzijdig; ofschoon het eenzijdig is, is het desalniettemin compleet. Dit is tot in het detail terug te vinden in de geschriften van de Ts'ao Tung School[556]. Als het de Lin Chi traditie was geweest, was er niet zoveel geschreven. Met dit type publieke zaken moet je het, zodra het uitgesproken is, direct begrijpen.

[554] Fu Shan Fa Yuan (10-11eeuw) wiens bijnaam de jurist was, vanwege zijn grote kennis van geschiedenis en legale zaken.
[555] Yantou Quanhuo (828-887) zie zaak 51 en 22
[556] Caodong huis/ school, één van de vijf Ch'ang huizen/scholen, leeft nu nog voort als Soho in Japan. Ts'ao Shan wordt gezien als één van de stichters van deze school. Zie ook zaak 70, 72 en 89

Sommigen zeggen, “Ik waardeer kou noch warm.” Wat voor grip hebben zij op deze zaak? Een Oude zei, “Als je rent op het scherp der snede, ben je snel. Als je het met emotioneel bewustzijn beschouwt, ben je langzaam.”

Heb je niet gehoord: Een monnik vroeg aan Ts’ui Wei[557], “Wat is de betekenis van de komst van de Patriarch uit het Westen?” Wei zei, “Wanneer niemand komt zal ik het je zeggen,” vervolgens gingen ze naar de tuin. De monnik zei, “Er is niemand op dit moment hier: Alstublieft, Leraar, zeg het me.” Wei wees naar de Bamboe en zei, “Deze stengel is zo lang, die stengel is zo kort. Plotseling was de monnik groots verlicht.

Opnieuw: Ts’ao Shan[558] vroeg aan de monnik, Wanneer het zo heet is, waar ga je dan naar toe om het te vermijden?” De monnik zei, “Ik vermijd het binnenin een kokende ketel of middenin de brandende kolen van een kachel.” Ts’ao Shan zei, “Hoe kan het vermeden worden in een kokende ketel of middenin de brandende kolen van een kachel?” De monnik zei, “De veelheid van lijden kan daar niet komen.” Zie hoe de mensen van het Ts’ao Tung huis op een natuurlijke wijze de gesprekken van de mensen van hun huis begrepen.

Hsueh Tou gebruikt de aangelegenheden van hun huis om het volgende gedicht te schrijven:

Gedicht

Hij laat zijn hand zakken, maar dit is nog altijd hetzelfde als een tienduizend vadem hoge klif:

** Wie kan onderscheid maken zonder een adept te zijn? Waar zijn het juiste en het eenzijdige niet perfect samen gesmolten? Als het keizerlijke plakkaat onderweg is verlaten de notabelen de weg om het plakkaat te laten passeren.*

Waarom moeten het juiste en de eenzijdigheid gerangschikt zijn?

** Als je ze rangschikt, waar is dan Vandaag gepositioneerd? Hoe voorkom je geïnvolveerd te raken in dualisme? Wanneer de wind beweegt, buigt het gras; waar het water stroomt, vormen zich rivieren.*

Het oude kristallen paleis reflecteert de heldere maan,

** Afgerond en volledig. Grijp echter niet de reflecties, en ren er niet direct in.*

[557] Cuwei Wuxue, leerling van Danxia Tianran (739-824), zie zaak 20
[558] Caoshan Benji (840-901), leerling van Dongshan (Tung Shan)

De gewiekste hond van Han rent doelloos de trappen op.

** Het is nu niet de tijd daarvoor? Hij strompelt er voorbij. Waarom rent hij het vuil achterna? Ik sla en zeg je dat je een mede student van deze monnik bent.*

Commentaar

De Ts'ao Tung traditie[559] onderscheidt aanwezig zijn in de wereld en niet aanwezig zijn in de wereld, je hand laten zakken en je hand niet laten zakken. Als je niet aanwezig bent in de wereld, staren je ogen naar bewolkte luchten. Als je aanwezig bent in de wereld, zijn je hoofd en gezicht bedekt met as en modder.

"Ogen staren naar de bewolkte luchten" is "op de top van een tienduizend vadem hoge klif." "Hoofd en gezicht bedekt met as en modder" verwijst naar het laten zakken van je hand. Soms is "op de top van een tienduizend vadem hoge klif", "hoofd en gezicht bedekt met as en modder." In werkelijkheid is het binnengaan van een onbewoond gebied om je hand te laten zakken en het alleen staan op een alleenstaande piek, hetzelfde. Teruggegaan naar de bron en de geaardheid begrijpen verschillen beiden niet van onderscheid makende intelligentie. Je moet voorkomen dit als twee delen te zien.

Dus zegt Hsueh Tou, "Hij laat zijn hand zakken, maar dit is nog altijd hetzelfde als een tienduizend vadem hoge klif." Er is gewoonweg geen plek voor jou om dichterbij te komen. "Waarom moeten het juiste en de eenzijdigheid gerangschikt zijn?" Wanneer het tijd wordt om te functioneren, zijn ze zo van nature, en niet, op wat voor manier dan ook, gearrangeerd." Deze regels prijzen het antwoord van Tung Shan.

Daarna zegt Hsueh Tou, "Het oude kristallen paleis reflecteert de heldere maan, de gewiekste hond van Han rent doelloos de trappen op." Dit zijn de dichtregels over de monnik die de woorden van Tung Shan achterna rent. In de Ts'ao Tung traditie [560]spreekt men over "de stenen vrouw," "het houten paard," "de bodemloze emmer," "de parel die 's nachts schittert," "de dode slang", enzovoort; éénentachtig uitdrukkingen. Ze zijn in het algemeen bedoeld als uitdrukkingen van het juiste.

Toen Tung Shan antwoordde met, "Waarom ga je niet naar de plek waar koude noch warmte is?", was dit als een maan die in een oud, kristallen, paleis schijnt, waardoor ze ogenschijnlijk overal lijkt te reflecteren. De monnik vroeg, "Wat is de plek waar koude noch warmte is?" Dit is zoals de hond van Han die een klont modder achterna jaagt: hij rent woest de trap op om de reflectie van de maan te vangen. Tung Shan zei, "Wanneer het koud is, doodt de koude je; wanneer het warm is doodt de warmte

[559] één van de vijf Ch'ang huizen/scholen, leeft nu nog voort als Soho in Japan. Ts'ao Shan wordt gezien als één van de stichters van deze school.
[560] één van de vijf Ch'ang huizen/scholen, leeft nu nog voort als Soho in Japan. Ts'ao Shan wordt gezien als één van de stichters van deze school.

je.” De monnik was zoals de hond van Han die de trappen op rent maar het beeld van de maan niet ziet.

“De hond van Han” komt uit de ‘Essays over de strijdende staten’ waarin staat geschreven, “Hij was een snelle, zwarte hond die eigendom was van de Han clan. De konijnen in de bergen waren slim; alleen hij kon deze konijnen vangen.” Hsueh Tou gebruikt dit om een vergelijking met de monnik te maken.

Hoe zit dat met jullie, weten jullie waar Tung Shan mensen helpt?
Na een lange stilte zei Yuan Wu, “Naar wat voor konijnen zoeken jullie?

Bijlage

Toen Tung Shan, tijdens zijn omzwervingen langs diverse kloosters, een rivier overstak, zag hij zijn schaduw op het water en hij ervoer een grote verlichting. Hij schreef het volgende gedicht:

Lang zocht ik het bij anderen,

Ik raakte er steeds verder van verwijderd

Nu ga ik zelf alleen verder;

Ik ontmoet het overal.

Het is niets anders dan mezelf,

En toch ben ik het niet .

Op deze wijze begrepen,

Kan ik zijn die ik ben.

Ho Shan's "Weten hoe de trom te slaan"
Zaak 44

Zaak

Ho Shan schonk ons enkele woorden toen hij zei: "Studie cultiveren wordt 'leren' genoemd." Breken met studie wordt 'nabijheid' genoemd.[1] Voorbij gaan aan deze twee is waarachtig voorbij gaan".'[2]

Een monnik kwam naar voren en vroeg: "Wat is waarachtig voorbijgaan?".

Shan zei: "Weten hoe de trom te slaan".

Opnieuw vroeg hij: "Wat is de werkelijke waarheid?".

Shan zei: "Weten hoe de trom te slaan."

Opnieuw vroeg hij: "Geest is Boeddha. Ik vraag daar niet naar. Wat is niet-Geest en niet-Boeddha?".

Shan zei: "Weten hoe de trom te slaan".

Opnieuw stelde hij een vraag: "Wanneer een transcendente man komt, hoe ontvang je hem dan?".

Shan zei: "Weten hoe de trom te slaan".

Aantekeningen

1. De lompen monniken van deze wereld kunnen hieraan niet ontsnappen. Een ijzeren aambeeld zonder een gat om vast te pakken. Een ijzeren nagel.
2. Wat ben je aan het doen met het ene oog op je voorhoofd?
3. Wat zegt hij? Ik wist het uit met een enkele bruuske klap. Daar is een ijzeren nagel
4. Een ijzeren nagel. IJzeren bramen. Hard, hard.
5. Wat zegt hij?. Een dubbel geval. Daar is nog een ijzeren nagel
6. Een ijzeren nagel. IJzeren bramen. Hard, hard.
7. Wat zegt hij? Deze vuilnis hoop. De drie gedeeltes zijn niet hetzelfde. Daar is nog een ijzeren nagel.
8. Een ijzeren nagel. IJzeren bramen. Hard, hard.
9. Wat zegt hij? Deze monnik stuit op een kwart pollepel van zijn vuil water. Daar is nog een ijzeren nagel.
10. Een ijzeren nagel. IJzeren bramen. Hard, hard. Maar zeg me, wat betekent dit nu echt? 's Morgens gaat hij naar India, 's avonds keert hij terug naar China

Commentaar

Ho Shan[561] sprak enkele woorden: “Studie cultiveren wordt studeren genoemd. Breken met studie wordt nabijheid genoemd. Voorbij gaan aan deze twee is waarachtig voorbij gaan”. Deze woorden komen uit de Juwelenkist verhandeling[562]. Studeren tot er niets meer is om te bestuderen, wordt breken genoemd. Zo is het gezegd: “ondiep leren, diepe verlichting”. Dit wordt breken met studie genoemd.

Yung Chia[563], die in één nacht verlicht raakte bij Ts’ao Ch’i[564], zei: “Jaren geleden leerde ik meer en meer, raadpleegde ik de commentaren, en doorzocht de geschriften en traktaten. Als eenmaal iemands ontwikkeling van studies compleet en uitgeput is, wordt hij een niet-doener genoemd, een vrije man van de weg, voorbij studie. Wanneer hij het punt bereikt om de studie te stoppen, komt hij in de buurt van de weg. Wanneer hij in staat is om voorbij deze twee (aspecten van) studie te gaan, wordt dit ‘werkelijk voorbijgaan’ genoemd.”

De monnik was onweerlegbaar helder en snel, dus ging hij in op deze woorden, om Ho Shan te ondervragen. Shan zei: “Weten hoe de trom te slaan”. Dat zijn wat ze noemen smaakvrije woorden, dat is smaakvrij praten. Als je deze zaak wilt begrijpen moet je een transcendente man zijn. Alleen dan zal je inzien dat deze woorden niets van doen hebben met inherente natuur, noch dat er ook maar iets is om over te discussiëren. Begrijp het direct, alsof de bodem uit de emmer valt: alleen dan is de lompenmonnik op zijn gemak, rust en begint in staat te komen om in overeenstemming te zijn met de bedoeling van de patriarch die uit het westen kwam. Yun Men zei: “Hsueh Feng ’s rollen van een bal, Ho Shan’s slaan op de trom, de schaal met water van de Nationale Leraar, Chao Chou ’s ‘drink je thee’, - dit zijn allemaal indicaties van het Absolute.”

Opnieuw vroeg de monnik: “Wat is de werkelijke waarheid?” Shan zei: ”Weten hoe de trom te slaan”. In de werkelijke waarheid wordt niet één ander ding geconstrueerd. Wat betreft de wereldse waarheid, de miljarden dingen zijn allemaal aanwezig. Geen dualiteit tussen werkelijk en conventioneel, dat is de hoogste betekenis van de heilige waarheid.

Opnieuw vroeg de monnik: “Geest is Boeddha – daar vraag ik niet naar. Wat is geen geest en geen Boeddha?”. Shan zei: “Weten hoe de trom te slaan”. “Welke geest is Boeddha” is gemakkelijk te vinden. Maar wanneer je aankomt bij dat, wat geen geest en niet Boeddha is, dan wordt het moeilijk en weinig mensen arriveren daar.

---

561 Heshan Wuyin, (884-960) leerling van Jiufeng Daoqian
562 Uit de Juwelenkist verhandeling - zie bijlage
563 Yongjia (Yung-chia Hsuan-chueh) (665-713), leerling van Huineng,.
564 De zesde Patriarch

Opnieuw stelde de monnik een vraag: “Wanneer een transcendente man komt, hoe ontvang je hem dan?”. Shan zei: “Weten hoe de trom te slaan”. Een transcendente man is een man die voorbij gegaan is, die vrij is, puur en op zijn gemak.

Alles tezamen beschouwen ze deze vier antwoorden van Shan als een boodschap van de bron. Ze worden Ho Shan’s vier slagen op de trom genoemd. Dit is hetzelfde als het volgende: Een monnik vroeg Ching Ch’ing[565], “Is er Boeddha Dharma bij het begin van een nieuw jaar?” Ch‘ing zei, “Dat is er”. De monnik zei: “Wat is de Boeddha Dharma aan het begin van een nieuw jaar?” Ch’ing zei: “Initieer goed fortuin op nieuwjaarsdag en de ontelbare dingen zijn allemaal als nieuw”. De monnik dankte de Meester voor dit antwoord. Ch’ing zei: “Vandaag verloor ik het voordeel”. Hij had zes soorten verliezen, zoals dit antwoord.

Opnieuw. Een monnik vroeg de grote leraar Ching Kuo, “Hoe is het wanneer een kraanvogel neerstrijkt op een alleenstaande pijnboom?” Kuo zei: “Onder zijn voeten is het een gênante situatie”. De monnik vroeg ook: “Hoe is het wanneer sneeuw de duizend bergen bedekt?” Kuo zei: “Wanneer de zon opkomt, is het een gênante situatie”. De monnik vroeg opnieuw: “Waarheen gingen de geesten die de Leer beschermen heen bij de grote vervolging van 845?” Kuo zei: “Voor de twee wachters buiten de drievoudige deur is dat een gênante situatie”. In zijn algemeenheid wordt dit Ching Kua ’s drie gênante situaties genoemd.

Opnieuw. Pao Fu[566] vroeg aan een monnik, “Wat voor een Boeddha is degene in de tempel?” De monnik zei, “Probeer te beslissen, leraar.” Fu zei: “Het is de oude Shakyamuni.” De monnik zei, “Het is beter mensen niet te misleiden, leraar”. Fu zei, “Integendeel, jij misleidt mij”. Fu vroeg ook aan de monnik, “Wat is je naam?”. De monnik zei, “Hsien Tse” (wat betekent helemaal nat). Fu zei, “Hoe is het wanneer je verdorrende droogte ondervindt?” De monnik zei, “Wie is de verdorrende droogte?” Fu zei, “Dat ben ik”. De monnik zei, “Het is beter mensen niet te misleiden, leraar”. Fu zei, “Integendeel, jij misleidt mij”. Opnieuw vroeg Fu aan de monnik, “Wat voor werk doe je waardoor je eet tot je dik bent?” De monnik zei,” Jij bent zelf ook niet echt slank, leraar”. Fu maakte een hurkend gebaar. De monnik zei, “Het is beter mensen niet te misleiden, leraar”. Fu zei, “Integendeel, jij misleidt mij”. Fu vroeg aan de beheerder, “Hoe breed is die waterketel (waar je het water in verwarmt)?” De bad beheerder zei, “Alstublieft, leraar, meet en kijk”. Fu maakte de bewegingen van meten. De beheerder zei, “Het is beter mensen niet te misleiden, leraar”. Fu zei, “Integendeel, jij misleidt mij”. In zijn algemeenheid worden dit de vier misleidingen van mensen genoemd.

[565] JingQing Gao Fu (868-937) leerling van Xuefeng
[566] Baofu Congzhan (? – 928) leerling van Hsueh Feng (zie zaak 23, 46, 95)

Deze zaak zelf is zoals Hsueh Fengs ‘vier gelakte buizen’[567]: allemaal waren het meesters van onze oude sekte. Elk gaven ze diepe en prachtige lessen en middelen om mensen mee te krijgen.

Ten slotte trekt Hsueh Tou een enkele, doorgaande, lijn, gebaseerd op Yun Men ’s leer, en versifieert deze publieke zaak.

Gedicht

De één versleept rotsen;

** In het hart van het keizerrijk commandeert de keizer. Een melaatse sleept zich voort samen met zijn metgezellen. Een transcendente man beweegt zich in deze richting. *

Een tweede verplaatst aarde.

** Voorbij de pas geeft de generaal zijn orders. Beiden hebben hun misdaden bedekt met dezelfde akte van beschuldiging. Zij, met dezelfde ziekte, sympathiseren met elkaar. *

Om de dappere te schieten heb je een tien ton zware kruisboog nodig.

** Zelfs als het tien ton trekkracht had, zou het nog niet in staat zijn binnen te dringen. Het zou niet gebruikt moeten worden tegen zwakke oppositie.”

De oude meester van de Olifantenboog klif[568] rolt de ballen –

** Daar hebben we een andere man die deze kant op komt. Hij had een ijzeren hamer kop zonder handvat. Wie weet het niet? *

Hoe kon dat gelijk zijn aan Ho Shan’s: “Weten hoe de trom te slaan”?

** Een ijzeren pin. Deze oude kerel is nodig om het te begrijpen. Eén zoon heeft het diep en intiem verkregen.*

Ik breng verslag uit opdat jij het weet:

** Zelfs Hsueh Tou heeft het in zijn dromen niet gezien. Hij voegt rijp toe bovenop sneeuw. Weet je het? *

Wees niet onvoorzichtig!

** Opnieuw is er een beetje opperste verwarring.*

Het zoet is zoet, het bitter is bitter.

** Bedankt voor het antwoord. Hsueh Tou voegt ten onrechte een voetnoot toe: hij zou dertig stokslagen moeten krijgen. Heeft hij ooit een pak slag gehad? Zoals hiervoor, uitgestrekte duisternis. Ik ga slaan.

Commentaar

[567] zie bijlage
[568] Hsueh Feng

Op een dag riep Kuei Tsung[569] iedereen op om rotsblokken te verslepen. Tsung vroeg de toezichthouder waar hij naar toe ging. De toezichthouder zei, “Ik ga rotsblokken verslepen”. Tsung zei: “Ik laat je op dit moment rotsblokken verslepen maar beweeg de boom in het midden niet”.

Elke keer als er een nieuwkomer bij Mu Ping arriveerde vroeg hij hem eerst drie ladingen aarde te verplaatsen. Mu Ping had een gedicht gemaakt voor zijn bijeenkomst:

> *De oostelijke bergweg is smal, de westelijke berg is laag:*
> *Nieuwkomers moeten de drie ladingen modder niet weigeren.*
> *Helaas, jij hebt de wegen al zo lang doorkruist,*
> *Het is zo helder, maar je herkent het niet, en in plaats daarvan raak je verloren.*

Later was er een monnik die aan Mu Ping vroeg, “Ik vraag niet naar wat in de drie ladingen is. Wat is er buiten de drie ladingen?” Ping zei, “De IJzeren Wiel Keizer beveelt in zijn koninkrijk.” De monnik kon niets zeggen, dus Ping gaf hem een klap.

Daarom zegt Hsueh Tou, “De één versleept rotsen - Een tweede verplaatst aarde”.

“Om de dappere te schieten heb je een tien ton zware kruisboog nodig”. Hsueh Tou gebruikt de tien ton zware kruisboog om deze zaak uit te leggen. Hij wil dat je ziet hoe Ho Shan mensen helpt. Als het een monsterlijke draak is of een tijger of een ander verschrikkelijk beest, gebruik je de kruisboog. Als het een vogeltje of een ander klein schepsel is zal je niet gauw de kruisboog gebruiken. Dus een tien ton kruisboog verschiet zijn kruit niet voor een rat.

“De oude meester van de Olifantenboog klif (Hsueh Feng) rolt ballen.” Op een dag zag Hsueh Feng Hsuan Sha aankomen en rolde drie houten ballen naar hem toe. Hsuan Sha maakte een vermorzelend gebaar. Hartstochtelijk keurde Hsueh Feng dat goed.

Ofschoon al deze verhalen illustraties zijn van het prachtig functioneren van de capaciteit van de meesters, komt geen ervan in de buurt van Ho Shan’s “Weten hoe de trom te slaan”. Hoe direct is dit – maar hoe moeilijk te begrijpen. Dus zegt Hsueh Tou, “Hoe kon dat gelijk zijn aan Ho Shan’s “Weten hoe de trom te slaan”?”.

Hij was opnieuw bang dat de mensen er met de woorden vandoor gingen zonder de bron ervan te kennen, en dus onvoorzichtig zouden zijn. Daarom zei hij: “Ik breng verslag uit opdat jij zult weten - Wees niet onvoorzichtig!” Jij ook moet echt dit koninkrijk binnen gaan voordat je het begrijpt. Ga niet onvoorzichtig zaken verwarren, “Het zoet is zoet, bitter is bitter”.

[569] Guizong Zhichang (d. 827), leerling van Mazu, zie ook zaak 69

Al pakt Hsueh Tou het op en speelt ermee op deze manier, uiteindelijk kan ook hij niet buiten het bereik van Ho Shan springen.

Bijlage: Uit de Juwelenkist verhandeling:[570]

Zij die de Weg bestuderen kunnen in drie (soorten) verdeeld worden: De eerste soort wordt waarachtig genoemd, de tweede benadering en de derde controleurs of nakijkers. Studie cultiveren wordt controleren of nakijken genoemd. Breken of stoppen met studie wordt benaderen genoemd. Voorbij deze twee gaan wordt waarheid genoemd.

Van degenen die de Weg niet bestuderen zijn er ook drie: de hoogste worden veelbelovend genoemd, de volgende voortreffelijk, en de laagste wordt niet veelbelovend genoemd. Het toppunt van plezier wordt uitstekend genoemd, het toppunt van pijn ongeluk. Noch plezier, noch ongeluk ervaart wordt veelbelovend genoemd. Maar toch, geen van deze drie dringen door tot waarachtig evenwicht. En zijn dus niet in overeenstemming met de Weg.

Hsueh Feng's vier gelakte buizen.

Hsueh Feng was op bezoek bij T'ou Tzu[571] die naar een rots wees, en zei: "Al de Boeddha's van het verleden, heden en toekomst zijn hier en nu". Feng zei, "men moet weten dat er één is die niet hier is".
T'ou draaide zich om en ging naar zijn hut en zei, "Jij onnozele gelakte buis[572]".

Feng ging met T'ou naar de kluizenaar van Lung Yen.
Feng vroeg, "waar gaat de weg van Lung Yen heen?".
T'ou nam zijn staf en wees naar voren. Feng zei, "gaat die oost of west?" T'ou Tzu zei, "Jij gelakte buis".

Op een dag vroeg Feng, "Hoe is het wanneer het 'onmiddellijk met één slag compleet' is?" T'ou zei, "Het is niet iemand met een los temperament". Feng zei, "Hoe is het wanneer je geen enkele slag gebruikt?" T'ou Tzu zei, "Jij gelakte buis".

Op een dag zat T'ou in zijn hut. Feng vroeg, "Meester, komt er iemand hier om te studeren of niet? "T'ou pakte een schoffel vanonder zijn bed en wierp deze voor zijn voeten. Feng zei, " Als dat zo is, dan begin ik hier te graven". "T'ou Tzu zei, "Deze gelakte buis is niet snel".

[570] 144a27, blz. 166 - Robert Sharf, zie ook Zaak 62.
[571] Touzi Daton 819-914, zie zaak 41 en 79
[572] een (zwart) gelakte buis is een symbool van onwetendheid

Chao Chou ’s Zeven Pond Voddenhemd

Zaak 45

Aanwijzing

Wanneer hij spreken moet, spreekt hij - in de hele wereld is niemand zijn gelijke. Wanneer hij handelen moet, handelt hij – zijn onaangetaste bekwaamheid buigt voor niemand. Hij is als vonken die van een vuursteen af flitsen, als de schittering van een bliksemschicht, als een razend vuur aangejakkerd door de wind, als een stortvloed van water over de snede van een zwaard. Wanneer hij de hamer en transcendente tongen omhoog heft, kan je niet voorkomen dat je je punt verliest en je tong vastgebonden wordt.

Hij laat een enkele, onafgebroken weg zien. Om te testen citeer ik dit: Kijk!

Zaak

Een monnik vroeg aan Chao Chou, “De ontelbare dingen keren terug tot één. Waarheen keert het ene naar terug?“[1]

Chou zei, “Toen ik in Ch’ing Chou was maakte ik een voddenhemd. Het woog zeven pond.”[2]

Aantekeningen

1. Hij zet deze oude kerel onder druk. Opgestapeld in bergen, gerangschikt in rijen. Hij zou moeten voorkomen dat hij naar de spookgrot gaat om daar zijn leven door te brengen.
2. Uiteindelijk beweegt Chou in alle richtingen, een net spannend dat de lucht omvat. Maar zie jij Chao Chou? Hij heeft de neusvleugels van lompenmonniken te pakken.

Commentaar

Als je “met één slag onmiddellijk gaan,” begrijpt, dan heb je de neusvleugels van alle oude leraren over de gehele wereld in één keer te pakken, en kunnen ze je niets meer wijs maken. Natuurlijk, waar water vloeit, vormt zich een kanaal. Maar als je aarzelt en twijfelt, is de oude monnik Chao Chou onder je voeten. Het essentiële punt van de Boeddhistische leer is geen zaak van veel woorden of wijdlopige voordrachten.

Een monnik vroeg aan Chao Chou, “De ontelbare dingen keren terug tot één. Waarheen keert het ene tot terug?“ Chou zei, “Toen ik in Ch’ing Chou was maakte ik een voddenhemd. Het woog zeven pond.” Als je je naar woorden richt om onderscheid te maken, blijf je abusievelijk hangen bij het nulpunt van de schaal. Als je je niet richt naar woorden om onderscheid te maken, hoe ga je dan om met het feit dat hij op deze manier antwoordde? Hoewel deze zaak moeilijk in te zien is, is ze toch gemakkelijk te begrijpen; en ofschoon ze gemakkelijk te begrijpen is, is ze nog altijd moeilijk in te zien. In zoverre moeilijk, is het een zilveren berg, een ijzeren wand. In zoverre gemakkelijk, ervaar je dat direct. Er is geen ruimte voor je deliberaties over goed of verkeerd.

Dit verhaal is hetzelfde als het gezegde van P’u Hua, “Morgen is er een feest in de tempel van het Grote mededogen.”[573]

Op een dag vroeg een monnik aan Chao Chou, “Wat is de betekenis van de komst van de Patriarch uit het Westen?” Chou zei, “De cypres boom in de tuin.” De monnik zei, “Gebruik geen objecten om mensen te onderrichten, leraar.” Chou zei, “Ik gebruik nooit objecten om mensen te onderrichten.” [574] Observeer hoe hij, op het ultieme moment wanneer het onmogelijk is om nog om te keren, omkeert en spontaan hemel en aarde omvat. Als je niet om kan keren, zal je vastlopen, op welke weg je je voeten ook neerzet.

Maar zeg, discussieerde Chao Chou ooit over Boeddhistische doctrines, of niet? Als je zegt dat hij dat deed, zeg me, wanneer sprak hij ooit over geest, natuur, mysteries of wonderen? Als je zegt dat hij de bron van de boeddhistische leer niet te pakken had, zeg me dan, wanneer heeft hij ooit zijn rug toegekeerd naar wie ook die hem een vraag stelde?

Hen je niet gehoord dat een monnik vroeg aan Mu P’ing, “Wat is de grote betekenis van de Boeddhistische leer?” P’ing zei, “Wat is deze winter meloen groot.” Nogmaals: een monnik vroeg aan een oude eerbiedwaardige, “Is er ver weg in de bergen, op een steile klif bij een afgelegen, onbereikbare, onbewoonde plek, een boeddhistische leer, welke dan ook, of niet? De oude eerbiedwaardige antwoorde, “Die is er.” De monnik zei, “Wat is de boeddhistische leer ver weg in de bergen?” De oude eerbiedwaardige zei, “De grote rotsen zijn groot en de kleine zijn klein.” Waar zijn de onduidelijkheden wanneer je naar een dergelijke zaak kijkt? Hsueh Tou weet waar het op neer komt: dus opent hij een weg naar betekenis en treedt naar buiten met dit gedicht voor jou:

---

[573] Toen meester P’an Shan (Panshan Baoji 720-814. Leerling van Mazu) stierf, nam P’u Hua (Puhua) zijn leraarschap over in het Noorden, soms in steden op de markt, soms in geïsoleerde dorpen. Hij luidde zijn bel en zei, “*Ik sla of je nu komt uit het licht of uit de duisternis*.” Op een dag stuurde Lin Chi een monnik naar hem toe om hem te pakken door te zeggen, “*Hoe is het wanneer er noch licht noch duisternis is?*” P’u Hua antwoordde, “*Morgen is er een feest in de Tempel van het Grote Mededogen*.”
[574] zie koan 37 Wumonkan, waar alleen de eerste twee regels worden gebruikt, zie ook hoofdstuk 35 uit de Shobogenzo van Dogen, ‘*Hakujushi*’ dat geheel gewijd is aan koan 37 en de bijlage bij koan 20

Gedicht

Hij sluit alles af en zet druk op de oude priem uit de oudheid.

** Wat is de noodzaak om deze oude kerel onder druk te zetten? *

Hoeveel mensen kennen het gewicht van een zeven-pond hemd?

** Het weer opnieuw naar buiten brengen is nog geen halve cent waard. Het enige dat ik kan doen is fronzen. *

Precies op dit moment werp ik het in het westelijke meer;

** Dit kan alleen maar met de capaciteiten van Hsueh Tou gedaan worden. Ik wil het ook niet.*

De zuivere wind van een bekentenis - aan wie zou het geschonken worden.

** Vanuit het verleden doorheen het heden. Zeg me, harmoniseert Hsueh Tou met Chao Chou of schrijft hij slechts voetnoten voor hem? Onze zoon verkrijgt op intieme wijze.*

Commentaar

Van Fen Yang[575] 's achttien soorten vragen wordt de vraag uit deze zaak een "afsluitende" vraag genoemd. Hsueh Tou zegt, "Hij sluit alles af en zet druk op de oude priem uit de oudheid." Hij sluit alles af en zorgt er zo voor dat het terugkeert naar eenheid.

De monnik wilde Chao Chou onder druk zeten, maar Chou was een adept. Waar het onmogelijk is te draaien, vond hij een weg om zich zelf te laten zien: met zijn durf zijn grote mond te openen zei hij, "Toen ik in Ch'ing Chou was maakte ik een voddenhemd. Het woog zeven pond." Hsueh Tou zegt, "Hoeveel mensen kennen het gewicht van een zeven-pond hemd?"

[575] Fengyang Shanzhao - Fen Yang Shan Ch'ao (947 – 1024), stelde achttien vraag-categorieën vast gebaseerd op de uitspraken van de diverse leraren uit de verschillende Ch'an stromingen. 1 Instructie zoeken; 2.Je begrip tonen; 3.Onderzoeken en onderscheid maken; 4.Bijeenkomst van geest/verstand; 5.Samenvatten/focussen; 6.Mentale activiteit; 7.Uitzoeken; 8.Niet begrijpen; 9.Optillen;10. Een vraag stellen; 11. Vraag met een intentie; 12. Gebruik maken van dingen/gebeurtenissen; 13. Echte /waarachtige vraag; 14. Gefabriceerde/kunstmatige vraag; 15. Zeker stellen; 16. Uitlokken; 17. Verhelderen; 18. Vraag zonder woorden

“Precies op dit moment werp ik het in het westelijke meer.” Ontelbare dingen keren terug tot het ene, maar hij heeft zelfs het ene niet nodig. Sinds hij het zevenpond hemd ook niet nodig heeft, gooit hij alles in het Westelijke meer. Toen Hsueh Tou rond Tung T’ing ’s groene piek zwierf, was daar vlakbij een westelijk meer.

“De zuivere wind van een bekentenis - aan wie zou het geschonken worden.” Dit verwijst naar Chao Chou die zijn gemeenschap onderwijst, toen hij zei, “Als je uit het Noorden komt zal ik voor jou inladen. Als je uit het zuiden komt zal ik voor jou uitladen. Zelfs als je komt van Hsueh Feng[576] of Yun Chu, ben je nog altijd een kerel met een bord voor zijn hoofd. Hsueh Tou zegt, “aan wie zou een pure wind als deze geschonken worden?” “Inladen” betekent namens jou spreken over geest en natuur, mysteries en wonderen – allerlei soorten zinvolle methodes. Bij uitladen zijn er niet zoveel betekenissen en verborgen wonderen meer.

Sommige mensen namen een heleboel Ch’an mee naar Chao Chou ’s verblijf, maar als ze daar aankwamen konden ze er niets meer mee. Hij richtte ze onmiddellijk naar de juiste richting, vrij en op hun gemak zonder ook maar enige bezorgdheid. Dit noemen we ook, “Het is na het ontwaken hetzelfde als voor het ontwaken.”

Tegenwoordig verwarren de mensen onbezorgdheid met begrijpen. Sommige zeggen, “Er is geen misleiding in verlichting: het is niet nodig om te gaan zoeken. Zelfs voordat de Boeddha in de wereld verscheen, voor dat Bodhidharma ooit in dit land kwam, wat het al zo. Wat is het nut van Boeddha’s verschijning in de wereld? Waarvoor kwam Bodhidharma alsnog het Westen?” Al deze zienswijzen – wat voor relevantie hebben ze? Je moet buitengewoon penetreren en buitengewoon ontwaken: dan, net als daarvoor, zijn bergen bergen en rivieren rivieren, in feite manifesteren zich alle ontelbare dingen perfect. Dan word je, voor de eerste keer, een onbezorgd mens.

Heb je Lung Ya[577] niet horen zeggen:

> *Om het Pad te bestuderen moet je eerst een basis verlichting hebben:*
> *Het is als nadat je in een bootrace gewedijverd hebt:*
> *Ofschoon je net als ervoor uitrust op beschikbare grond,*
> *Kan je alleen uitrusten door te winnen.*

Wat betreft dit verhaal over Chao Chou’s zeven pond voddenhemd, zie hoe deze oude man op deze wijze praat, zoals goud en jade. Ik, die zo praat, jullie die zo luisteren – dit is allemaal volladen. Maar zeg, wat is ontladen? Ga terug naar je plaats en onderzoek dit.

[576] XuefenYicun (822-908), leerling van Deshan Xuanjian, zie zaak 22 en 51
[577] Lung-Ya Chu-tun (835-923), zie zaak 20

Ching Ch’ing ’s Geluid van regendruppels

Zaak 46

Aanwijzing

Met een enkele klap maakt hij het compleet en gaat hij voorbij het gewone en het heilige. Zijn meest onbeduidend woord kan dingen opbreken, wat gebonden is losmaken en wat vast zit bevrijden. Hij zit te midden van geluid en vorm opeenhopingen en loopt over de toppen van geluid en vormen, alsof hij op dun ijs loopt of over de snede van zwaarden rent.

Ik laat voor dit moment het wonderlijk functioneren in alle richtingen terzijde. Hoe is het wanneer hij precies op dat moment alles achter hem laat? Om te testen citeer ik deze oude zaak: kijk!

Zaak

Ching Ch’ing vroeg aan een monnik, “Waarvoor geluid is dat buiten de poort?”[1] De monnik zei, “Het geluid van regendruppels.”[2]

Ching zei, “Levende wezens worden binnenstebuiten gekeerd. Ze misleiden zichzelf en lopen de dingen achterna.”[3]

De monnik zei, “Hoe zit dat bij jou, Leraar?”[4]

Ch’ing zei, ”Bijna misleid ik mijzelf niet.”[5]

De monnik zei, “Wat is de betekenis van ‘Bijna misleid ik mijzelf niet’?”[6]

Ch’ing zei, “Ofschoon het toch makkelijk zou moeten zijn jezelf uit te drukken, is het geheel uitspreken erg moeilijk.”[7]

Aantekeningen:

1. Hij laat de haak zakken. Hij lijdt niet aan doofheid: wat vraagt hij?
2. Hij is onmiskenbaar waarachtig. Het is ook goed nieuws.

3. Een zorg is geboren. Ch'ing is gewend zijn zin te krijgen. Hij sleept de monnik naar binnen. Hij vertrouwt op zijn eigen capaciteiten.
4. Het komt er op neer dat de monnik een verlies lijdt. Hij draait de speer rond: onvermijdelijk wordt het moeilijk voor Ch'ing om stand te houden.
5. In plaats van Ch'ing grijpt de monnik de speer en geeft de man een stoot.
6. Bah! Hij kan het niet uitleggen.
7. Voorzieningen om een zoon te verzorgen. Al is het zoals het is, waar zijn Te Shan en Lin Chi gebleven? Als hij het niet het geluid van regendruppels noemt, hoe zou hij het dan moeten noemen. Het kan gewoonweg niet uitgelegd worden

Commentaar

Ook jij moet het hier en nu begrijpen. Wanneer de Ouden onderwijs gaven, wilden ze de mensen met één doel en één devies leiden. Op een dag vroeg Ching Ch'ing[578] aan een monnik, "Wat is het geluid buiten de poort?" De monnik antwoordde, "Het geluid van een kwartel." Ch'ing zei, "Als je een ononderbroken verblijf in de hel wil voorkomen, belaster dan niet het Wiel van de Werkelijke Dharma van de Tatagatha." Een andere keer vroeg Ch'ing, "Wat is dat geluid buiten de poort?" Een monnik zei, "Het geluid van een slang die een kikker opeet." Ch'ing zei, "Ik wist dat levende wezens lijden: hier is een ander levend wezen dat lijdt." Deze woorden zijn hetzelfde als deze Zaak. Als lompenmonniken hier kunnen binnendringen, kan niets hun onafhankelijkheid binnenin de opeenhopingen van geluiden en vormen blokkeren. Als je niet binnen kan dringen, word je beperkt door geluid en vorm.

Op verschillende plaatsen worden dit 'misleidende woorden' genoemd. Als het misleiden zou zijn, dan wordt het slechts toegevoegd aan de mentale activiteit. Degenen die er zo tegenaan kijken, zien niet waar de oude man Ching Ch'ing mensen hielp. Ching 's woorden in deze zaak worden ook wel 'binnendringend geluid en vorm', het oog van de weg laten zien, geluid en vorm verklaren', de bron van de geest uitleggen, duidelijk maken hoe gevoelens te vergeten' of preken verklaren' genoemd. Ofschoon zulke interpretaties zonder twijfel gedetailleerd zijn, blijven ze toch hangen in clichés[579].

Wanneer Ch'ing de vraag, "Wat is het geluid buiten de poort?" op deze wijze stelde, zei de monnik, "Het geluid van regendruppels." Waarop Ch'ing zei, "Levende wezens worden binnenstebuiten gekeerd. Ze verliezen zichzelf en lopen de dingen achterna." Niemand heeft dit begrepen en ze noemen dit 'de man opzettelijk overstuur maken', maar dat heeft er niets mee van doen. Hoe weinig realiseren ze zich dat Ch'ing het

[578] JingQing Daofu, "Xun De", leerling van Xuefeng Yicun (Hsueh Feng), zie zaak 16
[579] Of: dringen ze niet binnen, blijven ze aan de buitenkant.

vermogen bezit om mensen te helpen. Ch'ing is zo moedig dat hij niet gebonden is aan één hulpmiddel of één object. Bovenal spaart hij zijn wenkbrauwen niet.

Hoe kon Ching Ch'ing niet weten dat het geluid van de regendruppels waren? Waarom is het dan toch belangrijk daarnaar te vragen? Je moet je realiseren dat deze Oude zijn voelhorens gebruikte en zijn schaduw afdekte om in de dieptes te kunnen zien en zo de monnik te onderzoeken. Ook de monnik duwde stevig terug door onmiddellijk te zeggen, "Hoe zit dat bij jou, Leraar?" Wat daarna volgde was, dat Ching Ch'ing de modder en het water in ging, door te zeggen, "Bijna misleid ik mijzelf niet."[580] Hij zei dit omdat de monnik bezig was zichzelf te verliezen, door achter dingen aan te holen. Waarom verloor Ching Ch'ing zichzelf ook? Je moet je realiseren dat Ch'ing in de zin die hij gebruikte om de monnik te testen, een plek had waar hij kon ontsnappen.

De monnik was nogal saai—hij wilde deze uitdrukking onder de grond stoppen, dus vroeg hij "Wat is de betekenis van 'Bijna misleid ik mijzelf niet'?" Als dit de school van Te Shan[581] of Lin Chi[582] geweest zou zijn, zou er hard geschreeuwd en rake klappen uitgedeeld worden. Maar Ching Ch'ing ging door op een enkel en voortdurend pad en volgde de monnik, daarmee complicaties veroorzakend: hij zei ook nog tegen hem, "Ofschoon het toch gemakkelijk zou moeten zijn jezelf uit te drukken, is het geheel uitspreken erg moeilijk."[583] Ching Ch'ing richtte, voor deze monnik, het licht op de grootse zaak onder zijn voeten.

Gedicht

Een lege hal, het geluid van regendruppels….

** Nooit of te immer onderbroken. Iedereen is hier. *

Moeilijk te beantwoorden, zelfs voor een adept.

** Natuurlijk weet hij het niet. Ik ben nooit een adept gewest. Er is tijdelijk en werkelijk, er is laten gaan en bijeenbrengen, er is doden en tot leven wekken, er is vastpakken en loslaten. *

Als jij zegt dat hij de stromen voor altijd laat binnenkomen,

[580] Alternatieve vertalingen: Gaan naar/Bereiken van, niet mijn zelf verliezen. Of: Het scheelde niet veel maar ik ben niet misleid.
[581] Deshan Xuanjian (684-758) (Te-shan Hsuan-chien) zie zaak 4 en zaak 51
[582] Linji Yixuan, "Hiozhao" (d 866) zie koan 11
[583] Alternatieve vertaling: Jezelf bevrijden ziet er wellicht gemakkelijk uit maar de weg om alles af te snijden is zeker erg moeilijk.

** Je stopt je hoofd in een lijmpot. Als je het niet het geluid van regendruppels noemt, hoe zou je het dan noemen? *

Begrijp je het, net als daarvoor, nog altijd niet.

** Hoe vaak moet ik het je nog vragen? Jij gelakte buis! Geef me mij ijzeren hamer zonder gaten. *

Begrijpen of niet begrijpen—

** Snij de beide uiteindes eraf. De twee zijn niet gescheiden. Het is niet op deze twee zijdes.*

Op de zuidelijke berg, op de noordelijke berg, meer en meer stortbuien.

** Boven ons hoofd en onder onze voeten. Als je dit het geluid van regendruppels noemt, ben je blind. Als je dit niet het geluid van regendruppels noemt, hoe zou je het geluid dan noemen? Voordat je hier kan komen moeten je voeten de grond van de werkelijkheid betreden. *

Commentaar

“Een lege hal, het geluid van regendruppels / Moeilijk te beantwoorden, zelfs voor een adept.” Zeg je, ‘het geluid van de regendruppels’, dan is dat “jezelf verliezen, dingen achterna volgen.” Noem je het niet het geluid van regendruppels, hoe ga je dan dingen andersom draaien? Hier aangekomen is het zelfs voor een adept nog altijd moeilijk te antwoorden. Daarom zei een Oude, “Als je inzichten die van je leraar evenaren, bezit je nog niet de helft van de verdiensten van je leraar.” Alleen als je inzichten voorbij die van je leraar gaan, ben je gereed om transmissie te ontvangen en verder uit te dragen.” En zoals Nan Yuan[584] zei, “Door onder de vechtstok geboorteloosheid te accepteren, treedt hij alle situaties tegemoet, zonder naar zijn leraar te verwijzen.”

“Als jij zegt dat hij de stromen voor altijd laat binnenkomen, begrijp je het, net als daarvoor, nog altijd niet.” In de Surangama Soetra[585] wordt gezegd, “Eerst, midden in een verhoor, liet Avalokitesvara de stromen binnen, maar bleef onoplettend op wat daar was. Omdat wat hij binnen liet stil was, werden de twee vormen, bewegen en stilte, uiteindelijk niet gemaakt.” Als je zegt, dit is het geluid van regendruppels, is het niet goed. Als je zegt, dit is niet het geluid van regendruppels, is het ook niet goed. Als je het geluid en vorm noemt, dan net als daarvoor, begrijp je de betekenis niet.

[584] Nanyuan Huiyong (860-930) , leerling van Xinghua Cunjiang (830-888), opvolger van Lin Chi
[585] Surangama soetra is Mahayana soetra, die rond 700 in het Chinees vertaald is uit een Indische tekst 1-2e eeuw, of samengesteld op basis van diverse Indische teksten.. Śūraṅ betekent "behorend tot een held of braaf persoon". Gama betekent "stijl van stappen of methode voor het maken van vooruitgang". zie zaak 78

Het is vergelijkbaar met het wijzen naar de maan met je vinger: de maan is niet je vinger.

Begrijpen en niet begrijpen, “Op de zuidelijke berg, op de noordelijke berg, meer en meer stortbuien.”

Bijlage

Dogen maakte naar aanleiding van deze koan het volgende gedicht:

Omdat de geest vrij is:
Luister naar de regen
Die druppelt van de bladeren
De druppels worden één met mij

Yun Men 's "Zes bevatten het niet." [586]

Zaak 47

Aanwijzing

Wat zegt de lucht? De vier seizoenen passeren daar. Wat zegt de aarde? De ontelbare wezens zijn daar geboren. Waar de seizoenen passeren, kan hij de essentie zien; waar de ontelbare dingen geboren worden, kan hij de activiteiten zien.

Maar zeg me, waar zie jij de lompenmonnik? Als je woorden, spreken en actief functioneren hebt achter gelaten, je keel geblokkeerd is wanneer je loopt, staat en ligt - kan je hem nog altijd onderscheiden?

Zaak

Een monnik vroeg aan Yun Men, "Wat is het Lichaam van de Werkelijkheid?"[1] Men zei, "Zes bevatten het niet."[2]

Aantekeningen

1. Zoveel mensen hebben twijfels hierover. De duizend wijzen kunnen er niet uit springen. Hij geeft nogal wat toe.
2. Hij doorknipt nagels en snijdt door ijzer. "Een achthoekige macadam vliegt door de lucht" Het schildpad van de geest sleept zijn staart achter hem aan.

Commentaar

Yun Men[587] zei, "Zes bevatten het niet." Dit is inderdaad moeilijk te begrijpen. Zelfs als je het bereikt voordat de eerste indicaties te onderscheiden zijn, is daar al het secundaire. Als je het begrijpt na de eerste indicaties, val je al in het tertiaire. Als je

[586] Andere mogelijke vertalingen: De zes bevatten het niet / Voor bij de zes./ Zes ontvangen het niet/doorzien het niet/ onderkennen het niet/ realiseren het niet.
[587] Yunmen Wenyan (864-949)

naar de woorden en zinnen gaat om de betekenis te onderscheiden, blijf je zoeken, zonder ooit in staat te zijn het te vinden.

Maar uiteindelijk, wat neem jij als Lichaam van de Werkelijkheid?[588] Zij die een adept zijn staan onmiddellijk op en vertrekken zodra ze dit horen. Als je echter vast zit in gedachten en je potentiaal het niet toe laat, zou je nederig naar deze voordracht moeten luisteren.

De senior monnik Fu uit T'ai Yuan[589] was oorspronkelijk iemand die lezingen gaf. Op een dag, toen hij plaats had genomen achter zijn lessenaar, sprak hij over het Lichaam van de Werkelijkheid en zei, "Verticaal strekt het zich uit doorheen drie tijden, en horizontaal verspreidt het zich in de tien richtingen." Er was een Ch'an reiziger in het publiek die begon te lachen toen hij dit hoorde. Fu verliet zijn lessenaar en zei, "Wat kwam ik zoeven te kort? Alsjeblieft, Ch'an man, leg het me uit zodat ik het inzie." De Ch'an man zei, "Voordrachthouder, Jij praat alleen maar over wat betrekking heeft op het Lichaam van de Werkelijkheid – je ziet het Lichaam van de Werkelijkheid niet.." Fu zei, "Al met al, wat is dan juist?" De Ch'an man zei, "Je zou tijdelijk moeten stoppen met je lezingen en in een stille kamer gaan zitten. Je moet het zelf inzien."

Fu deed wat de man hem had aanbevolen en zat stil gedurende de hele nacht. Plotseling hoorde hij de bel van de vijfde wacht, plotseling was hij groots verlicht. Hij stond op en klopte op de deur van de Ch'an man en zei, "Ik heb het begrepen." De Ch'an man zei, "Zeg iets zodat ik het kan zien." Fu zei, "Vanaf vandaag zal ik niet langer deze neusvleugels, geboren uit mijn ouders, rondraaien."

Opnieuw: in de geschriften staat, "Het waarachtige Lichaam van de Werkelijkheid van de Boeddha's is als een lege ruimte. Het manifesteert zich in vormen als reactie op zoiets als de reflectie van de maan op het water."

Opnieuw: een monnik vroeg aan Chia Shan[590], "Wat is het Lichaam van de Werkelijkheid?" Shan zei, "Het lichaam van de werkelijkheid heeft geen vorm." De monnik vroeg, "Wat is het oog van de Werkelijkheid?" Shan zei, "Het oog van de Werkelijkheid heeft geen gebreken."

Yun Men zei, "Zes bevatten het niet." Sommige zeggen naar aanleiding van deze zaak, "Dit is niets anders dan de zes zintuig organen, de zes zintuig objecten, de zes bewustzijnsvormen. Deze zestallen komen allemaal voort uit het Lichaam van de Werkelijkheid, dus deze zes vermogens bevatten het niet. Intellectuele interpretaties als deze zijn echter irrelevant. Sterker nog, zij trekken Yun Men omlaag. Al je wilt zien, kijk dan: er is geen plaats voor jouw pogingen om te rationaliseren. Heb je niet

[588] Dharmakaya, het meest essentiële en inclusieve aspect van de Boeddha natuur (zie ook zaak 39 en 82 en 99).
[589] Zie ook zaak 16, 55 en 99
[590] Jiashan Shanhui (805-881) leerling van Tao Wu en Yun Yen (zie zaak 89)

gezien dat in de schriften wordt gezegd: “Deze waarheid is niet iets dat mensen vol calculerende gedachten en onderscheid makers kunnen begrijpen.

Yun men ’s antwoorden provoceren vaak de intellectuele interpretaties van mensen. Daarom zijn er in elke zin van Yun Men, onvermijdelijk drie zinnen[591] aanwezig. Ook keert hij zijn rug niet naar jullie vragen: hij antwoordt al naar gelang het uur van de dag, aangepast aan het seizoen, met één woord, één zin, één punt, één lijn. Hij heeft inderdaad een plek waar hij zichzelf laat zien. Daarom is gezegd, “Wanneer je een enkele zin penetreert, worden duizend zinnen, tienduizend zinnen, allemaal tegelijkertijd gepenetreerd.”

Maar zeg, is “Zes bevatten het niet.” het Lichaam van de Werkelijkheid? Is het de Patriarchen? Ik geef je dertig stokslagen!

Hsueh Tou gedicht zegt het als volgt:

Gedicht

Eén, twee, drie, vier, vijf, zes---

** Ga door tot het einde, en start dan opnieuw bij het begin. Een druppel ijs voor elk druppel water. Waarom zoveel moeite doen. *

De barbaar met de blauwe ogen kan het niet completeren.

** Verleden, heden, en toekomst leven zestig eons lang. Heb jij ooit Bodhidharma gezien, al is het in een droom? . Waarom heb jij je opzettelijk misdragen? *

Shao Lin zegt bedrieglijk dat hij het doorgegeven heeft aan Shen Kuang,

** Wanneer iemand een valse leer doorgeeft, geven tienduizenden het verder door als waarheid. Vanaf de start was het al verkeerd. *

Hij tilt zijn pij op en zei dat hij terug ging naar India.

** Hij bedriegt gewone mensen tot het uiterste. Hoe beschamend. *

India is groot, onmogelijk hem te daar gaan zoeken—

** Waar is hij? Dit is uiteindelijk de Grote Vrede. Waar is hij, op dit moment? *

Hij komt ’s nachts terug om hier, op de Ju piek, te verblijven

[591] De zin die hemel en aarde omvat, de zin die de golven volgt en de zin die de ontelbare stromen afsnijdt, alle drie aanwezig in één zin van Yun Men, een zin die nagels doorsnijdt en ijzer doorknip, zie o.a. zaak 6, 14, 27 en 50.

** Hij steekt je ogen uit. Nog altijd veroorzaakt hij golven, waar geen wind is. Maar zeg, is dit het Lichaam van de Werkelijkheid of het Lichaam van Boeddha? Ik geef je dertig stokslagen!*

Commentaar

Hsueh Tou is zeer goed in staat om zijn oog te tonen, waarop geen kras te bespeuren is en komt tevoorschijn met een gedicht dat mensen laat zien. Yun Men zei, “Zes bevatten het niet.” Waarom zegt Hsueh Tou dan toch, “Eén, twee, drie, vier, vijf, zes”? Terwijl zelfs de barbaar met de blauwe ogen[592] het niet kan completeren. Daarom is gezegd, “Ik laat slechts toe dat de oude barbaar het weet, niet dat hij het begrijpt.” Alleen een afstammeling van het huis van Yun Men (zoals Hsueh Tou) kan dit zo uit drukken. Ik heb hiervoor gezegd dat Yun Men reageert al naar gelang het uur van de dag en zich aanpast aan het seizoen met één woord en één zin. Alleen als je hiernaar kan doordringen zal je weten dat het Pad geen zaak van woorden en zinnen is.

Maar als je nog niet zo bent, kan je niet voorkomen dat je intellectuele interpretaties maakt. Mijn overleden meester Wu Tsu[593] zei, “Shakyamuni Boeddha was een laaggeplaatste, ingehuurde werker. De Cyprus boom in de tuin[594]: één, twee, drie, vier, vijf.” Als je werkelijk in staat bent om onder Yun Men ’s woorden te kijken, bereik je dit koninkrijk onmiddellijk.

“Shao Lin zegt bedrieglijk dat hij het doorgegeven heeft aan Shen Kuang.” De originele naam van de tweede Patriarch was Shen Kuang. Later zei hij dat Bodhidharma teruggekeerd was naar India. Bodhidharma was begraven aan de voet van de Bevroren Berg. De (Liu) Song[595] afgezant Yun Feng kwam toen terug uit het Westen. In de Westelijke bergen zag hij Bodhidharma met één schoen in zijn hand, op weg naar India. De afgezant ging terug naar de Keizer en rapporteerde dit aan hem. Toen de graftombe van Bodhidharma werd geopend vond men slechts één schoen.

Hsueh Tou zegt, “Hoe kan deze kwestie werkelijk overgebracht worden?” Omdat er geen overdracht was, tilt hij zijn pij op en zegt dat hij terug gaat naar India. Maar zeg me, waarom heeft dit land desalniettemin zes patriarchen gehad die het op deze wijze achtereenvolgens doorgegeven hebben. Hier wordt het onvermijdelijk obscuur. Je moet in staat zijn inzicht te krijgen voordat je binnen kan gaan en kan handelen.

---

[592] De eerste patriarch= Bodhidharma, Shao Lin, zie zaak 1
[593] Wuzu Fayan, “Qingyuan”(1024-1104)
[594] Zie commentaar bij koan 45 : Een monnik vroeg,” Heeft de cypres boom in de tuin de Boeddha natuur of niet?” Chao Chou zei, “Die heeft ze”. De monnik vroeg, “Wanneer wordt het een Boeddha?” Chao Chou zei, “Wanneer de Grote Leegte op de aarde valt.” De monnik vroeg, “Wanneer valt de Grote Leegte op de aarde?” Chao Chou zei, “Wanneer de Cyprusboom Boeddha geworden is.”
[595] Liu Song dynastie, 420–479 nC

“India is groot, onmogelijk hem te daar gaan zoeken— Hij komt ’s nachts terug om hier op de Ju Piek[596] te verblijven” Maar zeg me, waar is hij nu?

Meester Yuan Wu slaat toe door te zeggen, “Blinde mannen!”

[596] Ju Piek is een andere naam voor de Hsueh Berg, waar Hsueh Tou ’s klooster stond. Zie ook zaak 22

De theepot omdraaien in Chao Ch'ing

Zaak 48

Zaak

Toen Minister Wang aankwam in Chao Ch'ing werd de thee verdeeld.[1] Hoofdmonnik Lang hield de theeketel omhoog voor Ming Chao.[2] Lang draaide plots de theeketel om.[3] Toen de Minister dit zag, vroeg hij aan de Hoofdmonnik, "Wat is er onder de theestoof?"[4] Lang zei, "De geest die de stoof ondersteunt."[5] De Minister zei, "Als er een geest is die de stoof ondersteunt, waarom draaide jij dan theeketel om?"[6] Lang zei, "Duizend dagen dienen als een overheidsdienaar en in één ochtend alles verliezen.[7]" De Minister schudde zijn mouwen los en vertrok."[8]

Ming Chao zei, "Hoofdmonnik Lang, jij hebt het voedsel van Chao Ch'ing gegeten, maar nog altijd steek je de rivier over om met veel lawaai houtskool te verzamelen."[9] Lang zei, "Hoe zit dat bij jou, Leraar?"[10] Ming Chao zei, "De geest heeft het voordeel."[11]

Hsueh Tou zei, "Op dat moment zou ik de theestoof ondersteboven hebben geschopt."[12]

Aantekeningen

1. Een bijeenkomst van adepten: dat kan niet anders dan buitengewoon zijn. Luchtig en onbezorgd. Iedereen richt één oog op ze. Wang heeft moeilijkheden uitgenodigd.
2. Een stel kerels die met een modderbal spelen. Lang weet niet hoe thee te bereiden, dus betrekt hij iemand anders erbij.
3. Uiteindelijk gebeurd er iets.
4. Waar het op uit draait zijn problemen.
5. Al met al rent hij in de pijl van Wang. Desalniettemin blijft het buitengewoon.
6. Waarom geeft hij hem niet echte levensmiddelen.
7. Een verkeerd begrepen aanwijzing. Wat voor praat is dit? Nep Ch'an mannen zijn zo talrijk als hennep zaad, als gierst korrels.
8. Duidelijk een adept. Ik sta toe dat hij één oog heeft.
9. Ik zou hem vervolgens dertig stokslagen geven. Deze één-oog draak heeft slechts één oog. Toch heb je een scherpziende man nodig om het grondig te onderzoeken.
10. Hij oefent druk op hem uit-hij verdient het om onder druk te worden gezet. Verzin nooit zulke dode, seniele denkbeelden!
11. Al met al heeft hij één oog. Hij was in staat om de helft uit te spreken. Eén hand drukt naar beneden, één hand drukt omhoog.

12. Wat kan je hier nog mee aanvangen? Hij spant de boog nadat de dief vertrokken is. Desalniettemin kan hij niet een lid van Te-Shan[597] 's school worden genoemd

Commentaar

Minister Wang had de leiding over Ch'uan Chou[598]. Hij had lang gestudeerd bij Chao Ch'ing.[599] Op een dag ging hij thee drinken in het klooster terwijl Hoofdmonnik Lang[600] thee aan het bereiden was, en Lang vervolgens de theeketel omdraaide. De minister was ook een adept. Zodra hij zag hoe Lang de ketel omdraaide, vroeg hij onmiddellijk aan de Hoofdmonnik, "Wat is er onder de theestoof?" Toen Lang zei, ""De geest[601] die de stoof ondersteunt," was er onvermijdelijk een echo in zijn woorden. Maar wat kon hij doen met zijn hoofd en staart lijnrecht tegenover elkaar, waardoor hij de betekenis van de bron verloor en knoeide met de scherpe punt zodat hij zijn hand verwondde? Niet alleen handelde hij verkeerd tegen zichzelf maar hij beledigde ook de andere man.

Al is deze zaak zonder winst of verlies, als we het aan de orde stellen is er, zoals daarvoor, dichtbij en ver weg, initiëren en buitenstaander. Als je deze zaak wil bespreken: al is het niet in woorden en zinnen, je moet toch onderscheiden wat leeft in de woorden en zinnen. Daarom is gezegd, "Hij bestudeert alleen de levende uitspraak en niet de dode uitspraak."

Wanneer Hoofdmonnik Lang op deze manier sprak was hij als een dwaze hond die een kluit modder probeert te pakken. De Minister schudde zijn mouwen los en vertrok en het lijkt erop dat hij Lang afkeurt.

Ming Chao[602] zei, "Hoofdmonnik Lang, jij hebt het voedsel van Chao Ch'ing gegeten, maar nog altijd steek je de rivier over om met veel lawaai houtskool te verzamelen.[603]" Dit houtskool zijn takken in het bos die verbrand zijn. Ming Chao gebruikt deze vergelijking om te illustreren hoe Hoofdmonnik Lang niet naar de juiste plek ging om te wandelen, maar daarentegen naar buiten rende. Lang zette hem onder druk door te zeggen, "Hoe zit dat bij jou, Leraar?" Ming Chao zei, "De geest heeft het voordeel." Als vanzelfsprekend had Ming Chao een plek om zichzelf te laten zien, zonder zijn rug naar Lang 's vraag toe te keren. Aldus is gezegd, "Een goede hond hapt toe zonder zijn tanden te laten zien."

---

[597] Deshan Xuanjian (684-758) (Te-shan Hsuan-chien) zie zaak 4
[598] Provincie in het zuidoosten van China
[599] Zhaoqing Xingdeng d. 972, leerling van Te Shan, tevens de naam van het klooster waar hij abt was en waar deze bijeenkomst plaats vond.
[600] Lang Shangzuo, leerling van Yunmen?
[601] Ook wel vertaald als 'niet-mens', zie ook zaak 96- gedicht 3 over de ovenbreker die een geest uit een oven bevrijdt door de oven te breken, weer terug mens wordt, bevrijdt en tot inzicht komt.
[602] Mingzhao Deqian (n.d). Ming Chao Te Chien leerling van Lo Shan, leerling van Yen T'ou (zaak 51 en 66), die weer leerling van Te Shan was.
[603] Tumult/lawaai veroorzaken

Meester Che[604] van Kuei Shan zei, “Minister Wang was als Hsiang Ju[605] die het juweel mee terug nam -- in feite steken zijn bakkebaarden onder zijn hoed uit.” Omdat Ming Chao zijn gevoelens niet kon beheersen, was doen wat juist was moeilijk voor hem. Als ik Hoofdmonnik Lang was, zou ik, zodra ik zag dat de Minister zijn mouwen uitschudde en er vandoor ging, de ketel loslaten en hardop lachen. Waarom? Als je hem ziet maar niet vast grijpt, is het moeilijk hem zelfs eens in duizend jaar te ontmoeten.”

Als je de betekenis van de Boeddha natuur wilt kennen, moet je tijden en seizoenen, oorzaken en condities, observeren. Heb je niet gehoord dat dat Pao Shou[606] vroeg aan Nagelsnijder Hu, “Al vele jaren hoor ik over Nagelsnijder Hu – ben jij dat? Hu zei, “Dat ben ik.” Shou zei, “Kan jij nagels in de lege ruimte slaan?” Hu zei, “Ik nodig de Meester uit om te komen slaan.” Shou gaf hem een klap. Hu was het daar niet mee eens, dus zei Shou, “Op een dag zal er een goede gebekte leraar langs komen, die dit grondig voor jou zal onderzoeken.” Later zag Hu Chao Chou[607] en vertelde hem over de voorgaande gebeurtenis. Chou zei, “Waarom werd jij door hem geslagen?” Hu zei, “Ik weet niet waarom ik fout was.” Chou zei, “Jij kan zelfs aan deze ene barst niets veranderen en toch ging je door met hem te vragen de lege ruimte stuk te slaan.” Hu was sprakeloos. – Chou sprak namens hem, “Welnu, spijker deze ene barst dicht.” Hu had een ontwaking.

Wanneer Zeven Meesters Mi uit Ching Cao[608] terug kwam van zijn voetreizen, vroeg een oude adept aan hem, “een goed stuk touw op een maanverlichte nacht— mensen noemen het een slang. Ik vraag me af hoe jij het noemt, Zeven Meesters, wanneer je de Boeddha ziet.” Zeven Meesters zei, “Als er iets te zien is, dan is dat het hetzelfde als levende wezens.” De oude adept zei, “Dit is een pruimen pit die eens in een duizend jaar ontspruit.”

Nationale leraar Chung[609] vroeg de in een purperen mantel gehulde Keizerlijke Bediende Monk, “Ik heb gehoord dat je een commentaar hebt geschreven over de ‘Overwegingen aangaande verdiensten’ soetra. Is dat zo of niet?” De keizerlijke bediende zei, “Dat is zo.” De nationale leraar Chung zei, “Om geschikt te zijn soetra’s en geschriften uit te leggen, moet men eerst de betekenis van de Boeddha begrijpen.” De Keizerlijke Bediende zei, “Hoe zou ik durven de Soetra uit te leggen als ik de betekenis niet zou begrijpen?” De nationaal leraar gaf opdracht aan de knecht om een schaal met water, zeven korrels rijst en één eetstokje te brengen. Hij

---

[604] Dagui Muche (d.1132) Ta-kuei Mu-che;
[605] Lian Hsiang Ju was minister van de Chao gedurende de Periode van de oorlog tussen de Staten. Hij ging op weg naar de vijand om een kostbaar juweel te ruilen tegen 15 steden. Toch slaagde hij erin om te ontsnappen met het juweel.
[606] Baoshou Yanzhao (830-888), leerling van Linji
[607] Zhaozhou Congshen (778-897)
[608] Jingzhao Mihu Qishi (n.d.), leerling van Kuei Shan, hij was het zevende kind, had een prachtige baard, mi betekent buitenlander
[609] Nanyang Huizhong (675-775), Nationale leraar, leerling van de 6e Patriarch Huineng, zie zaak 18 en 99

gooide ze in de schaal, gaf deze aan de Keizerlijke Bediende en zei, “Wat is hiervan de betekenis? De Keizerlijke Bediende zei, “Ik begrijp het niet.” De Nationale Leraar zei, “Je begrijp zelfs niet wat ik bedoel: hoe kan jij dan blijven praten over de betekenis van de Boeddha’s?”

Zo zien we dat Minister Wan en Hoofdmonnik Lang niet de enige waren die dit soort gesprekken hadden.

Op het eind draait Hsueh Tou zich om en zei, “Op dat moment zou ik de theestoof ondersteboven hebben geschopt.” Ofschoon Ming Chao ook zo was, werd hij nooit Hsueh Tou ’s gelijke. Hsueh Feng[610] was de kok in de gemeenschap van Tung Shan[611]. Op een dag was hij de rijst aan het zeven. Tung Shan vroeg hem, “Wat ben je aan het doen? Feng zei, “Rijst zeven.” Shan zei, “Zeef jij de rijst om het gruis te verwijderen, of zeef jij het gruis om de rijst te verwijderen? Feng zei, “gruis en rijst zijn beiden tegelijk verwijderd.” Shan zei, “Wat zal de grootse gemeenschap eten?” Feng keerde de schaal om. Shan zei, “De juiste condities voor jou zijn hier niet aanwezig.” Hoe kan je dit vergelijken met Hsueh Tou, ook al handelde hij op deze wijze? “Op dat moment zou ik de theestoof ondersteboven hebben geschopt.” Welke tijd en welk seizoen was het voor ze. Ook nu staan hun handelingen recht overeind en schijnen ze doorheen de eeuwen: ze hadden een plek voor levende bevrijding.

Gedicht

Wang ‘s vraag wakkert de wind aan,

*** Zijn pijl was niet voor niks geschoten. Het blijkt dat hij listig en toch echt is.*

Maar Lang ’s antwoord was niet handig.

*** Kerels die met modderballen spelen—Welk doel heeft dit? Een vierkante pin in een rond gat. Inderdaad komt hij een adept tegen.*

Hoe betreurenswaardig! Deze eenzame draak (Ming Chao)

*** Hij heeft slechts één oog. Hij krijgt slechts één deel.*

Liet zijn tanden en klauwen niet zien.

*** Hij had inderdaad geen tanden en klauwen die hij kon laten zien. Over wat voor tanden en klauwen praten we hierover? Hou hem niet voor de gek.*

Mijn zichtbare hoektanden en klauwen

*** Zie je het? Al met al komt Hsueh Tou ergens. Als je zulke capaciteiten hebt, schop je de ketel ondersteboven.*

Veroorzaken wolken en donder.

[610] Xuefeng Yicun (822-908), leerling van Deshan Xuanjian, zie zaak 5, 51, 22
[611] Dongshan Liangjie (807-869) leerling van Yunyan Yansheng, zie zaak 43

***Alle mensen op de complete wereld krijgen onmiddellijk een pak slaag. Alle lompen monniken waar ook ter wereld hebben geen plek om te verblijven. Botsende donder in een uitgedroogde hemel.*

Hoeveel keer ben ik door de golven van tegengestelde stromingen heen en weer gegooid !

***Twee en zeventig klappen veranderen in zo ongeveer een honderdvijftigtal.*

Commentaar

“Wang ‘s vraag wakkert de wind aan, maar Lang ’s antwoord was onhandig. De minister ‘s vraag was als het zo snel mogelijk zwaaien met een bijl opdat het de wind aanwakkert.” Dit komt uit een verhaal in de Chuang Tzu[612]: een man uit Ying was een wand aan het pleisteren. Een smalle spleet bleef over, dus gooide hij een kwak pleister ertegen om het op te vullen, waardoor een druppel pleister op zijn neus bleef hangen. Naast hem was een man met een bijl die zei, “Je hebt die spleet vakkundig gevuld. Ik zal mijn bijl gebruiken om de pleister op de tip van je neus te verwijderen.” Alhoewel de pleister op zijn neus zo klein was als een vlieg-vlekje, liet hij hem toe het te verwijderen. De man met de bijl slingerde zo snel met zijn bijl dat hij veel wind maakte en zo de pleister verwijderde zonder zijn neus te raken. De man uit Ying stond stil, zonder zijn kalmte te verliezen. Dit wordt genoemd: wonderlijke vaardigheid bij beiden. Alhoewel Hoofdmonnik Lang reageerde op Minister Wang ’s handelingen, waren zijn woorden zonder excellente handigheid. Daarom zegt Hsueh Tou, “Wang ‘s vraag wakkert de wind aan, maar Lang ’s antwoord was niet handig. De minister ‘s vraag was als het zo snel met een bijl zwaaien dat de wind aangewakkerd wordt.”

“Hoe betreurenswaardig! Deze eenzame draak (Ming Chao) liet zijn hoektanden en klauwen niet zien.” Ming Chao ’s spreken was inderdaad buitengewoon. Desalniettemin had hij niet de hoektanden en klauwen om wolken te grijpen en de mist vast te houden. De toeschouwer Hsueh Tou gaf zijn goedkeuring niet. Zonder zijn gevoelens in te houden, liet hij namens Ming Chao wat energie zien.

Hsueh Tou voegt zich stiekem samen met Minister Wang ’s bedoeling. Zijn eigen stelling over het omverschoppen van de theestoof dicht hij als: “Mijn zichtbare hoektanden en klauwen veroorzaken wolken en donder[613]. Hoeveel keer ben ik door de golven van tegengestelde stromingen heen en weer gegooid! ” Yen Men zei, Ik verwacht niet van jullie dat je tegen de stroom ingaat. Je hoeft slechts de geest die met de stroom mee gaat te bezitten, en je bent oké.” Daarom is gezegd, “Als je de

[612] Geschreven door Zhuang Zi, (Chuang-tzu), ca. 369 v.Chr.-286 v.Chr. Zijn werk wordt gezien als een van de drie pijlers die het fundament vormen voor het taoïsme.
[613] Zie bijlage.

levende zin begrijpt, zal je die nooit vergeten.” De woorden en zinnen van Hoofdmonnik Lang en van Ming Chao lijken dood. Als je de plek vol leven wilt zien, kijk dan naar Hsueh Tou die de theestoof ondersteboven schopt.

Bijlage: Commentaren van Hakuin en Tenkei bij het gedicht van Hsueh Tou:

Hakuin:

Hsueh Tou 's strategische zet om de theestoof onderste boven te schoppen is het laten zien (openen) van zijn eigen tanden en klauwen. Zonder de tanden en klauwen van de Dharma grot kan een Zen gemeenschap niet geleid worden. Chung 's Gebouw zonder Voegen (BR 18[614]), Yen Kuan 's rinoceros (BR 91[615]), Nan Ch'uan 's overlijden (Sereniteit 69 ("De Boeddha's uit het verleden, heden en toekomst weten niet wat het is: katten en koeien weten wat het is."[616]), Nan Ch'uan 's Bloem (BR 40[617]), Wu-tsu Fa-yen 's Os (Wumonkan 38[618]), Yuezhou Qianfeng 's drie soorten ziektes[619]: al deze koan' s worden de tanden en klauwen van de Dharma genoemd. Als de tanden en klauwen zich laten zien (openen) veroorzaken ze wolken en donder, hoe koud! Het gehele universum verbrokkeld! Dit is niet de enige gebeurtenis die heen en weer wordt gegooid door golven en tegengestelde stromingen; Hsueh Tou heeft zo vaak dit soort ervaringen gehad. Als je reageert met het omver schoppen van de theestoof: "Dwazen schepen nog altijd vijverwater naar de akkers."[620]

Tenkei:

Als ik strategisch de theestoof omver had geschopt, zouden de tanden en klauwen zich onmiddellijk hebben laten zien (geopend) met een actie van een levende draak, Dan zou levend water *van de golven van tegengestelde stromingen* al golvend en met schuim de lucht overspoelen, hemel en aarde zullen schudden vol verbazing, heden en verleden vallen over elkaar zonder enige onderbreking. Dit is een wakker worden oproep voor de hele wereld. Hsueh Tou 's transcendente levendigheid is een voorbeeld van een golf die voorbij de limieten van het hier en nu uitreikt; het is ook een voorbeeld van een uitspraak van de Yun Men[621] traditie, die alle stormen afsnijdt.

---

[614] Keizer Su Tsung vroeg aan Nationaal Leraar Hui Chung, "Wat heb je nodig nadat je gestorven bent?" De Nationaal Leraar zei, "Bouw een gebouw zonder voegen voor mij." De Keizer zei, "Vertel me alsjeblieft, Meester, hoe moet dat gebouw eruit zien?" De Nationaal Leraar was lang stil, totdat hij zei, "Begrijp je?" De Keizer zei, "Ik begrijp het niet."

[615] Op een dag riep Yen Kuan naar zijn bediende, "Breng me de neushoorn waaier." De bediende zei, "De waaier is gebroken." Yen Juan zei, "Als de waaier gebroken is, breng me dan de neushoorn." De bediende had geen antwoord.

[616] Toen Nan Ch'uan op sterven lag, vroeg de hoofdmonnik, "Waar ga je naar toe, als je dood bent? Nan Ch'uan zei, Naar het dal om een waterbuffel te worden." De monnik zei, "Kan ik je volgen?" Nan Ch'uan zei, "Als je me volgt, kom dan met een grasspriet in je mond."

[617] De officier Lu Hsuan zei tegen Nan Ch'uan: "Meester in de leer Chao zei, 'Hemel, aarde en ik hebben dezelfde oorsprong; miljarden dingen en ik zijn één lichaam', is dat niet geweldig." Nan Ch'uan wees naar een bloem in de tuin en zei tegen de officier: "Tegenwoordig beschouwen mensen deze bloem als een droom".

[618] Het is als of een koe door een getralied venster loopt. Hoorn, kop en de vier poten zijn er al doorheen. Waarom kam de start er niet doorheen?

[619] Qianfeng zei, "De Dharmakaya heeft drie soorten ziekte en twee soorten licht, en je moet ze één voor één binnendringen voordat je terug kan keren naar huis en stevig gaat zitten. Je moet weten dat er nog meer belangrijke realisaties zijn."

[620] Gedicht bij koan 7: "Bij de drieledige Draken Poort, waar de golven hoog zijn, worden vissen draken, toch blijven dwazen doorgaan met het scheppen van avondlijk vijverwater." Dwazen die op woorden knagen zijn net als zij die avondlijk vijverwater scheppen op zoek naar vis; hoe weinig realiseren zij zich dat de vissen al in draken zijn veranderd!

[621] Hsueh Tou is een derde generatie "afstammeling" van Yun Men.

San Sheng ’s Gouden vis die door het net gegaan is.

Zaak 49

Aanwijzing

Doorboren, penetreren, zo grijp je de trommel en verover je de vlag. Bewapend, verschanst, zo inspecteer je de frontlinie en overzie je de achterhoede.

Iemand die op het hoofd van een tijger zit om de staart van de tijger[622] te pakken is nog geen adept. Ofschoon een ossenhoofd verdwijnt en een paardenhoofd terug keert, is dit nog niet buitengewoon.

Maar zeg, hoe is het wanneer een man komt, die voorzorgsmaatregelen en gematigdheid voorbij is? Om te testen citeer ik deze oude zaak: kijk!

Geval

San Sheng vroeg aan Hsueh Feng, “Ik vraag me af wat gebruikt de gouden vis, die door het net gegaan is, als voedsel?”[1]

Feng zei, “Wanneer je uit het net gekomen bent zal ik het je vertellen.”[2]

Sheng zei, “De leraar van vijftien honderd mensen en je weet niet eens wat te zeggen!”[3]

Feng zei, “Mijn taken als abt zijn gecompliceerd en talrijk.”[4]

Aantekeningen

1. De gouden vis is vrij in alle opzichten. De vraag is te verheven. Je moet het voor jezelf weten—welke behoefte is er dan om verder te vragen.
2. Het vermindert nogal de reputatie van de andere man. Een expert als leraar van onze sekte is natuurlijk onafhankelijk.
3. Het brekende geluid van een plotse donderslag laat de menigte flink schrikken. Laat hem erin rond huppelen.
4. Het is geen zaak van winnen of verliezen. Hsueh Feng laat zijn bewegen los. Deze uitdrukking is zeer giftig.

[622] Verwijst naar het ‘Zen trainen’ van studenten

Commentaar

Ofschoon er één uitgang en één ingang is en één duwkracht is en één afweerhouding, is er bij Hsueh Feng[623] en San Sheng[624] geen verdeling in winst en verlies. Maar zeg, wat is het oog dat deze twee eerbiedwaardige adepten bezitten?

San Sheng ontving het geheim van Lin Chi. Hij reisde overal naar toe en iedereen behandelde hem als een prominenten gast. Kijk hoe hij een vraag stelt. Hoeveel mensen kijken maar vinden hem niet! Hij spreekt niet over de inherente natuur van de Boeddha Dharma, in plaats daarvan vraagt hij, “Wat gebruikt de gouden vis die door het net gegaan is als voedsel?” Maar zeg me, wat was zijn bedoeling? Als de gouden vis die door het net gegaan is, niet het smakelijke voedsel van anderen eet, wat eet hij dan wel?

Hsueh Feng is een adept: Terloops antwoordt hij San Sheng slechts voor tien tot twintig procent. Hij zegt slechts, “Wanneer je uit het net gekomen bent zal ik het je vertellen.” Fan Yang zou dit “een vraag die begrip laat zien” noemen Je moet voorbij categorieën en classificaties zijn, het gebruik van het grootse functioneren te pakken hebben en een oog op je voorhoofd hebben, alleen dan kan je een vis die door het net gegaan is, genoemd worden. Desalniettemin is Hsueh Feng een adept en kan niets anders doen dan de andere man zijn reputatie te verminderen door te zeggen, “Wanneer je uit het net gekomen bent zal ik het je vertellen.”

Observeer hoe beiden stand hielden in hun territorium, omhoog rijzend als een tienduizend meter hoge muur. Met deze ene zin van Hsueh Feng zou ieder ander dan San Sheng niet in staat zijn verder te gaan. Edoch, San Sheng was ook een adept, dus wist hoe te antwoorden met, “De leraar van vijftien honderd mensen en je weet niet eens wat te zeggen!” Maar Hsueh Feng antwoordde, “Mijn taken als abt zijn gecompliceerd en talrijk.” Hoe halsstarrig is deze bewering!

Wanneer adepten elkaar ontmoeten, is er één die loslaat en één die vastpakt—allebei handelden ze zwak als ze kracht tegenkwamen en handelden ze nobel als ze gemeenheid tegenkwamen. Als je je begrip vormt met termen als overwinning en verlies heb je Hsueh Feng nog niet gezien, zelfs niet in je dromen. Kijk naar deze twee mannen, beiden onafhankelijk en gevaarlijk, verheven en kortaf; op het laatst beiden dood en afgeleefd. Maar zeg, was er nog altijd winst en verlies, overwinning en nederlaag? Wanneer deze adepten met elkaar in harmoniseerden, was het niet noodzakelijk op deze wijze.

---

[623] XuefenYicun (822-908), zie ook zaak 22 en 51
[624] Sansheng Huiran (San-sheng Hui-jan), leerling van Linji, zie ook zaak 68

San Sheng was de Tempel bewaarder bij Lin Chi. Toen Lin Chi bijna gestorven was, gaf hij de volgende richtlijn, “Als ik er niet meer ben, moeten jullie de schat van het oog van mijn juiste leer niet vernietigen.” San Sheng stapte naar voren en zei, “Hoe zouden wij durven de schat van het oog van de juiste leer te vernietigen.” Chi zei, “wat ga je in de toekomst doen als mensen vragen stellen?” San Sheng schreeuwde. Chi zei, “wie had ooit kunnen weten dat de schat van het oog van de juiste leer zou verdwijnen in deze blinde ezel?” San Sheng boog als eerbetuiging. Omdat hij een ware zoon was van Lin Chi, durfde hij op deze manier te antwoorden.

Daarna maakte Hsueh Tou een gedicht over de gouden vis die door het net is gegaan, daarmee onthulde hij hoe deze adepten elkaar zagen. Het gedicht zegt:

Gedicht

De gouden vis die door het net gegaan is—

** Duizend soldaten zijn gemakkelijk te krijgen, maar één generaal is moeilijk te vinden. Hoe ziet de gouden vis eruit? De duizend wijzen kunnen er niets aan doen.*

Zeg niet dat hij in het water blijft dralen.

** Hij staat achter de wolken, springt in het leven. Maar het is beter geen dwaas van hem te maken.*

Hij schudt de hemelen en zwiept de bezem over de aarde,

** Een meester! Een meester! Dit is nog altijd niet waar hij buitengewoon in is. Laat hem uit het net komen—wat houdt hem tegen?*

Hij zwengelt zijn vinnen en kwispelt met zijn staart.

** Wie zou veronderstellen dat de walvis vanaf het oppervlak te beoordelen is? Hij voert een intelligente truc uit en verbaast de menigte. *

Grote golven vliegen omhoog wanneer duizend walvissen spuiten,

** San Sheng wentelt zich over naar de Ander Zijde: hij is inderdaad buitengewoon! Hij slikt iedereen in de complete wereld met één slok naar binnen.*

Met een enkele donderslag, waait er een zuivere wind.

** In bezit van ogen en oren, maar het lijkt of hij blind en doof is. Wie is er niet bang?*

Zuivere wind waait—

** Waar? Bah!*

Hoeveel goden en mensen weten dat? Hoeveel?

** Hsueh Feng verdedigt de voorhoede, San Sheng de achterhoede. Waarom stof en zand opwerpen? Ik sla en zeg, `Waar ben je?

Commentaar

“De gouden vis die door het net gegaan is— Zeg niet dat hij in het water blijft dralen.” Wu Tsu[625] zegt dat deze twee regels alleen al het gedicht compleet maken. Als het de gouden vis is die het net doorgegaan is, hoe kon hij dan blijven dralen in het water? Hij moet zijn waar het snel stromende water is, vol golven met witte koppen die tot de hemel reiken. Maar zeg, wat voor voedsel gebruikt hij gedurende de 24 uur van een dag? Ga allemaal terug naar jullie plaatsen en probeer dat te doorgronden.

Hsueh Tou zei, “Deze zaak wordt opgepakt en ermee gespeeld al naar gelang iemands capaciteiten.” Wanneer iets als de gouden vis, “zwengelt zijn vinnen en kwispelt met zijn staart,” schudt hij eigenlijk hemel en aarde.

“Grote golven vliegen omhoog wanneer duizend walvissen spuiten.” Dit verwijst naar San Sheng die zegt, “De leraar van vijftien honderd mensen en je weet niet eens wat te zeggen!” Hij was als een walvis die al spuitend enorme golven veroorzaakt. “Met een enkele donderslag, waait er een zuivere wind.” Dit verwijst naar “Mijn taken als abt zijn gecompliceerd en talrijk.” Hij was als zuivere wind die waait na een donderslag. Met deze twee zinnen prijst hij beiden omdat het adepten zijn.

“Zuivere wind waait—Hoeveel goden en mensen weten dat? Hoeveel?” Maar zeg me, waar komen deze zinnen op neer? Wanneer de zuivere wind opkomt , hoeveel goden en mensen zullen er zijn die het weten?

[625] Wuzu Fayan (1024-1104) leraar van Yuanwu

Yun Men ‘s Concentratie op elke atoom [626]

Zaak 50

Aanwijzing

Voorbij verhevenheid gaan, absoluut overtreffende prijzenswaardige middelen, geest tot geest in wederzijdse overeenkomst, elke uitspraak harmoniseert met de ander . Als je de poort naar grote bevrijding niet doorgegaan bent en geen grootse bevrijding van handelen gerealiseerd hebt, hoe kan je dan de Boeddha’s en Patriarchen de maat nemen of een spiegel en gids zijn voor het Essentiele Voertuig?

Maar zeg me, wanneer je direct een situatie afhandelt, of je nu er tegenin gaat of mee beweegt, verticaal of horizontaal, hoe zal je dan in staat zijn een zin uit te spreken om jezelf uit te drukken? Om te testen, citeer ik deze oude zaak: kijk!

Zaak

Een monnik vroeg aan Yun Men, ”Wat is concentratie op elke atoom”[1].

Men antwoordde, “Voedsel in de kom, water in de emmer.”[2]

Aantekeningen

1. Alle monniken onder de hemel maken hier hun nest. Zijn complete mond is gevuld met rijp. Waarom verstrooit hij zand en vuil?
2. Een klerenzak gevuld met priemen. Goud stof en zand door elkaar gemengd. Hij stapelt fout op fout. Binnenin het paleis vragen ze niet naar het kapitaal.

Commentaar

Kan je deze zaak juist en grondig afhandelen? Als je dat kunt, zijn je neusvleugels in Yun Men[627] ’s handen. Yun Men had drie zinnen[628] die nagels doorsnijden en ijzer doorknippen. In deze ene zin zijn drie zinnen aanwezig. Toen iemand bevraagd werd over deze zaak zei hij, “Elke graankorrel voedsel in de kom is rond, elke druppel

[626] Andere mogelijk vertalingen: alleen (slechts) (één) stof(je) Samadhi, deeltje na deeltje Samadhi, concentratie op één stofje.
[627] Yunmen Wenyan (864-949)
[628]

water in de emmer is nat.” Als je het op deze wijze begrijpt, dan zie je niet hoe Yun Men deze monnik werkelijk hielp.

Gedicht

“Voedsel in de kom, water in de emmer.”

**Het is duidelijk. Waarom zand en vuilnis rond strooien? Je moet je mond drie jaar lang schoonspoelen, voordat je het te pakken hebt.*

De spraakzame leraar kan nauwelijks zijn mond openen.

** Hij trekt zijn tong binnensmonds. Zij die de wet kennen, vrezen deze. Waarom dan toch het op deze wijze naar voren brengen?*

Noordster, Zuiderkruis, hun posities zijn niet veranderd:

** Waarom west oost noemen? Zitten, staan, klam en statig. Wat lang is, is het lange lichaam van de Werkelijkheid; Wat kort is, is het korte lichaam van de Werkelijkheid. *

Witte schuimgolven die de lucht overvloeien, ontstaan op grond niveau.

** Een aantal vadems diep onder je voeten. Gast en gastheer verwisseld. Plotseling staan ze boven op je hoofd – wat ga je doen? Ik sla. *

Proberen of niet proberen,

** Mijn hemel! Bah! *

Stoppen of niet stoppen,

** Wat zeg je, Hsueh Tou? Jij voegt meer haat en bitterheid toe. *

Iedereen is een zoon van een rijke man, zonder broek.

** Nogal uitgeleefd! De toeschouwer lacht hen uit.*

Commentaar

In zijn gedicht bij Yun Men ’s “ Een Passende Boodschap”[629] zegt Hsueh Tou, “Een passende boodschap; hoe volkomen uniek! Hij steekt een spie in het ijzeren aambeeld zonder gat.” Later, in zijn gedicht bij Ma Tsu ’s “Verwisseling van bevestiging en ontkenning”[630] zegt Hsueh Tou, “Tsang ’s hoofd is wit, Pai ’s hoofd is zwart. Lompen monniken met een heldere blik kunnen het niet begrijpen.” Als je in staat bent deze zaken te penetreren, zal je ook dit gedicht doorzien.

[629]Zie Zaak 14
[630] Zie Zaak 73

Al bij het begin zegt Hsueh Tou onmiddellijk, “Voedsel in de kom, water in de emmer.” Je hoort een echo in zijn woorden. Hij laat zijn capaciteiten zien in, “De spraakzame leraar kan nauwelijks zijn mond openen.” Hiermee voegt hij voetnoten toe, voor jou. Als je naar rationele verklaringen vraagt, wordt het nog moeilijker je mond open te doen.

Aanvankelijk houdt hij stand. Bang dat er iemand met ogen in de gemeenschap aanwezig is, die hem doorziet. Vervolgens ziet hij af van het primaire en buigt hij naar beneden om het te openen voor de beginners, met een regel die het de mensen laat zien. Zoals daarvoor, staat de Poolster in het Noorden en het Zuiderkruis in het Zuiden. Daarom zegt hij, “Noordster, Zuiderkruis, hun posities zijn niet veranderd.”

“Witte schuimgolven die de lucht overvloeien , ontstaan op grond niveau.” Wat ga jij doen als er plotseling golven ontstaan op de bodem? Als je dit als fenomeen in het oog krijgt, is het gemakkelijk. Als je het zoekt in de conceptuele faculteit, zal je nooit in staat zijn het te doorgronden. Deze regel is als een ijzeren spie, je kan hem er niet uit trekken en je kan je snavel er niet in steken. Als je probeert erover te discussiëren omdat je wilt begrijpen, zal je het niet begrijpen. Ook al wil je stoppen, dan nog zal je de ontmaskering van je onwetendheid niet kunnen stoppen. Dit is precies wat bedoelt wordt met, “Iedereen is een zoon van een rijke man, zonder broek”.

Han Shan ’s[631] gedicht zegt:

Overal voortdurend pijn lijden,
Wijd en zijd tevergeefs met zichzelf discussiëren,
Ofschoon ze talentvol zijn, hebben ze dat achter gelaten in de drassige moerassen;
Ze hebben geen macht, dus sluiten ze hun rieten deuren.
De zon komt op over de klif, maar het is nog steeds donker,
De mist trekt op, maar in de vallei is het nog altijd nevelachtig.
De zonen van de rijke mensen aldaar,
Allemaal zonder broek.

[631] Hanshan, de man van de Koude Berg, is een figuur die geassocieerd wordt met een verzameling gedichten gemaakt tijdens de Chinese Tang-dynastie. Hij was een kluizenaar in een afgelegen regio en zijn gedichten schreef hij op rotsen in de bergen, die hij zijn thuis noemde. Zie zaak 34.

Bijlage. Hakuin's commentaar (fragment)

In de Avatamsaka soetra staat: "Door volledige concentratie op een enkele atoom, krijgt men concentratie op alle atomen, zonder uitdijing van dat het atoom".

Concentratie op een enkele atoom betekent de zes velden van de zintuig objecten (vorm, geluid, proeven, ruiken, tasten dingen die aangeraakt kunnen worden en de objecten van de geest) binnen gaan, zonder betrokken te worden met die zes velden van zintuig objecten en zaken uitwerken al naar gelang de situatie, mannen ontwikkelen zichzelf als man, vrouwen ontwikkelen zichzelf als vrouw, iedereen zoals ze de kennis en visioen van Boeddha realiseren. Krijg duidelijk inzicht in je zelf en, ongehinderd door wat dan ook via je zintuigen en objecten tot je komt, zal je in de loop van je dagelijkse activiteiten, doordringen in alle geaardheden. Eén waarheid bevat alle dingen, één maan wordt gereflecteerd in alle wateren, de gereflecteerde manen in alle wateren zijn gevat in één maan. Concentratie betekent correcte ontvangst; correcte ontvangst betekent niet vastgrijpen. Pilaren zijn verticaal, dorpels zijn horizontaal: dat is concentratie op elk atoom.

Hsueh Feng ’s Wat is het?

Zaak 51

Aanwijzing

Zodra er bevestiging en ontkenning is, verlies je in verwarring je geest. Als je niet terugvalt op gradaties en gelaagdheid, is er geen zoeken.
Maar zeg me, is loslaten juist, of is vasthouden juist? Als je route ook maar een spoor van een interpretatie bevat op dit punt, zit je nog altijd vast in een uitleg met woorden. Als je nog verwikkeld bent in methodes en objecten, dan is dit alles niets anders dan ronddwalen als een spook op de velden en bossen.
Zelfs als je onmiddellijk aankomt op het punt van een op zichzelf staande bevrijding, dan nog kan je niet voorkomen terug te kijken naar de poort van een dorp, 10.000 mijl hiervandaan. Kan je het bereiken? Als je dat niet kan, begrijp dan deze perfecte, voor de hand liggende, publieke zaak. Om te testen zal ik ze citeren: Kijk!

Zaak

Toen Hsueh Feng in een hut leefde, kwamen twee monniken langs om hun respect te tonen.[1] Hij zag ze aankomen, opende de deur, kwam naar buiten en zei, `Wat is het?´[2] Een van de monniken zei ook, ´Wat is het?´[3] Feng liet zijn hoofd zakken en ging weer naar binnen.[4]

Later gingen de monnik naar Yen T´ou.[5] T´ou vroeg, ´Waar komen jullie vandaan?´[6] De monnik zei, ´Ik kom van Ling Nan.´[7] T’ou zei, ´Ben je ooit langs geweest bij Hsueh Feng?´[8] De monnik zei, “Ik ben daar geweest.”[9] T’ou zei, “Wat had hij te vertellen?” De monnik vertelde bovenstaand verhaal.[10] T´ou vroeg, “Wat zei hij?”[11] De monnik antwoordde, “Hij zei niets, hij liet zijn hoofd zakken en ging weer naar binnen”.[12] T´ou zei, “Helaas, wat jammer dat ik hem vroeger niet het laatste woord gezegd heb,[13] als ik hem dat verteld had, zou niemand op de aarde zich kunnen meten met de oude Hsueh.”[14]

Tegen het einde van de zomer bracht de monnik opnieuw dit verhaal onder de aandacht van T’ou, om instructies te vragen.[15] T´ou zei, “Waarom niet eerder?”[16] De monnik zei, “Ik durfde niet oppervlakkig te

zijn."[17] T´ou zei, 'Ofschoon Hsueh Feng geboren is uit dezelfde afstammingslijn als ik, zal hij niet sterven in dezelfde afstammingslijn als ik.[18] Als je het laatste woord wil weten, enkel dit is het."[19]

Aantekeningen:

1. Waarvoor? Hun misdaden zijn neer geschreven in dezelfde dagvaarding.
2. Spoken ogen. Een fluit zonder gaten. Hij heft zijn met hoornen bedekt hoofd omhoog.
3. Een modder bal. Een met vilt opgedoft bord. De pijlpunten komen samen.
4. Doornen in zachte modder. Hsueh Feng is als een draak zonder poten, als een slang zonder hoornen. Dit is het moeilijkste om aan te pakken
5. Hij had moeten vragen voordat hij het had kunnen begrijpen. Alleen iemand op hetzelfde pad kan het weten.
6. Je hebt een adept nodig om in staat te zijn zo te handelen. Deze (monnik) verliest keer op keer. Zou Yen T'ou geen mede student van Hsueh Feng geweest zijn, had hij hem waarschijnlijk laten gaan.
7. Welk nieuws brengt hij? Hij moet het nieuws overdragen. Heeft hij Hsueh Feng gezien?
8. Hij heeft hem al een tijd geleden ontmaskerd. Hij moet niet zeggen dat hij niet daarheen gegaan is.
9. Een waarachtig man is moeilijk te vinden. Hij breekt het in tweeën.
10. Zo vervolgt hij deze weg. Keer op keer lijdt hij verlies.
11. Hij had de monnik op zijn mond moeten slaan, maar integendeel, hij verliest zijn neusvleugels.
12. Opnieuw verliest hij. Maar zeg me, wat is hij?
13. Enorme opzwellende wit schuimende golven overspoelen het firmament.
14. Een leproos sleurt zijn metgezellen mee. Niet nodig. Zelfs de berg Sumeru zou in stukken verbrijzelen.
15. Deze monnik is niet meer alert. Terwijl de dief al enige tijd vertrokken is, spant hij zijn boog.
16. Hij verdient dat zijn meditatie krukje omver geworpen wordt. Het is gedaan met hem.
17. De staf was oorspronkelijk bedoeld om de monnik mee te slaan. Yen T'ou doorprikt zijn neusvleugels. De wijsheid van een gevangen man neemt toe. Het is al een dubbele zaak.
18. Hij vult de hemel en bedekt de aarde.
19. Ofschoon hij zeer vakkundig gewone mensen bedriegt, geloof ik hem niet. Hij kon bijna niet klagen.

Commentaar

Wie dan ook de leer van onze school wil volgen, hij moet kunnen vaststellen op welke wijze een situatie bij de hand genomen dient te worden; hij moet weten wanneer naar voren te stappen en wanneer zich terug te trekken; wat juist en wat verkeerd is; hij moet begrijpen wat doden is en wat leven geven is; vastpakken en loslaten. Als je ogen plotseling vertroebelen en niets meer zien, zal hij, waar hij ook gaat, vragen wanneer hem een vraag gesteld wordt, antwoorden wanneer hem een antwoord wordt gegeven, zich nauwelijks realiserend dat zijn neusvleugels zich in de handen van anderen bevinden.

Hsueh Feng[632] en Yen T'ou waren beide leerlingen van Te Shan. Toen deze twee monniken Hsueh Feng bezochten reikte hun inzicht slechts tot de ruimte die je in

[632] Xuefeng Yicun (822-908) en Yantou Quanhuo (826-887) waren beide leerlingen van Deshan Xuanjian (819-914).

deze zaak kan zien. Toen de monnik Yen T'ou zag, had hij nog altijd zijn onderneming niet afgehandeld. Hij viel deze twee notabelen lastig zonder iets te bereiken. Eén vraag, één antwoord, één vangst, één vrijmaking – tot de huidige dag is deze zaak ondoordringbaar obscuur en niet uit te leggen aan wie dan ook in deze wereld. Maar zeg me, waar is het ondoordringbaar en obscuur?

Ofschoon Hsueh Feng vele locaties bezocht had was het ten slotte op de Tortoise berg[633] dat hij, onder de aansporingen van Yen T'ou, eindelijk de vernietiging van zijn twijfel en een diepe penetratie bereikte.
Later, tijdens de grote vervolging, werd Yen T'ou een veerman[634] aan de oevers van het O'Chu meer in Hupeh. Aan elke oever hing een bord; wanneer iemand wil overvaren klopte hij op het bord. T'ou riep dan: "Welke richting wil je overvaren?" Vervolgens zwaaide hij met zijn roeispaan en kwam hij uit het riet tevoorschijn.

Na zijn verlichting met Yen T'ou, keerde Hsueh Feng terug naar Ling Nan en leefde daar in een hut. Deze monniken waren mensen die al vele jaren gestudeerd hadden. Toen hij ze zag komen duwde Hsueh Feng de deur open en zei, "Wat is het?' Sommige mensen gaan tegenwoordig onmiddellijk weg als ze op deze manier ondervraagd worden en blijven knagen op zijn woorden. Maar deze monniken waren ook ongewoon, zij zeiden gewoonweg tegen hem, 'Wat is het?' Feng liet zijn hoofd zakken en ging weer naar binnen. Dit wordt vaak 'woordloos begrijpen' genoemd; vandaar dat die monniken hem niet konden vinden. Sommigen zeggen dat Hsueh Feng inderdaad sprakeloos was doordat hij door de monniken ondervraagd werd, en daarom terug keerde naar zijn hut. Hoe ver verwijderd zijn zij van het inzicht dat er iets dodelijk giftig aanwezig is in Feng 's bedoelingen. Doordat Hsueh Feng een voorsprong kreeg, onthulde hij zijn schaduw, ook al verborg hij zijn lichaam.

Later verliet één monnik Hsueh Feng en legde deze zaak voor aan Yen T'ou om hem te laten beslissen. Yen T'ou vroeg hem, "waar kom je vandaan". De monnik zei, "Ik kom uit Ling Nan. "T'ou zei, "Ben je bij Hsueh Feng geweest?" Als je Hsueh Feng wilt zien, kan je beter opschieten en deze vraag goed bekijken. De monnik zei, "Ik ben daar geweest". T'ou zei, "Wat had hij te zeggen?" Deze vraag werd niet gesteld zonder reden. Maar de monnik begreep het niet: hij draaide slechts rond in cirkels, de trend van zijn woorden volgend. T'ou zei, "Wat had hij te zeggen?". De monnik zei, "Hij liet zijn hoofd zakken en ging weer naar binnen, zonder iets te zeggen." De monnik had geen enkel besef dat Yen T'ou zijn strooien sandalen had aangedaan en al enkele malen rond gelopen had in zijn buik.

[633] zie commentaar zaak 22
[634] Yen T'ou was tijdens de grote vervolging in de 9e eeuw veerman, terwijl Hsueh Feng als kluizenaar leefde in de bergen. Yen T'ou werd in de chaos op het einde van de Tang dynastie neergestoken door overvallers van zijn tempel.

Yen T'ou zei, "Wat jammer dat ik hem niet eerder het laatste woord gezegd heb, als ik hem dat verteld had, zou niemand op de aarde zich kunnen meten met de oude Hsueh." Ook Yen T'ou ondersteunt de sterken maar helpt de zwakken niet. De monnik was nog altijd overspoeld met duisternissen en maakte geen onderscheid tussen naïef en initiatief. Met een buik vol twijfel dacht hij werkelijk dat Hsueh Feng het niet begreep.

Tegen het eind van de zomer bracht hij deze zaak opnieuw onder de aandacht en vroeg T'ou om meer instructies. T'ou zei, "Waarom niet eerder?". De monnik zei, ´Ik durfde niet oppervlakkig te zijn.´ T´ou zei, 'Ofschoon Hsueh Feng geboren is uit dezelfde afstammingslijn, zal hij niet in dezelfde afstammingslijn sterven. Als je het laatste woord wil weten, slechts dit is het".

Hsueh Feng was de kok van Te Shan's[635] gemeenschap. Op een dag was het middagmaal laat. Te Shan pakt zijn kom en liep richting de hal. Feng zei, "De bel heeft nog niet geklonken, de trom is nog niet geslagen- waar gaat deze oude man heen met zijn kom?" Zonder iets te zeggen liet Te Shan zijn hoofd hangen en keerde terug naar de abt kamer. Toen Hsueh Feng later Yen T'ou hierop aansprak zei die, "Zelfs de grote Te Shan heeft het laatste woord niet begrepen."

Te Shan hoorde hiervan en vroeg zijn bediende Yen T'ou naar zijn kamer te laten komen. Shan zei, "Zo, jij keurde mijn handelen niet goed?" Stilzwijgend gaf Yen T'ou een indicatie van wat hij bedoelde. De volgende dag ging Shan naar de hal en sprak op een manier die anders was dan gewoonlijk; voorin de hal klapte Yen T'ou in zijn handen en lachte luid, "Gelukkig begrijpt deze oude man het laatste woord! Na dit is niemand op de aarde in staat om wat dan ook tegen hem te doen. Toch heeft hij nog slechts drie jaar".

Toen Hsueh Feng zag dat Te Shan sprakeloos was, dacht hij dat hij iets bereikt had. Hij wist in ieder geval niet dat hij een dief ontmoet had. Sinds hij een dief ontmoet had, wist Feng later hoe een dief te zijn. Daarom zei een Oude: "Bij het laatste woord bereikt men de ondoordringbare muur".
Sommigen zeggen dat Yen T'ou Hsueh Feng overtrof, zij hebben het niet begrepen. Yen T'ou maakte altijd gebruik van deze eigenschap. Hij leerde zijn gemeenschap, 'Mensen met een helder oog hebben geen clichés om zich in te nestelen. Dingen verachten wordt als superieur gezien, het najagen van dingen als inferieur. Wat betreft deze laatste woorden, zelfs als je de Patriarchen persoonlijk ontmoeten zou hebben zo, zou je nog altijd niet in staat zijn dit rationeel te begrijpen."
Toen Te Shan 's middagmaal laat was, pakte de oude man zijn kom op en ging naar de toespraken hal. Yen T'ou zei, "Zelfs de grote Te Shan begreep het laatste woord niet." Hsueh Feng pikte dit op en zei, 'Ik heb gehoord dat vanaf het begin een

[635] Zaak 13 Wumonkan

éénogige draak slechts één oog heeft. Jullie wisten absoluut niet dat Te Shan een tandeloze tijger was. Hoe zouden we ooit begrepen kunnen hebben dat gisteren en vandaag niet hetzelfde zijn, als Yen T'ou hem niet doorzien had? Willen jullie allemaal het laatste woord begrijpen? Een oude zei, 'Ik laat slechts toe dat de oude barbaar weet, ik sta niet toe dat hij begrijpt.'"
Van oudsher tot nu, zijn de publieke zaken extreem moeilijk geweest, als een bos vol met braamstruiken. Als je daar doorheen kan dringen, is er niemand in de hele wereld die jou iets kan aandoen, en alle Boeddha's uit het verleden, heden en toekomst onderwerpen zich aan jou. Als je niet in staat bent door te dringen, bestudeer dan wat Yen T'ou zegt, "Ofschoon Hsueh Feng geboren is uit dezelfde afstammingslijn, zal hij niet in dezelfde afstammingslijn sterven". Spontaan weet hij zichzelf in één enkele zin uit te drukken.

Gedicht

Het ultieme woord

** Het is al aanwezig voor welk woord dan ook ontstaat. Jij denkt dat het werkelijkheid is. Als je er op dit moment naar kijkt word je blind.

Is uitgesproken voor jou;

** De tong valt op de grond. Het kan niet uitgesproken worden. Het heeft een hoofd maar geen staart; het heeft een staart maar geen hoofd. *

Tijd van licht en tijd van donker komen na elkaar:

** Hsueh Tou is een oude kerel vol complicaties. Als een os zonder hoornen. Deze ene en die ene is zijn manier van doen. *

Geboren uit dezelfde afstammingslijn, delen ze dezelfde kennis,

** Welke clan is dit? Er is geen verbinding tussen deze ene en die ene. Jij gaat naar het zuidoosten, ik naar het noordwesten. *

Gestorven uit een verschillende afstammingslijn, zijn ze volkomen gescheiden.

** De staf is in mijn hand. Hoe kan je me beschuldigen? Waarom zijn jouw neusvleugels in iemand anders handen? *

Volkomen gescheiden –

** Wil je een pak slaag? Wat valt er te zoeken?

Zelfs Geel Hoofd (Boeddha) en Blauwe ogen (Bodhidharma) moeten het nog gaan waarnemen.

** Iedereen op aarde verliest zijn punt en is sprakeloos. Ik ook, maar anderen niet. "Ik alleen sta toe dat de oude barbaar (het) weet; ik sta niet toe dat hij (het) begrijpt."

Zuid, Noord, Oost, West, laat ons terugkeren –

** Hsueh Tou heeft iedereen aan boord. Zijn spoor volgt nog altijd de Vijf-Kleuren Draad (die naar het Paradijs leidt). Graag een staf.

En in de dieptes van de nacht samen kijken naar de sneeuw op de duizenden steile rotspunten.

** Ze hebben nog altijd een halve maand te gaan. Laat de wereld bedekt zijn met sneeuw die de kanalen en geulen vult. Er is niemand die het begrijpt. Jullie zijn slechts blinde mensen: weet jij het laatste woord? Ik sla.

Commentaar

‘Het ultieme woord is uitgesproken voor jou.’ Toen Hsueh Tou dit gedicht over het ultieme woord maakte, zocht hij bewust de extremen op, door zich te laten vallen in het onkruid, om mensen te helpen. Zijn gedicht is diepgaand, als gedicht, maar hij verdicht slechts een klein gedeelte van de prachtige details. Als je het wil doorgronden in detail, is dit niet genoeg.

Hsueh Tou durfde verder te gaan, opende zijn grote mond en zei, “Tijd van licht en tijd van donker komen na elkaar”, om een weg voor jou te openen en ook om het, voor jou, met één regel te beëindigen. Dan, op het eind, komt hij met nog meer uitleg. Net zo als Chao Ch’ing[636] op een dag aan Lo Shan[637] vroeg, “Wanneer Yen T’ou zegt, ‘Zo, zo, niet zo, niet zo’, wat betekent dat?” Lo Shan riep uit, “Grote Meester” en meester Chao Ch’ing reageerde. Shan zei, “Beide licht, beide donker.” Ch’ing maakte een buiging en ging weg. Drie dagen later stelde hij opnieuw vragen aan Lo Shan, “Een aantal dagen geleden ontving ik uw compassievolle instructies; ik kan ze helaas niet goed doorzien.” Shan zei, “Ik heb alles al verteld.” Ch’ing zei, “Meester, verlicht alstublieft de weg.” Shan zei, “In dat geval, Grote Meester, stel een vraag over je twijfel.’ Ch’ing zei, “Wat is ‘beide licht, beide donker’?” Shan zei, “zelfde wijze geboren, zelfde wijze gestorven.” Ch’ing boog en vertrok.

Later vroeg een monnik aan Chao Ch’ing, “Hoe is het als je op dezelfde wijze geboren en dezelfde wijze gestorven bent?” Ch’ing zei, “Houdt je grote honden mond.” De monnik zei, “Probeer eens te eten met een dichte mond, grote meester.” Deze monnik ging naar Lo Shan en vroeg, “Hoe is het als je op dezelfde wijze geboren en dezelfde wijze gestorven bent?” Shan zei, “Als een os zonder hoornen.” De monnik vroeg, “Hoe is het wanneer je op dezelfde wijze geboren bent maar niet op dezelfde wijze gestorven bent?” Shan zei, “Als een tijger met hoornen.” Het laatste woord is precies deze waarheid.

[636] (854-932) leerling van Hsueh Feng, hij bleef 29 jaar bij Feng, tot hij in 908 op vraag van de gouverneur zijn eigen klooster stichtte, zijn postume naam was Grote Meester Voorbij Realisatie
[637] leerling van Yen T’ou

Er was een monnik in Lo Shan ‘s gemeenschap die dit idee gebruikte om een vraag te stellen aan Chao Ch’ing. Ch’ing zei, “Dan dit, dan deze, ze weten het allemaal. Waarom? Als ik een zin uit zou spreken op het oostelijke continenten zouden ze het ook weten op het westerse continent. Als ik een zin zou uitspreken in de hemel zouden ze dat op de aarde ook weten. Iedereen kent elkaars geest, alle ogen schitteren in elkaar.”

Geboren uit dezelfde afstammingslijn is nog gemakkelijk te doorzien. Niet gestorven in dezelfde afstammingslijn, zijn ze volkomen gescheiden, en zelfs Shakayamuni of Bodhidharma zullen ze niet vinden.

“Zuid, Noord, Oost, West, laat ons terugkeren.” Daar zit iets van een goede wereld in. “En in de dieptes van de nacht samen kijken naar de sneeuw op de duizenden steile rotspunten.” Maar zeg eens, is dit “beide licht en beide donker” of is het “geboren uit dezelfde afstammingslijn” of is het “sterven in dezelfde afstammingslijn?” Lompenmonniken met ogen zouden moeten proberen scherp waar te nemen.

Chao Chou laat ezels oversteken, laat paarden oversteken

Koan 52

Zaak

Een monnik vroeg aan Chao Chou, “Vaak heb ik verhalen over de stenen brug van Chao Chou gehoord, maar nu ik hier aangekomen ben, zie ik slechts een simpele boomstambrug.”[1]

Chou zei, “Jij ziet slechts de boomstambrug, je ziet de stenen brug niet.”[2]

De monnik zei, “Wat is de stenen brug?”[3]

Chou zei, “Het laat ezels oversteken, het laat paarden oversteken.”[4]

Aantekeningen

1. Hier is weer een man, die komt om de wimpers van de tijger te grijpen. Dit is wat een lompenmonnik moet doen.
2. Chou is gewend het voordeel te krijgen. Deze oude kerel verkoopt zijn lichaam.
3. Uiteindelijk klimt hij op de haak van Chou.
4. Een net wordt geworpen over “ezels” en “paarden”. In feite hebben alle mensen in de hele wereld geen plek om te ademen. Eenmaal dood komen ze niet meer tot leven.

Commentaar

In de stad Chao Chou was een stenen brug. Vanaf dat ze gebouwd was (in de late Han dynastie) door Li Ying, is ze beroemd in het hele land. Een simpele boomstambrug bestaat uit één boomstam over de rivier. Met de bedoeling de grootsheid van Chao Chou[638] te kleineren vroeg deze monnik hem, “Vaak heb ik over de stenen brug van Chao Chou gehoord, maar nu ik hier aangekomen ben, zie ik slechts een simpele boomstambrug.” Chou zei onmiddellijk, “Jij ziet slechts de boomstambrug, je ziet de stenen brug niet”, als logisch vervolg op de vraag van deze man. Dit lijkt een gewoon gesprek, maar Chao Chou gebruikte zijn antwoord om hem aan de haak te slaan. Deze monnik klom op de haak en zei, “Wat is de stenen brug?” Chou zei, “Het laat ezels oversteken, het laat paarden oversteken.” Onvermijdelijk liet Chao Chou zichzelf zien in deze woorden. Chao Chou is niet zoals Lin Chi[639] of Te

[638] Zhaozhou Congshen (778-897), vernoemd naar de plaats waar hij na jaren rondzwerven abt van het klooster werd. Chao Chou was één van de drie steden in het vroeg -middeleeuwse China met een stenen brug. Zie voor de referentie naar de stad ook zaak 9.

[639] Linji Yixuan (- 866), leerling van Huangbo (- 850), stichter van de Linji richting. Zie zaak 11

Shan[640], die zich met slaan en schreeuwen uitdrukken – om te doden en leven te brengen gebruikt hij slechts woorden.

Kijk maar eens goed naar deze zaak. Het lijkt een doodgewoon gevecht met woorden; maar het is desalniettemin moeilijk te benaderen.

Op een dag keek Chao Chou samen met de hoofdmonnik naar de stenen brug en vroeg hem, “Wie bouwde deze brug?” De hoofdmonnik zei, “Li Ying bouwde het.” Chou vroeg, “Waar begon hij, toen hij de brug bouwde?” De hoofdmonnik had geen antwoord. Chou zei, “Je spreekt altijd over de stenen brug, maar toen ik je vroeg waar het begin is, had je geen idee.”

Een andere dag was Chao Chou de vloer aan het bezemen. Een monnik vroeg hem, “Leraar, u bent een man met veel kennis – waarom is er stof?” Chou zei, “Het is iets dat van buiten komt.” Opnieuw stelde de monnik een vraag, “Waarom is er stof in een puur en schoon klooster?” Chou zei, “Daar ligt nog wat.”

Ook vroeg een monnik, “Wat is de Weg?” Chou zei, “Die bevindt zich aan de buitenzijde van de muur.” De monnik zei, “Ik vraag niet naar die weg, ik vraag naar de Hoofdweg.” Chou zei, “De hoofdweg loopt door de hoofdstad.”

Chao Chou had een voorliefde om dergelijke middelen te gebruiken. Om mensen te helpen ging hij naar een veilige plek vol doodgewone werkelijkheid. Nooit sneed hij zijn hand aan een scherp rand. Als hij deze hulpmiddelen op een wonderbaarlijke wijze gebruikte, was hij op een vanzelfsprekende wijze solitair en majestueus.

Gedicht

Hij construeert noch het solitaire, noch het gevaarlijke; wat dat betreft is zijn weg majestueus.[641]

> ** Je moet dit koninkrijk bereikt hebben voordat je jezelf ervan bewust bent. De woorden zijn nog in onze oren. Dit gaat terug naar zijn eigen voorzieningen.*

De oceaan ingaan om een gigantisch schildpad aan de haak te slaan.

> ** Hij snijdt het essentiële kruispunt eraf en laat het wereldse en het heilige niet passeren. Garnalen of mosselen, slakken of oesters zijn het niet waard om vragen over te stellen. Mensen met macht komen niet met zijn tweeën of drieën.*

[640] Deshan Xuanjian (684-758) (Te-shan Hsuan-chien), zie zaak 4
[641] Latere vertaling van Thomas Clearly: Het niet ontoegankelijk maken, daarin is zijn pad majestueus.

Zijn tijdgenoot de ouderling van Kuan Hsi is een lach waard.

* * Er is een zo'n andere man geweest die deze kant op kwam, die zo'n vermogen had zulke vaardigheden te gebruiken.*

Ofschoon hij wist hoe "een zoevende pijl" uit te spreken, is zijn inspanning zonder resultaat.

** Hij moet nog altijd een halve maand verder reizen. Hij schijnt er op te lijken maar hij is het niet werkelijk. *

Commentaar

"Hij construeert noch het solitaire, noch het gevaarlijke; wat dat betreft is zijn weg majestueus." Hsueh Tou prijst de wijze waarop Chao Chou mensen helpt. Chou creëert geen wonderen of mysteries noch construeert hij het solitaire of gevaarlijke. Hij is niet zoals degenen in diverse plaatsen, die zeggen dat alleen het afbreken van de lege ruimte, de berg Sumeru stukslaan in kleine brokken, stof veroorzaken op de bodem van de oceaan of golven laten bonken op de berg Sumeru, de weg van de Patriarchen genoemd kan worden. Dus zegt Hsueh Tou, "Het solitaire en gevaarlijke construeert hij niet; wat dat betreft is zijn weg majestueus." Anderen mogen dan als een tienduizend mijl hoge muur boven alles uitstijgen om de buitengewone spirituele effecten van de Boeddha Dharma te laten zien, maar, ofschoon ze solitair en gevaarlijk zijn, majestueus en diepzinnig, dit alles is niet zo goed als noch het solitaire en het gevaarlijke construeren en simpelweg gewoon doen, op een natuurlijk en soepele wijze. Chao Chou brengt niets tot stand, toch is hij uit zichzelf tot stand gebracht; hij brengt niets tot grote hoogte, toch is hij vanzelf hoog. Alleen wanneer capaciteit belangrijker is dan solitair of gevaarlijk zijn, zien we ingrijpende wonderen.

Dus zegt Hsueh Tou, "De oceaan ingaan om een gigantisch schildpad aan de haak te slaan." Kijk naar Chao Chou: een meester van onze school met ogen, hij is totaal op zijn gemak als hij woorden uitspreekt en een spreuk gebruikt. Hij slaat geen garnalen of krabben aan de haak, noch paling of oesters – hij slaat alleen een gigantische schildpad aan de haak. Hij is inderdaad een adept! Deze ene regel wordt gebruikt om de Zaak te illustreren.

"Zijn tijdgenoot de ouderling van Kuan Hsi[642] is een lach waard." Heb je niet gehoord hoe een monnik vroeg aan Kuan Hsi, "Ik heb vaak gehoord over de Kuan Hsi (uitzwermende bergstroom). Nu ik hier aangekomen ben, zie ik slechts een poel vol

[642] Kankei Shikan, d. 895, Kuan-hsi Chih-hsien, leerling van Linji, de ouderling van de uitzwermende bergstroom.

hennep.” Hsi zei, “Jij ziet slechts de poel vol hennep; je ziet niet de uitzwermende bergstroom.” De monnik vroeg, “Wat is de uitzwermende bergstroom?” Hsi zei, “Snel als een suizende pijl.”

Een monnik vroeg aan Huang Lung, “Ik heb vaak gehoord over Huang Lung (‘Gele draak’), maar nu ik hier aangekomen ben, zie ik slechts een slang met rode stippen.” Lung zei, “Jij ziet slechts een slang met rode stippen, de gele draak zie je niet!” De monnik zei, ´Wat is de gele draak?” Lung zei, “Glibberend doorgaan.” De monnik zei, “Hoe is het, als hij plotseling de draak etende Garuda vogel[643] tegenkomt?” Lung zei, “Moeilijk om in leven te blijven.” De monnik zei, “Als dat zo is, dan wordt hij opgegeten door de vogel.” Lung zei, “Dank dat je me eten geeft.”

Dit zijn allebei zaken over het construeren van het solitaire en het gevaarlijk. Terwijl Kuan Hsi en Huang Lung allebei gelijk hebben, verspillen ze desalniettemin hun energie. Zij komen niet in de buurt van Chao Chou’s doodgewone actie. Daarom zegt Hsueh Tou, “Ofschoon hij wist hoe “een zoevende pijl” uit te spreken is zijn inspanning zonder resultaat.”

Als we Kuan Shi en Huang voor dit moment ter zijde laten, blijft de vraag: hoe gaan jullie Chao Chou begrijpen, als hij zegt, “Het laat ezels oversteken, het laat paarden oversteken.” Probeer het!

[643] een hybride schepsel, half man en half vogel

Pai Chang's Wilde Eenden

Zaak 53

Aanwijzing

De gehele wereld verbergt het niet – zijn volledige capaciteit laat zich overal zien. Hij treedt de situaties tegemoet zonder erin verstrikt te raken – bij elke beweging heeft hij het vermogen om zich te laten gelden. In zijn uitspraken vind je geen partijdigheid – overal heeft hij de intentie om mensen te doden.
Maar zeg, uiteindelijk, waar gaan de Ouden naar toe om uit te rusten? Als test citeer ik deze oude zaak: Kijk!

Zaak

Ooit, toen Grote Meester Ma en Pai Chang samen wandelden, zagen ze een paar wilde eenden voorbij vliegen.[1]

De Grote Meester vroeg: "Wat is dat?".[2]

Chang zei: "Wilde Eenden".[3]

De Grote meester zei: "Waar zijn ze naar toe?" [4]

Chang zei: "Ze zijn weg gevlogen".[5]

Toen pakte de Grote Meester Pai Chang's neus stevig beet en gaf het een fikse draai.[6] Chang schreeuwde het uit van pijn.[7]

De Grote Meester zei: "Wanneer zijn ze ooit weg gevlogen?"[8]

Aantekeningen

1. Twee kerels in het onkruid.
2. Jij zou dat moeten weten, Leraar. Deze oude kerel kent zelfs zijn neusvleugels niet.
3. Chang's neusvleugels zijn al in de handen van de andere man. Hij biedt slechts de actuele feiten aan. De tweede emmer met vuil water zal nog meer giftig zijn.
4. Zijn eerste pijl was nog licht, maar de tweede pijl is diep. Een tweede verleidelijke zoen. Ook hier zou Ma Tsu het voor zichzelf moet weten.

5. Hij rolt slechts achter Ma Tsu aan. Hij strompelt voorbij wat recht voor hem is.
6. De neusvleugels die hij bij zijn geboorte van zijn ouders heeft gekregen zijn in de handen van iemand anders.
7. Het is precies hier. Kan je het geen wilde eenden noemen? Ben je je bewust van pijn?
8. Beter geen mensen verleiden. Vanaf het begin leeft deze oude man in een spook grot.

Commentaar

Als je met het juiste oog naar deze zaak kijkt is het Pai Chang[644] die, onverwachts, de juiste fundatie heeft, terwijl Grote Meester Ma[645] een heleboel golven veroorzaakt waar geen wind is. Als jullie leraren van Boeddha's en Patriarchen willen worden, bestudeer dan Pai Chang. Als je zelfs niet in staat wilt zijn jezelf te redden, bestudeer dan Grote Meester Ma. Zie hoe die Ouden geen moment afwezig waren, 24 uren per dag.

Al jong liet Pai Chang het stof van de wereldse zaken achter zich en werd zeer bedreven in de drie studies (discipline, meditatie en wijsheid). Toen Ma Tsu les gaf in Nan Ch'ang, wilde Pai Ch'ang met hart en ziel bij hem zijn. Twintig jaren bleef hij Ma Tsu's dienaar, tot het moment van zijn tweede roeping toen hij eindelijk volledig verlicht raakte door Ma Tsu's schreeuw.[646]

Maar tegenwoordig zeggen sommigen, 'Waar er fundamenteel geen verlichting is, construeren zij een poort van 'verlichting' en vestigen zo deze zaak'. Als je het op deze manier bekijkt, ben je als een vlieg op het lichaam van een leeuw, en zich voedt met zijn vlees. Heb je nooit ervaren wat een Oude zei: "Als de bron niet diep is, is de stroom niet lang; als de wijsheid niet groot is, reikt het visioen niet ver". Als je de uitleg gebruikt dat verlichting een constructie is, hoe kan de Boeddhistische leer dan nog altijd bestaan.

Kijk, ooit, toen Grote Meester Ma en Pai Chang samen wandelden, zagen ze een paar wilde eenden voorbij vliegen. Hoe kon de Grote Meester niet geweten hebben dat het wilde eenden waren? Waarom stelde hij dan toch deze vraag? Vertel me, waar komt de betekenis op neer? Toen Pai Chang enkel en alleen hem achterna liep, draaide Ma Tsu zijn neus om. Chang schreeuwde het uit van pijn en Ma Tsu zei: "Wanneer zijn ze ooit weg gevolgen?" Toen kreeg Pai Chang inzicht. Maar tegenwoordig begrijpen sommige mensen het niet. Zodra ze ondervraagd worden,

---

644 Baizhan Huaihai (720-814) leerling van Mazu
645 Mazu Daoyi (709-788)
646 Pai Chang zag Ma Tsu 's vliegenmepper liggen en zei, "Als iemand deze gebruikt, kan hij hem ook niet gebruiken?" Ma Tsu zei, "Hoe kan jij in de toekomst, als je naar andere plaatsen gaat reizen, mensen helpen?" Pai Chang raapt de vliegenmepper op en hield het omhoog. Ma Tsu zei, "Als je het op deze manier gebruikt, op welke andere manier kan het dan gebruikt worden?" Pai Chang legde het weer neer op zijn standaard. Plotseling brulde Ma Tsu een schreeuw die de aarde deed beven, ze was zo luid dat Pai Chang drie dagen doof was. Deze donderslag veroorzaakt grote vibraties.

beginnen ze onmiddellijk te schreeuwen, alsof ze pijn hebben. Gelukkig kunnen ze er niet uit springen.

Wanneer leraren van onze school mensen helpen, moeten ze door en door penetreren. Je ziet dat Pai Ch'ang het niet begreep, dat hij niet kon voorkomen dat hij zijn hand sneed aan de kern van de zaak. Al wat Ma Tsu beoogde was hem de kern van de zaak te laten inzien. Zo wordt gezegd: "Wanneer je begrijpt, kan je het altijd gebruiken, waar je ook bent; als je het niet begrijpt, blijft conventionele wijsheid overheersen". Als Ma Tsu de neus van Pai Chang toen niet omgedraaid had, zou conventionele wijsheid de overhand krijgen. Het is noodzakelijk om, wanneer je allerhande situaties tegenkomt, deze binnenste buiten te keren en terug te keren naar jezelf. Te allen tijde geen gaten laten vallen wordt genoemd: "de aarding van de natuur, helder en duidelijk". Wat is het nut van iemand die alleen maar door de bossen en velden holt, en dat aanvaart, wat zich voor een ezel, maar achter een paard bevindt?[647]

Observeer hoe Ma Tsu en Pai Chang handelen, al lijken ze spiritueel en stralend, ze blijven nooit hangen in spiritualiteit. Pai Chang schreeuwde het uit van pijn; als je het ziet zoals het is, verbergt de hele wereld zich niet meer, en is het overal perfect manifest. Aldus is gezegd: "Penetreer één plaats en je penetreert tegelijkertijd duizend, tien duizend plaatsen".

De volgende dag ging Ma Tsu naar de hal, zodra de gemeenschap zich had verzameld ging Pai Chang naar voren en rolde zijn mat op. Ma Tsu verliet onmiddellijk zijn zetel. Nadat hij terug gekeerd was naar zijn vertrek vroeg hij Pai Chang: "waarom rolde jij je mat op, terwijl ik nog maar net in de hal was en nog geen toespraak had gehouden?" Chang zei: "Gisteren heb jij, leraar, mijn neus omgedraaid, en dat deed pijn". Tsu zei: "Waar was jij met je geest gisteren?" Chang zei: "Vandaag doet mijn neus geen pijn meer". Tsu zei: "Jij hebt diep inzicht in de zaak van vandaag". Chang maakte een buiging en keerde huilend terug naar de bedienden vertrekken. De bediende vroeg: "Waarom huil je?" Chang zei: "Vraag dat maar aan de Meester". De bediende ging naar Ma Tsu en die zei: "Vraag maar aan Pai Chang". Wanneer de bediende terug kwam bij hun vertrekken trof hij Pai Chang luid lachend aan. De bediende zei: "Zojuist huilde je, en nu ben je hard aan het lachen?" Chang zei: "Daarnet huilde ik, nu lach ik". Kijk naar Pai Chang na zijn verlichting, soepel beweegt hij, je kunt hem niet te pakken krijgen. Langs alle kanten is hij op een natuurlijke manier sprankelend helder.

[647] "wat zich voor een ezel, maar achter een paard bevindt" is vaak een specifieke referentie naar de "stralende spiritualiteit", een bestemming van het bewust stralen van de geest, die tijdelijk opgeruimd of gestopt is door meditatie, welke voorbij onwetende mensen is, maar die nog geen realisatie is van persoonlijke en fenomenale leegheid, en nog steeds in het rijk van de subjectiviteit verblijft.

Gedicht

Wilde eenden –

** Samen in een zwerm. Hier is er nog één. *

Wie weet waar ze zijn?

** Waarom gebruik maken van wilde eenden? Ze zijn zo talrijk als vlas of gierst zaad *

Ma Tsu zag ze komen en ze waren aan het bekvechten –

** Hoe lang nog complicaties creëren? Wat zeiden ze? Alleen Ma Tsu herkent een buitengewoon persoon. *

Hij vertelde alles over een tafereel van wolken boven de bergen en de maan boven de zee.

** De soeplepel steel van het oostelijke huis is lang, de soeplepel steel van het westelijke huis is kort. Wie weet hoeveel complicaties hij gecreëerd heeft? *

Precies zoals daarvoor begreep Chang het niet, hij zei: “ze zijn weg gevlogen.”

** Tja! Zeg niet dat hij niet wist wat te zeggen. Waar vlogen ze heen? *

Pai Chang wilde weg vliegen,

** Zijn neusvleugels zijn in iemand anders zijn hand. Dit is slechts voetnoten toevoegen voor anderen. *

Maar Ma Tsu hield hem vast.

** Met grootmoederlijke vriendelijkheid. Wat zei hij nog meer? *

Spreek! Spreek!

** Wat valt er nog te zeggen? Laat mij niet ook spreken. Laat een wilde eend niet huilen. Alsjeblieft! Je verdient 30 stokslagen, hier en nu. Wie weet waar ze naar toe gingen? **

Commentaar

Direct en onmiddellijk begint Hsueh Tou zijn gedicht met: “Wilde eenden - wie weet waar ze zijn?”. Maar zeg me, hoeveel zijn er?
“Ma Tsu zag ze komen en ze waren aan het bekvechten”. Dit refereert aan Ma Tsu die aan Pai Chang vraagt: “Wat is dat?” en Chang die zegt: “Wilde eenden”.
“Hij vertelde alles over een tafereel van wolken boven de bergen en de maan boven de zee”. Dit refereert aan Ma Tsu die opnieuw vraagt, “Waar zijn ze naar toe?” De les die Grote Meester Ma geeft aan Pai Chang maakt op een spontane wijze alles duidelijk. Maar nog altijd begrijpt Chang het niet, integendeel, hij zegt: ”Ze zijn weg gevlogen”. Twee keer mist hij het.

Met “Pai Chang wilde weg vliegen, maar Ma Tsu hield hem vast” maakt Hsueh de zaak duidelijk, uitgaande van de feiten. Hij zegt ook: “Spreek, spreek.” Dit is waar Hsueh Tou zichzelf rond draait. Maar zeg eens, hoe zou jij willen spreken? Als je een schreeuw van pijn slaakt is het fout. Als je geen schreeuw van pijn slaakt, hoe kan je het dan begrijpen? Ofschoon Hsueh Tou prachtig dicht, het maakt niet uit wat hij doet, ook hij kan er niet uitspringen.

Bijlage

Over Baizhang ((720-814) wordt het volgende gezegd: Hij bouwde voort op de traditie om niet te vertrouwen op de geschriften, maar “het licht naar binnen te richten”. Omdat benadering kan leiden tot beeldenstormachtige en zelfs nihilistische tendensen, hield Baizhang Zen stevig gegrond door zijn nadruk op ethisch gedrag. Hij herkende dat de aard van de geest, en het observeren van het wiel van geboorte en dood, niet het finale doel van Zen is, maar haar bron. Terwijl de aard van het bewustzijn niet het domein van het individu is, is juist zijn fysieke lichaam zijn voertuig. Het teveel benadrukken van “geest” en tegelijkertijd de rol van het lichaam degraderen leidt tot onethisch gedrag en nihilisme.

> *Als je vast blijft houden aan fundamentele “zuiverheden” of “bevrijding”, of aan het idee dat je zelf een Boeddha bent, of dat je iemand bent die de Zen weg begrijpt, dan valt dit onder het valse idee genaamd “naturalisme” (=iets wat niet onderhavig is aan oorzaak en gevolg).*
>
> *Als je vast blijft houden aan “niet-bestaan” (zelf of dingen), dan valt dit onder het valse idee genaamd nihilisme.*
>
> *Als je vast blijft houden aan hetzij het concept bestaan, hetzij het concept niet-bestaan, dan valt dit onder het valse idee van voorkeuren.*
>
> *Als je vast blijft houden aan een concept dat dingen niet-bestaan en ook dat ze niet niet-bestaan, dan is dit een vals idee van leegheid, en het wordt ook wel genoemd de ketterij van domheid.*
>
> *Men zou alleen maar moeten oefenen in het heden, zonder ideeën over Boeddha, Nirvana, enzovoort, en zonder ideeën over bestaan of niet-bestaan, enzovoort, en zonder ideeën over ideeën, wat een correct idee genoemd wordt; of wat je wel of niet gehoord hebt, want dat is waarlijk horen. Dit wordt genoemd “het overwinnen van onwaarachtige doctrines”.*
>
> Baizhang: “oefenen in het heden”

Yun Men strekt zijn beide handen uit

Zaak 54

Aanwijzing

Voorbij geboorte en dood aangekomen, zet hij het mechanisme in beweging. Perfect op zijn gemak, snijdt hij door ijzer en knipt hij nagels. Waar hij ook gaat, omvat hij hemel en aarde.

Maar zeg, wiens gedrag is dit? Om jullie te testen citeer ik deze oude zaak, kijk!

Zaak

Yun Men vroeg aan een monnik, “Waar kom je vandaan?[1]” De monnik zei, “Hsi Ch’an.[1]” Yun Men zei, “Welke woorden en zinnen worden tegenwoordig op Hsi Ch’an uitgesproken?[2]” De monnik strekte zijn beide handen uit[4]; Yun Men gaf hem een klap[5].

De Monnik zei, “Ik praat nog altijd.[6]” Yun Men strekte zijn beide handen uit.[7] De monnik was sprakeloos[8], dus gaf Yun Men hem een klap[9].

Aanwijzingen

1. Noem Hsi Ch’an niet. Een binnendringende paal, de schaduw van een rietstengel. Zeg niet oost, west, noord of zuid.
2. Het komt er op neer dat hij te letterlijk is. Op dat moment zou de monnik iets van zijn eigen voorraad moeten geven.
3. “Ik wilde dit aan de orde stellen, maar ik ben bang dat U zou schrikken, Leraar.” Diepzinnig onderscheid Yun Men de aankomende winden. “Hsi Ch’an was zoals U, Leraar, pratend in zijn slaap.”
4. Hij is verslagen. Hij nodigde een dief uit bij hem thuis en werd vervolgens leeg geroofd. Dit zal onvermijdelijk mensen aan het twijfelen brengen.
5. Hij handelt zoals het hoort. De monnik moest een klap krijgen. Een bewegende kans is moeilijk vast te pakken.
6. Dus jij wilt je pleidooi veranderen? Desalniettemin lijkt hij het vermogen te hebben om de vlag te veroveren en de drums mee te nemen.
7. Gevaar! De monnik krijgt een uitstekend paard, maar hij weet niet hoe erop te rijden.
8. Wat jammer!
9. Laat hem niet gaan. Yun Men zou een pak slaag moeten krijgen. Waarom? Wanneer je niet afhandelt wat afgehandeld zou moeten worden, creëer je wanorde. Hoeveel klappen zou je wel niet moet krijgen? Yun Men liet hem een beetje los. Als hij hem niet losgelaten had, wat had hij dan kunnen doen?

Commentaar

Yun Men[648] vroeg de monnik, “Waar kom je vandaan?” De monnik zei, “Hsi Ch’an.” Dit is direct van aangezicht tot aangezicht praten, als bliksemschichten. Men zei, “Welke woorden en zinnen zijn er op Hsi Ch’an vandaag de dag?” Ook dit is een alledaags gesprek. Deze monnik is echter ook een adept; in tegenstelling tot de verwachtingen gaat hij Yun Men testen – hij strekt onmiddellijk zijn twee handen uit. Als Yun Men een gewoon persoon zou zijn, die deze test ondergaat, was hij met een rood aanlopend gezicht geagiteerd geworden. Maar Yun Men had een geest als vonken van een aangeslagen vuursteen; onmiddellijk gaf hij hem een klap.

De monnik zei, “Prima dat je me slaat, maar Ik praat nog altijd.” Deze monnik had de ruimte om zich om te draaien, dus stelde Yun Men zich open en strekte beide handen uit. De monnik was sprakeloos, dus sloeg Yun Men hem.

Kijk — omdat Yun Men een adept is, weet hij al van te voren wanneer hij een volgende zet maakt, en wat het resultaat van die zet zal zijn. Hij weet hoe naar voren te kijken, en achterom alles in de gaten te houden, zonder zijn pad te verlaten. Deze monnik weet slechts vooruit te kijken maar is niet in staat te observeren wat achter hem is.

Gedicht

Onmiddellijk pakt hij zowel het hoofd als de staart van de tijger—

> ** Het enkelzijdig zwaard dat mensen dood, het dubbelzijdige zwaard dat mensen leven geeft. Alleen deze monnik kan het hanteren. Zo’n duizend soldaten zijn gemakkelijk te werven, maar één goede generaal is moeilijk te vinden.*

Zijn strenge majesteit reikt overal.

> ** Hij snijdt van iedereen op aarde de tongen af. Hij bedekt hemel en aarde.*

Mijn laatste vraag, “Wist je niet hoe gevaarlijk het was?”[649]

> ** Je moet ze niet vastkluisteren en slaan. Vanaf het begin had Hsueh Tou zelf geen enkel idee. Je spreekt onzorgvuldig, Eerwaarde.*

Hsueh Tou zegt, “Ik geef het op.”

> ** Als hij het niet opgegeven had, wat dan? Iedereen op aarde verliest onmiddellijk alles. Ik sla één keer met de meditatie bank.

[648] Yunmen Wenyan (864-949)
[649] Alternatieve vertaling: Op de laatste vraag had hij geen antwoord, hoe gevaarlijk.

Commentaar

Het gedicht van Hsueh Tou naar aanleiding van dit verhaal is gemakkelijk te begrijpen – zijn overkoepelende bedoeling is om de scherpte van Yun Men ‘s vermogens te prijzen. Daarom zegt hij, “Pak het hoofd en de staart van de tijger.” Een oude zei, “Verover het hoofd van de tijger, pak zijn staart en dan, bij de eerste uitdrukking, begrijp je bron betekenis.” Hsueh Tou rond de zaak af op basis van de feiten. Hij apprecieert de wijze waarop Yun Men in staat is het hoofd van de tijger te veroveren en tegelijk de staart van de tijger te pakken. Toen de monnik zijn twee handen uitstrekte en Yun Men hem onmiddellijk een klap gaf, was dat de kop van de tijger veroveren. Toen Yun Men zijn twee handen uitstrekte en de monnik sprakeloos was, dus gaf Yun Men een klap. dat was de staart van de tijger vastpakken. Wanneer het hoofd en de staart samen vastgepakt worden, is het oog als een vallende ster.

Van nature is Yun Men als vonken van een vuursteen, als een bliksemschicht; dus: “Zijn strenge majesteit reikt overal”. De wind blaast over de wereld.

“Ik vraag terug, ‘Wist je niet hoe gevaarlijk het was?’” Onvermijdelijk was het gevaarlijk. Hsueh Tou zegt, “Ik geef het op.” Maar zeg, op dit moment, als ik het niet opgeef, wat kan ik dan doen? Iedereen over de hele wereld zou een pak slaag moeten krijgen.

Volgers van Ch’an zeggen tegenwoordig dat, wanneer Yun Men zijn handen uitstrekt, de monnik hem met gelijke munt had moeten terugbetalen. Dit lijkt correct, maar in werkelijkheid is dat het niet. Yun Men kan je niet zomaar op deze wijze laten stoppen—er moet daarnaast nog iets anders zijn.

Tao Wu ’s Condoleance bezoek

Zaak 55

Aanwijzing

Zelfverzekerd en intiem met de volledige realiteit, ervaart men precies waar je je bevindt. In contact met de beweging en in staat dingen om te veranderen, aanvaart men direct verantwoordelijkheid.

Wat betreft verwarring afsnijden in het licht van een vuursteenvonk of een bliksemschicht, of omhoog rijken als een kilometer hoge muur, om op het hoofd van de tijger te zitten en zijn staart te grijpen– dat laat ik op dit moment terzijde. Is er een manier om mensen te helpen door een voortdurend pad vrij te laten of niet? Om te testen citeer ik dit: kijk!

Zaak

Tao Wu en Chien Yuan gingen naar een huis voor een condoleance bezoek. Yuan tikte op de kist en zei, “Levend of dood?”[1] Wu zei, “Ik zeg niet levend, ik zeg niet dood.”[2] Yuan zei, “Waarom zeg je het niet?”[3] Wu zei, “Ik zeg het niet.”[4] Halverwege op de weg terug[5], zei Yuan, “Leraar, zeg het me nu en zonder omhaal, als je het me niet vertelt, zal ik je slaan.”[6] Wu zei, “Je mag me slaan, maar ik zeg het niet.”[7] Yuan sloeg hem.[8]

Later stierf Tao Wu en Yuan ging naar Shih Shuang en vertelde hem het hiervoor genoemde verhaal.[9] Shuang zei, “Ik zeg niet levend, ik zeg niet dood.”[10] Yuan zei, “Waarom zeg je het niet?”[11] Shuang zei, “Ik zeg het niet, ik zeg het niet.”[12] Toen hij deze woorden hoorde kreeg Yuan een inzicht.[13]

Op een dag nam Yuan een hoefijzer mee de hal in en liep naar achter en weer terug, van oost naar west en van west naar oost.[14] Shuang zei, “Wat ben je aan het doen?”[15] Yuan zei, “Ik ben op zoek naar overblijfselen van mijn overleden meester.”[16] Shuang zei, “Hoge golven verspreiden zich wijd en ver weg, schuimvlokken vliegen door de lucht – wat voor overblijfselen van je overleden meester zoek je? [17]

Hsueh Tou voegde een commentaar toe, “Mijn hemel!”[18]

Yuan zei, “Dit is simpelweg waarvoor ik een inspanning moet verrichten.”[19]

Fu uit T’ai Yuan zei, “De overblijfselen van de overleden meester zijn nog altijd aanwezig.”[20]

Aantekeningen

1. Wat zegt hij? Hij is niet alert, dat is duidelijk. Deze kerel hangt nog altijd rond in de dualiteit.
2. Wanneer een draak snuift, hangt er mist om hem heen, wanneer een tijger gromt, neemt de wind toe. Hij koopt een hoed om het hoofd te passen. Hij is goedhartig.
3. Hij stommelt voorbij. Het komt er op neer dat hij het verkeerd begrijpt.
4. Hij giet vuil water precies op Yuan ’s hoofd. De eerste pijl raakte hem licht, maar de tweede ging diep.
5. Niet al te alert.
6. Als hij slaat, dan komt hij ergens. Een reiziger met doorboorde oren (Bodhidharma) ontmoeten is zeldzaam; je komt dikwijls reizigers tegen die een inkeping in de boot snijden (ze denken dat zie hierdoor de plek markeren waarover de boot gedurende een bepaalde tijd). Als je zo dom bent als dit gedoe, zal je zo snel als een pijl de hel binnengaan.
7. Telkens opnieuw moet hij dit herhalen. Hij komt dichterbij om hem te pakken. Het volledige lichaam van deze oude kerel is overdekt met modderig water . Zijn oorspronkelijke houding is onveranderd.
8. Hijzelf zou geslagen moeten worden. Maar zeg me, waarom slaat hij hem? Vanaf het begin der tijden zijn er mensen geweest die onterecht geslagen werden.
9. Hij weet het, toch beledigt hij bewust. Hij weet niet of hij juist bezig is of verkeerd. Als hij juist bezig is, zou dat geweldig zijn.
10. Hoe fris en nieuw! Toch zijn er altijd mensen geweest die dit soort voedsel opeten.
11. Al zijn het dezelfde woorden, zijn intentie is anders. Maar zeg, is dit hetzelfde als zijn eerdere vragen, of zijn ze verschillend?
12. In de hemelen en op aarde. Als de golven van Ts’ao Ch’i op elkaar lijken, zullen ontelbare gewone mensen vastlopen.
13. De blinden man! Je kunt me beter niet voor de gek houden.
14. In de dood heeft hij leven gevonden. Hij zou iets van leven moeten laten zien ten behoeve van zijn overleden meester. Ondervraag hem niet-- maar observeer de verwarring van deze kerel.
15. Hij volgt slechts achterop.
16. Hij hangt een medicijnen tas over de achterkant van een lijkwagen. Wat jammer dat hij in het begin niet zorgvuldig was. Wat zeg je, Yuan?
17. Alleen een adept kan dit doen. Waarom zo massaal bijeen komen?
18. Te laat. Hsueh Tou spant zijn boog maar de dief is er al vandoor. Hij zou in dezelfde put begraven moeten worden.
19. Maar zeg me, wat betekent dit nu werkelijk? Wat heeft de overleden meester ooit tegen jou gezegd? Vanaf het begin tot het einde, en zelfs nog tot nu, is deze kerel niet in staat om zichzelf uit te laten.
20. Ziet iedereen hem? Ze zijn als bliksem schichten. Wat voor versleten stro sandalen zijn dit? Fu heeft een klein beetje iets gerealiseerd.

Commentaar

Tao Wu[650] en Chien Yuan gingen naar een huis voor een condoleance bezoek. Yuan tikte op de kist en zei, “Levend of dood?” Yuan tikte op de kist en zei, “Levend of dood?” Wu zei, “Ik zeg niet levend, ik zeg niet dood.” Als je deze regels kan binnendringen, als jij bij deze woorden onmiddellijk weet waar het op neer komt, dan is dat een sleutel om voorbij leven en dood door te dringen. Anderzijds, als je dat niet kan, zal je het elke keer weer niet lukken ofschoon het vlak voor je is.

Observeer hoe deze Ouden, terwijl ze wandelden, stonden, zaten of lagen, altijd attent waren op deze zaak. Zodra ze in het huis waren om hun condoleance geven, , tikte Yuan op de kist en vroeg aan Tao Wu, “Levend of dood?” Zonder een haarbreedte te verroeren antwoordde Wu met, “Ik zeg niet levend, ik zeg niet dood.” Chien Yuan stond er recht tegenover, maar hij strompelde ernaast en rende de woorden van de man achterna. Hij ging door met te zeggen, “Waarom zeg je het niet?” Wu zei, “Ik zeg het niet, ik zeg het niet.” Dit kan je Wu ontmoet een fout met een fout noemen en zijn hart opende zich volledig.

Yuan was nog altijd niet ontwaakt: Halverwege op de terug weg, zei Yuan, “Leraar zeg het me direct en zonder omhaal, als je het me niet vertelt, ga ik je slaan.” Wat weet deze kerel over goed en kwaad? Dit is wat genoemd wordt “een goede intentie die geen goede beloning ontvangt. ” Met dezelfde tedere goedheid zei Tao Wu nog meer tegen hem, “je mag me slaan, maar ik zeg het niet.” Vervolgens sloeg Yuan hem. Maar toch won Tao Wu desalniettemin het punt. Tao Wu drupte bloed door hem op deze manier te helpen, maar hoe kon Chien Yuan zo blind zijn!

Nadat hij geslagen was zei Tao Wu tegen Chien Yuan, “Je kan maar beter weg gaan. Ik ben bang dat als de opzichter van het klooster dit hoort, hij jou in problemen gaat brengen.” Dus stuurde hij Chien Yuan in het geheim weg. Later kwam Yuan in een kleine tempel waar hij een arbeider de Avalokitesvara soetra hoorde reciteren, “Aan degene die als een monnik verlossing zouden krijgen, verschijnt hij als een monnik om de Dharma uit te leggen.” Plotseling werd Yuan groots verlicht en zei, “Het was verkeerd om argwanend te zijn tegen mijn overleden leraar. Hoe kon ik weten dat deze zaak niet in de woorden en zinnen is?” Zoals een Oude zei, “Zelfs iemand die onmeetbaar groot is, kan rondcirkelen in de stroom van woorden.”

Sommigen interpreteren dit intellectueel en zeggen dat toen Tao Wu zei “Ik zeg het niet, ik zeg het niet.” hij al iets gezegd had. Dat dit is wat ze noemen “een achterwaartse salto, waardoor de mensen je niet te pakken krijgen.” Als je het op

[650] Daowu Yanzhi (769-835) Yuan Chih uit Tao Wu, zie zaak 89, leerling van Yao Shan.

deze manier begrijpt, hoe kan je dan rust vinden? Zelfs als je voeten de complete aarde hebben bedekt hebben, zal je nog geen haarbreedte verder zijn.

Heb je niet gehoord over zeven vrouwelijke wijzen die door Bos van de Lichamen liepen? Eén van de vrouwen wees naar een lichaam en vroeg aan haar zusters, “Het lichaam is hier—waar is de persoon?” De oudste non zei, “Wat?, Wat? En alle zeven ervoeren tegelijk de tolerantie bevrijd te zijn van geboorte. Maar zeg me, hoeveel zijn er zoals zij? Eén op duizend of tien duizend.

Later ging Chien Yuan naar Shih Shuang[651] en vertelde hem de bovenstaande conversatie met Tao Wu. Net zoals eerder, zei Shih Shuang, “Ik zeg niet levend, ik zeg niet dood.” Waarop Yuan zei, “Waarom zeg je het niet?” Toen Shuang zei, “Ik zeg het niet, ik zeg het niet,” werd Yuan onmiddellijk verlicht.

Op een dag nam Yuan een hoefijzer mee de hal voor het onderricht in en liep daar van voor naar achteren, van oost naar west en van west naar oost. Hij had de intentie om daarmee zijn inzicht te laten zien. Dus vroeg Shuang aan hem, ““Wat ben je aan het doen?” Yuan zei, “Ik ben op zoek naar overblijfselen[652] van mijn overleden meester.” Shuang sneed zijn voetstappen af en zei, “Hoge golven verspreiden zich wijd verspreid, schuimvlokken vliegen door de lucht – wat voor overblijfselen van je overleden meester zoek je?” Waarom spraak Shih Shuang op deze wijze toen Yang op zoek was naar de overblijfselen van zijn overleden meester? Op dit punt aangekomen en je de woorden “Ik zeg niet levend, ik zeg niet dood.” begrijpt, dan weet je dat vanaf het begin tot het einde de volledige capaciteit gebruikt wordt. Als je komt met rationalisaties, aarzelingen en overpeinzingen blijft het onmogelijk om te zien.

Chien Yuan zei, “Dit is simpelweg waarvoor ik een inspanning moet verrichten.” Kijk hoe hij na zijn verlichting spontaan spreekt.

Tao Wu ’s schedel bot was goudkleurig, wanneer je er op sloeg klink het als metaal.

Hsueh Tou gaf als commentaar, “Mijn hemel!”. Zijn bedoeling betreft beiden.

Fu uit T’ai Yuan[653] zei, “De overblijfselen van de overleden meester zijn nog altijd aanwezig.” Vanzelfsprekend is wat hij zegt passend—onmiddellijk zet hij dit losse eind op zijn plaats.

Maar zeg me, Wat is de meest essentiële plaats? Hoe pas je je inspanningen toe? Heb je niet horen zeggen dat als je op één plek doordringt, je op duizend, tienduizend plekken tegelijk doordringt. Als je “Ik zeg het niet, ik zeg het niet” kan doordringen, kan je van iedereen op de aarde de tongen afsnijden. Als je dit niet kan

[651] Shishuang Qinzhu (Ching Chu uit Shih Shan) (807-888), leerling van Yaoshan Weiyan,
[652] Je zou het ook kunnen vertalen met relikwieën .
[653] Zie commentaar bij zaak 47 waar uitgebreid beschreven wordt hoe de monnik Fu tot inzicht kwam

doordringen moet voor je zelf studeren en zelf ontwaken. Je moet dit niet lichtvaardig op nemen en de dagen laten passeren – je moet beseffen dat tijd kostbaar is.

Gedicht

Konijnen en paarden hebben hoorns;

** Snij ze eraf. Hoe ongewoon! Hoe fris en nieuw! *

Ossen en rammen hebben geen hoorns.

** Snij ze eraf. Wat voor patroon wordt gevormd? Je mag anderen voor de gek houden.

Nauwelijks een haar, nauwelijks een sliertje;

** “In de hemelen en op aarde ben ik alleen de vereerde.” Waar wil je gaan zoeken?*

Als bergen, als bergtoppen.

** Waar zijn ze? Golven die omhoog rijzen op de begane grond verstoppen je neusvleugels.*

De gouden overblijfselen[654] bestaan, nu nog altijd;

** Tongen afsnijden, kelen blokkeren. Ik leg ze terzijde. Ik ben alleen bang dat er niemand meer zal zijn die ze kan herkennen. *

Met wit schuim vloeien de golven langs de luchten, waar kunnen ze opgeborgen[655] worden?

** Hsueh Tou laat zijn zet vrij. Ze zijn precies onder je voeten maar je mist ze. Ze kunnen niet in je ogen en oren opgeborgen worden. *

Er is nergens plaats om ze op te bergen;

**Uiteindelijk. Toch heeft Hsueh Tou wat voor elkaar gekregen. Maar het kwam er op neer dat hij weg gezonken is in een diepe put. *

Zelfs die ene, die met één schoen terugkeerde naar het Westen[656], heeft ze verloren.

** Als de schrijn van de ouden niet compleet is, blijven de moeilijkheden ook bij hun nakomelingen. Ik sla, door te zeggen, “Waarom zijn we dan hier?”*

---

654 Engels relics: zowel overblijfselen als relikwieën kan hier gebruikt worden.
655 andere mogelijke vertalingen: verzameld worden of neer gezet worden.
656 Volgens een legende ontmoette ambassadeur Song Yun Bodhidharma drie jaar na zijn dood, wandelend met één schoen in zijn hand in de Pamir gebergte, westelijk van China. Op zijn vraag waar hij naar toe ging, antwoordde Bodhidharma dat hij naar huis ging. Hij vroeg hem waarom hij een schoen in zijn hand had. Bodhidharma antwoordde dat hij, zodra hij Shaolin klooster zou benaderen, het antwoord zou weten. In het klooster bleek dat er slechts één schoen in het graf lag. Zie zaak 1.

Commentaar

Hsueh Tou weet buitengewoon goed hoe hij voetnoten kan toevoegen. Hij is een afstammeling van Yun Men, met hamer en tang borgen dat de drie zinnen in elke zin aanwezig zijn[657]. Waar het moeilijk is om je uit te drukken, geeft hij een grondige uitleg waardoor hij wat gesloten is opent. Hij gaat naar de meest cruciale en essentielel plek en laat dat zien in dit gedicht, door onmiddellijk te zeggen, “Konijnen en paarden hebben hoorns; ossen en rammen hebben geen hoorns.” Zeg me, waarom hebben konijnen en paarden hoorns? Waarom hebben ossen en rammen geen hoorns? Alleen als je kan doordringen in het verhaal van deze zaak zal je realiseren dat Hsueh Tou een manier heeft om mensen te helpen.

Sommigen zeggen ten onrechte, “Niets zeggen is zeggen, zonder zinnen is met zinnen. Al hebben konijnen en paarden geen hoorns, desalniettemin zegt Hsueh Tou dat ze hoorns hebben. Al hebben ossen en rammen hoorns, desalniettemin zegt Hsueh Tou dat ze geen hoorns hebben.” Maar dit heeft er niets mee te maken. Zij zijn ver verwijderd van de kennis dat de duizend veranderingen en tienduizend transformaties van de Ouden, die zulke supra-natuurlijke krachten laten zien, slechts nodig waren om de spookgrot van jouw geest open te breken. Als je door kan breken, is het de moeite niet meer waard om het woord “begrijpen” te gebruiken.

Konijnen en paarden hebben hoorns;
Ossen en rammen hebben geen hoorns.
Nauwelijks een haar, nauwelijks een sliertje;
Als bergen, als bergtoppen.

Deze vier regels zijn als een juweel dat al je wensen laat uitkomen. Hsueh Tou heeft het compleet en precies voor jou uitgespuwd.

Het laatste deel van het gedicht is de zaak afsluiten volgens de feiten. “De gouden overblijfselen bestaan, nu nog altijd; met wit schuim vloeien de golven langs de lucht, waar kunnen ze opgeborgen worden? Dit is het versifiëren van de uitspraken van

[657] De zin die hemel en aarde omvat, de zin die de golven volgt en de zin die de ontelbare stromen afsnijdt, alle drie aanwezig in één zin van Yun Men, een zin die nagels doorsnijdt en ijzer doorknipt, zie o.a. zaak 6, 14, 27, 47 en 50.

Shih Shuang en Fu uit T'ai Yuan. Waarom is er geen plek om ze op te bergen? "Zelfs die ene, die met één schoen terugkeerde naar het Westen, heeft ze verloren." Het heilige schildpad sleepte zijn staart achter zich aan – dit is waar Hsueh Tou zich omdraait om mensen te helpen. Een Oude zei, "Hij bestudeert slechts de levende zinnen; hij bestudeert de dode zinnen niet." Als de overblijfsels verdwenen zijn, waarom is die bende nog altijd met elkaar hierover aan het worstelen?

Ch'in Shan 's Eén pijlpunt verplettert drie barrières

Zaak 56

Aanwijzing

De Boeddha 's zijn nooit op de aarde verschenen -- er is niets om aan de mensen te geven. De Patriarch kwam nooit uit het Westen – hij heeft nooit de transmisse van de geest doorgegeven. Sinds de mensen het tegenwoordig niet begrijpen, zoeken ze het fanatiek buiten zichzelf. Ze zijn zich niet bewust dat de Ene Grote Zaak, precies daar waar ze zijn, niet vastgegrepen kan worden, zelfs niet door duizend wijzen.

Precies op dit moment, waar kan je zien en niet zien, horen en niet horen, weten en niet weten, vinden? Als je niet in staat bent om het helder te bevatten, probeer het dan te begrijpen in de grot van de verstrengelende wijnranken[658]. Om te testen citeer ik dit: kijk!

Zaak

Ch'an reiziger Lian vroeg aan Ch'in Shan, "Hoe is het wanneer één pijlpunt drie barrières verplettert?"[1]

Shan zei, "Breng de heer binnenin de barrières naar buiten, zodat ik hem kan zien."[2]

Liang zei, "Dus als ik mijn fout herken moet ik veranderen."[3]

Shan zei, "Waarom nog langer wachten?"[4]

[658] Verstrengelde of in elkaar grijpende wijnranken/takken is een uitdrukking die duidt op complicaties. Wordt vaak gebruikt verwijzend naar woorden, naar de zaak (koan) zelf.

Liang zei, “ Een goed geschoten pijl raakt niet altijd alles,” en stond op om te vertrekken.[5] Shan zei, “Blijf nog een minuut.”[6] Liang draaide zijn hoofd om[7]. Shan hield hem stevig vast en zei, “Een enkele pijlpunt die op dit moment drie barrières verplettert even terzijde, laten we kijken hoe jij een pijl schiet.”[8] Liang aarzelde,[9] dus sloeg Shan hem zeven keer en zei, “Ik laat hem gaan omdat hij dertig of meer jaren zal blijven twijfelen.”[10]

Aantekeningen

1. Gevaar! Ontegenzeggelijk is hij buitengewoon—hij is een krachtige generaal.
2. Hij nadert direct. Hij wil dat iedereen het weet; De berg Cu is hoog, de berg An laag.
3. Hij ziet zijn kans en handelt. Hij is al gevallen in het secundaire.
4. Er is vastpakken, er is loslaten. Wanneer de wind beweegt, buigen de grassprieten.
5. Uiteindelijk. Zo, Liang probeert zijn pleidooi te veranderen. Hij plaatst zijn tweede klap, maar Ch’in Shan voelt geen pijn.
6. Hem ontbieden is makkelijk, hem afhandelen is moeilijk. Wat heb je aan een man die zijn hoofd omdraait wanneer hij geroepen wordt.
7. Het komt er op neer dat Liang niet snel kon vasthouden. Hij is geraakt.
8. Ch’in Shan ligt in de bek van de tijger. Golven tegen de stroom in. Als je ziet wat je plicht is, maar niets doet is, is dat een gebrek aan moed.
9. Waar het op neer komt, is dat hij zoekt zonder te vinden. Ik sla toe en zeg, “Jammer”.
10. Het imperatief moet zo zijn. Er is een begin, er is een einde. Ch’in Shan is correct bij het begin en correct bij het eind. Het is Ch’in Shan die een pak slaag verdient.

Commentaar

Ch’an reiziger Liang was ongetwijfeld een generaal met veel gevechtservaring. In Ch’in Shan ’s[659] hand draaide hij naar links en naar rechts, hij liet zijn zweep slaan en zijn stijgbeugels flitsen. Hoe jammer dat op het eind zijn boog gebroken is en zijn pijlen verbruikt. Maar dan nog, “Generaal Li Kuang[660] was nooit beleend als edelman, ook al had hij een glorieuze reputatie, dus was het allemaal zinloos geweest.”

Deze publieke zaak heeft één uitgang en één ingang, één vangst en één vrijlating. “Gebruik makend van de situatie, brengt hij het van aangezicht tot aangezicht onder de aandacht. En van aangezicht tot aangezicht is de situatie weer snel onder controle.” Van begin tot eind is er geen ‘terug vallen in bestaan en niet-bestaan’ of ‘winst en verlies’. Dit wordt genoemd, “een mysterieuze activiteit.” Als het je ontbreekt aan kracht, zal je struikelen.

---

[659] Ch’in-shan Wen-sui = Qinshan Wensui (n.d.), eerst leerling van Deshan (leraar van Hsueh Feng en Yen T’ou) en daarna van Tung Shan (Dongshan Liangjie). Ooit zaten Xuefen, Yantou en Qinshan samen en Dongshan bracht thee. Qinshan sloot zijn ogen. Dongshan vroeg, “waar ben je geweest?” Qinshan antwoordde, “Ik ben binnen gegaan in Samadhi.” Dongshan zei, “Samadhi heeft geen ingang, hoe ben je dan naar binnen gegaan?”

[660] Beroemde generaal tijdens de Han dynastie, (?? – 119 v.C.)

Ook deze monnik was een dappere en spirituele lompenmonnik; hij stelde een vraag die de menigte werkelijk doet schrikken. Als een excellente leraar van onze school weet Ch'in Shan onmiddellijk waar de vraag op neer komt. Hoe is het wanneer een enkele speerpunt[661] de drie barrières[662] verplettert? Het antwoord van Ch'in Shan betekent: "Op dit moment laat ik je pijl schieten terzijde; probeer de heer achter de barrières aan mij te laten zien." Liang 's antwoord, "Dus als ik mijn fout herken moet ik veranderen" was niet te ontkennen buitengewoon. Ch'in Shan zei, "Waarom nog langer wachten?" Kijk hoe hij antwoordde- deze vraag van Ch'ín Shan bevat geen open gaten.

Tot slot zei Ch'an reiziger Liang slechts, "Een goed geschoten pijl raakt niet altijd alles," en stond op om te vertrekken. Ch'in Shan riep onmiddellijk naar hem, " Blijf nog een minuut, Eerwaarde[663]." Waar het op neer komt is dat Liang los moest laten; dus draaide hij zijn hoofd om. Shan hield hem stevig vast en zei, "Eén pijlpunt die drie barrières verplettert op dit moment terzijde, laten we kijken hoe jij die pijl schiet." Liang aarzelde, dus sloeg Shan hem zeven keer en zei, "Ik laat toe dat deze kerel dertig of meer jaren zal blijven twijfelen."

Volgelingen van Ch'an zeggen tegenwoordig, "Waarom sloeg hij hem niet acht keer of zes keer? Waarom slechts zeven keer? Of waarom sloeg hij hem niet al toen hij hem vroeg om te proberen een pijl te schieten?" Al lijkt dit juist, in werkelijkheid is dat het niet. Voor deze zaak moet je nog niet de kleinste, enigszins rationele, berekeningen in je hart koesteren; je moet voorbij de woorden gaan. Alleen dan zal je in staat zijn de drie barrières te verpletteren en een pijl te schieten. Als je blijft denken over goed en slecht zal je nooit in staat zijn het in de greep te krijgen.

Als deze monnik een werkelijke man geweest zou zijn, zou op dat moment ook Ch'in Shan in groot gevaar verkeren. Sinds Liang het imperatief niet kon uitdragen, kon hij niet vermijden dat het op hem uitgevoerd werd. Maar zeg, al met al, wie is de heer binnen de barrières[664]? Kijk naar het gedicht van Hsueh Tou:

Gedicht

Voor jullie breng ik de heer binnen de barrières naar buiten–

*** Raak. Aangezicht tot aangezicht, toch mis je het. Terugtrekken! Terugtrekken! **

Jullie discipelen, die een pijl gaan schieten, wees niet onachtzaam!

[661] Zie ook zaak 81 "Yao Shan schiet het eland van de elanden."
[662] Het lichaam van de werkelijkheid, trancedentaal inzicht en dood
[663] Eerwaarde zoals hier gebruikt werd soms door Ch'an leraren om iemand direct aan te spreken. Formeel betekent het leraar, dus mogelijk gebruikt Ch'in dit ironisch.
[664] Waarschijnlijk wordt hier bedoeld alle barrières, niet alleen de eerder genoemde drie barrières.

*** Eenmaal dood komt je niet opnieuw tot leven. Zeer obscuur. Voorbij. **

Verwijder een oog en de oren zijn doof;

*** Half pond in het linker oog. Hsueh Tou laat zijn beweging gaan. Links geen voortgang, rechts geen terugtrekken. **

Verlies een oor en beide ogen zijn verblind.

*** Acht pond in het rechter oog. Er is slechts één weg. Stap naar voren en je valt in de put; stap achteruit en een woeste tijger bijt in je been. **

Ik bewonder hoe een enkele pijlpunt de drie barrières verplettert--

*** Hoe is het wanneer het volledige vermogen op deze weg voorwaarts gaat? Wat zegt hij? De barrières zijn verpletterd, de barrières zijn gevallen. **

Het spoor van de pijl is waarlijk zichtbaar.

*** Dode man! Bah! Ik sla, en zeg, “Zie je (het) niet?”

Je ziet het niet?

*** Een melaatse sleept zich voort te midden van zijn metgezellen. Hij creëert complicaties.

Hsuan Sha[665] had woorden hiervoor:

*** Wie is niet Hsuan Sha?**

“Een geweldige adept is onlosmakelijk de stamvader van de geest.“

*** Met één zin snijdt hij de stroom af en laat miljarden impulsen tot rust komen. De neusvleugels van een geweldige adept zijn in mijn handen. Voordat hemel en aarde en de wereld bestond, waar zou jij je lichaam tot rust latenkomen en je leven te vestigen?

Commentaar

Een aantal van de zinnen van dit gedicht grijpen terug op de woorden van een gedicht van Kuei Tsung[666]. Sinds Kuei Tsung dit gedicht lang geleden schreef, kreeg hij de naam Kuei Tsung (‘keer terug naar de bron’) Binnen de poorten van onze school wordt dit “praten over de betekenis van de bron” genoemd.

Later hoorde T’ung An[667] over deze zaak en zei, “Mr. Liang was goed in staat pijlen te schieten, maar in essentie wist hij niet hoe het doel te raken.” Een monnik vroeg hem, “Hoe kan iemand het doel raken?” An zei, “Wie is de heer binnen de barrières?” Later was er een monnik die deze uitspraak van Ch’in Shan citeerde: “Zelfs als Liang

[665] Xuansha Shibei (835-908) leerling van Hsueh Feng (Xuefen Yicun) zie zaak 22 en 88
[666] Guizong Zhichang (d. 827), leerling van Mazu, zie zaak 69
[667] Hongzhou Tong'An

op deze wijze had gereageerd, had hij nog altijd niet Ch'in Shan 's mond kunnen vermijden. T'ung An is niet goedmoedig, alhoewel dit wel zo is."

Hsueh Tou zegt, "Voor jullie breng ik de heer binnen de barrières naar buiten." Open je ogen en je kan zien, sluit je ogen en je kan ook zien. Met vormen, zonder vormen—alles is verdeeld in drie secties. "Jullie discipelen die een pijl gaan schieten, wees niet onachtzaam!" Als je in staat bent goed en juist te schieten, ben je niet onachtzaam. Als je niet juist schiet, is het duidelijk dat je onachtzaam bent.

"Verwijder een oog en beide oren zijn doof; verlies een oor en beide ogen zijn verblind." Zeg me, wanneer een oog is verwijderd, waarom zijn dan desalniettemin de oren doof geworden? Wanneer een oor verloren is, waarom worden dan beide ogen blind? Je kan deze woorden alleen binnendringen als je niet hebzuchtig of afwijzend bent: Als je hebzuchtig of afwijzend bent is het onmogelijk voor jou om te kijken.

"Ik bewonder hoe een enkele pijlpunt de drie barrières verplettert----het spoor van de pijl is waarlijk zichtbaar." Ch'an reiziger Liang vroeg, "Hoe is het wanneer één pijlpunt drie barrières verplettert?" en Ch'in Shan zei, "Breng de heer binnenin de barrières naar buiten, zodat ik hem kan zien." Deze uitspraken en alles tot en met T'ung An 's zaak later, zijn allemaal '""Het spoor van de pijl." Uiteindelijk, wat is het?

"Je ziet het niet? Hsuan Sha had woorden hiervoor: 'Een geweldige adept is onlosmakelijk de stamvader van de geest.'" Het is gebruikelijk om geest als het ultieme principe van de school van de patriarchen te gebruiken; hier echter, waarom is een geweldige adept onlosmakelijk de stamvader van deze geest, zelfs voordat hemel en aarde geboren werden? Alleen als je deze tijd en dit seizoen door en door begrijpt, zal je in staat zijn de heer achter de barrières te herkennen.

"Het spoor van de pijl is waarlijk zichtbaar." Als je het doel wil raken, is er een duidelijk spoor achter de pijl. Maar zeg me, Wat is het spoor achter de pijl? Voordat je het begrijpt, moet je je eigen geconcentreerde mentale inspanning toepassen.

"Een geweldige adept is onlosmakelijk de stamvader van de geest." Hsuan Sha gebruikte deze woorden vaak om zijn gemeenschap te onderwijzen. Dit is uit een vers van Kuei Tsung die Hsueh Tou abusievelijk toeschrijft aan Hsuan Sha. Studenten van tegenwoordig die deze geest als de bron van de ouden zien, kunnen studeren tot de Maitreya Boeddha komt om hier geboren te worden, en dan nog begrijpen ze het niet. Voor iemand die een grootse adept is, is zelfs geest slechts een nazaat.

"Hemel en aarde zijn nog niet te onderscheiden" is al het bijkomstige. Zeg me, juist op zo'n moment, wat is "voor hemel en aarde"?

Chao Chou ’s Domme kluns

Zaak 57

Aanwijzing

Voordat je bent binnen gedrongen, lijkt het allemaal op een zilveren berg, op een stalen wand. Wanneer je in staat bent om binnen te dringen, ben je het zelf, die vanaf het begin de zilveren berg en de stalen wand was.
Als iemand me vraagt, “Nou én?” zou ik slechts het volgende tegen hem zeggen, “Hier, als je een handeling kan onthullen en de omgeving kan observeren, dan bezet je de essentiële brug, zonder het profane en het heilige te laten passeren, dan ligt dit alles niet buiten jouw capaciteiten.”
Als je, daarentegen, nog niet daar bent, observeer dan het gezichtspunt van een Oude.

Zaak

Een monnik vroeg aan Chao Chou, “ ‘De ultieme weg is niet moeilijk, vermijdt slechts onderscheid maken.’ Wat is onderscheid maken?”[1]

Chou zei, “Ik alleen, ben in hemel en aarde de Hoog geëerde”[2]

De monnik zei, “Dat is nog altijd onderscheid maken.”[3]

Chou zei, “Domme kluns, waar is het onderscheid maken?”[4]

De monnik was sprakeloos.[5]

Aantekeningen

1. Veel mensen kunnen deze ijzerbramen niet doorslikken. Er zijn veel mensen die hierover twijfel hebben. Zijn volledige mond is gevuld met rijp.
2. Hij stapelt een hoop botten op grond niveau. Plotseling doorboort hij de neusvleugels van lompenmonniken. Een talisman zo hard als gegoten ijzer.
3. Het draait erop uit dat hij achter Chao Chou aan rolt. Hij daagt deze oude kerel uit.
4. Bergen verkruimelen, rotsen verbrijzelen.
5. Je dertig slagen zijn kwijtgescholden.

Commentaar.

De monnik ondervraagt Chao Chou[668] over de uitdrukking, ‘De ultieme weg is niet moeilijk, vermijdt slechts onderscheid maken.’ De derde Patriarch ’s *‘Zegel van het geloof in het hart’* begint met deze twee regels. Er zijn nogal wat mensen die dit verkeerd begrijpen. Hoe dat komt? Volgens hen is de ultieme weg fundamenteel zonder moeilijkheden, maar ook zonder iets wat moeilijk is; het is slechts vermijden onderscheid te maken. Als je het zo begrijpt zie je het nog niet na tien duizend jaar, zelfs niet in je dromen.
Chao Chou gebruikte deze uitdrukking vaak als hij vragen stelde aan mensen. Deze monnik draaide het om en gebruikte deze uitdrukking om hem te ondervragen. Als je naar zijn woorden kijkt, dan doet deze monnik de hemel verschrikken en de aarde beven. Als het niet in de woorden is, dan wat? Je moet in staat zijn deze kleine sleutel om te draaien, voordat het zich opent. Zonder acht te slaan op dodelijke gevaren, durft deze monnik de tijger bij zijn neusharen te grijpen, dus zei hij, ’dat is nog altijd onderscheid maken’. Chao Chou maakt hem onmiddellijk sprakeloos, “Domme kluns, waar is het onderscheid maken?” Als de monnik dit aan iemand anders had gevraagd, zou die in verwarring gebracht zijn. Chao Chou echter, bewoog waar het onmogelijk was om te bewegen.
Als je in staat bent alle slechte en vergiftigde woorden en zinnen binnen te dringen, zelfs tot het niveau van duizend verschillen en tienduizend vormen, dan krijgen alle conventionele constructies de excellente geur van pure honing. Als je kan binnendringen tot daar, waar je de werkelijkheid aanraakt, dan zal je Chao Chou ’s naakte hart in zijn volheid zien.
Domme kluns is een plattelands uitdrukking uit Fu Xhou, om mensen uit te schelden dat ze geen verstand hebben. Wanneer de monnik zegt, “Dat is nog altijd onderscheid maken”, zegt Chao Chou, “Domme kluns, waar is het onderscheid maken?” Zo moet het oog van de leraren van onze school zijn, als de Garuda vogel[669] met de gouden vleugels, die het water van de oceanen scheidt om een draak te grijpen en in te slikken.

Gedicht

Diep als de oceaan,

** Welke maatstaf is dit? De bron in de afgrond is onmogelijk te doorgronden. Dit bevat nog niet de helft hiervan. *

Stevig als een berg.

** Wie kan hem laten beven? Dit is slechts halverwege de weg. *

Een mug worstelt zich tegen de stevige wind in door de lucht,

[668] Zhaozhou Congshen (778-897)
[669] een hybride schepsel, half man en half vogel

** Zoals deze zijn er anderen. De kracht heeft hij al met al niet gemeten, en zichzelf heeft hij in ieder geval niet gemeten. *

Een mier probeert een ijzeren pilaar te laten beven.

**Er zijn geen verschillende soorten vuil in hetzelfde hol. Hij zit er naast. En jij bent een mede student van hem.*

Onderscheid maken –

** Water dragen naar de rivier om het daar te verkopen. Wat zegt hij? Chao Chou is gekomen. *

Een met vilt bedekte trom onder de dakrand. [670]

** Het is al aanwezig voordat een woord gesproken is. Ze zijn begraven in dezelfde put, zo talrijk als vlas en gierst zaad. Ik sla en zeg, “Ik knijp jullie keel dicht.”

Commentaar

Chao Chou ’s twee zinnen worden door Hsueh Tou uitgelegd door te zeggen, “Diep als de oceaan, stevig als een berg.” De monnik zei, “Dat is nog altijd onderscheid maken.”, dus zegt Hsueh Tou dat deze monnik is als een mug die speelt in een storm, als een mier die een ijzeren pilaar probeert te laten trillen. Hsueh Tou prijst de monnik ’s moed. Waarom? Dit “De ultieme weg is niet moeilijk” is iets dat uitmuntende mensen gebruiken, toch durft de monnik op deze wijze te spreken. Chao Chou liet hem niet gaan; hij zei onmiddellijk, “Domme kluns, Waar is het onderscheid maken?” Is dat niet een forse wind, een ijzeren pilaar? “Onderscheid maken, een met vilt bedekte trom onder de dakrand”. Om te eindigen pikt Hsueh Tou dit op, om je leven te geven. Als je het duidelijk herkent, dan draag je de hele zaak zelf. Heb je niet gehoord dat gezegd wordt, als je een grondig begrip wil verkrijgen, je geen vraag moet gebruiken om te vragen. Daarom, ‘Een met vilt bedekte trom onder de dakrand’.

[670] een met vilt bedekte drum maakt geen geluid, vragen stellen (de drum slaan) zal nooit een waarachtig antwoord oproepen, alle geluiden verdwijnen in de leegheid

Chao Chou kan het niet uitleggen

Zaak 58

Zaak

Een monnik vroeg aan Chao Chou, “ ‘De ultieme weg is niet moeilijk, vermijdt slechts onderscheid maken.’ Is dat tegenwoordig niet af en toe een cliché onder de mensen?”[1]

Chou zei, “Ooit stelde iemand me die vraag, en werkelijk, ik kon het vijf jaar lang niet uitleggen”.[2]

Aantekeningen

1. Een dubbele zaak. Ook dit is een punt dat mensen aan het twijfelen brengt. Stappen op een weegbalk, hard als ijzer. Er is nog altijd deze hier. Beoordeel mensen niet uitgaande van jezelf.
2. Eerlijk spreken is beter dan een rood gezicht. Een aap eet een rups, een mug steekt een ijzeren os.

Commentaar

Chao Chou[671] maakte geen gebruik van slaan of schreeuwen, zijn handelingen gingen daaraan voorbij. De vraag van de monnik was zeer speciaal; het was dan ook zeer moeilijk voor wie dan ook om deze te beantwoorden, uitgezonderd Chao Chou. Omdat Chao Chou een kundig man was zei hij slechts, “Ooit stelde iemand me die vraag, en werkelijk, ik kon het vijf jaar lang niet uitleggen”. De vraag rijst op als een kilometer hoge wand, en het antwoord maakt het ook niet helder. Begrijp het op deze manier en het is precies hier aanwezig. Als je het niet begrijpt, maak dan geen rationele berekeningen.
Heb je niet gehoord hoe Hsueh Tou, de man van Path Tsung van Tóu Tzu, die toen schrijver was Hsueh Tou’s gemeenschap, liet onderdompelen in ‘De ultieme weg is niet moeilijk, vermijdt slechts onderscheid maken.’, en Tsung een inzicht kreeg. Hsueh Tou vroeg aan Tsung T’ou Tzu, ‘Wat is de betekenis van ‘De ultieme weg is niet moeilijk, vermijdt slechts onderscheid maken.’ Tsung zei, ‘Dieren, dieren.’
Later dwaalde hij in eenzaamheid rond de T’ou Tzu berg. Elke keer als hij als abt ging dienen, pakte hij zijn strooien sandalen en zijn teksten in zijn mantel. Een monnik vroeg hem. ‘Wat is je familie stijl, reiziger?’ Tsung zei, “strooien sandalen opgeborgen in een mantel”. De monnik vroeg, “wat betekent dit?” Tsung zei, “T’ung Ch’eng (een stad in de buurt) bevindt zich onder mijn blote voeten.”

[671] Zhaozhou Congshen (778-897)

Aldus is gezegd, “Offeren aan de Boeddha is geen zaak van veel wierook gebruiken.” Als je kan doorbreken en ontsnappen, dan is loslaten of vasthouden iets voor jezelf. Sinds deze zaak één vraag en één antwoord omvat, duidelijk en volkomen helder, waarom zei Chao Chou dan, dat hij het niet kon uitleggen? Maar zeg me, is dit een valkuil[672] voor de mensen van tegenwoordig of niet? Antwoordde Chao Chou hem vanuit de binnenzijde van een nest vol clichés of van daarbuiten? Je moet je realiseren dat deze zaak niet te vinden is in woorden en zinnen. Als er een kerel is die door kan dringen tot het bot en merg, met een penetrerend geloof, dan is hij als de draak die bij het water aankomt, als een tijger op weg naar de bergen.

Gedicht

De konings olifant trompettert

** De nobelste onder de Nobelen, de rijkste onder de Rijken. Wie is er niet vol ontzag? Goed nieuws.*

De Leeuw brult.

** Een expert te midden van experten. De hersenen van de honderd beesten exploderen. Een goede route om aan te haken. *

Smaakloze praat

** Als we elkaar gaan beschimpen, laat ik je mijn muil blokkeren. Het is als een ijzeren spie; hoe kan je daar je tanden inzetten. Hij kon het meer dan vijf jaren lang niet uitleggen; heel China in een enkele boot, ver weg in de vlakte rijzen de golven hoog; wie weet of er een ander, beter koninkrijk van gedachten is? *

Blokkeert de monden van mensen.

** Wanneer we elkaar bespugen laat ik me door jou met kwijl onder sproeien. Ha! Wat zeg je, Eerwaarde? *

Zuid, noord, oost, west –

** Is er? Is er? In de hemelen en op aarde. Hemelen! Hemelen! *

De raaf vliegt, het konijn rent.

** Van het verleden en van het heden. Levend begraven, allemaal tegelijkertijd. *

Commentaar

Chao Chou zei, “Ooit stelde iemand me die vraag, en werkelijk, ik kon het vijf jaar lang niet uitleggen”. Dit is als “De konings olifant trompettert, De leeuw brult, Smaakloze gepraat blokkeert de monden van mensen, Zuid, noord, oost, west,

[672] Valkuil of cliché, iets waaraan mensen blijven hangen, woorden of gezegdes waarin men een ‘nest’ bouwt om te blijven hangen.

De raaf vliegt, het konijn rent”. Als Hsueh Tou niet het laatste woord had, waar anders zou hij vandaan kunnen komen? Sinds “De raaf vliegt, het konijn rent”, zeg me, waar komen Chao Chou, Hsueh Tou en ik terecht.

Chao Chou ’s Waarom het niet volledig citeren?

Zaak 59

Aanwijzing

Hij omvat de hemelen en bevat de aarde, hij gaat voorbij heilig en profaan. Op de toppen van de honderd wilde planten verwijst hij naar de wonderlijke geest van nirvana. Midden in het woud van schilden en speren bevestigt hij onverschrokken de levensader van een lompenmonnik.
Maar zeg me, toegerust met wiens krachten kan iemand deze weg bereiken? Als een test citeer ik deze zaak: kijk!

Zaak

Een monnik vroeg aan Chao Chou, “ ‘De ultieme weg is niet moeilijk, vermijdt slechts onderscheid maken.’[1] Zodra woorden worden gesproken is dit onderscheid maken.’[2] Welnu, hoe helpt u mensen, Leraar?”[3]

Chou zei, “Waarom citeer je het niet volledig?”[4]

De monnik antwoordde, “Ik herinner me het slechts tot hier”[5]

Chou zei, “Het is alleen maar dit: Deze ultieme weg is niet moeilijk, vermijdt slechts onderscheid maken.“[6]

Aantekeningen

1. Opnieuw wordt dit naar voren gebracht. Wat zegt hij?
2. Hij grijpt naar een mondvol rijp.
3. Hij zet deze oude kerel onder druk. Tja!
4. De dief is een kleine man, maar zijn wijsheid overtreft die van een Heer. Chao Chou is een dief die op klaarlichte dag steelt. Hij rijdt op het paard van de dief om de dief te achtervolgen.
5. Twee kerels spelen met een modderbal. De monnik heeft een dief ontmoet. Het is moeilijk een waardig opponent voor Chao Chou te zijn als je immobiel bent.
6. Uiteindelijk is het aan deze oude kerel. De ogen van de monnik zijn weggenomen; hij is achterhaald.

Commentaar

Chao Chou's[673] uitdrukking, “het is alleen maar dit, De ultieme weg is niet moeilijk, vermijdt slechts onderscheid maken”, is als een vonk van een vuursteen, als een lichtflits. Vastpakken en loslaten, doden en leven geven - hij heeft zo'n onafhankelijk meesterschap. Overal zegt men dat Chao Chou een eloquentie had, ver voorbij die van de gewone mensenmassa.
Chao Chou leerde zijn gemeenschap vaak met deze woorden, “De ultieme weg is niet moeilijk, vermijdt slechts onderscheid maken. Zodra woorden worden gesproken, is het, ‘dit is onderscheid maken’, ‘dit is helderheid’. Deze oude monnik verblijft niet in helderheid; houden jullie nog vast aan wat dan ook, of niet?” Ooit vroeg een monnik, ”Nu u niet verblijft in helderheid, waar houdt u zich aan vast?” Chou antwoordde: “Ik weet het ook niet”. De monnik zei: “Nu u het niet weet, leraar, waarom zegt u dan toch, dat u niet in helderheid verblijft? “. Chou zei: “Het is voldoende vragen te stellen; maak je buigingen en vertrek naar je kamer.”
Later sprong een monnik in dit gat en ging naar hem toe om hem te ondervragen; de vraag van de monnik was zonder twijfel buitengewoon, maar toch een activiteit van zijn verstand. Iemand anders dan Chao Chou zou niet in staat zijn geweest deze monnik aan te pakken. Maar Chao Chou was een adept en zei onmiddellijk, “Waarom citeer je het niet volledig?”
Ook deze monnik begreep hoe zichzelf om te draaien en hij liet zijn moed zien; hij zei, “Ik herinner me het slechts tot hier.”
Zonder terug te vallen op berekeningen is hij spontaan, precies, juist en toepasselijk. Het gaat er niet om of hij wel of juist geen woorden ter beschikking had. Of te denken dat zijn antwoord wel of geen woorden heeft. Chao Chou liet de verwisselingen van de logica achter zich. Waarom? Als je deze zaak bediscussieert, is het als vonken van ketsende vuurstenen, als een bliksemschicht. Alleen als je snel je ogen erop richt, kan je het zien. Als je aarzelt en weifelt, kan je niet verhinderen dat je je lichaam en leven verliest. Het lijkt als een arrangement. Onmiddellijk nadat de monnik gesproken had, antwoordde Chao Chou, hij hoefde niets te berekenen. Een oude zei hierover, “Continuïteit is inderdaad zeer moeilijk.”
Chao Chou onderscheid draken van slangen en houdt goed en verkeerd uit elkaar; dit alles is terug te leiden tot zijn vermogen volkomen zichzelf te zijn. Chao Chou grist de ogen van de monnik van hem af zonder in conflict te komen met zijn scherpzinnige uitgangspunten. Zonder op berekeningen te vertrouwen was hij op een spontane wijze precies toepasselijk.
Zeggen dat hij woorden ter beschikking had of juist geen woorden, is beide verkeerd; ook heeft het geen zin te zeggen dat zijn antwoord zowel woorden als geen woorden bevat. Chao Chou had alle mogelijke, logische permutaties achter zich gelaten. Waarom? Als je deze zaak gaat bespreken, is het als vonken van een vuursteen, als

[673] Zhaozhou Congshen (778-897)

flitsende lichten. Alleen als je je ogen er snel op richt, kan je het zien. Als je aarzelt en weifelt, kan je niet vermijden je lichaam en leven te verliezen.

Gedicht

Stromend water kan het niet nat maken,

** Wat zeg je? Te diep en ver er naast. Wat valt er te bediscussiëren. *

Blazende wind kan niet binnendringen.

** Het is als een lege ruimte. Moeilijk, ondoordringbaar. Richt je pleidooi naar de lucht.*

De tijger gromt, de draak wandelt;

** Hij verkrijgt onafhankelijkheid; hij is buitengewoon. *

Spoken huilen, geesten jammeren.

** Iedereen, bedek je oren! Wanneer de wind beweegt, buigt het gras. Ben jij niet één van zijn mede studenten, Eerwaarde? *

Zijn hoofd is een meter lang – ik vraag me af wie dat is?

** Een vreemd wezen. Een wijze waar vandaan? Zie je? Zie je? *

Staand op één voet antwoordt hij zonder te spreken.

** Bah! Hij trekt zijn hoofd terug en laat zijn activiteiten gaan. Berg spook? Hij mag niet zomaar gaan, dus ik sla. *

Commentaar

“Stromend water kan het niet nat maken, blazende wind kan niet binnendringen, de tijger gromt, de draak wandelt, spoken huilen, geesten jammeren.” Er is geen plek voor jou om erop te kauwen. Deze vier regels verdichten Chao Chou’s antwoord, welke inderdaad lijkt op een galopperende draak, een volledig geladen tijger. De monnik was terecht gekomen in een gênante vertoning. Niet alleen deze monnik, maar zelfs de spoken huilen, zelfs de geesten weeklagen. Het is hetzelfde als gras dat neerbuigt doordat de wind blaast.
Over de twee laatste regels kan men zeggen, “Eén zoon heeft het grondig begrepen.” “Zijn hoofd is een meter lang – ik vraag me af wie dat is? Staand op één voet antwoordt hij zonder te spreken.” Heb je niet gehoord dat een monnik vroeg, ‘Wat is Boeddha?’ Waarop een oude eerbiedwaardige antwoordde, “Zijn hoofd is een meter lang en zijn nek is 5 cm lang. Ik vraag me af of jullie mensen hem herkennen. Zelfs ik niet”. Voor altijd en eeuwig heeft Hsueh Tou Chao Chou volledig afgebeeld.

De werkelijke Chao Chou was altijd midden erin: jullie allemaal moeten dit zorgvuldig onderzoeken en het proberen te zien.

Yun Men's staf verandert in een draak

Zaak 60

Aanwijzing

Boeddha's en levende wezens – fundamenteel is er geen verschil. Bergen en rivieren en je eigen zelf – hoe kan er onderscheid zijn? Waarom is alles dan opgedeeld in twee.

Zelfs als je met woorden kan omkeren en de essentiële brug kan veroveren, heeft het nog geen zin om los te laten. Als je niet los laat, is zelfs de hele grote wereld het niet waard om vast te grijpen. Maar wat is de plaats om woorden te laten keren. Om te testen citeer ik dit: Kijk!

Zaak

Yun Men liet zijn staf zien aan de gemeenschap en zei:[1] "De staf is veranderd in een draak[2] en verslindt het universum[3]. Bergen, rivieren, de grote aarde – waar zijn ze om gevonden te worden?"[4]

Aantekeningen

1. Hij maakt zichtbaar of hij verandert, al naar gelang de gelegenheid. Het enkelzijdige zwaard dat mensen dood, het dubbelzijdige zwaard dat mensen leven brengt. Hij rukt je ogen uit.
2. Wat is het nut van zoveel gepraat? Wat is het nut van veranderen?
3. De lompenmonniken van deze wereld kunnen hun leven niet behouden. Heeft hij je keel geblokkeerd? Eerwaarde, waar ga je heen om je lichaam te kalmeren en je leven te funderen?
4. In de tien richtingen zijn er geen muren, in de vier zijkanten geen poorten. Oost, west, zuid, noord, de vier tussenliggende punten, boven, beneden. Hoe ga je dit aanpakken?

Commentaar

"De staf is veranderd in een draak en verslindt het gehele universum. Bergen, rivieren, de grote aarde – waar zijn ze om gevonden te worden?" Als je zegt, het bestaat, dan ben je blind; als je zegt het bestaat niet, dan ben je dood. Zie je waar Yun Men mensen hielp? Breng de staf naar me terug!

De mensen begrijpen tegenwoordig niet waar Yun Men stond, alleen en zichtbaar. In plaats daarvan zeggen ze dat hij vorm gebruikte om de geest uit te leggen, dat hij op dingen vertrouwde om de principes te openbaren. Maar de oude Shakayamuni

kende deze theorie niet toen hij gedurende 49 jaar de Dharma leerde; waarom dan, was het voor hem noodzakelijk om de bloem omhoog te houden voor Kashyapa 's glimlach? Deze oude man veroorzaakte verwarring door te zeggen: "Ik heb de schat van het oog van de juiste leer, de wonderlijke geest van nirvana – dit geef ik door aan Maha Kashyapa." Waarom was er toch behoefte aan de noodzaak voor een speciale transmisse van het geestzegel. In de veronderstelling dat jullie allemaal gasten zijn van dit huis van de oude leraren, begrijpen jullie deze speciale, doorgegeven geest?

Als er een enkel ding in je borst is, verschijnen bergen, rivieren en de grote aarde in overvloed voor je; als er geen enkel ding in je borst is dan is er daarbuiten nog niet eens zoiets als een fijn haartje. Hoe kan je praten over het samensmelten van principe en kennis, over het samengaan van de objectieve wereld en geest? Wat is de verklaring? Wanneer één is begrepen, is alles begrepen. Wanneer één helder is, is alles helder.

Chang Sha[674] zei: "Mensen die de Weg bestuderen begrijpen de werkelijkheid niet, omdat ze altijd erkenning hebben gegeven aan hun cognitieve geest. Dit is de oorzaak van ontelbare eeuwen van geboorte en dood en wordt door dwazen de oorspronkelijke persoon genoemd". Als je plotseling de schaduw wereld van de opeenstapelingen en de elementen van het leven verplettert, zodat lichaam en geest één en hetzelfde zijn en er niets anders buiten je lichaam is, heb je nog niet de andere helft gerealiseerd. Hoe kan je spreken over naar vorm gaan om de geest uit te leggen, door dingen te gebruiken om het principe te verduidelijken.

Een oude zei: "zodra er één stof-spikkel ontstaat, is de hele wereld daarin vervat". Maar zeg, welk stof-spikkel is dit? Als je dit stof-spikkeltje kan herkennen, dan herken je de staf. Zodra Yun Men zijn staf opraapt zien we onmiddellijk haar grenzeloze, geweldige activiteiten. Dat soort gepraat is als een massa van in elkaar grijpende wijnstokken en complicaties. Hoe veel temeer gaat dat op voor het veranderen van de staf in een draak! Bibliothecaris Ch 'ing zei: "Is dit soort gepraat er ooit geweest in de vijfduizend en achtenveertig delen van de canon?" Elke keer als hij zich tot zijn staf richtte, bracht Yun Men het geweldige functioneren van al zijn capaciteiten naar buiten en hielp hij mensen op een manier die vol was van leven.

Pa Chiao[675] zei: "Als je een staf hebt, zal ik je een staf geven; als je geen staf hebt, zal ik je staf wegnemen."

Yung Chia[676] zei: "Dit is geen lege tentoonstelling die slechts vorm etaleert; het zijn de werkelijke sporen van Tathagata 's kostbare staf".

[674] Changsha Jingcen (d 868) leelring van Nanquan
[675] Bajiao Huiqing leerling van Nanta Guanyong(850-938)
[676] Yongjia (665-713),leerling van de zesde patriarch,

Lang geleden, in de tijd van de Dipamkara Boeddha, spreidde de (toekomstige) Tathagata (Shakayamuni) zijn haren uit om wat modder te bedekken vlak voor deze Boeddha. Dipamkara zei: ”Hier zou een tempel moeten komen”. Daar was ook een oudere aanwezig die daarna een grasspriet precies daar rechtop zette en zei: “De tempel is gebouwd”. Jullie allemaal, vertel me, waar is dit tafereel te vinden?

De oude leraar Hsueh Tou zei: “Bij een klap, ervaar het; bij een schreeuw, ontvang het op de juiste manier.” Maar vertel me, wat ontvang je op de juiste manier? Veronderstel dat er iemand is die vraagt: “Wat is de staf?” Zou je niet een knal teruggeven? Zou je niet met je handen klappen? Dit allemaal zou je geest speelruimte geven en heeft niets ermee van doen.

Gedicht

De staf verslindt het universum –

** Wat zegt hij? De staf wordt alleen gebruikt om honden mee te slaan. *

Hij spreekt tevergeefs over perenbloesem die drijft op de voortrazende golven.

** Maak een opening naar boven en alle duizenden wijzen staan benedenwinds. Het is geen kwestie van wolken grijpen en mist vastpakken. In staat zijn om het duizend of tienduizend maal te zeggen is niet zo goed als het eenmaal vasthouden in je hand*

Voor degenen wiens staart is afgebrand, is het geen kwestie van wolken grijpen en mist vastpakken;

** Ik kijk slechts links en rechts hiervan. Het is slechts een stok van droog brandhout. *

Waarom zouden degene die uitgeput zijn noodzakelijkerwijs hun moed en geest verliezen?

** Iedereen heeft het humeur van een koning. Het is alleen maar dat je er ver naast zit. Wat ga je doen met je angst? *

Ik heb het opgepakt –

** Dank voor zoveel compassie, je bent zo zachtaardig als een oude dame.*

Hoor je, of niet?

** Je kunt niet voorkomen dat je in het onkruid valt. Waarom luisteren?

Men moet simpelweg compleet vrij en op zijn gemak zijn –

**Soep resten, verspild eten. Waar komt het universum vandaan? *

Stop met nog meer verwarring te veroorzaken.

** Iemand die deze regel citeert heeft ze al gebroken. Het is al aanwezig op je hoofd. Ik sla en zeg, “het te laten gaan haalt niets uit. *

Met 72 stokslagen laat ik je nog te gemakkelijk gaan –

** Deze noodzakelijkheid heb ik nooit uitgevoerd, maar als je hiernaar gaat handelen heb je geluk dat je mij gevonden hebt. *

Zelfs met 150 is het moeilijk je te vergeven.

** Een juist bevel moet uitgevoerd worden. Maar waarom zo weinig? Zelfs al gaf je hem duizend klappen in de morgen en acht honderd in de avond, wat voor nut heeft het? *

Meester Hsueh Tou pakt plotseling zijn staf en daalt neer vanuit zijn zetel; de gemeenschap stuift uit elkaar en vlucht.

** Waarom heeft Hsueh Tou het hoofd van een draak en de staart van een slang? *

Commentaar

Yun Men helpt mensen via een omslachtig pad; Hsueh Tou helpt mensen via de kortste weg. Daarom dumpt Hsueh Tou de verandering in een draak, hij heeft dat soort gepraat niet nodig, enkel “de staf verslindt het universum”. Hsueh Tou ’s bedoeling is om te vermijden dat mensen fantasierijke interpretaties hebben. Hij gaat voort door te zeggen: “Hij spreekt tevergeefs over perenbloesem die drijft op de voortrazende golven”. Er is geen behoefte om te veranderen in draken. De Poort van Yu [677] heeft op drie niveaus stroomversnellingen; elke jaar tijdens de derde maand, wanneer de peren bloesem uitkomt en de golven hoger worden, veranderen de vissen, die in staat zijn tegen de stroom opwaarts te zwemmen en de stroomversnellingen te passeren, in draken. Hsueh Tou zegt: ook al veranderen ze in draken, het blijft loos gepraat.

“Voor degenen wiens staart is afgebrand, is het geen zaak van wolken grijpen en mist vastpakken”. Wanneer vissen passeren door de Poort van Yu ontbrandt er een hemels vuur op hun staart, ze grijpen de wolken, pakken de mist vast, en vertrekken. Hsueh Tou bedoelt dat ofschoon ze veranderen in draken het nog altijd geen zaak is van wolken grijpen en mist pakken. " Waarom zouden degene die uitgeput zijn noodzakelijkerwijs hun moed en geest verliezen”. De inleiding van Ch’ing Liang’s[678] commentaar op de Avatamsaka soetra zegt: “Zelfs Bodhisattvas die voortreffelijk

[677] Gate of Yu, ook wel Dragon Gate genoemd, een vernauwing in de Gele rivier. Een legende zegt dat karpers zich verzamelen op de bodem van de stroomversnellingen van de Dragon gate en zij die er in slagen de stroomversnellingen te passeren veranderen in draken en vliegen weg.
[678] Cheng Kun: 4e patriarch van de Hua Yen school en nationaal leraar, 738-838 AD, zie ook zaak 89

gedrag accumuleren, snakken naar adem in de Poort van Yu”. Zijn achterliggende bedoeling is uit te leggen dat de het rijk van de Avatamsaka-Bloemenkrans kosmos niet iets is dat met weinig kennis of een beetje aanmodderen, bereikt kan worden; het is als de vis die de drakenpoort van Yu probeert te passeren, waar zij die die niet kunnen terugvallen. Ze liggen in de zandhopen onder dood water, uitgeput en naar adem happend. Hsueh Tou bedoelt dat, als ze falen en terugvallen, ze altijd hun moed en pit verliezen.

“Ik heb het opgepakt, hoor je of niet?” Opnieuw voegt hij voetnoten toe; eens en voor altijd maakt hij het schoon voor je. Jullie allemaal moeten “simpelweg compleet vrij en op je gemak zijn - Stop met nog meer verwarring te veroorzaken”. Als je door gaat met verwarring veroorzaken verlies je je staf.

“Met 72 stokslagen laat ik je nog gemakkelijk gaan - Zelfs met 150 is het moeilijk je te vergeven”. Waarom heeft Hsueh Tou het zware afgedankt voor het lichte? Een oude zei: “Het dubbele van twee en zeventig geeft honderd vijftig”. Deze dagen begrijpen mensen dit niet en gaan aan het rekenen en zeggen, “Het moet vijf en zeventig zijn, in plaats van twee en zeventig”. Hoe ver kan je verwijderd zijn van begrijpen dat de betekenis van de Oude voorbij de woorden ligt. Aldus is het gezegd: “De kern is niet in woorden en zinnen”. Hsueh Tou gaat hierop door om te voorkomen dat mensen later toch proberen te rationaliseren. Zelfs als je werkelijk vrij bent en op je gemak, verdien je nog altijd twee en zeventig slagen; en dan nog kom je er gemakkelijk van af. Zelfs als je niet vrij bent en op je gemak, wordt het moeilijk om er met honderd vijftig slagen van af te komen.

Hsueh Tou heeft zijn gedicht in één keer afgerond, en toch pakt hij zijn staf opnieuw om er nog een paar te helpen. Toch was er niet één met bloed onder zijn huid.

Feng Hsueh's Eén spikkeltje stof

Zaak 61

Aanwijzing

Het hoog houden van het vaandel van de leer en haar fundamentele boodschap uit dragen, is een zaak voor een waarachtige meester van onze school. Om draken en slangen te kunnen beoordelen, initiatief van naïviteit te kunnen onderscheiden, moet men een goede leraar zijn. Wat betreft discussies over dood en leven op het scherp van een zwaardsnede en over in staat te zijn te onderscheiden wanneer een moment met de staf passend is, die discussie laat ik terzijde voor dit moment; vertel me alleen maar, in één zin, hoe jij de zaak, je hart geheel alleen te veroveren, gaat beoordelen. Om te testen, citeer ik dit:

Zaak

> Feng Hsueh gaf een toespraak en zei:[1] "Als je één spikkeltje stof[2] construeert, zal de maatschappij floreren;[3] als je geen enkel spikkeltje stof construeert,[4] zal de maatschappij in verval raken."[5]
>
> Hsueh Tou hield zijn staf omhoog en zei:[6] "Zijn er nog lompen monniken die samen willen leven en samen dood willen gaan?".

Aantekeningen

1. Hij zweept de wolken op en brengt regen. Hij wil gastheer en gast zijn.
2. "Ik ben de koning en de autonome meester van alle dingen." bos bloemen, brokaat trossen.[679]
3. Dat is geen zaak voor zijn huis.
4. Hij veegt de sporen uit en vernietigd de sporen; nadat hij zijn ogen verloren had, verliest hij ook zijn neusvleugels.
5. Overal schijn licht. Waarom gebruikt hij de maatschappij? Dit is geheel de zaak van zijn huis.
6. Men moet als een mijl hoge muur staan om dit te verwezenlijken. Bodhidharma is gekomen.

Commentaar

Feng Hsueh[680] gaf een toespraak en zei: " Als je één spikkeltje stof construeert, zal de maatschappij floreren, als je geen enkel spikkeltje stof construeert zal de maatschappij in verval raken". Welnu, zeg me, is het goed om een enkel spikkeltje te construeren, of is het goed om geen enkel spikkeltje te construeren? Wanneer je op dat punt bent aangekomen, moet je schitterend functioneren manifest worden,

[679] Symbool van lente en herfst, die weer symbool zijn van geboorte en dood
[680] Fengxue Yanzhao (896-973) 4e generatie na Lin Chi, studeerde eerst confucianisme, daarna Tiantai boeddhisme voordat hij zich tot Ch'an wendde.

voordat je het begrijpt. Daarom zegt Feng Hsueh: “Zelfs als je het kan vastgrijpen voordat het uitgesproken is, blijf je toch binnen je grenzen in de schelp dwalen; zelfs als je het door en door penetreert met een enkele zin, kan je geen dwaze inzichten op je pad voorkomen.”

Hij was een waardige beoefenaar in de afstammelingslijn van Lin Chi[681]; hij gebruikte direct zijn eigen middelen: “Als je één spikkeltje stof construeert, zal de maatschappij floreren, en de oude boeren fronsen de wenkbrauwen”. De betekenis ligt in het feit dat, om een maatschappij op te bouwen en een stabiel land te krijgen, je moet vertrouwen op kundige ministers en dappere generaals; daarna verschijnt de Eenhoorn en brult de Phoenix – dit zijn gunstige tekenen van een prachtige vrede. Hoe konden de drie-familie dorpen weet hebben van dit soort zaken? Als je geen enkel spikkeltje van stof construeert zal de maatschappij in verval raken en een gure wind zal blazen; waarom komen de oude boeren dan naar buiten om halleluja te roepen? Precies omdat de maatschappij in verval raakt. In de Tsao Tung Ch’an richting noemen ze dit het punt van transformatie: er is geen Boeddha meer, geen levende wezens, geen bevestiging, geen ontkenning, noch goed, noch kwaad; het is voorbij geluid en echo, weg of spoor. Daarom is er gezegd: “Ofschoon goud stof[682] kostbaar is, vormt het in je oog een obstakel.” En men heeft gezegd: “Goud stof veroorzaakt staar in je oog; het juweel op iemands toga[683] is de ontwijding van de Dharma[684]. Zelfs je eigen geest is niet belangrijk; wie zijn de Boeddha’s en Patriarchen?” Wanneer de berg monnik, met zijn toga gemaakt van lompen, op het punt komt, dat het doorgronden en penetreren van bovennatuurlijke krachten en hun wonderlijke werking niet uitzonderlijk gevonden wordt, verdwijnen de miljarden zorgen – op dat moment begrijpt hij er helemaal niets van, over natuur spreken, over het diepgaande spreken, over het wonderlijke spreken, het heeft allemaal geen enkel nut. Waarom is dat? “Hij heeft zijn eigen berggeest koninkrijk”.

Nan Ch’uan zei tot zijn gemeenschap: “De zevenhonderd eminente monniken op Huang Mei[685] waren allemaal mannen die de Boeddha Dharma begrepen. Toch kregen ze de toga en kom niet; de werkman Lu[686], die niets begreep van de Boeddha Dharma, kreeg de toga en kom.”

Hij zei ook: “de Boeddha’s uit het verleden, heden en toekomst weten niet wat het is; maar katten en ossen weten wel wat het is”. De oude boeren fronsten of zongen,

---

681 Linji Yixuan (- 866), leerling van Huangbo (- 850), stichter van de Linji richting
682 Goud stof in de ogen symboliseert gehechtheid aan de Boeddha Dharma, de leer van de verlichting
683 Het juweel op iemands toga symboliseert de Boeddhanatuur, de mogelijkheid tot verlichting bij iedereen
684 De ontwijding van de Dharma betekent gehechtheid aan de Dharma, trots zijn de wijze waarop je zen praktiseert
685 Plaats waar het klooster van de vijfde patriarch gevestigd was
686 De latere zesde patriarch Hui Neng

maar vertel me hoe begrijp jij dit? En vertel me, welk oog bezitten zij, zodat ze zijn zoals ze zijn? Je moet weten dat er voor de poorten van de boeren geen verordeningen zijn aangeplakt.

Nadat hij beide zijdes heeft besproken, houdt Hsueh Tou ten slotte zijn staf omhoog en zegt, “Zijn er lompenmonniken die samen willen leven en samen willen sterven?” Als er op dat moment iemand was geweest die naar voren was gestapt, en een enkel woord had gezegd, hetzij als gast, hetzij als gastheer, zou diegene voorkomen hebben dat, op het eind, deze oude man Hsueh Tou naar hem zelf wees.

Gedicht

> De oude boeren mogen dan hun wenkbrauwen niet fronsen.
>
> ** Er is iemand drieduizend mijl hier vandaan. Verrukkelijk voedsel eten betekent niets voor een tevreden man. *
>
> Maar op dit moment hoop ik dat de maatschappij een stevig fundament krijgt.
>
> ** Iedereen kent dat éne lied over geweldige vrede. Wanneer je wilt gaan, ga; wanneer je wilt blijven, blijf. Hemel, aarde, de hele wereld is één poort naar bevrijding. Hoe ga je dat bewerkstelligen? *
>
> Kundige ministers, dappere generaals – waar zijn ze nu?
>
> ** Is er in ieder geval iemand? Is er? Het land is uitgestrekt, weinig mensen en zelden is er iemand om te ontmoeten. Maar wijs niet naar jezelf. *
>
> Tienduizend mijlen pure wind, alleen ik weet dat.
>
> ** Als er niemand bij je is, wie zal dan de vloer aanvegen? Hier is nogmaals een heilige op een wolk. *

Commentaar

Eerder citeerde hij beide zijdes, hier brengt hij echter slecht één zijde naar voren en laat de andere zijde gaan. Hij snijdt iets af van de lange zijde en voegt iets toe aan de korte, verlaat het zware en gaat verder met het lichte. Daarom zegt hij: “De oude boeren mogen dan niet hun wenkbrauwen fronsen maar op dit moment hoop ik dat de maatschappij een stevig fundament krijgt, waar zijn de kundige ministers, dappere generaals op dit moment?” Wanneer Hsueh Tou zijn staf omhoog houdt en zegt: “Zijn er nog bedelmonniken die samen willen leven en samen dood willen gaan?” is dat hetzelfde als: “Zijn er nog kundige ministers en dappere generaals?”. Met één slok heeft hij iedereen, compleet, doorgeslikt. Daarom zeg ik dat het land uitgestrekt is, de mensen schaars, en zelden ontmoet je iemand. Is er iemand die het weet?

Kom naar voren en wordt begraven in dezelfde put. “Tienduizend mijl pure wind, ik alleen weet dat”. Hier wijst Hsueh Tou naar zichzelf.

Yun Men's 'Daarbinnen is een juweel'

Zaak 62

Aanwijzing

Door middel van het weten dat geen leraar heeft, creëert hij het schitterende niet-doen functioneren. Door middel van onvoorwaardelijke compassie acteert hij ongevraagd als een goede vriend. Een enkele zin bevat doden en geeft leven. In een handeling is loslaten en vasthouden. Vertel me, wie is ooit zo geweest. Om te testen citeer ik het volgende, zodat je ziet.

Zaak

Yun Men sprak tot de gemeenschap, "Te midden van hemel en aarde,[1] doorheen ruimte en tijd,[2] is er een juweel,[3] verborgen in de vorm-berg.[4] Pak een lamp en ga de Boeddha hal binnen,[5] neem de drievoudige deur, en plaats deze op de lamp."[6]

Aantekeningen

1. Het land is wijds, weinig mensen. De zes richtingen kunnen het niet bevatten
2. Stop met je leven te spenderen in een spookgrot. Je hebt het al gemist.
3. Waar is het? Licht is geproduceerd. Ik ben alleen bang dat je het zoekt in een spookgrot.
4. Een confrontatie. Check!
5. Het kan nog altijd bediscussieerd worden.
6. Voortreffelijke meester Yun Men heeft gelijk. maar is toch moeilijk te begrijpen. Hij lijkt ergens gekomen te zijn. Als je het grondig bekijkt, kan je de geur van stront niet vermijden.

Commentaar

Yun Men zegt: " Te midden van hemel en aarde, doorheen ruimte en tijd, is er een juweel, verborgen in de vorm-berg". Welnu, vertel me, is de betekenis van Yun Men in de "visvijver", of is de betekenis in de lamp? Deze zinnen komen uit een verhandeling van Seng Chao[687], meester in de leer, genaamd "*Juwelenkist*"[688]. Yun Men citeerde ze om zijn gemeenschap te onderwijzen.

---

[687] Sengzhao, Chinese taoïst/boeddhist (374-414) , assistent van Kumarajiva (334-413), die in China, sutra's, o.a. de Avatamsaka, de vimalakirtinirdesa en de diamant sutra , vertaalde in het chinees (zie ook Zaak 40, 44, 62, 84); Chao was volgens de traditie ook de auteur van de juwelenkist verhandeling (Pao-tsang lun), maar deze is waarschijnlijk geschreven in de 7e/8e eeuw door een onbekende schrijver.

[688] zie Bijlage voor volledig citaat uit de Juwelenkist verhandeling

Ten tijde van de late Ch'in was Seng Chao in de tuin van Vrijheid, waar hij zijn verhandeling schreef. Toen hij de oude Vimalakirtinirdesa[689] kopieerde kwam hij tot het inzicht dat Chuang-tsu en Lao-tsu het wonder nog niet volledig uitgeput hadden. Chao vroeg toen of Kumarajiva[690] zijn leraar wilde worden. Hij ging ook met zijn vragen naar de Bodhisattva Buddhabhadra[691] van de Tile Coffin tempel, die de Geest zegel had gekregen van de 27ste Patriarch (Prajnatara) in India. Chao daalde diep af tot in het binnenste heilige. Op een dag kwam Chao in problemen; voordat hij geëxecuteerd ging worden, vroeg hij om zeven dagen uitstel en schreef hij de verhandeling *Juwelenkist*.[692]

Yun Men citeerde vier zinnen uit die verhandeling, om zijn gemeenschap te onderwijzen. Het centrale thema is: "Hoe kan je een onbetaalbaar juweel vastpakken en het onder de elementen en de opeenhopingen verbergen". De woorden van deze verhandeling komen overeen met onze school. Heb je niet gezien hoe Ching Ch'ing[693] aan Ts'ao Shan[694] vroeg: "Hoe is het wanneer in de essentie van de pure leegte er uiteindelijk geen lichaam is?" Ts'ao antwoordde: "De essentie mag dan zo zijn, hoe zit het met de fenomenen?" Ch'ing zei:" Zoals de essentie is, zo zijn de fenomenen. Ts'ao Shan zei: "Je kunt mij, één persoon, om de tuin leiden, maar wat kan je doen met de ogen van alle wijzen?" Ch'ing zei: "Zonder de ogen van alle wijzen, hoe kan je dan weten dat het niet zo is?" Shan zei: "Officieel wordt nog niet eens een naald toegelaten, officieus kan zelfs een kar met paarden passeren".

Daarom wordt gezegd: "Te midden van hemel en aarde, doorheen ruimte en tijd, is er een juweel, verborgen in de vorm-berg". De betekenis hiervan is om te laten zien dat iedereen volledig is geschapen en uitgerust, elk individu is perfect en compleet. Yun Men brengt het onder de aandacht om zijn gemeenschap te laten inzien dat het compleet duidelijk is – als een leraar kon hij, voor jou, niet vervolgens interpretaties toevoegen. Maar hij is vol compassie en voegt, voor jou, een voetnoot toe door te zeggen, "Pak een lamp en ga de Boeddhahal binnen, neem de drievoudige deur, en plaats deze op de lamp".

Welnu, vertel me, wanneer Yun Men spreekt op deze manier, wat bedoelt hij dan? Heb je niet gezien hoe een oude zei, "Het lege lichaam van illusie is identiek aan het

---

[689] Een Mahayana soetra, o.a. over de betekenis van non dualisme en de Mahayana claim dat de verschijnselen in de wereld illusies.
[690] 4-5 eeuw, vertaler van vele sutra"s uit het sanskriet in het Chinees
[691] Buddhabhadra zou de stichter zijn van de Shaolin Monastery rond 450 en afkomstig uit India of centraal Azië. Bodhidharma (rond 500) zou na zijn gesprek met keizer Wei (zei zaak 1) naar het Shaolin klooster gegaan zijn, daar weggestuurd zijn en vervolgens 9 jaar in een grot in de omgeving met zijn gezicht naar de muur gemediteerd te hebben, alwaar zijn opvolger Huike hem opzocht (Zaak 41 Wumonkan).
[692] Zie bijlage aangaande deze 'oorsprongs-mythe'
[693] Jingqing Daofu (868-937 leerling van Hsueh Feng
[694] Caoshan Benji (840-901), leerling van Dongshan

lichaam van de werkelijkheid". Ook is gezegd: "de Boeddha geest wordt precies in de gewone geest gezien".

De vier basis elementen en de vijf opeenhopingen (die het menselijke leven vormen)[695] zijn de vorm-berg, "daarbinnen is een juweel, verborgen in de vorm-berg." Daarom werd gezegd: "Alle Boeddha's zijn in de geest. Verwarde en misleidde mensen gaan buiten zoeken. Ofschoon ze van binnen een onbetaalbaar juweel bevatten, beseffen ze dat niet, en laten het liggen, voor de rest van hun leven."

Ook werd gezegd: "De Boeddha natuur manifesteert zich helder, maar de levende wezens blijven ronddwalen in vormen die nauwelijks zichtbaar zijn." Als je je realiseert dat levende wezens geen zelf hebben, hoe kan je eigen gezicht dan verschillen met die van de Boeddha? De geest is de oorspronkelijke geest; het gezicht is het gezicht geboren uit de vrouw – de Steen van de Eeuwen mag zich bewegen, maar hier is er geen verandering.

Sommige mensen herkennen deze stralende spiritualiteit als het juweel; maar ze kunnen er niets mee doen, en ze realiseren zich het buitengewone en verwonderlijke van het juweel niet. Daardoor krijgen ze het niet in beweging en kunnen ze het niet in actie brengen. Een oude zei: "Als je in een impasse zit, verander; als je veranderd bent, kan je doorgaan".

"Pak een lamp en ga de Boeddha hal binnen"; als het een zaak is van gezond verstand, kan dit doorgrond worden; maar kan je "plaats de drievoudige deur op de lamp" doorgronden? Yun Men heeft de emotionele discriminatie doorbroken, evenals intellectuele ideeën, verlies en winst, bevestiging en ontkenning, allemaal, in één keer, voor jou. Hsueh Tou heeft gezegd: "Ik hou van de verfrissende aanpak die Yun Men gebruikt; zijn hele leven verwijdert hij spijkers en nagels voor anderen". Hij zei ook: "Ik weet niet hoeveel mensen op de status stoel zitten; maar het scherpe zwaard dat wegsnijdt, veroorzaakt de bewondering van anderen." Toen hij zei, "pak een lamp en ga de Boeddha hal binnen", had deze éne zin alles al compleet afgesneden; toch volgt "neem de drievoudige deur, en plaats deze op de lamp". Als je deze zaak bespreekt, is het alsof vonken van een steen afspringen, zoals de bliksemflits uit donderwolken. Yun Men zei: "Als je het wilt bereiken, zoek dan een manier om binnen te gaan; Boeddha's zo talrijk als atomen bevinden zich onder je voeten, de drie schatten van de heilige leer zijn te vinden op je tong; maar dit is niet zo goed als verlicht zijn. Monniken, denk niet verkeerd; lucht is lucht, aarde is aarde, bergen zijn bergen, rivieren zijn rivieren, monniken zijn monniken, leken zijn leken." Na een lange pauze zei hij: "Breng me de onbeweeglijke berg vlak voor je." Toen kwam een monnik naar voren en vroeg: "Hoe is het als een student inziet dat bergen, bergen

[695] De vier basis elementen zijn aarde, lucht, vuur en water; de vijf opeenhopingen zijn vorm, gevoel, perceptie en bewustzijn

zijn en rivieren, rivieren?” Yun Men tekende een lijn met zijn hand en zei: “Waarom vertrekt de drievoudige deur vanaf hier?” Hij was bang dat je dood zou gaan, dus voegde hij toe: “Wanneer je weet, is het de onovertroffen geur van Indiase boter, als je niet weet, wordt het echter vergif.”

Daarom wordt gezegd: “Wanneer volledig en grondig begrepen, is er niets meer om te begrijpen; de meest duistere fundamenten van het mysterie worden nog altijd genegeerd.”

Hsueh Tou bracht het opnieuw onder de aandacht en zei: “Te midden van hemel en aarde, doorheen ruimte en tijd, is er een juweel, verborgen in de vorm-berg. Het hangt aan een muur. Negen jaar lang durfde Bodhidharma er niet rechtstreeks naar te kijken. Als welke lompenmonnik dan ook, er nu naar wil kijken, sla ik hem met mijn stok op zijn rug”. Zie hoe deze zich zelf ontwikkelde leraren van onze school nooit een feitelijke doctrine gebruikten om mensen vast te binden. Hsuan Sha zei: “Al probeer je hem te vangen in een val, hij zal instemmen om daar te blijven; ofschoon je hem naroept, draait hij zijn hoofd niet om. En zelfs als hij zo is, is hij nog altijd een heilig schildpad die zijn staart achter hem aan sleept”.

Gedicht

Kijk! Kijk!

** Richt je ogen omhoog. Waarom kijken? Een zwarte draak bewondert een juweel. *

Wie beheert de visvijvers op de oude oeverwal?

** Alleen, werkelijk alleen; uitdrukkingsloos, werkelijk uitdrukkingsloos. Hsueh Tou spant zijn boog nadat de dief er vandoor is. Als je bij iemand zijn kaken op zijn achterhoofd ziet, dan heb je niets met hem te maken.*

Wolken glijden langs.

** Kap ze af. Honderd lagen, duizend niveaus. Een vettige hoed en een stinkend shirt. *

Het water - uitgestrekt en grenzeloos –

** Het beweegt naat links en rechts, vooraan geblokkeerd en van achteraan gesteund. *

De witte bloemen in het maanlicht moet je zelf gaan zien.

** Als je ze ziet, word je blind. Alleen als je Yun Men ’s woorden begrijpt, zal je Hsueh Tou’s laatste zin zien. *

Commentaar

Als je de woorden van Yun Men begrijpt, kan je inzien hoe Hsueh Tou mensen helpt. Hij neemt de laatste twee zinnen van Yun Men's toespraak en voegt er een voetnoot aan toe: "Kijk! Kijk!" Als je vervolgens met je wenkbrauwen omhoog of met het glinsteren van je ogen aangeeft het te begrijpen, sla je volledig de plank mis.

Een oude zei: "Het spirituele licht schijnt overal, de zintuigen transcenderend. De essentiële substantie is manifest, werkelijk en eeuwig. Het kan niet gevangen worden in geschreven letters. De aard van de geest is niet bezoedeld, ze is fundamenteel op een natuurlijke wijze perfect compleet. Je hoeft alleen maar van de illusoire gehechtheden af te raken en samen te smelten met de Boeddha, die is zoals hij is." Als je alleen maar je wenkbrauwen optrekt, je ogen laat glinsteren en je zit voor eeuwig, hoe zal je dan ooit in staat zijn je gevoelens te transcenderen?

Hsueh Tou zegt: "Kijk! Kijk!", het lijkt alsof Yun Men op een oude overwal met een visvijver is; de wolken glijden langs en het water is wijds en oeverloos. De heldere maan weerspiegelt witte bloemen, en witte bloemen reflecteren de maan. Zeg me, op dit moment, wat voor koninkrijk is dit? Als je het onmiddellijk en direct kan waarnemen, zijn de eerste en tweede zin als één zin.

Bijlage

Citaat uit de Juwelenkist verhandeling waaruit Yun Men citeert[696]

Te midden van hemel en aarde, doorheen ruimte en tijd, is er een juweel, verborgen in de vorm-berg– de verheven schittering van levende wezens. Volledig leeg, nog altijd, en moeilijk te bevatten, binnenkant of buitenkant, heeft het de titel "het mysterie van de mysteries". Haar vaardigheden reiken voorbij (het hemelse paleis van) Paarse Subtiliteit[697], en haar functioneren vindt plaats in het middelste midden van het lege niet zijn. Onbeweeglijk te midden van veelvuldige transformaties, is het op zichzelf en non-dual. Haar stem brengt wonderlijke weerkaatsingen voort; haar vorm spuwt veelkleurige voorstellingen uit. Maar kijk zoals je wilt, het heeft geen meetkundige positie; het is bekend om haar gebruik van de leegte van leegte. Het bevat alleen haar klank, haar vorm wordt nooit gezien. Het bevat slechts haar effecten, haar gelaat wordt nooit gezien. Het verlicht het verborgene en het duidelijke en doordringt volledig de aard van alle dingen. Het is het juwelenzegel[698] van de dichtbevolkte verzameling van fenomenen, de ware essentie van de ontelbare schema's. Wanneer het actief is, is er vorm; wanneer er rust is, is er duisternis. Oorspronkelijk is het puur, onverlicht, en van nature perfect en compleet. Haar uitstraling overtreft dat van de zon en de maan, en haar verdiensten (deugden) overtreffen die van de hemel van de Grote Helderheid[699]. De ontelbare dingen zijn zonder activiteit, alles is naamloos. De voortrollende transformaties van hemel en aarde gebeuren spontaan in elke richting, en met haar wonderlijk functioneren, zo talrijk als de zandkorrels van de Ganges, is er schepping vanuit de chaos.

Wie is niet verrukt als hij of zij dit hoort. Wie is niet verbaasd als hij of zij dit hoort. Hoe kan het dat deze onbetaalbare schat verborgen blijft in de dieptes van het bestaan van de levende wezens. Hoe tragisch. Hoe kan duisternis ontstaan uit wat helder is? De schat is briljant en schitterend, ze schijnt in alle tien richtingen, op zichzelf, kalm en rustig en onbeweeglijk. Haar vermogen om te reageren is prachtig; ze reageert op geluid, op vorm en op Yin en Yang. Buitengewoon en zonder oorzaak, is ze leeg, helder, en eeuwig. Al span je je ogen in tot het uiterste, dan nog kan je het niet zien, al buig je je oren zover mogelijk, dan nog kan je het niet horen. Ze is gegrond in de duisternis, en haar transformatie geeft ons vorm. Haar activiteit is dat van de wijsheid, en haar functioneren is onbeperkt. Dit staat bekend als essentiële kiem van de Grote Weg. Deze essentiële kiem is zeer werkelijk en tastbaar: het is de oorzakelijke grond van de ontelbare dingen, stevig en eeuwig blijvend. Als een morele constante is het gelijk aan de Weg zelf. Daarin staat geschreven: "tot de mate waarin iemands geest puur is, is het Boeddha-land puur"[700]. Voorzien van een dichtbevolkte verzameling van functies, wordt het wijsheid genoemd.

Traditioneel wordt Seng Chao (4e / 5e eeuw) als auteur van deze verhandeling genoemd. Volgens Robert Sharf is het waarschijnlijk dat deze verhandeling in de 7e-8e eeuw geschreven is in Taoïstische/ vroege Ch'an kringen.

---

[696] Robert Sharf: "Coming to terms with Chinese Buddhism", laatste paragraaf uit hoofdstuk 1, blz. 188
[697] naam van een ster in het noordelijk deel van de grote beer.
[698] Tao: een diagram of zegel die beschouwt wordt als een goddelijke schat geschonken door de hemel; Boeddhisme: Dharma, of de imprint van de enkelvoudige Dharma of alles is alleen maar geest
[699] één van de drie hogere paradijzen in de Tao kosmologie
[700] uit de Vimalakirtinirdesa

Nan Ch’uan doodt een kat.

Zaak 63

Aanwijzing

Waar de weg van ideeën vorming niet kan komen, precies daar moet je je aandacht op vestigen; waar gesproken uitleg niet reikt, daar moet je je ogen snel naar richten. Als jouw donder rolt en kometen vliegen, dan kan je meren leeg laten lopen en bergen vlak maken. Is er iemand in de menigte die dit voor elkaar kan krijgen? Om te testen citeer ik dit, zodat je ziet.

Zaak

Op een dag, in Nan Ch’uan ’s klooster, waren de monniken van de oostelijke en de westelijke hal aan het redetwisten over een kat.[1] Nan Ch’uan zag dat, hij pakte de kat en hield hem omhoog. Hij zei, “ Als je iets kunt zeggen, zal ik hem niet doden.”[3] Niemand van de gemeenschap gaf een antwoord. Nan Ch’uan sneed de kat in twee stukken.[4]

Aantekeningen

1. Het is niet alleen vandaag dat ze samen lopen te marchanderen. Dit is een degeneratie zaak.
2. Wanneer de ware gebiedende wijs in werking treedt worden de tien richtingen in bedwang gehouden. Deze oude kerel heeft het vermogen draken van slangen te onderscheiden.
3. Wat jammer hem te laten gaan. Een bende gelakte buizen – wat zijn ze waard? Nep Ch’an volgelingen zijn zo talrijk als hennep en gierst.
4. Hoe snel! Hoe snel! Als hij niet zo gehandeld had, zouden het kerels blijven die met een modder bal spelen. Hij spant de boog nadat de dief verdwenen is. Dit alles is al secundair; hij zou nog voordat hij het oppakte een klap moeten krijgen.

Commentaar

Een bekwame meester van onze school; bekijk zijn bewegingen, zijn kalmte, zijn naar buiten bewegen en weer naar binnen gaan. Vertel me, wat was zijn verborgen bedoeling. Dit verhaal over het doden van de kat wordt overal en uitgebreid in vele kloosters bediscussieerd. Sommigen zeggen dat het hooghouden van de kat de essentie is; sommigen zoeken het in het doormidden snijden van de kat. Maar werkelijk, ze bevatten geen enkel verband. Je bent mijlen verwijderd om in te zien, dat deze Oude het oog had om hemel en aarde te beoordelen en het zwaard om hemel en aarde te ordenen.

Welnu, vertel me, uiteindelijk, wie was het die de kat doodde? Stel, dat op het moment, toen Nan Ch'uan[701] de kat omhoog hield en zei," Als je iets kunt zeggen, zal ik hem niet doden", iemand plotseling kon spreken, zou Nan Ch'uan de kat gedood hebben, of niet? Precies hierom zeg ik, "Wanneer het ware imperatief in werking treedt zijn de tien richtingen bedwongen". Strek je hoofd voorbij de hemelen en kijk, wie is daar?
Feit is dat hij op dat moment niet doodde. Dit verhaal gaat niet over doden of niet-doden. Deze kwestie is bekend, het is zo overduidelijk. Het is niet te vinden in emoties en opinies, als je het daarin gaat zoeken keer je je tegen Nan Ch'uan. Bekijk het slechts precies vanaf de snede van het mes. Als het bestaat, prima; als het niet bestaat, prima, als het noch bestaat, noch niet bestaat, is dat ook prima. Daarom heeft een Oude gezegd, "Wanneer je in een impasse bent, verander; wanneer je verandert, kan je voort gaan". Tegenwoordig weten de mensen niet meer hoe te veranderen en door te gaan; ze rennen slechts richting de gesproken woorden. Wanneer Nan Ch'uan de kat op deze manier omhoog hield, kan het niet zijn, dat hij de mensen vertelde dat ze in staat zouden zijn om iets te zeggen; hij wilde slechts dat de mensen het op hun eigen wijze zouden bereiken, ieder op zijn eigen manier, zodat een ieder het voor zichzelf zelf weet. Als je het niet op deze manier begrijpt, blijf je rond tasten, zonder het ooit te vinden.
Hsueh Tou dicht het direct en duidelijk:

Gedicht

In beide hallen bevinden zich onechte Ch'an volgelingen:

> ** Vertrouwde woorden komen uit een vertrouwde mond. Met één zin heeft hij de zaak geregeld, gebaseerd op de feiten.*

Terwijl ze rook en stof veroorzaken, zijn ze hulpeloos.

> ** Kijk, wat voor regeling zou jij maken? Een volledig duidelijke publieke zaak. Toch is er nog iets hier.*

Gelukkig is daar Nan Ch'uan, die in staat is de leiding te nemen:

> ** Ik houd mijn vliegenmepper omhoog en zeg, "het is slechts zoals dit." Oude meester Wang heeft een waardevolle bijdrage. Hij gebruikt het juwelenzwaard van de Diamant koning om modder te doorsnijden.*

Met één haal van zijn mes doorsnijdt hij het in twee stukken, of deze nu in balans zijn, of niet.

> ** Verbrijzeld in duizend stukjes. Wat zou jij doen als iemand plotseling zijn mes zou vastpakken. Hij kan niet zomaar gaan, dus ik sla.*

[701] Nanquan Puyan, "Old teacher Wang"(748-835)

Commentaar

“In beide hallen bevinden zich onechte Ch’an volgelingen.” Hsueh Tou sterft niet met deze zin, en dat, wat zich voor een ezel, maar achter een paard bevindt[702], bevestigt hij ook niet. Hij heeft een plek om naar toe te gaan, dus zegt hij, “Terwijl ze rook en stof veroorzaken, zijn ze hulpeloos.” Hsueh Tou en Nan Ch’ang lopen hand in hand. Met een enkele zin zegt hij alles. De leiders van de twee hallen hebben geen plaats om hun hoofd ter ruste te leggen; waar ze ook naar toe gaan, ze veroorzaken slechts rook en stof, niet in staat iets te bereiken. Gelukkig is daar Nan Ch’uan om deze zaak voor hen te klaren. Daarom zegt hij,” Gelukkig is daar Nan Ch’uan, die in staat is de leiding te nemen. Met één haal van zijn mes doorsnijdt hij het in twee stukken, of deze nu in balans zijn, of niet.” Hij doorsnijdt direct in tweeën, zonder zich verder zorgen te maken of de twee stukken eventueel uit evenwicht zijn. Maar vertel me, welke opdracht wordt hier door Nan Ch’uan geforceerd.

[702] “wat zich voor een ezel, maar achter een paard bevindt” is vaak een specifieke referentie naar de “stralende spiritualiteit”, een bestemming van het bewust stralen van de geest, die tijdelijk opgeruimd of gestopt is door meditatie, welke voorbij onwetende, niet opnieuw geboren mensen is, maar die nog geen door en door realisatie is van persoonlijke en fenomenale leegheid, en nog steeds in het rijk van de subjectiviteit verblijft.

Nan Ch'uan ondervraagt Chao Chou

Zaak 64

Zaak

Later vertelde Nan Ch'uan de vorige gebeurtenis aan Chao Chou om hem te bevragen.[1] Chao Chou trok onmiddellijk zijn strooien sandalen uit, plaatste deze op zijn hoofd, en vertrok.[2] Nan Ch`uan zei, "als jij daarbij was geweest, had je de kat kunnen redden."[3]

Aantekeningen:

1. Voordat dit mogelijk is, moeten hun hart en geest aan elkaar gelijk zijn. Alleen iemand op dezelfde weg kan het weten.
2. Hij voorkomt niet dat hij modder en waterdruppels achter laat.
3. Zingen en klappen, ze houden elkaar gezelschap; weinigen kennen de toon. Hij stapelt fout op fout.

Commentaar

Chao Chou[703] was Nan Ch'uan[704] 's waarachtige erfgenaam; als Nan Ch'uan sprak over het hoofd, begreep Chao Chou de staart; wanneer het omhoog ging, wist hij onmiddellijk waar het weer zou landen.

's Avonds herhaalde Nan Ch'uan het voorgaande verhaal en bevroeg Chao Chou hierover. Chou was een oude adept; hij trok onmiddellijk zijn strooien sandalen uit en plaatste deze op zijn hoofd, en vertrok. Ch'uan zei, "als jij daarbij was geweest, had je de kat kunnen redden". Maar zeg me eens, was het werkelijk zo, of niet? Nan Ch'uan zei, " Als je iets kunt zeggen zal ik hem niet doden". Als een vuursteen vonk, als een licht flits, trok Chao Chou onmiddellijk zijn sandalen uit, plaatse deze op zijn hoofd, en vertrok; Hij bestudeerde het levende woord, niet het dode woord – elke dag vernieuwt, elke moment vernieuwt, zelfs de duizend wijzen kunnen dat nog geen haarbreedte verstoren. Je moet je eigen familie schat meebrengen. Alleen dan kan je het prachtige functioneren van zijn volledige capaciteit zien. Hij zegt, ik ben de koning van de Dharma, vrij in alle opzichten.

Veel mensen begrepen dit verkeerd en zeggen dat Chao Chou zijn sandalen tijdelijk in een kat veranderde. Sommigen zeggen dat hij bedoelde: "Wanneer je zegt, 'Als je iets kunt zeggen zal ik hem niet doden', dan zou ik mijn sandalen op mijn hoofd

[703] Zhaozhou Congshen (778-897)
[704] Nanquan Puyan, "Old teacher Wang"(748-835)

plaatsen en vertrekken'. Het is slechts jij die een kat dood- mij gaat dat niets aan." Maar dit heeft er niets mee te maken, dit is slechts ruimte creëren om de geest te vermaken. Je bent er ver naast om te kunnen begrijpen dat de betekenis van de Ouden is als het universum dat de lucht bedekt, als het universum dat de aarde ondersteund.
Dat bevestigen vader en zoon bij elkaar; de randen van hun handelen ontmoeten elkaar. Wanneer Nan Ch'uan zijn hoofd optilt, begreep Chao Chou onmiddellijk de staart. Tegenwoordig kennen studenten het omkeer moment van de Ouden niet meer, en om het te duiden, gaan ze lichtvaardig de weg op van ideeënvorming. Als je het wilt inzien, hoef je slechts naar Nan Ch'uan en Chao Chou 's omkeer momenten te gaan en je ziet hen allebei duidelijk.

Gedicht

De zaak afgerond, ondervraagt hij Chao Chou:

** De woorden klinken nog in onze oren. Het heeft geen zin meer om nog te snijden. Hij hangt een medicijn tas aan het achterste van een paard. **

In de stad Ch'ang An[705] is hij vrij om ontspannen te wandelen.

** Hij heeft zoveel vreugdevolle levendigheid verkregen, zoveel vrijheid. Hij laat zijn handen de planten uitkiezen. *

Hij draagt zijn strooien sandalen op zijn hoofd – niemand begrijpt dat;

** Toch is het of één of een helft. Dit is een speciale stijl. Licht past erbij, duisternis past er ook bij.*

Hij keert terug naar zijn geboorteplaats, daar rust hij.

** Je zou dertig stokslagen moeten krijgen, precies waar je nu staat. Maar zeg me, waar gaat het fout? Het is slechts dat ze golven veroorzaken waar geen wind is. Ze laten elkaar gaan, Ik vrees alleen dat jij niet zo zal zijn; indien wel, is dat nogal ongewoon. *

Commentaar

"De zaak afgerond, ondervraagt hij Chao Chou". De bibliothecaris Ch'ing zei, "Het is als een man die een zaak oplost, acht stokslagen zijn acht slagen, dertien is dertien. Hij heeft het al compleet opgelost. Toch vertelt hij het aan Chao Chou om hem te ondervragen."

[705] Ch'ang, 'eeuwige vrede'', is af en toe de hoofdstad van China geweest. Wordt in Ch'an gebruikt als waarschuwing om daar niet te blijven, niet gehecht te raken aan de Dharma

Chao Chou was een man uit zijn gemeenschap en hij begreep de essentie van Nan Ch'uan 's bedoeling. Hij was een man die door en door voorbijgegaan is; wordt hij geslagen, dan laat hij van zich horen en beweegt onmiddellijk. Hij bezit de ogen en verstand van een waarachtig adept; zodra hij het hoort noemen, staat hij onmiddellijk op en handelt.

Hsueh Tou zegt, "In de stad Ch'ang An is hij vrij om ontspannen te wandelen." Hij is nogal een sufferd. Een oude zei, "Ofschoon Ch'ang An plezierig is, is het geen plaats om lang te verblijven". Ook wordt gezegd, "Ch'ang An is nogal lawaaierig, mijn provincie is vredig". Toch moet je inzien wat voor deze situatie toepasselijk is en goed en slecht onderscheiden voordat je het zal begrijpen.

"Hij draagt zijn strooien sandalen op zijn hoofd – niemand begrijpt dat". Omdat hij zijn sandalen op zijn hoofd plaatst, al is het met weinig ophef, wordt gezegd, "alleen ikzelf kan het weten, alleen ikzelf kan het ervaren". Dan zal je in staat zijn om in te zien hoe Nan Ch'uan, Chao Chou en Hsueh Tou op dezelfde wijze verwerven en handelen. Maar vertel me, nu, hoe begrijp je? "Hij keert terug naar zijn geboorteplaats, daar rust hij." Wat voor plaats is zijn geboorteplaats? Als hij het niet begreep, zou hij zeker niet op deze wijze spreken. Aangezien hij het begreep, zeg me dan, waar is de geboorteplaats. Ik sla, onmiddellijk.

Een buitenstaander ondervraagt de Boeddha

Zaak 65

Aanwijzing

Verschijnen zonder vorm, de tien richtingen van het universum vullen en in alle richtingen uitdijen; antwoorden zonder verstand, uitstrekken over land en zee zonder moeilijkheden; drie begrijpen als er één naar boven komt, kwaliteit en kwantiteit in één oogopslag beoordelen. Zelfs als de klappen van je staf neervallen als regen en je schreeuwen klinkt als donderslagen, dan nog heb je nog niet eens de voetstappen van een transcendente mens gevuld. Maar zeg me, wat zijn de zaken van een transcendente man? Probeer te kijken.

Zaak

Een buitenstaander vroeg aan de Boeddha, “Ik vraag niet naar wat gesproken of niet gesproken is.”[1] De Wereldwijd Vereerde bleef stil.[2] De buitenstaander zuchtte van bewondering en zei, “De immense vriendelijkheid en compassie van de Wereldwijd Vereerde hebben mijn wolken vol illusies uiteengedreven en me een opening getoond.”[3]

Nadat de buitenstaander vertrokken was, vroeg Ananda aan de Boeddha, “Wat realiseerde de buitenstaander zich, toen hij zei dat hij een opening had gekregen?” [4] De Boeddha zei, “Zoals een goed paard al beweegt, zodra het de schaduw van de zweep ziet.”[5]

Aantekeningen

1. Alhoewel hij geen lid van het huishouden is, heeft hij toch iets arrogants. Tweeling zwaarden vliegen door het heelal. Gelukkig stelt hij geen vraag.
2. Spreek geen laster over de Wereldwijd Vereerde; zijn stem is als de donder. Niemand die hier zit of staat kon hem in beweging krijgen.
3. Een scherpe kerel—iemand duwt en hij rolt verder, een heldere parel in een schaal.
4. Hij kan niet verhinderen dat hij anderen aan het twijfelen brengt; toch wil hij dat iedereen het weet. Hij probeert een pan te repareren met koud ijzer.
5. Zeg me, wat noem jij de schaduw van de zweep? Door met mijn vliegenmepper te slaan, zeg ik dat er een oog op de staf is, die zo helder is als de zon. Als je wil weten of het echt goud is, bekijk het dan door het vuur heen. Eet, omdat je een mond hebt.

Commentaar

Als deze zaak in de woorden en zinnen te vinden zou zijn, bevatten de twaalf delen van de Leer van de Drie voertuigen dan geen woorden en zinnen? Sommigen zeggen dat het juist is niet te spreken. Wat zou dan de bedoeling zijn geweest van de komst van de Patriarch uit het Westen? Wat betreft de vele publieke zaken die uit oude tijden aan ons doorgeleid zijn, hoe gaan jullie, al met al, zien waar die op uit zijn?

Deze ene publieke zaak wordt door veel mensen met woorden begrepen. Sommigen noemen het stil blijven, sommigen noemen het blijven zitten en sommigen noemen het in stilte niet antwoorden. Maar gelukkig heeft dit alles er niets mee te maken; hoe zal je het ooit vinden door om je heen te grijpen? Deze zaak is niet in woorden en zinnen, en toch is het niet gescheiden van woorden en zinnen. Als je ook maar iets van aarzeling vertoont, ben je duizenden en duizenden kilometers er van verwijderd. Kijk hoe, nadat de buitenstaander intuïtief ontwaakte, hij zich pas op dat moment realiseerde dat het noch hier is, noch daar is, noch in bevestiging, noch in ontkenning. Maar zeg me, wat is dit?

Meester I Huai uit T'ien[706] maakte het volgende gedicht:

> *Vimalakirti zweeg niet, maar dat bleef niet zo;*[707]
> *Zittend in deliberatie op zijn stoel, maakte hij een fout.*
> *Al is het scherpe zwaard in zijn schede, zijn kil licht blijft koud;*
> *Buitenstaanders en hemelse demonen vouwen allemaal hulpeloos hun handen.*

Toen Meester Tao Ch'ang[708] uit Pai Chang bij Fa Yen[709] studeerde, liet Yen hem contempleren op dit verhaal. Fa Yen vroeg hem op een dag, "Met welk voorval contempleer je?" Chiang zei, "De buitenstaander ondervraagt de Boeddha." Yen zei, "Stop! Stop! Je staat op het punt om naar zijn stilte te gaan, om te begrijpen, niet waar?" Door deze woorden werd Ch'ang plotseling groots verlicht. Later, toen hij onderricht gaf aan zijn gemeenschap, zei hij, "Op Pai Chang[710] waren er drie geheimen; 'Drink thee', 'pas op' en 'rust'. Zolang je nog probeert te denken over deze geheimen, weet ik dat je nog altijd niet doorgebroken bent."

---

[706] Leerling van Mingzhao Deqian.
[707] Nadat vele bodhisattva's uitgebreid uitleg gaven over non dualiteit bleef Vimalakirti zwijgen, dat was zijn uitleg, waarop Manjusri hem uitbereid prees. Zie zaak 84
[708] Guannan Daochang (nd), leerling van Baizhang (Pai Chang)
[709] Fayan Wenyi (885-958), zie zaak 7
[710] Naam van de berg waar het klooster van Pai Chang lag.

“Borst-klopper Chen” uit Ts’ui Yen[711] citeerde deze zaak en zei, “In de zes richtingen en in de negen staten, mengen blauw, geel, rood en wit zich met elkaar.”

De buitenstaander kende de vier Veda’s[712] en vertelt zichzelf dat hij alwetend was; overal waar hij kwam betrok hij de mensen in discussies. Hij stelde een vraag in de hoop om zo de tong van Shakiya Boeddha af te snijden. De Wereldwijd Vereerde verspilde geen energie, en toch was de buitenstaander onmiddellijk ontwaakt. Hij zuchtte vol bewondering en zei, “De immense vriendelijkheid en compassie van de Wereldwijd Vereerde hebben mijn wolken vol illusies uiteengedreven en me een opening getoond.”

Maar zeg me, waar is de grootse vriendelijkheid en compassie van de Wereld Vereerde? Eén oog van de Wereld Vereerde ziet doorheen verleden, heden en toekomst; de twee ogen van de buitenstaander doordringen het Indiase continent.

Chen Ju uit Kuei Shan bracht het volgende naar voren:

> *De ketter had het meest waardevolle juweel binnenin verborgen;*
> *De Wereld Vereerde tilde het hoog op voor hem.*
> *Bossen vol sporen werden helder zichtbaar,*
> *Miljarden vormen werden duidelijk.*

Maar al met al, wat realiseerde de buitenstaander? Het is als een hond opjagen richting een hek: wanneer hij zich zover als mogelijk terugtrekt en er geen uitweg meer voor hem is, zal hij zich moeten omdraaien en vervolgens stilstaan of terugkeren, en vol leven omhoog springen. Als je oordelen, vergelijken, bevestigen en negeren eens en vooral afsnijdt, je emoties loslaat en je inzichten laat gaan, zal het op een natuurlijke wijze door en door helder worden.

Nadat de buitenstaander vertrokken was, vroeg Ananda[713] aan de Boeddha. “Wat realiseerde de buitenstaander zich, toen hij zei dat hij een opening had gekregen?” De Boeddha zei, “Zoals een goed paard al beweegt zodra het de schaduw van de zweep ziet.” Sinds die tijd wordt overal gezegd dat op dat moment zelfs hij door de wind in een andere toonsoort werd geblazen. Ook werd gezegd dat hij een drakenhoofd had, maar de staart van een slang. Waar is de schaduw van de zweep van de Wereldwijd Vereerde? Waar is het zien van de schaduw van de zweep? Hsueh Tou zegt, “Vals en waar zijn niet gescheiden; de fout komt van de schaduw van de zweep.”

Chen Ju zegt, “Ananda ’s gouden bel wordt twee maal geslagen, en iedereen hoort het op hetzelfde moment.” Zelfs als dit zo is, blijft het zoals twee draken die om een

---

[711] Cuiyan Kezhen (d.1064) bijnaam “Borst-beuker of borstklopper”. Hij werd plotseling verlicht toen zijn leraar op zijn borst klopte. Leerling van Shihshuang Chuyuan (986–1039)
[712] De vier Veda’s zijn de oudste, mondeling overgedragen, geschriften van het hindoeïsme.
[713] Ananda was de neef van Shakyamuni en had alle preken van Boeddha geciteerd op de eerste bijeenkomst na de dood van Shakyamuni.

juweel vechten. Het maakt de majesteitelijke draak onafhankelijk van die andere, wijze draak.

Gedicht

Het wiel van potentie heeft nooit gedraaid;

**Het is hier. Uiteindelijk beweegt het geen millimeter. *

Als het draait, beweegt het in twee richtingen.

** Het valt niet in bestaan, het zal zeker vallen in niet bestaan. Als het niet richting het oosten gaat, zal het naar het westen gaan. Het linker oog weegt een half pond, het linker acht ons.*

Een heldere spiegel staat plotseling op een standaard,

** Maar zie jij de oude Shakyamuni? Eén duw en het draait. Gebroken! Gebroken! Versnipperd! Versnipperd!*

En onmiddellijk zijn schoonheid en lelijk te onderscheiden.

** De complete wereld is de poort van bevrijding. Ik zou je dertig stokslagen moeten geven met mijn staf. Maar zie jij de oude Shakyamuni?

Zodra onderscheid tussen schoonheid en lelijkheid gemaakt wordt, openen de wolken vol illusie zich.

** Hij onthult een uitweg. Ik laat het toe omdat jij een plek hebt om je lichaam te draaien, maar desalniettemin blijf je een buitenstaander.*

Waar in de poort van compassie wordt stof gemaakt?

** De complete wereld heeft het nooit verborgen. Terugtrekken, terugtrekken—Bodhidharma is gekomen.*

Dus denk ik aan een goed paard dat de schaduw van de zweep ziet:

** Ik heb al een staf; er is geen reden voor jou om mij er één te geven. Maar zeg me, waar is de schaduw van de zweep, en waar is dat goede paard?*

Ik roep hem terug nadat hij duizend mijl lang de wind achtervolgt heeft.

** Rijdend door de Boeddhahal ga ik naar buiten door de hoofdpoort. Als hij zich omdraait, gaat hij verkeerd. Hij zou niet naar buiten gaan, dus sla ik toe.*

Als hij door mijn roepen terugkomt, knip ik driemaal met mijn vingers.

** Hij bereikt noch het dorp noch de winkel. Nu je staf gebroken is, waar ga je dan naar toe? Het geluid van Hsueh Tou' s gebulder is groots, maar er is nergens regen te bekennen.*

Commentaar

“Het wiel van potentie heeft nooit gedraaid; als het draait, beweegt het in twee richtingen.” Het “potentieel” is het spiritueel potentieel van de duizend wijzen.; het wiel is de originele levensdraad van alle mensen. Heb je niet Hsueh Tou ’s uitspraak gelezen:

> *Het spirituele potentieel van de duizend wijzen is niet gemakkelijk te benaderen;*
> *Draken zonen geboren uit draken, worden niet besluiteloos.*
> *Chao Chou heeft een edelsteen gestolen dat vele dorpen waard is;*
> *De koningen van Ch’in en Hsiang Ju hebben beiden hun leven verloren.*[714]

Al met al was de buitenstaande in staat om stil te blijven en de meester te zijn.; hij bewoog in het geheel niet. Hoe kwam dat? Hij zei, “Ik vraag niet naar wat gesproken of niet gesproken is.” Is dit niet het complete potentieel?

De Wereldwijd Vereerde wist hoe hij door de wind te observeren het zeil juist zet en hoe medicijnen te geven die passen bij de ziekte, daarom bleef hij stil. Het complete potentieel omhoog getild, verenigde de buitenstaander zich volledig ermee; zijn wiel van het potentieel draaide daarna vrij en gesmeerd: het draaide niet in de richting van bestaan noch in die van niet-bestaan; Het viel niet terug in winst of verlies, en was niet gebonden door het heilige of het alledaagse; beide zijdes werden eens en vooral afgesneden. Zoals de Wereldwijd Vereerde stil bleef, boog de ander. Tegenwoordig vallen veel mensen in niet-bestaan, en andere in bestaan; ze blijven slechts binnen de grenzen van zijn en niet-zijn, en lopen beide wegen af.

Hsueh Tou zegt, “Een heldere spiegel staat plotseling op een standaard, en onmiddellijk zijn schoonheid en lelijk te onderscheiden.” Dit heeft nooit bewogen, het vraagt slechts om stilte, als een heldere spiegel op zijn standaard kunnen miljarden vormen haar verschijning niet verhinderen.

---

[714] De koning van Chao gaf via zijn minister Hsiang Ju een juweel aan de koning van Ch’in in ruil voor 15 steden. Ch’in hield zich niet aan zijn beloftes en nam het juweel in het geheim mee terug. Chao Chou was een plaats waarnaar de Ch’an meester Chao Chou was vernoemd. De twee koningen staan voor oppositie. De Ch’an meester staat voor de Boeddha die het object van betwisting wegneemt.

De buitenstaander zegt, “De immense vriendelijkheid en compassie van de Wereldwijd Vereerde hebben mijn wolken vol illusies uiteengedreven en me een opening gegeven.” Zeg me, waar is de opening waar de buienstaander naar binnen kan? Op dit punt moet je zelf zoeken, zelf onderzoeken, zelf ontwaken en zelf begrijpen, voordat je het zal vinden. Dan zal, overal, lopen, staan, zitten en liggen, zonder vragen over hoog en laag, in één klap compleet manifest zijn en zal niet meer bewegen. Het moment dat ze oordelen uitspreken en vergelijkingen maken of ook maar het minste haartje van rationaliseren bezitten, blokkeren deze mensen volledig en ze zijn niet meer in staat om weer actief te worden.

Het laatste gedeelte van het gedicht verdicht, “De immense vriendelijkheid en compassie van de Wereldwijd Vereerde hebben mijn wolken vol illusies uiteengedreven en me een opening gecreëerd.” Direct onderscheidt hij schoonheid en lelijkheid: “Zodra onderscheid tussen schoonheid en lelijkheid gemaakt wordt, openen de wolken vol illusie zich. Waar wordt er stof gemaakt in de poort van compassie?” De complete wereld is de deur van de compassie van de Wereldwijd Vereerde. Als je erdoor heen kan passeren is het niet de moeite waard om te begrijpen. Dit is ook een open deur. Heb je niet gelezen hoe de Wereldwijd Vereerde één-en-twintig dagen contempleerde op deze zaak – “ Ik zou eerder de waarheid niet uitleggen maar snel de verlenging ingaan”

“Dus denk ik aan een goed paard dat de schaduw van de zweep ziet: ik roep hem terug nadat ik de wind duizend mijl achtervolgt heb.” Een paard sneller dan de wind, ziet de schaduw van de zweep en loopt onmiddellijk zo’n duizend mijl; als je hem laat keren, komt het terug. Hsueh Tou wil hem prijzen door te zeggen, “Als je een paard van een excellent ras vindt, dan kan je hem met één duw onmiddellijk laten rondrollen; één keer roepen en hij komt onmiddellijk terug. Als hij door te roepen terugkomt, knip ik driemaal met mijn vingers.” Maar zeg me, is dit kritiek leveren, of is het zand verstrooien?

Yen T’ou ’s Huang Ch’ao ’s zwaard pakken.

Zaak 66

Aanwijzing

De situatie met opgeheven hoofd tegemoet treden, een valkuil voor de tijger graven, zowel voor als achter aanvallen, een strategie om de dief te vangen uitwerken. Aanpassen in het licht en aanpassen in het donker, beiden laten gaan en beiden insluiten, weten hoe met een dodelijke slang te spelen—dit is allemaal de zaak van een adept.

Zaak

Yen T’ou vroeg aan een monnik, “Waar kom je vandaan?”[1]

De monnik zei, “De Westerse hoofdstad.”[2]

Yen T’ou zei, “Nadat Huang Ch’ao er vandoor ging, kreeg je toen zijn zwaard?” [3]

De monnik zei, “Ik heb het.”[4]

Yen T’ou strekte zijn nek, kwam dichterbij en zei, “Jaa!”[5]

De monnik zei, “Je hoofd is eraf gevallen, Meester.”[6] Yen T’ou lachte hardop.[7]

Later ging de monnik naar Hsueh Feng. [8] Feng vroeg, “Waar kom je vandaan?”[9] De monnik zei, “Yen T’ou.”[10] Hsueh Feng zei, “Wat had hij jou te zeggen? “[11] De monnik vertelde het hierboven genoemde verhaal.[12] Hsueh Feng sloeg hem dertig keer met zijn staf en verdreef hem uit het klooster.[13]

Aantekeningen

1. Hij is al verslagen voordat hij zijn mond open doet. Yen T'ou boort in zijn schedelbot. Het is niet moeilijk om te weten waar hij vandaan komt.
2. Uiteindelijk is hij een kruimeldief.
3. Yen T'ou is nooit een kruimeldief geweest. Hij is niet bang zijn hoofd te verliezen., dus stelt hij zo'n vraag: hij is inderdaad erg moedig!
4. Hij is verslagen, maar weet niet waarheen te draaien. Domkoppen zijn zo talrijk als hennep en graan.
5. Hij moet weten wat op dit moment gepast is, om dit te doen. Dit is een valkuil om een tijger te vangen. Wat gaat er om in zijn hoofd?
6. Hij ziet alleen de scherpe punt van de priem; hij ziet de rechthoekige bijl niet. Wat weet hij van goed en kwaad? Hij is geraakt!
7. Geen enkele lompenmonnik, waar dan ook, kan iets voor hem doen,. Hij houdt iedereen volledig voor de gek. Niemand weet waar het hoofd van deze kerel is gevallen.
8. Zoals eerder is hij dom en een dikkop. Telkens opnieuw is deze monnik grondig verslagen.
9. Hij kan niet vertellen waar hij vandaan komt, maar toch wil Hsueh Feng hem uitproberen.
10. Al met al is hij verslagen.
11. Zelfs als hij het kan reciteren, kan hij toch niet vermijden geslagen te worden.
12. Op dat moment zou hij buiten gegooid moeten worden.
13. Al het waar is dat hij nagels doorknipt en snijdt door ijzer, waarom slaat hij dan maar dertig maal met zijn staf. Hij is niet doorgegaan tot zijn staf gebroken is. Dit is nog niet het echte werk. Waarom? "Drieduizend klappen in de morgen, achthonderd klappen in de avond." Hoe had Hsueh Feng de essentie kunnen onderscheiden als hij geen collega student van Yen T'ou was geweest. Maar zeg me, als dit zo is, waar verblijven Hsueh Feng en Yen T'ou (nu)?

Commentaar

Wanneer dan ook je een knapzak en kom draagt en het onkruid eruit trekt op zoek naar de Weg, toch moet je als eerste het oog van de voet-reiziger bezitten. De ogen van de monnik waren als kometen, desalniettemin werd hij volledig door Yen T'ou[715] ontmaskerd en werden ze door hem op één enkele draad doorgeprikt. Als hij op dat moment een man was geweest, hetzij om te doden, hetzij om te laten opleven, zou hij het onmiddellijk gebruiken zodra het naar voren zou zijn gebracht. Maar deze monnik was een gammele sufferd en zei in plaats daarvan, "Ik heb het." Als je op deze wijze te voet reist, zal de Koning van de Dood je ondervragen en eisen dat je de kruideniersrekening betaalt. Ik heb geen idee hoeveel sandalen hij versleten heeft voordat hij naar Hsueh Feng[716] ging. Als hij op dat moment een klein beetje oog-kracht had, zou dat hem geen goed gevoel gegeven hebben?

In dit verhaal zit een lastige complicatie. Al is er in deze zaak winst noch verlies, toch zijn winst en verlies gigantisch: al is er geen plukken en kiezen, wanneer je hier aangekomen bent, moet je al met al ogen hebben om te kiezen en plukken.

[715] Yantou Quanhuo (828-887) leerling van Deshan Xuanjian, zie zaak 51, 22
[716] Xuefeng Yicun (822-908), leerling van Deshan Xuanjian, zie zaak 5, 51, 22

Kijk hoe Lung Ya[717], toen hij te voet reisde, de volgende vraag aan Te Shan[718] stelde: “Hoe is het wanneer de leerling het hoofd van de meester wil afsnijden met een scherp zwaard?” Waarop Te Shan naar zijn abt kamer ging. Lung Ya citeerde dit later aan Tung Shan.[719] Tung Shan zei, ”Wat zei Te Shan op dat moment?” Lung Ya antwoordde, “Hij zei niets.” Tung Shan zei, “Ik laat het zwijgen van Te Shan op dit moment terzijde: breng me het afgevallen hoofd van Te Shan zodat ik het kan bekijken.” Op dat moment ervaarde Lung Ya een groots ontwaken; later brandde hij wierook en staarde ver weg in de richting van Te Shan, waarna hij boog en berouw had. Een monnik vertelde dit later aan Te Shan. Die daarop zei, “De oude man Tung Shan kan goed niet van kwaad onderscheiden. Deze kerel is al zo lang dood, zelfs als je hem weer tot leven zou brengen, wat is het nut daarvan? “

Deze publieke zaak is dezelfde als die van Lung Ya: Te Shan keerde terug naar zijn kamer; dus in de duisternis was hij geweldig. Yen T’ou lachte luidkeels – in zijn lach is gif aanwezig: Als iemand dat kan ontdekken, zou hij vrij door de gehele wereld kunnen reizen. Als deze monnik in staat was geweest om dit op dat moment op te pikken, zou hij voor altijd ontsnappen aan een kritische ondervraging. Maar hij miste het al bij Yen T’ou. Observeer de oude Hsueh Feng; als mede student van Yen T’ou wist hij onmiddellijk waar het om ging. Toch gaf hij geen volledige uitleg aan de monnik, maar slechts dertig stokslagen met zijn staf en verdreef hem uit het klooster. Daardoor was hij “voor het licht en na de vernietiging.” Dit is de methode van een toegewijde lompenmonnik om zijn neusvleugels te behouden en hem zo te helpen; hij doet niets anders dan hem te laten ontwaken.

Wanneer waarachtige leraren van onze school iemand helpen, trappen ze soms op hem en verhinderen zo zijn uitkomen. Soms bevrijden ze hem en laten zijn slordigheid toe. Al met al moeten ze een plek hebben om tevoorschijn te komen. Yen T’ou en Hsueh Feng, allebei met een grote naam, werden echter door deze rijst etende Ch’an volger in hun hemd gezet. Zeg me, wanneer Yen T’ou zei, “Nadat Huang Ch’ao[720] er vandoor ging, kreeg hij toen zijn zwaard?”, wat kon er toen gezegd worden om zijn lachen te vermijden, en te voorkomen dat Hsueh Feng met zijn staf ging zwaaien en hem naar buiten dreef? Dit is moeilijk te begrijpen; als je niet persoonlijk getuige ben geweest en persoonlijk ontwaakt bent, zal je niet in staat zijn om geboorte en doodgaan te passeren en te overstijgen, zelfs als je mond tot het allerlaatst snel en scherp is. Ik leer mensen altijd om het keerpunt van dit soort acties

[717] Longya Judun “Zhengkong”(835-923) zie zaak 20
[718] Deshan Xuanjian (684-758), zie zaak 4, leraar van Hsueh Feng en Yen Tou
[719] Dongshan Liangjie (807-869) zie zaak 43, 73
[720] Huang Cho was een zoutkoopman, die als generaal die in 874 een rebellie aanvoerde tegen de T’ang dynastie. Uiteindelijk wist hij de Westelijke hoofdstad Ch’ang An, te veroveren en vermoorde all keizerlijke familie leden en benoemde zichzelf tot Keizer. Uiteindelijk werd hij in 881 uit Ch’ang An verdreven en in 884 werd hij verslagen en gedood. Een legende zegt dat hij op een dag plots een zwaard met de inscriptie, ‘De hemel geeft dit zwaard aan Huang Ch’ao’. Ch’an gebruikt vaak het zwaard als metafoor voor prajna, transcendente wijsheid. Yen T’ou was een tijdgenoot van Huang Ch’ao.

te observeren; als je aarzelt ben je ver, heel ver ervan verwijderd. Heb je niet gezien hoe T'ou Tzu[721] aan een monnik van Yen Ping vroeg, "Heb je een zwaard meegenomen? De monnik wees met zijn hand naar de grond. T'ou Tzu zei, "Dertig jaar lang heb ik gewerkt met paarden, maar vandaag ben ik geschopt door een muilezel." Kijk naar deze monnik, ook hij was onbetwistbaar een adept— hij zei niet dat hij het had, noch zei hij dat hij het niet had; hij was een oceaan verwijderd van de monnik uit de Westerse Hoofdstad. Chen Ju bracht dit onder aandacht en zei, "Deze ouden; de ene handelt als het hoofd de andere als de staart, zeker weten."

Gedicht

Nadat Huang Ch'ao overleden was, had hij het zwaard opgepakt.

** Wat is de bruikbaarheid van een onstuimige kerel? Dit is slechts een dun mes.*

Alleen een adept begrijpt het schatergelach.

** Eén zoon is ermee bekend. Hoeveel zouden er zijn?*

Dertig klappen met een berg-riet is nog een milde straf;

** Geboren uit dezelfde afstamming, sterven ze uit dezelfde afstamming. 's Ochtens drie duizend; 's Avonds acht honderd. Wanneer iemand in het oostelijke huis sterft, helpt iemand uit het het westelijke huis rouwen. Maar kunnen ze hem terug tot leven brengen? *

Het voordeel pakken is het voordeel verliezen.

** Hij sluit de zaak af volgens de feiten. Het is jammer dat ze niet zorgvuldig waren bij het begin.*

Commentaar

"Nadat Huang Ch'ao overleden was, had hij het zwaard opgepakt. Alleen een adept begrijpt het schatergelach." Onmiddellijk dicht Hsueh T'ou deze monnik en het schatergelach van Yen T'ou met deze twee zinnen, die door niemand in de hele wereld begrepen kunnen worden. Maar zeg me, waarom lachte hij? Je moet een adept zijn om dat te begrijpen. In dit lachen zit het voorlopige; er is de realiteit, er is verlichting en er is het functioneren; er is doden en er is leven geven.

"Dertig klappen met een berg-riet is nog een milde straf." Dit dicht de monnik als hij oude Hsueh Feng bezoekt: de monnik was grof als voorheen, dus Feng reageerde

[721] Touzi Daton 819-914, zie zaak 80

zoals nodig was en dreef hem naar buiten. Maar zeg me, waarom handelde hij zo? Wil je dit verhaal volledig begrijpen? “Het voordeel pakken is het voordeel verliezen.”

Mahasattva Fu verklaart de geschriften

Zaak 67

Zaak

Keizer Wu uit Liang vroeg aan Mahasattva Fu de Diamantsnijder soetra aan hem uit te leggen.[1] De Mahasattva schudde de tafel eenmaal en verliet zijn stoel. Keizer Wu was verbaasd.[3]

Meester Chih vroeg hem, “Begrijpt Uwe Majesteit het?”[4] De Keizer zei, “Ik begrijp het niet.”[5] Meester Chih zei, “De Mahasattva Fu heeft de soetra grondig uitgelegd.”[6]

Aantekeningen

1. Bodhidharma ´s broer is gekomen. Dit is niet ongewoon op vismarkten en wijnwinkels, maar in de school van de lompen monniken is het niet gepast. Deze oude kerel Fu is naar men zegt eerbaar en groot en toch handelt hij op deze wijze.
2. Hij is als een komeet die uit elkaar barst en dan verdwijnt. Het lijkt erop dat hij gelijk heeft, maar hij heeft niet werkelijk gelijk. Het maakt hem niet uit dat hij verwarrende complicaties creert.*
3. Hij stel zich op aan de zijde van de principes, niet van de emoties. De elleboog buigt niet naar buiten. Hij zou dertig klappen moeten krijgen.*
4. Wat jammer!
5. Hij zou het land uitgejaagd moeten worden. Had Keizer Wu toen maar onmiddellijk Meester Chih en Meester Fu het land uitgejaagd, dan was hij een adept geweest. Chih en Fu zijn twee kerels in hetzelfde hol, waar altijd vuil aanwezig is.

Commentaar

Keizer Wu[722], de stichter van de Liang Dynastie en kwam uit de Hsiao clan. Zijn naam was Yen en zijn bijnaam was Shu Ta. Door zijn succesvolle daden was hij in staat de troonsbestijging van de Ch’i ’s dynastie te verwezenlijken. Nadat hij de troon bestegen had, maakte hij nieuwe commentaren die de Vijf Klassiekers van Confucius verklaren. Hij diende Huang Lao (Taoïsme) trouw en zijn aard was zeer respectvol.

Op een dag wilde hij een bovennatuurlijke leer gaan bestuderen, om het harde werken van zijn ouders terug te vergelden. Hij liet het Taoïsme los en diende het

[722] Keizer 502 - 549

Boeddhisme. Hij ontving de Bodhisattva voorschriften[723] van Dharma Meester Lou Yueh. Hij ging Boeddhistische kleren dragen en verklaarde persoonlijk de 'Lichtgevende' Wijsheid Soetra[724] om het handelen van zijn ouders te compenseren.

De Mahasattva Meester Chih zat rond die tijd in de gevangenis omdat hij wonderen had verricht en mensen in verwarring had gebracht. Meester Chih reproduceerde zijn lichaam buiten de gevangenis en liep rond in de stad om de mensen te onderrichten. Op een dag hoorde de keizer dat en werd geïnspireerd. Hij had veel waardering voor Chih. Elke keer weer opnieuw creëerde Meester Chih beschermende verhulling en zijn verschijnen en verdwijnen was niet te begrijpen.

Er was toen ook een Mahasattva in Wu Chou[725], die verbleef op de Yun Huang Berg. Hij had persoonlijk twee bomen gepland en noemde ze de "Tweeling Bomen." Hij noemde zichzelf de "Toekomstige Mahasattva Shan Hui." Op een dag schreef hij een brief en liet een discipel die bezorgen aan de keizer, Het hof accepteerde die brief niet omdat hij de nodige respect formaliteiten van een onderdaan aan de Keizer niet gevolgd had.

Toen de Mahasattva Fu de stad Chin Ling (Nanking, de hoofdstad van Liang) bezocht om vis te verkopen, vroeg Keizer Wu aan Meester Chih hem de Diamantsnijder soetra[726] uit te leggen. Chih zei, "Deze arme zwerver kan het niet uitleggen, maar op de markt verblijft Mahasattva Fu die in staat is de soetra uit te leggen," De keizer gaf het bevel hem naar het paleis te brengen.

Zodra Mahasattva Fu gearriveerd was, ging hij zitten achter de leerstoel en schudde de tafel één keer en verliet daarna de leerstoel. Als Wu hem op dat moment omver geduwd had, had hij een puinhoop voorkomen. In plaats daarvan vroeg Meester Chih aan hem, "Begrijpt Uwe Majesteit het?" De Keizer zei, "Ik begrijp het niet." Meester Chih zei, "De Mahasattva Fu heeft de soetra uitgelegd." Ook hier is er één man die als het hoofd functioneert en één man als staart. Maar zag Meester Chih, toen hij zo sprak, al met al Mahasattva Fu, zelfs al was het in een droom? Iedereen geeft ruimte aan zijn innerlijk, maar deze zaak is buitengewoon. Al is het een dodelijke slang, als je zou weten hoe daarmee om te gaan zou je nog in leven zijn. Waarom maakte hij bij het uitleggen van de Diamant soetra niet het algemene onderscheid tussen de twee aspecten, zoals de gewone leraren dat doen—"De Diamant is hard en stevig,

---

[723] Afzien van doden, Afzien van stelen, Afzien van seksueel wangedrag, Afzien van verkeerd spreken, Afzien van het gebruik van bedwelmende middelen

[724] In diverse Mahayana soetra's straalt de Boeddha licht uit, bijvoorbeeld in de Avatamsaka: *De Boeddha straalt voortdurend enorme lichtbundels uit"; In elke lichtbundels zijn ontelbare Boeddha's ; Het Boeddha –lichaam is puur en altijd kalm; Het stralen van zijn licht strekt zich uit doorheen de hele wereld; En zij die het zien zijn verlost van onwetendheid; En zorgen zo dat de slechte levenspaden worden verlaten.*

[725] (Grote leraar) Fu Xi (Fu Dashi, 497-569) Ooit kwam hij bij de keizer met een taoïstische kap, een boeddhistische toga en schoenen als Confucius. Hij zei, "Ik heb de drie huizen samengebracht tot één gelukkige familie!"

[726] Vajracchedika Prajñaparamita soetra, zie ook zaak 4 en zaak 97.

niets kan het vernietigen; hierdoor kan het ontelbare dingen verpletteren.” Het op deze manier uitleggen zou je het uitleggen van de soetra kunnen noemen. De mensen hebben moeite het te begrijpen: de Mahasattva Fu bracht slechts de transcendentale hoofdstroom naar voren en liet even de punt van het zwaard zien, zodat de mensen de ultieme inhoud zouden kennen, die onmiddellijk en direct tegenover je staat als een kilometers hoge muur. Het was daarom gepast dat hij onderwerp werd van de onwetendheid van goed en kwaad van Meester Chih, toen die zei, “De Mahasattva Fu heeft de soetra grondig uitgelegd.” Inderdaad, zijn intentie was goed, maar hij kreeg niet de juiste reactie. Het was als een goed glas wijn die door Meester Chih gemengd werd met water; als een kom soep die door Meester Chih verontreinigd werd met ratten stront.

Maar zeg me, als we aannemen dat het uitleggen van de soetra het niet is, wat is het uiteindelijk dan wel? Het gedicht zegt,

Gedicht

Hij laat zijn lichaam niet rusten onder de Tweeling Bomen:

** Dit is zo omdat hij niet stil kan zijn. Hoe is het mogelijk dat hij een scherpe priem in een zak kon verbergen?*

In plaats daarvan laat hij het stof opdwarrelen in het land van Laing.

** Hoe hadden wij de essentie kunnen zien als hij niet het onkruid ingegaan was. Waar er geen stijl is, is er nog altijd stijl.*

Op dat moment, als Meester Chih er niet geweest zou zijn,

** Om een dief te zijn heeft men geen geld nodig. Daar gaat een melaatse die zijn compagnon mee sleept. *

Zou ook hij een man zijn geweest die haastig het land verliet.

** Zijn misdaad dient op de zelfde aanklacht vermeldt te worden; dus ik sla.*

Commentaar

“De Mahasattva Fu heeft de soetra grondig uitgelegd: in plaats daarvan laat hij het stof opdwarrelen in het land van Laing.” Mahasattva Fu en die oude kerel met

spleettanden (Bodhidharma) ontmoeten Keizer Wu op dezelfde manier.[727] Toen Bodhidharma voor de eerste keer in Chin Ling aankwam, vroeg de keizer Wu, “Wat is de hoogste betekenis van de heilige waarheden?” Bodhidharma zei, “Leeg, zonder heiligheid.” De keizer zei, “Wie is vandaag hier in mijn aanwezigheid?” Bodhidharma zei, “Ik weet het niet.” De keizer begreep het niet, dus Bodhidharma stak uiteindelijk de rivier over naar het koninkrijk Wei. Keizer Wu vertelde dit aan Meester Chih en vroeg hem naar betekenis. Chih zei, “Herkende Uwe Majesteit deze man, of niet? De keizer zei, “Ik herkende hem niet. “Meester Chih zei, “Dit is de Mahasattva Avalokitesvara, de het zegel van de Boeddha-geest overdraagt.” De keizer had spijt en zond een boodschapper om hem te op te halen. Meester Chih zei, “Zeg me niet dat Uwe Majesteit van plan is een boodschapper uit te zenden om hem terug te laten komen: zelfs als u iedereen in dit land naar hem toe zou sturen, dan nog komt hij niet terug.” Als Meester Chih toentertijd niet namens Mahasattva Fu moeite had gedaan, zou ook hij het land verlaten hebben. Omdat Meester Chih zou goed kon praten, was het uiteindelijk Keizer Wu die door hem voor de gek werd gehouden.

Hsueh Tou ’s bedoeling is te zeggen dat zijn komst naar het land van Liang om de schriften uit te leggen en de tafel te schudden, niet nodig is. Daarom zegt hij, “Waarom laat hij zijn lichaam niet rusten onder de Tweeling Bomen, gerstepap en rijst eten en de tijd doorbrengen zoals het hem past? In plaats daarvan gaat hij naar het land van Liang en geeft hij commentaar op deze manier – onmiddellijk opstaan uit zijn stoel en de tafel eenmaal schudden.” Op dat moment laat hij het stof opdwarrelen.

Als je het wonderlijke wilt zien, kijk dan naar de bewolkte lucht; boven zie je niet dat er één of andere Boeddha is, en beneden zie je niet dat er één of ander levend wezen is. Als je de zaak van in de wereld verschijnen wilt bespreken, kan je niet vermijden dat as neerdaalt op je hoofd en modder opspat tegen je gezicht. Als je het niet-bestaande oppakt en zorgt dat het bestaat, het bestaande oppakt en zorgt dat het niet bestaat; het goede oppakt en slecht maakt, het grove oppakt en fijn maakt; op de vismarkten en bij wijnwinkels het andersom houden en ondersteboven gebruiken, zodat iedereen deze zaak begrijpt. Als je het niet op deze manier laat gaan, dan zal er niet één of zelfs niet een halve zijn die het begrijpt, zelfs niet totdat de Maitreya[728] is geboren. Mahasattva Fu was al aan het sleuren door de modder, het water van hem af druipend; gelukkig had hij iemand die met hem sympathiseerde. Als oude Meester Chih er niet geweest zou zijn, zou hij waarschijnlijk het land uitgedreven zijn. Maar zeg me, waar is hij nu?

[727] Zie zaak 1
[728] De Boeddha van de toekomst

Yang Shan ’s Wat is je naam?

Zaak 68

Aanwijzing

Hij werpt de poolster omver en keert de as van de aarde ondersteboven, hij vangt tijgers en neushoorns, haalt draken en slangen uit elkaar – men moet een levendige kerel zijn voordat men een zin evenaart met een zin, en handelen beantwoordt met handelen. Maar wie kan sinds lang vergeten tijden zo zijn? Breng diegene alsjeblieft naar mij toe, zodat ik kan zien.

Zaak

Yang Shan vroeg aan San Sheng, “Wat is je naam?”[1]

Sheng zei, “Hui Chi.”[2]

Yang Shan zei, “Hui Chi? Dat ben ik.”[3]

Sheng zei, “Mijn naam is Hui Jan.”[4]

Yang Shan lachte hardop.[5]

Aantekeningen

1. Zijn naam staat op het punt gestolen te worden. Hij brengt een dief in het spel, die zijn huis plundert.
2. San Sheng snijdt Yang Shan’s tong af; pakt zijn vlag af en steelt zijn trommel.
3. Allebei verdedigen ze hun eigen grond.
4. Hij steelt midden op de drukke markplaats. Die ene en deze ene bewaken elk hun eigen deel.
5. Men kan zeggen dat dit het seizoen is; hij verspreidt bloemen op brokaat.

Commentaar

San Sheng[729] was een eerbiedwaardige adept in de Lin Chi[730] opvolging. Al in zijn jeugd bezat hij bekwaamheden waardoor hij opviel in de menigte. Hij had veel capaciteiten en zijn functioneren was groots en vol energie, zijn naam was overal bekend.

Later verliet hij Lin Chi en reisde doorheen Huai Nan en Hai Chou[731]. In alle kloosters die hij bezocht werd hij behandeld als een gewaardeerde gast. Hij ging van noord naar zuid. Eerst ging hij naar Hsueh Feng[732], en vroeg, “Wat gebruikt de gouden vis, die door het net gegaan is, als voedsel?”[733] Feng antwoordde, “Wanneer je uit het net gekomen bent zal ik het je vertellen.” Sheng zei, “De leraar van vijftien honderd mensen en je weet niet eens wat te zeggen!” Feng zei, “Mijn taken als abt zijn gecompliceerd en talrijk.” Toen Hsueh Feng op weg was naar het Tempelhuis kwam hij een paar makaken (sneeuwapen) tegen, waarna hij zei, “Elk van deze makaken draagt een oude spiegel.” San Sheng zei, “Eeuwenlang is dit naamloos geweest, waarom schilder jij ze af als een oude spiegel?” Feng zei, “Een blunder is gemaakt.” Sheng zei, “De leraar van vijftien honderd mensen en je weet niet eens wat te zeggen!” Feng zei, “Mijn taken als abt zijn gecompliceerd en talrijk.”

Later ging hij naar Yang Shan[734]. Shan bewonderde zijn opmerkelijke scherpte en liet hem onder de verlichte ramen zitten.[735] Op een dag kwam een functionaris op bezoek bij Yang Shan. Shan vroeg hem. “Wat is je formele positie? Hij zei, “Ik ben een rechter.” Shan hield zijn vliegenmepper omhoog en zei, “En kan jij dit beoordelen?” De functionaris was sprakeloos. Alle mensen in de gemeenschap maakten commentaren, maar geen enkele kwam overeen met Yang Shan ’s opvatting. San Sheng was ziek die dag en verbleef in de Leven Verlengende Zaal[736], Yang Shan stuurde zijn bediende om hem over deze woorden te ondervragen. Sheng zei, “De Meester heeft een probleem.” Yang Shan zei tegen zijn bediende te vragen wat het probleem is. Sheng zei, “Een tweede aanval is niet toegestaan.” Yang Shan keurde dit hardgrondig goed.

---

[729] Sansheng Huiran (San sheng Hui Jan), leerling van Linji, zie zaak 49
[730] Linji Yixuan (d 866), leerling van Huangbo
[731] Oost en Zuidoost China
[732] Xuefeng Yicun (822-908) zie zaak 22 en 51
[733] Zie zaak 49
[734] Yangshan Huiji (807-883) Tang Shan Hui Chi, leerling van Kuei Shan, zie zaak 34
[735] Voorste rij waar de hoofdmonnik zit
[736] Zieken kamer

Pai Chang[737] had formeel zijn meditatie kussen en kruk aan Huang Po[738] gegeven en zijn staf en vliegenmepper aan Kuei Shan[739]. Kuei Shan gaf deze later weer door aan Yang Shan. Yang Shan wilde San Sheng zijn volledige goedkeuring geven. Daarom wilde hij zijn staf en vliegenmepper aan San Sheng geven, toen die vertrok en afscheid nam. Sheng zei echter, “Ik heb al een leraar.” Toen Yang Shan vroeg waarom hij dit zei, bleek dat hij de ware opvolger van Lin Chi was.

Toen Yang Shan aan San Sheng vroeg, “Wat is je naam?”[740] was het evident dat hij zijn naam kende, waarom ging hij dan door met op deze manier vragen te stellen? De reden is dat een adept mensen wil testen om in staat te zijn ze grondig te leren kennen. Het leek alsof hij terloops vroeg, “Wat is je naam?” zonder enig oordeel of vergelijking. Waarom zei San Sheng niet, “Hui Jan,” maar in plaats daarvan, “Hui Chi?” Zie hoe een man die kijkt, van nature niet gelijk is aan anderen. Deze manier van doen van San Sheng was niet vreemd; hij veroverde simpelweg de vlag en stal de trommel. Zijn bedoeling lag voorbij de woorden van Yang Shan. Deze woorden behoren niet de normale gevoelens; het is moeilijk grip op ze te krijgen. De methoden van een dergelijke kerel kunnen leven geven aan mensen; daarom is gezegd, “Hij bestudeert levende uitdrukkingen- hij bestudeert niet de dode uitdrukkingen.” Als ze hun gewone gevoelens zouden volgen, zouden ze mensen niet tot rust kunnen brengen.

Zie hoe deze mannen uit oude tijden op deze manier over de Weg contempleerden: zij beoefenden hun geest tot het uiterste, ze waren in staat grootse verlichting te verwezenlijken. Als ze eenmaal compleet verlicht waren, leek het, als ze spraken of handelden, precies hetzelfde als bij mensen die niet verlicht waren. Hoe dan ook, hun spaarzaam woord of zin viel niet in de categorie gewone gevoelens.

San Sheng wist waar Yang Shan op uit was, dus zei hij tegen hem, “Mijn naam is Hui Chi.” Yang Shan wilde San Sheng vast zetten, maar juist San Sheng raakte Yang Shan. Yang Shan was alleen maar in staat tot een tegenzet: “Ik ben Hui Chi.” Hier liet hij los. San Sheng zei, “Mijn naam is Hui Jan,” Dit is ook loslaten. Daarom zegt Hsueh Tou hieronder, “Beiden houden vast, beiden laten gaan – welke is fundamenteel?” Met slechts één zin heeft hij alles in één keer omgezet in een gedicht.

Yang Shan lachte hardop, daarin was zowel het tijdelijke als het werkelijke, daarin was zowel verlichting als functioneren. Omdat hij kristal helder was in alle opzichten, functioneerde hij in volledige vrijheid. Deze lach was niet dezelfde als van Yen

[737] Baizhang Huaihai (720-814), leerling van Mazu, zie zaak 26, 53, 70,71, 72, 73
[738] Huangbo Xiyun (d. ca. 850) leerling van Baizhang, zie zaak 11
[739] Guishan Lingyou, (771-853) leerling van Baizhang, zie zaak 24
[740] Men veronderstelt dat deze dialoog plaats vond toen San Shan voor het eerst bij Yang Shan aankwam”. Zaak 7 gaat ook over het vragen naar de naam

T'ou[741]. Yen T'ou 's lach bevatte gif, maar in deze lach blies de pure, kille wind voor eeuwig en altijd.

Gedicht

"Beiden houden vast[742], beiden laten gaan[743] – welke is fundamenteel?"

** Ik weet niet hoeveel er daar zijn. Kristal helder in alle opzichten. Ik dacht dat er werkelijk zoiets was.*

Een tijger berijden vereist absoluut vakmanschap.

** Als je geen oog op je voorhoofd en geen talisman onder je elleboog hebt, hoe kan je daar dan komen? Rijden zal wel gaan, maar ik ben bang dat je niet in staat bent om af te stijgen. Als je een dergelijke man bent, hoe kan je dan zoiets begrijpen? *

Zijn lach stopt, wie weet waar die naar toe gaat;

** Zelfs als je door het hele land naar zo'n man gaat zoeken, zal het nog moeilijk zijn hem te vinden. Zijn woorden klinken nog in onze oren. Voor eeuwig en altijd is de pure wind daar.

Het beweegt slechts eeuwig de wind van het weeklagen.

** Waar is hij op dit moment? Bah! Sinds er veel gelachen wordt, waarom brengt het dan een jammerlijke wind in beweging? De complete aarde is overspoeld met duisternis. *

Commentaar

"Beiden houden vast, beiden laten gaan – welke is fundamenteel?"[744] Loslatend en afwisselend acteren ze allebei als gast en als gastheer. Yang Shan zegt, "Wat is je

[741] Zie zaak 66

[742] Andere mogelijke vertalingen: bijeenbrengen, vastpakken, verzamelen. Ook wel stelen, doden of als symbool voor het absolute, de leegte, de nietsheid, verlichting.

[743] Andere mogelijke vertaling: loslaten. Ook wel als symbool voor leven gevend, terugkeren uit het absolute in het alledaagse, het relatieve de wereld van de fenomenen.

[744] Hakuin zegt naar aanleiding van deze regel: *Ze draaien rond, terwijl ze het fundament bezet houden en hun handen uitstreken, zowel gast als gastheer uitwissen(vernietigen), zodat er geen spoor*

naam?” San Sheng zegt, “Mijn naam is Hui Chi.” Dit is allebei laten gaan. Yang Shan zegt, “Ik ben Hui Chi.” Sheng zegt, “Ik ben Hui Jan.” Dit is allebei vast houden. In werkelijkheid is dit een uitwisselingsactie: Wanneer je vasthoudt, dan houdt iedereen vast, wanneer je loslaat, dan laat iedereen los. Hsueh Tou heeft alles in één keer volledig gedicht. Wat hij probeert te zeggen is dat als wij niet loslaten en niet vasthouden, als wij niet uitwisselen, dan ben jij jij en ik ben ik.

De hele zaak bestaat uit slechts vier karakters (Hui Chi, Hui Jan): waarom is er dan op het eind ontstaan en verdwijnen, uitspreiden en oprollen? Een Oude zei, “Als jij staat, dan zit ik; als jij zit, dan sta ik. Als we tegelijkertijd beiden zitten of beiden staan, zijn we allebei blinde mensen.” Dit is zowel vasthouden als loslaten, wat je kunt beschouwen als de fundamentele essentie.

“Een tijger berijden vereist absoluut vakmanschap.” Wanneer je zulke verheven manieren en het hoogste essentiële van je actieve potentiaal hebt, dan rij je als je wilt rijden, dan stijg je af als je wilt afstijgen. Je kunt op het hoofd van de tijger zitten en tegelijk zijn staart vastpakken. San Sheng en Yang Shan hadden beiden deze aanpak (manier van doen).

“Zijn lach stopt, wie weet waar die naar toe gaat.” Zeg me, Waarover lachte hij? Hij was precies als de pure wind die koud en heftig waait. Waarom zegt Hsueh Tou op het eind “Het beweegt slechts eeuwig de wind van het weeklagen.” Ook dit is dood (gaan) zonder rouwen. Plotseling stopt hij met toevoegen van uitleg voor jou, maar niettemin kan niemand in de wereld er in bijten, en ze weten niet waar Yang Shan op uit is. Zelfs ik weet niet waar hij op uit is; weten jullie mensen dat?

---

van relativiteit in het relatieve en geen spoor van absolutisme in het absolute te vinden is, relatief en absoluut uitwisselbaar, in beiden volledig laten gaan en volledig vastpakken ….. Een ontmoeting tussen gast en gastheer, als hierboven beschreven zou je de fundamentele essentie kunnen noemen ….. zolang je opzettelijk blijft proberen en er over blijft nadenken, lukt het niet. Alle pogingen staken is noodzakelijk om een tijger- student te breken.

Nan Ch’uan ‘s cirkel

Zaak 69

Aanwijzing

Er is geen plek om je tanden in te zetten; de Geest Zegel van de Patriarchale Leraar is gemaakt als de werken van de IJzeren Os.[745] Nadat de lompen monnik het woud met de ijzeren hoornen gepasseerd heeft, is hij als een sneeuwvlok in een gloeiend hete oven. Doorboren en doordringen op vlakke grond laat ik voor dit moment ter zijde. Hoe handel jij, zonder in een warnet van verstrengelde knopen te vallen? Om te testen, citeer ik dit: Kijk!

Zaak

Nan Ch’uan, Kuei Tsung en Ma Ku gingen samen naar de Nationale Leraar Chung. Toen ze halverwege waren,[1] tekende Nan Ch’uan een cirkel op de grond en zei, “Als jullie kunnen spreken , dan gaan we verder.”[2] Kuei Tsung ging zitten in de cirkel;[3] Ma Ku maakte een buiging.[4] Nan Ch’uan zei, “Dan gaan we niet verder.”[5]

Kuei Tsung zei, “Wat gaat er in je geest om?”[6]

Aantekeningen

1. “Bij drie mensen die samen reizen, moet er een leraar van mij aanwezig zijn” Wat is er zo speciaal? Maar toch, ze willen de waarheid naar boven brengen.
2. Hij veroorzaakt golven terwijl er geen wind is. Toch wil hij het de mensen laten weten. Hij duwt de boot weg die gestrand was op de bodem. Hoe kan hij de waarheid naar boven halen zonder het als een test voor te stellen!
3. Wanneer één man de cymbaal slaat, gaan zijn mede reizigers meedoen.
4. Wanneer één man de trommel slaat, bewijzen ze alle drie dat ze daartoe in staat zijn.
5. Degene die zichzelf halverwege kan bevrijden is een goede man. Een goede toon! Een adept!
6. Wat een geluk dat hij hem compleet begrijpt. Hij had ze toen een klap moeten geven. Onbezonnen kerel.

[745] De IJzeren Os zou door de legendarische Koning Yu zo’n vier duizend jaar geleden gebouwd zijn om de stroming van de Gele Rivier te temmen; Zijn hoofd is in de provincie Honan en zijn staart in de provincie Hopei. Wordt ook genoemd in zaak 38

Commentaar

In de tijd dat deze zaak zich afspeelt, floreerde Ma Tzu[746] 's leer in Kiangsi, Shih T'ou[747] 's weg stroomde in Hu-Hsiang en de Nationale leraar Chung[748] beïnvloedde Ch'ang An. De laatste had de Zesde Patriarch[749] persoonlijk gezien. Iedereen in het Zuiden die hun hoofd met hoornen erop omhoog richtte, wilde zijn hal ingaan en zijn kamer binnentreden; zo niet, zouden ze zich schamen voor de anderen.

Deze drie oude kerels wilden hun respect tonen aan de Nationale Leraar Chung; toen ze halverwege waren speelden ze dit verliezers scenario. Nan Ch'uan[750] zei," Dan gaan we niet verder." Sinds ze alle drie in staat waren te spreken, waarom zei hij dan toch dat hij niet verder zou gaan. Zeg me, wat was de intentie van deze man uit oude tijden? Ik zou toentertijd, nadat hij gezegd had "Dan gaan we niet verder," hem direct op zijn oor geslagen hebben, om te zien wat voor truc hij dan tevoorschijn zou toveren; wat de allesomvattende bron voor eeuwig laat stromen is slechts dit kleine beetje actieve essentie. Daarom zei Tz'u Ming, "als je hem wilt bedwingen, grijp hem gewoon bij de teugel en geef een ruk." Sla en hij keert zich om, als het onder water drukken van een pompoen. Veel mensen zeggen dat Nan Ch'uan 's woorden een conflict uitdrukken, maar ze zijn ver verwijderd van het besef waar in deze zaak over gaat. Wanneer je bij het ultieme punt aankomt, is het noodzakelijk om de modder te verlaten, uit het water te komen, de wig eruit te trekken en de nagels er uit te halen. Als je een intellectuele interpretatie maakt, heb je het gemist. De Ouden konden goed draaien en schuiven; op dit punt aangekomen kon het niet anders – er moet doden en leven geven zijn, zie hoe één van hen in de cirkel[751] zat en één een buiging maakte. Dat was ook juist. Nan Ch'uan zei, "dan gaan we niet verder." Kuei Tsung[752] zei, "Wat gaat er in je geest om?" Brutale kerel! Ook hij gaat op deze wijze voort. Zijn bedoeling was Nan Ch'uan te testen. Nan Ch'uan zei altijd, "Noem dit de staat van zijn,[753] en het is al veranderd." Nan Ch'uan, Kuei Tsung en Ma Ku[754] – al met al mensen van hetzelfde huis. Eén houdt vast, één laat los, één dood, één geeft leven: ontegenzeggelijk zijn ze buitengewoon.

---

[746] Mazu Daoyi (709-788), tweede generatie na de zesde Patriarch
[747] Shítóu Xīqiān (700-790), tweede generatie na de zesde Patriarch
[748] Nanyang Huizhong (675-775), leerling van de zesde Patriarch
[749] Dajian Huineng, "Caoxi"(638-713)
[750] Nanquan Puyan, "Old teacher Wang"(748-835), leerling van Mazu
[751] Men zegt dat de Nationale leraar de eerste was die de cirkel gebruikte als symbool voor Zen, voor het de ultieme waarheid. Zen veronderstelt dat je de ultieme waarheid in jezelf belichaamd. Zie ook zaak 91. Hakuin zegt, "Het gebruik van cirkels wordt een stille voordracht genoemd of ook bereiken door objecten." De cirkel als symbool voor het transcendentale, wat aarde en lucht omvat maar niet vastgepakt kan worden. En wat tegelijk aards en banaal is. 'Je ware zelf', 'Het".
[752] Guizong Zhichang (nd) leerling van Mazu, zie zaak 44
[753] Engels: Thusness, suchness, staat voor Tathātā, dat wat de Boeddha, buiten de leer om, overdroeg aan Kashyapa, toen hij een bloem omhoog hielt en Kashyapa glimlachte.. (zie ook koan 6 in de Poortloze Poort)
[754] Mayu Baoche (nd), leerling van Mazu – zie bijlage over met een ander verhaal over het reizen van deze monniken. Ditmaal komen ze een oude vrouw tegen

Hsueh Tou ’s gedicht luidt als volgt:

Gedicht

You Chi ’s pijl schiet de aap:

> **Wie durfde hem tegemoet te treden op de weg voor hem. Wanneer hij slaat is hij geweldig en raakt hij het doel voordat hij schiet.*

Cirkelend om de boom, hoe buitengewoon direct!

> ** Hoe kan iemand denken dat hij zo is, zonder meesterschap te bereiken. Noord, zuid, oost, west – één zelfde familie stijl. Ze trekken al heel lang samen op. *

Zo’n duizend en tien duizend –

> ** Talrijk als hennep en gierst. Een verzameling wilde vossen geesten[755]. Hoe zit dat bij Nan Ch’uan? *

Wie heeft ooit het doel geraakt?

> ** Eén of een helft. Zelfs niet één. Zelfs één zou nog altijd geen nut hebben.

Terwijl hij ze tezamen roept, smeekt hij ze, “Kom, laten we terug gaan;”

> ** Daar heb je een stelletje kerels die met een kledder modder spelen. Dit is niet zo goed als terug gaan; dan zouden ze iets bereikt hebben. *

Hij stopt met Ts’ao Ch’i ’s[756] weg te beklimmen.

> ** Teveel problemen. Het komt mij voor dat hij geen lid is van Ts’ao Ch’i ’s school. Laag liggende vlaktes vlak maken, waarvan er al teveel zijn.; uitzicht op de hoogste plaatsen, waarvan er niet genoeg zijn.

(Hsueh Tou) zei ook, “Ts’ao Ch’i ’s weg is vlak en recht; waarom stoppen met beklimmen?”

> ** Niet alleen Nan Ch‘uan bevrijdt zichzelf halverwege; Ook Hsueh Tou bevrijdt zichzelf halverwege. Zelfs iets goeds is niet zo goed als niets. Hsueh Tou lijdt aan deze soort ziekte en pijn.

---

[755] Vaak gebruikt voor iemand die probeert de slimmerik uit te hangen, maar soms ook voor iemand met een vrije geest. Koan 2 van de Poortloze Poort gaat over een wilde vossen geest

[756] Caoqi, de plek waar de zesde Patriarch zijn Ch’an leerde. Ook metafoor voor de Ch’an weg. Ook de weg naar Huineng, de zesde Patriarch, waar alle Ch’an leraren van afstammen.
Er is een dialoog overgeleverd tussen twee leerlingen van Huineng. Qingyuan vroeg aan Shenhui, “Waar kom je vandaan?” Shenhui zei, “Van Caoqi. Qingyuan vroeg, “Wat heb je meegenomen? Shenhui stond daar en schudde zichzelf. Qingyuan zei, “Je draagt nog altijd rotzooi.” Shenhui zei, “Heb je wat goud om aan de mensen te geven?”. Qingyuan said, “Zelfs als ik het had, waar zou jij het laten?”

Commentaar

“You Chi ’s pijl schiet de aap; cirkelend om de boom, hoe buitengewoon direct!” You Chi leefde in het Ch’u tijdperk; zijn achternaam was Yang, zijn voornaam Shu en zijn bijnaam was You Chi. Toen Koning Chuang van Ch’u[757] uit jagen ging, zag hij een witte aap en hij gaf opdracht deze neer te schieten. De aap greep de pijl en begon er mee te spelen. De koning gaf nogmaals bevel aan zijn hovelingen om de aap neer te schieten, maar niemand wist hem te raken. Zijn hovelingen zeiden tegen hem dat de man You Chi een goede schutter was. Dus kreeg hij de order de aap te schieten. Zodra You Chi zijn boog spande verschool de aap zich achter de boom en begon meelijwekkend te huilen. Toen de pijl geschoten was bewoog de aap rond de boom om de pijl te ontwijken. De pijl cirkelde ook rond de boom, en raakte en doodde de aap. Dit was een bovennatuurlijke pijl. Waarom zegt Hsueh Tou dat het buitengewoon direct was? Als het te direct was zou het zijn doel niet raken; waarom zei Hsueh Tou dan toch dat het buitengewoon direct was. Hsueh Tou leende dit idee en gebruikte het inderdaad zeer goed. Dit verhaal wordt zelfs genoemd in de Ch’un Ch’iu[758]: Sommige mensen zeggen dat ”cirkelen rond de boom” de cirkel is; als ze werkelijk zo denken, weten ze niet wat het basis belang is van deze woorden- ze weten niet waar de directheid is. Deze drie oude kerels bewegen zich op verschillende wegen maar keren terug naar dezelfde plek. Ze zijn op hetzelfde niveau en eenvormig buitengewoon direct. Als je weet waar ze naar toe gaan, ben je vrij in alle richtingen, zonder je hart te verlaten. Zo’n honderd rivieren stromen afzonderlijk maar keren samen terug in de grote zee. Daarom zegt Nan Ch’uan, “Dan gaan we niet verder.” Als je hier naar kijkt met het ware oog van een Lompenmonnik, is dit slechts ruimte geven om met de geest te spelen: maar als je het ruimte geven aan geest om te spelen noemt, dan is het niet ruimte geven aan de geest om te spelen. Mijn overleden meester Wu Tsu[759] zei, “Deze drie mannen waren geabsorbeerd in de Wijsheid Lamp, geabsorbeerd in de Koning van het Sieraad[760].“ Ofschoon Ma Ku een buiging maakte, begreep hij het nooit als een buiging; ofschoon Nan Ch’uan een cirkel maakte, begreep hij het nooit als een cirkel. Zonder het op deze manier te begrijpen, hoe wil je het dan begrijpen? Hsueh Tou zegt, “Zo’n duizend en tien duizend, wie heeft ooit het doel geraakt?” Hoeveel zijn er daar die het doel een honderd keer geraakt hebben?

“Terwijl hij ze tezamen roept, smeekt hij ze, ‘Kom, laten we terug gaan.’” Dit is Nan Ch’uan in dichtvorm. Nan Ch’uan ging niet meer verder, daarom wordt gezegd, “Hij

[757] Chuang (Zhuang), regeerde 613-591 vc, over Ch’u ongeveer de huidige Hubei en Hunan provincies)
[758] Ch’un Chíu is een klassieker over de geschiedenis van de Lu staat, geschreven door Confucius over de periode 722-481 bc die leidde tot de eenheidsstaat China.
[759] Wuzu Fayan, “Qingyuan”(1024-1104)
[760] Lotus soetra, hoofdstuk 27: Een Boeddha uit vele kalpa ‘s geleden preekte de lotus soetra om de Koning van het Sieraad de leer uit te leggen, zie ook zaak 85

stopt met Ts'ao Ch'i 's weg te beklimmen." Hij verwoest het bos vol stekels. Hsueh Tou kan niet stopen en zegt opnieuw, "Ts'ao Ch'i 's weg is vlak en recht; waarom stoppen met beklimmen?" De weg naar Ts'ao Ch'i is stof en sporen vrij, zichtbaar en open, naakt en schoon, vlak en glad: waarom, na dit alles, stoppen met beklimmen? Ieder van jullie zou zijn eigen voetstappen moeten bekijken.

Bijlage Nan Ch'uan, Ma Ku en een andere monnik ontmoeten een oude vrouw

Nan Ch'uan, Ma Ku en een andere monnik gingen op reis naar de berg Jing[761]. Onderweg kwamen ze een oude vrouw tegen[762] die een winkeltje had.

Ze vroegen haar, "Waar is de weg naar de berg Jing"

Ze zei, "Ga gewoon rechtdoor"

Ku zei, "Is daar verderop water dat te diep is om te passeren?"

De oude vrouw zei, "Het zal zelfs jullie sokken niet nat maken,"

Ku zei, "Het rijstveld op het bovenste terras is goed. Het rijstveld op het lagere terras is verschrompeld."

De oude vrouw zei, "Het is allemaal gegeten door krabben."

Ku zei, "Het graan is welriekend."

De oude vrouw zei, "Er is geen geur."

Ku zei ok, "Waar woon je?"

De oude vrouw zei, "Precies hier."

De drie monniken gingen de winkel van de vrouw in, Zij bereidde een pot thee en zette drie bekers neer.

Toen zei ze, "Als jullie meesters een doordringende spirituele kennis hebben, drink dan wat thee."

De drie monniken keken elkaar vol verbazing aan, en toen zei de oude vrouw,

"Kijk hoe deze oude taart haar doordringende geest laat zien!"

Vervolgens greep ze de bekers, schopte de ketel met thee omver en ging naar buiten.

[761] Bergketen in Hubei

[762] Zie ook koan 4, koan 13 en koan 31 in de Wumonkan

Kuei Shan vergezelt Pai Chang

zaak 70

Aanwijzing

Een enkel woord voor een snelle man; een enkele slag met de zweep voor een snel paard. Tien duizend jaar, één gedachte; één gedachte, tien duizend jaar. Je moet het onmiddellijk weten, nog voor het naar voren is gebracht.

Maar zeg, hoe ga jij ernaar zoeken, voordat het genoemd wordt? Ik citeer deze oude zaak, kijk!

Zaak

Kuei Shan, Wu Feng en Yun Yen zaten samen bij Pai Chang.[1] Pai Chang vroeg aan Kuei Shan, “Met je keel, mond en lippen gesloten, hoe ga je spreken?”[2]

Kuei Shan zei, “Alsjeblieft, leraar, spreek zelf.”[3]

Chang zei, “Ik weiger niet om met jou te spreken, maar ik ben bang dat als ik dat doe, ik in de toekomst beroofd zal zijn van opvolgers.”[4]

Aantekeningen

1. Haha! Vanaf het begin tot het einde obscuur en moeilijk te begrijpen. Je gaat richting het westen, Ik ga naar het oosten.
2. Eén generaal is moeilijk te vinden.
3. Kuei Shan gaat verder op de weg die Pai Chang gaat.
4. Hij vermijdt grootmoederlijke aardigheid. De huid op zijn gezicht is 1cm dik. Hij mengt en mixt modder en water. Hij beweegt rechtop en neemt hem te pakken.

Commentaar

Kuei Shan[763], Wu Feng[764] en Yun Yen[765] zaten samen bij Pai Chang[766]. Pai Chang vroeg aan Kuei Shan, “Met je keel, mond en lippen gesloten, hoe ga je spreken?” Shan zei, “Alsjeblieft, leraar, spreek zelf.” Chang zei, “Ik weiger niet om met jou te spreken, maar ik ben bang dat als ik dat doe, ik in de toekomst beroofd zal zijn van opvolgers.” Alhoewel Pai Chang op deze wijze handelde, was zijn beker al door iemand anders meegenomen. Hij vroeg dezelfde vraag ook aan Wu Feng[767]. Feng zei, “Leraar, ook jij zou stil moeten zijn.” Chang zei, “Waar niemand is, bescherm ik mijn ogen met mijn hand en kijk ik uit naar jou.” Hij vroeg dezelfde vraag ook aan Yun Yen[768]. Deze antwoordde “Leraar, heb jij een mogelijke manier om te spreken, of heb je die niet?” Chang zei, “Ik heb mijn opvolgers verloren.” Alle drie waren meesters.

Een oude zei, “Een oneindig aantal dode mensen bevinden zich op de begane grond. Zij die de bossen vol bramenstruiken kunnen passeren zijn de bekwame mensen. Daarom gebruiken de leraren van onze school bramenstruiken om mensen te testen. Waarom? Als mensen blijven hangen in zinnen die gebaseerd zijn op gewone gevoelens, is testen niet mogelijk. Lompenmonniken moeten in staat zijn hun begrip tot uiting te brengen in zinnen en de essentie in de woorden kunnen onderscheiden. Kerels met een plank voor hun hoofd sterven vaak in de woorden en zeggen, “Als keel, mond en lippen gesloten zijn, is er geen mogelijkheid meer om iets te zeggen.” Diegenen die zich succesvol aanpassen bezitten golven die tegen de stroom in gaan, en gaan een weg die direct naar de vraag leidt. Ze snijden hun hand niet blunderend tegen een scherpe rand.

Kuei Shan zei, “Alsjeblieft, leraar, spreek zelf.” Zeg me, wat bedoelde hij? Hij stond daar, als een lichtflits. Pai Chang ’s vraag terug duwend, antwoordde hij onmiddellijk. Hij had zijn eigen manier om eruit te komen, zonder ook maar enige inspanning te verspillen. Daarom is gezegd, “Hij bestudeert de levende zin, hij bestudeert niet de dode zin.”

Desalniettemin ging Pai Chang hier niet tegen in, maar zei slechts, “Ik weiger niet om met jou te spreken, maar ik ben bang dat als ik dat doe, ik in de toekomst beroofd zal zijn van opvolgers.” Elke keer als leraren van onze school mensen helpen trekken ze nagels uit en verwijderen ze pinnen. Tegenwoordig zeggen mensen, die zijn woorden niet begrijpen, dat dit antwoord geen goedkeuring was van Kuei Shan: ze zijn ver verwijderd van het inzicht dat precies hier één pad is met een levend potentiaal, dat

[763] Guishan Lingyou (771-853) zie zaak 4, 24
[764] Wufeng Changguan (n.d), zie zaak 71
[765] Yunyan Tansheng (780-841) zie zaak 72, 89
[766] Baizhang Huaihai (720-814), zie zaak 26, 53, 71, 72, leraar van Kuei Shan , Wu Feng en Yun Yen
[767] Zie zaak 71
[768] Zie zaak 72

oprijst alles een duizend meter hoge muur, gast en gastheer uitwisselend en springend vol leven is.

Hsueh Tou waardeert deze woorden van Kuei Shan, waardeert zijn vrijheid om rond te draaien en hoe hij elegant maneuvreert terwijl hij nog altijd in staat is zijn terrein te behouden. Daarom zegt hij in zijn gedicht:

Gedicht

“Alsjeblieft, leraar, spreek zelf.”

** Dit bevat het universum. Hij heeft zijn hand gesneden een de scherpe punt. *

Als ze tevoorschijn komt uit het wilde onkruid, ontkiemen er hoornen op de kop van de tijger.

** Zeer verrassend. Hij is onmiskenbaar buitengewoon. *

Op de tien continenten nadert de lente haar einde en worden de bloemen slap--

** Overal puur en koel. Alle lof uitingen zijn nog niet genoeg. *

De zon schijnt verblindend helder over het koraalbos.

** Het licht reflecteert in het koraalbos, honderd, duizend maal. Desalniettemin kan het niet gevonden worden op de toppen van honderd onkruidvelden. Kuan Shan’s antwoord omvat hemel en aarde. *

Commentaar

De drie antwoorden van deze drie mannen op de vraag van Pai Chang[769] verschillen van elkaar. Kuei Shan rijst omhoog als een duizend meter hoge muur, Wu Fengs straalt en functioneert tegelijkertijd en Yun Yen kan zelfs zichzelf niet redden.

[769] Zaak 71, 72 en deze zaak.

“Alsjeblieft, leraar, spreek zelf.” Onmiddellijk, in één zin, laat Hsueh Tou zijn hulpmiddel zien. Hij gaat er verder op in en oefent zo weinig mogelijk druk uit, om het voor de mensen makkelijk te maken door te zeggen, “Als ze tevoorschijn komt uit het wilde onkruid, ontkiemen er hoornen op de kop van de tijger.” Het antwoord van Kuei Shan lijkt op het plaatsen van hoornen op de kop van een woeste tijger – is er een manier om hem te benaderen?

Heb je niet gehoord dat een monnik aan Lo Shan[770] vroeg, “Hoe is het als je samen geboren wordt en samen sterft?” Shan zei, “Als een os zonder hoornen.” De monnik vroeg, “Hoe is het wanneer ze samen geboren worden maar niet samen sterven? Shan zei, “Als een tijger die hoornen heeft.”

Al is Hsueh Tou zijn gedicht hiermee compleet, toch heeft hij nog talent over om te draaien en te veranderen. Hij gaat door en zegt, “Op de tien continenten nadert de lente haar einde en worden de bloemen slap” In de oceaan zijn er tien continenten waar het eens per honderd jaar lente is. Hsueh Tou ’s woorden bezitten een gracieuze elegantie en , zonder enige moeite draaien vrij rond. Wanneer de lente voorbij is worden de bloemen allemaal en tegelijk slap. Alleen het koraalbos verwelkt niet, het neemt de zon in zich op en reflecteert het heen en weer tussen de takken. Precies op dat moment is dat verbazingwekkend. Hsueh Tou gebruikt dit om de uitspraak van Kuei Shan, “Alsjeblieft, leraar, spreek zelf,” te verlichten.

[770] Luoshan Daoxian, leerling van Yantou Quanhuo (Yen T’ou) (828-887) zie zaak 22, 51)

Wu Feng ’s ‘Wees stil, Leraar’

Zaak 71

Zaak

Pai Chang vroeg ook aan Wu Feng, “Met je keel, mond en lippen gesloten, hoe ga je spreken?”[1]

Feng zei, “Leraar, ook jij zou stil moeten zijn.”[2]

Chang zei, “Waar niemand is, bescherm ik mijn ogen met mijn hand en kijk ik uit naar jou.”[3]

Aantekeningen

1. Ha, Ha, Ha! De pijl is al voorbij Korea.
2. Hij verovert de vlag en voert de trommel af. Met een enkele zin snijdt hij de stroom af en brengt de tienduizenden impulsen tot rust.
3. Waar het land breed is en de bevolking schaars, ontmoet je weinig mensen.

Commentaar.

Kuei Shan[771] behield zijn territorium – Wu Feng[772] snijdt de tienduizenden stromen af. Voor dit brokje moet je een kerel zijn die het direct opneemt, als een gevecht met opgeven hoofd in de front linie. Daar is geen ruimte om te aarzelen. Wu Feng functioneert direct en onmiddellijk: zijn antwoord is urgent en snel, riskant en steil. Hij is niet zoals Kuei Shan, die is zo relaxed, op zijn gemak en exorbitant.

Volgers van Ch’an bewegen tegenwoordig alleen maar onder het plafond, ze zijn niet in staat daar boven uit te stijgen. Daarom is gezegd, “Als je intimiteit wilt verkrijgen, vraag dan niet met vragen.”

Wu Feng ’s antwoord snijdt Pai Chang[773] onmiddellijk af; zonder twijfel was dat snel en briljant. Waarop Pai Chang zegt, ”Waar niemand is, bescherm ik mijn ogen met mijn hand en kijk ik uit naar jou.” Maar zeg me, is dit Wu Feng goedkeuren of niet? Is het doden of leven brengen? Hem zo soepel zien draaien, wijst erop dat Pai Chang hem alleen maar aan het checken was.

[771] Guishan Lingyou (771-853) zie zaak 4, 24 en 70
[772] Wufeng Changguan (n.d) zie zaak 72
[773] Baizhang Huaihai (720-814), zie zaak 26, 53 70, 72, leraar van Guishan, Wu Feng en Yun Yen

Gedicht

“Leraar, ook jij zou stil moeten zijn.”

** Al aanwezig voor de woorden. Het snijdt de miljarden stromen af.*

Observeer Wu Feng’s strategie bij de gevechtslinies van de draak en de slang—

**Om in staat te zijn dit te kunnen doen heb je de gouden trommel en de gekartelde banier van een grote generaal nodig. Hij is volledig geëquipeerd. Hij is een expert die gewend is om te strijden.*

Hij laat de mensen General Li Kuang herinneren.

** Er zijn er niet zoveel met zo’n geweldig vakmanschap. Met zijn paard en speer bereikt hij zo’n duizend mijl, tienduizend mijl, en verslaat duizend mensen, tienduizend mensen. *

Achter de tienduizend kilometer horizon zweeft een ijsvogel havik.

** Ziet iedereen het? Maar zeg, waar daalt ze neer? Op het doel. Ik sla en zeg, “Het is voorbij gevlogen.” *

Commentaar

“Leraar, ook jij zou stil moeten zijn.” Met één regel geeft Hsueh Tou een duw vooruit en zegt, “Observeer Wu Feng’s strategie aan de gevechtslinies van de draak en de slang.” Het is alsof Wu Feng twee gevechtslinies uitzet om uit te breken en in te breken. Hij heeft de capaciteit van een gevecht commandant, ongeremd in alle richtingen. Een man met een grootse strategie is vrij om te komen en te gaan, met zijn paard en speer op weg naar de het slagveld met de draken en slangen. Hoe zou jij in staat zijn hem te omsingelen? Hoe kan je te weten komen dat zo’n soort strategie bestaat, als je niet zo’n soort persoon bent?

Wat Hsueh Tou beschrijft in deze drie gedichten (zaak 70,71 en 72), is als Li Kuang’s[774] miraculeuze pijlen. “Achter de tienduizend kilometer horizon zweeft een ijsvogel havik.” Dat één pijl één arend velt is zeker: er is geen mogelijkheid te ontsnappen. In het gedicht van Hsueh Tou is de vraag van Pai Chang als een ijsvogel havik en Wu Feng ’s antwoord als een pijl. Ik ben zo druk met het prijzen van Wu Feng dat, zonder het me te realiseren, mijn compleet lichaam onder gedommeld is in modder en water.

[774] Beroemde generaal tijdens de Han dynastie, 2e eeuw, zie ook zaak 4

Pai Chang bevraagt Yun Yen

Zaak 72

Zaak

Pai Chang vroeg aan Yun Yen, “Als jouw keel, mond en lippen gesloten zijn, hoe ga jij dan spreken?”[1]

Yen zei, “Leraar, heb jij een mogelijke manier om te spreken, of heb je die niet?”[2]

Chang zei, “Ik heb mijn opvolgers verloren.”[3]

Aantekeningen

1. “Kom uit je hol, kikker.” Wat zegt hij?
2. Vastgeplakt aan zijn huid, zich aan zijn botten vasthouden. Modder en water stroomt van hem af. Voor hem bereikt hij het dorp niet, achter hem komt hij niet tot in de winkel.
3. Het is duidelijk dat met een antwoord als dit, de helft vooraan is en de andere helft achteraan.

Commentaar

Yun Yen[775] was twintig jaar de bediende van Pai Chang[776]. Later ging hij met Tao Wu[777] naar Yao Shan[778]. Shan vroeg hem, “Toen je in de gemeenschap van Pai Chang verbleef, wat was je doel?” Yen zei, “Ontsnappen aan geboorte en dood.” Shan zei, “Twintig jaar bij Pai Chang en de macht der gewoonte is bij jou nog altijd niet opgeruimd.” Yen nam afscheid en vertrok naar Nan Ch’uan[779]. Later keerde hij terug naar Yao Shan en uiteindelijk begreep hij het en werd hij verlicht.

Kijk hoe de oude man Yun Yen twintig jaar studeerde en onderzocht, en nog altijd was hij half groen en half geel. Zijn huid was aan hem vastgeplakt, hij hing aan zijn botten en was niet in staat door te breken. Hij was inderdaad zo; sterker nog, vooruit bereikte hij het dorp niet, en achterin kwam hij niet tot in de winkel. Heb je niet gehoord dat gezegd is:

[775] Yunyan Tansheng (780-841)
[776] Baizhang Huaihai (720-814)
[777] Daowu Yanzhi (769-835)
[778] Yaoshan Weiyan (751-834)
[779] Nanquan Puyan, “Old teacher Wang”(748-835)

Als je woorden de oude clichés niet achter zich laten,
Hoe kan je dan dat, wat je bedekt en bindt, achter je laten?
Witte wolken liggen dwars voor de toegang naar de vallei,
Waardoor veel mensen de bron missen.

In de Ts'ao Tung[780] traditie wordt dit 'een overtreding' genoemd. Daarom zeggen ze, "Gooi de goed bewaakte Fenix toren open maar voorkom dat je het verbod de naam van de keizer uit te spreken, overtreedt." Daarom wordt gezegd, "Om het te bereiken is het noodzakelijk dat je eerst het bos met de braamstruiken passeert. Als je daar niet voorbij bent, zal je van begin tot eind vast zitten in subtiliteiten, zonder in staat te zijn die los te snijden."

Zoals ik daarnet zei, "Voor hem bereikte hij zijn dorp niet, en achter hem kwam hij niet tot in de winkel." Yun Yen ging slechts naar Pai Chang toe om hem te testen. Toen hij hem op deze wijze zag optreden greep Pai Chang hem onmiddellijk vast en sloeg hem dood.

Hsueh Tou's gedicht zegt:

Gedicht

"Leraar, heb jij een mogelijke manier om te spreken, of heb je die niet?"

** De zaak manifesteert zich perfect. Yun Yen volgde de golven, achtervolgde de rimpels, roerde de modder en vermengde het met water.*

De leeuw met de gouden haren zit niet gehurkt op de grond.

** Evident. Wat is het nut? Wat erg!

Tweetallen, drietallen reizen over de oude weg[781] -

** "Als je keel, mond en lippen gesloten zijn, hoe ga je dan spreken?" Keer om en laat wat spirit zien! Alhoewel het zich precies onder zijn voeten bevond, miste hij het.*

Op de Ta Hsiung Berg knipte Pai Chang tevergeefs met zijn vingers.

** Toen Yun Yen eenmaal dood was, kwam hij niet meer opnieuw tot leven. Jammer! Droevig! Hsueh Tou voegt aan zijn schreeuw vol ach en wee, nog meer verdriet toe.*

[780] Caodong huis/ school, één van de vijf Ch'ang huizen/scholen, leeft nu nog voort als Soho in Japan. Yun Yen, wordt samen met zijn leraar Yao Shan en zijn opvolger Ts'ao Shan, gezien als één van de stichters van deze school. Zie ook zaak 43, 72 en 89

[781] Verwijzing naar koan 70, waar Kuei Shan, Wu Feng en Yun Yen samen een formeel gesprek met hun leraar Pai Chang hadden (koan 70, 71 en als laatste deze koan). Aan alle drie stelde Pai Chang dezelfde vraag, ze gaven elk een ander antwoord.

Commentaar

“’Leraar, heb jij een mogelijke manier om te spreken, of heb je die niet? / De leeuw met de gouden haren zit niet gehurkt op de grond.” Hsueh Tou trekt zijn conclusies gebaseerd op feiten. Yun Yen is inderdaad aanwezig, maar deze goudkleurige leeuw zit desalniettemin niet gehurkt op de grond, gereed om te springen. Wanneer een leeuw gereed is om zijn prooi te vangen, verbergt hij zijn tanden en zijn klauwen en hurkt hij naar achteren op de grond om te springen. Een leeuw gebruikt altijd al zijn krachten, of de prooi nu groot of klein is, omdat hij zijn daad compleet afmaakt.

Toen Yun Yen zei, “Leraar, heb jij één of andere manier om te spreken, of niet?” was hij slechts op zijn vorige weg aan het reizen. Daarom zegt Hsueh Tou dat Pai Chang tevergeefs met zijn vingers knipte[782] op de Ta Hsiung Berg. [783]

[782] Knippen met je vingers was een manier om iemand, als hij daar rijp voor was, tot verlichting te brengen
[783] Berg naast het klooster van Pai Chang , zie zaak 26

Ma Tsu ’s ‘Verwisseling van bevestiging en ontkenning’

Zaak 73

Aanwijzing

In het uitleggen van de Dharma is er uitleg noch onderricht. In het luisteren naar de Dharma is er horen noch bevatten. Als uitleggen noch uitlegt noch onderricht, hoe kan het dan vergeleken worden met niet uitleggen? Als luisteren noch hoort, noch bevat, hoe kan het dan vergeleken worden met niet luisteren? En toch, niet uitleggen en niet luisteren brengt iets teweeg.

Wat betreft jullie hier aanwezig, die naar mijn verklaringen luisteren, hoe voorkomen jullie deze fout? Voor degenen met het oog om de barrière te passeren, citeer ik , als een test, deze oude zaak: kijk!

Zaak

Een monnik vroeg Meester Ma, “Alstublieft, leraar, voorbijgaand aan de verwisselingen van bevestiging en ontkenning, laat me op een directe wijze de betekenis van de komst uit het Westen zien?” [1]

Meester Ma zei, “Ik ben moe vandaag en ik kan het je niet uitleggen. Vraag het aan Chih Tsang.” [2]

Toen de monnik Chih Tsang de vraag stelde[3], zei Tsang, “Waarom vraag je het niet aan de Leraar?”[4] De monnik zei, “De leraar heeft me met deze vraag naar jou gestuurd.”[5] Tsang zei, “Ik heb hoofdpijn en kan het je niet uitleggen. Vraag maar aan Pai Chang.”[6] Toen de monnik de vraag aan Pai Chang stelde,[7] zei die, “Op dit moment begrijp ik het uiteindelijk niet.”[8]

Toen de monnik dit alles aan Meester Ma vertelde,[9] zei de Meester, “Tsang ’s hoofd is wit, Pai ’s hoofd is zwart.”[10]

Aantekeningen

1. Waar haalt hij die vraag vandaan? Waar komt dit nieuws vandaan?
2. Hij trekt zich drie schreden terug. De monnik is voorbij gestrompeld zonder dat hij het in de gaten had. Ma verbergt zijn lichaam maar laat zijn schaduw zien. Onmiskenbaar deze oude kerel. Ma schuift de verantwoording naar iemand anders toe.
3. Hij had Ma onder druk moeten zetten. Hij strompelt voorbij zonder iets in de gaten te hebben.

4. De tijger met een verschroeide staart komt tevoorschijn uit het onkruid. Wat zegt hij? In feite bindt de monnik zichzelf vast met een touw van stro, hij is compleet dood.
5. Hij staat ter beschikking van een ander. De eerste pijl was nog licht, maar de twee gaat er dieper in.
6. Het lijkt erop dat de vier-en-tachtig mensen, vol kennis gekregen van Ma Tsu, allemaal lijden aan deze ziekte.
7. Opnieuw geeft de monnik het door aan iemand anders. Terwijl hij de buit vastgrijpt, schreeuwt hij het uit dat hem onrecht is aangedaan.
8. Hij maakt er geen gedoe van. In ieder geval breidt de obscuriteit zich voor altijd uit tot in het oneindige.
9. Ondanks alles heeft de monnik toch wel enig inzicht.
10. In het hart van het koninkrijk, commandeert de keizer. Buiten, bij de pas, delen de generaals de orders uit.

Commentaar

Vroeger, toen ik studeerde bij Chen Chueh[784] in Cheng Tu, Szechuan, zei hij over deze zaak, “Je moet slechts kijken naar Ma Tsu ’s eerste zin en dan begrijp je het op een natuurlijke wijze, eens en vooral. Vertel me, begreep de monnik het toen hij de vraag stelde of vroeg hij niet om begrip? Deze vraag van hem is ongetwijfeld diepgaand en verreikend.”

Wat betreft het voorbijgaan aan de verwisselingen van bevestiging en ontkenning[785], de vier basis stellingen zijn: ‘het bestaat’, ‘het bestaat niet’, ‘noch het bestaat, noch het bestaat niet’ en ‘zowel het bestaat als het bestaat niet’. Wanneer je vertrekt vanuit deze vier stellingen, snij je de honderd ontkenningen af. Maar als je jezelf slechts bezig houdt met theorieën verzinnen, herken je niet de essentie van dit verhaal – je zoekt naar je hoofd zonder het te zien.

Als ik het was geweest, had ik gewacht tot Ma tsu uitgesproken was en dan had ik mijn mat uitgerold en drie maal een buiging gemaakt, om te zien hoe hij zou reageren. Als ik op dat moment Ma Tsu was geweest, had ik, toen de monnik vroeg, “Alstublieft, leraar, voorbijgaand aan de verwisselingen van bevestiging en ontkenning, laat me op een directe wijze de betekenis van de komst uit het Westen zien?”, met mijn staf zijn rug aangeraakt en hem de hal uitgeslagen hebben, om te zien of hij zou ontwaken of niet.

Grote Meester Ma creëert slechts complicaties voor hemzelf. Toen deze kerel voor hem stond en voorbij strompelend ernaast greep, verwees hij hem naar Chih Tsang[786]. De monnik had geen idee dat Grote Meester Ma diepgaand inkomende

[784] Zhenjiao Sheng, de eerste leraar van Yangwu alvorens hij naar Wuzu ging.
[785] In koan 6 uit Het boek van de Sereniteit vraagt de monnik aan Ma Tsu: “voorbijgaand aan de vier stellingen en voorbij de honderd ontkenningen, wijs me alstublieft op een directe wijze de betekenis van levend boeddhisme.” In deze tekst wordt dit indirect gevraagd via de verwisselingen van bevestiging en ontkenning. Vandaar dit commentaar.
[786] Xitan Zhizang (735-814) leerling van Mazu

wind kan onderscheiden. Onwetend ging de monnik naar Chih Tsang om hem te bevragen. Tsang zei, “Waarom vraag je het niet aan de leraar?” De monnik zei, “De leraar heeft me met deze vraag naar jou gestuurd.” Bekijk dit antwoord: onder druk draait hij zich om, zonder nog meer tijd te verliezen. Chih Tsang zei, “Ik heb hoofdpijn en kan het je niet uitleggen. Vraag maar aan Pai Chang.”

Deze monnik ging naar Pai Chang , die zei, “Op dit moment begrijp ik het uiteindelijk niet.” Maar zeg me, Waarom zei de ene man dat hij hoofdpijn had en de andere man dat hij het niet begreep? Uiteindelijk, wat is wat? Deze monnik ging daarop terug naar Grote Meester Ma. De Meester zei, “Tsang ’s hoofd is wit, Pai ’s hoofd is zwart.”

Als je dit probeert te begrijpen met intellectuele interpretaties, zou je zeggen dat ze de monnik voor de gek houden. Sommigen zeggen dat het slechts gaat over verantwoordelijkheid afschuiven. Sommigen zeggen dat alle drie bekend waren met de vraag van de monnik en daarom geen antwoord gaven op zijn vraag. Al deze interpretaties komen neer op je handen voor je ogen houden en gif toevoegen aan de perfect gekruide, pure Indiase boter van de Ouden.

Ma Tsu zei tegen de leek Pang[787], “Wanneer je al het water in de Westelijke rivier in één slok doorslikt, zal ik je het vertellen.” Dit is hetzelfde als deze zaak. Als je ““Tsang ’s hoofd is wit, Pai ’s hoofd is zwart.” begrijpt, dan kan je ook deze uitspraak over de Westelijke rivier begrijpen.

Deze monnik verruilde zijn lading verwarring voor ongemak. Hij bleef deze drie adepten lastig vallen, zodat ze in modder en water terecht kwamen. Uiteindelijk zag de monnik er nog niet een glimp van. Al was het de gehele tijd zo, toch werden drie meesters van onze school ontmaskerd door een kerel die een bord draagt.

Tegenwoordig wenden de mensen zich tot woorden om zich in leven te houden. Ze zeggen dat wit verwijst naar helderheid, terwijl zwart verwijst naar duisternis. Terwijl ze zich bezig houden met hun berekeningen, zijn zulke mensen ver verwijderd van beseffen dat Ma Tsu hun intellectuele vermogens afsnijdt met een enkele zin. Je moet je wenden tot de ware lijflijn en voor jezelf kijken, voordat je een stevig akkoord kan bereiken. Daarom zegt Ma Tsu, “Met het laatste woord arriveer je bij de ondoordringbare muur.” Als je het essentiële kruispunt afsnijdt, laat je noch het heilige noch het wereldlijke passeren. Deze zaak bediscussiëren doe je met een zwaard tegen je keel, als je aarzelt verlies je je lichaam en leven. Opnieuw, men heeft gezegd, “Het is als een zwaard de lucht in slingeren, het gaat er niet om of het aankomt of niet.” Ga gewoon naar de fonkelend heldere plek om het te begrijpen.”

[787] De leek Pang, Pangyun”(740-808), dit is het antwoord van Ma op Pang ’s vraag: “Wie is de éne die geen metgezel van de tien duizend dharma’s is?”. (zie zaak 42)

Heb je niet gehoord hoe de Ouden zeiden, “Jij gelakte buis” of “Wilde vossen geest”[788] of “Blinde man”? Zeg me, is dit hetzelfde als een klap of een schreeuw, of is het iets anders? Als je weet dat de ontelbare verschillen en kenmerken allemaal één zijn, zal je op een natuurlijke wijze in staat zijn je opponenten op alle gebied tegemoet te treden. Wil je “Tsang ’s hoofd is wit, Pai ’s hoofd is zwart” begrijpen? Mijn overleden leraar Wu Tsu[789] zei, “Meneer Stofveger.”

Gedicht

“Tsang ’s hoofd is wit, Pai ’s hoofd is zwart.”

** Half open, half gesloten. Eén hand komt omhoog, één hand drukt naar beneden. Het geluid van gouden klokken, het opfleuren van een met edelstenen belegd klokkenspel *

Lompen monniken met een heldere blik kunnen het niet begrijpen.

** Ga nog eens dertig jaren verder reizen. Het eindigt bij iemand anders, die je neusvleugels verwijdert. Daarom lijkt mijn mond gefronst.*

Het Veulen heeft iedereen op aarde dood getrapt –

** In alle kloosters was alleen deze oude kerel Ma hiertoe in staat. Haal deze oude kerel tevoorschijn!*

Lin Chi is nog altijd geen dief die kan stelen in het heldere daglicht.

** Een melaatse sleept zich voort te midden van zijn metgezellen. Al zijn Ma tsu en Lin Chi experts, ze worden gepakt door een andere persoon, Hsueh Tou.*

Voorbijgaan aan de vier stellingen en hun honderd ontkenningen afsnijden –

** Wat zegt hij? Je moet dit zelf checken en conclusies trekken. “Pappie lijkt op paps.”

Onder de Goden en de mensen ben ik de enige die het weet.

** Waarom ”Ik” gebruiken? Ik pak je staf af. Als er geen ik en geen anderen zijn, geen winnen en geen verliezen, wat ga je dan gebruiken om het te kennen?*

Commentaar

“Tsang ’s hoofd is wit, Pai ’s hoofd is zwart.” Maar zeg me, wat betekent dit? De lompen monniken van deze wereld kunnen niet wegspringen van deze enkele woorden. Kijk hoe goed Hsueh Tou op het eind de zaak bijeenbrengt: hij zegt dat zelfs een lompenmonnik met een heldere blik het niet kan begrijpen. Dit wordt het geheim van de spirituele onsterfelijken genoemd, dat niet van vader op zoon kan

[788] Vaak gebruikt voor iemand die probeert de slimmerik uit te hangen, maar soms ook voor iemand met een vrije geest. Zaak 2 van de Poortloze Poort gaat over een wilde vossen geest.
[789] Wuzu Fayan, “Qingyuan”(1024-1104)

worden doorgegeven. Nadat de oude Shakyamuni de leer van zijn compleet leven had verkondigd, gaf hij op het eind het geest zegel door. Dit wordt het met juwelen bedekte zwaard genoemd.[790] Dit wordt de conditie van het juiste[791] genoemd. Zulke complicaties konden niet voorkomen worden -- hiermee lieten de Ouden iets van hun scherpte zien. Als jij iemand bent die voorbij kan gaan, dan kan je binnen dringen, en zo grote onafhankelijkheid krijgen. Blijf je hangen, dan is er voor jouw, net als daarvoor, geen plaats om te ontwaken en binnen te treden, en hoe meer je praat hoe verder je er vandaan gaat.

“Het Veulen heeft iedereen op aarde dood getrapt.“ Lang geleden in India heeft Prajnatara[792] de volgende profetie aan Bodhidharma vertelt: “China is groot en uitgestrekt, toch is er geen andere weg[793]: ze volgt de voetstappen van je opvolgers. Een gouden haan weet hoe hij gierstkorrel moet oppikken[794] en levensonderhoud moet geven aan de Arahant[795] in alle tien richtingen.” Als toevoeging hierop zei de zesde patriarch tegen Meester Jang[796], “Hierna zal de Boeddha Dharma door jou worden uitgedragen. In de toekomst zal je een veulen produceren dat iedereen op de aarde dood zal trappen.” Hierna verspreidde hij de leer over het hele land als de Dharma opvolger in Kiangsi. Dus zowel Bodhidharma als de zesde patriarch voorspelde het optreden van Ma Tsu. Kijk hoe speciaal zijn wijze van optreden was – hij zei slechts, “Tsang ’s hoofd is wit, Pai ’s hoofd is zwart.” Hier zie je hoe hij iedereen op de aarde dood trapte. Duizend man, tien duizend man kunnen deze enkele zin over zwart en wit niet doorbijten.

“Lin Chi[797] is nog altijd geen dief die kan stelen in het heldere dag licht.” Op een dag sprak Lin Chi zijn gemeenschap toe, “In deze homp rood vlees is een Ware mens zonder rang of stand: Elk moment gaat hij door de poorten van jullie zintuigen in en uit; zij die nog niet overtuigd zijn, kijk, kijk!” Op dat moment was er een monnik die naar voren kwam en vroeg, “Wat is de mens zonder rang of stand? Lin Chi greep hem onmiddellijk vast en zei, “Spreek, spreek!” De monnik aarzelde, waarop Lin Chi hem weg duwde en zei, “De ware mens zonder rang of stand: wat een stuk stront is hij!”[798] Later hoorde Hsueh Feng dit en zei, “Lin Chi lijkt erg veel op een dief die steelt in het heldere daglicht.”

---

[790] Symbool voor onbuigzame wijsheid, die door alle verwarring en misleidingen heen snijdt.
[791] Verwijzing naar de vijf condities (“ranks”) van Tsao Shan’, gebaseerd op de vijf condities van zijn leraar Tung Shan, zie zaak 43. Het absolute is het koninkrijke van de leegte, welke gesymboliseerd wordt door de conditie van het juiste. zie bijlage 2: de vijf condities van Tsao Tung.
[792] 27ste patriarch, veronderstelde leermeester van Bodhidharma in India voordat de laatste naar China ging.
[793] Verwijst naar de Dharma naam van Ma Tsu, Tao I, De weg is één.
[794] De overdracht van de geestzegel
[795] Verlichte (leerling van) Boeddha in het Theravada, wordt soms tegenover een bodhisattva geplaatst
[796] Nanyue Huirang (677-744), de gouden haan die weet wanneer hij moet kraaien, leerling van de zesde patriarch en leraar van Ma Tsu. Het veulen verwijst naar Ma Tsu (Ma betekent paard).
[797] Linji Yixuan (- 866), leerling van Huangbo (- 850), stichter van de Linji richting
[798] Zie ook bijlage zaak 32

Hsueh Tou wil Lin Chi ontmoeten, maar zijn observatie van de vlijmscherpe activiteit van Ma Tsu is absoluut superieur ten opzichte van Lin Chi. Ma Tsu is werkelijk een dief die steelt in het helderde daglicht. Lin Chi is nog niet zo ver. Hsueh Tou heeft ze allebei te pakken.

Vervolgens verdicht Hsueh Tou de monnik, hij zegt, “Voorbijgaan aan de vier stellingen en hun honderd ontkenningen afsnijden, onder de Goden en de mensen ben ik de enige die het weet.” Maar ga niet de spookgrot binnen om te leven. Een oude zei, “De vraag is in het antwoord, het antwoord in de vraag.” Deze monnik was al buitengewoon—hoe kan jij in staat zijn de vier stellingen en de honderd ontkenningen voorbij te gaan? Hsueh Tou zegt, ”Alleen ik ben de enige die het weet.” Zelfs de Boeddha’s uit het Verleden, het heden en de toekomst kunnen hier geen zicht op krijgen. Omdat ieder van jullie het voor zich zelf moet weten, vraag ik jullie, waar ben je naar op zoek, als je hier naar mij komt luisteren.

Chen Ju uit Ta Kuei[799] gaf het volgende commentaar, “Deze monnik, die op deze wijze vraagt en Ma Tsu die op deze wijze antwoordt, gaan voorbij de verwisseling van bevestiging en ontkenning. Chih Tsang en Oudere broer Hai realiseerden zich dit niet.”

Wil je het begrijpen? Heb je het volgende niet gehoord? “Het Veulen heeft iedereen op aarde dood getrapt.”

[799] Dagui Muzhe, d. 1095

Bijlage 1

Koan 6 uit het Boek van de Sereniteit: Mazu 's "Zwart en wit."

Enkele citaten uit het commentaar:

De Mahayanasamgraha[800] zegt, "'Bestaan' is laster door overdrijving; niet bestaan is laster door onderschatting; zowel bestaan als niet bestaan is laster door tegenspraak; noch bestaan, noch niet bestaan is laster door intellectuele bouwsels." Als je deze vier stellingen verlaat, worden de honderd ontkenningen spontaan verwijderd. Bekijk je het van een andere kant, zonder de vier stellingen of de honderd ontkenningen te verlaten, waar is de betekenis van het levende boeddhisme niet helder?

De Grote Meester Nagarjuna zei, "Wijsheid is als een groot vuur, je kan het van geen enkele zijde betreden". Maar hij zei ook, "Wijsheid is als een heldere poel, je kan er van alle kanten ingaan."

Op een avond staarden Ma Tsu, Pai Chang, Xitang en Nan Ch'uan naar de maan. Ma tsu zei, "Wat zou men kunnen doen op een moment als dit?" Pai Chang zei, "Goed om de oefenen." Xitang zei, "Goed om offers te geven." Nan Ch'uan streek zijn mouwen uit en ging weg. Ma tsu zei, "De geschriften gaan de schatkist in; meditatie gaat de oceaan in – alleen Nan Ch'uan transcendeert volledig, voorbij alle dingen." Ook hier moet zwart en wit duidelijk onderscheiden worden.

Bijlage 2 De vijf condities van Tung Shan[801]

De kern van de 'vijf condities of posities of rangen' is al terug te vinden in de *identiteit van veelheid en eenheid* van Shih-t'ou:

> *Elk van de tienduizend dingen heeft van nature zijn eigen waardevolle functie, en functioneert op natuurlijke wijze met betrekking tot alle andere dingen. Het alledaagse bestaan hoort bij wat onpeilbaar is, zoals een deksel past op een pan. Het ondoorgrondelijke harmonieert met het alledaagse, zoals twee evenwijdige pijlen samen komen aan de einder*

Zijn derde generatie opvolger Tang Shan gebruikte de vijf condities om de wisselwerking tussen het absolute en het relatieve weer te geven. (zie ook zaak 13 en 43)

Conditie 1: Het relatieve (persoonlijke) in het werkelijke (het absolute, het koninkrijk van de leegte)

Conditie 2: Het werkelijke (absolute) in het relatieve (Het universele in het persoonlijke).

Conditie 3: Het komen vanuit het werkelijke (absolute, het universele).

Conditie 4: Aankomen in beiden (gezamenlijke integratie, het persoonlijke)

Conditie 5: Gelijktijdig realiseren van beiden (realisatie van eenheid, het persoonlijke en universele).

In "het lied van Juwelen Spiegel Concentratie", toegeschreven aan Tung Shan wordt gezegd, 'Sneeuw stapelen in een zilveren schaal, een reiger verbergen in het heldere maanlicht; wanneer je ze in rijen opstelt, zijn ze niet hetzelfde, als je ze door elkaar haalt weet je waar ze zijn.' Sneeuw en zilver zijn beide wit, maar wanneer je ze associeert zijn ze niet identiek hetzelfde; dit symboliseert de overeenkomst in het verschil , het verschil in de overeenkomst. Overeenkomst en verschil correspondeert met het 'hart van Nirvana' (gelijkmoedigheid) en de 'kennis van de verschillen'.

---

[800] Soetra uit de Yogacara richting van het mahayana boeddhisme, geschreven in de 4e eeuw in het Sanskriet, in de 6e eeuw vertaald in het chinees.
[801] zie ook zaak 43

Chin Niu ’s Rijst emmer

Zaak 74

Aanwijzing

Het zwaard[802] horizontaal, snijdt hij een kluwen verstrengelende wijnstokken[803] voor de punt van zijn zwaard doormidden. Een hoog opgehangen heldere spiegel, laat Vairocana[804] ’s zegel met één zin verschijnen. Als je innerlijk in rust en vol vrede bent, draagt men kleren en eet men voedsel. Hoe kan je dan gefocust blijven waar spirituele krachten al spelend rondzwerven? Begrijp je het? Kijk naar wat hieronder is geschreven:

Zaak

Elke dag rond etenstijd pakte Meester Chin Niu persoonlijk de rijst pan en deed een dans in de monniken hal, waarbij hij luid lachend zei, “Bodhisattva’s, kom eten!”[1]

Hsueh Tou zei, Ofschoon hij zo handelde, was Chin Niu niet toegevend.”[2]

Een monnik vroeg aan Ch’ang Ch’ing, “Toen de oude man ‘Bodhisattva’s, kom eten! zei, wat bedoelde hij toen?”[3] Ch’ing zei, “Zoiets als een vreugdevolle lofzang ter gelegenheid van een maaltijd.”[4]

Aantekeningen

1. “Speel met de vijslijn als je dat wilt—zonder de heldere golven te breken is zijn betekenis op een natuurlijke wijze duidelijk.” Hij gebruikt tegelijk ghee[805] en vergif—en hij heeft gelijk!

[802] Zwaard wordt vaak gebruikt als metafoor voor prajna, transcendente wijsheid, enkelzijdig of dubbelzijdig. Ook wel het Diamanten Konings juwelen zwaard genoemd.
[803] Verstrengelde of in elkaar grijpende wijnranken/takken is een uitdrukking die duidt op complicaties. Wordt vaak gebruikt verwijzend naar woorden, naar de zaak (koan) zelf.
[804] De boeddha van het verleden, de voorganger van Shakayamuni Boeddha, ook wel de Dharmakaya Boeddha en de Boeddha van de zon genoemd, zie ook zaak 99.
[805] Indiase (geklaarde) boter

Juwelen en edelstenen rangschikt hij onmiddellijk, maar wat kan hij doen? – hij ontmoet weinig mensen.

2. Dit is een dief die een dief herkent, een geest die een geest herkent. Als iemand komt om over goed en verkeerd te praten, dan is hij een goed en verkeerd persoon.
3. Inderdaad, iedereen zou hierover twijfels moeten hebben. Vanaf het begin heeft hij geen idee waar Chin Niu op uit is. Wat wil Ch'ang Ch'ing[806] zeggen?
4. Om zijn verordening te geven maakt hij een inschatting van het publiek in en vat de zaak samen op basis van de feiten.

Commentaar

Chin Niu[807] was een geëerde adept en een leerling van Ma Tsu[808]. Elke dag rond etenstijd pakte Meester Chin Niu persoonlijk de rijst pan en deed een dans voor in de monniken hal, waarbij hij luid lachend zei, "Bodhisattva's, kom eten!" Hij deed dit twintig jaar lang. Zeg me, wat was zijn bedoeling? Was hij slechts de anderen aan het vragen te gaan eten? Hij sloeg altijd op de houten vis en op de trommel om de maaltijd aan te kondigen en kondigde dat ook persoonlijk aan. Waarom was het dan ook nog nodig om de rijst pan op te pakken en al die vele trucen uit te halen? Was hij gek? "Gaf hij "opzettelijk uitleg"? Als hij deze zaak aan het uitleggen was, waarom ging hij dan niet op de troon met de juwelen bloemen zitten om "op zijn stoel te kloppen en zijn vliegmepper omhoog te houden? Waarom was het nodig om te handelen zoals hij deed?"

Tegenwoordig zijn de mensen ver verwijderd van het besef dat de betekenis van de ouden buiten de woorden lag. Waarom niet eens een blik werpen op de neergeschreven bedoeling van de eerste komst van de Patriarchale Leraar in dit land. Wat was het? Het is duidelijk uitgelegd: een gescheiden overdracht buiten de mondelinge leer, om individueel de geestzegel over te dragen. Ook de oude man Chin Niu 's doelmatige methodes hadden slechts als doel dat jij dit direct zou ontvangen. Later zouden mensen tevergeefs op zichzelf rekenen en zeggen, "Waarom zoveel zorgen? Wanneer het koud is, wend je naar het vuur; wanneer het heet is, maak gebruik van de koele schaduw; wanneer je hongerig bent, eet; wanneer je moe bent, ga slapen." Als we betekenissen op deze wijze gaan interpreteren, gebaseerd op gewone gevoelens, om uitleg en commentaar te geven, dan zal de complete school van Bodhidharma van het oppervlakte van de aarde weggevaagd worden. Realiseer je je niet dat de Ouden nooit, vierentwintig uur per dag, van moment tot moment, de wil om Deze Zaak te begrijpen opgaven?

Hsueh Tou zei, "Ofschoon hij op deze manier handelde, was hij niet toegevend." Veel mensen begrijpen deze zin verkeerd. Dat wat de sublieme geur van pure ghee wordt genoemd, wordt door dat soort mensen omgezet in vergif. Sinds Chin Niu

[806] Changquin Huileng (864-932), leerling van Hsueh Feng (zie Zaak 22, 51 en 95),deze uitspraak van hem wordt ook in zaak 93 geciteerd.
[807] Jinniu Kingyu, (n.d.) leerling van Ma Tsu, zie zaak 93
[808] Mazu Daoyi (709-788) zie zaak 3 en 73

afdaalde in het onkruid om mensen te helpen, waarom zei Hsueh Tou dan toch dat hij niet toegevend was? Waarom sprak hij op deze wijze? Lompenmonniken moeten levende potentie bezitten om dit beginnen te begrijpen.

Tegenwoordig gaan de mensen niet meer naar het koninkrijk van de Ouden—ze zeggen slechts, “Welke geest is daar te zien? Welke Boeddha is daar?” Als je dergelijke ideeën construeert, heb je Chin Niu, de oude adept, vernietigd. Het vereist diepgaande observaties om een begin van begrip te krijgen. Als je vandaag en morgen door gaat met zulke voor de hand liggende verklaringen zal je nooit eindigen.

Later, toen Ch’ang Ch’ing op zijn stoel zat, vroeg een monnik, “Toen de oude man ‘Bodhisattva’s, kom eten!’ zei, wat bedoelde hij toen?” Ch’ing zei, “Zoiets als een vreugdevolle lofzang ter gelegenheid van een maaltijd.”[809] De eerbiedwaardige Ch’ang Ch’ing was extreem vol compassie—hij talmde en onthulde nogal wat. Eigenlijk was het “vreugdevol prijzen ter gelegenheid van een maaltijd.” Maar zeg me, vreugdevol prijzen over wat?

Kijk wat Hsueh Tou ’s gedicht zegt:

Gedicht

Hardop lachend in de schaduw van witte wolken,

** Er is een mes in zijn lach. Waarom het enthousiasme? Alle lompenmonniken waar ook ter wereld weten niet waar het op neer komt. *

Hij tilt het omhoog met beide handen om het aan hem te geven.

** Hoe kunnen zulke zaken bestaan? Beter niet kwaadspreken over Chin Niu! Kan het een rijst emmer genoemd worden? Als je een legitieme lompenmonnik op je eigen manier, eet je dit soort voedsel niet. *

Als zij zonen van de leeuw met de gouden haren waren,

** Ze moeten allereerst voorbij de patronen zijn. Ik sta toe dat ze ogen hadden, maar ik ben bang dat hun ogen niet waarachtig waren. *

Zouden zij de teleurstelling al vanaf drieduizend mijl afstand gezien hebben.

[809] Zie ook zaak 93

** Het was nog geen halve cent waard. Een scene vol talmen en onthullen. Waar was de deceptie? Blinde man! *

Commentaar

“Hardop lachend in de schaduw van witte wolken.” Ch’ang Ch‘ing zegt, vreugdevol prijzen ter gelegenheid van een maaltijd.” Hsueh Tou zegt, “Hij tilt het omhoog met beide handen om het aan hem te geven.” Maar zeg me, was hij slechts voedsel om te eten aan het geven , of denk je dat er ook nog iets speciaals gaande was? Als je het waarachtige punt hier herkent, ben je een zoon van de leeuw met de gouden haren. Als zij zonen van de goudharige leeuw waren geweest, was het niet meer nodig dat Chin Niu de rijst pan zou oppakken, een dansje zou doen en hardop zou lachen. – sterker, ze zouden zijn vergissing onmiddellijk al op drieduizend mijl afstand opgemerkt hebben.

Een Oude zei, “Neem het waar voor het handelen en je hoeft niet de minste inspanning te gebruiken.“ Daarom moeten lompenmonniken altijd buiten de patronen functioneren voordat ze werkelijke Meester van onze school genoemd kunnen worden. Als ze zich slechts baseren op woorden en uitspraken, kunnen ze niet vermijden te onthullen met, en talmen in inschikkelijke aanhangsels.

Wu Chiu ’s onterecht pakslaag

zaak 75

Aanwijzing

De subtiele punt van het juwelen zwaard[810] is voor altijd onthult en aanwezig vlak voor onze ogen. Het kan mensen doden en het kan mensen leven geven. Het is daar en het is hier, winnen en verliezen samen met ons. Als je het wilt oppakken, voel je vrij; als je het neer wilt leggen, ben je vrij om dat te doen.

Maar zeg, hoe is het wanneer je niet terugvalt in gast of gastheer zijn, wanneer je kan uitwisselen zonder vast te lopen[811]? Om te testen, citeer ik deze oude zaak, kijk!

Zaak

Een monnik ging vanuit de gemeenschap van de Meester uit Ting Chou naar Wu Chiu. Wu Chiu vroeg, “Hoe zou je Ting Chou ’s Dharma pad vergelijken met die van ons?”[1] De monnik zei, “Er is geen verschil.”[2] Chiu vroeg, “Als er geen verschil is, kan je beter weer terug gaan.” en gaf hem een klap.[3] De monnik zei, “Er zijn ogen op de staf: sla mensen niet achteloos.”[4] Chiu zei, “Vandaag heb ik er één geslagen,” en sloeg hem opnieuw drie keer.[5] De monnik ging daarop naar buiten.[6]

Chiu zei, “Al met al is er iemand die onterecht geslagen is.”[7] De monnik draaide zich om en zei, “Wat kan ik doen? Het handvat is in jouw handen, Leraar.”[8] Chiu zei, “Als je wilt draag ik het aan je over.”[9] De monnik ging naar Chiu toe, greep de staf uit zijn handen en sloeg hem

[810] Zwaard wordt vaak gebruikt als metafoor voor prajna, transcendente wijsheid, enkelzijdig of dubbelzijdig. Ook wel het Diamanten Konings juwelen zwaard genoemd.
[811] Alternatieve vertaling: Wanneer je niet ingeperkt bent tot gast of gastheer zijn en wanneer niet je niet gedwongen bent tot uitwisseling, wat dan?

drie maal.[10] Chiu zei, “Een onterecht pakslaag, een onterecht pakslaag!”[11] De monnik zei, “Er is iemand die het ontvangt.”[12]

Chiu zei, “Ik sloeg deze kerel onachtzaam.”[13] Onmiddellijk boog de monnik.[14] Chiu zei, “Toch handel je op deze manier.”[15] De monnik lachte luid en vertrok[16]. Chiu zei, “Dat is alles waar het op neer komt, dat is alles waar het op neer komt.”[17]

Aantekeningen

1. Er klinkt een echo in zijn woorden. Hij moet ondiep onderscheiden van diep. De vraag is als een peil lat, als de schaduw van een rietstengel. Hij is de man werkelijk aan het misleiden.
2. Onder de dode mannen is er één levend. Eén of een halve (“Geen verschil”) is hetzelfde als een ijzeren spies. Hij trapt op de grond van de realiteit.
3. Duidelijk. De correcte noodzaak moet worden uitgevoerd.
4. Slechts één adept kan dit doen. Uiteindelijk is hij de welp van een leeuw.
5. Over wie praat hij? Waarom geen duizenden, tienduizenden slaan?
6. Al die tijd was de monnik iemand van ons huis. Eigenlijk werd hij onheus behandeld. Hij ziet slecht zijn mogelijkheden en vertrekt.
7. Een stomme eet een bittere meloen. Chiu laat zowel gaan als pakt vast[812]. Wat levert het op als iemand zich omdraait als hij geslagen wordt.
8. Zo gaat het driehonderd en vijfenzestig dagen per jaar. Uiteindelijk is hij een slimme lompenmonnik.
9. Wie weet wie van hun de prins en wie de minister is? Chiu durft in de bek van de tijger te gaan liggen. Hij kan goed en kwaad werkelijk niet onderscheiden.
10. Ook hier weer kan alleen een aangepaste Ch’an reiziger dit doen. Gast en gastheer wisselen van rol, laten los en pakken vast al naar gelang de omstandigheden.
11. Check! Waarom heeft deze oude kerel zo’n haast?
12. Haha! Hoeveel handvaten zijn nu in de handen van deze monnik?
13. Het komt bij geen van beiden terecht .
14. Alleen iemand die niet achteruit deinst wanneer hij geconfronteerd wordt met gevaar is een man met kracht.
15. Check!
16. Een aangepaste Ch’an reiziger heeft van nature deze vaardigheid. Een trotse tijger wordt gevolgd door de pure wind. Nu weten we dat hij het begin heeft beëindigt en het einde heeft beëindigt. Niemand op de aarde krijgt grip op hem.
17. Jammer dat hij de monnik laat gaan. Waarom laat hij zijn staf niet op zijn rug landen? Waar denk je dat de monnik heen ging?

Commentaar

Een monnik ging naar Wu Chiu[813] vanuit de gemeenschap van de Meester uit Ting Chou[814]. Chiu was ook een adept. Als jullie, hier aanwezig, zich kunnen realiseren

[812] zie ook zaak 68 over uitwisseling van ‘vastpakken/bij elkaar komen en laten gaan’
[813] Wujiu Youxuan (b. 740?) leerling van Mazu
[814] Dingzhou Shizang (714-800) leraar bij de Noordelijke Ch’an school, leerling van Songshan Puji (651-739), leerling van Yuquan Shenxiu (604 - 706), die bekend is van de legendarische poëzie wedstrijd met de zesde patriarch, Huineng (638-713), stichter van de zuidelijk Ch’an school, om de

dat er een enkele uitgang en een enkele ingang was voor deze twee mannen, dan is duizend of tienduizend in feite slechts één. Of je nu handelt als gast of als gastheer, op het eind verenigen gast en gastheer zich tot één agent voor een zorgvuldig onderzoek. Als gast of als gastheer, vragend of beantwoordend, waren ze vanaf het begin tot het einde beiden adepten.

Kijk hoe Wu Chiu de monnik ondervraagd: “Hoe zou je Ting Chou ’s Dharma pad vergelijken met die van ons?” De monnik zei onmiddellijk, “Er is geen verschil.” Als het niet Wu Chiu was, zou het moeilijk zijn om met deze monnik om te gaan. Chiu zei, “Als er geen verschil is, kan je beter weer terug gaan,” en gaf hem een klap. Maar wat kon hij doen? Deze monnik was een adept en zei, “Er zijn ogen op de staf: sla mensen niet achteloos.” Chiu voerde het imperatief grondig uit door te zeggen, “Vandaag heb ik er één geslagen.” en sloeg hem opnieuw drie keer. De monnik ging daarop naar buiten. Observeer hoe de twee soepel rondom elkaar wentelden – beiden waren adepten. Om deze zaak te begrijpen is het noodzakelijk om onderscheid te maken tussen initiatief en terughoudendheid en goed en fout te benoemen. Ofschoon de monnik naar buiten ging, is de zaak nog niet beëindigd.

Vanaf het begin tot het eind wilde Wu Chiu de wekelijkheid van de monnik testen, kijken wie hij was. Maar deze monnik had de deur gebarricadeerd, dus had Chiu hem nog niet gezien. Toen zei Wu Chi, “Al met al is er iemand die onterecht geslagen is.” Deze monnik wilde zich omdraaien en wat leven laten zien. Toch worstelde hij niet met Wu Chiu, maar draaide zich met alle gemak om en zei, “Wat kan ik doen? Het handvat is in jouw handen, Leraar.” Als Meester van onze school met een oog op zijn voorhoofd, durfde Wu Chiu zijn lichaam in de bek van de tijger neerleggen en zei, “Als je wilt draag ik het aan je over.”

Deze monnik was een kerel met een talisman onder zijn arm. Zoals gezegd: “Zien wat goed is en niet doen wat goed is wijst op een gebrek aan moed.” Zonder nog langer te aarzelen kwam de monnik op Wu Chiu af, griste de staf uit zijn handen en sloeg hem drie keer. Zeg me, toen Wu Chi zei, “Een onterecht pakslaag, een onterecht pakslaag,” wat bedoelde hij? Daarvoor had Chiu al gezegd, “Al met al is er iemand die onterecht geslagen is.” Maar toen de monnik hem sloeg, zei hij, “Een onterecht pakslaag, een onterecht pakslaag!” Toen de monnik zei, “Er is iemand die het ontvangt,” zei Chiu, “Ik sloeg deze kerel onachtzaam.” Chiu had daarvoor al gezegd dat hij onachtzaam een persoon had geslagen. Waarom zei hij dan daarna, toen hij zelf geslagen was, “Ik sloeg deze kerel onachtzaam”? Zonder deze onafhankelijke opleving, zou deze monnik niet in staat geweest zijn met Wu Chiu om te gaan.

Daarna boog de monnik. Deze buiging is extreem giftig – ze was niet goedaardig. Iemand anders dan Wu Chiu zou niet in staat geweest zijn om de monnik te

---

opvolging van Hongren, de vijfde patriarch. De noordelijke school wordt gezien als de voortzetting van de oostelijke bergen school van Hongren. De noordelijke school verdween tijdens vernietiging van de Chinese noordelijke hoofdstad tijdens de An Lushan opstand. De zuidelijke school kwam tot bloei onder Mazu en Shitou, alle Ch’an leraren vanaf die tijd stammen af van deze twee.

doorzien. Wu Chiu zei, “Toch handel je op deze manier.” De monnik lachte luid en vertrok. Chiu zei, “Dat is alles waar het op neer komt, dat is alles waar het op neer komt.”

Observeer hoe gedurende de ontmoeting van deze adepten, het zeer duidelijk is wie gast en gastheer zijn. Ook als ze afgesneden worden, kunnen ze toch voortgaan. Eigenlijk is het slechts een uitwisseling-actie. Toch, wanneer ze op dat punt aangekomen zijn, zeggen ze niet dat er een uitwisseling plaats vindt. Aangezien deze oude mannen voorbij profane gevoelens en conceptueel denken zijn, sprak geen van hen over winst en verlies. Ofschoon het één enkel gesprek was, waren de beide mannen dartelend vol leven, en allebei waren ze in het bezit van de naald en draad van onze bloedlijn. Als je dit kan zien, zal ook jij perfect helder zijn, vierentwintig uur per dag.

Wanneer de monnik voor de eerste keer naar buiten ging, was dit voor beiden laten gaan. Wat daarna gebeurde was dat beiden tot elkaar kwamen. Dit wordt uitwisseling genoemd. Hsueh Tou maakte zijn gedicht precies op dezelfde manier:

Gedicht

Bijeenroepen is makkelijk --

** Iedereen op de aarde trekt dit in twijfel. Ranzig vlees trekt vliegen aan. Geen enkele lompen monnik waar ter wereld weet waar het op neer komt. *

Wegzenden is moeilijk.

**Zich grondig van hem ontdoen is moeilijk. Luchtspiegelingen verschijnen over de zee.*

Observeer zorgvuldig in detail de stootkracht van de uitwisseling.

**Eén uitgang, één ingang -- beiden zijn adepten. Twee mannen houden één staf vast. Maar zeg me, aan wiens zijde zit het vast? *

Eeuwen oude rotsen zijn stevig maar kunnen toch verpulveren—

**Hoe wil jij om gaan met de gouden hamer in zijn mouw? De duizend wijzen hebben het niet door gegeven. *

De oceaan moet droog zijn wanneer beiden op haar bodem staan.

**Hoe zal dat georganiseerd worden? Er zijn ogen op de staf. Ik sta alleen toe dat ze het intiem bereikt hebben. *

Oude Wu Chiu! Oude Wu Chiu!

** Wat is het jammer dat deze oude man goed en kwaad niet kan onderscheiden. *

Hoeveel zijn aan jou gelijk?

** Hij is weer zo'n kerel zonder redenen voor zijn handelen. Honderden, duizenden, miljarden kilometers. *

Hij had inderdaad geen reden om hem het handvat te geven.

** Dat was al zo voordat de woorden klonken. Wu Chiu 's leven hing aan een zijden draad. Hij verdient dertig stokslagen. Maar zeg, waar ging hij in de fout. *

Commentaar

"Bijeenroepen is makkelijk -- wegzenden is moeilijk." Het valt allemaal in het onkruid. Met zijn buitensporige compassie zei Hsueh Tou vaak, "slangen oproepen is makkelijk; slangen wegsturen is moeilijk." Als ik precies nu een gedroogde en holle kalebas zou pakken en er doorheen zou blazen, zou het makkelijk zijn slangen te laten komen, maar ze weg sturen zou moeilijk zijn. Precies zo is het gemakkelijk iemand anders je staf te geven, maar het weer afpakken en hem weg zenden, dat is moeilijk. Je moet zelf vaardigheden hebben – alleen dan zal je in staat zijn hem weg te sturen.

Wu Chiu was een adept met vaardigheden om slangen op te roepen en met vaardigheden ze weg te sturen. Maar deze monnik sliep ook niet. Toen Wu Chiu vroeg, "Hoe zou je Ting Chou 's Dharma pad vergelijken met die van ons?"— was dat hem vragen naderbij te komen. Toen Wu Chiu hem sloeg was dat weg sturen. Wanneer de monnik zei, "Er zijn ogen op de staf: sla mensen niet achteloos.", is dat het overdragen van de dagvaarding aan de monnik. Wanneer Wu Chiu zei, "Als je wilt draag ik het aan je over", en de monnik pakte de staf uit zijn handen en sloeg hem drie keer –was het de monnik die hem weg stuurde. Wat betreft de monnik die hardop lachte en weg ging en Wu Chiu die zei, "Dat is alles waar het op neer komt, dat is alles waar het op neer komt" – dit is duidelijk beiden die de ander op gepaste wijze wegzenden.

Observeer hoe deze twee uitgangspunten tot actie uitwisselen, draaiend in perfecte continuïteit, samenvloeiend tot één geheel. Vanaf het begin tot het einde zijn gast en gastheer goed te onderscheiden. Soms echter handelt de gastheer als gast en soms de gast als gastheer. Zelfs Hsueh Tou kan dit niet genoeg prijzen. Daarom spreekt hij over de uitwisselingsdaad en vraagt of jullie het wel zorgvuldig genoeg bekijken.

"Eeuwen oude rotsen zijn stevig maar kunnen toch verpulveren." Hij spreekt hier over "eeuwen oude rotsen" die 84.000 Yojana lang en 84.000 Yojana breed zijn [815]. Elke

[815] Yojana is een oude Indische afstand eenheid: een dag marcheren door de koning en zijn leger, ongeveer 10 tot 15 km.

vijf honderd jaar komt een god naar beneden en borstelt er met een flinterdunne doek overheen, waarna hij weer vertrekt voor vijfhonderd jaar. Het borstelen op deze manier duurt voort totdat de rots weg geërodeerd is—daarom wordt één tijdperk het “met een flinterdunne doek over de rots borstelen” tijdperk genoemd. Hsueh Tou zegt, “Eeuwen oude rotsen zijn stevig maar kunnen toch verpulveren.” Alhoewel de rots sterk en solide is, kan het eroderen tot er niets meer van over is.

“De oceaan moet droog zijn wanneer beiden op haar bodem staan.” Zelfs de oceaan met zijn enorme, hoog op zwiepende golven die de lucht overspoelen, zelfs deze oceaan zal uiteindelijk volledig opdrogen als deze twee mannen er midden in staan. Hier aangekomen is Hsueh Tou ‘s gedicht voor eens en altijd compleet.

Toch gaat hij verder en zegt, “Oude Wu Chiu! Oude Wu Chiu! Hoeveel zijn aan jou gelijk?” Soms vastpakken, soms loslaten; soms doden, soms leven geven—hoeveel gelijken zijn er uiteindelijk? “Hij had inderdaad geen reden om hem het handvat te geven.” Deze staf is gebruikt door alle Boeddha’s uit het verleden, heden en toekomst en door alle generaties van patriarchale leraren. En door de Meesters van onze school om nagels uit te rekken bij de mensen en los te maken wat vast zit en te ontwarren wat vastgebonden zit. Hoe kan het zo lichtvaardig aan iemand anders gegeven worden? Hsueh Tou bedoelt dat het alleen door hemzelf gebruikt dient te worden. Gelukkig was het zo dat de monnik zichzelf voor hem opende—als hij plotseling donder over de droge grond had laten stormen, hadden we kunnen zien hoe Chiu daar mee om zou zijn gegaan. Toen Wu Chiu hem de staf gaf, was dat inderdaad zonder enige reden?

Tan Hsia ’s Heb je al gegeten?’

Zaak 76

Aanwijzing

Fijn als rijst poeder en koud als bevroren rijp blokkeert het hemel en aarde en gaat het voorbij licht en donker. Observeer waar het laag is en daar is meer, verwijder wat waar het hoog is en er is niet genoeg. Vasthouden en loslaten zijn beiden aanwezig, maar is er een manier om tevoorschijn te komen, of niet? Om jullie te testen citeer ik deze oude zaak: kijk!

Zaak

Tan Hsia vroeg aan een monnik, “Waar kom je vandaan?”[1] De monnik zei, “Van onder aan de berg.”[2] Hsia zei, “Heb je al gegeten?”[3] De monnik zei, “Ik heb al gegeten.”[4] Hsia zei, “Had de persoon, die je voedsel bracht om te eten, ogen of niet?”[5] De monnik was sprakeloos.[6]

Ch’ang Ch’ing vroeg aan Pai Fu, “Iemand voedsel geven om te eten is een overvloedige vergoeding voor ontvangen vriendelijkheid: waarom zou hij geen ogen hebben?”[7] Fu zei, “Gever en ontvanger zijn beiden blind.”[8] Ch’ang Ch’ing zei, “Als zijn hun mogelijkheden volledig uitgeput hebben, zouden ze dan nog steeds blind zijn?”[9] Fu zei, “Kan jij zeggen dat ik blind ben? “[10]

Aantekeningen

1. Het is werkelijk onmogelijk om geen plek te hebben waar je vandaan komt. Als hij werkelijk wil weten waar hij vandaan komt, is dat niet moeilijk.
2. Hij heeft zijn stro sandalen aan en wandelt je buik in. Het is precies dat, wat je niet begrijpt. Er is een echo in zijn woorden, maar hij houdt het voor hemzelf. Is hij geel of groen?
3. Een tweede emmer vol smerig water doucht de monnik. Waarom alleen maar de nul waarde op de weegschaal? Hij wil de werkelijke waarheid weten.
4. Het draait er op uit dat hij vast zit aan de pilaar. Zijn neusvleugels zijn al met al doorboort door een omstander. Vanaf het begin is het een hamerkop zonder een gat erin geweest.
5. Alhoewel hij vertrouwt op zijn mystieke krachten om de man om de tuin te leiden, sluit hij de zaak tevens af op basis van de feiten. Op dat moment verdient hij het dat zijn meditatie stoel wordt omgegooid. Waarom is er geen reden voor wat hij doet?
6. Al met al kan hij niet rennen. Als deze monnik een adept was geweest, zou hij tegen hem, ‘hetzelfde als uw ogen,’ gezegd hebben.

7. Hij heeft nog altijd maar de helft verteld. Is dit `doorheen het hele lichaam`, of is het ´over het complete lichaam`? Met één hand tilt hij het op, en met de andere hand drukt hij het naar beneden.
8. Hij handelt conform het imperatief. Met één zin zegt hij alles. Zo´n man kom je niet vaak tegen.
9. Wat weet hij van goed en kwaad? Hij heeft zich nog altijd niet vast gepind. Wat voor kom zoekt hij?
10. Deze twee bevinden zich allebei in het onkruid. Fu heeft het hoofd van een draak maar de staart van een slang. Op het moment dat hij zei, “Als zijn hun mogelijkheden volledig uitgeput hebben, zouden ze dan nog altijd blind zijn?” zou ik tegen hem gezegd hebben, `Jij bent blind.´ Sinds ze allebei adepten zijn, waarom is het dan nog altijd zo dat, ´aan de voorkant bereikten ze het dorp niet, en aan de achterkant gingen ze niet naar de winkel.´

Commentaar

Tan Hsia[816] was Ch´an meester T´ien Jan uit Tan Hsia in de Teng provincie in Honan. Hij bestudeerde eerst het Confucianisme, met als doel naar Ch´ang-an te gaan om deel te nemen aan de examens voor een officiële baan. Toen hij sliep in een reizigers verblijf, droomde hij onverwachts dat wit licht de kamer vulde. Een waarzegger zei tegen hem, `Dit is een gunstige voorteken om leegte te begrijpen.´ Toevallig was er ook een Ch’an reiziger in het verblijf die hem vroeg, “Goede man, waar reis je naar toe?” Hij zei, “Om gekozen te worden als een ambtenaar.” De Ch’an reiziger zei, “Hoe kan je de keuze een ambtenaar te worden vergelijken met het kiezen voor de Boeddha natuur.” Tan Sha vroeg, “Naar welke plaats moet ik gaan om voor de Boeddha natuur te kiezen?” De Ch’an reiziger zei, “Op dit moment verschijnt Grote meester Ma[817] in de wereld van Kiangsi.” Dat is de plaats om te zijn als je wilt kiezen voor de Boeddha natuur, daar zou je naar toe moeten gaan, beste man.”

Daarna ging Tan Hsia direct naar Kiangsi. Op het moment dat hij Grote Meester Ma zag, deed hij zijn tulband omhoog om Ma aan te kijken. Ma observeerde hem en zei, “Ik ben niet je leraar, ga naar Shih T’ou[818] ’s verblijf in Nan Yueh.” Tan Hsia haastte zich naar Nan Yueh waar hij zich presenteerde aan Shih T’ou met hetzelfde idee als daarvoor bij Ma Tsu. Shih T’ou verwees hem naar de stallen, en Tan Hsia boog vol dankbaarheid. Hij ging de hal van de werklieden binnen en werkte drie jaar samen met de gemeenschap.

[816] Danxia Tianran (739-824)
[817] Ma Tsu, Mazu Daoyi (709-788) zie zaak 3 en 73
[818] Shitou Xiqian (700-790),

Op een dag deed Shih Tou de volgende aankondiging aan de gemeenschap. “Morgen gaan we het onkruid voor de Boeddhaschrijn verwijderen.” De volgende dag had iedereen zich voorzien van een schoffel om het onkruid te verwijderen. Alleen Tan Hsia pakte een schaal en vulde die met water en waste zijn hoofd; vervolgens knielde hij voor Meester Shih T’ou . Shih T’ou zag dit en lachte naar hem en daarna schoor hij zijn hoofd[819]. Tan Hsia bedekte zijn oren en ging naar buiten.

Toen ging Tan Hsia richting Kiangsi om opnieuw Ma Tsu te bezoeken. Voordat hij Ma Tsu zou ontmoeten om zijn respect te betuigen, ging hij de monniken hal binnen en zat schrijlings voor de nek van het heilige standbeeld van Manjusri. Op dat moment werd iedereen erg verontrust en haastte zich dit aan Ma Tsu te rapporteren. Tsu ging naar de hal om hem te bekijken en zei, “Mijn zoon is zo naturel.” Hsia boog en zei, “Dank, Meester, voor het geven van een Dharma naam.” Daarom werd hij T’ien Jan (wat naturel betekent) genoemd. Deze man van de oudheid was van nature buitengewoon scherp. Zoals gezegd wordt is “kiezen voor het ambtenaren corps niet half zo goed als kiezen voor de Boeddhanatuur.” Zijn uitspraken zijn opgenomen in de ‘Verhalen van de transmissie van de lamp’.

Zijn woorden rijzen omhoog als een duizend vadems hoge muur. Elke zin heeft het vermogen nagels uit te trekken en pinnen te verwijderen ten behoeve van de mensen, zo ook toen hij vroeg aan de monnik, “Waar kom je vandaan?” De monnik zei, “Van onder aan de berg,” maar toch vertelde hij niet waar hij vandaan kwam. Het lijkt alleen maar zo dat hij ogen had, dat hij zaken op zijn kop zou gaan zetten en de gastheer zou gaan ondervragen. Als het niet Tan Hsia was geweest, zou het onmogelijk zijn geweest hem los te maken.

Maar Tan Hsia zei, “Heb je al gegeten?” Om te beginnen was hij sowieso niet in staat de monnik te zien, dus dit is zijn tweede poging hem te onderzoeken. De monnik zei, “Ik heb al gegeten.” Van aanvang aan had deze verwarde en onwetende kerel het niet begrepen. Hsia zei, “Had de persoon, die je voedsel bracht om te eten, ogen of niet?” en de monnik was sprakeloos. Tan Hsia ’s bedoeling was, “wat voor nut heeft het voedsel te geven aan een kerel als jij.” Als de monnik een kerel was met ogen, zou hij Tan Hsia een por in zijn zij hebben gegeven om te zien hoe hij zou reageren. Desalniettemin liet Tan Hsia hem niet los, dus de monnik stond daar, sprakeloos en met stomheid geslagen.

Toen Pao Fu[820] en Ch’ang Ch’ing[821] in de gemeenschap van Hsueh Feng[822] verbleven, discussieerde ze vaak samen over publieke zaken van de Ouden. Ch’ang Ch’ing vroeg aan Pao Fu, “Iemand voedsel geven om te eten is een overvloedige vereffening van een openstaande schuld aan vriendelijkheid: waarom zou hij geen

[819] en werd zo monnik
[820] Baofu Congzhan (? – 928) leerling van Hsueh Feng (zie zaak 23, 46, 76, 95)
[821] Changquin Huileng (864-932), leerling van Hsueh Feng (zie zaak 22/51/95)
[822] Xuefen Yicun (822-908) zie zaak 22 en 51

ogen hebben?” Hij hoefde de feiten van deze zaak niet in detail uit te pluizen, hij vatte het allemaal samen met het stellen van deze vraag. Hij wilde de waarheid van Pao Fu testen. Pao Fu zei, “Gever en ontvanger zijn beiden blind.” Hoe direct! Hij stelde slechts de direct betrokken omstandigheden ter discussie– Pao Fu had een manier om zichzelf uit te drukken in zijn huis.

Toen Ch’ang Ch’ing zei, “Als zijn hun mogelijkheden volledig uitgeput hebben, zouden ze dan nog altijd blind zijn?” zei Pao Fu, “Kan jij zeggen dat ik blind ben? “, maar bedoelde hij, “Ik heb ogen die alles tegen jullie gezegd hebben – zeggen jullie nog altijd dat ik blind ben?” Desalniettemin is het half open en half gesloten. Als ik daar geweest zou zijn op dat moment toen hij zei, “Als zijn hun mogelijkheden volledig uitgeput hebben, zijn ze dan nog altijd blind?”, zou ik slechts gezegd hebben, “Jij bent blind.” Wat jammer! Had Pao Fu alleen maar dat ene woord ‘blind’ gemompeld, dan zou hij zoveel complicaties van Hsueh Tou voorkomen hebben. Hsueh Tou gebruikt dit idee ook om zijn gedicht et maken:

Gedicht

(Ch’ang Ch’ing) gebruikt zijn potentieel tot het uiterste, (Pao Fu) wordt niet blind –

> ** Ze zeggen slechts de helft. Allemaal willen ze de ander testen. De woorden zijn nog altijd in hun oren.*

Het hoofd van een os laag houden om het gras te laten eten.

> ** Ze verliezen hun geld en stellen zich bloot aan straf. Halverwege ten zuiden van de rivier, halverwege ten noorden van de rivier. Zonder het zich te realiseren, komen ze in aanraking met dit punt en snijden ze zich in hun handen. *

Acht-en-twintig en zes Patriarchen –

> ** Als je een voorschrift hebt, hou je daaraan. Hsueh Tou trekt de vroegere ouden naar beneden, hij betrekt niet slechts één man erbij. *

Hun kostbaar voertuig wordt onthult, maar dat blijkt een vergissing.

> ** Iedereen op de aarde slaat zichzelf op zijn borst vol verdriet. Geef me mijn staf terug. Ze trekken me zover naar beneden dat ik zelfs mijn gezicht niet kan laten zien.“ *

De vergissing is ingrijpend—

> ** Zo diepgaand. Alle lompenmonniken van de wereld kunnen zich uit de voeten maken. Maar zeg me, diepgaand? *

Er is geen plek waar je ernaar kan zoeken.

> ** Al is het precies onder je voeten, dan nog kan je het niet vinden. *

Goden en mensen zinken tegelijkertijd naar beneden in droog land[823].

** Alle lompenmonniken van de wereld worden allemaal in één put begraven. Is er nog iemand in leven? Mijn hemel!

Commentaar

“(Ch’ang Ch’ing) gebruikte zijn potentieel tot het uiterste, (Pao Fu) wordt niet blind.” Ch’ang Ch‘ing zei, “Als zijn hun mogelijkheden volledig uitgeput hebben, zouden ze dan nog altijd blind zijn?” Fu zei, “Kan jij zeggen dat ik blind ben? “ Dit was allemaal zoiets als, “Het hoofd van een ossen laag houden om het gras te laten eten.” Om dit voor elkaar te krijgen moet je wachten tot hij uit zichzelf gaat eten: hoe kan jij het hoofd van een os naar beneden drukken en hem laten eten? Wanneer Hsueh Tou op deze manier dicht, zie je op een natuurlijke wijze Tan Hsia ’s bedoeling.

“Acht-en-twintig en zes Patriarchen” – “Hun kostbaar voertuig wordt onthult, maar dat blijkt een vergissing.” Hsueh Tou trekt niet alleen Ch’ang Ch‘ing naar beneden maar hij begraaft tegelijkertijd acht-en-twintig Patriarchen uit India en zes Patriarchen uit zijn eigen land. Gedurende negen-en-veertig jaar preekte Shakyamuni de complete, sublieme schatkamer van de Leer; en uiteindelijk droeg hij alleen dit kostbaar voertuig over. Yung Chia[824] zei, “Dit is geen lege tentoonstelling die vorm laat zien: het zijn de reële sporen van de juwelen staf van de Tatagatha.” Als je Pao Fu ’s visie overneemt, dan zal het allemaal een vergissing blijken te zijn, zelfs als je het kostbare voertuig bij je hebt.

“De vergissing is ingrijpend— Er is geen plek waar je ernaar kan zoeken” Dit kan niet aan jullie uitgelegd worden. Ga in stilte zitten, onderzoek deze regels en kijk. Sinds de vergissing ingrijpend is, waarom is er dan geen plek waar je ernaar kan zoeken? Dit is geen kleine vergissing: hij neemt de Sublieme Zaak van de Boeddha’s en de patriarchen en dompelt het volledig onder in droog land. Daarom zegt Hsueh Tou, “Goden en mensen zinken tegelijkertijd naar beneden in droog land .”

[823] Alternatieve vertaling: In de hemel en op aarde zakken ze op dezelfde wijze in vergetelheid.
[824] Yongjia (665-713), leerling van de zesde patriarch

Yun Men's "cake"

Zaak 77

Aanwijzing

Naar boven gekeerd, doorprikt hij de neusvleugels van iedereen op aarde. Naar beneden gekeerd legt hij zijn eigen neusvleugels in de handen van andere mensen, zoals een schildpad zich onder zijn schild verbergt.
Stel, er komt plots iemand naar je toe en zegt, "in essentie is er geen boven en geen beneden – waarom keren?", dan zou ik simpel tegen hem zeggen, "Ik zie dat jij een grot binnengaat, om daar te leven".
Maar zeg me, hoe onderscheid jij naïef van initiatief? Na een stilte zei Yuan Wu, "als jullie richtlijnen hebt, volg die, als jullie geen richtlijnen hebt, volg voorbeelden".

Zaak

Een monnik vroeg Yun Men, "Welke woorden gaan voorbij Boeddha's en Patriarchen?"[1]

Men zei, "Cake".[2]

Aantekeningen

1. Hij maakt een opening. Plotseling is er gedonder over de uitgedroogde aarde. Hij oefent druk uit.
2. De tong wordt tegen het gehemelte gedrukt. Het is voorbij.

Commentaar

Een monnik vroeg Yun Men, "Welke woorden gaan voorbij Boeddha's en Patriarchen?" Men zei, "cake". Voel je, dat je haren rechtovereind staan vanwege de kilte? Lompenmonniken stellen vragen over Boeddha's en vragen over Patriarchen, ze vragen over Ch'an en vragen over Tao, ze vragen over naar boven kijken en naar beneden kijken. Niets meer te vragen, stelde deze monnik toch nog een vraag, over woorden voorbij Boeddha's en Patriarchen. Yun Men was behendig, wanneer het water rijst ligt de boot in het water, en met veel modder wordt het Boeddha beeld

groot. Vandaar dat hij antwoordde: “cake”. Je zou kunnen zeggen dat de weg niet voor niets afgelegd wordt, dat zijn inspanning niet tevergeefs was.

Yun Men zei ook het volgende tegen zijn gemeenschap: “Als jullie zonder enig begrip mensen hoort praten over de bedoelingen van de Patriarchen, beginnen jullie onmiddellijk theorieën uit spreken over gesprekken tussen Boeddha’s en Patriarchen. Maar wie noemen jullie Boeddha’s en wie noemen jullie Patriarchen, waardoor je onmiddellijk begint over woorden die Boeddha’s en Patriarchen overstijgen? Door op deze manier vragen te stellen, is het alsof je probeert te ontsnappen aan de drievoudige wereld, terwijl je, om inzicht te krijgen, je vasthoudt aan die drievoudige wereld. Welk zien, horen en weten zit jullie dwars. Welke ‘schaal’ probeer je te gebruiken? Op grond waarvan vormen jullie meningen over onderscheid? Die oude verhalen kunnen niets voor jullie doen, ofschoon ze zichzelf overtreffen om levende wezens te helpen. Zelfs als ze zeggen dat het complete lichaam in zijn geheel de werkelijkheid is en dat we in alles de essentie zien – dan nog blijft dit alles ongrijpbaar. Wanneer ik tegen jullie zou zeggen, ‘eigenlijk zijn er geen betekenissen’, is alles al begraven.” Als je deze uitspraken kunt begrijpen, dan herken je de “cake”.

Wu Tu zei, “Ezel stront is als paarden stront”. Dit is wat Yung Chia[825] noemt, “direct naar de grondoorzaak gaan, wat bevestigd is door de Boeddha’s – door de bladeren heen pikken en zoeken onder twijgen lukt me niet”. Wanneer jullie hier aangekomen zijn, en je nog dichterbij wilt komen, vraag dan niet met vragen.
Observeer hoe deze monnik vraagt, “Welke woorden gaan voorbij Boeddha’s en Patriarchen?” en hoe Yun Men antwoordt, “cake”. Kent Yun Men schaamte? Is hij zich bewust van (toegeven aan) verleiding? Je hebt een bepaald type mens die zegt: “Yun Men zag het konijn en liet de havik los, daarom zei hij cake”. Als je er zo over denkt, dat cake het woord is dat voorbij Boeddha’s en Patriarchen gaat, hoe kan er dan een levende weg zijn. Yun Mens cake is hetzelfde als Tung Shans “Drie pond vlas” [826] of Ho Shans [827] “Weten hoe de drum te slaan”. Ofschoon hij slechts “Cake” zei, is zijn werkelijkheid moeilijk te zien.
Later kwamen de mensen met rationele verklaringen en zeiden, “Grove woorden en subtiel gepraat komen allemaal terug bij de primaire waarheid”. Als je het op deze manier begrijpt, wordt dan gewoon een leraar en besteed je leven aan het verzamelen van veel kennis en interpretaties. Tegenwoordig zeggen volgelingen van Ch’an, wanneer je voorbij de Boeddha en de Patriarchen gaat, vertrap je zowel de Boeddha’s als de patriarchen, daarom zegt Yun Men, ‘cake’. Aangezien het ‘cake’ is, hoe verklaar jullie dan ‘voorbij de Boeddha’s en Patriarchen gaan’. Probeer dit grondig te onderzoeken en doe je ogen open.

[825] Yongjia (665-713), leerling van de zesde patriarch
[826] Zaak 12
[827] Zaak 44

Verzen over deze zaak zijn zeer talrijk, maar allemaal gaan ze naar de flank van de vraag om commentaar te geven. Hsueh Tou heeft, als altijd, het beste vers gemaakt.

Gedicht

Met name Ch’an reizigers die transcendente woorden gebruiken zijn talrijk.

> **Eén na de ander komen ze naar voren en produceren ze dit soort meningen, talrijk als vlas of gierst.*

Zie je zijn opening ontstaan?

> ** Al open voordat de woorden komen. Hsueh Tou ruikt de geur van zijn eigen stront niet. *

Zelfs de erin gestopte cake houdt hem niet tegen.

> ** Hij vervangt jouw ogen door houten kralen. *

Tot nu toe, overal, is de wereld in verwarring.

> ** Ik teken een cirkel en zeg, `ben je op deze manier duidelijk geweest?` Wat bereik je door op woorden van anderen te kauwen. De grote aarde is desolaat en doodt mensen met droefheid, dus ik sla.**

Commentaar

“Met name Ch’an reizigers die transcendent spreken zijn talrijk”. Met name Ch’an reizigers stellen graag vragen over de uitspraak “gepraat dat voorbij Boeddha’s en Patriarchen gaat”. Heb jij dat nog niet gehoord? Yun Men zei, “Allemaal dragen jullie een stok op jullie schouders en zeggen, ‘Ik ben ondergedompeld in meditatie en ik bestudeer de weg’, en gaan dan op zoek naar een waarheid die voorbij de Boeddha’s en de Patriarchen gaat. Maar ik vraag jullie, gedurende de 24 uren van de dag, als je wandelt, stilstaat, zit, of ligt; wanneer jullie poepen of pissen tussen het ongedierte in een latrine langs de kant van de weg; wanneer je voor de toonbank van de slager staat; is er dan nog altijd een waarheid die voorbij de Boeddha’s en Patriarchen gaat? Laten zij, die daarover kunnen spreken, naar voren komen. Als er niemand is die dat doet, verhinder me dan niet me te gedragen zoals het me uitkomt.” Vervolgens ging Yun Men zitten.

Sommigen kunnen niet langer juist van verkeerd onderscheiden. Ze tekenen cirkels, ketenen zich terwijl ze stokken dragen. Zien jullie zijn opening ontstaan? Wat een opening is er in deze monnik die deze vraag stelt. Yun zag de opening ontstaan in zijn vraag, dus zei hij ‘cake’ om het te dichten. Maar de monnik wilde niet stoppen, hij ging door met vragen stellen. Dus schreef Hsueh Tou, “Zelfs de erin gestopte cake houdt hem niet tegen. ”
“Tot nu toe, overal, is de wereld in verwarring.” Volgelingen van Ch’an wenden zich tegenwoordig naar ‘cake’ om inzicht te krijgen, of anders wenden ze zich tot ‘voorbij Boeddha’s en Patriarchen gaan’ om theorieën te ontwikkelen’. Aangezien het op beide plaatsen niet te vinden is, waar uiteindelijk dan wel? Over dertig jaar, wanneer ik mijn botten ingeruild heb, zal ik het jullie vertellen.

T’ou Tzu ’s Alle geluiden

Zaak 79

Aanwijzing

Wanneer zijn groots functioneren zich voor jou manifesteert, dan houdt het zich niet aan regels en gewoontes. Hij vangt je levend, zonder overbodige inspanningen. Maar zeg, wie heeft ooit op deze wijze gehandeld? Om te testen citeer ik deze oude zaak: kijk!

Zaak

Een monnik vroeg aan T’ou Tzu, “Alle geluiden zijn de geluiden van de Boeddha -- juist of verkeerd?”[1] T’ou Tzu zei, “Juist”.[2] De monnik zei, “Leraar, maakt jouw kont geen scheet geluiden?”[3] T’ou Tzu gaf hem een klap.[4]

Opnieuw vroeg de monnik, “Vloeken of subtiel gepraat, beiden keren ze terug naar de primaire betekenis -- juist of verkeerd?”[5] T’ou Tzu zei, “Juist”[6] De monnik zei, “Kan ik je dan een kont noemen, Leraar?”[7] T’ou Tzu gaf hem een klap.[8]

Aantekeningen

1. De monnik weet hoe hij de snorharen van een tijger vast moet pakken. Donderklappen vermorzelen op een klaarlichte dag. Hij ruikt de vieze geur van zijn eigen stront niet.
2. Hij licht gewone mensen op. Hij heeft zijn lichaam aan jou verkocht. Hij zet het over op één kant. Wat gebeurt er in jouw hersenen.?
3. Hij ziet alleen maar dat de punt van de priem scherp is, hij ziet niet dat de beitel aan één kan vierkant is. Wat zegt hij? Al met al leidt hij verlies.
4. Raak! Hij zou geraakt moeten worden --- het heeft geen zin hem te laten gaan.
5. Hij grijpt voor de tweede keer de snorharen van de tijger. Hij grijpt de buit vast terwijl hij luid roept dat hem onrecht is aangedaan – waarom? Oost, west, zuid, noord—de reflecties en echo’s zijn nog altijd aanwezig.
6. Opnieuw verkoopt hij zijn lichaam aan jou. Een valkuil in tijgers te vangen. Wat gaat erom in zijn geest?
7. Hij ziet slechts dat punt van de priem in zijn hand scherp is, hij ziet niet dat de beitel rand vierkant is. Ofschoon hij golven maakt die tegen de stroom in gaan, heeft hij toch geen hoornen op zijn hoofd. Met zijn mond vol bloed, spuugt hij naar de mensen.
8. Raak! Hem te laten gaan helpt niet. Hij zou geslagen moeten worden – waarom stopt T’ou Tzu voordat zijn staf gebroken is?

Commentaar

T'ou Tzu[828] was duidelijk en waarachtig; hij had een welsprekendheid die hem deed uitrijzen boven de menigte. Wanneer een vraag aan hem gesteld werd, zag je zijn lef zodra hij zijn mond open deed. Zonder overbodige inspanningen te besteden, sneed hij onmiddellijk de tong af van de vraagsteller. Je zou kunnen zeggen dat hij, terwijl hij zijn plannen in beweging zet, de overwinning al duizend kilometer verderop binnen had. Deze monnik gebruikte zijn inzicht in het 'geluid en vorm boeddhisme' en plakte dit op zijn voorhoofd: zodra hij iemand ontmoette stelde hij deze vraag. Maar T'ou Tzu, een adept, herkende diepgaand inkomende winden.

Terwijl hij wist dat T'ou Tzu waarachtig was, legde de monnik vanaf het begin een val voor hem uit, vandaar zijn opeenvolgende opmerkingen. Desalniettemin was het T'ou Tzu die de tijgerval gebruikte om de opeenvolgende woorden van de monnik eruit te vissen. Deze monnik ontving het antwoord van T'ou Tzu door te antwoorden met, "Leraar, maakt jouw kont geen scheet geluiden?"[829] Waar het op uitdraaide was dat, zodra T'ou Tzu zijn haak voor hem hield, de monnik onmiddellijk erop klom. Iedereen anders dan T'ou Tzu zou niet weten hoe met deze monnik om te gaan, maar T'ou Tzu had het oog en sloop hem achterna en gaf hem een klap. Zo'n "hond bijt een beer" aanpak kan alleen een adept hanteren. Of hij nu naar links of naar rechts draaide, T'ou Tzu volgde hem soepel omdraaiend. Toen de monnik zijn val zette om te proberen de neusharen van de tijger te pakken, had hij geen idee dat T'ou Tzu bovenop zijn val zat en hem zou gaan slaan. Jammer voor deze monnik—hij had een hoofd maar geen staart. Zodra T'ou Tzu zijn staf oppakte, had de monnik zijn meditatiebankje moeten omkeren. Dan zou T'ou Tzu, zelfs als hij al zijn vermogen had ingezet, toch zo'n drie duizend mijlen achterover gevallen zijn.

De monnik vroeg ook, "Vloeken of subtiel gepraat, beiden keren ze terug naar de primaire betekenis -- juist of verkeerd?" Opnieuw zei T'ou Tzu, "Juist." Er is geen verschil tussen dit en het vorige antwoord. Toen de monnik zei, "Kan ik je dan een kont noemen, Leraar?", sloeg T'ou Tzu hem opnieuw. Ofschoon de monnik bezig was om een nest voor hemzelf te bouwen, was hij toch buitengewoon. Als de oude kerel op zijn uit hout gesneden stoel geen oog op zijn voorhoofd had, was het voor hem onmogelijk geweest deze kerel te verpletteren. Maar T'ou Tzu had de ruimte om zich om te draaien. Toen de monnik bezig was zijn theorie op te bouwen, wilde hij de winkel van T'ou Tzu plunderen; maar uiteindelijk was hij niet in staat zich te meten met deze oude kerel.

---

[828] Touzi Daton 819-914, zie zaak 41, 70 en 80

[829] In de Japanse vertaling staat: "Laat geen scheten", met als commentaar van Hakuin: "Moedig pakt hij het aas en het slikte het met haak en al in. Wat je zegt klinkt als scheten laten. De hond van de tiran blaft tegen de zachtmoedige koning."

Heb je Yen T'ou[830] 's uitspraak "Tijdens een gevecht neemt iedereen een doorslaggevende positie in", gezien of gehoord? T'ou Tzu liet hem zeer langzaam los en pakte hem vervolgens weer zeer snel vast. Als deze monnik op dat moment had geweten hoe hij zichzelf kon rondraaien en iets van leven liet zien, zou hij dan niet in staat zijn geweest om te handelen als een man met een mond als een schaal vol bloed? Een lompenmonnik handelt niet, maar als hij begin te handelen, dan laat hij niet los. Omdat de monnik niet in staat was een stap terug te zetten, werden zijn neusvleugels doorboord door T'ou Tzu.

Gedicht

T'ou Tzu! T'ou Tzu!

** Het is duidelijk dat niemand op aarde is zoals deze waarachtige kerel. Hij verwent de zonen en dochters van al die andere families. *

Het wiel van zijn bekwaamheden[831] is onbeperkt.

** Wat is de moeilijkheid om hem aan te pakken? Er is inderdaad iets. *

Hij laat er één los en krijgt er twee—

** Hij rukt je ogen uit. Waar zal jij T'ou Tzu zien? *

Hetzelfde hier en hetzelfde daar.

** Handel op deze wijze en je krijgt een pak slaag, handel niet op deze wijze en je krijgt alsnog een pak slaag. Als jij de plaats inneemt van deze monnik krijg je een klap van mij. *

Hoe armzalig: ontelbare mensen spelen in het getij,

** De kloosters maken één of een halve: deze kerel. Alle lompenmonniken op deze wereld handelen op deze manier. *

Uiteindelijk vallen ze in het getij en sterven.

** Jammer! Wat kunnen ze doen? Ze kunnen niet ontsnappen uit de val. Een droevige persoon zou niet moeten praten met droevige mensen. *

Als ze plotseling tot leven zouden komen,

** Mijn meditatiekruk trilt en beeft --- hij doet me schrikken. Ook ik val drie duizend mijl naar beneden. *

Keren de honderd rivieren met een ruisend en kolkend geluid hun stroom richting om.

** Gevaar! Het is zinloos om te stopen en na te denken. Ik zou niet durven mijn mond te openen. Ook oude man T'ou Tzu moet zijn staf breken voordat hij het voor elkaar heeft. *

[830] Yantou Quanhuo (828-887) zie zaak 66, 51, 22
[831] Mogelijkheden, potentiaal

Commentaar

“T’ou Tzu! T’ou Tzu! Het wiel van zijn bekwaamheden is onbeperkt.” T’ou Tzu zei vaak, “Jullie zeggen altijd dat T’ou Tzu waarachtig is, maar als je plotseling drie stappen omlaag naar het dal maakt en iemand vraagt, ‘Wat is T’ou Tzu ’s waarachtigheid?’, hoe zou jij antwoorden?” De oude man Hsueh Tou zei, “Wanneer het wiel van zijn bekwaamheden draait is de speler nog altijd misleid.” Het wiel van T’ou Tzu ’s vaardigheden draait soepel en zonder hindernissen.

Dus zegt Hsueh Tou, “Hij laat er één los en krijgt er twee.” Heb je niet gehoord? Een monnik vroeg, ‘Wat is Boeddha?’ T’ou Tzu zei, “Boeddha.” Opnieuw vroeg hij, “Wat is het Pad?” T’ou Tzu zei, “Het Pad.” Opnieuw vroeg hij, “Wat is Ch’an?” T’ou Tzu zei, “Ch’an”. Hij vroeg ook, “Hoe is het wanneer de maan nog niet vol is?” T’ou Tzu zei, “Drie of vier keer inslikken.” Opnieuw vroeg hij, “Hoe is het wanneer de maan vol is?” T’ou Tzu zei, “Zeven of acht uitspugen.” Wanneer T’ou Tzu mensen ontving gebruikte hij altijd deze wijze van antwoorden.

Wanneer hij de monnik van deze zaak beantwoordde, gebruikte hij slechts één woord, “Juist.” Deze monnik kreeg beide keren een klap. Daarom zegt Hsueh Tou. “Hetzelfde hier en hetzelfde daar.” De eerste vier regels maken Hsueh Tou ’s prijzen van T’ou Tzu compleet.

Daarna dicht Hsueh Tou over de monnik, “Hoe armzalig: ontelbare mensen spelen in het getij.” Deze monnik durft T’ou’ Tzu ’s vlag en trommels te bemachtigen door te zeggen, “Leraar, maakt jouw kont geen scheet geluiden?” en “Kan ik je dan een kont noemen, Leraar?” Dit dan is waar hij in het getijde speelt. Wanneer de monnik zijn slimme manoevers heeft uitgeput, sterft hij, net als daarvoor, in T’ou Tzu ’s woorden. Daarom gaf T’ou Tzu hem een klap. Dus de monnik, “Valt uiteindelijk in het getij en sterft.”

Hsueh Tou laat de monnik los en zegt dat, als hij plotseling levend zou worden en de meditatie kruk zou omgooien, zelfs T’ou Tzu drie duizend mijl terug zou vallen, en dan “Zouden de honderd rivieren met een ruisend en kolkend geluid hun stroom richting omkeren.” Net alleen mijn mediatie kruk schudt heen en weer, maar ook de bergen en rivieren schudden en hemel en aarde zijn in duister gedompeld. Als iedereen van jullie zo zouden zijn, zal ik de trommel van de retraite slaan. Waar gaan jullie naar toe om je lichamen veilig te stellen en jullie leven vorm te geven?

Chao Chou's "Nieuw geboren baby"

Zaak 80

Zaak

Een monnik vroeg aan Chao Chou, "Heeft een nieuw geboren baby het zesde bewustzijn?"[1] Chao Chou zei, "(Als) een bal op snelstromend water gooien."[2]

De monnik bevroeg ook T'ou Tzu, "Wat betekent 'een bal op snelstromend water gooien'?"[3] T'ou Tzu zei, "Moment na moment, voortdurend stromen."[4]

Aantekeningen

1. Wat een lichtflits intellect, over welke nieuw geboren baby heeft hij het?
2. Het is voorbij. Zelfs een snelle havik kan het niet meer pakken. Jij moet het toch nog uitpluizen.
3. Ook dit zijn adepten die samen onderzoeken. Begrijp je dat? Het is voorbij.
4. Hij is een kerel die complicaties veroorzaakt.

Commentaar

Het achtste bewustzijn[832] is de ware basis van de leer van onze school. Bergen, rivieren, de grote aarde, zon, maan en sterren komen van hieruit tot bestaan. Het komt als de vooruitgeschoven bewaker en vertrekt als de achtergebleven bewaker. De Ouden zeiden, "De drievoudige wereld is slechts geest – de ontelbare dingen zijn alleen bewustzijn." Als iemand de boeddhastaat[833] ervaart, worden de acht bewustzijnslagen getransformeerd tot de vier wijsheden. In de leer van onze school wordt dat "Veranderende namen, onveranderde essentie."

Zintuigen, waarnemingsobjecten en bewust zijn van gewaarwordingen zijn drie. Oorspronkelijk zijn we niet in staat om onderscheid te maken tussen de

[832] De acht bewustzijn lagen/ niveaus/vormen en hun transformatie naar weten zijn:

- De eerste vijf bewustzijnsvormen, zien, horen, proeven, ruiken en voelen. Zintuigen, zintuig objecten en gewaarwording, vormen samen het *Weten/wijsheid van Verwezenlijking*
- Het zesde bewustzijn, het omzetten van de zintuiglijke indrukken naar beelden, vormt het *wonderlijke Observatie Weten/wijsheid*
- Het zevende bewustzijn (Manas vijnana), denkende geest: betekenisgeving, de kracht die zich hecht aan het resultaat van denken, vormt het *Weten/wijsheid van gelijkheid*
- Het achtste bewustzijn (Alaya vijnana), alles omvattende basis, direct je eigen natuur realiseren, vormt het *Perfecte Spiegel Weten /Wijsheid* .

[833] Buddhatva: realiseren van de conditie van een ontwaakte Boeddha, engels: Buddhahood.

waarnemingsobjecten vlak voor ons. Maar subtiele innerlijke vermogens kunnen bewustzijn voortbrengen en bewustzijn kan het onderscheiden van vormen voortbrengen. Dit is het zesde bewustzijn, conceptueel denken. Het zevende bewustzijn is Manas. Het kan denkbeeldige dingen vastpinnen en veroorzaken dat iemand verstoord en in problemen raakt zodat hij geen vrijheid en onafhankelijkheid kan verwezenlijken. Het achtste bewustzijnsniveau wordt Alayavijnana genoemd en ook wel het opslagruimte bewustzijn genoemd. Het bevat alle zaden van goed en kwaad.

Deze monnik kende de ideeën achter de woorden van de leer, dus gebruikte hij ze om Chao Chou[834] te ondervragen door te zeggen, “Heeft een nieuw geboren baby het zesde bewustzijn, of niet?” Hoewel een baby uitgerust is met de zes bewustzijnslagen en hij kan zien met zijn ogen en horen met zijn oren, kan hij nog geen onderscheid maken tussen de zes zintuigobjecten. Hij weet nog niets van goed en kwaad, lang en kort, juist en verkeerd en winst of verlies. Een persoon die het Pad bestudeerd moet opnieuw worden als een klein kind. Dan zullen complimenten of verwijten, succes en bekendheid, voorbeeldige of onvoordelige omstandigheden, hem niets doen. Ofschoon zijn ogen de vormen zien, is hij een blinde man, ofschoon hij geluid hoort, is hij als een dove man.” Hij is als een dwaas, als een idioot – zijn geest is even bewegingloos als de berg Sumeru. Dit is de plek waar lompenmonniken werkelijke en waarachtige kracht krijgen.

Een oude zei, ”Als mijn lompenkleding mijn hoofd bedekt verdwijnen mijn talloze zorgen: op zo’n moment begrijp ik niets meer.” Alleen als je zo kan zijn heb je een klein deel van verwezenlijking te pakken. Ofschoon een adept zo is, kan je hem toch voor de gek houden – zoals daarvoor, bergen zijn bergen, rivieren zijn rivieren. Hij is zonder gekunstelde en vastgenagelde gedachten. Hij is als de zon en de maan die door het heelal bewegen zonder ooit te stoppen of zonder “Ik heb vele namen en vormen” te zeggen. Hij is als de lucht, alles omvattend, als de aarde, alles ondersteunend: omdat zij geen geest hebben brengen ze de tienduizenden wezens voort en verzorgen ze, zonder te zeggen, “Ik heb dit en dat bereikt.” Omdat de lucht en de aard geestloos zijn, zijn ze er voor altijd, terwijl wat geest heeft begrensd is. Iemand die het Pad verwezenlijkt heeft is ook zo. Terwijl zijn activiteiten loos zijn, voert hij zijn activiteiten uit, waarbij hij alle onvoordelige en voordelige omstandigheden accepteert met een hart vol compassie.

Als ze op dit punt aangekomen zijn maken de Ouden zichzelf nog altijd verwijten en zeggen, “Wanneer je het compleet en perfect begrijpt en bevat is er niets meer te bevatten en begrijpen; in de donkere, duistere, verborgen plek moet je nog altijd terecht gewezen worden.” Ze zeiden ook, “Alle dingen zijn door en door begrepen en alle wezens zijn duidelijk doorgrond – wanneer iemand die Gearriveerd is dit bemerkt, verblijft hij geschrokken in de duisternis.” Opnieuw, het is gezegd, “Zonder

[834] Zhaozhou Congshen (778-897)

een geluid te maken gaat hij voorbij het gewone en gaat hij wijsheid binnen. De uitrustende draak vreest met grote vreze de helderheid van de blauwe poel." Als menselijke wezens zo kunnen zijn, hoe kan een enkele naam dan in de wereld blijven. Al is het zo, ze moeten doorgaan uit hun nest te springen voordat ze het kunnen bereiken.

Heb je niet gezien hoe het in de Avatamsaka soetra beschreven is, "Een Bodhisattva van het achtste niveau, onbeweeglijk, draait het grote Dharma wiel in een spikkeltje stof, door gebruik te maken van de wijsheid van geen-activiteit. Elk moment, of hij nu loopt, staat, zit of ligt, klampt hij zich niet vast aan winnen of verliezen maar laat hij zichzelf meebewegen in de zee van Alles-weten." Wanneer lompenmonniken daar aangekomen zijn moeten ze nog altijd daaraan niet gehecht raken: ze volgen vrij dat wat zich aanbiedt. Wanneer er thee is, drinken ze thee; wanneer er voedsel is, eten ze. Noch het woord "concentratie", noch het woord "geen-concentratie" kan toegepast worden op deze transcendentale zaak.

Meester Shan Tao van de Steen Grot[835] leerde zijn gemeenschap, "Hebben jullie ooit een baby gezien, die bij het verlaten van de moeders buik roept, 'Ik weet hoe de geschriften te lezen'?" Op dat moment weet het niets over de betekenis van wel of niet de Boeddhanatuur bezitten. Als hij opgroeit, leert hij allerlei kennis; dan komt hij naar voren met 'Ik ben in staat tot' en 'Ik begrijp', zonder te weten dat dit niets anders is dan je druk maken over illusoir stof. Van de zestien contemplatie beoefeningen is die van de baby beoefening de beste. Wanneer hij brabbelt symboliseert hij iemand die het Pad bestudeert, met zijn onderscheid makende geest dat grijpt en afwijst. Daarom prijs ik baby's. Ik kan een vergelijking maken met een baby, maar als ik zeg dat de baby het Pad is, zullen de mensen van tegenwoordig het verkeerd begrijpen."

Nan Ch'uan zei, "Na mijn achttiende was ik in staat te leven." Chao Chou zei, "Na mijn achttiende was ik in staat te breken met mijn familie en mijn huishouden te verspreiden." Hij zei ook, "Ik was 20 jaar in het Zuiden: slechts twee maaltijden, pap en rijst, waren momenten van gemengde geest toepassingen."

Ts'ao Shan[836] vroeg een monnik, "Tijdens zijn concentratie ruikt de Bodhisattva zeer duidelijk de kwetsbare olifant die de rivier oversteekt. Uit welk geschrift komt dit citaat?" De monnik zei, "Uit de Nirvana soetra. Shan zei, "Ruikt hij ze voor of na zijn concentratie?" De monnik zei, "U bent stroomafwaarts gegaan, Leraar." Shan zei, "Ontvang het aan de rivieroever."

[835] Shishi Shandao (781-872) leefde in een grot tijdens de vervolging van het boeddhisme (840-846).
[836] Caoshan Benji (840-901) leerling van Dongshan

Opnieuw: de Surangama soera[837] zegt, “de volledigheid van de zes bewustzijns niveaus mondt uit in het samengaan met de volledigheid van het opslagruimte bewustzijn, om op te gaan in het rijk van bewustzijn.’’

Opnieuw: de Lankavatara soetra zegt, “De geboorte van tekens—die gehinderd worden door (be)grijpen. Geboorte van conceptie—verkeerd denken. Geboorte van voortstromen-leugens achtervolgen, draaien en stromen. Je moet ontsnappen aan dat derde aspect, geboorte van voortstromen; alleen dan zal je een vreugdevol en onafhankelijk leven lijden.” [838]

Dus vroeg Kuei Shan[839] aan Yang Shan[840], “Hoe zit dat bij jouw discipel Chi?” Yang Shan zei, “Vraag je aangaande begrip gebaseerd op perceptie of op actief begrip? Als je vraagt naar zijn actief begrip, dan heb ik geen idee. Als je vraagt naar zijn begrip gebaseerd op perceptie, dan is het als een waterkruik die in een waterkruik wordt gegoten.” Als je zo kan zijn, ben je de leraar van een groot gebied.

Toen Chao Chou zei, “Een bal op snelstromend water gooien.” had hij zich al soepel omgedraaid. Wanneer jij het gooit op snelstromend water is het in een oogwenk verdwenen. Zoals de Surangama soetra[841] zegt, Als je er van een grote afstand naar kijkt is snelstromend water rustig en stil.” Een Oude zei, In snelstromend water stoppen de waterstromingen nooit en zijn ze zich niet bewust van elkaar—alle dingen zijn ook zo.” De betekenis van Chao Chou’s antwoord is compleet gelijk aan deze citaten.

De monnik vroeg ook aan T’ou Tzu[842], “Wat betekent ’een bal op snelstromend water gooien’?” T’ou Tzu zei, “Moment na moment, voortdurend stromen.” Dit antwoord sloot prefect en spontaan aan bij de vraag van de monnik. De praktijk van deze twee Ouden, Chao Chou en T’ou Tzu was zo diepgaand en grondig dat ze als één antwoordden. Zij maakten geen gebruik meer van berekeningen—zodra je hun bevroeg wisten ze waar jij zou neerdalen.

---

[837] Soetra die in de 8e eeuw in China bekend werd, waarschijnlijk in China samengesteld uit al dan niet Indische of enkel Chinese bronnen.

[838] Kuei Shan zei tegen Yang Shan, “*Ik beschouw de spiegel wijsheid de basis en bron van onze school. Het produceert drie vormen van geboorte, geboorte van conceptie, geboorte van tekens, geboorte van stromen. De Surangama soetra zegt, ´Concepten en tekens vormen stof, bewuste gevoelens veroorzaken verontreinigingen. Laat beide los en je Dharma oog zal altijd helder en puur zijn, hoe kan je dan falen om ongeoefend een juist ontwaken te realiseren? De geboorte van conceptueel denken is fragmentatie en verwarring van de denkende geest; de geboorte van tekens is het zich manifesteren van het gedachte object. Samen met het subtiele stromen vormen ze het stof en de verontreinigen. Als je die compleet kan wegwassen zal je vrij zijn.”*

[839] Guishan Lingyou, (771-853) Zie zaak 24

[840] Yangshan Huiji (807-883), zijn leerling, zie zaak 34 en 68

[841] Surangama soetra is Mahayana soetra, die rond 700 in het Chinees vertaald is uit een Indische tekst 1-2e eeuw, of samengesteld op basis van diverse Indische teksten.. Śūraṅ betekent "behorend tot een held of braaf persoon". Gama betekent "stijl van stappen of methode voor het maken van vooruitgang".

[842] Touzi Daton 819-914, zie zaak 41, 79 en 80

Ofschoon het zesde bewustzijns niveau van een baby niet actief is, stopt het geen enkel moment en vloeit het als een verborgen rivier. Van T'ou Tzu 's manier van antwoorden kunnen we zeggen dat hij inkomende winden diepgaand kan onderscheiden.

Gedicht

Niet actief zesde bewustzijns niveau—hij stelt een vraag.

** Ofschoon hij ogen heeft, is hij als een blinde man; Ofschoon hij oren heeft, is hij als een dove man. De heldere spiegel staat op zijn standaard, de heldere parel is in de palm van zijn hand. Met één zin heeft Hsueh Tou alles gezegd.*

De adepten hebben allebei onderscheiden uit welke hoek hij komt –

** Wat voor nut heeft dit? Men moet nog altijd initiatief onderscheiden van naïef. Probeer het uit en je zult het weten.*

Een bal gooien op het onbegrensde water:

** Consistent van begin tot eind. Het is verdwenen. Wat zegt hij?*

Waar het op neer komt is dat het beweegt en daar niet blijft – Wie ziet dat?

** Bekijk het en je wordt blind. Het is verdwenen. "Ontvang het op de zandbank in de rivier."

Commentaar

"Niet actief zesde bewustzijns niveau—hij stelt een vraag." Wanneer de Ouden het pad bestudeerden brachten ze zichzelf tot dit punt: dit wordt genoemd "Verworvenheid van niet-actief zijn." Ze waren hetzelfde als een pas geboren baby, ofschoon ze oren, ogen, neus, tong, lichaam en geest hadden, maakten ze geen onderscheid tussen de zes zintuig objecten[843]. Samengevat waren ze niet-actief. Wanneer je aangekomen bent in dit koninkrijk, kan je draken overleven en tijgers onderwerpen, sterf je zittend of sterf rechtopstaand. Precies op dit moment zouden de mensen slechts de ontelbare fenomenen voor zich moeten oppakken en voor eens en altijd tot rust brengen. Wat voor noodzaak is er om boven het achtste niveau te komen van een Bodhisattva voordat je zo kan zijn. Ofschoon er geen activiteit is, zijn als altijd bergen, bergen en rivieren, rivieren.

[843] Zien, horen, ruiken, voelen, smaak en denken

In een vorig vers (Chao Chou en T´ou Tzu in zaak 41) zei Hsueh Tou, `Er is een oog in leven – toch is het hetzelfde als dood. Waarom antiserum gebruiken om een adept te testen?` Omdat Chao Chou adepten zijn zegt hij, "De adepten hebben allebei onderscheiden uit welke hoek hij komt – Een bal gooien op het onbegrensde water." T´ou Tzu zei, "Moment na moment, voortdurend stromen." Begrijpen jullie wat hij werkelijk bedoelt. Op het eind richt Hsueh Tou de ogen van de mensen daarop, zodat ze kunnen zien. Daarom zegt hij, `Waar het op neer komt is dat het beweegt en daar niet blijft – wie ziet dat?´ Dit is Hsueh Tou ´s levende zin. Maar zeg, wat betekent het werkelijk?

Zestien Bodhisattva's gaan in bad.

Zaak 78

Zaak

Lang geleden waren er zestien bodhisattva's.[1] Toen het tijd werd dat de monniken zich gingen wassen, volgden deze bodhisattva's de voorschriften en gingen in bad.[2] Plotseling realiseerden ze zich het wezenlijke van water.[3] Al jullie eerbiedwaardige Ch'an volgers, hoe begrijpen jullie hun uitspraak, "Subtiele gevoelens maken verlichting zichtbaar,[4] en wij hebben de staat van de zonen van Boeddha bereikt."[5] Om dit te realiseren moet je extreem doordringend en doortastend zijn."[6]

Aantekeningen

1. Wat is het nut om bij elkaar te komen? Deze bende idioten!
2. Ze zijn gebotst op de pilaar. Waarom zulke leren emmers?
3. Plotseling zijn hun hoofden verzadigd met vuil water.
4. Het is niet zaak van iemand anders. Hoe ga jij ze begrijpen? "Nadat het plat geslagen is, is het niets anders."
5. De lompen monniken van de wereld zoeken hier, maar ze kunnen niets vinden. Waarom twee hoofden, drie gezichten?
6. Eén klap met de staf, één striem. Het is beter je rug niet naar me toe te keren. Je botst er tegen aan, je dringt binnenin. Heb jij ooit Te Shan en Lin Chi gezien?

Commentaar

Op de Surangama[844] bijeenkomst praktiseerde Bhadrapala en de zestien bodhisattva's puur gedrag en bespraken ze de basis waarop ze de Dharma Poort van de perfecte alomtegenwoordigheid ervaren hebben. Dit is vastgelegd als één van de vijfentwintig perfecte alomtegenwoordigheden. Zij bespraken dat op het moment dat het tijd werd dat de monniken in bad zouden gaan en ze plotseling tot het wezen van water ontwaakten[845]. Sinds ze niet het vuil verwijderden, noch hun lichaam schoon maakten, zeg me, wat reinigden ze dan wel? Als je het doorgrond, dan zal je vol innerlijke vrede de afwezigheid van alle bestaan ervaren. Dan zal een duizend tal of zelfs een tienduizend tal niet in staat zijn je te benaderen. Zoals

[844] Surangama soetra is Mahayana soetra, die rond 700 in het Chinees vertaald is uit een Indische tekst 1-2e eeuw, of samengesteld op basis van diverse Indische teksten.. Śūraṅ betekent "behorend tot een held of braaf persoon". Gama betekent "stijl van stappen of methode voor het maken van vooruitgang".

[845] Andere mogelijke vertalingen: plots realiseerden ze zich de basis van water; wat eerst gewoon water leek, bleek plots de relevatie van werkelijke puurheid;

gezegd is, “Afwezigheid van bereiken is ware wijsheid, zelfs als er iets bereikt is, dan is dit slechts schijn wijsheid.”

Heb je niet gehoord dat Bodhidharma aan de tweede patriarch vroeg , “Breng je geest naar mij en ik zal het ten behoeve van jou vrede geven.” De tweede Patriarch zei, “Als ik zoek naar mijn geest, vind ik die niet.” Deze paar regels vormen de basis voor het leven van een lompenmonnik. Er is geen enkele behoefte meer aan zoveel complicaties: er niets anders nodig dan spreken over plots ontwaken tot het wezenlijke van water, en je begrijpt, grondig en spontaan.

Aangezien ze het vuil niet hebben verwijderd en ze hun lichamen niet schoon gewassen hebben, zeg me, naar wat ontwaakten ze? Wanneer je dit koninkrijk bereikt hebt, is niets meer toepasbaar – zelfs het woord “Boeddha” moet vermeden worden. Ze zeggen, “Subtiele gevoelens onthullen verlichting, en zo wordt het stadium van zonen van Boeddha bereikt.”[846] “Onthullen” betekent “aantoonbaar maken.” Als je eenmaal ontwaakt bent tot de subtiele gevoelens, ben je aangekomen bij de halte van de zonen van Boeddha. Dat wil zeggen, je bent in het Boeddhanatuur stadium.

Tegenwoordig gaan de mensen ook in bad, ze wassen zich ook met water en beleven dat op dezelfde manier. Waarom ontwaken ze dan niet? Ze zijn allemaal verward en geblokkeerd door de objecten van hun zintuigen, die aan hun huid kleven en zich vastklampen aan hun botten. Daarom ontwaken ze niet onmiddellijk op dit moment en deze plek. Welnu, als er niets te verwezenlijken valt met wassen of voelen of in een waterbad gaan, zeg me dan, is dit “Subtiele gevoelens maken verlichting zichtbaar” of niet? Als je, hier aangekomen, het onmiddellijk ziet, dan is dit “Subtiele gevoelens maken verlichting zichtbaar, en wij hebben de staat van de zonen van Boeddha bereikt.” Tegenwoordig voelen de mensen het, maar nemen ze haar subtiliteit ook waar? Subtiel voelen is niet gewoon voelen en gewoon voeler zijn, waarbij contact beschouwd wordt als voelen en gescheiden zijn niet.

Toen Hsuan Sha[847] door de bergen zwierf en zijn teen stootte tegen een steen (en daarna ontwaakte), wanneer Te Shan[848] met de staf slaat – zijn dat subtiele gevoelens of niet? Al is dat zo, om dat te realiseren moet je extreem doordringend en doortastend zijn. Wat voor verbinding is er, als je het slechts op je eigen lichaam zoekt? Als je extreem doortastend en doordringend bent, waarom zou je dan nog in bad gaan en je wassen? Je zal bewerkstelligen dat het koninkrijk van de juwelen koning op de top van een haartje verschijnt en het grote Dharma Wiel in elk spikkeltje stof draait. Als je door kan dringen in één plaats, penetreer je duizend plaatsen, penetreer je tienduizend plaatsen in één keer. Hou je niet vast aan een enkel

[846] Andere mogelijke vertalingen: Wonderlijk gevoel, Perfect helder! We hebben de verblijfplaats van de kinderen van Boeddha bereikt. Of: Subtiele gevoelend onthullen verlichting en perfectioneren de verblijfplaats van de nakomelingen van Boeddha.
[847] Xuansha Shibei (835-908) zie zaak 22 en 88
[848] Deshan Xuanjian (684-758) (Te-shan Hsuan-chien). Zie zaak 4

schuilhoekje of hut. Alle plaatsen zijn overal poorten waardoor Avalokitesvara[849] de waarheid binnen gaat.

Ook voor de Ouden was er “ontwaken tot het pad door het horen van geluiden, verlichting van de geest door het zien van vormen.” Als een enkele man ontwaakt, is dit de oorzaak daarvan. Maar waarom ontwaakten de zestien bodhisattva’s tegelijkertijd? Omdat de Ouden gezamenlijk oefenden en gezamenlijk ondervonden, gezamenlijk ontwaakten en gezamenlijk begrepen. Hsueh Tou pakt de betekenis van hun leer op, om mensen de richting te wijzen waar ze “Subtiele gevoelens maken verlichting zichtbaar” begrijpen. Maar Hsueh Tou gaat voorbij het oog van hun leerstellingen om te voorkomen dat de mensen gevangen raken in het net van hun leer, half dronken en half nuchter. Hij wil dat de mensen rechtstreeks en direct schoon, vrij en ongebonden worden. Zijn gedicht zegt:

Gedicht

Ik heb slechts één lompen monnik nodig die deze zaak begrijpt –

> ** Er is er één, precies hier. Ik geef hem drieduizend stokslagen in de morgen en achthonderd ’s nachts. Spring uit de onbreekbare val! Zelfs niet één is er nodig.*

Strek je benen uit en ga op de lange rustbank liggen.

> ** Al met al is hij een slaapkop. Eeuwen lang heeft hij nooit over Ch’an gediscussieerd. *

In een droom sprak je ooit over ontwaken tot de prefecte alomtegenwoordigheid—

> ** Terwijl hij al slaapt, gaat hij door met praten over dromen. Toch sta ik toe dat hij het gezien heeft in zijn dromen. Waarom al dat gepraat in zijn slaap?*

Al heb je je gewassen in aromatisch water, toch spuug ik in je gezicht.

> ** Bah! Hij voegt bovenop het vuil nog een laag modder toe. Kom niet om te poepen op schone grond!*

Commentaar

“Ik heb slechts één lompen monnik nodig die deze zaak begrijpt.” Maar zeg me, welke zaak begrijpen? Zodra ze het uitgesproken horen, verspreiden Ch’an adepten het verder. Slechts één lompenmonnik is hiervoor nodig – waarom dan een menigte vormen?

[849] Kuan Yin

“Strek je benen uit en ga op de lange rustbank liggen.” Een Oude zei, “In heldere verlichting is er niet iets als ontwaken.” Het concept ‘ontwaakt zijn’ draait alles om en misleidt mensen. Wanneer je je beide benen uitstrekt en slaapt, is er noch geen waar noch niet waar – dus is er geen enkele zorg meer in je hart. Wanneer je honger hebt, eet je; wanneer je moe bent, ga je slapen.“

Hsueh Tou bedoelt dat, als je spreekt over je gaan wassen en ontwaken tot “Subtiele gevoelens maken verlichting zichtbaar,” dit vanuit het standpunt van een onbezorgde lompenmonnik niets anders is dan spreken over een droom in een droom. Daarom zegt Hsueh Tou, “In een droom sprak je ooit over ontwaken tot de prefecte alomtegenwoordigheid — Al heb je je gewassen in aromatisch water, toch spuug ik je in je gezicht.” Al lijkt het aromatisch water, in werkelijkheid is het vuil water dat plotseling over je hoofd stroomt. Over wat voor “perfecte alomtegenwoordigheid” kan jij eigenlijk spreken? Hsueh Tou zegt dat dit soort lieden terecht in het gezicht gespuugd worden. Ik zeg je, dit is een laag modder bovenop modder storten.

Yao Shan ’s De Eland van de Elanden schieten

Zaak 81

Aanwijzing

Hij verovert de vlag en legt beslag op de drums – duizend wijzen kunnen hem niet doorgronden. Hij snijdt verwarrende onduidelijkheden eraf — tienduizend stuks gereedschap kunnen hem niet te pakken krijgen. Dit is niet het wonderlijke functioneren van spirituele krachten, noch is het de ware aard van de fundamentele essentie. Maar zeg me, waar vertrouwt hij op om zulke wonderen te verrichten.

Zaak

Een monnik vroeg aan Yao Shan, “Op een vlak veld in het lage gras vormen de elanden en herten een kudde: hoe kan iemand de eland[850] van de elanden neer schieten?”[1]
Shan zei, “Kijk---een pijl!”[2] De monnik liet zich vallen op de grond.[3]
Shan zei, “Bediende, draag deze dode kerel naar buiten.”[4]
De monnik rende weg.[5] Shan zei, “Deze kerel blijft spelen met modderballen—hoe zal dat gaan eindigen?”[6]
Hsueh Tou ’s commentaar: ”Ofschoon hij na drie stappen nog leefde, moest hij[851] na vijf stappen sterven.”[7]

Aanwijzingen

1. Hij betreedt het vijandelijke terrein zonder helm.[852]
2. Hij richt zijn hoofd met gewei op. Hij trekt een pijl uit de achterkant van zijn hoofd.[853]
3. Deze monnik is duidelijk ongewoon, maar eenmaal dood komt hij niet meer tot leven. Hij is een kerel die zijn geest laat spelen.
4. Hij handelt volgens het imperatief. Hij is niet geïnteresseerd om de monnik nog een keer te testen. De eerste pijl bleef aan de oppervlakte; de tweede pijl ging diep.
5. In de koffer opent hij zijn ogen—in de dood vindt hij leven. Hij heeft nog een beetje adem over.
6. Wat jammer dat Yao Shan hem laat gaan. Hij handelt volgens het imperatief, maar hij bedekt de sneeuw top met rijp.
7. Eén hand gaat omhoog, één hand drukt naar beneden. Zelfs als hij honderd stappen zou rennen, zou hij nog altijd zijn lichaam en leven verliezen.

Commentaar

---

[850] Koning / Alfa / Leider, een (mythisch) dier met hoorns als zwaarden, die de kudde beschermt tegen de tijgers.
[851] **Hakuin**: “Verwijst dit naar de monnik? Verwijst dit naar jou? Verwijst het naar Yao Shan? Je kan het niet uitleggen. Het is in alles verzegeld, zelfs in de regen en de wind.”
[852] En laat zijn gewei, met hoorns als zwaarden, zien
[853] Hij trekt de pijl door zijn hoofd heen.

In de Ts'ao Tung traditie[854] wordt deze zaak "een vraag die gebruik maken van dingen" genoemd. Het wordt ook een vraag "die de gastheer test" genoemd. Ze wordt gebruikt om zijn gemoedstoestand te testen.

Gewoonlijk zijn elanden en herten makkelijk te schieten. Alleen de eland van de elanden, de koning van de kudde, is erg moeilijk te raken. Deze koning eland schuurt voortdurend zijn hoorns aan de rotsen van de klif waar hij leeft, zodat ze scherp als een zwaard worden. Hij verdedigt de herten kudde met zijn eigen lichaam zodat zelfs tijgers niet dichtbij durven te komen.

Zo is het ook bij deze monnik die intelligent en alert lijkt, wanneer hij dit aanhaalt om Yao Shan[855] te vragen te laten zien wat hij eerst zou doen. Shan zei, "Kijk---een pijl!"[856]Een zeer ervaren Meester, hij is ontegenzeggelijk geweldig, als vonken van een steen, als de flits van een bliksemschicht.

Heb je niet gehoord wat er gebeurde toen San P'ing[857] voor de eerste keer naar Shih Kung[858] ging. Zodra Kung hem zag maakte hij onmiddellijk een gebaar alsof hij een boog spant en zei, "Kijk—een pijl"? San P'ing opende zijn borst richting de pijl en zei, "Dit is de pijl die mensen dood—wat is de pijl die mensen leven brengt?" Kung tokkelde drie keer aan de boogpees, waarna San P'ing als eerbetoon een buiging maakte. Kung zei, "Na dertig jaar met een enkele boog en twee pijlen, ben ik vandaag in staat een wijze te schieten." Vervolgens brak hij zijn boog en pijlen,

Later sprak San P'ing hierover met Ta Tien[859]. Tien zei, "Als het de pijl is, die mensen tot leven brengt, waarom maakt hij dan gebruik van de boogpees?" En P'ing was sprakeloos. Tien zei, "Over dertig jaar zal het nog steeds moeilijk zijn iemand te vinden die deze woorden onder de aandacht brengt."

Fa Teng[860] maakte het volgende gedicht:

In vroeger tijden hadden we Meester Shih Kung --
Terwijl hij zat spande hij zijn boog.
Hij deed dit dertig jaar lang --
Niemand begreep het (totdat)

---

[854] één van de vijf Ch'ang huizen/scholen/tradities, leeft nu nog voort als Soho in Japan. Yao Shan wordt gezien als één van de stichters van deze school.
[855] Yaoshan Weiyan (751-834), leerling van Shitou
[856] Zie ook zaak 56 "Eén pijlpunt verplettert drie barrières" (Het lichaam van de werkelijkheid, trancedentaal inzicht en dood), Andere vaak gebruikte beeldspraak is pijlpunten die samenkomen.
[857] Sanping Yizhong ((781-872) leerling van Dadian Baotong (zie hieronder)
[858] Shigong Huicang, leerling van Mazu. Hij was een jager. Als mensen kwamen met vragen over Ch'an had hij de gewoonte zijn boog te spannen. Toen San P'ing bij hem kwam, spande hij zijn boog. San P'ing ontblootte zijn borst en zei, "Is dit een pijl die doodt of een pijl die leven geeft?" Shih Kung wierp zijn boog terzijde en zei dat hij na dertig jaar eindelijk bereikt had een halve wijze te kunnen schieten.
[859] Dadian Baotong (Ta Tien Pao T'ung) 732–824, leerling van Shitou
[860] Fadeng, opvolger van Fayan (zie BR 7)

San P'ing kwam en het doel raakte,
Vader en zoon bereikten harmonie,
Als ik zorgvuldig terug denk, (zie ik dat)
Al vanaf het begin de heuvel werd beschoten
(in plaats van het doel op de heuvel.)

Shih Kung had dezelfde strategie als Yao Shan. San P'ing had een oog in zijn voorhoofd, dus raakte hij met een enkele zin onmiddellijk het doel. Dit was precies zoals Yao Shan die zei, "Kijk---een pijl!" waarop deze monnik zich liet vallen en zo de eland speelde. Deze monnik leek een adept maar blijkbaar had hij een hoofd, maar geen staart. Toen hij eenmaal de valkuil had opgezet, wilde hij dat Yao Shan erin viel. Maar wat kon hij doen? Yao Shan was een adept en bleef meedogenloos druk uitoefenen. Toen Shan zei, "Bediende, draag deze dode kerel naar buiten," was het alsof hij zijn frontlinie naar voren schoof. Deze monnik liep vervolgens weg. Misschien had hij gelijk, maar desalniettemin was hij niet vrij en zuiver, zijn handen en voeten zaten vast. Daarom zei Yan Shan, "Deze kerel blijft spelen met modderballen—hoe zal dat gaan eindigen?" Als Yao Shan op dat moment niet het laatste woord had, zou hij eeuwen later nog steeds bekritiseerd worden.

Shan zei, "Kijk---een pijl!" waarop deze monnik zich liet vallen. Zeg me, was dit begrijpen, of niet? Als je zegt dat hij het begreep, waarom sprak Yai Shan dan over hem als een kerel die met een modderbal speelt? Dit was extreem kwaadaardig, net als het volgende:

Een monnik vroeg aan Te Shan[861], "Hoe is het als een student met een scherp zwaard het hoofd van zijn meester probeert af te pakken?" Te Shan ontblootte zijn nek voor hem en schreeuwde. De monnik zei, "Het hoofd van de meester is gevallen." Te Shan liet zijn hoofd vallen en ging terug naar zijn kamer. Nogmaals: Yen T'ou[862] vroeg aan een monnik, "Waar kom je vandaan?" De monnik zei, "De Hoofdplaats van het Westen." Yen T'ou zei, "Nadat Huang Ch'ao was overleden, nam je toen zijn zwaard?"[863] De monnik zei, "Inderdaad." Yen T'ou strekte zijn nek naar hem toe en schreeuwde. De monnik zei, "Het hoofd van de meester is gevallen." Yen T'ou lachte luid. Al dit soort zaken zijn een val om tijgers te vellen, zo ook deze zaak. Gelukkig werd Yao Shan niet verslagen door deze monnik—omdat hij hem doorzag bleef hij gewoon druk op hem uitoefenen.

Hsueh Tou zegt, "Ofschoon hij na drie stappen nog leefde, moest hij na vijf stappen sterven." Ofschoon deze monnik zeer goed wist hoe naar de pijl te kijken, liet hij zich onmiddellijk vallen. Toen Yao Shan zei, "Bediende, draag deze dode kerel naar buiten," rende hij onmiddellijk naar buiten. Hsueh Tou zegt, "Ik ben bang dat hij na

[861] Deshan Xuanjian (684-758) (Te-shan Hsuan-chien), zie zaak 4

[862] Yantou Quanhuo (828-887) leerling van Deshan Xuanjian (Te Shan), zie zaak 22, 51, 66
[863] Zie zaak 66

drie stappen niet meer zal leven.” Als de monnik op dat moment meer dan vijf stappen had gedaan, zou niemand in de hele wereld in staat zijn hem te hanteren.

Als adepten elkaar ontmoeten, moet vanaf het begin een ononderbroken uitwisseling tussen gast en gastheer plaats vinden; alleen dan worden vrijheid en onafhankelijkheid uitgewisseld. Omdat de monnik op dat moment niet in staat was om van begin tot einde voort te gaan, ontmoet hij bijgevolg Hsueh Tou ’s afkeuring. Maar uiteindelijk gebruikt Hsueh Tou zijn woorden voor het gedicht:

Gedicht

De eland van de elanden---

Sper je ogen wijd open en kijk! Hij richt zijn hoofd met hoornen omhoog.

Je moet goed kijken.

Wat voor ding is het! Hij rent op het secondaire niveau! Als je wilt schieten, schiet dan, maar waarom gaan kijken?

Yao Shan schiet één pijl—

Raak. Je moet je realiseren dat Yao Shan een expert is.

De monnik rent drie stappen.

Hij springt vol leven, maar slechts drie stappen ver. Hij is al heel lang dood.

Als hij vijf stappen had geleefd[864],

Waarvoor? Hij springt zo’n honderd stappen verder. Hoe is het wanneer onverwachts in dood leven wordt gevonden.?

Zou hij een kudde verzameld hebben om de tijger te achtervolgen.

De twee spiegelen elkaar. Je zou drie duizend mijl terug moeten vallen. De lompenmonniken laten de tijger ontsnappen.

Het juiste oog wordt altijd aan een jager gegeven.[865]

Wat kan je doen? Yao Shan geeft geen toestemming om deze woorden te erkennen. Dat is voor Yao Shan zo, maar hoe zit dat bij Hsueh Tou? Geen zorgen voor Yao Shan, ook niet voor Hsueh Tou, ook niet voor mij en ook niet voor jou.

Op luide toon zegt Hsueh Tou, “Kijk – een pijl!”

Eén straf voor al hun misdaden. Je moet drieduizend mijlen terugvallen voordat je weer op orde bent. Ik sla toe door te zeggen, “Hij heeft al jullie kelen geblokkeerd.

[864] Andere mogelijke vertaling: vijf stappen overleefd, vijf stappen had gedaan
[865] Andere mogelijke vertaling: Jagers worden geboren met het waarachtige oog.

Commentaar

“De eland van de elanden---je moet goed kijken.” Lompen monniken moet het oog en de hoorn van de eland van de elanden hebben, ze moeten hulpmiddelen en een strategie hebben. Zelfs als het een woeste tijger met vleugels of een grote kat met hoornen is, kan de eland van de elanden zijn lichaam nog altijd beschermen en letsel op afstand houden. Op het moment, dat deze monnik zich liet vallen, zei hij over zich zelf, “Ik ben de eland van de elanden.”

“Yao Shan schiet één pijl —de monnik rent drie stappen.” Toen Yao Shan zei, “Kijk – een pijl!”, liet de monnik zich vallen. Toen Yao Shan zei, “Bediende, draag deze dode kerel naar buiten,” rende de monnik weg. Hij was goed bezig, maar desalniettemin was hij niet in staat meer dan drie stappen te rennen.

“Als hij vijf stappen had geleefd, zou hij een kudde verzameld hebben om samen de tijger te achtervolgen.” Hsueh Tou zei, “Ik ben bang dat hij na vijf stappen moest sterven. Als hij op dat moment in staat was geweest om voorbij de vijf stappen te springen, dan zou hij in staat zijn een kudde te vormen en op jacht naar de tijger te gaan.” De hoorns van een eland van de elanden zijn scherp als een speer – wanneer een tijger ze ziet, wordt zelfs hij bang en vlucht. Deze eland is de koning van de herten: hij leidt de kudde om de tijger naar een andere berg te verdrijven.

Tot slot prijst Hsueh Tou Yao Shan omdat hij een manier had om zichzelf te laten gelden in die situatie. “Het juiste oog wordt altijd aan een jager gegeven, op luide toon zegt Hsueh Tou, “Kijk—een pijl!” Yao Shan is als een jager die weet hoe hij moet schieten en deze monnik is als (zijn prooi) de eland. Dan, nadat hij omhoog de hal was in gegaan en, gerelateerd aan dit verhaal, Hsueh Tou het samenvat in één bundel, zegt hij met luide stem één zin: , “Kijk—een pijl!” Plotseling waren degene die zittend en staand naar hem luisterden niet instaat te bewegen.

Ta Lung's "Puur en standvastig lichaam van de werkelijkheid"
Zaak 82

Aanwijzing

Alleen zij met ogen kennen de vislijn. Alleen adepten kunnen omgaan met spreuken buiten de gebaande paden. Maar zeg me, wat is de vislijn? Wat zijn spreuken buiten de gebaande paden? Om te testen citeer ik deze oude zaak: kijk!

Zaak

Een monnik vroeg aan Ta Lung, "Het fysieke lichaam rot weg: Wat is het pure en standvastige lichaam van de werkelijkheid?"[1]

Lung zei, "De bergbloemen bloeien als brokaat, de bergbeken zijn boordevol indigo blauw."[2]

Aantekeningen

1. Zijn uitspraak verdeelt ze in tweeën. Toch is het goed om ze uit elkaar te houden.
2. Een fluit zonder gaten slaan tegen een met bont bedekte plaat. Het geheel kan niet in stukken worden gebroken. Wanneer iemand komt van de ene kant van de provincie, ga ik naar de andere kant.

Commentaar

Als je je went tot woorden om deze zaak te onderzoeken, is het als proberen de maan te slaan door met een stok te zwaaien – je maakt geen verbinding. Een oude zei duidelijk, "Als je intimiteit wilt bereiken, vraag dan niet met vragen. Waarom? Omdat de vraag in het antwoord en het antwoord in de vraag is."

Deze monnik heeft een hoopje ruwheid opgepakt en het verruilt voor een hoopje verwarring: door deze vraag te stellen was zijn nederlaag niet gering. Hoe kon iemand anders dan Ta Lung[866] het voor elkaar krijgen hemel en aarde te omvatten. De manier van vragen van de monnik en de manier van antwoorden van Ta Lung is één enkel geheel. Ta Lung bewoog zelfs geen haarbreedte: Het was als een konijn zien en de valk loslaten, als een gat zien en een plug erin stoppen. Is dit de tijd en het seizoen in de twaalfdelige canon van het drievoudig voertuig? Zijn antwoord was onmiskenbaar buitengewoon, echter zijn woorden bevatten geen smaak en hij blokkeert mensen hun mond. Dus is gezegd, "Wanneer witte wolken kris kras voor de

[866] Dalong Zhihing (Ta-lung Chih-hung) uit de lijn van Deshan Xuanjian (Te Shan), 9-10e eeuw?

ingang van de vallei liggen, vinden vogels die ’s nachts terugkeren hun nest niet meer.

Sommigen zeggen dat dit slechts gladjes antwoorden is. Zij die het op deze manier begrijpen zijn slechts verdelgers van het Boeddhistische ras. Zij hebben geen idee dat de Ouden met één spreuk en één doel de ketenen braken en de boeien verpletterden, zodat elk woord en elke zin puur goud en ruwe edelstenen worden.

Als iemand het oog en de hersenen van een lompen monnik heeft, zal hij soms loslaten en soms vasthouden. Schitteren en functioneren tegelijkertijd, zowel persoon als objecten wegnemen en zowel beide zijden laten gaan als ze bijeenhouden. Al naar gelang de situatie verandert hij. Hoe zou hij zonder de grootse werking en bekwaamheid in staat zijn om hemel en aarde op deze manier te omvatten? Meer als een heldere spiegel op een standaard: als een vreemdeling komt, verschijnt er een vreemdeling, en als er een inheemse komt, verschijnt er een inheemse.

Deze zaak is hetzelfde als het verhaal van de ‘Bloemen Haag’[867], ofschoon de betekenis niet dezelfde is. Hier was de vraag van de monnik onwetend, dus was het antwoord van Ta Lung exact toepasselijk. Heb je niet gehoord dat een monnik aan Yun Men vroeg[868], “Hoe is het wanneer de boom buigt en de bladeren vallen?”, waarop Yun Men zei: “Lichaam blootgesteld aan de gouden wind.” Dit wordt een pijlpunten bijeenkomst[869] genoemd. Hier vroeg de monnik, “Het fysieke lichaam rot weg: Wat is het pure en standvastig Lichaam van de Werkelijkheid[870]?” Waarop Ta Lung antwoordde, “De bergbloemen bloeien als brokaat, de bergbeken zijn boordevol indigo blauw.” Dit is zoiets als” Jij gaat westwaarts naar Ch’in, ik ga oostwaarts naar Lu”: omdat hij op deze wijze handelt, doe ik dat juist niet. Ta Lung ’s antwoord is het tegenovergestelde van het antwoord van Yun Men. Het is gemakkelijk te zien hoe Yun Men handelde, maar het is echter moeilijk te zien hoe Ta Lung handelde. Desalniettemin is de tong van Ta Lung zeer subtiel.

Gedicht

Vragen zonder te weten.

> ** Geen onderscheid tussen oost en west. Ermee spelen zonder zijn naam te kennen. Hij koopt de hoed om het hoofd aan te passen.*

Antwoorden, nog altijd niet begrijpen.

---

[867] Zaak 39
[868] Zaak 27
[869] Vraag en antwoord bijeenkomsten, waarbij twee pijlen ontmoeten elkaar midden in de lucht, waardoor ze onmiddellijk stilhangen; ontmoeting van de geest
[870] Dharmakaya, het meest essentiële en inclusieve aspect van de Boeddha natuur (zie ook zaak 39 en 47).

** Geen onderscheid tussen noord en zuid. Hij verwisselt de huid van de monnik. Ten zuiden van de rivier, ten noorden van de rivier.*

De maan is koud, de wind is hoog—

**Hoe is het? Vandaag is het precies deze tijd en dit seizoen. Mensen van de wereld hebben ogen maar ze hebben het nooit gezien. Ze hebben oren maar ze hebben het nooit gehoord.*

Een ijskoude jeneverbes op de oude klif.

**Nog beter als het niet regent. Een fluit zonder gaten die tegen een met bont bekleed bord geslagen wordt.

Hoe verrukkelijk: op de weg ontmoette hij een man die het Pad had gevonden,

**Je moet persoonlijk hier komen voordat alles goed met jou is. Geef me mijn staf terug. Ze komen op deze wijze, als een menigte.*

En noch spreken, noch zwijgen werd door hem gebruikt om te antwoorden.

** Waar ga je Ta Lung zien? Wat ga je gebruiken om hem juist te beantwoorden?*

Zijn handen grijpen de zweep van wit jade.

**Het zou in stukken gebroken moeten worden.*

En verpletteren de parel van de zwarte draak[871].

**Dat is voor toekomstige mensen te bezien. Jammer!*

Als hij het niet verpletterd had,

**Zijn beweging laten gaan. Opnieuw ga je op deze wijze verder.*

Zou hij zijn gebreken vermeerderd hebben.

**Wat doet hij, spelen met een modder bal? Hij lijkt meer en meer afgeleefd. Zijn misdaden vullen de lucht.*

De natie heeft wetten—

**Zij die de wet kennen, vrezen het. “In de morgen drie duizend klappen, ’s nachts tien duizend.” *

Drieduizend artikelen aangaande overtredingen.

** Hij heeft slechts de helft verteld. Het zijn er vier en tachtig duizend. Ontelbare eons ononderbroken hel vormen nog niet de helft ervan.*

Commentaar

[871] Dit legendarisch juweel vindt men op de bodem van de oceaan, precies onder de tanden van de zwarte draak

Hsueh Tou dicht hier met grote vaardigheid. Toen hij bij de woorden van Yun Men, “Lichaam blootgesteld aan de gouden wind.”, dichtte, zei hij “Doordat de vraag de bron bevat, Is ook het antwoord daar aanwezig.” Omdat het in deze zaak niet zo is zegt Hsueh Tou, “Vragen zonder te weten. Antwoorden, nog altijd niet begrijpen.” Ta Lung ’s antwoord was een glimp van de zijkant die simpelweg verbazingwekkend was. Zijn antwoord was zo helder dat wie hem ook op deze wijze bevroeg, al verslagen was voordat hij een vraag stelde. Met dit antwoord was hij ook in staat naar de monnik toe te buigen en perfect met hem overeen te stemmen: zich aanpassend aan zijn capaciteiten zei hij terecht, ““De bergbloemen bloeien als brokaat, de bergbeken zijn boordevol indigo blauw.” Hoe zullen jullie op dit moment Ta Lung ‘s bedoeling begrijpen. Als een glimp van de zijkant was zijn antwoord waarlijk buitengewoon.

Dus komt Hsueh Tou met een gedicht om de mensen duidelijk te maken dat de maan koud is, de wind hoog is en nog altijd tegen de ijskoude jeneverbes op de oude klif beukt. Maar zeg me, hoe begrijp jij Hsueh Tou ’s bedoeling? Dus zeg ik dat het een fluit zonder gaten is die slaat tegen een met bont bedekte plaat.

Het gedicht is compleet met slechts deze vier regels, maar Hsueh Tou was nog altijd bang dat mensen rationalisaties zouden maken, dus zei hij, “Hoe verrukkelijk: op de weg ontmoette hij een man die het Pad had gevonden. En gebruikte noch spreken, noch zwijgen om te antwoorden.” Deze zaak is, vervolgens, niet zien, horen, onderscheidingsvermogen of weten; noch is er onderscheid dat volgt uit gecalculeerde gedachtes. Daarom is gezegd:

Direct en waarachtig, zonder iets anders mee te nemen,
Alleen voortgaan—wat is er om afhankelijk van te zijn?
Onderweg, als je iemand ontmoet die het Pad bereikt heeft,
Gebruik noch spreken, noch zwijgen om te antwoorden.

Dit is een gedicht van Hsiang Yen’s waar Hsueh Tou op terug grijpt. Heb je niet gehoord dat een monnik aan Chao Chou vroeg, “Zonder spreken of zwijgen te gebruiken om te antwoorden, vroeg ik me af wat voor antwoord men zou geven?” Chou zei, “Laat me je gelakt vat[872] zien.” Dit is hetzelfde als Ta Lung ‘s uitspraak: ze passen niet in het bereik van je gevoelens of conceptuele gedachtes.

Waar lijkt dit op? “Zijn handen grijpen de zweep van wit jade. En verpletteren de parel van de zwarte draak.” Dus de opdracht van de Patriarchen moet uitgevoerd worden, alles afsnijden in de tien richtingen. Dit is een zaak op de snede van het zwaard, waarvoor je dit soort strategie nodig hebt. Anders keer je rug toe naar alle wijzen sinds de oudheid. Wanneer je daar aangekomen bent moet je zonder zorgen zijn en dan heb je van nature het voordeel. Dit nu is hoe een transcendente man zich

[872] gelakt vat, of emmer of buis: onwetendheid, niet verlicht zijn

gedraagt. “Als hij het niet verpletterd had,” dan, onvermijdelijk, “Zou hij zijn gebreken vermeerderd hebben,” en dus zou het lijken alsof hij gebroken en afgeleefd was.

Maar hoe kan je uiteindelijk gelijk hebben? “De natie heeft wetten—Drieduizend artikelen aangaande overtredingen.” Er zijn drieduizend subdivisies van vijf straffen, en geen enkele is groter dan de straf voor niet respectvol zijn. Hoezo? Omdat hij niet met de mensen omging op basis van zijn eigen ding. Wat betreft Ta Lung, die was natuurlijk niet zo.

Yun Men ’s De Boeddha’s uit het verleden en de Pilaar.

Zaak 83

Zaak

Yun Men zei tot de gemeenschap, “De Boeddha’s uit het verleden en de onbeschutte pilaar mengen zich – wat voor niveau van mentale activiteit is dit?”[1] Hij zelf zei namens de gemeenschap[2], “Op de Zuid Berg verzamelen zich de wolken, op de Noord Berg valt de regen.”[4]

Aantekeningen

1. Drieduizend mijl verwijderd. Er is geen verbinding. Open gekraakt.
2. Wanneer iemand in het Oostelijke huis sterft, assisteert iemand van het Westelijke huis met het rouwen. Het eenmalig samengevoegde formulier kan niet begrepen worden.
3. Doorheen hemel en aarde kunnen ze het niet zien. Een mes kan er niet doorheen snijden.
4. Nog geen druppel valt. Halverwege zuidelijk van de rivier, halverwege noordelijk van de rivier.

Commentaar

Grote Meester Yun Men[873] bracht meer dan tachtig mensen met kennis voort. Zeventien jaar nadat hij overleed werd zijn tombe geopend, zijn lichaam was niet ontbonden maar rechtop en helder als voorheen. Zijn blikveld was helder en vrij, zijn mentaliteit en perspectief snel. Al zijn instructies, alternatieve opmerkingen en woorden die hij namens anderen uitspraak, waren direct, op zich zelf staand en diepgaand. Deze zaak is als vonken van een steen die hard aangeslagen wordt, als een flitsend licht; eigenlijk is het “een geest die verschijnt en een demon die verdwijnt.”[874] Bibliothecaris Ch’ing zei, “Is dit soort praat te vinden in de complete schatkist van de Leer?

[873] Yunmen Wenyan (864-949)
[874] Chinese term die de bewegingen van een geschoolde veld commandant te beschrijven, die onverwachte bewegingen commandeert die de vijand niet had voorzien.

Mensen baseren hun leven tegenwoordig op emotionele interpretaties en beweren, “Boeddha is de gids voor de drie koninkrijken, de vader vol compassie van de vier ordes van de levende wezens. Waarom mengen de oude Boeddha’s dan met de pilaar?”[875] Als je het op deze wijze begrijpt, zal je nooit in staat zijn het te vinden. Sommigen noemen deze uitspraak van Yun Men , “Roepen vanuit het niets.” Ze zijn ver verwijderd van het besef dat de wijze waarop de leermeesters van onze school spreken, conceptueel bewustzijn afsnijdt, alle emotionele evaluaties afsnijdt, geboorte en dood afsnijdt, alle vervuiling van doctrine afsnijdt, en zo de juiste staat[876] binnengaan zonder ook maar iets vast te blijven houden. Zodra je gaat rationaliseren en calculeren zijn je handen en je voeten vastgebonden.

Maar zeg me, Wat was Yun Men ’s bedoeling? Je hoeft slechts geest en objecten tot een enkele zo-heid[877] te veranderen. Dan kunnen goed en kwaad, juist en onjuist je niet meer door elkaar schudden. Dan maakt het niet uit of je zegt, “Er is”, of “Er is niet”; dan maakt het niet of je mentale activiteiten bezigt of niet. Wanneer je bij dat punt aangekomen bent, is elke klap met je handen het werkelijke imperatief. Mijn overleden leraar Wu Tsu[878] zei, “Yun Men, die veronderstelt wordt een grote man te zijn, had in werkelijkheid niet veel moed. Als ik daar had gestaan, zou ik hem gezegd hebben, “Het achtste niveau van mentale activiteit.”

Yun Men zei, “De Oude Boeddha’s en de (open) pilaar mengen zich – wat voor niveau van mentale activiteit is dit?” Op dat moment brengt hij het allemaal samen, vlak voor je neus . Toen een monnik hem vroeg wat dat betekende, zei Yun Men, “een riem die 30 cent waard is.” Hij heeft het oog om hemel en aarde te beoordelen.

Omdat niemand het begreep, sprak hij later namens hun, “Op de Zuid Berg verzamelen zich de wolken, op de Noord Berg valt de regen.” Zo opende hij een route voor toekomstige studenten. Daarom gebruikte Hsueh Tou de plek waar hij hemel en aarde vastlegt om de mensen tot inzicht te brengen. Maar zodra je weer in beredeneringen stommelt, strompel je erlangs en mis je het, al is het precies vlak voor je. Je moet simpelweg naar de bron van Yun Men ’s fundamentele betekenis gaan om zijn verheven geest te begrijpen. Daarom zegt het gedicht:

[875] Alternatieven vertalingen voor de mengen zou kunnen zijn: samenvoegen, in elkaar vloeien. Voor de onbeschutte pilaar: open pilaar, alleenstaande pilaar.
[876] Zie zaak 43 met de vijf posities van Tung Shan. De juiste of correcte staat behelst het absolute in relatie tot het relatieve.
[877] Vertaling van de Sanskriet term Tathātā, Engelse vertaling thusness of suchness, de werkelijke, concrete aard van al wat bestaat, voordat woorden, ideeën hierover worden uitgedrukt. Niets anders dan ‘het’. De absolute realiteit, etc.
[878] Wuzu Fayan, “Qingyuan”(1024-1104)

Gedicht

Wolken boven de Zuidelijke bergen—

** Doorheen hemel en aarde kan je ze niet zien. Een mes kan er niet in snijden.*

Regen op de Noordelijke Berg—

** Nog geen druppel gevallen. Halverwege zuidelijk van de rivier, halverwege noordelijk van de rivier.*

De Achtentwintig en Zes zien het vlak voor zich.

** Waar ik ook kijk, ik kan het niet zien. Hsueh Tou sleept andere mensen naar binnen. De lantaarn hangt aan de pilaar.*

In Korea zijn ze de hal ingegaan,

** Omhoog stijgend in het oosten, naar beneden zinkend in het westen. Het gilde in het oosten ziet de winst van het westelijk gilde niet. Waar haalt hij dit nieuws vandaan?*

In China hebben ze de trom nog niet geslagen.

** Vijftien minuten te laat. Geef me het verhaal terug. Aanvankelijk kwam hij daar niet aan, uiteindelijk ging hij te ver.*

Geluk in lijden—

** Wie zou jij dit laten weten?*

Lijden in geluk —

** Een dubbele zaak. Wie zou jij dit naar voren laten brengen? Lijden is lijden, gelukkig is gelukkig. Waar zijn deze twee hoofden, drie gezichten?*

Wie zegt dat goud als stront is?

** Zij met ogen zullen dit onderscheid maken. Probeer om het eraf te borstelen en kijk. Uh – oh! Wat jammer! Maar zeg, is dit de oude Boeddha of de pilaar?

Commentaar

“Wolken boven de Zuid Berg--Regen op de Noord Berg.” Hsueh Tou koopt een hoed die past op het hoofd, en kijkt, uit welke hoek de wind waait om zijn zeilen op de juiste wijze vast te zetten. Op het scherp van de snede van het zwaard legt hij voor jou de voetnoten vast. Wat betreft “De Achtentwintig en Zes zien het vlak voor zich,” begrijp dat niet verkeerd! Dit is niets anders dan het verdichten van “De Oude Boeddha’s en de (open) mengen zich – wat voor niveau van mentale activiteit is dit?”

Daarna opent Hsueh Tou een weg en creëert hij complicaties zodat je Yun Men 's betekenis kan zien. "In Korea gaan ze omhoog de hal in, in China hebben ze de trom nog niet geslagen." Hsueh Tou gaat waar de donder voort rolt en kometen rondvliegen en zegt, "Geluk in lijden -- Lijden in geluk." Het lijkt er op dat Hsueh Tou edelstenen en juwelen verzameld heeft om ze hier neer te leggen.

Tot slot is er een klein zinnetje, "Wie zegt dat goud als stront is?" Deze zin komt uit een gedicht van Ch'an Yueh[879], "Reizen over de Weg is zwaar," die Hsueh Tou hier gebruikt. Ch'an Yueh schreef,

> *Mensen kunnen de diepte van de oceanen en de hoogte van de bergen niet doorgronden—*
> *Verleden en heden, meer en meer groen en blauw.*
> *Associeer je niet met het oppervlakkige en voorbijgaand—*
> *Op onvruchtbare grond kunnen alleen braamstruiken groeien*
> *Wie zegt dat goud is als stront?*
> *Geen nieuwe meer van Chang Er en Ch'en Yu[880]*
> *Reizen over de weg kan zwaar zijn;*
> *De hardheid van reizen, ervaar het zelf!*

En hoe uitgestrekt is het dun bevolkte landschap. Jullie op wolken zwevende heiligen!

[879] Kuan Hsiu (832-912), , werd ch'an monnik bij Yuan Cheng, en trok daarna rond en vestigde zich tenslotte op de Wuhsieh berg. Hij was een begaafd kunstenaar in schilderen, kalligrafie en gedichten. Hij ontving de eretitel Grote meester Ch'an Yueh van de koning Wang Chien. Zijn gedichten worden ook geciteerd in zaak 3 en zaak 100

[880] Chang Er en CH'en Yu zijn de spreekwoordelijke hechte vrienden die zich tegen elkaar keerden. Chang Er verbond zich met een Han generaal die het onafhankelijk Chao verwoesten en Ch'en Yu vermoordde.

Vimalakirti ’s ‘Poort van geen-dualiteit ‘

Zaak 84

Aanwijzing

Ook al zeg je “Het is”, is er niets dat “is” kan bevestigen. Ook al zeg je “Het is niet”, is er niets dat “is niet” kan bevestigen. Wanneer je “is“ en “is niet” achterwege laat en winst en verlies vergeten hebt, ben je schoon en naakt, vrij en op je gemak.

Maar zeg me, wat is er voor je en wat achter je? Als er een lompen monnik naar voren komt en zegt, “Voor je is het Boeddha altaar en de hoofd poort, achter je zijn de slaapzaal en vertrekken van de abt”, zeg me, heeft deze man ogen of niet? Als je die man kan beoordelen, aanvaard ik dat je persoonlijk de Ouden gezien hebt.

Zaak

Vimalakirti vroeg aan Manjusri,[1] “Wat is voor een Bodhisattva de ingang door de Dharma poort van geen-dualiteit?”[2]

Manjusri zei, “In lijn met wat ik denk:[3] in alles[4] geen woorden, geen gepraat[5], geen voordrachten en geen erkenning[6] en alle vragen en antwoorden achter je laten[7]. Dat is de Dharma poort van geen-dualiteit[8].”

Vervolgens vroeg Manjusri aan Vimalakirti, “We hebben allebei gesproken. Nu moet je mij vertellen, beste man, wat is voor een Bodhisattva de ingang door de Dharma poort van geen-dualiteit?”[9]

Hsueh Tou vroeg, “Wat zei Vimakakirti?”[10] Hij zei ook, “Volledig zichtbaar gemaakt”.[11]

Aantekeningen

1. Deze vent laat een hoop stof doen opwaaien. Hij zou zijn mond moeten houden.
2. Hij weet het, en toch misdraagt hij zich opzettelijk.
3. Wat wil hij zeggen? Het kan eenvoudig niet uitgelegd worden. Hij draagt materiaal aan waarop het bewijs van zijn misdaad te vinden is, en sleept zo zichzelf het kantoor van de magistraat binnen.
4. Wat noemt hij “in alles”?
5. Wat zegt hij?

6. Hij houdt anderen voor de gek…
7. Wat zegt hij?
8. Wat is het nut om binnen te gaan? Wat is het nut om zoveel complicaties te gebruiken?
9. Zelfs de Boeddha's uit het verleden, heden en toekomst, laat staan de Gouden graankorrel Tatagatha (Vimalakirti), kunnen hun mond niet opensperren om deze ene te ondersteunen. De pijl raakt Vimalakirti terwijl hij de anderen aan het beschieten was.
10. Bah! Hsueh Tou houdt tien duizend pijlen voor zijn borst en spreekt de waarheid namens Vimalakirti.
11. Niet alleen toen, maar ook nu is dat zo. Hsueh Tou spant zijn boog nadat de dief vertrokken is. Al gebruikt hij al zijn capaciteiten om zijn gemeenschap te helpen, wat kan hij doen – de calamiteiten ontstaan voor zijn eigen deur. Maar zeg me, ziet Hsueh Tou waar het op neer komt? Sinds hij het zelfs in zijn dromen niet gezien heeft, hoe kan hij dan zeggen "compleet zichtbaar gemaakt"? Zelfs de leeuw met de gouden haren kan dit niet uitzoeken.

Commentaar

Vimalakirti[881] liet de diverse grote Bodhisattva's spreken over de Dharma poort van geen-dualiteit. De tweeëndertig Bodhisattva's[882] namen allen dualistische standpunten in over handelen of niet-handelen over de twee waarheden, werkelijkheid en conventies en smolten ze samen tot een monistisch[883] standpunt dat ze beschouwden als de Dharma poort van geen-dualiteit.

Als laatste ondervroeg hij Manjusri[884], die zei, "In lijn met wat ik denk: in alles geen woorden, geen gepraat, geen voordrachten en geen erkenning en alle vragen en antwoorden achter je laten. Dat is de Dharma poort van geen-dualiteit." Omdat de andere tweeëndertig woorden had gebruikt om woorden uit te delen, gebruikte Manjusri geen-woorden om woorden uit te delen. In één ogenblik sloeg hij alles weg, zonder iets te willen, en dit beschouwde hij als de Dharma poort naar geen-dualiteit. Zeker, hij realiseerde zich niet, dat dit het heilige schildpad was die zijn staart achter zich aan sleepte, waardoor het sporen achterliet door de paden weg te vegen. Het is als het stof wegvegen met een bezem, ook al is alle stof verwijdert, de sporen van de bezem blijven aanwezig.

Omdat er op het laatst, net als in het begin, sporen waren overgebleven, vroeg Manjusri vervolgens aan Vimalakirti, "We hebben allebei gesproken. Nu moet je mij vertellen, beste man, wat is voor een Bodhisattva de ingang door de Dharma poort

[881] Hoofdpersoon in de Vimalakirtinirdesa, een soetra uit de Mahayana traditie, waarschijnlijk geschreven na 100 nC. Waarin hij voorgesteld wordt als de ideale leken volger en tijdgenoot van Shakyamuni Boeddha. Soetra handelt o.a. over de betekenis van geen dualisme en de Mahayana claim dat de verschijnselen in de wereld illusies zijn.
[882] Volgens de soetra waren er 32.000 bodhisattva's die elk de leer van geen dualiteit verkondigden, in deze koan zijn er 32 'overgebleven'
[883] Kan je hier opvatten als de absolute realiteit, Manjusri 's antwoord gaat hieraan voorbij. Vimalakirti bleef stil. Zie ook bijvoorbeeld koan 43 over de vijf posities.
[884] De Bodhisattva van de wijsheid

van geen-dualiteit?” Vimalakirti bleef stil. Als je leeft zal je nooit weg zinken in dood water. Als je zulke dode gedachtes naar voren brengt, ben je als een dwaze hond die achter een klont modder aanloopt.[885]

Hsueh Tou zei niet dat Vimalakirti stil bleef, noch zei hij dat hij zwijgend op zijn stoel zat. Hsueh Tou raakte de kern met zijn vraag, “Wat zei Vimalakirti?”. Zag hij Vimalakirti, terwijl hij op deze manier sprak? Hij zag hem zelfs in zijn dromen niet.

Vimalakirti was een oude Boeddha uit het verleden, die ook familie en een huishouden had. Hij hielp de Boeddha Shakyamuni bij zijn voordrachten en transformatie. Hij had een onvoorstelbare intelligentie, onvoorstelbaar perspectief, onvoorstelbare supra natuurlijke krachten en het wonderbaarlijke vermogen die te gebruiken. In zijn eigen kamer had hij tweeëndertig duizend leeuwen-tronen belegd met juwelen en een tachtig duizend grote overvloedigheid zonder dat de kamer te vol of te ruim was. Maar zeg me, welk principe is dit? Kan je dit het wonderlijke functioneren van supra natuurlijke krachten noemen? Begrijp het niet verkeerd; als het de Dharma poort van geen-dualiteit is, kan er alleen door samen bereiken en samen getuigen, wederzijdse realisatie en kennis zijn.

Slechts Manjusri was in staat een antwoord te geven. Maar dan nog, was hij in staat Hsueh Tou ’s afkeuring te vermijden? Door op deze manier te praten moest Hsueh Tou ook deze twee mannen (Vimalakirti en Manjusri) ontmoeten. Hsueh Tou zei, “Wat zei Vimalakirti?” en “Volledig zichtbaar gemaakt”. Zeg me, waar was dit zichtbaar maken? Dit gepraat heeft niets van doen met winst of verlies, noch komt het neer op goed en verkeerd. Het is als zitten op een tienduizend hoge klif; als je je leven kan opgeven en kan springen, dan bestaat er een kans dat je Vimalakirti persoonlijk zal ontmoeten. Als je het niet kan opgeven, ben je als een ram die in een val gelopen is. Hsueh Tou was een man die zijn leven heeft verlaten, dus brengt hij het naar voren in een gedicht:

Gedicht

Oude Vimalakirti, bah!-

[885] Dit beeld van een hond die, als hij geraakt wordt door een klont modder, niet de man die gooit maar de klont modder achter na jaagt komt uit de Kasyapa-parivarta. Het symboliseert dat degene die bang zijn voor de verrukkingen van de zintuigen en verlossing zoeken in eenzaamheid en zich terugtrekken, nooit werkelijk vrij worden omdat ze afhankelijk zijn van eenzaamheid en zich terug trekken, waardoor ze nog meer verward en miserabel worden als daarvoor, als ze weer in contact komen met de drukte van het leven van alledag.

** Waarom hem verguizen? Drieduizend klappen in de morgen, achthonderd klappen in de avond. Verguizing lost helemaal niets op. Hij verdient dertig klappen. *

Uit compassie voor alle levende wezens lijdt hij aan een lege beproeving,

** Waarom compassie voor ze tonen. Zelf hebben ze het zwaard belegd met juwelen van de Diamanten Koning. Voor deze lege zaak vermeerdert Vimalakirti hun onwetendheid. Hij deed de moeite maar bereikt niets.*.

Ziek te bed in Vaisali[886]

** Namens wie doet hij dit? Het gaat iedereen aan. *

Zijn volledig lichaam verwelkt en uitgemergeld.[887]

** Laten we zijn ziekte voor een moment terzijde, waarom was zijn mond verwrongen in een grijns? Hij kan noch voedsel eten, noch diep ademhalen.*

Manjusri, de leraar van de zeven Boeddha's, komt

** Wanneer een gast arriveert, moet men hem verzorgen. Wanneer een dief komt, moet men hem slaan. Manjusri brengt een menigte mee. Daarvoor heb je een adept nodig.*

Naar de eenpersoonskamer, welke herhaaldelijk schoon geveegd werd;

** Nog altijd bestaat het. Vanaf het begin leeft Vimalakirti in een geest grot.*

Hij vraagt naar de poort van geen-dualiteit.

** ** Als er iets gezegd kon worden, dan zou dat door hem gedaan worden. Ik sla, en zeg, "Je hebt gezocht zonder het te vinden."

Dan leunt Vimalakirti naar voren en valt.

** Mijn hemel, wat zeg je? *

Hij leunt niet naar voren en valt niet –

** Hij vindt leven te midden van de dood; hij ademt nog altijd. *

De leeuw met de gouden haren heeft geen plek om te kijken.

** Bah! Zie je het? *

Commentaar

[886] Stad in India waar Shakyamuni Boeddha vlak voor zijn dood zijn laatste toespraak hield
[887] In de Vimalakirtinirdesa staan de ziekte verschijnselen van Vimalakirti centraal. Nadat alle grote discipelen van Shakyamuni bij de zieke man op bezoek gingen, en daarbij hun ongenoegen uitte over zijn verwerping van het dualistische standpunt van de Hinayana, kwamen tot slot de 32 Bodhisattva's voorbij, met als laatste Manjusri die hem volledig ondersteunde in zijn visie op geen dualiteit.

Hsueh Tou zegt, “Oude Vimalakirti, bah!” Waarom begint hij onmiddellijk hem te verguizen? Vanaf het begin pakt Hsueh Tou het zwaard belegd met juwelen van de Diamanten Koning en snijdt hem af. Vimalakirti zou ’s avonds drieduizend klappen moet krijgen.

Vimalakirti betekent in het Sanskriet ‘onbezoedelde reputatie’ of ‘zuivere naam’. Hij stond ook bekend als de Goudharige Tatagatha. Heb je niet gehoord hoe een monnik aan Meester Chien van Yun Chu[888] vroeg, ”Als hij de Goudharige Tatagatha was, waarom luisterde hij dan naar de Tatagatha Shakyamuni?” Chien zei, “Zijn betogen gingen niet over zelf en de ander. Iemand die groots bevrijd is, heeft niets van doen met ‘Boeddha worden’, of ‘niet Boeddha worden’. Als je zegt dat hij geestelijke ontplooiing praktiseerde en er naar streefde het Pad van de Boeddha te realiseren, heeft dat er nog minder mee van doen.” Zoals de Volmaakte Verlichting Soetra[889] zegt, “Als je je routine geest gebruikt om routine inzichten te produceren, zal je nooit in staat zijn de Tatagatha ’s grote oceaan van het vredevolle verdwijnen binnen te gaan.

Yung Chia[890] zei, “Of hij gelijk heeft of niet, kunnen de mensen niet weten. Of hij meebeweegt of er tegen in gaat, kunnen de goden niet doorgronden. Als hij meebeweegt, draait hij zich met de vervulling van de boeddhastaat in de richting van het toneel; als hij er tegen in gaat, betreedt hij de wereld van de levende wezens.” Meditatie leraar Shou[891] zei, “Zelfs als je jezelf perfect kan maken, en dit koninkrijk kan binnengaan, volg je nog altijd niet je overtuigingen. Alleen wanneer je de heilige staat hebt ervaren zonder lekkages, kan je meebewegen of er tegen in gaan. “Daarom zei Hsueh Tou, “Uit compassie voor alle levende wezens lijdt hij aan een lege beproeving.” In de Vimalakirti soetra staat, “Omdat ziekte bestaat onder de levende wezens, ben ik ook ziek.” Hsueh Tou zegt, “Ziek te bed in Vaisali,” omdat Vimalakirti zijn ziekte manifesteerde in de stad Vaisali.

“Zijn volledig lichaam verwelkt en uitgemergeld.” Vimalakirti gebruikte zijn fysieke ziekte om de Dharma alom te verkondigen. Hij zei, “Dit lichaam is niet permanent, heeft geen sterkte, geen kracht of soliditeit; het is een ding dat snel vergaat, het kan niet vertrouwd worden. Het veroorzaakt lijden, problemen en een hoop ziektes. Het is iets dat gemaakt is uit afval, elementen en je zintuigen houden het bij elkaar.”

“De leraar van de zeven Boeddha’s komt.” Manjusri[892] was de leraar van de zeven Boeddha’s , toch gehoorzaamde hij het bevel van de Wereldwijd Vereerde[893] om naar Vimalakirti te gaan en naar zijn ziekte te vragen. “Naar de eenpersoonskamer,

[888] ‘Baling Haojian’, ‘Hao Chien uit Hsin Kái in Pa Ling nabij Yueh Chou’ (nd), leerling van Yunmen. Zie zaak 13
[889] Mahayana soetra, waarschijnlijk Chinese oorsprong, 7e eeuw n.C.
[890] Yongjia (665-713), leerling van de zesde patriarch
[891] Ook bekend als Fazang (643–712) , de derde patriarch van de Ha Yen school.
[892] De Bodhisattva van de wijsheid
[893] Eén van de vele namen van de Boeddha

welke herhaaldelijk schoon geveegd werd.” Vimalakirti heeft zijn kamer volledig ontruimd, slechts zijn bank staat er nog. Toen Manjusri arriveerde, vroeg hij naar de Dharma poort van geen-dualiteit, dus zegt Hsueh Tou, “Hij vraagt naar de poort van geen-dualiteit.”

“Dan leunt Vimalakirti naar voren en valt.” Vimalakirti ’s mond was verwrongen in een grijns. Ch’an volgers zeggen tegenwoordig dat zijn sprakeloosheid het leunen en vallen was. Maar beweeg niet, door een vergissing, via het nulpunt op de schaal.

Je omhoogstuwend naar een tienduizend meter hoge klif, zegt Hsueh Tou vervolgens, “Hij leunt niet naar voren en valt niet.” Hij tilt je met de ene hand op en met de andere duwt hij je naar beneden. Hsueh Tou heeft deze vaardigheid, en de manier waarop hij ze gebruikt is scherp en helder. Deze regel verdicht zijn eigen commentaar “Wat zei Vimalakirti?”

“De leeuw met de gouden haren heeft geen plek om te kijken.” Het ging niet alleen toen zo, maar het gaat nog altijd op deze manier. Zie jij de oude Vimalakirti? Zelfs als de hele wereld, de bergen, rivieren, gras, bomen en bossen veranderen in een goudharige leeuw (om hem, zoals Manjusri te berijden), dan nog zou je niet in staat zijn hem te vinden.

De kluizenaar van T’ung Feng brult als een tijger.

Zaak 85

Aanwijzing

De wereld vasthouden zonder dat er ook maar iets weglekt, zodat alle mensen hun uitgangspunten verliezen en hun tong vastgebonden is – dat is de ware noodzakelijkheid voor lompen monniken.

Licht laten schijnen vanuit je voorhoofd, dat alle vier windrichtingen verlicht—dat is het ware onbedwingbare oog van lompen monniken.

IJzer aanraken waardoor het verandert in goud, goud aanraken waardoor het verandert in ijzer; plotseling vast pakken en plotseling loslaten – dat is de staf van lompen monniken.

De tongen afsnijden van iedereen in de wereld zodat er geen plek meer voor ze is om uit te ademen, en vervolgens ze drie duizend mijlen terug laten vallen – dat is het temperament van lompen monniken.

Maar zeg me, wanneer iemand niet zo is, wie is hij dan? Om te testen citeer ik dit om te zien.

Zaak

Een monnik bezocht de kluizenaar van T’ung Feng en vroeg, “Als je hier, plotseling, een tijger tegenkomt, wat dan?”[1] De kluizenaar brulde als een tijger[2]. De monnik maakte een gebaar alsof hij schrok.[3] De kluizenaar lachte hardop.[4] De monnik zei, “Jij oude dief.”[5] De kluizenaar zei, “Wat kan jij met mij aanvangen?”[6] De monnik gaf het op.[7]

Hsueh Tou zei, “Dat is allemaal goed en wel, maar deze twee dwaze dieven wisten niets anders te doen, dan hun oren te bedekken om de bel te stelen.”[8]

Aantekeningen

1. De kerel is een expert in het spelen met schaduwen. Te midden van het onkruid is er één, of een halve.
2. Hij stapelt fout op fout. Desalniettemin heeft hij tanden en klauwen. Ze zijn tegelijk geboren.

3. Zij worden tegelijk geboren en sterven tegelijk. “Als je de woorden hoort, moet je de bron ervan begrijpen.”
4. Dit voegt iets toe. Er is een zwaard verborgen in zijn gelach. Hij kan loslaten en hij kan ook vastgrijpen.
5. Je moet hier doorheen kijken. De monnik is verslagen. Alle twee laten ze los.
6. Ik zou hem een klap op zijn oren geven. Wat jammer dat de monnik hem laat gaan. Hij voegt een laag rijp toe bovenop de sneeuw.
7. Dus kon hij niet verder. Geen van beiden begrepen het. Hemel, mijn hemel!
8. De woorden zijn nog in onze oren. Ze zijn gecensureerd door Hsueh Tou. Maar zeg me, hoe zou jij op dat moment gehandeld hebben, om de kritiek van Hsueh Tou te voorkomen? Geen lompenmonnik in de wereld komt tot hier.

Commentaar

De Ta Hsiung lijn van Pai Chang Huai Hai[894] bevatte vier kluizenaars[895]: Ta Mei[896], Pai Yun, Hu Ch’i en T’ung Feng[897].

Kijk hoe deze twee mannen ogen hadden die het weten en handen die capabel zijn. Zeg me, waar is de plek die moeilijk te begrijpen is? Ofschoon gemaakt om tegemoet te komen aan de situatie, is één hulpmiddel, één object, één woord, één zin van de Ouden op een natuurlijke wijze verbonden met leven, omdat hun ogen scherpzinnig en waarachtig zijn. Hsueh Tou selecteerde deze zaak om ervoor te zorgen dat de mensen verkeerd van juist en verlies tegenover winst kunnen onderscheiden. Desalniettemin is er vanuit zijn standpunt, als een man die al aangekomen is, geen winst en verlies, al wordt het beoordeeld in termen van winst en verlies. Als je de Ouden bekijkt met termen van winst en verlies, mis je de essentie volledig. Tegenwoordig willen mensen de plek waar winst noch verlies is begrijpen. Wanneer zal je ooit gereed zijn, als je je geest alleen maar gebruikt om te kiezen uit de woorden en zinnen?

Heb je gehoord hoe de Grote Meester Yun Men[898] zei, “Reizigers te voet, zwerf niet doelloos over het land, alleen maar uit op het oppikken en vasthouden van ijdele woorden. Zodra de mond van een oude leraar beweegt, vragen jullie onmiddellijk over Ch’an en over Tao, over transcendentie en onderkomen, over hoe en wat. Jullie schrijven dikke boeken vol commentaren die jullie in je buik stoppen, al peinzend en calculerend. Waar je ook komt, zit je samen in groepjes van drie of vijf rond het haardvuur uren lang te babbelen. Dit, zeg je, zijn woorden vol eloquentie; dit woorden die verwijzen naar het zelf; dit woorden die verwijzen naar de dingen; dit, woorden die komen vanuit de essentie. Je probeert de oude vaders en moeders van je huis te begrijpen. Nadat je je maaltijd opgeschrokt had, spreek je alleen nog maar

[894] Baizhan Huaihai (720-814) leerling van Mazu, leraar van Huang Po die leraar was van Linji, die leraar was van deze kluizenaar. Zie zaak 26, 53,70, 71, 72, 73
[895] Ch’an monnik die in een hut, alleen, in de bergen woont.
[896] Damei Fachang (752-839), leerling van Mazu
[897] Tongfeng Anzhhu (n.d.), leerling van Linji
[898] Yunmen Wenyan (864-949), leerling van Hsueh Feng, zie vele zaken in de Blauwe Klif.

over dromen en zeg je, ‘Ik begrijp de Dharma van de Boeddha.’ Je zou moeten weten dat als je te voet reist, je nooit klaar bent.

Wanneer de Ouden het bondig oppakten en vervolgens ermee speelden, hoe konden inzichten als winst en verlies, zegevieren en verslagen, goed en verkeerd, dan nog bestaan?

T’ung Feng had Linji[899] gezien. Toen dit verhaal speelde, woonde hij in een hut, diep in de bergen. Deze monnik reisde daar naar toe en vroeg, “Als je plotseling, hier, een tijger tegenkomt, wat dan?” Feng brulde als een tijger; terecht ging hij direct over tot actie. Ook de monnik wist hoe een vergissing met een vergissing tegemoet te treden, dus maakte hij een gebaar alsof hij schrok. Toen de kluizenaar hard begon te lachen zei de monnik, “Jij oude dief.” Feng zei, “Wat kan jij met mij aanvangen?” Dat is prima, maar beiden begrepen het niet. Sinds die tijd worden beiden door andere mensen bekritiseerd. Dus zegt Hsueh Tou, “Dat is allemaal goed en wel, maar deze twee dwaze dieven wisten niets anders te doen, dan hun oren te bedekken om de bel te stelen.” Het is met deze twee ouden alsof ze de gevechtslinies van zo’n miljoen troepen formeren, maar slechts struikelen over de bezem (omdat ze de slachtoffers weg vegen).

Om deze zaak te bespreken, is het noodzakelijk om het vermogen te bezitten mensen te doden zonder te knipperen met je ogen. Als je het altijd laat gaan en nooit vastpakt, als je altijd doodt en nooit leven geeft, zal je het minachtend gelach van anderen niet weten te vermijden. Ook al is dat zo, toch hebben deze ouden weinig zorgen. Observeer hoe ze beiden hun opportuniteit voor ogen hadden en handelden. Wu Tsu[900] sprak over de concentratie van bovennatuurlijke krachten waarmee gespeeld werd, de concentratie van de fakkels van wijsheid en de concentratie van de koning van het sieraad[901]. Het is dat mensen uit latere tijden niet meer met hun voeten op de grond staan; ze bekritiseren de Ouden en zeggen dat er winst en verlies is. Sommigen zeggen dat de kluizenaar duidelijk het voordeel verloor, maar dat heeft er niets mee te maken.

Hsueh Tou zei, “Toen deze twee mannen elkaar ontmoeten, ging het over loslaten.” Wanneer de monnik zei, “Als je hier, plotseling, een tijger tegenkomt, wat dan?” en Feng vervolgens brulde als een tijger, was dit loslaten en laten gaan. En toen hij zei, “Wat kan jij met mij aanvangen?” was dit ook laten gaan. In alle gevallen handelen ze op het secundaire niveau. Hsueh Tou zei, “Als je wil handelen, doe dat dan!” Als de mensen tegenwoordig dit soort praat horen, zeggen ze dat de kluizenaar het imperatief ten behoeve van de monnik zou moeten uitvoeren. Maar je moet niet blindelings de kluizenaar straffen en slaan.

Wat betreft Te Shan[902] die onmiddellijk mensen slaat wanneer ze door de deur binnen kwamen, en Lin Chi die onmiddellijk begint te schreeuwen wanneer mensen

[899] Linji Yixuan, “Hiozhao” (d 866) zie koan 11
[900] Wuzu Fayan, “Qingyuan”(1024-1104)sprak over
[901] Lotus soetra, hoofdstuk 27: Een Boeddha uit vele kalpa ‘s geleden preekte de lotus soetra om de Koning van het Sieraad de leer uit te leggen. Zie ook zaak 69.
[902] Deshan Xuanjian (684-758) (Te-shan Hsuan-chien), zie zaak 4, 22 en 51

de deur openden – zeg me wat waren de bedoelingen van deze Ouden? Uiteindelijk maakt Hsueh Tou een gedicht precies op deze manier. Maar zeg me, uiteindelijk, hoe ga jij “je eigen oren bedekken om de bel te stelen,” verhinderen?

Gedicht

Als je het niet oppakt zodra je het ziet,

** Je struikelt er voorbij. Het is al duizend, tienduizend mijl verder.*

Denk je duizend mijl verder er nog aan.

** Treurend dat je niet vanaf het begin zorgvuldig ben geweest.* Mijn hemel, mijn hemel!

Mooie strepen—

** Pak wat naar je toe komt en verdwijn, Eerwaarde. Wat kon hij doen—hij wist niet hoe te handelen.*

Maar hij heeft geen tanden en klauwen.

** Ik ben alleen maar bang dat hij niet weet hoe ze te gebruiken.*

Heb je de plotselinge ontmoeting op de Ta Hsiung berg[903] niet gezien?

** Als je een voorschrift hebt, volg dat; als je dat niet hebt, volg dan het voorbeeld.*

Het omvangrijke gebrul en licht schudt de aarde—

** Uiteindelijk bereikt de tijger iets. Toch Hoeveel zonen zijn machtige mannen?

Zien de grote[904] mannen met macht het of zien ze het niet?

** Hsueh Tou is erg aardig. Als je je ogen kan openen, wordt je samen geboren en sterf je samen. Hsueh Tou creëert complicaties.*

Ze pakken de staart van de tijger en grijpen naar zijn wimpers.

** Hoe pak je de start als ze plotseling voor je staat? Alle lompen monniken van de hele wereld worden hier ingepakt. Als er één plotseling naar voren komt, daag ik hem uit. Ha! I geef een klap en zeg, “Waarom zei je niet, “Jij oude dief!”?

Commentaar

“Als je het niet oppakt zodra je het ziet, denk je duizend mijl verder er nog aan.” Juist op het punt toen hij in gevaar kwam, kon de monnik het niet gebruiken; toen de kluizenaar zei, “Wat kan jij met mij aanvangen?”, had de monnik hem iets van zijn eigen voorzieningen moeten geven. Als hij op dat moment in staat was geweest zijn vaardigheden te laten zien, was de kluizenaar gedwongen zijn laatste woord te laten

[903] Ta Hsiung berg – Grote waarde/kostbare berg. Een hoge rots piek ten noordwesten van de Pai Chang/Baizhang berg waar het klooster was gevestigd zie zaak 26
[904] Of: Stoer, standvastig

horen. Beide mannen wisten alleen hoe los te laten; zij waren niet in staat het bij elkaar te brengen. “Als je het niet oppakt zodra je het ziet” vormen al witte wolken tienduizend mijlen lang; waarom zegt hij dan ook nog, “Je denkt duizend mijl verder er nog aan?”

“Mooie strepen — Maar hij heeft geen tanden en klauwen.” Dat is zo, maar een tijger weet ook hoe zijn tanden te verbergen en zijn klauwen in te trekken. Wat kon hij doen, en toch, hij weet niet hoe mensen te bijten.

“Heb je de plotselinge ontmoeting op de Ta Hsiung berg niet gezien? Het omvangrijke gebrul en licht schudt de aarde.” Op een dag vroeg Pai Chang aan Huang Po[905]. “Waar kom je vandaan? Po zei, “neergedaald uit de bergen.” Chang zei, “Nog tijgers gezien?” Po brulde vervolgens als een tijger. Chang pakte een bijl en maakte ermee een gebaar van hakken. Po pakte de bijl vast en gaf Chang een klap. Die avond ging Chang de hal binnen en zei, “In de Ta Hsiung bergen is een tijger; jullie allemaal moeten goed uitkijken waar je heen gaat. Vandaag ben ik door hem gebeten.”

Later vroeg Kuei Shan[906] aan Yang Shan[907], “Wat over Huang Po’s tijger verhaal?” Yang zei, “Wat is jouw gewaarde opinie, leraar?” Kuei Shan zei, “Op dat moment had Pai Chang hem met één klap van zijn bijl dood moeten hakken; hoe was het zo ver gekomen? Yang Shan zei, “Zo niet” Kuei Shan zei, Hoe dan wel?” Yang Shan zei, “Hij zat niet alleenop het hoofd van de tijger, maar hij wist ook hoe zijn staart vast te pakken.” Kuei Shan zei, “Daar zeg je een paar onbezonnen zinnen, Chi[908]” Hsueh Tou gebruikte dit om de zaak duidelijk te maken.

“Het omvangrijke gebrul en licht schudt de aarde.“ Onbelemmerde verandering. Hsueh heeft een weg nodig om zichzelf te laten zien in de woorden. “Zien de grote mannen met macht het of zien ze het niet?” Doorzie je dit? “Ze pakken de staart van de tijger en grijpen naar zijn wimpers.” Ook hier opnieuw, dit moet je je eigen maken. Zelfs als je de staart van de tijger pakt en naar zijn wimpers grijpt, kan je niet voorkomen dat ik ogenblikkelijk jullie wimpers doorboor.

[905] Huangbo Xiyun (d. ca. 850) leerling van Pai Chang, zie zaak 11
[906] Guishan Lingyou (771-853), leerling van Pai Chang, zie zaak 24 en 0
[907] Yangshan Huiji (807-883), leerling van Kuei Shan, zie zaak 68 en 34
[908] Zijn roepnaam

Yun Men ’s “De provisiekast in de keuken en de hoofdpoort”

Zaak 86

Aanwijzing

Hij houdt de wereld gesloten zonder de geringste lek. Hij snijdt de ontelbare stromingen af zonder een druppel achter te houden. Open je mond en je zit verkeerd, aarzel in gedachten en je zit ernaast. Maar vertel me, wat is het barrière doordringend oog? Om te testen citeer ik deze zaak, om inzicht te krijgen.

Zaak

Yun Men spraak tot zijn gemeenschap: “Iedereen heeft een licht, [1] wanneer je ernaar kijkt, zie je het niet en is het donker en mistig. [2] Wat is dat licht, dat iedereen heeft?”[3]

Later, antwoordde hij zelf, namens de monniken, “De provisiekast in de keuken en de hoofdpoort.” [4] Hij zei ook, “Iets goeds is niet zo goed als niets.”[5]

Aantekeningen

1. Zwart gelakte emmers.
2. Wanneer je kijkt ben je blind.
3. Bergen zijn bergen, rivieren zijn rivieren. Zwarte inkt wassen in een zwart gelakte emmer.
4. Hij is erg aardig, maar waarom creëert hij complicaties?
5. Hij weet zelf dat hij slechts halverwege is; toch levert dit iets op.

Commentaar

In zijn kamer sprak Yun Men nog enkele woorden, ”Jullie allemaal, precies waar je nu staat, iedereen en elk van jullie heeft een lichtstraal die voortdurend schijnt, nu en vanaf de oudste tijden, ver verwijderd van zien of weten. Ofschoon het een licht is, begrijp je het niet als je er vragen over stelt – is het niet donker en mistig?” Twintig jaar lang gaf hij deze les, maar er was nooit iemand die de betekenis begreep.

Later vroeg Hsiang Lin[909] aan Yun Men om namens de monniken te spreken. Men zei: “De provisiekast in de keuken en de hoofdpoort.” Hij zei ook, “Iets goeds is niet zo goed als niets”. Normaal gebruikte hij slechts één enkele zin als hij namens anderen sprak; waarom hier dan twee? De eerste zin opent nauwelijks een weg om inzicht te krijgen. Als je er echt voor gaat, sta je, zodra je het hoort, rechtop, en ga je. Yun Men was bang dat men op dit punt vast zouden lopen en zei daarom ook, “Iets goeds is niet zo goed als niets.”

Zodra mensen tegenwoordig ‘licht” horen, komt er een glans in hun ogen en zeggen ze, “Waar is de provisiekast? Waar is de hoofdpoort?” Maar dit heeft er niets mee te maken. Zo is gezegd, “ontdek de betekenis aan de haak, verblijf niet bij het nulpunt op de schaal”. Deze zaak bevindt zich niet in het oog noch in de omgeving. Om iets van een begin hiervan te begrijpen, moet je alle weten en inzicht los snijden, winst en verliest vergeten en puur, naakt en volledig kalm worden. Iedereen en elk van jullie moet het op zijn eigen manier onderzoeken.
Yun Men zei: “Je komt en gaat in het daglicht. Je onderscheidt mensen in het daglicht. Plotseling is het middernacht, er is geen zon, maan of licht van een lamp. Misschien zou je in een bepaalde plaats waar je geweest bent, in staat zijn om iets vast te pakken, maar dat zal nooit gebeuren in een plaats waar je nog nooit geweest bent.”

Shih T’ou’s[910] “De identiteit van veelheid en eenheid” zegt:

> *In feite is er duisternis in helderheid, maar je moet de duisternis niet willen ontmoeten. Er is helderheid in duisternis, maar zoek niet naar die helderheid.*

Zeg me, als je licht en duisternis afsnijdt, wat is het? Zo is gezegd, “De geest-bloem straalt licht uit en schijnt over al het land in tien richtingen.” P’an Shan zei, “Licht schijnt niet op objecten, noch bestaan de objecten niet. Als je licht en objecten allebei vergeet, dan, wat is het?” Ook werd gezegd:

> *Dit zien en horen is niet zien en horen*
> *Maar er is een ander geluid en vorm welke je aangeboden kan worden*
> *Hier, als je kan begrijpen dat er helemaal niets is,*
> *Ben je vrij om onderscheid te maken tussen essentie en handelen*

Probeer eerst Yun Men ’s laatste zin door en door te begrijpen, dan kan je terug gaan naar de zinnen daarvoor, om ermee te spelen. Maar uiteindelijk maakt dat je niet levend. De oude Vimalakirti[911] zei: ”Alle dingen zijn gegrondvest op een vergankelijke basis”. Je moet hier niet naar toe gaan om te spelen met licht en schaduwen en ruimte te geven aan je geest. Noch is het voldoende om een uitleg te fabriceren met termen als niets. Een oude zei, “Het is beter als je ruimte geeft aan een inzicht op het bestaan zo groot als de berg Sumeru, dan dat je inzichten over het

[909] Xianglin Chengyuan (908-987),leerling van Yun Men zie zaak 17 en 86, Hsueh Tou is een tweede generatie afstammeling van deze man.
[910] Shitou Xiqian (700-790)
[911] Leken disciple van Beddha, wordt genoemd in de mahayana traditie

niets produceert zo klein als een mosterd zaadje.” Mensen van het mindere voertuig vallen vaak eenzijdig voor dit inzicht.

Gedicht

Vanuit zichzelf schijnt hij, uitgelijnd in een solitair licht.

**De ontelbare vormen en beelden. Gast en gastheer vermengen. Hij fladdert je neusvleugels door elkaar. Wat doe je, blinde man?*

Hij opent een route voor je.

** Waarom slechts één route? Tien zonnen schijnen naast elkaar. Hij heeft het voor elkaar één route uit te stippelen.*

Bloemen vallen, de boom heeft geen schaduw -

**Waarom complicaties creëren? Waar zoek je het? Hij vult een zwart gelakte emmer met zwarte inkt.*

Wie ziet niet, wanneer je kijkt?

** Blind! Je moet je niet altijd vasthouden aan het hek en langs de wand te schuifelen. Twee blinde mannen, drie blinde mannen ….*

Zien of niet zien -

**Beide uiteinde zijn afgesneden. Blind!*

Achterwaarts op een os gezeten betreedt hij de Boeddha schrijn.

**Achter de hoofdpoort drukt hij zijn handpalmen tegen elkaar. Geef me het verhaal terug. Ik sla en zeg, “Waar is hij heen gegaan?” Ook Hsueh Tou leeft slechts binnen in een spook grot. Begrijp je dat? Om twaalf uur ‘s nachts verschijnt de zon. Om twaalf uur overdag hoor je de middernacht wacht.*

Commentaar

“Vanuit zichzelf schijnt hij, uitgelijnd in een solitair licht.” Oorspronkelijk, precies waar je staat, is een lichtstraal, je gebruik ervan is echter duister. Daarom plaatst meester Yun Men dit licht recht voor jullie gezicht. Maar zeg, wat is ieders licht? “De keuken provisiekast en de hoofdpoort.” Dit is waar Yun Men het solitaire licht opstelt. P’an Shan[912] zei: “De geest-maan is solitair en vol, haar licht overweldigt[913] ontelbare vormen.” Dit is een waarachtige, eeuwige en unieke openbaring.

Daarna “opent hij een route voor je”. Yun Men is nog altijd bang dat mensen zich hechten aan “de provisiekast in de keuken en de hoofdpoort.” Als we de provisiekast voor het moment laten voor wat het is, en de ochtend bloemen vallen, de boom geen schaduw heeft, de zon ondergegaan is, de maan zwart wordt en de complete hemel

[912] Panshan Baoji (720-814), leerling van Mazu, zie zaak 37
[913] Andere vertaling: overspoelt

en aarde een zwarte uitgestrektheid is – zie je het dan nog altijd? “Wie ziet niet, wanneer je kijkt”. Zeg me, wie is het, die niet ziet? Hier, waar “in feite is er duisternis in helderheid” en “er is helderheid in duisternis”, beide zijn als een stap vooruit en een stap achteruit.” Je moet voor jezelf inzien.

Hsueh Tou zegt, “Zien of niet zien”, waarmee hij poëzie maakt van, “Iets goeds is niet zo goed als niets”. Samengesmolten met zien, en toch zie je het niet, samengesmolten met verlichting, en toch begrijp je het niet.
“Achterwaarts op een os gezeten betreedt hij de Boeddha schrijn.” Hij duikt in de zwart gelakte emmer. Je moet persoonlijk met de os de Boeddha schrijn binnenrijden om te zien wat hij zegt.

Bijlage: Dogen - Over de helderheid van het licht (fragmenten) [914]

Het Licht dat altijd helder is, is de klaarheid van alle, honderden vormen die ontkiemen als grassprieten, zonder dat er iets toegevoegd, of afgenomen wordt van hun wortels, stengels, takken, bladeren, vruchten, glans of kleur. Daar is de klaarheid van de vijf paden, en daar is de klaarheid van de zes paden. Omdat dit juist de plaatsen zijn waar het Wat bestaat, zou dat dan verklaren wat licht is en wat helderheid? Zeker, het beschrijft hoe de grote aarde met zijn bergen en rivieren plotseling ontstaan is. Wij moeten in detail onderzoeken wat Meester Chang-sha zegt: “Het hele universum in alle tien richtingen is onze eigen helderheid”. We moeten dat Zelf onderzoeken dat de Helderheid is, als zijnde het gehele universum in alle tien richtingen. Het komen en gaan van geboorte en dood is het komen en gaan van iemands helderheid; het gaat voorbij het wereldlijke. Het heilige transcenderen is het indigoblauw en vermiljoen van die Helderheid; een Boeddha worden en een Patriarch worden is het zwart en geel van die Helderheid. Oefenen en verlichting zijn niet gescheiden van Het, want zij zijn de kleur van die Helderheid. Gras en bomen, muren en vensters, zowel als huid, vlees, botten en merg zijn het scharlakenrood en wit van die Helderheid. Rook en mist, water en stenen, zowel als de weg van de vogels en de verborgen weg zijn het draaien en keren van die Helderheid. Je eigen Helderheid ervaren is de wederzijdse ontmoeting en herkenning van een Boeddha. Het gehele universum in alle tien richtingen is je eigen Ware Zelf, en je eigen Ware Zelf is het gehele universum in alle tien richtingen. Er bestaat geen mogelijkheid daar aan te ontsnappen. Inderdaad, het gehele universum in alle tien richtingen, die ons oefent en verlicht volgens de Boeddhaweg, is onze schedel, onze botten, ons fysieke lichaam met zijn huid, vlees, botten en merg.

> *Ooit ging Yun Men de Dharma hal binnen om de gemeenschap toe te spreken: “Alle mensen hebben, zonder enige uitzondering, het Licht in zichzelf. Maar wanneer ze ernaar gaan zoeken, zien ze het niet, want het is bedekt door duisternis of onwetendheid. Wat is dat lucht eigenlijk, wat iedereen in zichzelf heeft? Niemand van de gemeenschap gaf een antwoord. Zichzelf in hun plaats zettende zei hij: “De monniken hal, de Boeddha hal, de kloosterkeuken en de deur naar de berg”.*

De uitspraak van de grote Meester dat alle menselijke wezens, zonder uitzondering, het Licht hebben binnen in zichzelf, betekent niet dat Het iets is, dat zich zal manifesteren op enig tijdstip in de toekomst, noch dat Het iets was, dat zich in het verleden heeft gemanifesteerd, of dat Het iets is, dat zich nu ten volle manifesteert voor een willekeurige toeschouwer. We moeten duidelijk deze uitspraak van Yun Men beluisteren, en onthouden dat alle menselijke wezens, zonder uitzondering, het Licht in zichzelf hebben. Dit licht verenigd honderdduizenden Yun Men ’s, die ze allemaal helpen samen te trainen en ze zeggen hetzelfde, als met één stem. Deze uitspraak is niet van Yun Men zelf: het is de helderheid van alle menselijke wezens dat het Licht oppakt en deze woorden spreekt ten behoeve van de gehele mensheid. “Alle menselijke wezens, zonder uitzondering, hebben het licht in zichzelf”, is hetzelfde als “de mensheid zelf is dat wat de helderheid heeft”. De Helderheid is wat alle mensen zijn. Door deze Helderheid vast te pakken veranderen ze Het in externe condities en interne neigingen. Dus kunnen we zeggen, “De helderheid is wat totaal alle menselijke wezens omvat” of “Elk Licht is elk en ieder menselijk wezen” of “Alle menselijke wezens hebben van nature in zichzelf elk en ieder menselijk wezen”, of “Elk moment van Licht bevat van nature ieder moment van Licht” of “elk moment van bezitten, omvat ieder moment van bezitten” of “elk moment van alles omvatten bevat ieder moment van alle omvatten (de totaliteit). Dus, wees je ervan bewust dat de Helderheid die elk menselijk wezen compleet bezit, dat is wat ieder menselijk wezen volledig manifesteert, wat elk individueel helderheid compleet bezit.

[914] Komyo, no 35 uit de Shobogenzo

Yun Men ’s Medicijnen en Ziekte beteugelen elkaar.

Zaak 87

Aanwijzing

Een kerel met een heldere blik heeft geen nest: soms, op de top van een alleenstaande piek, groeit er onkruid in overvloed; soms is hij naakt en vrij, midden op de bruisende marktplaats. Plotseling verschijnt hij als een boze tiran met drie hoofden en zes armen; plotseling laat hij zoals Zongezicht Boeddha of Maangezicht Boeddha,[915] het licht van een allesomvattende barmhartigheid schijnen. In een enkel atoom openbaart hij alle fysieke vormen; om mensen al naar gelang ze zijn te redden, mengt hij water en modder. Als hij plotseling een opening naar boven vrij maakt, kunnen zelfs de ogen van de Boeddha’s hem niet zien; zelfs als er duizend heiligen verschijnen, zullen ook zij drie duizend mijlen terug vallen. Is er iemand met dezelfde verworvenheid en verwezenlijking? Om te testen citeer ik dit:

Zaak

Yun Men sprak zijn gemeenschap toe en zei, “Medicijnen en Ziekte beteugelen elkaar:[1] de complete wereld is medicijn[2], wat is je zelf?”[3]

Aantekeningen

1. Een samengestelde vorm kan niet begrepen worden.
2. Een bittere kalebas is bitter tot in zijn wortels. Hij heeft het naar één kant gedraaid.
3. Zoete meloen is zoet tot aan de stengel. Waar kreeg hij dit nieuws?

Commentaar

Yun Men[916] zei, “Medicijnen en Ziekte beteugelen elkaar: de complete wereld is medicijn, wat is je zelf?” Hebben jullie allemaal een ontsnappingsroute? Vierentwintig

[915] Volgens de “Namen van de Boeddha verhandeling” leeft een Zongezicht Boeddha 1800 jaar op deze wereld en leeft een Maangezicht Boeddha slechts één dag en één nacht. Zie ook zaak 3, Meester Ma is ziek.
[916] Yunmen Winyan (864-949) leerling van Mu Chou en later van Xuefeng Yicun, zie 14 zaken in deze bundel

uren per dag concentreren op “torenhoog als een kilometerhoge muur.” Te Shan[917]’s klappen die neer vallen als regen, Lin Chi[918]‘s schreeuw die over je heen rolt als donder, laten we voor dit moment terzijde. Shakyamuni is zichzelf: Shakyamuni, en Maitreya[919] is zichzelf: Maitreya. Zij die geen idee hebben waar het op neer komt, begrijpen het door het regelmatig “medicijnen en ziekte vermengen zich” te noemen. Negen en veertig jaar lang, in meer dan drie honderd bijeenkomsten, paste de Wereld Vereerde[920] zijn leer aan al naar gelang het potentieel van de toehoorders – dit alles was medicijn geven overeenkomstig de ziekte, zoiets als bittere kalebassen ruilen voor zoet fruit. Door je actieve faculteiten te reinigen, maakte hij je helder en vrij.

“De complete wereld is medicijn.” Waar ga jij je kiezen in vastbijten? Als je je tanden erin kan vastbijten, garandeer ik dat jij een plek hebt om rond te draaien en enig leven te tonen; dan zal je Yun Men persoonlijk ontmoeten. Als je rond ga kijken en aarzelt, zal je niet in staat zijn ooit je tanden hierin vast te bijten; Yun Men is onder je voeten.

“Medicijnen en Ziekte beteugelen elkaar,” is niets anders dan een doodgewone bewering. Als je hecht aan bestaan, spreekt hij over niet bestaan; als je hecht aan niet bestaan, spreekt hij over bestaan. Als je noch aan bestaan, noch aan niet bestaan hecht, openbaart hij het acht meter hoge gouden lichaam in een stapel stront en vuilnis, dat verschijnt en verdwijnt.

Op dit moment is de complete aarde een overvloedige reeks van miljarden vormen, inclusief je eigen zelf. Tegelijkertijd is het medicijn – wat zou jij je zelf op zo’n moment noemen? Als je het alleen maar medicijn noemt, zou je, zelfs als de Maitreya Boeddha geboren is, nog altijd Yun Men niet gezien hebben, zelfs niet in je dromen. Uiteindelijk, hoe is het? “Wordt de betekenis gewaar aan de haak; blijf niet hangen bij de nulpunt op de schaal.”

Op een dag vroeg Manjusri[921] aan Sudhana[922] geneeskrachtige kruiden te gaan oogsten. Hij zei, “Als er iets is dat geen medicijn is, breng het dan naar mij.” Sudhana zocht overal, maar er was niets dat geen medicijn was. Dus ging hij terug naar Manjusri en zei hem, “Er is niets dat geen medicijn is.” Manjusri zei, “Breng me iets dat een medicijn is.” Sudhana pakte een grasspriet en gaf het aan Manjusri. Manjusri hield het omhoog, liet het zien aan de gemeenschap en zei, “Dit medicijn kan mensen doden, het kan ook mensen tot leven brengen.”

---

[917] Deshan Xuanjian (684-758) (Te-shan Hsuan-chien)zie zaak 4, Te Shan sloeg (met zijn staf) mensen zodra ze binnen kwamen
[918] Linji Yixuan (- 866), leerling van Huangbo (- 850), Lin Chi schreeuwde tegen mensen zodra ze door de poort binnenkwamen.
[919] De Boeddha van de toekomst
[920] Shakyamuni Boeddha
[921] De Bodhisattva van de wijsheid
[922] In de bloemenkrans soetra (Avatamsaka) staat een verhaal over Sudhana die op zoek gaat naar verlichting bij Manjusri Bodhisattva. Als hij die ontmoet ontdekt hij het net van Indra.

Dit gepraat over medicijnen en ziekte die elkaar beteugelen is erg moeilijk te doorzien. Yun Men gebruikte het vaak om mensen in zijn kamer te begeleiden. Op een dag bezocht Ouderling Chin O[923] Hsueh Tou. Chin O was een eerbiedwaardige opvolger van Yun Men. Ze discussieerden over de uitspraak, “medicijn en ziekte beteugelen elkaar,” totdat de zon weer opkwam en ze eindelijk in staat waren om haar uitmuntendheid volledig uit te putten. Hier aangekomen kunnen geleerde interpretaties, gedachten of oordelen niet meer gebruikt worden. Daarna maakte Hsueh Tou een gedicht als afscheid:

> *Medicijnen en ziekte beteugelen elkaar – zeer moeilijk te doorzien;*
> *De tienduizend gesloten poorten hebben inderdaad geen beginpunt.*
> *Reiziger Chin O kwam langs;*
> *In één nacht hebben we de golven van de oceaan vol geleerdheid uitgeput*.

Hsueh Tou ’s gedicht hierna is uiterst effectief. Bevindt haar betekenis zich in de gastheer of in de gast? Dat moet je zelf uitzoeken.

Gedicht

De complete aarde is medicijn:

> *** Wie zou je het doel laten ontwaren? Zand en modder verstrooien. Leg het op een hoge plank. **

Waarom zoveel vergissingen vanaf het verleden tot nu?[924]

> *** Er is een echo in zijn woorden. Met één strook zijn ze allemaal uitgeblust. **

Ik maak geen rijtuig achter gesloten deuren—

> *** Geweldige Hsueh Tou gebruikt al zijn kracht om de gemeenschap te helpen, maar tegenslag komt binnen via zijn eigen deur. In de kalme uitgestrektheid hangt nog geen haar. Wie heeft er nog tijd over? Hij woont in een spook grot. **

De weg recht vooruit is op een natuurlijke wijze stil en leeg.[925]

> *** Stap erop en je gaat het onkruid in. Wanneer je te paard gaat, zal je de weg zien. Hij pakt het vrijuit op, onmiskenbaar buitengewoon. **

Fout! Fout!

> *** Dubbele zwaarden vliegen door de ruimte. Eén enkele pijl velt twee adelaars.

[923] Ouderling/zwerver/reiziger Jin E Jingmin, 4e generatie Yun Men
[924] Andere mogelijke vertaling: Waarom hebben de Ouden toen, en de mensen nu, zich zo vergist.
[925] Andere mogelijke vertaling: Als je de weg oversteekt wordt het op een natuurlijke wijze stil en open.

Al is je neus hoog in de lucht, je neusvleugels zijn toch doorboord[926]!

*** Je hoofd valt eraf. Ik sla en zeg, “Ze zijn doorboord.”

Commentaar

“De complete aarde is medicijn. Waarom zoveel vergissingen in het verleden tot nu?” Vanaf lang geleden tot nu hebben al diegene die het begrepen door het medicijn te noemen, er niets van begrepen. Hsueh Tou zei, “Er is dat type persoon die niet weet hoe de voetstappen van Ta Mei[927] te blokkeren, maar min of meer zegt dat Ta Mei te veel haast had.” Hsueh Tou weet hoe Ta Mei ’s voetstappen te blokkeren.

Omdat deze ene zin van hem iedereen in verwarring had gebracht, zei Yun Men, “Wanneer mijn staf golven zijn, mag jij vrij naar alle richtingen gaan; wanneer de complete aarde bestaat uit golven, kijk dan of je drijft of zinkt.”

“Ik maak geen rijtuig achter gesloten deuren, de weg recht vooruit is op een natuurlijke wijze stil en leeg.” Hsueh Tou spreekt om een weg voor jou te openen: “Als je een rijtuig achter gesloten deuren maakt, en je brengt het naar buiten door de poort en het past in de sporen (op de weg), wat heb je dan bereikt? Ik bouw hier geen rijtuig achter gesloten deuren. Wanneer ik naar buiten ga, is het op een natuurlijke wijze stil en leeg.” Hier onthult Hsueh Tou een kleine scheur waardoor de mensen kunnen zien.

Om de vaart erin te houden zegt Hsueh Tou vervolgens, “Fout! Fout!”. Zowel Yun Men ’s eerste en zijn uitspraak daarna zijn fout. Wie zal weten dat Hsueh Tou ’s opening naar een weg ook fout is? Nu je neusvleugels zo hoog als de lucht zijn, waarom zou je ze sowieso laten doorboren? Wil je het begrijpen? Dompel je dan zo’n dertig jaar onder in dit alles. Als je een staf hebt, dan geef ik je een staf; als je geen staf hebt, kan je niet vermijden dat je neusvleugels doorboord worden door iemand anders.

---

[926] Om op sleeptouw genomen en gegidst te worden door iemand anders.

[927] Damei Fachang (752-839), leerling van Mazu zei: “Wanneer het komt, kan het niet verborgen worden, wanneer het gaat kan het niet achtervolgd worden.” Het was stil en de monniken hoorden het geluid van een eekhoorn. Hij zei, “Het is niets anders dan dit ding, niets anders. Niet een of ander ding. Jullie allemaal, handhaaf het goed. Nu sterf ik.” Later zei Hsueh Tou: “Deze kerel was slordig tijdens zijn leven en een dikhoofd toen hij dood was. “Niets anders dan dit ding, niets anders, wat voor ding is dit? Is er iets om over te dragen, of niet? Sommige mensen weten niet hoe Ta Mei ’s voetstappen af e snijden en zeggen min of meer dat hij te haastig onderweg was.

Bijlage:

Meester Yun Men sprak de volgende woorden[928]: Ik geef je medicijn al naar gelang je ziekte. Wel, de complete wereld is een medicijnplant. Welke daarvan is je zelf? Iemand loopt voorbij onkruid en het blijkt een orchidee te zijn." Een monnik zei, "Alsjeblieft, meester, geef me meer instructies." De meester klapte eenmaal in zijn handen, hief zijn staf omhoog en zei, "Neem deze staf." De monnik pakte het aan en brak het in tweeën. De meester merkte op, "Desalniettemin verdien je dertig klappen."

Linji zei, " Wat ik ook zeg, Het is een tijdelijk medicijn, als reactie op een ziekte." Hij zei ook[929] : 'Hier, in deze naakte klomp rood vlees, is een Ware mens zonder rang of stand. Elk moment gaat hij de poorten van jouw gelaat in en uit. Als er iemand onder jullie is, die dit nog niet wist: kijk dan, kijk dan! Op dat ogenblik kwam er een monnik naar voren en vroeg: 'Hoe ziet hij eruit, die Ware mens zonder rang of stand? De Meester verliet zijn zetel, greep de monnik vast en sprak: 'Spreek, Spreek!' De monnik wilde juist iets gaan zeggen toen de meester hem losliet, opzij schoof en zei:' Deze Ware mens zonder rang of stand, wat een brok mest". Daarop verliet hij de hal

Hakuin zei over deze zaak: Er is geen voorbeeld meer verheven dan deze zaak. Medicijn en ziekte beteugelen elkaar kan gezien worden als fundamenteel; helder en simpel laat het je gelaat[930] zien; er zou noch medicijn noch zelf moeten zijn. Medicijn is de complete aarde; is het (je) zelf, is het … wat? Direct verwijzend naar de menselijke geest, is de complete wereld medicijn; Boeddha is hier. Als de complete aarde medicijn is, waar kan je, als je zelf, je op richten? Alles is enkel en alleen medicijn. Precies waar medicijn en ziekte elkaar beteugelen is het complete universum niets anders dan je (ware) zelf.

[928] No 185 uit de verzamelde uitspraken van Yun Men
[929] Zie zaak 32 voor commentaar van Hisamatsu op deze uitspraak van Linji
[930] Denk aan de vraag, Wat is je oorspronkelijk gelaat voordat …… Gelaat, ware zelf, ……

Hsuan Sha 's 'Levende wezens begeleiden en helpen.'

Zaak 88

Aanwijzing

De gevestigde methodes van onze school zijn aldus: ze breken twee in drie. Om diepzinnige praat principes binnen te laten binnendringen, moet ook jij doordringend en penetrant zijn.

Gebruik makend van de situatie is zijn klap raak en stompt hij de gouden kettingen[931] en de verborgen barrière in stukken. Hij gedraagt zich volgens het imperatief, zodat hij alle sporen en wegen uitwist.

Zeg me, waar is de verwarring? Voor degenen met een oog op hun voorhoofd, breng ik het volgende naar voren, opdat jullie zien.

Zaak

Hsuan Sha gaf onderricht aan de gemeenschap en zei, "Overal spraken de oude adepten over begeleiden en helpen van levende wezens.[1] Stel dat ze drie types zieke personen tegenkwamen, hoe zouden ze die begeleiden?[2] Voor een blinde persoon zouden ze een hamer op kunnen rapen of een klopper omhoog houden, maar de blinde zou het niet zien.[3] Een dove persoon hoort de essentie van de woorden niet.[4] Een stomme persoon zal niet in staat zijn te spreken als hem dat gevraagd wordt.[5] Als ze deze personen niet kunnen begeleiden, heeft de Boeddha Dharma geen effect."[6]

Naar aanleiding hiervan vroeg een monnik Yun Men om instructie.[7] Yun Men zei, "Buig.[8]" De monnik boog en rees weer omhoog.[9] Yun Men porde de monnik met zijn staf en de monnik trok zich terug. Yun Men zei, "Je bent niet blind.[10]" Yun Men vroeg hem dichterbij te komen, wat de monnik deed.[11] Yun Men zei, "Je bent niet doof.[12]"Vervolgens vroeg Yun

[931] Symbool voor de morele code en hoe je te gedragen. Eén van de drie boeddhistische studies. In Ch'an staat dit symbool voor het geheel van de Boeddhistische studies, waarvan je je ook moet bevrijden. Een ander beeld is goud stof in je ogen, hoe kostbaar goud ook is, goud stof in je ogen maakt je blind.

Men, “Begrijp je het?[13]” De monnik zei, “Ik begrijp het niet.[14]” Yun Men zei, “Je bent niet stom.[15]”De monnik kreeg (een) inzicht.[16]

Aantekeningen

1. Ze richten hun winkeltje in, al naar gelang hun capaciteiten en huizen rijk of arm zijn.
2. Hij slaat het onkruid om de slangen bang te maken. Mijn mond staat wijd open, mijn ogen open gesperd. Je moet drieduizend mijl terugvallen.
3. Werkelijk blind! Dit is mensen begeleiden en helpen. Men hoeft niet blind te zijn (om niet te zien).
4. Werkelijk doof! Dit is mensen begeleiden en helpen. Men hoeft niet doof te zijn (om niets te horen). Wie heeft nog niet gehoord?
5. Werkelijk stom! Dit is mensen begeleiden en helpen. Men hoeft niet stom te zijn (om niet in staat te zijn te spreken). Wie heeft er nog niet gesproken.
6. Wat zijn deze woorden waar! Ik vouw mijn handen en geef me over, en heb dit alles aanvaard. Ik sla!
7. Hij wilt dat iedereen het ook weet. Dit is pertinent.
8. Wanneer de wind blaast, buigt het gras. Bah!
9. De monnik heeft zijn staf gebroken.
10. Werkelijk blind! Beter om niet te zeggen dat de monnik blind is.
11. De tweede emmer vol vuil water stort zich over de monnik. Avalokitesvara[932] is gekomen. Op dat moment zou de monnik moeten schreeuwen.
12. Werkelijk doof! Beter om niet te zeggen dat de monnik doof is.
13. Waarom biedt Yun Men niet iets van hemzelf aan? Op dat moment zou de monnik gen geluid moeten maken.
14. Een dubbele zaak. Mijn hemel!
15. Werkelijk stom! Zijn mond babbelt. Beter om niet te zeggen dat de monnik stom is.
16. Hij spant de boog als de dief verdwenen is. Wat voor kom[933] zoekt hij?

Commentaar

Hsuan Sha[934] onderzocht net zo lang totdat hij het punt bereikte waar alle emotionele vervuilingen en conceptuele gedachten geëlimineerd waren, waardoor hij gereinigd en naakt, vrij en niet geketend werd. Alleen daardoor kon hij op deze manier spreken. In die tijd, toen Ch’an bloeide en de diverse kloosters allemaal naar elkaar keken, leerde Hsuan Sha zijn gemeenschap vaak met de volgende woorden, “Overal spraken de oude adepten over begeleiden en helpen van levende wezens. Stel dat ze drie types zieke personen tegenkwamen, hoe zouden ze die begeleiden? Voor een blinde persoon zouden ze een hamer op kunnen rapen of een klopper omhoog houden, maar de blinde zou het niet zien. Een dove persoon hoort de essentie van de woorden niet. Een stomme persoon zal niet in staat zijn te spreken als hem dat

[932] Kuan Yin, bodhisattva van het mededogen
[933] (eet)kom als symbool voor uitspraken, zinnen, leringen die men kan aanwenden om tot inzicht te komen
[934] Xuansha Shibei (835-908) leerling van Hsueh Feng (Xuefen Yicun) zie zaak 22

gevraagd wordt. [935] Als ze deze personen niet konden begeleiden, heeft de Boeddha Dharma geen effect." Als jullie op dit moment deze woorden begrijpen als blind, doof en stom zijn, zal je er nooit iets van begrijpen. Daarom wordt gezegd, "Sterf niet in de woorden." Om te verwezenlijken moet je Hsuan Sha 's betekenis begrijpen.

Hsuan Sha gebruikte vaak deze uitdrukking om mensen de begeleiden. Er was een monnik die al heel lang bij Hsuan Sha was. Op een dag , toen Hsuan Sha naar de hal ging, vroeg deze monnik, "Wilt u mij toestaan om een theorie te presenteren over het verhaal van de drie verschillende types zieke mensen?" Hsuan Sha zei, "Ga je gang." De monnik nam afscheid en vertrok. Sha zei, "Verkeerd! Dat is het niet." Begreep deze monnik wat Hsuan Sha bedoelde? Fa Yen[936] zei vervolgens, "Wanneer meester Ti Tsang[937] vertelde over deze monnik, begreep ik eindelijk het verhaal over de drie soorten zieke personen." Als je zegt dat deze monnik het niet begreep, waarom sprak Fa Yen dan op deze manier". Als je zegt dat de monnik het begreep, waarom zei Hsuan Sha dan "verkeerd"?

Op een dag zei Ti Tsang tegen Hsuan Sha, "Leraar, Ik hoor je spreken over drie soorten zieke personen – is dat zo of niet?" Sha zei, "Het is zo." Tsang zei, "Ik heb ogen, oren, neus en een tong- hoe ga je me begeleiden, Leraar?" Hsuan Sha stopte onmiddellijk. Als je de betekenis van Hsuan Sha begrijpt, hoe kan het dan in de woorden en zinnen zijn? Ti Tsang 's begrip was van nature buitengewoon.

Later besprak een monnik dit verhaal met Yun Men[938]. Men doorzag onmiddellijk zijn bedoelingen en zei, "Buig." Men porde de monnik met zijn staf en de monnik trok zich terug. Yun Men zei, "Je bent niet blind." Yun Men vroeg hem dichterbij te komen, wat de monnik deed. Yun Men zei, "Je bent niet doof." Vervolgens vroeg Yun Men, "Begrijp je het?" De monnik zei, "Ik begrijp het niet." Yun Men zei, "Je bent niet stom." De monnik kreeg (een) inzicht. Als die monnik er toen werkelijk voor gegaan was, wanneer Yun Men hem gebood te buigen, had hij zijn meditatie kruk onmiddellijk ondersteboven gegooid. En dan nog, hoe konden zoveel complicaties ontstaan? Maar zeg me, is het begrip van Yun Men en van Huang Sha hetzelfde of verschillen ze? Beide mannen hadden hetzelfde begrip.

Kijken hoe de Ouden zich lieten zien en miljoenen soorten aanbevelingswaardige methoden creëerden. "De betekenis is op de haak." Hoeveel inspanning wordt geleverd om ieder van jullie deze ene zaak te laten begrijpen.

---

[935] In de LAMP versie vraagt Hsuan op dat moment aan zijn gemeenschap, "Dus wat gaan jullie doen om hen te bereiken?", voordat hij zijn slotzin uitspreekt.
[936] Fayan Wenyi (885-958) zie zaak 7; stichter van één van de vijf Ch'an huizen, leerling van Luohan Guichen "Dizang" (Kuei Ch'en), die weer leerling was van Hsuan Sha
[937] Luohan Guchen "Dizang" (867-928) (Kuei Ch'en), eerst leerling van Hsueh Feng, daarna leerling van Hsuan Sha
[938] Yunmen Winyan (864-949) zie zaak 6,27,39,60,62,77,86, leerling van Hsueh Feng

Mijn overleden leraar Wu Tsu[939] zei, “Eén man kan spreken, al begrijpt hij het niet, één man kan niet spreken al begrijpt hij het wel. Als deze twee mannen langs kwamen, hoe zou jij dan onderscheid kunnen maken tussen deze twee? Als je ze niet uit elkaar kan houden, ben je niet in staat om dat wat vast zit te bevrijden en mensen die vastgebonden zijn, los te maken. Als je ze kan onderscheiden, dan zal je, zodra je ze door de poort ziet aankomen, je sandalen aandoen en een aantal maal rond hun buiken lopen. Als je nog altijd niet uit jezelf ontwaakt bent, wat voor kom[940] zoek je dan eigenlijk? Ga weg!”

Welnu, je kan beter je begrip niet opbouwen met termen als blind, doof en stom. Daarom is gezegd, “Zijn ogen zien vormen alhoewel ze blind zijn en zijn oren horen geluid alhoewel ze doof zijn.” Opnieuw, men heeft gezegd,

Alhoewel het zijn ogen vult, ziet hij geen vormen;
Alhoewel het zijn oren vult, hoort hij geen geluid.
Manjusri bedekt altijd zijn ogen,
Avalokitesvara blokkeert haar oren

Alleen als je ogen zien alhoewel ze blind zijn en je oren horen alhoewel ze doof zijn, zal je in staat zijn Hsuan Sha ’s bedoeling te begrijpen. Weten jullie waar de blinde, dove en stomme kerels op uit zijn? Kijk eens goed naar het gedicht van Hsueh Tou, dat zegt:

Gedicht

Blind, doof, stom –

**Al aanwezig voordat het gezegd wordt. De drie openingen (oog, oor, mond) zijn alle verlicht. Het is gemaakt als één stuk.*

Geluidloos, zonder enige veranderingen aan mogelijkheden.

**Waar ga je zoeken? Kan je welk oordeel dan ook maken? Wat hebben zij ermee van doen?*

In de hemel, op aarde –

**Bij het juiste principe voelt Hsueh Tou zich thuis.*

Lachwekkend, betreurenswaardig.

[939] Wuzu Fayan, “Qingyuan”(1024-1104)
[940] De kom die de monnik gebruikt om ui te drinken en te eten. Symbool voor het spoor van redeneringen of doctrines, die men gebruikt om te proberen gevoed te worden met begrip.

**Lachen waarom? Treuren waarover? Half licht, half donker.*

Li Lu kan de ware vorm niet onderscheiden;

**Blinde man! Een kundige vakman laat een sporen achter. Werkelijk blind.*

Hoe kan Shih K'uang de mystieke toon herkennen?

**Dove man! Geen beloning is gereserveerd voor de geweldige prestatie. Werkelijk doof!*

Hoe kan dit vergeleken worden met eenzaam onder een leeg raam zitten?

**Je moet zo zijn om te bereiken. Ga niet leven in een spookgrot. Ogenblikkelijk schopt Hsueh Tou de leren emmer omver.*

De bladeren vallen, de bloemen bloeien – ieder op zijn eigen moment.

**Welke tijd van het op dit moment? Je moet het niet begrijpen als onbezorgdheid. Vandaag beweegt zich van de morgen tot de avond en de volgende dag beweegt zich ook van de morgen tot de avond.*

Opnieuw zegt Hsueh Tou, "Begrijp je, of niet?"

**Opnieuw spreekt hij met de woorden van het gedicht.*

Een ijzeren hamer zonder een gat.

**Pak wat je aangereikt wordt en verdwijn! Helaas laat Hsueh Tou je gaan, dus zal ik slaan.*

Commentaar

"Blind, doof, stom – Geluidloos, zonder enige veranderingen aan mogelijkheden. AL je zien en niet zien, horen en niet horen, spreken en niet spreken—Hsueh Tou zwiept het, voor jou, in één keer van tafel. Opvattingen vol termen over blindheid, doofheid, stomheid en oordelen over wat goed is om zo'n potentiaal te volgen, zijn eens en vooral tot zwijgen gebracht en af gesneden. Ze kunnen niet meer toegepast worden. Deze transcendentale zaak kan je reële blindheid, reële doofheid, reële stomheid genoemd worden, zonder potentiaal en zonder aanpassingen.

"In de hemel, op aarde – Lachwekkend, betreurenswaardig." Hsueh Tou tilt het met één hand op en drukt het met één hand naar beneden. Maar zeg me, waarover lachen? Waarover treuren? Is het de moeite waard vreugdevol te lachen omdat deze blinde niet werkelijk blind is, deze dove niet werkelijk doof is, deze stomme niet werkelijk stom is. Is het de moeite waard te treuren als je nog altijd blind bent, terwijl je duidelijk niet blind bent, als je nog altijd doof bent, terwijl je duidelijk niet doof bent, als je stom bent, terwijl je duidelijk niet stom bent.

“Li Lu kan de ware vorm niet onderscheiden.” Als je groen niet kan onderscheiden van geel, rood niet van wit, ben je werkelijk blind. Li Lu leefde in de tijd van de Gele Keizer (3e eeuw v.C.). Hij kon de top van een fijn haartje onderscheiden op honderd meter afstand, zijn ogen waren zeer helder. Toen de Gele Keizer de Rode rivier overstak verloor hij een parel die in het water viel. Hij beval Li Lu om ernaar te zoeken, maar hij vond de parel niet. De Keizer vroeg Chi Hou ernaar te zoeken, maar ook hij kon ze niet vinden. Tot slot vroeg hij Hsiang Wang om te gaan zoeken, en uiteindelijk vond hij de parel. Daarom wordt gezegd, “Hsiang Wang ’s glorie schijnt altijd helder, de acties van Li Lu waren als golven die de lucht overspoelden.” Zelfs Li Lu ’s oog kan de ware vorm van deze verheven plaats niet onderscheiden.

“Hoe kan Shih K’uang de mystieke toon herkennen?” Ten tijde van Chou (1st millennium v.C.) had hertog Duke Ching uit Chin een zoon genaamd Shih K’uang Tzu Yeh, die in staat was vijf tonen en zes maten te onderscheiden. Hij kon het geluid van vechtende mieren onderscheiden aan de andere zijde van de berg. Toentertijd vochten de staten Chin en Ch’u met elkaar over wie de baas was. Shih K’uang hoefde slechts op zijn gitaar te tokkelen om zijn snaren in beweging te krijgen om te weten dat Ch’u geen kansloos was in de oorlog. Alhoewel hij zo was, zegt Hsueh Tou dat zelfs hij niet in staat is om de mystieke toon te herkennen. Mensen die niet doof zijn maar desalniettemin nog altijd doof zijn, kunnen de mystieke toon van deze verheven plaats niet herkennen, zelfs als ze Shih K’uang zouden zijn.

Hsueh Tou zegt, “Ik ben noch Li Lu, noch Shih K’uang -- Hoe kan dit vergeleken worden met eenzaam zitten onder een leeg raam? De bladeren vallen, de bloemen bloeien – ieder op zijn eigen moment.” Als je in dit koninkrijk bent aangekomen is het alsof je niets ziet, alhoewel je ziet, het is niet horen, alhoewel je hoort, en alhoewel je spreekt is het als niet spreken. Wanneer je hongerig bent, eet je en wanneer je moe bent, slaap je. Je laat de bladeren vallen en de bloemen bloeien. Wanneer de bladeren vallen is het herfst, wanneer de bloemen bloeien is het voorjaar – alles heeft zijn eigen tijd en seizoen.

Nadat hij dit voor jou schoon geveegd heeft, ontvouwt Hsueh Tou opnieuw een alleenstaande weg en zegt, “Begrijp je, of niet?” Hsueh Tou’s kracht is uitgeput en zijn daadkracht versleten, hij kan nog maar net “Een ijzeren hamer zonder een gat.” uitspreken. Laat snel je oog op deze zin rusten; alleen dan zal je zien. Als je aarzelt, mis je het opnieuw.

(Meester Yuan Wu houdt zijn vliegenmepper omhoog en zegt), Zien jullie? (dan slaat hij op zijn meditatie zetel af en zegt,) “Horen jullie?” (vervolgens kwam hij naar beneden uit zijn stoel en zei) “Kunnen jullie spreken?”

Bijlage: Uitspraken van Hsuan Sha

Op een dag vroeg Hsueh Feng aan Hsuan Sha, "*Wat is Asceet Bei*[941]*?"* Hsuan zei, "*Ik waag het niet mensen niet te bedriegen."* Later riep Hsueh Feng naar Hsuan Sha, "*Waarom gaat Asceet Bei niet naar andere plaatsen om te oefenen?*" Hsuan zei, " *Bodhidharma kwam niet uit het Westen. De tweede Patriarch ging niet naar India*."

Hsuan-Sha zei, *"Aarde en hemel zijn volledig samengesteld uit geest, maar hoe verklaar je het uitgangspunt, samengesteld uit geest? En hoe verklaar je de werkelijkheid aan geest zonder vorm die zich uitstrekt in de tien richtingen? Er is geen onderdeel dat niet voortkomt uit kennis die compassie voortbrengt. En er is geen onderdeel dat voorkomt uit compassie en kennis, die gelijkwaardig de oceaan van de essentiële natuur verlicht, zich uitstrekkend door het universum, compleet vrij en vloeiend. Kennis van licht en donker, materie en leegte, compassie en kennis die gelijkwaardig door elkaar gevlochten worden bij de deur van concentratie van vriendelijkheid, onafhankelijk en vrij, wijd en zijd de wereld ten goede komend. De complete aarde en het uitgestrekte heelal zijn beiden manifestaties van de deur van de geconcentreerde vriendelijkheid. Daarom wordt gezegd dat de werkelijkheid van geest zonder vorm de tien richtingen doordringt."*

Hsuan Sha onderwees de mensen als volgt: '*Het hele universum is één stralende parel".* Een keer vroeg een monnik aan hem, "*Hoe kan ik dit begrijpen?"* Hsuan Sha zei*, "Het hele universum is één stralende parel. Waarom zou je dat willen begrijpen?"* De volgende dag vroeg de meester aan de monnik, *"Het hele universum is één stralende parel. Hoe begrijp je dat?*" De monnik antwoordde:, "*Het hele universum is één stralende parel. Wat voor zin heeft het dat te begrijpen?*" *"Nu weet ik,"* antwoordde Hsuan Sha, *"dat je in de spelonk van de demonen op de Zwarte Berg woont."*[942]

Dogen eindigt zijn betoog[943] naar aanleiding van deze uitspraak van Hsuan Sha als volgt: *De stralende parel is je origineel gezicht: De stralende parel is je verlichte natuur. Noch jij noch ik weten precies wat deze stralende parel is noch wat het niet is, maar desalniettemin zijn honderden ideeën en meningen over dit onderwerp in verband gebracht met 'stof tot nadenken'. Nu we dankzij de woorden van Huang Sha gehoord, geleerd en verduidelijkt hebben gekregen dat lichaam en geest, de stralende parel zijn, weten we dat onze geest niet de onze is, dus wie zijn wij om ons druk te maken of ontstaan en vergaan de stralende parel is. Zelfs als we in verwarring zijn en twijfelen, betekent dat niet dat dit niet de stralende parel is. Er wordt geen daad of gedachte door iets veroorzaakt dat niet de stralende parel is. Zelfs als je in en uit de spelonk van de demonen op de Zwarte Berg heen en weer gaat, is dat niets anders dan de ene stralende parel.*

[941] Bijnaam van Hsuan Sha, die hij kreeg omdat hij zowel met zijn kleding als voedsel gedroeg als een asceet.
[942] Blijven hangen in hetzij meditatieve rust, hetzij (eenzijdige) concepten, en tekortschietende verwezenlijking van leegte.
[943] Ikka-myoju, één stralende parel: Nummer 4 uit de Shobogenzo, De schatkamer van het oog van de ware leer, geschreven door Dogen, Japanse zen leraar uit de 13 eeuw.

De handen en ogen van de Bodhisattva van het Grote Mededogen

Zaak 89

Aanwijzing

Als je hele lichaam een oog was, zou je nog niet in staat zijn het te zien. Als je lichaam een oor was, zou je nog niet in staat zijn het te horen. Als je lichaam een mond was, zou je er nog niet over kunnen spreken. Als je lichaam geest was, zou je nog niet in staat zijn het waar te nemen.
Als je, op dit moment, het lichaam even terzijde, plotseling geen ogen hebt, hoe kan je dan zien. Zonder oren, hoe kan je dan horen? Zonder mond, hoe kan je dan spreken? Zonder geest, hoe kan je dan waarnemen? Als je hier een enkel pad kan ontvouwen, dan zou je een medestudent van de oude Boeddha's zijn. Maar, "studeren" voor een moment terzijde latend, onder wiens hoede zou jij willen studeren?

Zaak

Yun Yen vroeg aan Tao Wu: "Waarvoor gebruikt de Bodhisattva van het Grote Mededogen zoveel handen en ogen?"[1]

Wu zei; "Het is als iemand die, midden in de nacht, achter zijn rug reikt, tastend naar een kussen."[2]

Yen zei: "Ik begrijp het."[3]

Wu zei: "Hoe begrijp jij het?"[4]

Yen zei: "Over het gehele lichaam zijn handen en ogen."[5]

Wu zei: "Je zegt daar nog al wat, maar je hebt slechts 80% gezegd."[6]

Yen zei: "Wat zeg jij, oudere broer?"[7]

Wu zei: "Doorheen het lichaam zijn handen en ogen."[8]

Aantekeningen

1. Op dat moment had Tao Wu hem iets van zijn eigen voorraad moeten geven. Waarom voortdurend maar voortrennen. Wat vraag je, eerwaarde?
2. Waarom gebruikte Tao Wu zijn eigen voorraad niet? Een blinde die een menigte blinden leidt.

3. Hij stapelt fout op fout. Hij bedreigt iedereen. Er zijn geen verschillende soorten modder in hetzelfde hol. Yun Yen voorkomt niet dat hij op dit punt vastloopt en zijn hand snijdt.
4. Waarom nog verder vragen? Toch vroeg hij verder; Yun Yen moet uitgedaagd worden.
5. Wat heeft dit ermee van doen? Hij leeft in een spook grot, een hoopje vuil met modder schoon wassen.
6. In hetzelfde hol zijn er geen verschillende soorten vuil. Wanneer de mannelijke bediende de vrouwelijke bediende ziet, let hij op. Een melaatse sleept zich voort te midden van zijn metgezellen.
7. Hoe kan iemand het realiseren door andermans interpretaties te accepteren? Tao Wu zou ook uitgedaagd moeten worden
8. De kikker kan niet uit de mand springen. Hij snaait je ogen en maakt korte metten met je tong. Heef hij honderd procent binnen of niet? Hij noemt vader pappa.

Commentaar

Yun Yen[944] en Tao Wu[945] waren studenten van Yao shan[946]. Gedurende 40 jaar raakte Yun Yen zijn mat niet aan. Yao Shan was de stichter van de complete Tsáo-Tung (Caodong) school. Drie mannen die het pad van de Dharma lieten opbloeien. Van Yun Yen stamde Tung Shan[947] af; afstammeling van Tao Wu was Shih Shuang[948] en afstammeling van Ch'uan Tzu[949] was Chia Shan[950].

De Bodhisattva van het grote mededogen heeft 84.000 symbolische armen. Het grote mededogen heeft zoveel handen en ogen – jullie allemaal, heb je die ook? Pai Chang zei, "Alle gezegdes en geschriften keren terug tot je eigen zelf"

Yun Yen zocht vaak Tao Wu op, om te studeren en vragen te stellen, om zijn scherpzinnigheid te veranderen in zekerheid. Op een dag vroeg hij aan hem: "Waarvoor gebruikt de Bodhisattva van het Grote Mededogen zoveel handen en ogen?" Tao Wu had hem tegelijk een klap met zijn staf op zijn rug moeten geven, om alle complicaties die later optraden te voorkomen. Maar Tao Wu was vol mededogen – hij kon zo niet zijn. In plaats daarvan gaf hij Yun Yen uitleg, met de bedoeling hem tot onmiddellijk inzicht te brengen. In plaats van hem te slaan zei Tao Wu, "Het is als iemand die, midden in de nacht, reikt achter zijn rug, tastend naar een kussen". Tasten naar een kussen, in het midden van de nacht zonder lamplicht – vertel me, waar zijn de ogen?

---

944 Yunyan Tansheng (780-841), was 20 jaar bij Pai Chang (zie zaak 72) en ging toen met Tao Wu naar Yao Shan. Zie zaak 89
945 Daowu Yanzhi (769-835), zie zaak 55
946 Yaoshan Weiyan (751-834), (mede) stichter van de Caodong school (lijn Yaoshan -Yunyan – Dongshan)
947 Dongshan Liangjie (787-869), was eerst leerling van Nan Ch'uan en ging toen naar Guishan en uiteindelijk naar Yun Yen, zie zaak 43.
948 Shishuang Qingzhu (807-888), leerling van Guishan en later Tao Wu
949 Chuanzi Decheng, leerling van Yaoshan, dharma broeder van Tao Wu
950 Jiashan Shanhui (805-881) leerling van Tao Wu

Yun Yen zei onmiddellijk, “Ik begrijp het”. Wu zei: “Hoe begrijp jij het?” Yen zei: “Over het gehele lichaam zijn handen en ogen”. Wu zei: ““Je zegt daar nog al wat, maar je hebt slechts 80% gezegd”. Yen zei: “Wat zeg jij, oudere broer”. Wu zei: “Doorheen het lichaam zijn handen en ogen”

Maar zeg eens, is: “Over het gehele lichaam” juist of is: “Doorheen het lichaam” juist? Al lijken ze met modder bedekt, toch zijn ze helder en schoon. Tegenwoordig maken mensen vaak emotionele interpretaties en zeggen dan dat “over het gehele lichaam” fout is terwijl “doorheen het lichaam” goed is - ze herkauwen slechts de woorden en zinnen van de voorvaderen. Ze zijn gestorven in de woorden van de voorvaderen, ver verwijderd van het realiseren dat de betekenis van de voorvaderen niet in de woorden zit en dat spreken slechts gebruikt wordt als het onvermijdelijk is. Tegenwoordig plaatsen mensen voetnoten en zetten structuren op, waarmee ze beweren dat, als iemand deze zaak kan binnendringen, dit beschouwd kan worden als voldoende begrip om een eind te maken aan het studeren. Tastend met hun handen over hun lichaam, en over de lamp, en over de pilaar, maken ze “doorheen het lichaam”, tot iets letterlijks. Als je het op deze manier begrijpt, degradeer je die voorvaderen nogal.
Men heeft het zo gezegd: “Hij bestudeert de levende woorden, niet de dode woorden”. Je moet emotionele bezoedelingen en conceptueel denken afsnijden, naakt en rein worden, vrij en ongebonden, alleen dan ben je in staat deze woorden over het grote mededogen te doorgronden.
Heb je niet gehoord hoe Ts’ao Shan[951] aan een monnik vroeg: “Hoe is het wanneer de Dharmakaya[952], het lichaam van de werkelijkheid, zich manifesteert als een vorm die overeenkomst met levende wezens, zoals de maan reflecteert in het water”. De monnik antwoordde: “Als een ezel die in de waterput kijkt”. Shan zei: “Je hebt al heel wat gezegd, maar nog altijd maar 80 procent van het”. De monnik zei: ”Wat zegt u, leraar?” Shan zei: “Het is als de waterput die naar de ezel kijkt”. Dit betekent hetzelfde als deze Zaak.
Als je, jezelf tot hun woorden wendt, zal je nooit in staat zijn uit de val van Tao Wu en Yun Yen te ontsnappen. Hsueh Tou, als een ingewijde, sterft niet langer in de woorden, hij loopt regelrecht naar Tao Wu ’s en Yun Yen ’s hoofden, met de volgende versregels:

Gedicht

Over het gehele lichaam is goed –

> ** Vier ledematen, acht gewrichten. Dit is nog niet de ultieme verblijfplaats van lompen monikken.*

Doorheen het lichaam is goed -

[951] Caoshan Benji (840-901), leerling van Dongshan
[952] Zie ook zaak 99

** Dat is halverwege op het voorhoofd. Je bent nog altijd in het nest. Blind!*

Het duidelijk maken is nog altijd 100.000 mijlen ver weg.

** Het helpt niet Tao Wu en Yun Yen te laten gaan. Waarom slechts 100.000 mijl?*

Met zijn vleugels uitgespreid vliegt de Roc over de wolken van de zes zintuigen –

** Een klein koninkrijk- Ik had gedacht dat het buitengewoon zou zijn. Check! *

Het zweept de wind op tegen het water van de vier oceanen.

** Een beetje stof – Ik had gedacht dat niemand in de wereld zich met jou kon meten. Verkeerd!*

Welk stofdeeltje vliegt plots op?

** Opnieuw voegt hij voetnoten toe voor de Ch'an mensen. Afsnijden! Hij is het aan het oppakken, maar waar heeft hij het gelaten?*

Welk haarsliertje is niet tegengehouden?

** Uitzonderlijk! Speciaal! Weg geblazen. Afsnijden!

Zie je het niet?

** Opnieuw op deze manier.*

Het net van juwelen[953] hangt neer in patronen, reflecties op reflecties.

** Zo, de grote Hsueh Tou doet het op deze manier – jammer. Zoals eerder creëert hij complicaties.*

Waar komen de handen en ogen op de staf vandaan?

** Bah! Hij spant de boog nadat de dief vertrokken is. Ik kan je niet laten gaan. Niemand in de wereld heeft een manier om iets van leven te laten zien. Hsueh Tou moet het laten gaan, maar hij verdient nog altijd een pak slaag. Opnieuw sla ik en zeg, "Vertel me, ben ik juist of is Hsueh Tou juist?*

Bah!

** Na drie, vier keer geschreeuwd te hebben, wat dan?*

Commentaar

"Over het gehele lichaam is goed. Doorheen het lichaam is goed." Of je nu zegt dat achter je rug tasten naar een kussen het is, of dat met je hand over je lichaam wrijven het is, als je dit soort interpretaties maakt, ben je met niets anders bezig dan leven in een spookgrot. Uiteindelijk is noch "Over het gehele lichaam", noch

[953] Indra's net, wordt in het Mahayana Boeddhisme (o.a. in de Avatamsaka sutra) gebruikt om de leegheid en wederzijdse doordringbaarheid en verbondenheid te illustreren.

“Doorheen het lichaam” goed. Als je dit verhaal over het Grote Mededogen wilt begrijpen door middel van je emotioneel bewustzijn, ben je er eigenlijk lichtjaren van verwijderd. Hsueh Tou kan met een zin spelen - er leven in blazend zegt hij, “Het duidelijk maken is nog altijd 100.000 mijlen ver weg.”

In de daaropvolgende regels dicht Hsueh Tou wat Tao Wu en Yun Yen zo bijzonder maakt. “Met zijn vleugels uitgespreid vliegt de Roc[954] over de wolken van de zes zintuigen. Het zweept de wind op tegen het water van de vier oceanen.” De grote Roc kan draken verslinden, met zijn vleugels laat hij de wind beuken tegen het water, het water splijt uiteen en de Roc vangt de draak en verslindt hem. Hsueh Tou zegt dat als jij de wind kan opzwepen tegen de golven als de Roc, je zeer dapper en sterk bent.

Als zulke handelingen bekeken worden met de duizend handen en ogen van de Bodhisattva van het grote Mededogen zou het slechts het plots opwaaien van een beetje stof zijn, of zoiets als een haartje weggeblazen door de wind. Hsueh Tou zegt: “Als je de handen en de ogen van de Bodhisattva van het Grote Mededogen beschouwt als het wrijven van de handen over het lichaam, waar is dat goed voor?” Dit is juist niet goed genoeg voor dit verhaal over de Bodhisattva van het Grote Mededogen, Hsueh Tou zegt: “Welk stofdeeltje vliegt plots op? Welk haarsliertje is niet tegengehouden?”.

Hsueh Tou zegt van zichzelf dat een ingewijde onmiddellijk zijn sporen uitwist. Toch geeft hij tegen het eind van het vers alles weg door een vergelijking, hij is nog altijd in de grot. “Zie je het niet? Het net van juwelen hangt neer in patronen, reflecties op reflecties.” Hsueh Tou gebruikt de heldere juwelen van Indra’s net als neerhangende patronen. Maar zeg me, waar komen de handen en ogen tot rust?

In de Hua Yen school[955] werden vier Dharma rijken benoemd. Ten eerste het Dharma rijk van het beginsel, het principe, om de één-smaak gelijkheid uit te leggen. Ten tweede het Dharma rijk van de fenomenen, om het principe van het geheel dat fenomeen wordt uit te leggen. Ten derde het Dharma rijk van het beginsel en de fenomenen, ongehinderd, om uit te leggen hoe beginselen en fenomenen zonder enige hinder samenvloeien. Ten vierde het Dharma rijk van geen hindernissen

---

[954] Enorme, legendarische vogel, symbool voor idealen. Wordt genoemd in vele Aziatische culturen, van Perzië tot India en China. Chinese folklore kent ook de gigantische vogel Peng die in één dag 10.000 kilometer kan vliegen. De vogel Peng is de transformatie van de gigantische vis Kun, zoals beschreven door Zhuangzi. Peng, Roc of Garuda zijn vergelijkbare mytische vogels.

[955] Boeddhistische stroming in China ten tijde van de Tang dynastie (7e -9e eeuw) waarin de Avatamsaka soetra (waarin o.a. het net van Indra wordt beschreven) centraal stond, “overleefde” de vervolging van boeddhisten in 841-845 niet. Had veel invloed op de ontwikkeling van Ch’an.
Uit de Avatamsaka soetra: “Hier is de plaats van hen, die zittend in meditatie zichzelf tot uitdrukking brengen, en wel op alle wegen van het bestaan. Diep geworteld in de meditatie, zijn zij tegelijk totaal betrokken bij het helpen van alle wezens, rakend aan de grond der dingen, in eerbied voor allen die reeds ontwaakt zijn.”

tussen de fenomenen, om uit te leggen dat elk fenomeen overal alle fenomenen binnen dringt, dat alle dingen overal alle dingen omarmen, allemaal gelijktijdig, zonder hindernissen in elkaar vermengen. Daarom wordt gezegd: “Zodra een enkel stofdeeltje ontstaat, bevat het de gehele aarde, elk spikkeltje bevat oneindige hoeveelheid Dharma rijken. Dat is zo voor elk spikkeltje, dat is zo voor alle tezamen”.

Wat betreft het net van juwelen; voor Indra’s Dharma hal van goedheid is er een net van juwelen. Honderd duizenden juwelen worden gereflecteerd in elk individueel juweel en elk juweel is gereflecteerd in honderd duizenden juwelen. Het juweel in het midden en de omringende juwelen reflecteren heen en weer, waarbij de beelden oneindig keer versterkt worden. Dit illustreert het Dharma rijk van geen hindernissen tussen de fenomenen.

Vroeger gaf de Nationale Leraar Hsien Shou[956] eens een demonstratie door middel van spiegels en een lamp. Hij plaatste tien spiegels in een cirkel en zette de lamp in het midden. Als je in een spiegel keek zag je in negen spiegels de lamp weerspiegelt, en lamp en spiegels waren allemaal even helder zichtbaar.

Dus, toen de door de Wereldwijd Vereerde de eerste keer werkelijk verlicht werd, trad hij binnen in alle hemels van de 33 zalige koninkrijken zonder zijn plek te verlaten, en hij verspreidde op negen bijeenkomsten in zeven plaatsen de Hua Yen geschriften.

Hsueh Tou gebruikt Indra’s juwelen net om de leer van het Dharma rijk zonder hindernissen tussen fenomenen met ons te delen. De zes aspecten[957] zijn zeer duidelijk; het allesomvattende, het gescheidene, het zelfde, het verschillende, het ontstaan en het ontbinden. Breng één aspect naar voren en alle zes zijn ingesloten. Omdat levende wezens in hun dagelijks leven zich hiervan niet bewust zijn, brengt Hsueh Tou de heldere juwelen van Indra’s net, die in patronen neer hangen, naar voren om deze uitspraken over de Bodhisattva van het grote mededogen te beschrijven. Het is zo, dat als je in staat bent om, te midden van het juwelen net, de staf en het wonderlijke functioneren van de bovennatuurlijke krachten die ongehinderd in en uit gaan, te begrijpen, dan kan je de handen en ogen van de Bodhisattva zien. Daarom zegt Hsueh Tou, “Waar komen de handen en ogen op de staf vandaan?”” Om je door de staf tot realisatie te laten komen en door een schreeuw vervulling te krijgen.

Wanneer Te Shan mensen sloeg zodra ze binnen kwamen, wanneer Lin Chi schreeuwde tegen mensen zodra ze door de poort gingen, vertel me, waar waren de

[956] Ook bekend als Fazang (643–712) , de derde patriarch van de Ha Yen school.
[957] de zes aspecten van alle dingen welke gedefinieerd worden als wederzijds afhankelijk ontstaan of relatief gelijktijdig bestaan van alle dingen.

handen en de ogen. En vertel me, waarom murmelde Hsueh Tou op het eind het woord “Bah!”.

Onderzoek!

Bijlage Wezen en lichaam zijn, door en door, handen en ogen

Fragmenten uit no. 32 Kannon, uit de Shobogenzo - Dogen

Yun Yen vroeg eens aan Tao Wu: *"Waarvoor gebruikt de Bodhisattva van het Grote Mededogen zijn/haar voortdurend toenemende handen en ogen?"*
Tao Wu antwoorde: *"Hij/zij is als iemand die, in de nacht, achter hem reikt, zijn/haar hand tastend naar een kussen"*
Yun Yen merkte op: *"Ik snap het, ik snap het"*
Tao Wu vroeg: *"Wat snap je?"*
Yun Yen zei: *"Zijn/haar volledige lichaam is handen en ogen"*
Tao Wu antwoordde: *"Wat je zegt is zeer goed geformuleerd. Toch, het drukt slechts tachtig of negentig procent van de Kern uit"*
Yun Yen antwoordde: *"Wel, genoeg over mijn voorkeuren. Hoe zit dat met jou, mijn oudere Dharma broer, wat maak jij ervan?"*
Tao Wu antwoordde: *"Zijn/haar volledige wezen is, door en door, handen en ogen."*

Dogen begint zijn essay over deze koan met de woorden dat geen enkele andere stem, die gehoord zijn over Kuan Yin, de diepgang heeft van Yun Yen en Tao Wu. Hij raadt diepgaand onderzoek aan, van wat zij zeggen over de Bodhisattva die de noodkreten hoort, die alle dingen observeert, vrij van gehechtheden, te. Zij is als de moeder en vader van alle Boeddha's, zij was in het verleden bekend als de Tathagata, zij die Dat Wat Is gerealiseerd heeft.

Dogen legt de nadruk op een aantal woorden uit deze koan:

- *zijn/haar voortdurend toenemende handen en ogen*. Geen specifiek getal, geen 84.000, maar voorbij het tellen en niet beperkt tot een bepaalde hoeveelheid, niet begrensd, voorbij gegaan aan de grenzen van het onmeetbare en het ongebondene
- *in de nacht*. We moeten *in de nacht* zien in het perspectief van zowel "in het licht van de dag", als "wanneer het nacht is", als van "een tijd die noch dag, noch nacht is". Misschien is *in de nacht* niet simpelweg de nacht in de gewone betekenis van dag en nacht. Misschien verwijst het naar het rijk van de handen en de ogen. En is het binnen bereik van menselijke handen en ogen. Waardoor het gebruik van de steeds toenemende handen en ogen aanwezig is. Door Dat Wat is die gebruik maakt van de steeds toenemende handen en ogen. En ofschoon Zijn/Haar handen bestaan en nooit verborgen zijn voor ons, zijn ze niet ons zelf, noch zijn ze de bergen en de oceanen, noch zijn ze de gezichtsuitdrukking van de zon of van de maan, noch zijn ze "Boeddha is Geest"
- *Wat snap je* is Dogo's manier om uit te drukken: Ik snap het en jij snapt het. Het begrijpen veronderstelt, stilzwijgend, dat er zowel een "ik" als een "jij" aanwezig is in *Wat snap je*
- *Zijn/haar volledige lichaam is handen en ogen*. Deze handen en ogen zijn voorbij "overal bestaan", ze zijn niet het Dharma lichaam dat overal bestaat. En zelfs al kunnen ze overal de wonderlijke handelingen van het "Overal" uitvoeren, ze verlaten de marktplaats niet met gestolen goederen. Deze handen en ogen zijn al beschreven als *voortdurend toenemend* maar ze geven ook een stem aan de Dharma om alle levende wezens te bevrijden, ze laten het licht schijnen over alle naties.
  Toch, het drukt slechts tachtig of negentig procent van de Kern uit. Dogo weet dat Het niet begrensd mag worden tot een letterlijke 80-90%. En al is wat Dogo zegt *zeer goed geformuleerd*, slaat het de spijker op zijn kop, en valt er niets meer uit te leggen, dan nog is slechts 80-90% van de Kern uitgedrukt*Zijn/haar volledige wezen is, door en door, handen en ogen.* Hij zegt, "Iemands wezen is volledig handen en ogen", met de nadruk op het woord gebruiken, wat hij of zij ook doet. En beide uitdrukkingen, Zijn/haar volledige lichaam en Zijn/haar volledige wezen staan niet ter discussie voor welke vergelijking dan ook, ze zijn, met de "voortdurend toenemende handen en ogen" een uitdrukking van Dat Wat Is.

Chih Men ’s Lichaam van de Wijsheid

Zaak 90

Aanwijzing

Zelfs duizend[958] wijzen hebben die ene zin niet doorgegeven voordat er gesproken werd. Die ene draad, precies voor onze ogen, is voortdurend ongebroken. Gezuiverd en naakt, vrij en ongebonden, verslonsd haar en oren alert – zeg me, wat is daarmee? Om te testen citeer ik dit, zodat je gaat zien.

Zaak

Een monnik vroeg aan Chih Men, “Wat is het lichaam van de wijsheid?”[1] Chih Men zei, “Een oester die de heldere maan doorslikt.”[2]

De monnik vroeg, “Wat is de functie van wijsheid?”[3] Chih Men zei, “Een konijn in verwachting.”[4]

Aantekeningen

1. Er zijn geen reflecterende beelden doorheen het lichaam. Het snijdt de tongen af van iedereen waar ook ter wereld. Waarvoor gebruikt hij “lichaam”?
2. “Het licht slokt de miljarden vormen op” voor dit moment terzijde, wat is de zaak van het juiste oog op de staf? De scheefgegroeide verbergt de kaarsrechte niet. Chih Men legt een laag rijp op sneeuw.
3. Val drieduizend mijl terug! Waarvoor wil hij “de functie”?
4. Gevaar! Een bittere kalebas is bitter tot in zijn wortels, een zoete meloen is zoet tot in zijn stengel. Als je blijft leven in de schaduw van het licht, zal je Chih ’s nest nooit verlaten. Als er iemand is die er wel uit komt, vertel me dan, is dat het lichaam van wijsheid of het functioneren van wijsheid? In essentie is dit slijk toevoegen aan modder.

[958] Duizend wijzen betekent hier alle wijzen

Commentaar

Toen Chih Men[959] zei, “Een oester die de heldere maan doorslikt” en “Een konijn in verwachting,” gebruikte hij in beide zinnen een herfst gevoel; maar dan nog, de betekenis van de Ouden was niet in de oester noch in het konijn. Omdat Chih Men een eerbiedwaardige adept was in de gemeenschap van Yun Men, bevatte elk van zijn zinnen drie uitdrukkingen,[960] de uitdrukking die hemel en aarde omvat, de uitdrukking die de tienduizenden stromen afsnijdt en de uitdrukking die de golven volgt. Bovendien, zonder gebruik te maken van vooraf gefabriceerde manoeuvres, is elk van deze uitdrukkingen spontaan gepast. Dus bewoog hij richting de gevaarzone door de vraag van de monnik te beantwoorden, en zo iets van zijn scherpte te laten zien – hij was ontegenzeggelijk buitengewoon. Desalniettemin speelde deze oude nooit met de schaduw van een licht, hij wees slechts een deel van een weg aan, opdat jij gaat zien.

De monnik zegt, “Wat is het lichaam van de wijsheid?”[961] Chih Men zei, “Een oester die de heldere maan doorslikt.” Oesters bevatten schitterende parels: men zegt dat, wanneer de herfst maan verschijnt, de oesters naar het wateroppervlak drijven, hun mond openen en het maanlicht in slikken; hierdoor worden parels gemaakt. Als de maan schijnt in de herfst zijn er veel parels, zonder een maan zijn er weinig parels.

De monnik vraagt ook, “Wat is de functie van wijsheid?” Chih Men zegt, “Een konijn in verwachting.” De betekenis is niet anders. Het konijn behoort tot het (vrouwelijke) principe Yin[962] (waartoe de maan ook behoort); in de herfst ‘als de maan verschijnt,

---

[959] Zhimen Guangzuo (d.1031) Chih-men Kuang-tso, leraar van Hsueh Tou, zie ook zaak 21

[960] Zie o.a. zaak 27: over de drie uitdrukkingen van Yun Men wordt het volgende gezegd: Als je naar zijn drie uitdrukkingen gaat om te zoeken, trek je een pijl uit de achterkant van je hoofd. In een enkele uitspraak van Yun Men zijn drie uitdrukkingen onvermijdbaar aanwezig: de uitdrukking die hemel en aarde bevat, de uitdrukking die de golven en de waterlopen volgt en de uitdrukking die de ontelbare stromingen afsnijdt. Hsueh Tou dicht daarover; Drie uitdrukkingen moet je onderscheiden: Een pijl vliegt ver de leegte in. Over de grote vlaktes – kille windstoten loeien en huilen. In het eeuwige uitspansel – af en toe mistige regen. Zie o.a. zaak 97 over wijsheid.

[961] Chao Chou vroeg aan een monnik, “Hoe laat wijsheid haar lichaam zien?”. De monnik antwoordde, “Hoe laat wijsheid haar lichaam zien?” Chou lachte luidkeels. De volgende dag, terwijl Chou de grond schoon veegde, vroeg de monnik opnieuw, ““Hoe laat wijsheid haar lichaam zien?” Chou gooide zijn bezem op de grond en lachte luidkeels.
Tenkei zei hierover: “Ultieme wijsheid is werkelijke kennis; het heeft geen substantie of functie. Jullie allemaal zouden het enkel en alleen gebaseerd op je eigen zelf moeten zien: is er zoiets als de substantie van de geest? Wat en waar zijn ze? Kijk!

[962] Het universum, dat wil zeggen alles wat er is en niet is, wordt de Tao (of Dao) genoemd. De Tao is niet te kennen, te begrijpen of te duiden. De Tao manifesteert zich in twee tegengestelde waarden: **yin en yang**. Dit zijn geen absolute polen. Net zoals goed en kwaad bestaan verhouden beide zich in relatie tot elkaar. Je kunt 'lang' uitsluitend lang noemen in relatie tot 'kort'; beide kunnen dus niet afzonderlijk (op zichzelf) bestaan. Yin is de maan, en staat zonder oordeel voor de vrouwelijke natuur. Yang voor de zon en staat zonder oordeel voor de mannelijke natuur, ze zijn onderling verbonden, gelijk en toch verschillend, en functioneren in wederkerigheid.

openen de konijnen hun mond en slikken het licht in, en raken zo in verwachting. Ook hier, als er maanlicht is komen er veel nakomelingen; zonder maanzijn er weinig nakomelingen.

Dat antwoord van de Oude was vrij van zoveel zorgen; hij maakte slechts gebruik van deze betekenissen om een antwoord over het licht van de wijsheid te geven. Al was zijn antwoord op deze wijze geformuleerd, de betekenis was niet in de woorden en zinnen. Het is slechts dat later mensen zijn woorden kunnen gebruiken om te leven. Heb je niet gehoord dat P'an Shan[963] zei,

> *De geest-maan is alleen en volledig:*
> *Zijn licht overspoelt de miljarden vormen.*
> *Het licht schijnt niet op objecten,*
> *Noch bestaan de objecten---*
> *Licht en objecten beiden vergeten,*
> *Welnu, wat is dit?*

Tegenwoordig staren de mensen in de verte en noemen dat het licht: vanuit hun gevoel produceren ze interpretaties, en slaan zo nagels in een lege ruimte.

Een Oude zei, "Dag en nacht laten jullie allemaal een groot licht schijnen vanuit de poorten van jullie zes zintuigen[964]; het schijnt over de bergen, rivieren en de grootse aarde. Het zijn niet alleen jullie ogen die licht geven- neus, ton, lichaam en geest-, allemaal laten ze licht los." Om tot hier te komen moet je simpelweg je zes zintuigen schoonmaken zodat je ook maar zonder de geringste zorgen bent, gereinigd en naakt, vrij en ongebonden—alleen dan zal je zien waar dit verhaal over gaat. Hsueh Tou maakt zijn gedicht precies op deze manier:

Gedicht[965]

Eén stuk lege gehechtheid[966], voorbij spreken en voelen;

> *** Roer je geest en je fouten, beweeg je gedachten en je ben geblokkeerd. Zelfs Boeddha's oog kan er zicht op krijgen.

---

[963] Panshan Baoji (720-814), leerling van Mazu, zie zaak 37

[964] De zes zintuigen/ bewustzijnsvormen: zien, horen, ruiken, voelen, proeven en weten

[965] Alternatieve vertaling (Heine):

> *Een beetje leegte voorbij spreken en voelen,*
> *Wanneer mensen en goden Subhuti zien.*
> *Een oester slikt het mysterieuze konijn naar binnen heeft een diepe betekenis,*
> *Dat heeft al heel lang problemen veroorzaakt tussen de Ch'an mensen.*

[966] Japanse versie: 'Eén lege stilte, voorbij spreken en voelen' of 'Eén enkel stuk stevige leegte transcendeert alle woorden en intellect.

Van hieruit zien mensen en goden Subhuti[967].

*** Subhuti zou dertig klappen moeten krijgen. Waarom gebruik maken van deze oude kerel? Zelfs Subhuti moet dertigduizend mijl terugvallen.

De oester slikt, het mysterieuze konijn[968]– diepe, diepe betekenis:

*** Je moet de man zelf zijn om het te begrijpen. Welke intentie had hij? Welke verdere behoefte voor “diepe, diepe betekenis”?

Aan Ch’an mensen gegeven, zorgt dat ervoor dat ze vechten en worstelen.

***Wanneer schild en speer alvast onbeweeglijk zijn, is er een grootse vrede onder de hemel. Begrijp je dat? Ik sla, door te zeggen, : Hoeveel klappen kan jij incasseren, Eerwaarde?”

Commentaar

“Eén stuk lege gehechtheid, voorbij spreken en voelen.” Met één enkele zin heeft Hsueh Tou het prachtig berijmd en versimpeld: als vanzelfsprekend kan hij de betekenis van de bedoeling van de ouden doorzien. Wat is het waarmee de zes zintuigen boordevol zijn? Het is slechts deze ene massa; leeg en helder, stevig en kalm. Je hoeft het niet bij iemand anders te zoeken. Het altijddurende licht verschijnt spontaan voor ons: precies hier op deze plek torent het hoog op, als een mijl-hoge wand, voorbij benoemen met woorden en mentale gevoelens.

Fa Yen[969] ’s gedicht over de perfecte werkelijkheid zegt,

Wanneer argumenteren is uitgeput, zijn praten en voelen vergeten;
Waar dan ook ik ga, de maan van een ijzige nacht
Valt als het kan neer in de vallei verderop.
Het fruit is rijp en omgeven met apen,
De bergen reiken zo ver dat het lijkt alsof ik de weg kwijt ben.
Wanneer ik mijn hoofd optil, is een overblijfsel licht nog aanwezig—
Eigenlijk is dit ten westen van mijn verblijfplaats.

Aldus is gezegd:

[967] Eén van de tien belangrijkste discipelen van Boeddha. Hij was de grootste kenner van de leegte onder Boeddha's discipelen. Zie zaak 6.
[968] Symbool voor de maan (Yin), ook wel het donkere konijn genoemd.
[969] Fayan Wenyi (885-958) zie zaak 7; stichter van één van de vijf Ch’an huizen, leerling van Luohan Guichen “Dizang” (Kuei Ch’en), die weer leerling was van Hsuan Sha (zaak 22 en 88); gebruikte elementen uit de Huayan school.

Geest is het vermogen, dingen zijn de objecten;
Beiden zijn als barsten op een spiegel.
Wanneer de bezoedeling van objecten is uitgewist, verschijnt pas het licht.
Wanneer geest en dingen beide zijn vergeten, is je ware aard werkelijkheid.

Het is ook gezegd,

Ik heb altijd geleefd in een driedelige rieten hut;
In het spirituele licht van het ene Pad zijn miljarden objecten in rust.
Gebruik geen goed en verkeerd om me te beoordelen—
Vluchtig leven en haar rationalisaties hebben niets van doen met mij.

Ook deze gedichten laten jou “Eén stuk lege gehechtheid, voorbij spreken en voelen” zien.

“Vanuit hier zien mensen en goden Subhuti.“ Heb je niet gehoord dat Subhuti stil op een klif zat en alle goden hem met bloemen bedekten om te prijzen.[970] Subhuti zei, “Waarom prijzen jullie mij zo?” .” Een god zei, “Ik ben Brahma.” Subhuti zei, “Waarom prijs je me?” De god zei, “Ik bewijs je eer omdat je goed bent in het uiteenzetten van de transcendentie van wijsheid[971].” Subhuti zei, “Ik heb nog nooit een woord gesproken over wijsheid; waarom zoveel eer?” De god zei, “Jij sprak niet en ik luisterde niet – niet spreken en niets horen is waarachtige wijsheid,” en opnieuw liet hij de aarde trillen en het regende bloemen. Zie hoe goed Subhuti wijsheid uitlegt, zonder te spreken over haar lichaam of haar functioneren. Als je dit kan zien, dan kan je Chih Men zien, die zegt, “Een oester die de heldere maan doorslikt.” en “Een konijn in verwachting.”

Al vind je de betekenis van de Ouden niet in gesproken woorden, toch was er desalniettemin in zijn antwoord een diepe, diepe betekenis. Dit veroorzaakte Hsueh Tou te zeggen, “De oester slikt, het mysterieuze konijn – diepe, diepe betekenis.” Hier, “Gegeven aan Ch’an mensen, zorgt dit ervoor dat ze vechten en worstelen.” De volgelingen van Ch’an hebben overvloedig en luidruchtig geknibbeld over Chih Men’s antwoorden; er is nog nooit een persoon geweest die hem zelfs in een droom gezien heeft. Als je een mede student met Chih Men en Hsueh Tou wil zijn, moet je eerst voor jezelf je ogen erop richten.

[970] Zie ook zaak 6, gedicht en commentaar
[971] Prajna paramita, de perfectie van de transcendente wijsheid, die je o.a. vindt in soetra’s als de hart soetra en de diamant soetra, en in de Middenweg van Nagarjuna.

Bijlage

Hakuin ’s commentaar bij de Aanwijzing van deze zaak

Die ene zin, niet doorgegeven voordat er gesproken werd-- De actualiteit van het zien van de essentiële natuur is niet doorgegeven door de duizend wijzen, omdat de gesteldheid van zelf-verlichting en zelf realisatie voorafgaat aan het melden en voorafgaat aan het onderscheid maken tussen zwart en wit.

Die ene draad, precies voor onze ogen-- De ene uitdrukking voorafgaand aan (het) uiten hangt onmiskenbaar helder vlak voor ieder ’s gezicht. Wat is die ene draad? Ze is duurt ongebroken voort, 24 uur per dag. “Draad” verwijst naar continuïteit; uitgestrekt omvat het de hele aarde, en er is niets meer dan dat, zelfs geen snorhaar van een mier.

Gezuiverd en naakt, vrij en ongebonden-- Wanneer je de barrière bent gepasseerd, ben je gezuiverd en naakt, vrij en ongebonden; deze woorden zijn commentaren op de vorige twee uitdrukkingen. Zelfs te midden van alle bewegingen van het leven, zelfs te midden van verlangens en drukte, ben je toch schoon en naakt.

Verslonsd haar-- In de Verslagen van Hsueh Tou wordt vermeldt dat een monnik aan hem vroeg, “Wat is Boeddha?”, waarop Hsueh Tou antwoordde: “verslonsd haar en oren alert.”

Yamada ’s commentaar bij deze zaak

Dit is een erg interessante koan, die in het begin waarschijnlijk ietwat moeilijk te begrijpen is. De hoofdzaak heeft niets te maken met oesters of konijnen. Als we onze essentiële natuur, ons leven, onze essentiële hart-geest beschouwen, kunnen we niets anders doen dan ons er over verwonderen. Het is op deze manier dat je je moet genieten van deze extreem interessante zaak.

Yen Kuan ’s Neushoorn.

Zaak 91

Aanwijzing

Om emoties te transcenderen, laat al je inzichten los, verwijder banden en laat aangeplakte punten los, zodat je het fundamentele voertuig van transcendentie hoog kan houden en ondersteun de schat van het oog van de ware Dharma, moet je ook in alle tien richtingen gelijkwaardig reageren, kristaal helder zijn in alle opzichten en rechtstreeks zo’n koninkrijk veroveren. Maar zeg me, zijn er enkele die tegelijk bereiken, tegelijk realiseren en tegelijk leven? Om te testen citeer ik dit zodat je ziet.

Zaak

Op een dag riep Yen Kuan naar zijn bediende, “Breng me de neushoorn waaier.”[1]

De bediende zei, “De waaier is gebroken.”[2]

Yen Juan zei, “Als de waaier gebroken is, breng me dan de neushoorn.”[3]

De bediende had geen antwoord.[4]

T’ou Tzu zei, “Ik weiger niet om het te brengen, maar ik ben bang dat de hoorn op zijn hoofd niet perfect zal zijn.”[5] Hsueh Tou gaf als commentaar, “Ik wil een imperfecte hoorn.”[6]

Shih Shuang zei, Als ik terug keer naar de meester zal ik het niet bij me hebben.”[7] Hsueh Tou gaf als commentaar, “De neushoorn is nog altijd aanwezig.”[8]

Tzu Fu tekende een cirkel en schreef erin het woord ‘neushoorn’.[9] Hsueh Tou gaf als commentaar, “Waarom liet je het niet eerder zien?”[10]

Pao Fu zei, “De meester is oud, hij had het aan iemand anders moeten vragen.” [11]Hsueh Tou gaf als commentaar, “Wat jammer dat zoveel hard werken niets heeft opgeleverd.”[12]

Aantekeningen

1. Hij maakt nogal wat complicaties. Hoe kan je dat vergelijken met de aangename sfeer hier?
2. Wat jammer! Wat zegt hij?
3. Hi is nogal kapot. De Yu provincie valt nogal mee. In Korea wordt het ergst geleden. Wat wil de meester met de neushoorn?

4. Al met al is hij een hamerkop zonder een gat. Wat jammer!
5. Het lijkt dat het zo is, maar desalniettemin heeft hij twee hoofden en drie gezichten. Toch spreekt hij theoretisch.
6. Waar is het goed voor? Hij stapelt fout op fout.
7. Wat zegt hij? Het is daar, precies onder zijn neus.
8. Gevaar! Hij greep er bijna naast. Trek zijn hoofd terug.
9. Gras dat verdort is levert niets op. Hij is een kerel die met een schaduw speelt.
10. Hij maakt geen onderscheid tussen goud en brons.
11. Op een afgelegen plaats berispt hij een ambtenaar. Waar is hij mee bezig, spreken over zijn lijden terwijl hij ontberingen vermijdt?
12. Jijzelf inbegrepen. Het zou zelfs beter zijn om hem dertig slagen met de stok te geven. Duidelijk.

Commentaar

Op een dag riep Yen Kuan[972] naar zijn bediende, “Breng me de neushoorn waaier.” Al bevindt deze zaak zich niet in de woorden, en je toch iemand zijn karakter en mogelijkheden wil testen, is het noodzakelijk om in staat te zijn woorden op deze wijze te gebruiken en zo het te laten zien. Als je op de laatste dag van de laatste maand van je leven je kracht kan vinden en de meester bent, zal je naar ze kijken zonder daardoor geraakt te worden, zelfs als visionen in veelvoud door je hoofd bewegen: dit kan een prestatie zonder presteren genoemd worden, kracht zonder inspanning.

Yen Kuan was Ch’an meester Chi An, hij had een waaier met een neushoorn handvat. Hoe kon Yen Kuan niet weten dat de waaier stuk was? Hij stelde de vraag aan de bediende met een bedoeling, en de bediende zei, “De waaier is gebroken.” Observeer hoe deze Oude altijd aanwezig was middenin Het, vierentwintig uren per dag, voortdurend Het ontmoetend, overal; Yen Kuan zei, “Als de waaier gebroken is, breng me dan de neushoorn terug.” Maar zeg me, wat wilde hij met de neushoorn? Hij wilde alleen maar de man testen om te zien of hij wel of niet wist waar het om gaat.

T’ou Tsu[973] zei, “Ik weiger niet om het naar buiten te brengen, maar ik ben bang dat de hoorn op het hoofd niet perfect zal zijn.” Hsueh Tou zei, “Ik wil de imperfecte hoorn.” Ook hij wendt zich tot woorden om zijn verstand op een rijtje te krijgen.

Shih Shuang[974] zei, “Als ik het terugbreng naar de Meester, dan heb ik het niet.” Hsueh Tou zei, “De neushoorn is nog altijd daar.”

[972] Yanguan Qi’an (750-842), leerling van Ma Tsu
[973] Touzi Daton 819-914, zie zaak 41, 70, 80 en 9, leerling van Cuwei Wuxue.
[974] Shishuang Qinzhu (Ching Chu uit Shih Shan) (807-888) leerling van Yaoshan Weiyan, zie zaak 55

Tzu Fu[975] tekende een cirkel en schreef het woord “neushoorn” erin, omdat hij Yang Shan had opgevolgd, gebruikte hij graag voorwerpen om de mensen te onderwijzen en zo de zaak duidelijk te maken. Hsueh Tou zei, “Waarom laat je het niet op voorhand zien? Ook hij doorboort zijn neusvleugels.

Pao Fu[976] zei, “De Meester is oud; hij had het aan iemand anders moeten vragen.” Deze woorden zijn zeer gepast, de drie voorgaande citaten zijn al met al gemakkelijk in te zien, maar de woorden van deze zin hebben een verheven betekenis. Toch breekt Hsueh Tou ze in stukken, Toen ik vroeger bij de bibliothecaris Ch’ing was, begreep ik de redenering; hij zei, “De Meester is oud en seniel; terwijl hij het hoofd pakt, vergeet hij de staart—voordat hij de waaier zocht, zoekt hij nu de neushoorn; het is moeilijk hem te volgen en daarom zegt Pao Fu, “Beter het aan iemand anders vragen.” Hsueh Tou zei, “Wat jammer dat zoveel hard werken niets heeft opgeleverd.”

Dit alles was aanwezig in de opmerkingen: de Ouden hadden deze zaak doorzien, al waren ze ieder voor zich verschillend, toen ze deze woorden uitspraken waren ze allemaal raak, en allemaal lieten ze een manier zien om voort te gaan; elke zin was trouw aan hun bloedlijn. Wanneer ze tegenwoordig een vraag krijgen, komen ze aan met theoretische oordelen en vergelijkingen; daarom wil ik dat de mensen vierentwintig uur per dag hierop kauwen, elke druppel water veranderen in een druppel ijs en voortdurend zoeken naar de ervaring van verlichting. Kijk hoe Hsueh Tou dit alles verdicht op één enkele draad:

Gedicht

De neushoorn waaier is al heel lang in gebruik,

** Koel in de zomer, warm in de winter. Iedereen heeft het; waarom weten ze dat niet? Wie heeft het nog nooit gebruikt?

Maar wanneer er naar gevraagd wordt, weet niemand hoe of waar.

** Ze hebben de kennis, maar ze begrijpen het niet. Beter om mensen niet voor de gek te houden. En beter al die anderen niet te verdenken.*

De grenzeloze pure bries en de hoorn op het hoofd,

** Waar zijn ze? Als je het niet vanuit jezelf begrijpt, hoe kan je het dan ooit begrijpen? In de hemelen en op aarde zal de hoorn aangroeien.*

[975] Zifu Rubao (n.d.), leerling van Xita Guangmu (n.d.), leerling van Yangshan (807-883).
[976] Baofu Congzhan (? – 928) leerling van Hsueh Feng, zie zaak 23, 46, 76, 95

Zoals de wolken en regen: wanneer ze verdwenen zijn is het moeilijk ze te volgen.

** Mijn hemel, mijn hemel! Dit is nog altijd je eigen geld verliezen en sowieso straf oplopen.*

Hsueh Tou zei ook, "Als je wilt dat de pure bries terugkeert en de hoorn weer aangroeit,"[1] dan vraag ik jullie, Ch'an reizigers, van jullie allemaal een keerwoord.[2] Ik vraag je al vanaf het moment dat de waaier gebroken was, breng me de neushoorn.[3]

Op dat moment kwam er een monnik naar voren en zei, "Jullie allemaal, ga mediteren in de hal!"[4]

Hsueh Tou schreeuwde en zei, "Ik werp mijn haak uit om walvissen te vangen, maar ik vang een kikker." Vervolgens stond hij op uit zijn zetel en stapte naar beneden.

Aantekeningen

1. Iedereen heeft deze waaier, vierentwintig uur per dag. Ze hebben zijn kracht en macht volledig ontvangen, waarom weten ze dan niets als ze een vraag krijgen? Kan jij spreken?
2. Hij heeft nu al drie keer gesproken. Yen Kuan is nog altijd springlevend.
3. Er is toch nog één of een halve. Bah! Het zou beter zijn om zijn meditatiekruk om te gooien.
4. Hij spant de boog nadat de dief vertrokken is. Hij komt noch in het deuropening, noch in de winkel.
5. Hij veroorzaakt dit alles. Hij spant zijn boog nadat de dief verdween is

Commentaar

"De neushoorn waaier is al heel lang in gebruik, maar wanneer er naar gevraagd wordt, weet niemand hoe of waar. " Iedereen heeft deze waaier, en beschikt tijdens de vierentwintig uren van de dag over al zijn krachten – waarom weet dan niemand, als er naar gevraagd wordt, waar de waaier heen gegaan is? De bediende, T'ou Tzu, en op het eind Pao Fu—geen van allen weet het. Maar zeg me, weet Hsueh Tou het?

Heb je niet gezien dat, toen Wo Chu[977] thee dronk met Manjusri[978], deze een kristallen schaal omhoog hield en vroeg, "Hebben ze dit in het Zuiden?" Wu Cho zei, "Nee!" Manjusri zei, "Wat gebruiken ze om hun thee te drinken?" Wu Chao was sprakeloos. Als je weet waar deze zaak over gaat, dan zal je weten dat de

[977] Waarschijnlijk Wuzhuo Wenxi (821–900), zie zaak 35 over zijn ontmoeting met Manjusri.
[978] De Bodhisattva van de wijsheid

neushoorn waaier een onbegrensde, pure bries heeft; je zal ook zien hoe de hoorn omhoog rijst op de kop van de neushoorn.

De manier waarop deze vier oude kerels spraken lijkt op wolken in de ochtend en regen in de avond; als weg gaan, zijn ze moeilijk te achtervolgen. Hsueh Tou zei ook[979], “Als je wilt dat de pure bries terugkeert en de hoorn weer aangroeit,” dan vraag ik jullie, Ch’an reizigers, ieder voor zich, een keerwoord. Ik vraag je, omdat de waaier gebroken was, breng me de neushoorn.” Op dat moment kwam er een monnik naar voren en zei, “Jullie allemaal, ga mediteren in de hal!” Deze monnik heeft de autoriteit scepter van de Meester afgepakt. Hij kon spreken, maar hij was slechts in staat om tachtig procent uit te spreken. Als je voor honderd procent gaat, gooi dan de meditatie kruk ondersteboven voor hem. Welnu, zeg me, begreep deze monnik de neushoorn of niet? Als hij het niet begreep, wist hij toch op deze wijze te spreken; als hij het begreep, waarom gaf Hsueh Tou dan toch niet zijn goedkeuring? Waarom zei hij, “Ik werp mijn haak uit om walvissen te vangen, maar ik vang een kikker.”

Zeg me, hoe is het, uiteindelijk? Jullie allemaal, er is niets om je zorgen over te maken; probeer dat vast te houden, om te zien.

Bijlage:

Gedicht bij zaak 25 Yanguan’s “Neushoorn waaier” – boek van de sereniteit

Als de waaier gebroken is, zoekt hij de neushoorn

De wereld in de cirkel[980] heeft een betekenis (een reden)

Wie de tienduizend jaren licht van de volle maan zou hebben gekend

Zal subtiel een doordringende lichtgevende herfst plek creëren .

[979] Dit commentaar van Hsueh Tou is waarschijnlijk pas in de tweede editie van zijn 100 ‘gedichten over oude zaken’ toegevoegd

[980] Men zegt dat de Nationale leraar de eerste was die de cirkel gebruikte als symbool voor Zen, voor het de ultieme waarheid. Zen veronderstelt dat je de ultieme waarheid in jezelf belichaamd. Zie ook zaak 91. Hakuin zegt, “Het gebruik van cirkels wordt een stille voordracht genoemd of ook: bereiken door objecten.” De cirkel als symbool voor het transcendentale, wat aarde en lucht omvat maar niet vastgepakt kan worden. En wat tegelijk aards en banaal is. ‘Je ware zelf’, ‘Het”. Zie ook zaak 69

De Wereldwijd Vereerde neemt plaats op de zetel

Zaak 92

Aanwijzing

Iemand die de melodie kan herkennen zodra de snaren van de luit trillen, vind je nog niet in duizend jaar. Door een havik los te laten bij het zien van een konijn, wordt onmiddellijk de snelste gepakt. Wat betreft het samenvatten van alle ooit gesproken woorden in een enkele zin, het hele universum verzamelen in één atoom, samen sterven en samen geboren worden, op alle manieren doorboren en binnendringen, is er iemand die daar getuige van kan zijn? Om te testen citeer ik deze zaak, om te zien.

Zaak

Op een dag neemt de Wereldwijd Vereerde plaats op zijn stoel.[1]
Manjusri sloeg met de hamer en zei, “Aanschouw helder de Dharma van de Koning van de Dharma; De Dharma van de Koning van de Dharma is alzo.”[2]

De Wereldwijd Vereerde verliet vervolgens zijn zetel.[3]

Aanwijzingen

1. Gast en gastheer verliezen beiden. Dit is niet het enige moment vol mildheid.
2. Eén zoon heeft het diep van binnen begrepen.
3. Bedroefde man, spreek niet met bedroefde mensen; als je met bedroefde mensen spreekt, bedroef je ze dusdanig dat ze sterven. De drum slaan en de luit spelen, twee meesters in volle harmonie.

Commentaar

Deze scene speelde zich af voordat de Wereldwijd Vereerde de bloem omhoog hield[981]. Vanaf het begin in het herten park[982] tot het einde bij de Hiranyavati rivier[983]: hoeveel keer gebruikte hij het juwelen zwaard van de Diamanten koning[984]? Als er op dat moment in de menigte iemand met de daadkracht van een lompenmonnik had gezeten, die het geheel kon overstijgen, dan zou diegene in staat zijn geweest de verwarde situatie rond het omhoog houden van een bloem te voorkomen. Terwijl de Wereldwijd Vereerde pauzeerde, werd hij geconfronteerd met Manjusri[985], en verliet hij onmiddellijk zijn zetel. Op dat moment was er nog een ander tafereel; Shakyamuni barricadeerde zijn deur, Vimalakirti[986] hield zijn mond – beiden komen overeen en daardoor is alles al uitgelegd. Het is als het verhaal van Su Tsung die aan de nationale Leraar Chung vragen stelt over het maken van een toren zonder voegen[987], en ook als het verhaal over de buitenstaander die een vraag stelt aan de Boeddha, “Ik vraag niet naar wat gesproken is of naar wat niet gesproken is.”[988] Observeer het gedrag van deze transcendente mensen, wanneer gingen zij ooit de spookgrot in voor hun levensonderhoud. Sommigen zeggen dat de betekenis in de stilte is; sommigen zeggen dat het in de onderbreking is, dat spreken duidelijk maakt wat niet gezegd kan worden, en sprakeloosheid duidelijk maakt wat gezegd kan worden --- zoals Yung Chia[989] zei, “Spreken wanneer het stil is, stilte wanneer er gesproken wordt.” Maar als je het alleen op deze wijze begrijpt, dan zal je het 60 eons lang, in verleden, heden en toekomst, nog niet in je dromen zien. Als je onmiddellijk en direct realisatie bereikt, dan zal je niets gewoons of heilig meer zien – deze Dharma is kalm en gelijkmoedig, het is hoog noch laag. Elke dag zal je hand in hand lopen met alle Boeddha´s.
Tot slot, observeer hoe Hsueh Tou op een natuurlijke wijze kijkt en dat laat zien in dit gedicht.

---

[981] Het verhaal dat tijdens een bijeenkomst op de Grdhrakuta of Gierberg, de Boeddha een bloem omhoog hield waarop Mahakashyapa glimlachte. In de Ch’an traditie wordt dit beschouwd als de eerste ‘hart tot hart’ transmissie, zie zaak 6 in de Wumonkan verzameling.
[982] Nadat de Boeddha de morgenster zag opkomen en tot verlichting kwam, ging hij naar het herten park waar hij zijn eerst toespraak gaf aan de vijf asceten die hem op zijn zoektocht vergezelden.
[983] Rivier waar de Boeddha stierf.
[984] het Diamanten Konings juwelen zwaard wordt vaak gebruikt als metafoor voor prajna, transcendente wijsheid, enkelzijdig of dubbelzijdig.
[985] De Bodhisattva van de wijsheid, zie zaak 35 en bijlage bij zaak 24
[986] Hoofdpersoon in de Vimalakirtinirdesa, een soetra uit de Mahayana traditie, waarschijnlijk geschreven na 100nC. Waarin hij voorgesteld wordt als de ideale lekenvolger en tijdgenoot van Shakyamuni Boeddha. Soetra handelt o.a. over de betekenis van non-dualisme en de Mahayana claim dat de verschijnselen in de wereld illusies zijn. Zie zaak 84
[987] Zie zaak 18
[988] Zie zaak 65
[989] Yongjia (665-713), leerling van de zesde patriarch

Gedicht

Als onder de verzamelde talloze wijzen een adept het had geweten,

** Beter geen laster over de oude Shakyamuni spreken. Laat dat maar over aan Lin Chi of Te Shan. Het is moeilijk één of een halve te vinden tussen een duizend of tien duizend.*

Dan zou de order van de koning van de Dharma anders zijn geweest.

** Zij die hem achterna rennen zijn talrijk als hennep en gierst. Drie hoofden, twee gezichten. Duidelijk. Hoeveel zouden er zijn die tot hier komen.

Als er een `Saindhava´ man in de menigte geweest zou zijn,

** Het is moeilijk hier een slimme man te vinden. Als Manjusri geen adept is, dan ben jij zeker geen adept.*

Wat voor noodzaak had Manjusri dan nog om met de hamer te slaan?

** Wat is er mis met voortgaan en één keer slaan met de hamer? Een tweede en derde keer slaan is compleet overbodig, Hou zou jij een op de situatie toepasselijke zin uitspreken? Gevaarlijk! *

Commentaar

“Als onder de verzamelde talloze wijzen een adept het had geweten.” De enorme massa mensen op de Gieren berg waren allemaal ondergeschikt aan de wijzen: Manjusri, Samantabhadra[990], Maitreya[991] en nog meer. Meester en hun metgezellen waren samen gekomen – zij moesten buitengewoon en de beste onder de beste zijn, voordat ze konden weten waar hij op uit was. Wat Hsueh Tou probeerde te zeggen is dat er niemand was onder de vele wijzen die wist wat is. Als er een adept was geweest, dan zou die geweten hebben wat niet is. Waarom? Manjusri sloeg met de hamer en zei. “Aanschouw helder de Dharma van de Koning van de Dharma; De Dharma van de Koning van de Dharma is alzo.” Hsueh Tou zei, “Dan zou de order van de koning van de Dharma niet zo geweest zijn.” Waarom was dat zo? Op dat moment, als er in de samenkomst iemand geweest zou zijn met een oog op zijn voorhoofd en een talisman aan zijn zijde, dan zou die al voordat de Wereldwijd Vereerde was gaan zitten alles doorzien hebben. Wat voor noodzaak zou er dan nog geweest zijn voor Manjusri om met de hamer te slaan?

[990] De Bodhisattva van de actie
[991] De Boeddha van de toekomst

De Nirvana soetra zegt, `Saindhava´ is een naam voor vier verschillende dingen: ten eerste zout, ten tweede water, ten derde is het een schaal en ten vierde is het een paard. Er was ooit een wijze bediende die de vier betekenissen goed begreep; als de koning zich wilde wassen en behoefte had aan Saindhava bracht hij hem water; wanneer hij er naar vroeg terwijl hij aan het eten was, bracht hij hem zout; wanneer de maaltijd klaar was, gaf hij hem een kom met heet water om te drinken en wanneer hij naar buiten wilde gaan, stond zijn paard klaar. Hij handelde zonder één fout te maken, al naar gelang de intentie van de koning; men moet een slimme vent zijn om zo te kunnen handelen.
Toen een monnik aan Hsiang Yen[992] vroeg, "Wat voor Saindhava vraagt de koning?" zei Hsiang Yen, "Kom wat dichterbij." De monnik deed dat. Hsiang Yen zei, "Je zet de anderen compleet voor gek." Hij vroeg ook aan Chao Chou, "Wat voor Saindhava vraagt de koning?" Chou stond op van zijn meditatie stoel, boog voorover en vouwde zijn handen. Als er toen, op dat moment, een "Saindhava man" geweest zou zijn, die in staat zou zijn door te dringen voordat de Wereldwijd Vereerde plaats had genomen op zijn stoel, dan zou hij iets bereikt hebben. De Wereldwijd Vereerde zat nauwelijks op zijn stoel of hij stond alweer op; hij had het punt gemist- wat was het waard dat Manjusri toch met de hamer sloeg? Onvermijdelijk liet hij de preek van de Wereldwijd vereerde dom lijken. Maar zeg me, waarmee maakte hij hem een dommerd?

[992] Xiangyan Zhixian (d 898), leerling van Guishan, bekend van zaak 5 uit de Wumonkan.

Bijlage

Gedicht bij deze zaak in het boek van de sereniteit (zaak 1):

De unieke bries van de realiteit - zie je het?
Voortdurende creatie zorgt dat haar weefgetouw en pendel bewegen.
Zij weeft de oude brocade met daarin de verschijnselen van het voorjaar
Maar niets kan men veranderen aan het lekken van Manjusri.

Ta Kuang doet een dansje.

Zaak 93

Zaak

Een monnik vroeg aan Tu Kuang, “Ch’ang Ch’ing zei, ‘Vreugdevolle lofzang ter gelegenheid van een maaltijd’ --- wat is de essentie van zijn bedoeling?”[1]

Ta Kuang deed een dansje[2]. De monnik boog[3]. Kuang zei, “Wat heb je gezien, waardoor je boog?[4]” De monnik deed een dansje[5]. Kuang zei, “Jij wilde vossen geest!”[6]

Aantekeningen

1. Het licht schijnt opnieuw. Deze leren emmer! Het is onvermijdelijk dat je gaat twijfelen. ; zonder te vragen weet je het niet.
2. Bedrieg mensen niet compleet. Hij handelt op dezelfde wijze als Chin Niu[993]
3. Hij handelt ook op deze wijze; hij heeft gelijk, maar ik ben beng dat hij niet begrepen wordt.
4. Hij zou hem nog altijd onder druk moeten zetten; het is noodzakelijk om onderscheid te maken.
5. Hij tekent een kat volgens het model. Uiteindelijk begreep hij het niet. Hij is een kerel die met zijn schaduw speelt.
6. De hartelijkheid is moeilijk terug te geven. De drieëndertig Patriarchen gaven slechts dit door.

Commentaar

De achtentwintig patriarchen in India en de zes patriarchen in China droegen slechts dit brokje over; maar weten jullie waar het op neer komt? Als je dat weet kan je deze fout voorkomen, als je het niet weet, blijf je, als daarvoor, een wilde vossen geest[994].

Sommigen zeggen dat Ta Kuang[995] zijn neusvleugels ronddraaide om de man te misleiden; maar als dat werkelijk zo was, waarom deed hij dat? Ta Kuang was zeer

[993] Jinniu Kingyu, (n.d.) leerling van Ma Tsu, zie zaak 74, waar ook deze uitspraak van Ch’ang Ch’ing wordt benoemd.
[994] Vaak gebruikt voor iemand die probeert de slimmerik uit te hangen of iemand met valse pretenties, maar soms ook voor iemand met een vrije geest.
[995]Daguang Juhei (863-903) (Chu Hui uit Ta Kuang) leerling van Shishuang Qingzhu (807-888)

goed in staat anderen te helpen; in zijn zinnen is een weg waarlangs men verder kan gaan. In het algemeen moet een leraar van onze school nagels uittrekken, schroeven losdraaien, plekken die plakken verwijderen en de banden waarmee mensen vastzitten lossnijden; alleen dan kan hij “een goede vriend” genoemd worden.

Ta Kuang deed een dansje, de monnik boog; op het laatst deed ook de monnik een dansje, waarop Ta Kuang zei, “Jij wilde vossen geest”. Dit was niet de monnik omdraaien. Waar het op neer komt is dat als je het werkelijke uitgangspunt niet kent, en alleen maar een dansje doet, de één na de ander, je nooit ergens rust kan vinden. Ta Kuang zei, “Wilde vossen geest”—deze woorden kapten Chin Niu[996] af, en zijn buitengewoon. Daarom is gezegd, “Hij bestudeert het levende woord, niet de dode woorden.” Hsueh Tou vond zijn woorden “Jij wilde vossen geest” simpelweg toepasselijk. Dat is de basis waarop hij zijn gedicht construeerde. Maar zeg me, is deze “Wilde vossen geest” het zelfde als “Tsang ’s hoofd is wit, Pai ’s hoofd is zwart”;[997] “Deze gelakte emmer”[998], of “Goede monnik”? Zeg me, zijn ze hetzelfde of verschillend?

Gedicht

De eerste pijl raakte nauwelijks, maar de tweede ging diep:

** Zo’n honderd pijlen, zo’n honderd keer raak. Waarheen kan je heen om te ontsnappen.*

Wie zegt dat gele bladeren geel goud zijn?

** Nu maken ze een kind aan het huilen.; maar zelfs als je een kind voor de gek kan houden blijft het nutteloos. *

Als de golven van Ts’ao Ch’i allemaal hetzelfde zijn,

** Wat voor limiet is er aan het spelen met modderballen? Hij tekent een kat volgens het voorbeeld. Hij laat een weg open.*

Ontelbare gewone mensen zouden vastlopen.

** We ontmoeten een levende man! Hij heeft elke lompen monnik in de wereld in verwarring gebracht, en maakt het hen onmogelijk vast te houden; hij brengt ook jou in verwarring en maakt het je onmogelijk tevoorschijn te komen.*

Commentaar

[996] Jinniu Kingyu, zie zaak 74
[997] zie zaak 73
[998] de gelakte (of leren) emmer omverschoppen, verbrijzelen, de bodem die eruit val, als symbool voor inzicht krijgen, verlichting. (zaak 3, 7, 44 en anderen). De leren emmer als symbool van een domkop, in diverse zaken als metafoor gebruikt . Het vuile water uit de emmer gooien, etc. etc.

“De eerste pijl raakte nauwelijks, maar de tweede ging diep.” Ta Kuang ’s dans was de eerste pijl. Hij zei ook, “Deze wilde vossen geest!” Dit was de tweede pijl. Dit zijn sinds lang vergeten tijden de tand en de nagel geweest.

“Wie zegt dat gele bladeren geel goud zijn?” Yang Shan[999] zei tegen zijn gemeenschap, “Jullie allemaal zouden je licht moeten om draaien en reflecteren; jullie moeten mijn woorden niet onthouden, sinds onafzienbare tijden hebben jullie je rug toegekeerd naar het licht en je in duisternis ondergedompeld. De wortels van valse concepten gaan diep de grond in en het is moeilijk ze eruit te trekken. Daarom gebruik ik af en toe doelmatige methoden om jullie grof onderscheid makende bewustzijn weg te nemen; zo iets als gele bladeren gebruiken om een klein kind te laten stoppen met huilen.“ Het is als zoet fruit vervangen door een bittere kalebas. Toen de Wereldwijd Vereerde gedurende zijn leven lang actuele doctrines uitlegde, was ook dat niets anders dan woorden om een eind aan het huilen te maken. “Deze wilde vos!”—hij wilde slechts jullie actief onderscheid makende bewustzijn omzetten. In dit proces is er het voorlopige en het reële, en er is ook verlichting en functioneren; alleen zo kan je de greep van de lompen monnik daarop zien. Als je het begrijpt, zal je als een tijger met gevouwen vleugels zijn.

“Als de golven van Ts’ao Ch’i[1000] allemaal hetzelfde zijn.” Als plotseling alle studenten waar dan ook een dansje deden zoals in deze zaak en alleen maar handelden zoals in deze zaak, zouden ontelbare gewone mensen vastlopen; hoe zouden ze dan gered kunnen worden?

[999] Yangshan Huiji (807-883), leerling van Kuei Shan, zie zaak 34 en 68
[1000] Rivier in Zuid China, bij haar bron had de zesde patriarch Hui Neng zijn klooster, de golven zou je kunnen zien als alle Ch’an leraren die van hem afstammen.

Ch’ang Ch’ing’s Drie soorten gif.

Zaak 95

Aanwijzing

Blijf niet waar een Boeddha is, als je daar blijft, groeien er hoornen op je hoofd. Loop snel voorbij de plaats waar geen Boeddha is, als je daar niet snel voorbij loopt groeit het onkruid twee meter hoog.

Zelfs als je puur en naakt, kaal en schoon, zonder mentale activiteiten los van de dingen, zonder dingen los van mentale activiteiten bent, dan nog kan je niet voorkomen dat je bij een stronk blijft staan, wachtend op een konijn.[1001]

Maar zeg me, als je zo niet bent, hoe zou jij dan handelen? Om te testen citeer ik deze zaak.

Zaak

Ch’ang Ch’ing zei eens, “Nog eerder zou ik zeggen dat heiligen de drie soorten gif bezitten,[1] dan beweren dat de Tathagata twee verschillende boodschappen verkondigt.[2] Ik zeg niet dat de Tathagata niet spreekt,[3] alleen maar dat hij geen twee verschillende boodschappen verkondigt”.[4]

Pao Fu zei, “Wat is Tathagata ’s boodschap?”[5]

Ch’ang Ch’ing zei, “Hoe kan een dove man horen?”[6]

Pao Fu zei, “Ik wist dat je op het secundaire niveau aan het praten was.”[7]

Ch’ang Ch’ing zei, “Wat is Tathagata ’s boodschap?”[8]

Pao Fu zei, “Ga thee drinken.”[9]

Aantekeningen

1. Verschroeid graan ontkiemt niet.
2. Hij heeft al de oude Shakayamuni belasterd.
3. Hij blijft zichzelf belachelijk maken; hij heeft al zeven openingen en 8 gaten.
4. Nutteloos gewauwel. Over welke derde of vierde zou je willen praten.
5. Hij geeft een goede stoot; wat wil jij zeggen?
6. Hij richt een smeekbede naar de lucht. Het barst los in verkwisting.
7. Hoe kan je een man met een helder oog voor de gek houden? Hij wappert zijn neusvleugels rondom.

[1001] Een dwaas zag eens een konijn onder een stronk duiken, hij bleef wachten bij de stronk tot er nog een konijn zou komen

8. Een vergissing, toch komt hij ergens.
9. Begrepen. Maar kan jij het bevatten? Strompelend voorbij.

Commentaar

Toen Ch'ang Ch'ing[1002] en Pao Fu[1003] samen in de gemeenschap van Hsueh Feng waren, hielden ze elkaar altijd scherp en wakker, vaak gewikkeld in discussies. Op een dag waren ze als volgt aan het praten, "Nog eerder zou ik zeggen dat heiligen de drie soorten gif bezitten, dan beweren dat de Tathagata twee verschillende boodschappen verkondigt." Het Sanskriet woord voor heilige, arhat[1004], betekent doder van dieven; door hun deugden en prestaties illustreren ze hun naam; ze snijden de negen maal negen hartstochten af, al hun lekken[1005] zijn al opgedroogd, en hun puur gedrag is al vastgesteld – dit is de status van heiligheid, waar er niets meer te leren is. De drie soorten gif zijn hebzucht, haat en dwaasheid, de fundamentele hartstochten. Als zij zich compleet los gesneden hebben van de éénentachtig soorten hartstochten, hoeveel temeer van de drie vergiften! Ch'ang Ch'ing zei, "Nog eerder zou ik zeggen dat heiligen de drie soorten gif bezitten, dan beweren dat de Tathagata twee verschillende boodschappen verkondigt." Zijn globaal idee was dat hij wilde aantonen dat de Tathagata niets onwaars zegt. In de Lotus soetra wordt gezegd, "Alleen dit ene ding is waarheid; elk tweede daarnaast is niet echt."[1006]. Daarin wordt ook gezegd, "Er is slechts één voertuig van waarheid, er is geen tweede of een derde." De Wereldwijd Vereerde beschouwde het potentiaal in meer dan drie honderd gemeenschappen, teneinde zijn leer te vestigen door het juiste medicijn te geven voor de aandoening: op tienduizend verschillen manieren en met duizend verschillende soorten uitleg van de Dharma geven, en uiteindelijk zijn er geen twee verschillende toespraken. Nu zijn idee zover ontwikkeld is, hoe kunnen jullie mensen dan zien? De Boeddha leerde overal de Dharma met één stem, dat kan ik niet ontkennen - maar eigenlijk heeft Ch'ang Ch'ing nooit de boodschap van de Tathagata gezien en gehoord, zelfs niet in zijn dromen. Waarom? Hij is zoals een man die praat over voedsel, uiteindelijk zal dat zijn honger niet wegnemen. Pao Fu zag dat hij over de leer sprak vanaf een vlakke ondergrond, dus vroeg hij, "Wat is Tathagata 's boodschap?" Ch'ang Ch'ing zei, "Hoe kan een dove man horen?" Pao Fu zei, "Ik wist dat je op het secundaire niveau aan het praten was." Ch'ang Ch'ing zei, "Wat is Tathagata 's boodschap?" Fu zei, "Ga thee drinken." Ch'ang Ch'ing had

[1002] Changquin Huileng (864-932), leerling van Hsueh Feng (zie Zaak 22, 51)
[1003] Baofu Congzhan (? – 928) leerling van Hsueh Feng (zie zaak 23, 46, 76, 95)
[1004] het betekent ook "waardig", waardig om voor te offeren.
[1005] "Lekken" zijn passies, gehechtheid, bezoedelingen; de stoom van energie in gewoontepatronen om je vast te klampen, in emotionele bemoeienis met de wereld, mensen hun wil uitpersen en ze slaaf van hun passies maken. De vier bekwaamheden van heiligheid –Arhat- zijn dat iemands lekken opdringen- dat wil zeggen. je bent vrij van genegenheden en bezoekingen, puur gedrag is bereikt, dat iemand doet wat hij moet doen., en dat iemand bevrijd is van verder bestaan in de wereldse staat
[1006]" dit ene ding" is het weten en visioen van de Boeddha's
[1007] zie Zaak 89

zijn speer verloren aan iemand anders; Ch'ang Ch'ing, zogenaamd een grootheid, verloor zijn geld en haalde zich straf op de hals.

Nu vraag ik jullie hoeveel soorten toespraken van de Tathagata zijn er? Je moet weten dat je het verlies van deze twee kerels alleen op deze manier kan inzien. Als je het nauwkeurig bekijkt dient iedereen slaag te krijgen. Ik bied je een uitweg aan, zodat anderen het kunnen begrijpen. Sommige zeggen dat Ch'ang Ch'ing de verkeerde woorden sprak en Pao Fu de juiste. Ze volgen slechts de woorden om interpretaties te maken, om zodoende winst en verlies te kunnen bepalen. Ze zijn ver weg van het besef dat de Ouden zijn als vonken die van een vuursteen afspatten. Tegenwoordig gaan de mensen niet meer terug naar de keerpunten van de Ouden, om te kijken. Ze rennen slechts naar de uitspraken en zeggen, "Ch'ang Ch'ing handelde niet onmiddellijk; daarom viel hij naar het tweede niveau. Pao Fu 's uitspraak "Ga je thee drinken' is het eerste niveau." Als je slechts op deze wijze ernaar kijkt, zal je de betekenis van de Ouden nog niet inzien als de Maitreya Boeddha afdaalt om hier geboren te worden. Als je een adept ben zal je je nooit tot zulke inzichten wenden; spring uit dit nest vol clichés en je bent op weg naar boven.

Als je zegt, "wat is verkeerd aan 'Hoe kan een dove man horen?, of wat is goed aan 'Ga thee drinken'?", ben je nog verder afgedwaald. Daarom wordt gezegd, "hij bestudeert de levende en niet de dode uitdrukking". Dit verhaal is hetzelfde als het verhaal[1007] "Over het gehele lichaam zijn handen en ogen, doorheen het lichaam zijn handen en ogen" - het is onmogelijk dat jij goed en verkeerd kan beoordelen en vergelijken. Het is noodzakelijk dat je schoon en naakt bent, precies waar je nu staat; alleen dan zal je inzien waar je de Ouden kunt ontmoeten. Mijn overleden leraar Wu Tsu[1008] zei, " het is als weer grip krijgen aan het front". Het vereist een oog dat onderscheid kan maken en een bekende hand. Als je met het juiste oog kijkt naar deze publieke zaak, zie je dat ze, waar geen winst noch verlies is, winst en verlies onderscheidt, en waar geen dichtbij of veraf is, ze dichtbij en veraf onderscheidt. Ch'ang Ch'ing zou nog altijd een diepe buiging voor Pao Fu moeten maken om gepast te zijn. Waarom? Omdat Pao Fu deze voorliggende zaak goed gebruikt, als een voortrollende donder of een aanvliegende komeet. Pao Fu kon niets anders doen dan tand na tand, nagel na nagel, voort brengen.

Gedicht

Primair, secundair:

[1007] zie Zaak 89
[1008] Wuzu Fayan, "Qingyuan"(1024-1104)

** Zulke zaken zijn niet aanwezig in mijn koninklijk magazijn. De standaard voor verleden en heden. Wat ben je aan het doen, het valse volgen en het slechte bevorderen.*

Een achteroverleunende draak kijkt niet naar stilstaand water –

** Alleen iemand op dezelfde weg kan het weten.*

Waar hij niet is, daar is de maan, de golven komen tot rust:

** De eenzame boot beweegt uit zichzelf over de vier zeeën. Het is zinloos je druk te maken om het te doorgronden. Welke kom zoek je?*

Waar hij is, ontstaan golven zonder wind.

** Woest bedreigt hij mensen; voel je je haren recht overeind staan in de kou? Toeslaand zeg ik, “Hij is gekomen.”*

O Ch’an pelgrim Leng![1009], O Ch’an pelgrim Leng!

** Hij pakt de dief die zijn huis plundert. Ga niet naar de drukke markt. Hij verliest zijn geld en loopt straf op.*

In de derde maand, bij de Poort van Yu[1010], zou jij een onvoldoende scoren.

** Onder de tienduizend is er nog niet één die zichzelf kan terugtrekken en aan anderen kan overdragen. Hij zuigt slechts zijn eigen adem in en slikt zijn stem in.*

Commentaar

“Primair, secundair.” Als mensen primair en secundair alleen theoretisch begrijpen is dit alles inderdaad niets anders dan leven in dood water. Als je deze actieve bekwaamheid alleen begrijpt met termen als primair of secundair, ben je nog altijd niet in staat er grip op te krijgen. Hsueh Tou zegt, “Een achteroverleunende draak kijkt niet naar stilstaand water”. Hoe kan een draak zich verbergen in dood water? Als dit “primair en secundair” is, is dit alles inderdaad je in je levensonderhoud voorzien in dood, stilstaand water. Er moet een hoge en enorme deining zijn en witte golven tot aan de hemel, zodat een draak zich kan verschuilen. Het is zoals al vaker gezegd, “In een levenloze vijver kan de blauwe draak niet kronkelen”. Heb je niet gehoord dat stilstaand water geen draak bevat. En er wordt gezegd, “ een achterover leunende draak is altijd voorzichtig met de klaarheid van een blauwe heldere vijver.” Daarom zegt Hsueh Tou dat daar, waar er geen draak is, de maan verschijnt en de golven tot rust komen – de wind is kalm en toch nemen de golven toe. Waar een draak is, worden de golven groter zonder wind, zoals ook door Pao Fu ’s “Ga thee drinken” – dit is inderdaad golven aanwakkeren zonder wind. Hier aangekomen ruimt Hsueh

[1009] Ch’ang Ch’ing ‘s persoonlijke naam was Hui Leng

[1010] Chinese legende dat vissen die de Draken passage , de Passage van Yu (zie zaak 7), kunnen passeren, in een draak veranderen, in Ch’an een symbool voor verlichting, zie ook Zaak 60

Tou de emotionele interpretaties voor jou op, en zijn gedicht is compleet. Hij heeft echter nog wat extra verzen, dus maakt hij het patroon compleet; zoals eerder richt hij een enkel oog op de inhoud, en opnieuw is hij ontegenzeggelijk buitengewoon. Hij zegt, “O Ch’an pelgrim Leng, O Ch’an pelgrim Leng! In de derde maand, bij de Poort van Yu, zou jij een onvoldoende scoren.” Ofschoon Ch’ang Ch’ing een draak was die voorbij de Drakenpoort was gekomen, kreeg hij toch nog een tik op zijn hoofd van Pao Fu.

Chao Chou 's "Drie keerwoorden"

Zaak 96

Zaak

Chao Chou gaf drie keerwoorden aan zijn gemeenschap.[1]

"Een gouden Boeddha passeert niet door een oven; een houten Boeddha passeert niet door vuur; een modder Boeddha passeert niet door water."[1011]

Aantekeningen

1. Wat zegt hij? De drie delen zijn niet hetzelfde.

Commentaar

Nadat Chao Chou[1012] deze drie keerwoorden had uitgesproken, zei hij, "De echte Boeddha zit binnen in je." Deze zin klinkt extreem toegeeflijk. Die man van lang geleden maakt het duidelijk met een enkel oog, zijn hand reikt uit om mensen te gidsen; hij maakt kort en krachtig gebruik van deze woorden om zijn boodschap over te brengen; hij wil anderen helpen. Als je eenzijdig de ware imperatief in zijn totaliteit zou presenteren, zou er drie meter hoog onkruid groeien voor de hal. Hsueh Tou vindt de toegeeflijkheid van die laatste zin niet gepast, dus hij schrapt die zin en gebruikt slechts drie zinnen. Als een modder Boeddha door water passeert zal hij uiteenvallen, als een gouden Boeddha een oven passeert zal hij smelten; als een houten Boeddha door vuur passeert zal hij verbranden. Wat maakt het zo moeilijk om deze keerwoorden te begrijpen? Hsueh Tou 's honderd voorbeelden worden gecompliceerd door oordelen en vergelijkingen; deze drie regels geven echter direct toegang tot de adem van een lompenmonnik. Maar toch, deze regels zijn inderdaad

---

[1011] uit de 'Recorded Sayings of Zen Master Chao Chou': "*De meester (Chao Chou) kwam de hal binnen en gaf de volgende instructie aan de gemeenschap : "Metalen Boeddha's passeren niet door een oven, houten Boeddha's niet door vuur, Modder Boeddha's passeren niet door water. De ware Boeddha zit binnen in je." "Bodhi, Nirvana, zo-heid en Boeddha-natuur zijn slechts kleren die het lichaam bedekken." "En, als zodanig, kan je ze dwang begeertes noemen. Als je er geen vragen over stelt, zijn het geen dwang begeertes." "Waar kan het waarachtige koninkrijk van de Werkelijkheid gevonden worden?" "Als je de geest niet laat geboren worden, kunnen de 10.000 dharma's niet overgedragen worden. Ga gewoon zitten, en laat je zinken in deze zaak voor 20 of 30 jaar. Als je dan niet tot enig begrip komt mag je mijn hoofd eraf hakken. "* zie bijlage voor de complete toespraak.

[1012] Zhaozhou Congshen (778-897)

moeilijk te bevatten. Als je voorbij deze regels kan komen heb je je studie met goed gevolg beëindigd.

Gedicht (1)

Een modder Boeddha passeert niet door water:

** Hij is ermee doordrenkt totdat zijn neus uit elkaar valt. Hij veroorzaakt golven zonder wind.*

Spiritueel licht verlicht hemel en aarde;

** Hij laat de havik los als hij het konijn ziet. Wat heeft het met anderen te doen?*

Als hij niet was blijven staan in de sneeuw

** Wanneer één persoon een leugen overdraagt, dragen tien duizend mensen het verder over als waarheid. Hij maakt fout op fout. Wie heeft jou ooit gezien?*

Zou iemand dan in staat zijn niet te imiteren?

**Bij het binnengaan van de tempel zie je zijn naamplaat. Vierentwintig uur per dag naar boven en naar beneden rennen – Wat is het? Jij bent het.*

Commentaar

“Een modder Boeddha passeert niet door water - Spiritueel licht verlicht hemel en aarde.” Deze ene zin maakt het gedicht compleet: maar vertel me, waarom vernoemt hij Shen Kuang (“Spiritueel licht”)? Toen de tweede patriarch geboren werd, verlichte een spiritueel licht (‘Shen Kuang’) de kamer. Op een nacht verscheen een geest aan de tweede patriarch en zei, “Waarom hier nog blijven? De tijd om de weg te volgen is aangebroken, ga naar het Zuiden.” Vanwege de associatie met geesten en spiritualiteit werd de tweede patriarch Shen Kuang genoemd. Hij leefde lang in de Yi-Lo streek, en bestudeerde vele boeken. Hij studeerde hard, maar vond dat, “De leer van Confucius en Lao Tzu slechts aangepaste normen overdraagt. Kortgeleden hoorde ik dat de grote leermeester Bodhidharma in Shao Lin is”. Hij ging dus naar Bodhidharma, die in stilte zat en geen instructies gaf. Kuang dacht bij zichzelf, “Wanneer de mensen uit een ver verleden de weg zocht, braken ze hun botten en namen het merg eruit, vergoten hun bloed om de honger te stillen, spreiden hun haar uit om de modder te bedekken, wierpen zich van de klif om tijgers te voeden. Vanaf lang geleden waren ze zo, wat nu met mij?

Dat jaar, in de nacht van 9 december, viel er veel sneeuw. De tweede patriarch stond bij de muur en tegen het ochtendgloren kwam de sneeuw tot aan zijn knieën. [1013] Bodhidharma kreeg medelijden met hem en zei, “Jij, die daar in de sneeuw staat, wat

[1013] zie Zaak 41, Wumonkan

zoek je?" De tweede Patriarch zuchtte droevig en zei, "Ik smeek slechts uw compassie, om de ambrozijnen poort te openen, en alle schepsels te redden." Bodhidharma zei, "Het wonderlijke pad van alle Boeddha's vereist ijverig blijven werken, gedurende vele eons; dat te beoefenen wat moeilijk te beoefenen is, terwijl je het onverdraaglijke te verdragen hebt. Hoe kan jij, met weinig deugd en kleinzielige kennis, een ondiep hart en een arrogante geest, hopen dat je het ware voertuig kan vinden. Er is geen weg." Na het horen van deze woorden was de tweede patriarch nog meer vastberaden om de weg te willen volgen. Hij haalde stiekem een mes uit zijn zak en sneed zijn linker voorarm eraf. Bodhidharma wist dat dit een voertuig van de Dharma was en vroeg hem, "jij staat in de sneeuw en je snijdt je arm eraf, waarom?" De Tweede patriarch zei, "mijn geest is onrustig, alstublieft meester, breng mijn geest tot rust." Bodhidharma zei, "Breng me je geest, en ik zal ze tot rust brengen." De tweede patriarch zei, "ik kan mijn geest niet vinden, hoeveel ik ook zoek." Bodhidharma zei, "Ik heb je geest tot rust gebracht." Daarna veranderde Bodhidharma Shen Kuang 's naam in Hui K'e.

Dus zegt Hsueh Tou: 'Als hij niet was blijven staan in de sneeuw, zou iemand dan in staat zijn niet te imiteren?' Slaafse, kruiperige, bedrieglijke mensen zouden hem nadoen, en onmiddellijk valse imitaties worden: dit zijn de kruiperige nep volgelingen. Hsueh Tou looft, "Een modder Boeddha kan niet door water passeren" – waarom komt hij dan met dit verhaal? Hij heeft de afwezigheid van wat dan ook in zijn geest bereikt, schoon en naakt, alleen zo kon hij dit gedicht creëren.

Wu Tsu[1014] liet de mensen altijd de volgende drie gedichten bekijken. Heb je niet gezien hoe Meester Shou Ch'u van Tung Shan het volgende gedicht aan zijn gemeenschap voorhield:

Op de top van de Wu T'ai berg zijn de wolken als stomende rijst;
Voor de oude Boeddha hal pist een hond recht omhoog de lucht in.
Geroosterde cake bovenop de vlaggenmast,
Drie apen werpen centen in de nacht.

En Meester Tu Shin zei,

Wanneer ossen graan eten in de Huai provincie,
Zijn de buiken van de paarden in de Yi provincie opgezwollen.
Zoek waar ter wereld ook naar een dokter
Om een varken zijn linkerarm dicht te schroeien.

En Mahasattva Fu[1015] zei,

[1014] Wuzu Fayan, "Qingyuan"(1024-1104)
[1015] Fu Dashi, ook genaamd Shan Hui (497-569). Hij was een leek die al zijn bezittingen opgaf, zijn vrouw en kinderen verkocht (die later weer vrij werden gelaten) en als een boeddhistische monnik rond trok. Hij wordt beschouwd als één van de wegbereiders van Ch'an. Het volgende verhaal gaat over een dialoog met Keizer Wu: "Ooit was hij uitgenodigd door Keizer Wu on een lezing te geven over de Diamant soetra. Zodra hij de op de verhoging stond wierp hij de tafel omver met zijn staf en ging weer naar beneden. De arme Keizer was compleet in verwarring. Shan-hui vroeg, " Begrijpt Uwe Majesteit het?" "Ik begrijp er niets van," antwoordde de Keizer. "Maar de Ta-shih heeft zijn voordracht al beëindigd!" antwoordde Shan-hui. (zie ook zaak1 en 67).

Met lege handen een schoffel vasthouden,
Lopend een waterbuffel berijden.
Een man loopt de brug over;
De brug, niet het water, stroomt.

Ook wordt gezegd,

Als de capaciteiten van een stenen man waren zoals jij,
Zou ook hij volksliedjes kunnen zingen;
Als jij zoals de stenen man zou zijn,
Zou jij hem ook kunnen vergezellen naar de opera.

Als je deze woorden kan begrijpen, zal je ook dit gedicht van Hsueh Tou begrijpen.

Gedicht (2)

Een gouden Boeddha passeert niet door een oven';
** Hij brandt de wenkbrauwen weg. In de hemelen en op aarde ben ik de Vereerde."*

Iemand roept om Tzu Hu;
** Gaat hij ook deze weg volgen? Ik ben alleen bang dat hij zijn leven zal verliezen.*

Enkele woorden op het mededelingen bord –
** Een ongeletterde snapt hier niets van, zelf als het over een kat zou gaan. Niet één lompen monnik, waar ook ter wereld, kan hier zijn tanden in zetten.*

Waar blaast er geen pure wind?
** Jij gaat ook deze weg volgen? Boven het hoofd is het uitgestrekt en grenzeloos; beneden je voeten uitgestrekt en grenzeloos. Ook ik zeg, "Het is gearriveerd."*

Commentaar

"Een gouden Boeddha passeert niet door een oven; iemand roept om Tzu Hu". Deze zin maakt het gedicht compleet. Waarom komt hij met, "iemand roept om Tzu Hu"? Alleen met de smederij en blaasbalg van een meester is dat mogelijk. Meester Tzu Hu[1016] had een bord hangen boven de poort, waarop stond, "Tzu Hu heeft een hond; aan de bovenkant pakt hij het hoofd van de mensen; in het midden pakt hij de lendenen van de mensen; aan de onderkant pakt hij de benen van de mensen. Als je stopt met praten tegen hem, verlies je je lichaam en leven." Zodra hij een nieuweling zag komen begon hij onmiddellijk te schreeuwen, "Kijk uit voor de hond!". Zodra de

[1016]Chu Lizong , Zihu (d. 880) leerling van Nan Ch'uan. Wordt ook genoemd in het gedicht en commentaar bij Zaak 17, samen met IJzeren molensteen Lui, zie ook zaak 24

monnik zich omdraaide, ging Tzu Hu onmiddellijk terug naar zijn kamer. Maar zeg me, waarom kon hij Chao Chou niet bijten? Tzu Hu liep ooit ’s nachts rond in het waslokaal en schreeuwde, “Pak de dief, pak de dief!” In het donker liep hij tegen een monnik op, hij pakt hem bij zijn schouders en hield hem vast, terwijl hij zei, “Ik heb hem, ik heb hem!” De monnik zei, “Meester, ik ben het niet.” Hu zei, “je bent het, maar jij hebt het gewoonweg nog niet te pakken.” Als je dit verhaal kunt begrijpen, dan kan je iedereen vermorzelen; overal zal de pure wind kil en heftig zijn. Anders zal je zeker niet instaat zijn om ook maar iets te doen met “de enkele woorden op het bord”. Als je hem wil zien, hoef je alleen maar volledig voorbij te gaan en dan zal je inzien wat het gedicht wil zeggen.

Gedicht (3)

Een houten Boeddha passeert niet door vuur;

** Opgebrand! Alleen ik kan het weten.*

Ik denk altijd aan de Ovenbreker

** Naar het Oosten gaan, naar het westen gaan, wat is er verkeerd? Een melaatse draagt zijn gezelschap met zich mee.

Plotseling slaat de staf,

** Het is in mijn hand. Ik heb het nog niet nodig. Wie heeft het niet in zijn hand?*

En dan realiseer je, dat je afgekeerd bent van jezelf.

** Net zoals jij. Als je het niet kan onderzoeken, waarom dan al die moeite? Helaas! Helaas! Na dertig jaar heb je het eindelijk te pakken. Het is beter om voor eeuwig verzonken te zijn, dan de bevrijding van heiligen te zien. Als je het hier kan pakken, kan je nog altijd niet voorkomen dat je er vanaf wordt gedraaid. Hoe voorkom je dat je er vandaan draait? De staf is nog altijd in iemand anders zijn handen.*

Commentaar

‘Een houten Boeddha passeert niet door vuur; Ik denk altijd aan de Ovenbreker’. Deze ene zin maakt het compleet. Hsueh Tou denkt altijd aan de Ovenbreker, vanwege het ‘een houten Boeddha passeert niet door vuur’ gedicht. De naam van de ‘Ovenbreker’ is niet bekend. Hij leefde solitair op de Sung berg. Op een dag ging hij met een aantal volgelingen naar de bergbewoners. Daar was een zeer heilige schrijn. In de hal daarvan stond een oven. Mensen kwamen van ver om onophoudelijk te offeren. Ze hadden vele levende wezens geofferd. De meester ging de schrijn binnen en sloeg drie keer met zijn staf op de oven. Hij zei, “Wat een onzin! Je bent oorspronkelijk gemaakt van steen en modder, waar komt de geest vandaan, wat is de oorsprong van het heilige, dat je levende wezens verbrand?” En opnieuw

sloeg hij drie keer met zijn staf. De oven tuimelde voorover, brak en viel uit elkaar. Op hetzelfde moment stond een man, in een blauw gewaad en een hoge hoed, voor de meester. Buigend zei hij, “Ik ben de god van de oven; sinds lang geleden waren mijn handelingen onderworpen aan vergelding, maar vandaag, toen ik de meester de waarheid van niet-ontstaan hoorde uitleggen, ben ik bevrijd van deze plek, en leef ik in de hemel. Ik ben gekomen om u te bedanken.” De meester zei, “Het is je fundamentele, oorspronkelijke natuur, niet mijn uitspraken”. De oven god boog opnieuw en verdween. Een bediende zei, “Wij zijn al zo lang bij de meester, maar hebben nooit instructies ontvangen. Welke binnendoor weg heeft de oven god gebruikt, zodat hij onmiddellijk in de hemel kwam? De meester zei, “Ik heb alleen maar tegen hem gezegd dat hij oorspronkelijk van steen en modder gemaakt is. Waar komt de geest vandaan, wat is de oorsprong van het heilige?” De monnik had geen antwoord. De meester zei, “Begrijp je?” De monnik zei, “ik het begrijp het niet.” De meester zei, “buig”. De monnik boog en de meester zei, “gebroken, in elkaar gestort”. De monnik was plots verlicht.

Later vertelde een andere monnik dit aan de Nationale Leraar Huian[1017]. De leraar zuchtte vol bewondering en zei, ‘deze vent heeft het diepgaande begrip dat de dingen en het zelf één zo-heid[1018] zijn.’ De oven god begreep dit principe, daarom was hij zo; die monnik was een lichaam bestaande uit de vijf accumulaties; de meester zei ook, “gebroken, in elkaar gestort!”. Beide zijn openingen naar verlichting, maar vertel me, zijn de vier elementen en de vijf accumulaties hetzelfde, of verschillen ze van steen en tegels, modder en aarde? Omdat dat zo is, waarom zegt Hsueh Tou, “Plotseling slaat de staf; en dan realiseert (de oven god) zich dat hij zich afkeert van zijn zelf”? Waarom keert iemand zich af? Dat is alleen maar omdat hij de staf nog niet gevonden heeft.

En zeg me, als Hsueh Tou met zoveel lof spreekt over “een houten Boeddha passeert niet door vuur”, waarom citeert hij dan vervolgens uit de publieke zaak over de oven, die breekt en in elkaar stort. Ik zal dit direct en duidelijk aan je uit leggen, zijn intentie is enkel en alleen om gevoelens, ideeën en verlies van je los te maken, eenmaal schoon en naakt, zal je op een natuurlijke wijze zijn vriendelijkheid inzien.

[1017] Songshan Hui'an (582-709) leerling van 5e patriarch,
[1018] ‘Suchness, Tathātā . Centraal begrip in het mahayana boeddhisme. Het manifesteert de hoogste wijsheid die door en over de hele wereld schijnt, het bevat de ware kennis en een geest die zichzelf omvat. Het is eeuwig, zegenrijk, zichzelf en de puurste simpelheid, het is onveranderlijk en vrij.

Bijlage Toespraak Chao Chou

“De meester (Chao Chou) kwam de hal binnen en gaf de volgende instructie aan de gemeenschap : “*Metalen Boeddha’s passeren niet door een oven, houten Boeddha’s niet door vuur, Modder Boeddha’s passeren niet door water. De ware Boeddha zit binnen in je.” “Bodhi, Nirvana, zo-heid en Boeddha-natuur zijn slechts kleren die het lichaam bedekken.* En, als zodanig, kan je ze dwang begeertes noemen. Als je er geen vragen over stelt, zijn het geen dwang begeertes. Waar kan het waarachtige koninkrijk van de Werkelijkheid gevonden worden? Als je de geest niet geboren laat worden, kunnen de 10.000 Dharma ’s niet overgedragen worden. Ga gewoon zitten, en laat je zinken in deze zaak voor 20 of 30 jaar. Als je dan niet tot enig begrip komt mag je mijn hoofd eraf hakken.

Alle dingen zijn als een droom, een visioen, een ongrijpbare bloem, en daar achteraan lopen is al met al een vergeefse bezigheid. Wanneer je je gedachten kan voorkomen dat je gedachten rond dwalen, zal alles goed met je gaan. Niets komt bij je binnen van buiten uit, waarom ben je daar dan zo druk mee? Wat brengt het, om alleen maar heen weer te gaan en als een schaap je neus in elke hoek te steken, iets ouds op te pakken en in je mond te stoppen?

Toen ik bij Shih T’ou[1019] was, had hij de gewoonte om, als iemand een vraag stelde, te antwoorden met, “Mond dicht houden, geen honden geblaf!” Ik volg dit voorbeeld en zeg, “Mond dicht houden, geen honden geblaf!” Wanneer het ego zich doet gelden, is er vervuiling, zonder ego is er puurheid. Jullie zijn als jagende honden, en jullie enige wens is iets in je mond te hebben. Als dat zo is, wanneer zal je dan ooit het boeddhisme begrijpen? Duizend, nee, tien duizend mensen proberen de Boeddha staat[1020] te bereiken. Geen van hen kan een waarachtige man genoemd worden. Als je werkelijk een discipel van de koning van de Leegte wilt worden, zorg er dan voor dat je niet ongeneeslijk ziek wordt in je geest. Voordat de wereld er was, was deze Werkelijkheid er, deze Werkelijkheid is niet vernietigd als de wereld er niet meer is. Sinds mijn gesprek met deze oude man, ben ik niemand anders dan mezelf – ik ben meester van mezelf. Het levert niets op om deze man te zoeken in de wereld buiten je zelf. Wanneer hij precies hier is, zorg er voor dat je niet faalt door, als je hem bevraagt, je om te draaien en naar de verkeerde kant te kijken.

[1019] Shitou Xiqian (700-790)
[1020] ontwaakt zijn

De Diamantsnijder soetra ’s verachtende beschimping

Zaak 97

Aanwijzing

Als je er één oppakt en twee los laat, ben je nog geen adept; zelfs als je drie punten begrijpt wanneer er één onder je aandacht wordt gebracht, gaat dit nog altijd in tegen de fundamentele essentie. Zelfs als jij in staat bent hemel en aarde onmiddellijk te veranderen zonder tegenstand vanuit de vier kwartieren, terwijl de donder rolt en bliksemschichten rondvliegen, wolken bewegen en regen omlaag stroomt waardoor meren overstromen en kliffen afbreken als een waterkruik die leeg loopt, dan nog heb je minder dan de helft naar voren gebracht. Is er iemand die de poolster kan ronddraaien en de as van de aarde kan verschuiven? Om te testen citeer ik, om te zien.

Geval

De Diamantsnijder soetra zegt, “Als iemand vol verachting door anderen beschimpt wordt,[1] heeft deze persoon in vorige eeuwen slechte handelingen verricht,[2] die hem naar beneden halen richting het slechte pad,[4] maar vanwege slechte handelingen door anderen in de tegenwoordige tijd tegen hem gedaan, zijn de slechte handelingen in vorige eeuwen daardoor uitgewist.”[6]

Aantekeningen

1. Het onthult een voetpad. En wat is daar verkeerd aan?
2. Ezels verzameling, paarden verzameling.
3. Hij is al gevallen.
4. De wortels afbetalen heeft een effect dat zich uitstrekt tot de takken. Hij kan het alleen met toegevendheid accepteren.
5. Waar kan je ernaar zoeken? Graan zaaien zal geen bonen voortbrengen.
6. Dit is een extra laag rijp toevoegen aan sneeuw. Het is als kokend water dat ijs smelt.

Commentaar

In de Diamantsnijder soetra[1021] wordt gezegd: “Als iemand vol verachting door anderen beschimpt wordt, heeft deze persoon in vorige eeuwen slechte handelingen verricht, die hem naar beneden halen richting het slechte pad, maar vanwege slechte handelingen door anderen in de tegenwoordige tijd tegen hem gedaan, zijn de slechte handelingen in vorige eeuwen daardoor uitgewist.” Volgens de gewone manier van interpretatie is dit het constante thema van deze soetra. Hsueh Tou brengt dit naar voren en verduidelijkt met een gedicht deze uitleg; hij wil de bestaanszekerheid van het scholastieke levensonderhoud van de scholen in hun spookgrotten opbreken. Prins Chao Ming[1022] beschouwde deze zinnen goed genoeg om obstructies veroorzaakt door vroegere daden te elimineren.

De algemene strekking van de soetra gaat over de werkzaamheid van deze soetra: iemand, zoals in dit citaat, heeft in vroeger tijden helse daden verricht, maar door de sterkte van zijn goede krachten heeft hij nog niet geleden. Vanwege verachting en beschimping door de mensen in de huidige tijd, is zijn slechte daad uitgewist. Deze soetra kan daardoor slechte daden uit ontelbare eons uitwissen, waardoor het graf licht wordt, het licht verandert en onbeduidend wordt, en vervolgens verlichting brengt, de geneugten van een ontwaakte Boeddha.

Volgens de scholastieke scholen wordt het ronddraaien[1023] van deze 24 pagina’s tellende soetra op zichzelf ”de soetra handhaven” genoemd, maar wat is het verband? Sommigen zeggen dat de soetra zelf spirituele kracht heeft. Als dat zo is, neem een exemplaar van de soetra en leg het op een overzichtelijk plek, om te zien of het effect heeft. Fa Yen[1024] zei, “Het realiseren van de Boeddha staat wordt “de soetra’s hooghouden genoemd.” In de soetra wordt gezegd. “Alle Boeddha’s en de leer van compleet prefecte verlichting komt voort uit deze soetra.” Maar zeg me, wat noem je “deze soetra”? Is dat die verzameling gele boekrollen met rode assen? Blijf niet per abuis hangen bij de nul op de schaal.

De diamant wordt graag gezien als het lichaam van de waarheid omdat het hard en solide is, materiële zaken het niet kunnen breken en het alles breekt door haar vlijmscherp snij-vermogen: Gebruik het tegen een berg en deze verkruimeld; gebruik het tegen de zee en de zee droogt op. Haar naam wordt in metaforen uitgedrukt, net zoals haar werking.

[1021] Vajracchedika Prajñaparamita soetra, zie ook zaak 4 en 67.
[1022] Zoon van Keizer Wu (zie zaak 1 en 67)
[1023] Ronddraaien van de soetra betekent het citeren van delen van de soetra’s waarbij de bladzijden snel achter elkaar “omgedraaid” worden.
[1024] Fayan Wenyi (885-958), zie zaak 7

Deze wijsheid bestaat uit drie soorten[1025]: de eerste is de wijsheid van het karakter van de werkelijkheid, de tweede is oplettende verheldering wijsheid en de derde is verbale wijsheid. De wijsheid van de aard van de werkelijkheid is waarachtige kennis: het is de ene grote kwestie waar elk van jullie voor staan, schijnend doorheen verleden en heden, ver voorbij kennis en opinies; het is dat wat schoon en naakt is, onbedekt en onbelemmerd. Oplettende opheldering wijsheid is de werkelijke wereld; het is dat wat licht uitstraalt en de aarde 24 uur per dag beweegt, geluid hoort en vormen ziet. Verbale wijsheid is de taal waarin je het kan uitdrukken, de spreker en luisteraar op dit moment. Maar zeg me, is dit wijsheid of is dit geen wijsheid? Een oude zei, “Iedereen heeft een exemplaar van de soetra.” Men heeft ook gezegd, “Mijn hand houdt geen soetra rol vast, maar ik draai altijd zo’n soetra rond.”

Als je afhankelijk bent van de spirituele doeltreffendheid van deze soetra, waarom ga je dan niet verder in plaats van alleen maar serieuze en volledig inconsequente onbeduidendheden naar voren brengen. Zelfs als je het niveau van de wijzen zou evenaren, is dat nog steeds niets bijzonders.

Heb je niet gezien hoe de Leek P’ang[1026], die luisterde naar een lezing over de Diamant Snijder soetra, aan de leraar vroeg, “Een leek zou graag een kleine vraag willen stellen, is dat goed?” De leraar zei, “Als je twijfels hebt, vraag alsjeblieft.” De leek zei, “ ‘Er is geen enkel blijk van het zelf, geen blijk van anderen’ – als er geen teken is van zelf, noch van anderen, wie geeft dan deze lezing en wie luistert er?” De leraar had geen antwoord, in plaats daarvan zei hij, “Het enige dat ik doe is de betekenis interpreteren naar de letter; ik begrijp de betekenis van dit alles niet.” De leek antwoordde met een gedicht:

Geen zelf, geen ander,
Hoe kan er dan intimiteit en vervreemding zijn?
Ik adviseer u te stoppen met lezingen geven.
De aard van de Diamant wijsheid,
Verwijdert zelfs geen enkel stofdeeltje.
“Alzo heb ik gehoord,” en “Alzo geloof ik”,
Zijn ook maar zoveel woorden.

De gedicht is uitstekend, het legt alles eens en voor altijd helder uit.

Kuei Feng[1027] haalde er een vierregelig couplet uit: “Wat je ook ziet, alles is een lege leugen; als je inziet dat de verschillende vormen geen vorm zijn, zie je de Tatagatha.” De betekenis van dit vierregelig couplet is precies hetzelfde als “Het realiseren van de Boeddha staat wordt ‘de soetra’s hooghouden’ genoemd.’’

[1025] Zie ook zaak 90
[1026] “Pangyun” (740-808), Zie zaak 42, in het bijzonder de bijlage.
[1027] Guifeng Zongmi (780-841), heeft commentaren geschreven over o.a. de Diamantsnijder soetra en vele andere soetra”s en een verhandeling over de vele richtingen binnen Zen. Hij was een tegenstanders van de ‘plotse verlichting’ school, zoals die van Mazu en zijn nakomelingen.

In de soetra wordt ook gezegd, “Als iemand mij ziet door middel van vorm, als hij mij zoekt door middel van geluid, kan hij de Tatagatha niet zien.” Dit is ook een vierregelig couplet, we pikken dit er uit omdat de betekenis volledig is. Een monnik vroeg aan Hui T’ang[1028], ”Wat is het vierregelig couplet?” Hui T’ang zei, “Jouw spreken is ontaard, terwijl je je dat niet realiseert.”

Hsueh Tou wijst op wat er in de soetra staat. Als er iemand is die deze soetra kan verklaren, dan is dat het landschap van je oorspronkelijk grond, je oorspronkelijk gelaat: maar als je handelt volgens het imperatief van de patriarchen, zal het landschap van de oorspronkelijke grond, het oorspronkelijke gelaat nog altijd in drie stukken worden geknipt; zullen de twaalfdelige leringen van de Boeddha’s uit de drie tijdvakken nog geen stuiver waard zijn. Hier aangekomen, kan je ze nog altijd aanpakken, al heb je tienduizend verschillende vaardigheden. Tegenwoordig draaien de mensen slechts de soetra’s om en hebben ze geen idee wat het principe daarvan is. Ze zeggen slechts, “Ik heb er in één dag zoveel omgedraaid.” Het enige wat ze herkennen zijn de gele boekrollen en rode assen, terwijl ze regel na regel doorlezen en de inktvlekken tellen. Ze zijn ver verwijderd van het realiseren dat dit alles opkomt uit hun eigen geest, dat dit niets anders is dan een begin van een omkeer punt.

Meester Ta Chu[1029] zei, “Maak een stapel van een aantal soetra’s in je kamer en kijk of ze licht uitstralen.” Het is slechts je eigen geest, geïnspireerd in een enkele gedachte, die verdienste bevat. Waarom? Ontelbare dingen komen allemaal voort uit je eigen geest. Eén moment erbij stil staan is gewaar worden, eenmaal gewaar dringt het door; eenmaal doorgedrongen, transformeert het. Een Oude zei, “De groene bamboes zijn allemaal werkelijke zoheid[1030]; de weelderige gele bloemen zijn allemaal wijsheid.” Als je het op deze wijze volledig kan doorgronden, dan is dat werkelijke zoheid; maar als je het nog niet gezien hebt, zeg me, wat noem je dan waarachtige zoheid? De Bloemenkrans soetra zegt, “Als een persoon alle Boeddha’s uit het verleden, heden en toekomst wil kennen, zou hij zien dat de aard van de kosmos niets anders is dan een verzinsel van de geest.” Als je onderscheid kan maken, zal je, in wat voor omstandigheden of situaties je ook terecht komt, de meester en de bron zijn. Als je het niet helder krijgt, luister dan bescheiden naar zijn oordeel: Hsueh Tou brengt een oog naar voren en maakt een gedicht over het centrale thema, met de wens de spirituele doeltreffende van de soetra te verhelderen.

[1028] Huitang Zyxin (1025-1100)
[1029] Ta-chu Hui-hai – Daju Huihai (8e-9e eeuw) , leerling van Mazu
[1030] De werkelijke staat zoals je bent

Gedicht

De heldere parel[1031] in mijn hand;

** Boven vliegt het door de lucht; onder doordringt het de Gele Watervallen[1032]. Wat zegt hij? Vier ondoordringbare zijdes, acht kristaal heldere gezichten. *

Wie verwezenlijking bereikt, zal daarvoor beloont worden.

** Helder; het beweegt met hem mee. Als er geen verwezenlijking is, hoe zouden jullie hem belonen? *

Als vreemdeling noch inlander komt,

** Binnen en buitenkant zijn leeg van gebeurtenissen. Toch komt dit neer op iets.*

Heeft het totaal geen vaardigheden.

** Meer en meer niet relevant. Waar zou jij ernaar gaan zoeken? Welnu, breek de leren emmer en ik zal je opzoeken. *

Omdat men geen vaardigheden heeft,

** Stop, rust. Wie spreekt op deze wijze? *

Raakt de duivel de weg kwijt.

** Buitenstaanders en de koning van de demonen kunnen geen enkel spoor ontdekken.*

Gautama, Gautama!

** ** Zelfs het oog van Boeddha kan niet naar binnen kijken. Bah! *

Herken je me of herken je me niet?

** Bah

(Hsueh Tou zegt: “Volledig ontmaskerd!”)

** Elke klap van de staf laat een striem achter. *

Commentaar

[1031] Als vertaling heb ik parel (en niet juweel) gekozen, naar Clearly ‘Geheimen van de Bleu Cliff record’, voor meer achtergrond over deze parel zie de bijlage van zaak 88 – de stralende parel van Hsuan Sha

[1032] Hades

“De heldere parel in mijn hand; wie verwezenlijking bereikt, zal daarvoor beloont worden.” Als er iemand is die deze soetra met werkelijk effect omhoog kan houden, wordt hij beloond met de parel. Wanneer hij deze parel ontvangt, zal hij op een natuurlijke wijze weten hoe deze te gebruiken: wanneer een vreemdeling komt wordt een vreemdeling gereflecteerd; wanneer een inlander komt, wordt een inlander gereflecteerd – miljarden vormen en verschijningen, verticaal en horizontaal worden helder gereflecteerd. Dit is werkelijke prestaties leveren. Deze twee regels hebben deze publieke zaak samengevat.

“Als vreemdeling noch inlander komt, heeft het totaal geen vaardigheden.” Hier draait Hsueh Tou je neus om. Wanneer vreemdelingen of inlanders verschijnen, dan laat hij jou ze reflecteren; Als vreemdelingen noch inlanders komen, wat dan? Op dit punt aangekomen, kan zelfs het oog van Boeddha het niet zien. Maar zeg me, Is dit voltooien of een slechte actie? Is hij een vreemdeling? Is hij een inlander? Hij is als een antilope die aan zijn hoornen is opgehangen: zeg niet dat er iets van geluid of sporen van hem te vinden is – zelfs geen ademzucht; waar kan je naar hem gaan zoeken? Hij is aankomen waar geen weg meer is waarop de goden bloemen aanbieden, geen poort waardoor demonen en buitenstaanders wellicht in het geheim spioneren. Daarom verbleef Meester van Tung Shan zijn gehele leven in de tempel, terwijl de aardgeest geen spoor van hem kon vinden. Op een dag morste iemand rijstpoeder op de vloer, dit prikkelde Tung Shan ’s geest dus zei hij, “Hoe kan je de voorraden van de gemeenschap zou verspillen? Dus ging de aardgeest eindelijk naar hem toe om hem te zien, waarna hij boog.

Hsueh Tou zegt, “Omdat men geen vaardigheden heeft.” Als je aangekomen bent bij het punt waar er geen vaardigheden meer zijn, zorg je ervoor dat zelfs de duivel, koning van de demonen, de weg kwijt raakt. De Wereldwijd vereerde beschouwde alle levende wezens als zijn kinderen: als er één iemand zijn geest wakker schudde om te gaan oefenen, beefde het paleis van de duivel en stortte daardoor in elkaar en de demonen kwamen om de beoefenaar in verwarring te brengen en te martelen. Hsueh Tou zegt dat zelfs als de duivel op deze wijze komt, men hem in verwarring moet brengen zodat hij geen laan heeft om je te benaderen.

Hsueh verwijst vervolgens naar hemzelf en zegt, “Gautama, Gautama! Herken je me of herken je me niet?” Spreek niet over demonen; zelfs als de Boeddha zou komen, zou hij mij herkennen of niet? Zelfs de oude Shakyamuni zou hem niet zien; waar zouden jullie mensen naar hem gaan zoeken? Hij zei eveneens, “Volledig ontmaskerd!” Maar zeg me, is dit Hsueh Tou die Gautama ontmaskert, of is het Gautama die Hsueh Tou ontmaskert? Zij die ogen hebben, probeer te kijken om zeker te zijn.

Bijlage

Commentaar van Tenkei bij deze zaak: *"Met het selecteren van deze zaak breekt Hsueh Tou de scholastiek volledig af, en heeft hij het oog van Zen uiteengezet, en laat hij met zijn gedicht de betekenis van deze soetra helder zien."*

Huineng, de zesde patriarch in China, ervoer groot ontwaken toen hij de volgende passage uit de Diamantsnijder soetra hoorde: *"Wanneer de geest nergens op vast blijft zitten, manifesteert zich de ware geest."*

Gedicht bij zaak 58 "De Diamantsnijder soetra 's verachtende beschimping" uit het boek van de sereniteit:

> *Voortdurend, verdienste en schuld:*
> *Onlosmakelijk: oorzaak en gevolg.*
> *Weg van de spiegel rende Yajnadatta als gek rond.*
> *Met zijn staf sloeg de ovenbreker—de oven brak;*
> *De oven-geest*[1033] *kwam tevoorschijn om dit te vieren,*
> *Om verteld te worden dat hij zich afgewend had van zijn zelf.*

Citaat uit het commentaar bij dit gedicht:

> *Yajnadatta keek in de spiegel en zag zijn gezicht niet meer, hij werd gek en rende rond zonder reden…… Waar werkelijke wijsheid verschijnt, verdwijnt illusoire Karma en onovertroffen verlichting verschijnt. Dat is de bedoeling van de waarachtige leer; hoe zit dat bij een Ch'an monnik?*

[1033] Zie zaak 96 voor het verhaal van de ovenbreker

Su Tsung ’s Tien Lichamen Controleur

Zaak 99

Aanwijzing

Wanneer een draak brult ontstaat mist, wanneer een tijger gromt, ontstaat wind. Goud en Jade[1034] vullen elkaar aan in het fundamentele ontwerp van het verschijnen in de wereld.[1035] Pijlpunten komen elkaar tegen[1036] in het eindeloos en allesomvattende vermogen tot strategische actie. De complete wereld is niet verborgen, ver weg en dichtbij worden gelijkwaardig onthuld, verleden en heden worden helder beschreven.

Zaak

Keizer Su Tsung vroeg aan Nationaal Leraar Chung, “Wat is de controleur van de tien lichamen?”[1]

De Nationaal Leraar zei, “(Bescherm)heer, wandel op Vairocana ’s hoofd.” [2]

De keizer zei, “Ik begrijp het niet.”[3]

De Nationaal Leraar zei, “Je eigen zuiver lichaam van de realiteit moet je niet zelf goedkeuren.”[4]

Aantekeningen

1. Ook de grote T’ang keizer, een adept, zou dit moeten weten. Op zijn hoofd de opgerolde kwabhoed, aan zijn voeten nog niet gedragen schoenen.
2. Hij pakt zijn hand en samen lopen ze aan de andere zijde van de Sumeru berg[1037]. Dit is er nog altijd.
3. Waarom begrijp je zijn woorden niet? Wat jammer? De details zijn niet meegedeeld. De keizer zou onmiddellijk een schreeuw moeten uiten, wat moest hij nog meer begrijpen?

[1034] Goud en Jade verwijzen naar voltooiing, vervolmaking.
[1035] Alternatieve vertaling: Goud en Jade vullen elkaar aan in het fundamentele, niet van deze wereld zijnde ontwerp voor het verschijnen van Ch’an in de wereld.
[1036] Als twee (Ch’an) meesters tegelijk schieten komen de pijlen elkaar in het midden tegen.
[1037] Heilige berg in hindoeïsme en boeddhisme, het centrum van alle fysische, spirituele en meta fysische universums.

4. Al maakt hij complicaties, er is nog altijd een uitweg voor hem. Dronken strompelend, bedroeft hij anderen de dood in.

Commentaar

Keizer Su Tsung[1038] studeerde al bij de Nationaal Leraar Chung[1039], toen hij als kroonprins in het Oostelijke Paleis leefde. Later, toen hij keizer werd, gaf hij hem zelfs nog meer eer; als Chung kwam of weer ging, begeleidde hij hem persoonlijk naar buiten, waarbij hij de draagstoel tilde.

Op een dag vroeg hij aan de Nationaal Leraar, “Wat is de controleur[1040] van de tien lichamen?[1041]” De Leraar zei, “(Bescherm)heer, wandel op Vairocana[1042]’s hoofd.” De ruggengraat van de Nationaal leraar was normaal zo stijf als gegoten ijzer, maar wanneer hij bij de Keizer verbleef, werd die zacht als modder. Alhoewel hij subtiel antwoordde, had hij toch een goed punt. Hij zei, “Als je het wilt begrijpen, Beschermheer, dan moet je eerst op Vairocana ’s hoofd wandelen voordat je het kan begrijpen.” De Keizer kreeg het niet te pakken en zei, “Ik begrijp het niet.” De Nationaal Leraar was extreem toegeeflijk en liep het onkruid in. Hij vervolgde met nog meer commentaar op de voorgaande zin door te zeggen, “Je eigen zuiver lichaam van de realiteit moet je niet zelf goedkeuren.[1043]” Dit verwijst naar wat

[1038] Zie zaak 18 en 69
[1039] Nanyang Huizhong, Nan Yang (675-775), leerling van de zesde Patriarch, zie zaak 18
[1040] Andere mogelijke vertalingen: herder, oppasser, temmer…..
[1041] Men zegt dat een Boeddha twee soorten werkelijke lichamen heeft (dharmakaya), één die hij zelf ervaart en één die de anderen ervaren. De eerste is zijn eigen verlichting en de tweede zijn uitleg aan anderen, of anders gezegd hoe anderen de Boeddha ervaren in hun perceptie van zijn kwaliteiten en uitleg. Volgens de Bloemenkrans soetra is er de Boeddha van het niet gehecht zijn, van de geloftes, van het resultaat van handelen, van het duurzaam onderhouden, van het uitdoven (nirvana), van de kosmos (dharmadhatu), van de geest, van de concentratie, van de natuur en van de magie. Vairocana, de Grote Verlichter, in China ook de Grote Zon Boeddha genoemd, is de oorspronkelijk – oer Boeddha die het lichaam van de realiteit representeert, de basis en het geheel van al deze Boeddha’s.
Een monnik vroeg, “Hoe kan je de dharmakaya laten zien? De Nationale Leraar zei, ”Ga voorbij Vairocana Boeddha.
[1042] De Boeddha van het verleden, de voorganger van Shakayamuni Boeddha, ook wel de dharmakaya Boeddha en de Boeddha van de zon genoemd. Het hoofd van Vairocana wordt ook wel het lichaam van de werkelijkheid genoemd. Tevens de belichaming van de leegte. Ook wel Grote Zon Boeddha genoemd. Lopen op zijn hoofd als metafoor voor het verbreken van gehechtheid, vrij worden, loslaten, want jij bent zelf het hoofd van de werkelijkheid, en zoek dus niet naar erkenning van anderen voor jouw lichaam van de werkelijkheid.
[1043] Alternatief voor Goedkeuren: erkennen. Andere mogelijke vertaling: Verwar je pure Dharma lichaam niet met je zelf of met met het lichaam van de realiteit

inherent in iedereen aanwezig is, compleet en perfect. Kijk hoe Chung laat gaan en bijeen houdt en daarbij tegenstanders aan alle kanten treft.

Heb jij niet gehoord dat gezegd is dat iemand die een goede leraar is, zijn onderwijs inricht al naar gelang hun potentiaal. Hij kijkt waar de wind vandaan komt om de zeilen juist te zetten. Bestudeer de ouderling van Huang Po[1044]; hij was goed in het begeleiden van mensen; toen hij Lin Chi ontmoette, gaf hij hem drie maal zestig pijnlijke stokslagen, waarna Lin Chi het begreep. Maar toen hij Eerste Minister P'ei Hsiu ging helpen werd het extreem gecompliceerd.[1045] Was hij niet goed in het helpen van mensen? Nationaal Leraar Chung gebruikte vakkundig de juiste methodes om Keizer Su Tsung te onderwijzen, omdat hij het vermogen had om opponenten van alle mogelijke kanten te benaderen. De " Tien Lichamen Controleur" is het lichaam met tien verschillende soorten ervaringen[1046]. De drie lichamen van de Werkelijkheid (dharmakaya), Vreugde (sambhogakaya) en Aanwezigheid (Nirmanakaya) zijn identiek aan het lichaam van de Werkelijkheid.[1047] Waarom? Omdat vreugde en aanwezigheid niet de echte Boeddha zijn, en zij zijn het niet, die de Dharma verklaren. Wanneer je in het lichaam van de realiteit verblijft, zal spirituele helderheid als een enkele expansie van lege stevigheid rustig en kalm schijnen en stralen.

Toen Ouderling Fu uit T'ai Yuan[1048] de Nirvana soetra verklaarde in Kuang Hsia tempel in Yang Chou, was er een rondtrekkende monnik – hij was de kok van Chia Shan[1049]- die in de tempel verbleef omdat hij ingesneeuwd was, en daarom ging luisteren naar de lezing . Toen tijdens de lezing de drie grondvesten van de boeddha

[1044] Mu Chou, Muzhou Daomin, "Chen Zunsu", (780-877), hoofdmonnik van Huang Po, zie zaak 6, 10 en 11

[1045] Dit verwijst naar de Ch'uan Hsin Fa Yao, Essentie van de methoden voor de transmissie van de geest", voordrachten van Huang Po (Huangbo Xiyun (d. ca. 850), leraar van Lin Chi) opgeschreven door Mu Chou. Huang Po had voor leken een totaal andere benadering dan voor monniken.

[1046] Men zegt dat er twee reële lichaam soorten zijn (dharmakaya): dat wat men zelf ervaart en dat wat anderen ervaren. Het eerste is je eigen verlichting, en het tweede is het onderwijzen van anderen, of hoe anderen de Boeddha ervaren in hun perceptie van zijn kwaliteiten en leringen. Volgens de Bloemenkrans soetra is er de Boeddha van niet-gehecht zijn, de Boeddha van de geloftes, de Boeddha van het resultaat van handelen, de Boeddha van de uitdoving (Nirvana), de Boeddha van de kosmos (Dharmadhatu, het ultieme koninkrijk), de Boeddha van de Geest, de Boeddha van de concentratie, de Boeddha van het karakter en de Magische Boeddha. Vairocana, de grote verlichter (Grote Zon Boeddha) is de oer Boeddha, die het Lichaam van de werkelijkheid representeert, de basis en het geheel van alle hierboven genoemden.

[1047] zie zaak 47

[1048] Zie zaak 16, 47 en 55

[1049] Jiashan Shanhui (805-881) leerling van Chanzi Decheng, de Bootsman. Zie zaak 47*, Een monnik vroeg aan Yun Men, "Wat is het Lichaam van de Werkelijkheid?" Men zei, "Zes bevatten het niet"*.

natuur[1050] en de drie kwaliteiten van het lichaam van de werkelijkheid[1051] genoemd werden, en Fu overvloedig sprak over het subtiele principe van het lichaam van de werkelijkheid, brak de kok plotseling in luid lachen uit. Waarna Fu naar hem keek. Toen de lezing klaar was liet hij iemand de Ch'an man vragen naar hem te komen. Hij vroeg hem, "Mijn simpele kennis is smal en inferieur; ik interpreteer de betekenis volgens de woorden. Tijdens de lezing zag ik je in lachen uitbarsten. Ik moet ergens te kort komen – wil je dit alsjeblieft aan mij uitleggen?"

De kok zei, "Als je het niet had gevraagd, zou ik niet durven spreken. Nu je het vraagt, kan ik het niet uitleggen. Ik moest lachen omdat jij het lichaam van de werkelijkheid niet kent." Fu zei, "Wat is er verkeerd in mijn uitleg zoals ik die gegeven hebt?" De kok zei, "Leg het nog eens uit, alsjeblieft?" Fu zei, "Het principe van het lichaam van de werkelijkheid is als de grote leegte: verticaal beweegt het zich door verleden, heden en toekomst; horizontaal verspreidt het zich doorheen de tien richtingen van het universum; het vult de acht uiteindes en omvat zowel de positieve als de negatieve modi. Al naar gelang de condities streeft het naar effect; er is geen plek die het niet bereikt." De kok zei, "Ik zeg niet dat je uitleg verkeerd is; maar je weet alleen maar wat betrekking heeft tot de reikwijdte van het lichaam van de werkelijkheid; je kent in feite het lichaam van de werkelijkheid niet." Fu zei, "Gegeven dat je gelijk hebt, zou je het me moeten uitleggen." De kok zei, "Als je het met me eens bent, geef dan het lesgeven voor tien dagen op en ga op de juiste manier tien dagen mediteren in een stille kamer; raap je geest op, verzamel je gedachten bijeen, laat al je grip op goed en kwaad voor altijd los en onderzoek uitputtend jezelf."

Van de eerste tot de vijfde wacht van de nacht deed Fu precies wat hem gezegd was. Toen hij het geluid van de trom hoorde, werd hij verlicht en ging onmiddellijk naar de deur van de Ch'an man en klopte daarop. De kok zei, "Wie is daar?" Fu zei, "Ik." De kok begon te schelden en zei, "Ik wilde de Grote Leer aan jou overdragen opdat je die, in plaats van Boeddha, zou onderhouden en uitleggen; waarom lig je dan, midden in de nacht, dronken van de wijn op straat?" Fu zei, "Tot nu toe heb ik in mijn lezingen over de geschriften niets anders gedaan dan de neusvleugels van mijn vader en moeder omgedraaid; vanaf vandaag zal ik niet meer zo zijn."

Zie deze buitengewone kerel! Accepteerde hij slechts deze stralende spiritualiteit en viel voor de ezels maar achter de paarden? Hij moest zijn gebruikelijk actieve bewustzijn afbreken; en toch heeft hij slechts de helft gerealiseerd. Een Oude zei,

---

[1050] De basis van de Boeddha natuur zijn waarheid, begrip en condities. De waarheid (werkelijke) basis is de werkelijke natuur die de ondergrond van Boeddhastaat, de Boeddha natuur die bij iedereen inherent aanwezig is, de basis van begrip is wijsheid, waardoor je werkelijke natuur wordt gerealiseerd, de basis van condities is de oefening die de wijsheid openbaart en waardoor je je Boeddha natuur kan realiseren.

[1051] De drie kwaliteiten van het lichaam van de werkelijkheid komen overeen met de drie grondslagen van de Boeddhanatuur. De kwaliteit van het pure lichaam van de werkelijkheid die overeenkomt met de werkelijke basis, de kwaliteit van wijsheid, die overeenkomt ,et de basis van begrip en de kwaliteit van bevrijding die overeenkomt met de basis van condities, cultiveren en bevrijdende oefeningen. De kwaliteit van de ware natuur onderbouwt de Boeddhanatuur die iedereen inherent heeft.

“Als je geen enkele gedachte aan studie of oefening laat opkomen, zal je altijd vrij zijn in het vormloze licht.” Onderscheidt slechts dat wat altijd stil en onbeweeglijk is; erken geen geluid en vorm; onderscheidt niets anders dan spirituele kennis, erken geen valse inbeeldingen. Daarom is gezegd, “Zelfs als een ijzeren wiel ronddraait op je hoofd, met concentratie en complete, heldere wijsheid gaat er niets verloren.”

Bodhidharma vroeg aan de Tweede Patriarch, “Waarvoor heb je je arm afgesneden, terwijl je daar in de sneeuw stond?”[1052] De Patriarch zei, “Mijn geest is nog altijd onrustig, wilt u alstublieft mijn geest tot rust brengen, Meester?” Bodhidharma zei, Breng je geest naar mij en ik zal deze tot rust brengen.” De Patriarch zei, “Wanneer ik zoek naar mijn geest, kan ik deze uiteindelijk niet vinden. “Bodhidharma zei, “Ik heb je geest tot rust gebracht.” De Tweede Patriarch ervaarde plotseling verlichting. Maar zeg me, op zo’n moment, waar is het lichaam van de werkelijkheid? Ch’ang Sha[1053] zei,

Studenten van de Weg kennen de realiteit niet
Omdat ze, net als voorheen, de bewustzijns geest als waarheid aannemen;
Het is de bron van ontelbare eeuwen van geboorte en dood,
Toch noemen dwazen het de oorspronkelijke mens.

Mensen van deze tijd herkennen dit stralende bewustzijn, en gaan onmiddellijk stralen en staren, spelend met hun geesten: maar wat is de relevantie van dit alles? Zoals de Nationaal Leraar zei, “Je eigen zuiver lichaam van de realiteit moet je niet zelf goedkeuren,” maar wanneer het je eigen lichaam van de realiteit betreft, heb je die nog niet in zelfs een droom gezien; hoe kan je dan praten over niet goedkeuren? In de leerstellige scholen beschouwen ze het zuivere lichaam van de werkelijkheid als de ultieme wet; waarom niet door de mensen laten goedkeuren? Heb je niet gehoord dat gezegd is, “Zolang je het bezig bent met het goed te keuren, is het net als daarvoor uiteindelijk niet zo.” Bah! Het beste is om onmiddellijk een klap uit te delen. Wie dan ook de betekenis van dit alles begrijpt, zal voor de eerste keer zijn uitdrukking, “Je eigen zuiver lichaam van de realiteit moet je niet zelf goedkeuren” begrijpen. Hsueh Tou houdt niet van deze toegeeflijke goedheid, maar desalniettemin zijn er doornen in de zachte modder.

Heb je niet gezien hoe Meester Tung Shan[1054] drie wegen gebruikte om de mensen te onderrichten? Ze werden de “Verborgen weg”, het “Pad van de Vogels” en De handen uitstrekken” genoemd. Mensen die aanvangen met de studie van de Weg, reizen tijdelijk over deze drie wegen. Een monnik vroeg aan de Meester, “U leert de mensen altijd om op het Pad van de Vogels te reizen: hoe is het Pad van de Vogels? Tung Shan zei, “Je ontmoet niemand.” De monnik zei, “Hoe kan ik erop reizen? Shan zei, “Je moet slechts zorgen dat als je gaat, er nog geen draadje onder je voeten

[1052] Zaak 41 in de Wumonkan koan verzameling
[1053] Changsha Jingcen “Tijger Cen” (d. 868) leerling van Nan Ch’uan, zie zaak 36
[1054]Dongshan Liangjie (807-869), was eerst leerling van Nan Ch’uan en ging toen naar Guishan en uiteindelijk naar YunYan (780-841), zie zaak 43.

is.[1055]" De monnik zei, "Als ik reis op het Pad van de Vogels, is dat dan niet mijn oorspronkelijk gezicht?" Shan zei, "Waarom ben je ondersteboven?" De monnik zei, "Hoe ben ik ondersteboven?" Shan zei, "Als je niet ondersteboven bent, waarom denk je dan dat de bediende de meester is?" De monnik zei, "Wat is het oorspronkelijk gezicht?" Shan zei, "Het reist niet op het Pad van de vogels."

Je moet niet verder kijken dan naar deze wereld: alleen dan zal je een klein beetje realisatie ervaren. Zelfs als je alles schoon gemaakt hebt, er voor zorgt dat je alle sporen afgesneden hebt en je stem hebt ingeslikt, ook dan is dit nog altijd het inzicht van een novice of een kind in de school van de lompenmonniken. Je moet nog steeds je hoofd richting de problemen van de wereld draaien en je functioneren volledig wakker schudden.

Gedicht

Ook `De leraar van een Natie` is een geforceerde naam;

> **Wat is de noodzaak? Een bloem in de lucht; de maan in het water. Wanneer de wind voorbij komt, bewegen de boomtoppen. *

Alleen Nan Yang mag met zijn faam pronken.

> ** Al met al snijdt hij de essentiële brug af. Tussen een duizendtal of zelfs een tienduizendtal, is het moeilijk één of zelfs een halve te vinden. *

Tijdens de grootse T´ang periode hielp hij een echte zoon van de hemel,

> ** Meelijwekkend. Wat is het nut om hem te onderwijzen. Wat wordt bereikt door een blinde lompenmonnik iets te leren. *

Ooit liet hij hem lopen op Vairocana ´s hoofd,

> ** Waarom beweegt niet iedereen op deze manier? Ze zouden hemel en aarde vinden. Hoe zou je hem laten lopen?

Dan daalt zijn ijzeren hamer neer en de gouden beenderen worden verbrijzeld.

> ** Hij is gelukkig in het dagelijks leven. Het is al zo voordat het zo gezegd wordt. *

Wat is er nog meer tussen hemel en aarde?

> ** In de snelle en grenzeloze oceanen zijn er weinig die het weten.*

De landen en zeeën van drie duizend werelden zijn ´s nachts vreedzaam en stil.

[1055] Andere versie: Niets privé en niets van jezelf onder je voeten

** Richt je ogen hoog. Hou vast aan je territorium; ben je aan het wachten om de spookgrot in te gaan? *

Ik weet niet wie de grot van de Blauwe draak binnen gaat.

** Dertig slagen met mijn staf; geen één kan achterwege gelaten worden. Hij is klaar met het naar voren brengen, maar heb je het begrepen? Bah? Mensen, jullie neusvleugels zijn doorboord door Hsueh Tou, Verwar niet per ongeluk kennis met je eigen lichaam van de werkelijkheid. *

Commentaar

“Ook `De leraar van een Natie` is een geforceerde naam; alleen Nan Yang mag met zijn faam pronken.” Dit gedicht klinkt als een lofzang op een portret. Heb je niet gehoord dat gezegd is dat de ultieme mens geen naam heeft. Hem Nationaal Leraar noemen is ook een zaak van: ‘geforceerd een naam op plakken’. De Weg van de Nationaal Leraar is onvergelijkbaar. Hij was vakkundig in staat anderen op deze manier te onderwijzen.

Alleen Nan Yang kan geaccepteerd worden als Meester: “Tijdens de grootse T´ang periode hielp hij een echte zoon van de hemel, een keer liet hij hem lopen op Vairocana[1056] ´s hoofd.” Als je het oog en de hersenen hebt van een lompenmonnik die ogen heeft, dan moet je lopen op het hoofd van Vairocana, en alleen dan zal je deze Tien Lichamen Controleur zijn. Een Boeddha wordt de ‘Controleur’[1057] genoemd; dit is één van zijn tien bijnamen[1058]. Eén lichaam transformeert in tien lichamen, tien lichamen transformeren in honderd lichamen, enzovoort tot duizend honderd honderden lichamen; in hun totaliteit zijn ze slechts één lichaam. Dit gedicht is gemakkelijk uit te leggen; het laatste verwijst naar “Je eigen zuiver lichaam van de realiteit moet je niet zelf goedkeuren.” en verdicht dit op zo’n manier dat water het niet nat kan maken; het blijft moeilijk uit te leggen.

“Dan daalt zijn ijzeren hamer neer en de gouden beenderen worden verbrijzeld.” Dit verdicht “Je eigen zuiver lichaam van de realiteit moet je niet zelf goedkeuren.” Hsueh Tou prijst Chung uitbundig; de gouden beenderen worden verbrijzeld met één klap van zijn hamer. “Wat is er nog meer tussen hemel en aarde?” Het is slechts noodzakelijk schoon en naakt te zijn, onverhuld en onbelemmerd, zodat er niets meer nodig is om te begrijpen; dan is dit het landschap van de fundamentele bodem. Het is zoals de landen en de zeeën van de drieduizend werelden die in de nacht stil

[1056] De Boeddha van het verleden, de voorganger van Shakyamuni Boeddha.
[1057] andere vertalingen: herder, oppasser, temmer…..
[1058] De Gerealiseerde (Tathagata), Waardige (Arhat), Ware en Universele Wetende, Perfect in weten en leiden, Gelukzalige, Hij die de wereld begrijpt, Onovertroffen ridder, Controleur van de mensheid, Leraar van de mensen en goden, De Verlichte (Boeddha), De Wereldwijd Vereerde.

en kalm zijn. In een universum van drieduizend grote wereld systemen zijn er, te midden van de Zee van de welriekende wateren, oneindige veel landen. In elk land is er een oceaan. Zeg me, precies als de nacht stil en diep is en hemel en aarde plotseling helder en kalm zijn, wat is dit? Maar laat geen begrip zien door je ogen te sluiten. Als je het op die manier begrijpt, val je in de giftige zee.

“Ik weet niet wie de grot van de Blauwe draak binnen gaat.” Strek je benen uit, vouw je benen; zeg me, wie is dit? De neusvleugels van iedereen worden door Hsueh Tou allemaal tegelijk doorboord.

Pa Ling 's 'Geblazen Haartje Zwaard'

koan 100

Aanwijzing

Deze zomer heb ik uitgebreid complicaties veroorzaakt en bijna alle monniken in dit land in verwarring gebracht en laten struikelen. Maar pas nadat het diamanten zwaard snijdt, realiseer ik voor de eerste keer mijn honderdvoudige incompetentie. Maar zeg me, hoe ziet het diamanten zwaard eruit? Open je ogen en ik openbaar de punt van het zwaard, zodat jullie kunnen zien.

Zaak

Een monnik vroeg aan Pa Ling, "Wat is het zwaard dat een haar, welke er tegenaan geblazen wordt, door midden snijdt[1]? Pa Ling zei, "Elke tak van het koraal houdt de maan omhoog"[2].

Aantekeningen

1. Stop! Gevaarlijk!
2. Het licht overspoelt ontelbare vormen en het volledige land.

Commentaar

Pa Ling[1059] bewoog noch zijn schild, noch zijn speer, maar hoeveel tongen van de mensen in dit land zijn op de grond gevallen? Exact dit leerde Yun Men[1060] de mensen; Pa Ling was een ware zoon van Yun Men. En elk van de opvolgers van Yun Men had zijn eigen actie strategie. Daarom zegt Hsueh Tou, "Ik heb Shao Yang 's[1061] nieuwe aanpak altijd bewonderd, gedurende zijn hele leven heeft hij nagels uitgetrokken en pinnen verwijderd, ten behoeve van de mensen."

[1059] 'Baling Haojian', 'Hao Chien uit Hsin Kái in Pa Ling nabij Yueh Chou' (nd), leerling van Yunmen. Zie ook koan 13
[1060] Yunmen Winyan (864-949)
[1061] Andere naam van Yun Men, verwijzend naar de locatie van zijn klooster

Dit verhaal komt hier op neer: in één uitdrukking zijn drie uitdrukkingen aanwezig – de uitdrukking die hemel en aarde omvat, de uitdrukking die alle stromen afsnijdt en de uitdrukking die de golven volgt.[1062] Zijn antwoord is ontegenzeggelijk buitengewoon. Yuan "de jurist''[1063] uit Fu Shan zei, "Voor een man die nog niet doorgebroken is, is het beter de uitdrukking zelf. dan de betekenis te bestuderen." In Yun Men 's gemeenschap woonden drie gewaardeerde adepten die reageerden op het zwaard dat een haar, welke er tegenaan geblazen wordt, door midden snijdt. Twee van hen zeiden, "Compleet". Alleen Pa Ling was in staat een antwoord te geven voorbij het woord "Compleet"- dit is de uitdrukking doorgronden.

Maar zeg me, zijn "Compleet" en "Elke tak van het koraal houdt de maan omhoog", aan elkaar gelijk of verschillen ze? Al eerder zei Hsueh Tou, "Drie uitdrukkingen moet je onderscheiden - Een pijl vliegt ver de leegte in ".[1064] Als je dit verhaal wilt begrijpen, moet je emotionele bezoedelingen en conceptueel denken afsnijden, naakt en rein worden, vrij en ongebonden, alleen dan ben je in staat zijn uitspraak "Elke tak van het koraal houdt de maan omhoog"", te doorzien. Als je nog meer redeneringen opzet, zal het steeds moeilijker worden grip te krijgen.

Deze woorden komen uit een gedicht van Ch'an Yueh waarin hij een vriend herdenkt:

Dik als het ijzer op de IJzeren Afsluiting Bergen.
Dun als de vlekken op het lichaam van de onsterfelijke Shuang Cheng.
De feniksen en het gevogelte van de beschaduwde hellingen van Shu laten hem elke keer weer struikelen.
Elke tak van het koraal houdt de maan omhoog;
Opgeborgen in het huis van Wang K'ai, moeilijk uit te graven.
Yen Hui, die hongerige kerel, weeklaagt over de sneeuw in de lucht;
Het oude cipressen kreupelhout is zo dicht dat zelfs de sneeuw het niet open kan breken.
De sneeuwbedekking bekogelt de gekrulde perziken riem van het meisje.
Hij draagt het, terwijl hij het paleis van de draak met trage stappen betreedt.
Het geborduurde scherm, de zilveren pollepel, waarin verschillen zij?
De sproeiende zwarte draak heeft zijn juweel verloren, weet je dat, of niet?

Pa Ling nam een regel uit dit gedicht als antwoord op het 'Geblazen haartje Zwaard'; hij is snel. Iemand blaast een haar tegen de snede van het zwaard om te testen; wanneer de haar in tweeën splitst is het een scherp zwaard en wordt het een

[1062] Zie koan 13 met de drie keerwoorden die Yun Men aan zijn drie opvolgers stelde.
[1063] Fu Shan Fa Yuan (10-11eeuw) wiens bijnaam de jurist was, vanwege zijn grote kennis van geschiedenis en legale zaken.
[1064] Twee regels uit het gedicht bij zaak 27. In het commentaar wordt over de drie uitdrukkingen van Yun Men het volgende gezegd: *Als je naar zijn drie uitdrukkingen gaat om te zoeken, trek je een pijl uit de achterkant van je hoofd. In een enkele uitspraak van Yun Men zijn drie uitdrukkingen onvermijdbaar aanwezig: de uitdrukking die hemel en aarde bevat, de uitdrukking die de golven en de waterlopen volgt en de uitdrukking die de ontelbare stromingen afsnijdt.*

‘Geblazen Haartje Zwaard ‘ genoemd. Pa Ling richt zich naar de kern van zijn vraag en beantwoordt onmiddellijk de woorden van deze monnik. Het hoofd van de monnik viel eraf, zonder dat hij het zelf in de gaten had.

Gedicht

Wanneer het nodig is de oneffenheden te egaliseren,

** Minuscuul als een mier. Een krachtige man zou zo moeten zijn.*

Lijkt zelfs de grootste adept te klungelen.

** Hij beroert geluid noch vorm. Hij verbergt zijn lichaam maar laat zijn schaduw zien.*

Soms op de vinger, soms in de handpalm;

** Kijk! Uiteindelijk is dit het niet. *

Leunend tegen de lucht schijnt het op de sneeuw-

** Stop! Als je er naar staart, word je blind*

Zelfs een geweldige smid kan het niet aanscherpen;

** Waarvoor wil jij het nog altijd vergeten? Zelfs Kan Chiang, de legendarische smid, kan het niet vinden.*

Zelfs de meester vakman kan het niet glad polijsten.

** Niemand kan dat. Zelfs als Kan Chiang tevoorschijn komt, krijgt ook hij het niet voor alkaar.*

Het is uitzonderlijk, uniek:

** Bah, wat is er zo speciaal aan dit alles? Toch is er wel iets te prijzen in dit alles.*

Elke tak van het koraal houdt de maan omhoog.

** In de derde wacht daalt de maan, haar beeld schijnt in de koude vijver. Zeg me, waar gaat het naar toe? Dronken en dobberend, maakt hij de anderen zo droevig, dat ze er dood bij neer vallen.*

Commentaar

“Wanneer het nodig is de oneffenheden te egaliseren, lijkt zelfs de grootste adept te klungelen.” In het verleden waren er rond trekkende krijgers die, zodra ze zagen dat de sterken de zwakken onderdrukten, hun zwaarden lieten rondgaan om de hoofden van de sterken af te hakken. Dus verstopten de meesters van onze school een juwelen zwaard in hun wimpers en verborgen ze een gouden mokerhamer in hun mouwen, om zaken die onrust veroorzaakten recht te zetten. “Zelfs de grootste adept lijkt te klungelen”- Inderdaad was het de intentie van Pa Ling om recht te zetten wat

krom was. Omdat zijn woorden buitengewoon bekwaam waren, leken ze op geklungel. Waarom dat zo is? Omdat hij niet direct aanvalt, maar daarentegen vanuit de hoek komt en hij, terwijl de man het niet in de gaten heeft, hem ongezien met één klap onthoofd.

“Soms op de vinger, soms in de handpalm; leunend tegen de lucht schijnt het op de sneeuw.” Als je het begrijpt, is het als de spirituele grandeur van een lang zwaard dat tegen de lucht aanleunt. Een oude zei, “De volle en eenzame geest maan, zijn licht slokt de ontelbare vormen op. Het licht schijnt niet op de objecten, en de objecten bestaan niet. Vergeet zowel licht als objecten, wat is dit?” Dit juwelen zwaard manifesteert zich soms op de tip van een vinger; plotseling verschijnt het in de handpalm. In vroeger tijden, als de bibliothecaris Ch’ing in zijn voordacht bij dit punt aangekomen was, hief hij zijn hand omhoog en zei, “Zie je het?” Toch is het niet noodzakelijk in de hand of op de vinger: Hsueh Tou neemt slechts een kortere weg zodat je de bedoelingen van de Ouden kunt zien. Maar zeg me, niet elke plaats kan het Geblazen Haartje Zwaard zijn. Daarom wordt gezegd: ‘Wanneer de golven bij de drievoudige deur hoog zijn, verandert de vis in een draak; toch baggeren domme mensen nog altijd water uit de avond vijver.”[1065]

Hsueh Tou zegt dat dit zwaard tegen de lucht kan leunen en op de sneeuw kan schijnen. Gewoonlijk wordt gezegd dat het licht van het lange zwaard, dat tegen de lucht leunt, kan schijnen op de sneeuw: maar zelfs deze functionaliteit is zo moeilijk dat zelfs een meester vakman het polijsten nooit zal kunnen afmaken. De meester vakman is iemand als Kan Chiang, de legendarische super smid: het oude verhaal spreekt voor zich.

Wanneer Hsueh Tou zijn verhaal heeft beëindigd, onthult hij het zwaard, door te zeggen, “uitzonderlijk, uniek!” Het is ontegenzeggelijk uitzonderlijk en het heeft een speciale bijzonderheid; het is geen gewoon zwaard. Maar zeg me, Hoe is het bijzonder? “Elke tak van het koraal houdt de maan omhoog.” Dit kan je beschouwen als het hartland zonder ook maar één gelijke in je eentje bezitten, voordat licht gaat schijnen en na de vernietiging.

Uiteindelijk, hoe is het? Mensen, jullie hoofden zijn gevallen. Ik heb nog één klein gedicht”:

> *Een boot vullen met tienduizend korenmaten. Ik laat je het wegslepen;*
> *Daarentegen vangt de pot met een enkele rijstkorrel de slang.*
> *Hoeveel zand heb ik in jullie ogen gestrooid,*
> *Door honderd oude publieke zaken onder jullie aandacht te brengen.*

[1065] zie ook koan 7, de laatste 2 regels van het gedicht: Bij de drieledige Draken Poort, waar de golven hoog zijn, worden vissen draken, Toch blijven dwazen doorgaan met het scheppen van avondlijk vijverwater.

Bijlage: aantal citaten uit de Blauwe Klif verzameling:

“Wat is voor een Bodhisattva de ingang door de Dharma poort van geen-dualiteit?”
Eerste regel koan 84

Een oude zei, ”Als je vertrouwelijk begrip wil krijgen, gebruik dan geen vraag om een vraag te stellen. Waarom? Omdat het antwoord is waar de vraag is.”
Waar vind je Ch’an of Tao dat aan jou gegeven kan worden?
Commentaar bij koan 15

Oude Pang staat morgens op, de leegte weergalmt.
Oude Pang wast zich, de leegte weergalmt.
Oude Pang danst naar buiten, de leegte weergalmt.
Bijlage bij koan 42

Als je het niet ziet, wees dan op je hoede om niet, tevergeefs, intellectuele interpretaties te produceren.
Commentaar bij koan 4

Een monnik vroeg aan Tung Shan, “Wanneer koude en warmte komen, hoe kunnen we die vermijden?”
Shan zei, “Waarom ga je niet naar de plek waar koude noch warmte is?”
De monnik vroeg, “Wat is de plek waar koude noch warmte is?”
Tung Shan zei, “Wanneer het koud is, doodt de koude je; wanneer het warm is, doodt de warmte je.”
koan 43

Waar, wat is de plek waar koude noch warmte is?
koan 43

De vergankelijkheid onder ogen zien en tegelijk verbonden zijn met alles en iedereen. In deze koan’s wordt op alle mogelijke manieren gezocht naar een doorbraak voorbij leven en dood. Al dan niet daartoe aangezet door een leraar, die ontregelt met een woord, door te zwijgen of een klap met zijn stok te geven, zodat je doorbreekt. Waarbij altijd onderstreept wordt dat je het zelf moet doen. ‘Wat ga je doen?’ met al die onzekerheid en tegenstrijdige mogelijkheden, welke stap zet je? Wat zie je? Kijk, te midden van paradoxen, onzekerheid, barrières, valkuilen, twijfel en wat al niet meer dat je op je pad tegenkomt. En telkens word je voorgehouden voorbij de woorden te gaan, je intellectuele concepten in je hoofd los te laten, alles los te laten, om dan met open ogen te leren zien, wat vlak voor je, achter je, in je is. Alle intellectuele brouwsels loslaten en je zintuigen openen. Onzekerheid toelaten en loslaten. Twijfel toelaten en loslaten. Tegenstrijdigheden toelaten en loslaten. De verleiding weerstaan om te schuilen in deze of gene schuilplaats, methode, leraar, of wat dan ook. En elke keer weer terug naar de markt.

In koan 4 voegt Hsueh Tou in de koan zelf tweemaal het commentaar toe: *"Volledig ontmaskerd."* en hij besluit de koan met zijn commentaar: *"Hij voegt rijp toe aan sneeuw."* Waarbij de aantekening wordt gemaakt, "*Verkeerd. Uiteindelijk. Check!* Ontmaskeren, jezelf veranderen, alles loslaten. Ondersteboven, andersom, de verkeerde richting in, omdraaien, tot je uiteindelijk voelt dat alle maskers gevallenzin en dan nog, check!

In de verhalen van de Blauwe Klif vind je bemoedigingen en aansporingen om 'dit', 'het', 'je ware zelf', 'de ware mens', ervaren door te kijken, alles los te laten en je zintuigen openen om 'het' in en uit te laten stromen, zoals verwoordt door Linji in koan 32 in deze bundel:

> *'In deze homp rood vlees is een Ware mens zonder rang of stand: Elk moment gaat hij door de poorten van jullie zintuigen in en uit; zij die nog niet overtuigd zijn, kijk, kijk!"*

De aanwijzing van koan 3 verwoordt het als volgt:

> *Eén middel, één object, één woord, één zin – de bedoeling is dat je een opening vindt om binnen te gaan; toch blijft dit een wond kerven in gezond vlees – het kan een nest of een schuilplaats worden. Door niet aan vaste principes te blijven hangen verschijnt het Grote Functioneren. De intentie is dat je beseft dat er iets transcendentaals is; wat de aarde en de lucht omvat en toch niet vast gepakt kan worden.*
>
> *Deze weg voldoet, deze weg niet voldoet ook – dit is te diffuus. Deze weg voldoet niet, deze weg niet voldoet ook niet – dit is te kortaf. Zonder deze twee paden te betreden, wat is juist?*

In koan 69 gaan drie leerlingen van Mazu op reis naar een bekende Ch'an leraar, als ze, halverwege, met elkaar op onderzoek gaan wat hun reis eigenlijk is. Ze ervaren dat je de cirkel, symbool van de ultieme waarheid die aan het eind van de weg ligt, namelijk hier en nu, overal, vlak voor je, in je, kan bereiken, hoe paradoxaal dat ook lijkt:

> *Nan Ch'uan, Kuei Tsung en Ma Ku gingen samen naar de Nationale Leraar Chung. Toen ze halverwege waren, tekende Nan Ch'uan een cirkel op de grond en zei, "Als jullie kunnen spreken , dan gaan we verder." Kuei Tsung ging zitten in de cirkel; Ma Ku maakte een buiging. Nan Ch'uan zei, "Dan gaan we niet verder." Kuei Tsung zei, "Wat gaat er in je geest om?"*

De cirkel[1066] als symbool voor het transcendentale, wat aarde en lucht omvat maar niet vastgepakt kan worden. En wat tegelijk aards en banaal is. 'Je ware zelf', 'Het".

[1066] Men zegt dat de Nationale leraar de eerste was die de cirkel gebruikte als symbool voor Zen, voor het de ultieme waarheid. Zen veronderstelt dat je de ultieme waarheid in jezelf belichaamd. Zie ook zaak 91. Hakuin zegt, "Het gebruik van cirkels wordt een stille voordracht genoemd of ook bereiken door objecten." De cirkel als symbool voor het transcendentale, wat aarde en lucht omvat maar niet vastgepakt kan worden. En wat tegelijk aards en banaal is. 'Je ware zelf', 'Het". Zie ook zaak 69

In het commentaar bij koan 29, wordt de vraag gesteld of bij het vernietigen van het heelal ook “het” vernietigd wordt.

> *Op dit moment moet je noch het inzicht dat het vernietigd is, noch het inzicht dat het niet vernietigd is, je eigen maken. Uiteindelijk, hoe ga jij het begrijpen? Snel, richt je ogen op dit en kijk!*
> *Wat betreft “deze Ene”, zoveel mensen maken emotionele interpretaties hierover en zijn niet in staat het te vinden. Als je zegt dat het hiermee meegaat, waar is het dan? Als je zegt dat het hier niet mee meegaat, wat dan? Heb je niet horen zeggen: “Als je intimiteit wilt bereiken, vraag door niet te vragen”? Zowel “het is niet vernietigd” als “het is vernietigd” belemmert mensen, onvermijdelijk.*

Wat als “het” verdwenen is? Als plots door je heen gaat: “het”, ‘je ware zelf’, of hoe je het ook noemt, is net zo vergankelijk als de rest. Met je rug tegen de muur, vol angst dat de bodem dreigt te verdwijnen. Blijven zitten, leven, doen wat voor je ligt. Vol twijfel, mijn impasse tegemoet treden. uiteindelijk is er geen verschil tussen verdwijnen en niet verdwijnen. Het besef toe laten dat wanhopig zijn, kwaad zijn, verdriet hebben, in paniek raken, er ook bij horen. Want “het” is veel sterker dan dat alles. Al lijkt het soms verwoest en weg, “het” wordt door niets belemmert. De wereld is niet volmaakt, goed en kwaad en onverschilligheid zijn de wereld.
Er is “iets” voorbij dat alles, in me, rondom me. En al voel ik het nu niet, al lijkt het verdwenen, tegelijkertijd “weet” ik dat het er altijd is. Doorgaan. Blijven verlangen om geen vragen meer te willen stellen, en de hart tot hart glimlach te ervaren.
Als “het “ (even) verdwijnt, de chaos van de wereld van goed en kwaad mij overmeestert, juist dan wordt deze aardse boodschap werkelijkheid.

‘Dit’, ‘Het’, de of het Ene, je ware zelf, de ware mens, ervaren door te kijken, je zintuigen open te laten om het binnen te laten stromen. Wat je niet kunt vastpakken, niet kan verwoorden, telkens weer wegglipt, en dan zich weer openbaart.
Het Ene wordt verwoordt in koan 45:

> *Een monnik vroeg aan Chao Chou, “De ontelbare dingen keren terug tot één. Waarheen keert het ene tot terug?“ Chou zei, “Toen ik in Ch’ing Chou was maakte ik een voddenhemd. Het woog zeven pond.”*
> Commentaar*: Als je je naar woorden richt om onderscheid te maken, blijf je abusievelijk hangen bij het nulpunt van de schaal. Als je je niet richt naar woorden om onderscheid te maken, hoe ga je dan om met het feit dat hij op deze manier antwoordde? Hoewel deze zaak moeilijk in te zien is, is ze toch gemakkelijk te begrijpen; en ofschoon ze gemakkelijk te begrijpen is, is ze nog altijd moeilijk in te zien. In zoverre moeilijk, is het een zilveren berg, een ijzeren wand. In zoverre gemakkelijk, ervaar je dat direct.*

Verderop in het commentaar bij het gedicht wordt gezegd:

> *Wat betreft dit verhaal over Chao Chou’s zeven pond voddenhemd, zie hoe deze oude man op deze wijze praat, zoals goud en jade. Ik, die zo praat, jullie*

die zo luisteren – dit is allemaal volladen. Maar zeg, wat is ontladen? Ga terug naar je plaats en onderzoek dit.

Ontladen, leeg worden.

“Het”, wordt ook verwoord als *drie pond vlas* (koan 12), *cake* (koan 77), , *de bloemhaag* (koan 39) en andere beschrijvingen, om een opening te forceren in die talloze poortloze muren in je lichaam. Als gezelschap op een immer voortdurende reis naar binnen, de stilte in, de leegte in, en weer terug. Zoeken naar dat juweel, verborgen in mezelf, dat ik niet kan vinden door te zoeken door te lezen, te denken, te schrijven. Hoe tegenstrijdig ook, tegelijk de stilte in zakken en in beweging te komen, actie te ondernemen, zoals in koan 62:

Te midden van hemel en aarde, doorheen ruimte en tijd, is er een juweel, verborgen in deze vorm, deze berg. Pak een lamp en ga de Boeddha hal binnen, neem de drievoudige deur, en plaats deze op de lamp.

Heen en weer bewogen, onzekerheid alom, niet dit, niet dat. Soms gaat er plots iets open, ontvouwt de lege stilte zich, en loop je, “*In het holst van de nacht op de Koninklijke weg*” samen met Liu Tiemo en Kuei Shan, zoals verwoord in koan 24. *Waar het op neer komt is dat het beweegt en daar niet blijft,* dicht Hsueh Tou bij koan 80. *Het leeft*! zegt de dichter vele malen. *Omarm het leven, hemel en aarde*, zegt Hsueh Feng in koan 22, nadat hij de wanhoop nabij was:

Hsueh Feng zei: “Wanneer ik Yen Kuan in de hal hoorde praten over de betekenis van vorm en leegte kreeg ik een inzicht”. Yen T’ou zei: ”Zeg dat de komende 30 jaar nooit meer”. Opnieuw zei Feng: “Wanneer ik Tung Shan’s gedicht over het oversteken van de rivier las, kreeg ik een inzicht“. T’ou zei, “Op deze manier kan je jezelf niet redden”. Feng ging door: “Later, toen ik bij Te Shan kwam, vroeg ik, ‘Heb ik een aandeel in de zaak van het voertuig van de oudste sekte, of niet?’. Shan sloeg me met zijn staf en zei ‘Wat zeg je nu?’. Op dat moment was het alsof bij mij de bodem uit de emmer viel”. Toen begon Yen T’ou te schreeuwen: “Heb je niet gehoord, dat wat door de poort naar binnen komt nooit de familie schat kan zijn?” Feng vroeg: “Maar wat moet ik dan doen?”. T’óu antwoordde: “Als je in het vervolg de Grote Leer wil verkondigen laat dan alles vanuit het diepst van jezelf naar buiten vloeien, laat het naar buiten komen en hemel en aarde omarmen”.

Als Hsueh Feng de hal binnenkwam om de monniken toe te spreken, zei hij: ”Omarm in alle opzichten hemel en aarde”. Hij sprak niet meer over mysteries, of over de geest of de natuur. Hij verscheen als een ziedende en kolkende massa. Als je te dichtbij komt zal je je gezicht schroeien. Neem je hem niet serieus, dan verlies je je lichaam en je leven. Blijf je in gedachte hangen zonder tot handelen te komen, verlies je het contact.

Chao Chou zegt in koan 2,

"*De ultieme weg is zonder moeilijkheden…. het is voldoende om vragen te stellen'*

En in koan 96,

"*De echte Boeddha zit binnen in je*."

Deze twee zinnen vatten alle andere woorden samen, wat tegelijk weer door Chao Chou in vraag gesteld wordt met:

"*Vraag niet met vragen*, *als je werkelijk intimiteit wilt bereiken, vraag dan niet. "*

Of zoals in koan 73 verwoord wordt met de bekende vier stellingen*:*

"Het bestaat, het bestaat niet. Noch bestaat het, noch bestaat het niet. Het bestaat en het bestaat niet"

Vragen stellen uit verlangen naar bevrijding door, naar inzicht en wijsheid van de leraar, de meester. Die de bal terug kaatst en antwoorden geeft die op het eerste gezicht niets met de vraag te maken te hebben, zoals een klap met de stok, zwijgen of de deur in je gezicht dicht gooien. In koan 27 lezen we dat een monnik aan Yun Men vroeg:

"*Wat is het, dat niet binnen het bereik van gedachten is?*" Waarop hij antwoordde: "*Onmogelijk binnen te dringen met kennis".*

In koan 44 zegt Ho Shan meerdere malen: *"Weten hoe de trom te slaan".* Het commentaar noemt dat:

"*Smaakvrije woorden, smaakvrij praten, woorden hebben niets van doen met inherente natuur, noch dat er ook maar iets is om over te discussiëren. Begrijp het direct, alsof de bodem uit de emmer valt……Yun Men zei: "Hsueh Feng 's rollen van een bal, Ho Shan's slaan op de trom, de schaal met water van de Nationale Leraar, Chao Chou 's 'drink je thee', - dit zijn allemaal indicaties van het Absolute."*

In koan 11 zegt Huang Po:

"*Jullie zijn allemaal drab slurpers: als je op deze manier gaat rondreizen, word je door de mensen uitgelachen. Zodra je hoort praten over een gemeenschap met achthonderd of duizend mensen, ga je er onmiddellijk naar toe. Het helpt je niets als je slechts zoekt naar het gedruis en spektakel; als je hier je zaken ook altijd zo gemakkelijk oppakt, waar elders zou er een gelegenheid als deze van Vandaag kunnen zijn?"*

In koan 73 vraagt een monnik aan zijn leraar hem te laten zien hoe je kan ontwaken tot die ware mens, hoe je kan de talloze poorten muren kan passeren. Hij doet dit door met behulp van een citaat uit een van de soetra's over de betekenis van de man uit het Westen te vragen.

Een monnik vroeg Meester Ma, "Alstublieft, leraar, voorbijgaand aan de permutaties van bevestiging en ontkenning, laat me op een directe wijze de betekenis van de komst uit het Westen zien?" Meester Ma zei, "Ik ben moe vandaag en ik kan het je niet uitleggen. Vraag het aan Chic Tsang." Tsang zei,

“Waarom vraag je het niet aan de Leraar?” De monnik zei, “De leraar heeft me naar jou gestuurd.” Tsang zei, “Ik heb hoofdpijn, en kan het je niet uitleggen. Vraag maar aan Pai Chang,” Die zei, “Hier aangekomen, begrijp ik het uiteindelijk niet.” Toen de monnik dit alles aan Meester Ma vertelde, zei die, “Tsang ’s hoofd is wit, Pai ’s hoofd is zwart.”

Deze vraag naar betekenis komt ook voor in koan 20 en koan 17. We willen graag weten hoe we vrede in ons hart kunnen verkrijgen, wat de antwoorden zijn op al het waarom van lijden, naar betekenis van waarom we zijn, waarom aarde en heelal er zijn, waar het toe doet. Maar er komt geen antwoord, slechts een stimulans om voorbij te gaan, om de oneindige ruimte in jezelf te ervaren. Woorden los te laten, alles los te laten en weer terug te gaan, heen en weer , in en uit.
Voor iedereen is het anders bij deze verhalen uit een compleet andere cultuur, opgeschreven in het middeleeuwse China. Geschreven in een bloemrijke taal, af en toe nogal duister en ondoorgrondelijk. En toch zindert door alles heen een gemeenschappelijk verlangen naar bevrijding van je ware zelf.

“Kijk”, wordt in vaak gezegd. Kijk!, het is vlak voor je, open je zintuigen, laat het los, zodat de twijfel oplost, zoals in koan 32.

Ouderling Ting’s twijfel was als een bergmassief; eenmaal uiteen geslagen door Lin Chi ondervond hij onmiddellijk dat het tegelwerk gebroken was en het ijs gesmolten.

In zaak 51 wordt het nog duidelijker gesteld:

Ofschoon Hsueh Feng vele locaties bezocht had was het ten slotte op de Tortoise berg dat hij, onder de aansporingen van Yen T’ou, eindelijk de vernietiging van zijn twijfel en een diepe penetratie bereikte.

Loslaten, laten gaan, zoals in het commentaar bij koan 45 wordt verwoord:

Als je “met één slag onmiddellijk gaan,” begrijpt, dan heb je de neusvleugels van alle oude leraren over de gehele wereld in één keer te pakken, en kunnen ze je niets maken. Natuurlijk, waar water vloeit, vormt zich een kanaal. Maar als je aarzelt en twijfelt, is de oude monnik Chao Chou onder je voeten. Het essentiële punt van de Boeddhistische leer is geen zaak van veel woorden of wijdlopige voordrachten.

Blijf niet hangen in woorden, intellectuele brouwsels, redenering en al die andere activiteiten van je verstand. Ofschoon de leraren goed onderlegd zijn in de uitgebreide boeddhistische literatuur snijden de meesters elke pogingen tot duiding, redeneren af.

Ma Tsu zegt in koan 3, de dag voor zijn dood: ”*Zongezicht Boeddha, Maangezicht Boeddha.”* Op de vraag hoe het met hem gaat. Hij antwoordt met een Boeddha die 1800 jaren leeft en een Boeddha die één dag leeft.
De commentator besluit bij deze koan met:

Zelfs als je een lompenmonnik met een heldere blik bent, met een talisman onder je arm, die door alle vier continenten heen schijnt, dan nog moet je het, als je tot hier gekomen bent, niet te licht opvatten; je moet diepgaand en grondig zijn.

Je leven lang, om te ervaren dat Het leeft! En elke moment in en uit onze zintuigen en de poriën van onze huid gaat.
Of zoals verwoord in koan 80:
Een monnik vroeg aan Chao Chou, "Heeft een nieuw geboren baby het zesde bewustzijn?" Chao Chou zei, "(Als) een bal op snelstromend water gooien."
De monnik bevroeg ook T'ou Tzu, "Wat betekent 'een bal op snelstromend water gooien'?" T'ou Tzu zei, "Moment na moment, voortdurend stromen."

Yun Men zegt in koan 6, *"elke dag is een goede dag"*, een zin waarop je je leven lang kan mediteren, onmogelijk te pakken maar altijd dichtbij. Of zoals de commentator bij deze koan schreef:
"*Maar zeg me, wat is het uiteindelijke woord? Begrijp het niet alsof er ook maar één Boeddha daarboven is, of één enkel levend wezen beneden, of dat bergen, rivieren, en aarde daar buiten zijn, en begrijp het niet alsof zien, horen, inzicht, of kennis binnen in is. Dan zal jij degene zijn die de grote dood is gestorven en terugkeert naar het leven. Met lang en kort, goed en kwaad, samengevloeid tot één geheel, en al aanschouw je ze één voor één, zie je ze toch niet als verschillend. Je kan dan functioneren zonder je evenwicht te verliezen. De ontelbare vormen en verschijningen –planten, dieren en mensen-, manifesteren, allemaal, overal, volledig de weg.*
Je moet begrip krijgen voordat de woorden opkomen, dan wordt het grootse functioneren manifest en zie je het op een natuurlijk wijze.

Elke dag is een goede dag, op het eerste gezicht bijna een cliché, een vrome dooddoener, maar hoe langer je er op kauwt, hoe ingewikkelder de zin lijkt te worden, totdat ze oplos, verdwijnt.

Blijf bij de vraag, zoals verwoordt in koan 2:

Chao Chou sprak de gemeenschap toe*: "De ultieme weg is niet moeilijk, vermijdt slechts onderscheid maken. Zodra woorden worden gesproken, is het, 'dit is onderscheid maken', 'dit is helderheid'. Deze oude monnik verblijft niet in helderheid; houden jullie nog vast aan wat dan ook, of niet?"*
Toen vroeg een monnik*: "Nu u niet verblijft in helderheid, waar houdt u zich aan vast?"*
Chou antwoordde*: "Ik weet het ook niet."*
De monnik zei*: "Nu u het niet weet, leraar, waarom zegt u dan toch, dat u niet in helderheid verblijft?"*

Chou zei: *“Het is voldoende vragen te stellen; maak je buigingen en vertrek naar je kamer.”*

In koan 43 gaat de dialoog over koude en warmte en het al dan niet vermijden daarvan. Voor het eenzijdige kan je ook het aardse, het leven van alle dag lezen en voor het juiste ook het absolute, de leegte.

Toen Tung Shan zei, “Waarom ga je niet naar de plek waar koude noch warmte is?”” was dit het juiste in de eenzijdigheid. Toen de monnik zei, “Wat is de plek waar koude noch warmte is?” en Shan zei, “Wanneer het koud is, doodt de koude je; wanneer het warm is doodt de warmte je,” was dit de eenzijdigheid in het juiste. Ofschoon het juist is, is het nog altijd eenzijdig; ofschoon het eenzijdig is, is het desalniettemin compleet.

Ts’ao Shan vroeg aan de monnik, Wanneer het zo heet is, waar ga je dan naar toe om het te vermijden?” De monnik zei, “Ik vermijd het binnenin een kokende ketel of middenin de brandende kolen van een kachel.” Ts’ao Shan zei, “Hoe kan het vermeden worden in een kokende ketel of middenin de brandende kolen van een kachel?” De monnik zei, “De veelheid van lijden kan daar niet komen.”

Waarbij Linji je toeschreeuwt of een flinke klap geeft, of Huang Po je flink door elkaar schudt, geeft deze Ch’an man via een aantal vriendelijke woorden hetzelfde schrik effect waardoor je dwars door alle onderscheid tussen leven/dood, relatieve en absolute verdwijnen, je verblijft in het eenzijdige zonder daar aan vast te kampen, net zo goed als in het absolute. Vrij zijn om te leven op de markt, betrokken zijn zonder vast te klampen.

Manjusri geeft in koan 84 de aanwijzing:

“In lijn met wat ik denk: in alles geen woorden, geen gepraat, geen voordrachten en geen erkenning, en alle vragen en antwoorden achter je laten. Dat is de Dharma poort van geen-dualiteit.

Het gezin Pang verwoordt het als volgt:

De Leek Pang las in zijn hut de soetra ’s en zei, Moeilijk, moeilijk, moeilijk, het is alsof ik tien lepels sesamzaad probeer door te slikken.” “Gemakkelijk, gemakkelijk, gemakkelijk zei zijn vrouw, het is alsof je voeten, als je uit je bed stapt, de vloer raken.” Hun dochter Ling Zhao zei, Niet moeilijk, niet makkelijk. Het is als de leringen van de voorouders die op honderden grasprietjes schitteren.”

Hsuan-Sha zei,

“Aarde en hemel zijn volledig samengesteld uit geest, maar hoe verklaar je het uitgangspunt, samengesteld uit geest? En hoe verklaar je de werkelijkheid aan geest zonder vorm die zich uitstrekt in de tien richtingen? Er is geen onderdeel dat niet voortkomt uit kennis die compassie voortbrengt. En er is geen onderdeel dat voorkomt uit compassie en kennis, die gelijkwaardig de oceaan van de essentiële natuur verlicht, zich uitstrekkend door het universum, compleet vrij en vloeiend. Kennis van licht en donker, materie en leegte, compassie en kennis die gelijkwaardig door elkaar gevlochten worden bij de deur van concentratie van vriendelijkheid, onafhankelijk en vrij, wijd en zijd de wereld ten goede komend. De complete aarde en het uitgestrekte heelal zijn beiden manifestaties van de deur van de geconcentreerde vriendelijkheid. Daarom wordt gezegd dat de werkelijkheid van geest zonder vorm de tien richtingen doordringt.”

‘*Het hele universum is één stralende parel”.* Een keer vroeg een monnik aan hem, “*Hoe kan ik dit begrijpen?”* Hsuan Sha zei*, “Het hele universum is één stralende parel. Waarom zou je dat willen begrijpen?”* De volgende dag vroeg de meester aan de monnik, *“Het hele universum is één stralende parel. Hoe begrijp je dat?*” De monnik antwoordde:, “*Het hele universum is één stralende parel. Wat voor zin heeft het dat te begrijpen?*” *“Nu weet ik,”* antwoordde Hsuan Sha, *“dat je in de spelonk van de demonen op de Zwarte Berg woont.”*

Yun Men, de Ch’an man die het meest voorkomt in deze verzameling en tegelijkertijd vaak als een ondoordringbare muur voor je staat. Streng, met enkele woorden, daagt hij je uit door die muur heen te dringen, zoals in koan 86:

Yun Men spraak tot zijn gemeenschap: “Iedereen heeft een licht, wanneer je ernaar kijkt, zie je het niet en is het donker en mistig. Wat is dat licht, dat iedereen heeft?” Later, antwoordde hij zelf, namens de monniken, “De provisiekast in de keuken en de hoofdpoort.” Hij zei ook, “Iets goeds is niet zo goed als niets.”

Of in koan 62
Yun Men sprak tot de gemeenschap, “Te midden van hemel en aarde, doorheen ruimte en tijd, is er een juweel, verborgen in de vorm-berg. Pak een lamp en ga de Boeddha hal binnen, neem de drievoudige deur, en plaats deze op de lamp.”

Of in Koan 71
Een monnik vroeg Yun Men, “Welke woorden gaan voorbij Boeddha’s en Patriarchen?” Men zei, “Cake”.

Voorbij de vraag naar betekenis of zin van dit alles, voorbij de vraag of “het”/”dit” tenminste eeuwig blijft bestaan, terug naar de vergankelijkheid van hier en nu, je ware zelf realiseren, verbonden met het hele universum. Dat juweel verborgen in de

vorm-berg, hebben we allemaal, dat licht dat je niet ziet als je er naar kijkt, naar zoekt. Pak een lamp en ga de Boeddha hal binnen, neem de drievoudige deur, en plaats deze op de lamp.” Simpelweg, cake.

Blauwe Klif koans, die ook in het Boek van de Sereniteit en/of de Poortloze Poort staan:

Blauwe Klif	Boek van de Sereniteit	Poortloze Poort
1	2	
3	36	
8	71	
11	53	
12		18
18	85	
19	84	3
20	80	
22	24	
24	60	
29	30	
31	16	
38	29	
40	91	
41	63	
49	33	
50	99	
51	50	
61	34	
62	92	
63 en 64	9	14
73	6	
77	78	
83	31	
84	48	
89	54	
91	25	
92	1	
94	88	
97	58	